

DYREKTYWA RADY 97/12/WE

z dnia 17 marca 1997 r.

zmieniająca i uaktualniająca dyrektywę 64/432/EWG w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w harmonizacji w dziedzinie weterynarii nastąpił znaczny postęp, w szczególności na skutek przyjęcia przez Radę dyrektywy 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁴, dyrektywy 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającej dyrektywę 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁵, dyrektywy 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy⁶ i dyrektywy 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁷;

Rada, w swojej rezolucji 94/C 16/01 z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie wzmocnienia środków weterynaryjnego nadzoru epidemiologicznego⁸, zgodziła się zrobić wszystko, co w jej mocy, aby zapewnić szybkie wdrożenie zasad tej rezolucji w kontekście zmiany dyrektywy 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁹;

¹ Dz.U. nr C 33 z 2.02.1994, str. 1.

² Dz.U. nr C 128 z 9.05.1994, str. 105.

³ Dz.U. nr C 133 z 16.05.1994, str. 31.

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49).

⁵ Dz.U. nr L 268 z 25.09.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. nr L 162 z 1.07.1996, str. 1).

⁶ Dz.U. nr L 315 z 26.11.1995, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁷ Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁸ Dz.U. nr C 16 z 19.01.1994, str. 1.

⁹ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/25/WE (Dz.U. nr L 243 z 11.10.1995, str. 16).

w świetle tej sytuacji, należy zmienić dyrektywę 64/432/EWG, w szczególności w zakresie okresu przebywania zwierząt w Państwie Członkowskim przed jego przemieszczeniem, zasad obrotu zwierzętami poniżej 15 dnia życia, zasad zwalczania niektórych chorób oraz zasad mających zastosowanie do punktów gromadzenia, przewoźników i pośredników;

do celów szybkiej i dokładnej identyfikacji zwierząt z przyczyn zdrowotnych, każde Państwo Członkowskie powinno utworzyć komputerową bazę danych, w której znajdują się dane o każdym zwierzęciu, wszystkich gospodarstwach na terytorium tego państwa i przemieszczaniu zwierząt;

dyrektywa 64/432/EWG była wielokrotnie i znacznie zmieniana; do celów przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać ujednoczona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Od dnia 1 lipca 1998 r., artykuły i załączniki do dyrektywy 64/432/EWG zastępuje się tekstem załączonym do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 lipca 1998 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 1997 r.

W imieniu Rady

J. VAN AARTSEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DYREKTYWA 64/432/EWG

(zmiana i aktualizacja artykułów i załączników)

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do handlu wewnątrzspółnotowego bydłem i trzodą chlewną, z wyjątkiem zdziczałych świń, określonych w dyrektywie 80/217/EWG¹⁰, art. 2 lit. e), bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w dyrektywach 80/215/EWG¹¹, 85/511/EWG, 88/407/EWG¹², 89/608/EWG¹³, 90/425/EWG, 90/429/EWG¹⁴, 90/667/EWG¹⁵, 91/496/EWG, 91/628/EWG¹⁶, 92/102/EWG¹⁷, 92/119/EWG oraz w decyzji 90/424/EWG¹⁸.

Artykuł 2

1. Stosuje się definicje podane w art. 2 dyrektywy 90/425/EWG oraz w art. 2 dyrektywy 91/628/EWG.
2. Dodatkowo, do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
  - a) *stado* oznacza zwierzę lub grupę zwierząt trzymanyh w gospodarstwie (w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 92/102/EWG) i stanowiących jednostkę epidemiologiczną; jeżeli w gospodarstwie znajduje się więcej niż jedno stado, każde z tych stad stanowi odrębną jednostkę i powinno charakteryzować się tym samym stanem zdrowia;
  - b) *zwierzę rzeźne* oznacza zwierzę z gatunku bydła (włącznie z gatunkiem *Bison bison* oraz *Bubalus bubalus*) lub trzodę chlewną, przeznaczone do przewozu do rzeźni lub punktu gromadzenia, z którego mogą zostać przewiezione jedynie na ubój;
  - c) *zwierzęta hodowlane* lub *użytkowe* oznaczają zwierzęta z gatunku bydła (włącznie z gatunkiem *Bison bison* oraz *Bubalus bubalus*) lub trzodę chlewną, inne niż określone w lit. b), włącznie ze zwierzętami przeznaczonymi do hodowli, produkcji mleka lub mięsa lub zwierzęta pociągowe, wystawowe i pokazowe, z wyjątkiem zwierząt biorących udział w wydarzeniach kulturalnych i sportowych;
  - d) *stado bydła oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy* oznacza stado bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A.I ust. 1, 2 i 3;

¹⁰ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/384/EWG (Dz.U. nr L 166 z 8.07.1993, str. 34).

¹¹ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 16).

¹² Dz.U. nr L 194 z 22.07.1988, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/60/EWG (Dz.U. nr L 186 z 28.07.1993, str. 28).

¹³ Dz.U. nr L 351 z 22.07.1989, str. 34.

¹⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994.

¹⁵ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG.

¹⁶ Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/29/WE (Dz.U. nr L 148 z 30.06.1995, str. 52).

¹⁷ Dz.U. nr L 355 z 5.12.1992, str. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994.

¹⁸ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. nr L 168 z 2.07.1994, str. 31).

- e) *Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy* oznacza Państwo Członkowskie lub część Państwa Członkowskiego spełniające warunki ustanowione w załączniku A.I ust. 4, 5 i 6;
- f) *stado bydła oficjalnie uznane za wolne od brucelozy* oznacza stado bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A.II ust. 1, 2 i 3;
- g) *region oficjalnie uznany za wolny od brucelozy* oznacza region Państwa Członkowskiego spełniający warunki ustanowione w załączniku A.II ust. 4, 5 i 6;
- h) *Państwo Członkowskie oficjalnie uznane za wolne od brucelozy* oznacza Państwo Członkowskie spełniające warunki ustanowione w załączniku A.II ust. 10, 11 i 12;
- i) *stado bydła wolne od brucelozy* oznacza stado bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A. II ust. 4, 5 i 6;
- j) *stado oficjalnie uznane za wolne od enzootycznej białaczki bydła* oznacza stado bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku D rozdział I sekcje A i B;
- k) *Państwo Członkowskie lub region oficjalnie uznane za wolne od enzootycznej białaczki bydła* oznacza region lub Państwo Członkowskie spełniające wymogi ustanowione w załączniku D rozdział I sekcje E, F i G;
- l) *urzędowy lekarz weterynarii* oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego;
- m) *zatwierdzony lekarz weterynarii* oznacza lekarza weterynarii zatwierdzonego przez właściwy organ zgodnie z przepisami art. 14 ust. 3 (B);
- n) *choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania* oznacza choroby wymienione w załączniku E (I);
- o) *punkt gromadzenia* oznacza gospodarstwa, punkty gromadzenia i rynki, w których grupuje się bydło lub trzodę chlewną pochodzące z różnych gospodarstw, w celu utworzenia partii przeznaczonych na handel. Punkty gromadzenia muszą zostać zatwierdzone do celów handlowych oraz muszą spełniać wymogi ustanowione w art. 11;
- p) *region* oznacza tę część terytorium Państwa Członkowskiego, której powierzchnia wynosi przynajmniej 2 000 km², i która znajduje się pod nadzorem właściwych organów oraz obejmuje przynajmniej jedną z poniższych jednostek administracyjnych:
- Belgia: province / provincie
  - Niemcy: Regierungsbezirk
  - Dania: amt lub island
  - Francja: département

- c) nie mogą zostać zidentyfikowane w sposób przewidziany w dyrektywie 92/201/EWG;
- d) nie mogą być przeznaczone na ubój ani podlegać restrykcjom w ramach programu eliminacji chorób zakaźnych i wirusowych, prowadzonego przez Państwo Członkowskie lub jego region;
- e) muszą być zgodne z przepisami art. 4 i 5.

Artykuł 4

1. Bydło oraz trzoda chlewna objęte niniejszą dyrektywą, w okresie między opuszczeniem gospodarstwa pochodzenia a dotarciem do miejsca przeznaczenia nie powinny w żadnym wypadku mieć kontaktu ze zwierzętami parzystokopytnymi, innymi niż zwierzęta o takim samym stanie zdrowia.
2. Bydło oraz trzoda chlewna objęte niniejszą dyrektywą muszą być przewożone środkami transportu spełniającymi wymogi dyrektywy 91/628/EWG oraz dodatkowo wymogi art. 12.
3. Zasady zatwierdzania miejsc, w których może odbywać się oczyszczanie i dezynfekcja ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

Artykuł 5

1. Bydło i trzoda chlewna objęte niniejszą dyrektywą muszą podczas transportu do miejsca przeznaczenia posiadać świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w załączniku F. Świadectwo składa się z jednego arkusza lub, jeżeli wymagana jest więcej niż jedna strona, posiada taką formę, aby wszystkie strony stanowiły integralną część niepodzielnej całości oraz powinno być opatrzone numerem porządkowym. Świadectwo wystawia się w dniu przeprowadzania inspekcji sanitarnej, przynajmniej w jednym z języków urzędowych kraju przeznaczenia. Świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty badania stanu zdrowia.
2. Inspekcja sanitarna w celu wydania świadectwa zdrowia (włącznie z dodatkowymi gwarancjami) przesyłce zwierząt może zostać wykonana w gospodarstwie pochodzenia lub w punkcie gromadzenia. W tym celu, właściwy organ zobowiązany jest zapewnić, aby świadectwo zdrowia zostało wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii, po przeprowadzeniu badań, wizytacji i kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Jednakże w przypadku:

- a) zwierząt pochodzących z zatwierdzonych punktów gromadzenia, świadectwo powinno:
  - zostać wystawione na podstawie urzędowego dokumentu zawierającego niezbędne informacje, wypełnionego przez urzędowego lekarza weterynarii w odniesieniu do danego gospodarstwa pochodzenia, lub
  - zostać sporządzone w formie świadectwa zawartego w załączniku F, z sekcjami A i B, odpowiednio wypełnionego i potwierdzonego przez urzędowego lekarza weterynarii w odniesieniu do danego gospodarstwa pochodzenia;

- b) zwierząt pochodzących z zatwierdzonego gospodarstwa należącego do sieci nadzoru przewidzianej w art. 14, świadectwo powinno:
- zostać wystawione na podstawie urzędowego dokumentu zawierającego potrzebne informacje, wypełnionego przez zatwierdzonego lekarza weterynarii w odniesieniu do danego gospodarstwa pochodzenia, lub
  - zostać sporządzone w formie świadectwa zawartego w załączniku F, z sekcjami A i B, odpowiednio wypełnionego i potwierdzonego przez zatwierdzonego lekarza weterynarii w odniesieniu do danego gospodarstwa pochodzenia.

W tym celu, urzędowy lekarz weterynarii zapewni, w stosownych przypadkach, spełnienie dodatkowych gwarancji przewidzianych w prawodawstwie wspólnotowym.

3. Urzędowy lekarz weterynarii punktu gromadzenia zobowiązany jest przeprowadzać niezbędne kontrole zwierząt przybywających do punktu.

4. Urzędowy lekarz weterynarii, wypełniając część D świadectwa, którego wzór podano w załączniku F, zobowiązany jest zapewnić, aby zmiana miejsca przebywania zwierząt została zarejestrowana w systemie Animo w dniu wystawienia świadectwa.

5. Zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, przed wysłaniem ich do docelowego Państwa Członkowskiego, mogą przejść przez punkt gromadzenia położony w innym Państwie Członkowskim.. W tym przypadku, świadectwo zawarte w załączniku F (wraz z sekcją D) musi zostać wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, z którego zwierzęta pochodzą. Urzędowy lekarz weterynarii, odpowiedzialny za przejściowy punkt gromadzenia, zobowiązany jest przedstawić świadectwo docelowemu Państwu Członkowskiemu, poprzez wypełnienie drugiego świadectwa, zgodnie z załącznikiem F, podając w nim numer porządkowy oryginału i dołączając je do świadectwa oryginalnego lub do jego uwierzytelnionej kopii. W tym przypadku, łączna ważność świadectw nie powinna przekraczać terminu przewidzianego w ust. 1.

Artykuł 6

1. Zwierzęta hodowlane lub użytkowe, oprócz wymogów art. 3, 4 i 5 muszą:

- przebywać w jednym gospodarstwie pochodzenia przez okres 30 dni przed załadunkiem lub, jeżeli mają mniej niż 30 dni, muszą przebywać w gospodarstwie pochodzenia od urodzenia. Urzędowy lekarz weterynarii, na podstawie urzędowej identyfikacji przewidzianej w art. 3 ust. 2 lit. c) oraz urzędowego rejestru, musi stwierdzić, że zwierzęta spełniają ten warunek, oraz że pochodzą ze Wspólnoty lub zostały przywiezione z państwa trzeciego zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w zakresie zdrowia zwierząt.

Jednakże, w przypadku zwierząt przechodzących przez zatwierdzony punkt gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia, okres gromadzenia tych zwierząt poza terenem gospodarstwa pochodzenia nie może przekroczyć sześciu dni,

- w przypadku zwierząt przywożonych z państwa trzeciego do Państwa Członkowskiego, które jednak nie jest ich ostatecznym miejscem przeznaczenia, powinny one zostać jak

najszybciej przewiezione do Państwa Członkowskiego przeznaczenia, na podstawie świadectwa wystawionego zgodnie z art. 7 dyrektywy 91/496/EWG,

- w przypadku zwierząt przywożonych z państwa trzeciego, w chwili ich przybycia do miejsca przeznaczenia i przed dalszą zmianą miejsca przebywania, zwierzęta muszą spełniać wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności wymóg dotyczący przebywania, określony w tiret pierwszym oraz nie mogą być przyłączane do stada do czasu, kiedy lekarz weterynarii odpowiedzialny za dane gospodarstwo nie stwierdzi, że zwierzęta nie zagrażają stanowi zdrowia zwierząt w gospodarstwie.

Jeżeli do gospodarstwa wprowadzane jest zwierzę z państwa trzeciego, żadne zwierzę z gospodarstwa nie może zostać sprzedane przez okres 30 dni od daty takiego wprowadzenia, o ile przywiezione zwierzę nie jest odizolowane od wszystkich innych zwierząt w gospodarstwie.

2. Bydło hodowlane i użytkowe, oprócz wymogów art. 3, 4 i 5 musi:

- a) pochodzić ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, a w przypadku zwierząt mających więcej niż sześć tygodni, wynik śródskórnej próby tuberkulinowej musi być ujemny. Próbę tuberkulinową wykonuje się w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia, zgodnie z przepisami załącznika B pkt 32 lit. d).

Nie wymaga się przeprowadzania śródskórnej próby tuberkulinowej, jeżeli zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego, oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, albo z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego z zatwierdzoną siecią nadzoru;

- b) w przypadku zwierząt niewykastrowanych mających więcej niż 12 miesięcy, pochodzących ze stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, poddawanych próbie seroaglutynacji (lub innej próbie, zatwierdzonej przez Naukowy Komitet Weterynaryjny wskutek przyjęcia odpowiednich protokołów), wykazać wynik próby na brucelozę poniżej 30 jednostek międzynarodowych (j.m.) aglutynacji na ml. Próbę wykonuje się w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia, zgodnie z przepisami załącznika C sekcja A.

Nie wymaga się przeprowadzania próby seroaglutynacji (lub innej próby zatwierdzonej na mocy procedury Naukowego Komitetu Weterynaryjnego wskutek przyjęcia odpowiednich protokołów), jeżeli zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy, albo z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego z zatwierdzoną siecią nadzoru;

- c) pochodzić ze stada oficjalnie uznanego za wolne od enzoptycznej białaczki bydła oraz, jeżeli mają więcej niż 12 miesięcy, zostać poddane indywidualnym testom w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia, wykazując wynik negatywny, zgodnie z przepisami załącznika D.

Badanie nie jest wymagane, jeżeli zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego oficjalnie uznanych za wolne od enzoptycznej białaczki bydła, albo z Państwa Członkowskiego lub z części Państwa Członkowskiego

z zatwierdzoną siecią nadzoru;

- d) w żadnym przypadku, od chwili opuszczenia gospodarstwa pochodzenia do chwili przybycia do miejsca przeznaczenia, zwierzęta nie mogą mieć kontaktu z bydłem spełniającym jedynie wymogi ust. 3.

3. Bydło rzeźne musi spełniać wymogi art. 3, 4 oraz 5, ponadto musi pochodzić ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, wolne od enzootycznej białaczki bydła, a w przypadku bydła nie wykastrowanego, ze stad oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy.

Jednakże do dnia 31 grudnia 1999 r., kraje przeznaczenia mogą przyznawać Hiszpanii ogólne lub ograniczone licencje na wprowadzanie na ich terytoria zwierząt rzeźnych ze stad nie uznanych oficjalnie za wolne od gruźlicy, enzootycznej białaczki bydła i brucelozy, o ile zwierzęta te:

- 30 dni przed załadowaniem zostały poddane odpowiednim badaniom ustanowionym w załącznikach B, C i D, wykazując wynik negatywny,
- możliwie jak najszybciej po przybyciu do kraju przeznaczenia zostaną przewiezione bezpośrednio do rzeźni i ubite, nie później niż w ciągu 72 godzin od chwili przybycia, zgodnie z wymogami w zakresie zdrowia zwierząt.

Artykuł 7

Zwierzęta rzeźne przewiezione, po przybyciu do kraju przeznaczenia:

- do rzeźni, muszą zostać jak najszybciej ubite, nie później niż w ciągu 72 godzin od chwili przybycia, zgodnie z wymogami w zakresie zdrowia zwierząt, lub
- do zatwierdzonego punktu gromadzenia, po przejściu przez rynek muszą zostać przewiezione bezpośrednio do rzeźni i tam muszą zostać możliwie jak najszybciej ubite, nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od chwili przybycia do punktu gromadzenia, zgodnie z wymogami w zakresie zdrowia zwierząt. Od chwili przybycia do punktu gromadzenia do przybycia do rzeźni, pod żadnym pozorem nie mogą mieć kontaktu ze zwierzętami parzystokopytnymi, innymi niż zwierzęta spełniające warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewnią, aby właściwy organ był obowiązkowo i niezwłocznie powiadamiany o podejrzeniu występowania którejkolwiek z chorób określonych w załączniku E (I).

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji, corocznie do dnia 31 maja, a po raz pierwszy w 1999 r., szczegółowe informacje dotyczące występowania na jego terytorium chorób wymienionych w załączniku E (I) oraz innych chorób objętych dodatkowymi gwarancjami przewidzianymi w prawodawstwie wspólnotowym, w poprzednim roku kalendarzowym, włącznie ze szczegółowymi informacjami na temat bieżących programów monitorowania i zwalczania tych chorób. Informacje te powinny opierać się na jednolitych kryteriach, które zostaną ustanowione na mocy procedury przewidzianej w art. 17. Komisja

przedstawia wspomniane informacje Państwu Członkowskim w ramach Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, może je wykorzystać w szczególności w odniesieniu do decyzji określonych w załącznikach A i D.

Artykuł 9

1. Państwo Członkowskie posiadające obowiązkowy krajowy program zwalczania jednej z chorób zakaźnych wymienionych w załączniku E (II) na całym terytorium lub jego części, może przedłożyć ten program Komisji, podając w szczególności:

- rozmieszczenie przypadków choroby w Państwie Członkowskim,
- przyczyny wprowadzenia programu, z uwzględnieniem wagi choroby i prawdopodobnych korzyści z programu w stosunku do jego kosztów,
- obszar geograficzny, na którym program zostanie wprowadzony,
- zróżnicowany status, jaki ma być stosowany w stosunku do zakładów, normy, które muszą zostać osiągnięte w odniesieniu do każdej kategorii placówek oraz procedury badawcze,
- procedury monitorowania przebiegu programu, których wyniki należy każdego roku przedłożyć Komisji,
- czynności, jakie mają zostać podjęte, jeżeli z jakichkolwiek przyczyn zakład straci swój status,
- środki, jakie powinny zostać podjęte, jeżeli wyniki testów wykonanych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne.

2. Komisja sprawdza programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy określone w ust. 1 mogą zostać zatwierdzone stosownie do kryteriów ustanowionych w ust. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Zgodnie z tą procedurą, dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym, powinny zostać określone jednocześnie lub najpóźniej w terminie trzech miesięcy od zatwierdzenia programów. Gwarancje te nie mogą przekraczać zakresu gwarancji, jakie Państwo Członkowskie wprowadza na szczeblu krajowym.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą zostać zmienione lub uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17. Zgodnie z tą samą procedurą mogą zostać zatwierdzone zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów oraz do gwarancji określonych zgodnie z ust. 2.

Artykuł 10

1. Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że jego terytorium lub część jego terytorium są wolne od chorób wymienionych w załączniku E (II), przedkłada ono Komisji odpowiednią dokumentację towarzyszącą, wskazując w szczególności na:

- charakter choroby i historię jej występowania się na swoim terytorium,

- wyniki testów nadzoru, oparte na badaniach serologicznych, mikrobiologicznych, patologicznych lub epidemiologicznych oraz na fakcie, że zgłoszenie choroby właściwym organom jest obowiązkowe, zgodnie z przepisami prawa,
- okres czasu, w jakim prowadzony był nadzór,
- w stosownych przypadkach: okres, w którym szczepienia przeciwko danej chorobie były zakazane i obszar geograficzny objęty zakazem,
- uzgodnienia dotyczące weryfikacji braku występowania choroby.

2. Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym mogą zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17. Gwarancje te nie mogą wykraczać poza zakres gwarancji, które Państwo Członkowskie wprowadza na szczeblu krajowym.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o każdej zmianie w informacji szczegółowych wymienionych w ust. 1, które dotyczą choroby, w szczególności informacji dotyczących nowych przypadków choroby. W związku z takim powiadomieniem, gwarancje określone zgodnie z ust. 2 mogą zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewnia, aby punkty gromadzenia spełniały przynajmniej następujące warunki, w celu zatwierdzenia przez właściwy organ. Muszą one:

- a) pozostawać pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii, który w szczególności upewnia się, czy zachowana jest zgodność z przepisami art. 4 ust. 1 i 2;
- b) znajdować się na obszarze nie objętym zakazami lub ograniczeniami, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym i/lub ustawodawstwem krajowym;
- c) podlegać oczyszczeniu i dezynfekcji przed użyciem, zgodnie z wymogami urzędowego lekarza weterynarii;
- d) przy uwzględnieniu liczby zwierząt, jaka może przebywać w danym punkcie gromadzenia, muszą one być wyposażone w:
  - budynek, przeznaczony wyłącznie do tego celu, gdy jest wykorzystywany jako punkt gromadzenia,
  - odpowiednie obiekty i urządzenia do załadunku, wyładunku i odpowiednie pomieszczenia o właściwym standardzie dla zwierząt, do ich pojenia i karmienia, i do niezbędnego oporządkowania; obiekty te muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
  - odpowiednie obiekty do prowadzenia inspekcji,

- odpowiednie obiekty do celów izolowania,
  - odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pomieszczeń i ciężarówek,
  - odpowiednie obszary składowania paszy, ściółki i obornika,
  - odpowiedni system odprowadzania ścieków,
  - biuro dla urzędowego lekarza weterynarii;
- e) przyjmować jedynie zwierzęta zidentyfikowane, pochodzące ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, brucelozy i białaczki, albo dokonywać uboju zwierząt spełniających warunki wymienione w niniejszej dyrektywie, w szczególności w art. 6 ust. 3. W tym celu, właściciel lub osoba kierująca punktem, przyjmując zwierzęta upewnia się, czy zostały one właściwie zidentyfikowane i czy towarzyszą im dokumenty potwierdzające ich stan zdrowia lub świadectwa odpowiednie dla danych gatunków i kategorii;
- f) być poddawane regularnym inspekcjom, których celem jest upewnienie się, czy nadal spełniane są wymogi niezbędne do zatwierdzenia.

2. Od właściciela lub osoby kierującej punktem gromadzenia wymaga się, aby na podstawie dokumentów towarzyszących zwierzętom, bądź numerów lub znaków identyfikacyjnych zwierząt, wpisywali do rejestru lub bazy danych i przechowywali przez okres przynajmniej trzech lat następujące informacje:

- nazwisko właściciela, pochodzenie, datę przyjęcia i opuszczenia, numer i identyfikację bydła lub numer rejestracyjny gospodarstwa pochodzenia, albo stada pochodzenia trzody chlewnej przyjętej do punktu oraz proponowane miejsce przeznaczenia;
- numer rejestracyjny przewoźnika i numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego zwierzęta do punktu lub odbierającego je z punktu.

3. Właściwy organ przyznaje numer identyfikacyjny każdemu zatwierdzonemu punktowi gromadzenia. Zatwierdzenie to może ograniczać się do określonego gatunku lub do zwierząt hodowlanych, użytkowych albo rzeźnych. Właściwy organ przekazuje Komisji wykaz zatwierdzonych punktów gromadzenia oraz jego kolejne aktualizacje. Komisja przedstawia tę informację Państwu Członkowskim w ramach Naukowego Komitetu Weterynaryjnego.

4. Właściwy organ może zawiesić lub wycofać zatwierdzenie w razie niespełnienia wymogów niniejszego artykułu lub innych odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy albo innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać wznowione, gdy właściwy organ uzna, że punkt gromadzenia całkowicie spełnia wszystkie stosowne przepisy niniejszej dyrektywy.

5. Właściwy organ zobowiązany jest zapewnić, aby działające punkty gromadzenia posiadały wystarczającą ilość urzędowych lekarzy weterynarii do wykonywania wszystkich obowiązków.

6. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że przewoźnicy określani w art. 5 dyrektywy 91/628/EWG spełniają następujące warunki dodatkowe:

- a) do przewozu zwierząt muszą używać środków transportu, które są:
  - skonstruowane w taki sposób, aby odchody zwierząt, ściółka i pasza nie mogły wyciec lub wypaść z pojazdu,
  - czyszczone i dezynfekowane niezwłocznie po każdym przewozie zwierząt lub innego produktu, który mógłby wpłynąć na zdrowie zwierząt oraz, w razie potrzeby, przed ponownym załadunkiem zwierząt, za pomocą środków odkażających oficjalnie zatwierdzonych przez właściwy organ;
- b) muszą posiadać odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji, zatwierdzone przez właściwy organ, włącznie z obiektami i urządzeniami do przechowywania ściółki i odchodów, lub muszą przedstawić dokumentację dowodową, że czynności te wykonuje strona trzecia zatwierdzona przez właściwy organ.

2. Przewoźnik musi zagwarantować, aby każdy pojazd używany do przewozu zwierząt posiadał rejestr zawierający przynajmniej następujące informacje, które należy przechowywać przez minimalny okres trzech lat:

- (i) miejsca i daty załadunku, nazwisko lub nazwa firmy oraz adres gospodarstwa lub punktu gromadzenia, z którego zabierane są zwierzęta;
- (ii) miejsca i daty dostawy, nazwisko lub nazwa firmy oraz adres odbiorcy;
- (iii) gatunki i liczbę przewożonych zwierząt;
- (iv) datę i miejsce dezynfekcji;
- (v) informacje szczegółowe z dokumentacji towarzyszącej (numer porządkowy, itp.).

3. Przewoźnicy zapewnią, że przesyłka zwierząt, w żadnym wypadku w okresie między opuszczeniem gospodarstwa lub punktu gromadzenia a dotarciem do miejsca przeznaczenia, nie miały kontaktu ze zwierzętami o gorszym stanie zdrowia.

4. Państwa Członkowskie zapewnią, że przewoźnicy złożą pisemne zobowiązanie stwierdzające w szczególności, że:

- zostaną podjęte wszystkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, w szczególności przestrzegane będą przepisy niniejszego artykułu i przepisy odnoszące się do odpowiedniej dokumentacji towarzyszącej zwierzętom,

- przewóz zwierząt jest powierzany pracownikom posiadającym niezbędne umiejętności, kwalifikacje zawodowe i wiedzę.
5. W przypadku braku zgodności z przepisami niniejszego artykułu stosuje się *mutatis mutandis* wymogi w zakresie zdrowia zwierząt, określone w dyrektywie 91/628/EWG, art. 18.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że wszyscy pośrednicy są zarejestrowani, zatwierdzeni i posiadają numer zatwierdzenia przyznany właściwy organ, oraz spełniają przynajmniej następujące warunki:

- a) wolno im handlować jedynie zwierzętami zidentyfikowanymi, pochodzącymi ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, brucelozy i białaczki, albo zwierzętami rzeźnymi spełniającymi warunki wymienione w niniejszej dyrektywie, w szczególności w art. 6 ust. 3. W tym celu, pośrednik zapewnia, że zwierzęta są właściwie identyfikowane oraz towarzyszy im dokumentacja zdrowotna, właściwa dla danego gatunku.

Jednakże, właściwy organ może zezwolić na obrót zidentyfikowanymi zwierzętami, które nie spełniają warunków ustanowionych w akapicie pierwszym, o ile zostaną one przewiezione bezpośrednio do rzeźni w Państwie Członkowskim pochodzenia, nie przechodząc przez inne obiekty i zostaną ubite jak najszybciej, w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób. Należy podjąć środki niezbędne do zapewnienia, aby zwierzęta, po dotarciu do miejsca uboju, nie miały kontaktu z innymi zwierzętami oraz aby ich ubój był przeprowadzany oddzielnie od uboju innych zwierząt;

- b) od pośrednika wymaga się, aby na podstawie dokumentu towarzyszącego zwierzętom lub na podstawie numerów albo znaków identyfikacyjnych zwierząt, prowadził rejestr lub bazę danych, w których będzie przechowywał następujące informacje przez okres co najmniej trzech lat:

- nazwisko właściciela, pochodzenie, datę zakupu, kategorię, liczbę i identyfikację bydła lub numer rejestracyjny gospodarstwa pochodzenia albo stada pochodzenia zakupionej trzody chlewnej,
- numer rejestracyjny przewoźnika i/lub numer rejestracyjny samochodu ciężarowego dostarczającego i odbierającego zwierzęta,
- nazwisko i adres nabywcy i miejsce przeznaczenia zwierząt,
- kopie planowanej trasy i/lub numery porządkowe świadectw zdrowia, w miarę potrzeby;

- c) jeżeli pośrednik trzyma zwierzęta we własnych obiektach, gwarantuje on, że:

- personel zajmujący się zwierzętami jest odpowiednio przeszkolony w zakresie stosowania wymogów niniejszej dyrektywy oraz w zakresie właściwej opieki i pielęgnacji zwierząt,

- w miarę potrzeby, wykonywane są regularne kontrole i badania zwierząt przez urzędowego lekarza weterynarii oraz podjęto wszelkie kroki, niezbędne do zapobieżenia rozprzestrzenieniu się choroby.
2. Państwa Członkowskie zapewnią, aby wszystkie pomieszczenia wykorzystywane przez pośrednika w związku z prowadzoną przez niego działalnością były zarejestrowane, oraz aby posiadały numer zatwierdzenia nadany przez właściwy organ, i aby spełniały co najmniej następujące warunki:
- a) muszą pozostawać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;
  - b) muszą znajdować się na obszarze nie objętym zakazem czy ograniczeniami, zgodnie z odnośnym prawodawstwem wspólnotowym lub ustawodawstwem krajowym;
  - c) muszą posiadać:
    - odpowiednie, wystarczająco duże, obiekty i urządzenia, w szczególności pomieszczenia do celów inspekcji i izolacji, aby wszystkie zwierzęta mogły zostać odizolowane w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej,
    - odpowiednie obiekty i urządzenia do rozładunku oraz, w razie potrzeby, pomieszczenia o odpowiednim standardzie do trzymania zwierząt, ich pojenia i karmienia oraz oporządzania; obiekty te muszą być łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
    - odpowiedni obszar przeznaczony na ściótkę i obornik,
    - odpowiedni system odprowadzania ścieków;
  - d) muszą być czyszczone i dezynfekowane przez użyciem, zgodnie z wymogami urzędowego lekarza weterynarii.
3. Właściwy organ może zwiesić lub wycofać zatwierdzenie w przypadku braku zgodności z przepisami niniejszego artykułu lub z innymi właściwymi przepisami niniejszej dyrektywy lub innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych. Zatwierdzenie może zostać wznowione, gdy właściwy organ uzna, że pośrednik całkowicie spełnia wszystkie stosowne przepisy niniejszej dyrektywy.
4. Właściwy organ musi przeprowadzać regularne inspekcje, w celu upewnienia się, że spełniane są wymogi niniejszego artykułu.

Artykuł 14

1. Właściwy organ w Państwie Członkowskim może wprowadzić system sieci nadzoru.

System sieci nadzoru musi obejmować przynajmniej następujące elementy:

- stada,
- właściciela lub inną osobę fizyczną albo prawną odpowiedzialną za gospodarstwo,

- zatwierdzonego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii, odpowiedzialnego za dane gospodarstwo,
- urzędową służbę weterynaryjną Państwa Członkowskiego,
- oficjalnie zatwierdzone weterynaryjne laboratoria diagnostyczne lub inne laboratorium, zatwierdzone przez właściwy organ,
- komputerową bazę danych.

Urzędowi lekarze weterynarii w rzeźniach i zatwierdzonych punktach gromadzenia będą mieli dostęp do sieci.

2. Głównymi celami sieci nadzoru jest wprowadzenie urzędowej klasyfikacji gospodarstw, uaktualnianie tej klasyfikacji poprzez regularne inspekcje, zbieranie danych epidemiologicznych i monitorowanie chorób, w celu zapewnienia zgodności ze wszystkimi przepisami niniejszej dyrektywy i innych dyrektyw w odniesieniu do ograniczeń zdrowotnych.

System sieci nadzoru jest obowiązkowy dla wszystkich gospodarstw na terytorium Państwa Członkowskiego, które wprowadziło ten system. Właściwy organ może jednak zezwolić na wprowadzenie takiej sieci jedynie na części terytorium, składającej się z jednego lub kilku przyległych regionów określonych w art. 2 ust. 2 lit. p). W przypadku udzielenia takiego odstępstwa, przewozy zwierząt do tej części terytorium z innych regionów nie należących do sieci podlegają przepisom niniejszej dyrektywy.

Właściwy organ ustanawia prawa i obowiązki zatwierdzonych lekarzy weterynarii, osób odpowiedzialnych za gospodarstwa lub właścicieli gospodarstw oraz innych uczestników systemu, włącznie z osobami odpowiedzialnymi za wystawianie świadectw zdrowia.

3. Właściwy organ zapewnia, aby obowiązki określone w ust. 2 obejmowały przynajmniej następujące kwestie:

A. Każdy właściciel lub osoba odpowiedzialna za gospodarstwo musi:

- (i) na mocy umowy lub instrumentu prawnego, zapewnić usługi lekarza weterynarii, zatwierdzonego przez właściwy organ;
- (ii) w razie podejrzenia o pojawieniu się choroby zakaźnej lub innej choroby podlegającej obowiązkowi zgłoszenia, niezwłocznie wezwać lekarza weterynarii, zatwierdzonego dla danego gospodarstwa;
- (iii) powiadomić zatwierdzonego lekarza weterynarii o każdorazowym przybyciu zwierząt do gospodarstwa;
- (iv) izolować zwierzęta przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa, aby, w stosownych przypadkach, umożliwić zatwierdzonemu lekarzowi weterynarii sprawdzenie przez wykonanie wymaganych badań, czy status gospodarstwa może zostać zachowany.

B. Zatwierdzeni lekarze weterynarii określonych w art. 2 ust. 2 lit. m), podlegają nadzorowi właściwego organu i muszą spełniać następujące wymogi:

- (i) muszą spełniać warunki konieczne do wykonywania zawodu lekarza weterynarii;
- (ii) nie mogą ich łączyć korzyści finansowe ani związki rodzinne z właścicielem lub osobą odpowiedzialną za gospodarstwo;
- (iii) muszą posiadać szczególną wiedzę z dziedziny zdrowia zwierząt danego gatunku. Oznacza to, że muszą oni:

- regularnie uzupełniać swoją wiedzę, szczególnie w zakresie odpowiednich regulacji zdrowotnych,
- spełniać wymogi ustanowione przez właściwy organ, w celu zapewnienia poprawnego funkcjonowania sieci,
- udzielać właścicielowi lub osobie odpowiedzialnej za gospodarstwo informacji i pomocy, mającej na celu podjęcie wszystkich kroków w celu zapewnienia utrzymania statusu gospodarstwa, w szczególności na podstawie programów uzgodnionych z właściwym organem,
- zapewnić zgodność z wymogami dotyczącymi:
  - (i) identyfikacji i świadectw zdrowia zwierząt ze stada, zwierząt wprowadzanych i sprzedawanych;
  - (ii) obowiązkowego zgłaszania zwierzęcych chorób zakaźnych i wszelkich innych czynników ryzyka w odniesieniu do zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zdrowia ludzi;
  - (iii) ustanowienia, w możliwie jak najbardziej szczegółowy sposób, przyczyny padnięcia zwierząt i miejsca, gdzie należy dostarczyć padłe sztuki;
  - (iv) warunków higieny stada i jednostek produkcji zwierzęcej.

Jeżeli wymaga tego sprawne funkcjonowanie systemu, każde Państwo Członkowskie może ograniczyć odpowiedzialność lekarzy weterynarii do określonej liczby gospodarstw lub do określonego obszaru geograficznego.

Właściwy organ opracowuje wykazy zatwierdzonych lekarzy weterynarii i zatwierdzonych gospodarstw należących do sieci. Jeżeli uprawniony organ stwierdzi, że uczestnik sieci nie spełnia już określonych powyżej warunków, może zawiesić lub wycofać zatwierdzenie, bez uszczerbku dla możliwości zastosowania kar.

C. Komputerowa baza danych musi zawierać co najmniej następujące informacje:

- 1) dla każdego zwierzęcia:
  - kod identyfikacyjny,
  - datę urodzenia,
  - płeć,
  - rasę lub maść,
  - kod identyfikacyjny matki lub, w przypadku zwierzęcia przywożonego z państwa trzeciego, numer identyfikacyjny przyznany po inspekcji wykonanej zgodnie z dyrektywą 92/102/EWG i odpowiadający numerowi identyfikacyjnemu pochodzenia,
  - numer identyfikacyjny gospodarstwa, w którym miał miejsce poród,
  - numery identyfikacyjne wszystkich gospodarstw, w których zwierzę przebywało i daty każdej zmiany gospodarstwa,
  - datę zgonu lub uboju.

- 2) Dla każdego gospodarstwa:
  - numer identyfikacyjny składający się z maksymalnie 12 cyfr (poza kodem kraju),
  - nazwisko i adres posiadacza.

- 3) W bazie danych muszą być zawsze dostępne następujące szczegółowe dane:
  - numery identyfikacyjne wszystkich sztuk bydła, przebywających w gospodarstwie lub, w przypadku grup zwierząt z gatunku świń, numery rejestracyjne gospodarstwa pochodzenia lub stada pochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, numery świadectw zdrowia,
  - wykaz wszystkich zmian gospodarstw dla każdej sztuki bydła, poczynając od gospodarstwa urodzenia lub gospodarstwa przywozu, w przypadku zwierząt przywożonych z państw trzecich; w przypadku grup świń - numer rejestracyjny ostatniego gospodarstwa lub ostatniego stada, a dla zwierząt przywożonych z państw trzecich – numer gospodarstwa przywozu.

Powyższe dane szczegółowe będą przechowywane w bazie danych przez okres trzech kolejnych lat od padnięcia lub uboju danej sztuki bydła, lub przez okres trzech kolejnych lat od chwili wprowadzenia wpisu do rejestru, w przypadku rejestru trzody chlewnej.

Jednakże, w odniesieniu do trzody chlewnej stosuje się jedynie ust. 2 i 3.

4. Wszyscy uczestnicy sieci nadzoru, inni niż ci przewidziani w 3A i B, odpowiadają przed właściwym organem. Właściwy organ w każdym Państwie Członkowskim jest odpowiedzialny za budowę sieci i wykonuje regularne kontrole mające na celu zapewnienie poprawnego działania tej sieci.

5. Państwa Członkowskie, które wprowadzają system sieci nadzoru opisany w ust. 1-4, działający przynajmniej od 12 miesięcy, składają do Komisji wniosek o zatwierdzenie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

W tym celu Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie.

Eksperti Komisji zatwierdzają przedmiotowe systemy za pomocą systemu audytów. Jeżeli wynik kontroli jest korzystny, Komisja w terminie 90 dni od otrzymania wniosku o zatwierdzenie sporządza sprawozdanie do Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, wraz z odpowiednimi wnioskami.

W przypadku powtarzających się naruszeń, zatwierdzenie systemu sieci nadzoru może zostać zawieszona, na wniosek Komisji albo jednego lub wielu Państw Członkowskich zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17,.

6. Państwom Członkowskim, które wprowadziły na całym swoim terytorium uznany system sieci nadzoru ustanowiony w niniejszym artykule, zezwala się na niestosowanie przepisów określonych w art. 3 ust. 2 lit. a) tiret drugie, w odniesieniu do przewozów zwierząt określonych w niniejszej dyrektywie, w obrębie ich własnego terytorium.

7. Nie później niż w dniu 31 grudnia 1999 r., Rada dokona weryfikacji przepisów niniejszego artykułu w świetle uzyskanego doświadczenia, stanowiąc kwalifikowaną większością na podstawie sprawozdania Komisji oraz wniosków, w celu ich uaktualnienia i wprowadzenia zmian oraz, w miarę potrzeby, ich rozszerzenia na wszystkie Państwa Członkowskie.

8. Finansowanie systemu sieci nadzoru zostanie pokryte w ramach rewizji załącznika B do dyrektywy 85/73/EWG¹⁹, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 8 dyrektywy 96/43/WE.

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie podejmą właściwe środki szczególne, w celu karania wszelkich przypadków naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy przez osoby fizyczne lub prawne.

2. Jeżeli potwierdzone zostanie, że przepisy niniejszej dyrektywy nie są lub nie były stosowane, właściwy organ na miejscu, gdzie takie naruszenie zostało stwierdzone, podejmie wszelkie niezbędne środki w celu ochrony zdrowia zwierząt i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się choroby.

W zależności od okoliczności, takie działania właściwego organu mogą obejmować środki niezbędne do:

---

¹⁹ Dz.U. nr L 32 z 5.02.1985, str. 14. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 96/43/EWG (Dz.U. nr L 162 z 1.07.1996, str. 1).

- a) zakończenia podróży lub odesłania zwierząt do ich miejsca wysyłki najbardziej bezpośrednią drogą, o ile takie działanie nie spowoduje dalszego narażania stanu zdrowia lub dobrostanu zwierząt;
- b) zorganizowania miejsca umożliwiającego trzymanie zwierząt w odpowiednich warunkach i odpowiedniej opieki w przypadku przerwania podróży;
- c) zorganizowania uboju zwierząt. Przeznaczenie i wykorzystanie tych zwierząt po uboju powinno zostać uregulowane:
  - zgodnie z przepisami dyrektywy 64/433/EWG²⁰, lub
  - zgodnie z przepisami dyrektywy 90/667/EWG, w przypadku niemożliwości ustalenia stanu zdrowia zwierząt lub jeżeli mogą one stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego. Jednakże, w przypadku zastosowania przepisów dyrektywy 90/667/EWG, właścicielowi lub jego agentowi można przyznać okres na uregulowanie spraw przed zastosowaniem ostatniej możliwości. W tym przypadku stosuje się przepisy ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia niezwłocznie zawiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego pochodzenia o stwierdzeniu jakichkolwiek przypadków naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy.

Zgodnie z przepisami ustanowionymi w dyrektywie 89/608/EWG, Państwa Członkowskie zobowiązane są dostarczać wzajemnej pomocy w stosowaniu niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu zapewnienia zgodności z przepisami ustanowionymi w niniejszym artykule.

4. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na krajowe przepisy w zakresie stosowania sankcji karnych.

Artykuł 16

1. Załączniki A, D (rozdział I), E i F są zmieniane przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, w szczególności w zakresie ich dostosowania do postępu technologicznego i naukowego.

Załączniki B, C i D (rozdział II) są zmieniane przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17.

Jednakże:

- a) przed dniem 1 lipca 1997 r., Komisja przedłoży Radzie wniosek dotyczący zmiany załączników A i D (rozdział I), w celu ich uaktualnienia oraz, w razie konieczności, zastosuję tę samą procedurę do załącznika F. Rada podejmie decyzję w sprawie tych wniosków większością kwalifikowaną do dnia 1 stycznia 1998 r.;
- b) przed dniem 30 czerwca 1998 r., Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17

---

²⁰ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/234/WE (Dz.U. nr L 243 z 11.10.1995, str. 7).

oraz na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, uaktualni i wprowadzi ewentualne zmiany załączników B, C i D (rozdział II), w celu dostosowania ich do postępu naukowego.

2. Nie później niż dnia 31 grudnia 1999 r., Rada zweryfikuje przepisy niniejszej dyrektywy w świetle uzyskanego doświadczenia, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję i załączonych do niego wniosków, w celu wprowadzenia zmian i ich uaktualnienia, aby były zgodne z zasadami ustanowionymi w zakresie wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 17

W przypadku odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Naukowy Komitet Weterynaryjny powołany na mocy decyzji 68/361/EWG²¹ działa w poszanowaniu zasad ustanowionych w art. 18 dyrektywy 89/662/EWG²².

Artykuł 18

Państwa Członkowskie, które nie wprowadziły zatwierdzonego systemu sieci nadzoru, zapewnią, że komputerowa baza danych zgodna z przepisami ustanowionymi w art. 14 będzie w pełni operacyjna z dniem 31 grudnia 1999 r.

Artykuł 19

Zasady ustanowione w dyrektywie 90/425/EWG mają w szczególności zastosowanie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, do organizacji i kontynuacji kontroli przeprowadzanych przez kraj przeznaczenia, oraz do wprowadzanych środków ochronnych.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

---

²¹ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

²² Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49).

ZAŁĄCZNIK A

I. Stado bydła oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy

1. Stado bydła zostaje oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy, jeżeli:
  - a) żadne ze zwierząt nie wykazuje klinicznych objawów gruźlicy;
  - b) wszystkie zwierzęta mające więcej niż sześć tygodni wykazały negatywny wynik na tuberkulinizację śródskórną wykonaną zgodnie z załącznikiem B, przy czym pierwsza próba została wykonana sześć miesięcy po wyeliminowaniu wszelkich zakażeń stada, a druga sześć miesięcy później, lub, jeżeli stado było utworzone ze zwierząt pochodzących ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, pierwszą próbę wykonuje się najpóźniej 60 dni po połączeniu stada, natomiast druga próba nie jest wymagana;
  - c) po zakończeniu pierwszej próby określonej w lit. b), żadna sztuka bydła mająca więcej niż sześć tygodni nie została przyłączona do stada, chyba że wykazała wynik negatywny po przeprowadzeniu śródskórnej próby tuberkulinowej wykonanej i ocenionej zgodnie z załącznikiem B, przeprowadzonej na 30 dni przed przyłączeniem lub 30 dni po przyłączeniu zwierzęcia do stada.

Próba ta nie jest konieczna w Państwach Członkowskich lub regionach Państw Członkowskich, w których odsetek bydła zakażonego gruźlicą wynosi nie więcej niż 0,2%, lub jeżeli zwierzę pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy.

2. Stado bydła zachowuje status oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, jeżeli:
  - a) nadal spełnia warunki wyszczególnione w ust. 1 lit. a) i c);
  - b) wszystkie zwierzęta przyjmowane do gospodarstwa pochodzą ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy;
  - c) wszystkie zwierzęta w gospodarstwie, z wyjątkiem cieląt mających mniej niż sześć tygodni urodzonych w gospodarstwie, poddawane są corocznie rutynowej próbie tuberkulinowej zgodnie z załącznikiem B.

Jednakże, Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 może zmienić częstotliwość rutynowych badań dla danego Państwa Członkowskiego lub części Państwa Członkowskiego, w którym wszystkie stada bydła objęte są urzędowymi działaniami mającymi na celu zwalczanie gruźlicy, w następujący sposób:

- jeżeli odsetek stad bydła zakażonych gruźlicą nie przekracza średnio 1% w ciągu dwóch ostatnich rocznych okresów kontrolnych, przerwa między rutynowymi badaniami stada może zostać zwiększona do dwóch lat,

- jeżeli odsetek stad bydła zakażonego gruźlicą nie przekracza średnio 0,2% w ciągu dwóch ostatnich dwuletnich okresów kontrolnych, przerwa między rutynowymi badaniami stada może zostać zwiększona do trzech lat,
- jeżeli odsetek stad bydła zakażonego gruźlicą nie przekracza średnio 0,1% w ciągu dwóch ostatnich trzyletnich okresów kontrolnych, przerwa między rutynowymi badaniami stada może zostać zwiększona do czterech lat, i/lub wiek, w którym zwierzęta mają być poddane badaniom może zostać zwiększony do 24 miesięcy.

Komisja może również, zgodnie z art. 17, podjąć decyzję o zwiększeniu częstotliwości rutynowych prób tuberkulinowych, jeżeli częstotliwość występowania choroby wydaje się podwyższona.

Jeżeli Państwo Członkowskie posiada system identyfikacji i rejestracji bydła, na podstawie którego można zidentyfikować stada pochodzenia i stada przejściowe, a odsetek zakażonych stad nie przekracza średnio 0,1% w ciągu dwóch ostatnich okresów kontrolnych, może ono zrezygnować z corocznych prób tuberkulinowych, z zastrzeżeniem, że:

- 1) przed przyłączeniem do stada, wszystkie sztuki bydła poddane zostały śródskórnej próbie tuberkulinowej i wykazały wynik negatywny;
  - 2) wszystkie sztuki bydła po uboju badane są pod kątem zmian chorobowych wywołanych gruźlicą, a próbki zakażonych tkanek wysyłane są do analizy bakteriologicznej w celu wykrycia bakterii gruźlicy.
3. Status stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy może zostać zawieszony, jeżeli:
- a) niespełnione zostały warunki wyszczególnione w pkt. 2;
  - b) uznano, że rutynowa próba tuberkulinowa dała pozytywny u zwierzęcia lub została u niego zdiagnozowana gruźlica podczas rutynowego badania poubojowego.

W takich przypadkach, status stada pozostanie zawieszony do czasu, gdy wszystkie pozostałe zwierzęta mające więcej niż sześć tygodni wykażą wynik negatywny na co najmniej dwie śródskórne próby tuberkulinowe wykonane zgodnie z załącznikiem B, przy czym pierwszą próbę przeprowadza się co najmniej dwa miesiące po wyeliminowaniu chorego zwierzęcia z gospodarstwa, a drugą co najmniej 42 dni po pierwszej.

Niemniej jednak, w drodze odstępstwa, jeżeli podczas rutynowego badania stada jedno lub więcej zwierząt wykaże pozytywny wynik próby tuberkulinowej, a uważa się, że gruźlica nie jest przyczyną takiego odczynu, podejrzewany przypadek gruźlicy powinien zostać szczegółowo zbadany, włącznie z odszukaniem i badaniem stada, w którym zwierzę przebywało w

czasie badań oraz wszelkich innych uprzednich stad, jeżeli właściwy organ uzna to za konieczne, jak również ze wszelkimi badaniami, włącznie z badaniami poubojowymi i laboratoryjnymi.

W czasie wykonywania tych badań, status stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy pozostanie zawieszony do czasu, aż badania i próby laboratoryjne lub próby tuberkulinowe wykluczą występowanie gruźlicy bydła. Jeżeli występowanie gruźlicy nie zostanie potwierdzone, status stada może zostać przywrócony.

Jednakże, w przypadku gdyby próba rutynowa wyszczególniona w ust. 2 lit. c) nie została wykonana terminowo, status stada nie zostanie zawieszony, o ile próba zostanie wykonana nie później niż 60 dni od upływu terminu, kiedy powinna być przeprowadzona, a następne próby będą wykonywane zgodnie z pierwotnym harmonogramem;

- c) w stadzie znajdują się zwierzęta o niewyjaśnionym statusie, zgodnie z opisem w załączniku B pkt 32. W tym przypadku, status stada pozostanie zawieszony do czasu wyjaśnienia statusu zwierzęcia.
4. Państwo Członkowskie lub część Państwa Członkowskiego mogą zostać uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, jeżeli spełniają następujące warunki:
- a) odsetek zakażonych stad bydła nie przekracza 0,01% przez sześć kolejnych lat i co najmniej 99,9% stad zostało zgłoszonych jako oficjalnie wolne od gruźlicy przez 10 lat;
  - b) istnieje system identyfikacji umożliwiający identyfikację stad pochodzenia i stad przejściowych dla każdej sztuki bydła;
  - c) wszystkie sztuki bydła po uboju poddawane są obowiązkowym badaniom poubojowym wykonywanym przez urzędowego lekarza weterynarii;
  - d) wszystkie podejrzewane przypadki gruźlicy muszą zostać szczegółowo zbadane, włącznie z odszukaniem i badaniem stad pochodzenia i stad przejściowych oraz wykonaniem odpowiednich badań laboratoryjnych. W czasie wykonywania tych badań, status stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy pozostanie zawieszony do czasu, aż badania i próby laboratoryjne lub próby tuberkulinowe wykluczą występowanie gruźlicy bydła.
5. Państwo Członkowskie lub część Państwa Członkowskiego zachowa status oficjalnie wolnego od gruźlicy, jeżeli:
- a) nadal spełniane są warunki 4 lit. a)-d);
  - b) w przypadku potwierdzenia przypadku gruźlicy, stado pochodzenia i stado przejściowe traci status oficjalnie wolnego od gruźlicy;

- c) status stada oficjalnie wolnego od gruźlicy, w przypadku stad, w których stwierdzono występowanie gruźlicy, zostaje uchylony do czasu:
    - uboju wszystkich zwierząt podejrzanych o zakażenie;
    - dezynfekcji budynków i urządzeń;
    - gdy wszystkie pozostałe sztuki bydła mające mniej niż sześć tygodni wykażą negatywny wynik na co najmniej dwie oficjalne próby śródskórne wykonane zgodnie z załącznikiem B, przy czym pierwsza ma zostać wykonana co najmniej sześć miesięcy po usunięciu zakażonych zwierząt, a druga sześć miesięcy po pierwszej.
6. Jeżeli istnieją dowody na znaczną zmianę sytuacji w zakresie gruźlicy w Państwie Członkowskim lub w części Państwa Członkowskiego, które były oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy, Komisja może zgodnie z procedurą określoną z art. 17 zdecydować o zawieszeniu lub uchyleniu statusu i żądać wykonania większej liczby prób tuberkulinowych, zgodnie z harmonogramem w ust. 2 lit. c).

II. Stada oficjalnie uznane za wolne od brucelozy i stada wolne od brucelozy

Do celów niniejszej sekcji, „bydło” oznacza wszystkie sztuki bydła z wyjątkiem zwierząt płci męskiej, wykastrowanych przed osiągnięciem czterech miesięcy.

1. Stado zostaje oficjalnie uznane za wolne od brucelozy, jeżeli:
  - a) nie znajduje się w nim bydło zaszczepione przeciwko brucelozie, z wyjątkiem zwierząt płci żeńskiej zaszczepionych co najmniej trzy lata wcześniej;
  - b) żadna ze sztuk bydła nie wykazywała klinicznych objawów brucelozy przez co najmniej sześć miesięcy;
  - c) wszystkie sztuki bydła mającego więcej niż 12 miesięcy zostały poddane jednej z poniższych procedur badawczych wykazując negatywne wyniki, zgodnie z załącznikiem C:
    - (i) dwie próby seroaglutynacji wykonane w odstępie co najmniej trzech, lecz nie więcej niż 12 miesięcy;
    - (ii) trzy próby pierścieniowe, wykonane w odstępach co najmniej trzech miesięcy, w sześć tygodni po których wykonano próbę seroaglutynacji;
    - (iii) dwie próby ze zbuforowanym antygenem bruceli, wykonane w odstępie co najmniej trzech, lecz nie więcej niż 12 miesięcy;
    - (iv) dwie próby mikroaglutynacji, wykonane w odstępie co najmniej trzech, lecz nie więcej niż 12 miesięcy.

2. Stado bydła zachowuje status oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, jeżeli:
- a) poddawane jest corocznie jednej z poniższych procedur badawczych, wykazując wynik negatywny, zgodnie z załącznikiem C:
    - (i) trzy próby pierścieniowe wykonane w odstępach co najmniej trzech miesięcy;
    - (ii) trzy analizy mleka Elisa, wykonane w odstępach co najmniej trzech miesięcy;
    - (iii) dwie próby pierścieniowe wykonane w odstępie co najmniej trzech miesięcy, po których przeprowadza się próbę serologiczną, sześć tygodni później;
    - (iv) dwie analizy mleka Elisa, wykonane w odstępach co najmniej trzech miesięcy, po których przeprowadza się próbę serologiczną, sześć tygodni później;
    - (v) dwie próby serologiczne, wykonane w odstępach co najmniej trzech miesięcy, lecz nie więcej niż sześciu miesięcy.

Jednakże, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, w przypadku Państwa Członkowskiego lub części Państwa Członkowskiego, które nie są oficjalnie uznane za wolne od brucelozy, lecz w których wszystkie stada bydła są objęte urzędowymi działaniami mającymi na celu zwalczanie brucelozy, Komisja może zmienić częstotliwość badań rutynowych w następujący sposób:

- jeżeli nie więcej niż 1% stad jest zakażonych, może wystarczyć przeprowadzenie corocznych dwóch prób pierścieniowych lub dwóch analiz mleka Elisa w odstępie co najmniej sześciu miesięcy, lub jednej próby serologicznej;
  - jeżeli co najmniej 99,8% stad zostało oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy przez co najmniej cztery lata, odstęp między próbami może zostać wydłużony do dwóch lat, a próby muszą obejmować jedną z prób serologicznych określonych w ust. 7 lit. a);
- b) wszystkie sztuki bydła wprowadzone do stada pochodzą ze stad oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy oraz, w przypadku sztuk bydła mającego więcej niż 12 miesięcy poddanych próbie seroaglutynacji zgodnie z załącznikiem C w ciągu 30 dni przed przyłączeniem do stada, wykazują miano brucelozy poniżej 30 IU aglutynacji na ml.

Niemniej jednak, przeprowadzanie próby seroaglutynacji opisanej w lit. b) nie musi być wymagane w przypadku Państw Członkowskich lub regionów Państwa Członkowskiego, w których odsetek stad bydła zakażonych brucelozą nie przekracza 0,2% przez co najmniej dwa lata, a zwierzę pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy w danym

Państwie Członkowskim lub regionie i podczas transportu nie miało kontaktu z bydłem o niższym statusie;

- c) niezależnie od przepisów lit. b), sztuki bydła pochodzące ze stada wolnego od brucelozy mogą zostać przyłączone do stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, jeżeli mają one co najmniej 18 miesięcy oraz jeżeli zostały zaszczepione przeciwko brucelozie, a szczepienie było wykonane co najmniej rok wcześniej.

Zwierzęta te, na 30 dni przed przyłączeniem ich do stada, muszą wykazywać miano brucelozy poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml, a wynik próby na wiązanie dopełniacza musi być negatywny, przy czym obie próby przeprowadza się zgodnie z załącznikiem C.

Jeżeli jednak sztuka bydła ze stada wolnego od brucelozy jest wprowadzana do stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy zgodnie z niniejszymi przepisami, stado takie uważa się za wolne od brucelozy przez okres dwóch lat od daty przyłączenia do niego danego zwierzęcia.

- 3. Status stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy może zostać zawieszony lub uchylony, jeżeli:
  - a) niespełnione zostały warunki wyszczególnione w ust. 1 i 2, lub
  - b) na podstawie badań laboratoryjnych lub z przyczyn klinicznych, jedna lub więcej sztuk bydła jest podejrzewana o brucelozę.

Jeżeli jedna lub większa liczba sztuk bydła w stadzie oficjalnie uznanym za wolne od brucelozy jest podejrzewana o brucelozę, status stada może zostać raczej zawieszony, a nie uchylony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną niezwłocznie wyeliminowane lub odizolowane.

W przypadku usunięcia zwierzęcia zawieszenie może zostać uchylone, jeżeli dwie próby seroaglutynacji, wykonane zgodnie z załącznikiem C na wszystkich zwierzętach stada w wieku powyżej 12 miesięcy, wykażą miano poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml. Pierwsza próba powinna zostać wykonana co najmniej 30 dni od dnia usunięcia zwierzęcia, a druga co najmniej 60 dni później.

W przypadku odizolowania zwierzęcia, może ono zostać ponownie przyłączone do stada i status stada może zostać przywrócone, jeżeli konsekwentnie wykazuje miano seroaglutynacji poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml, a wynik odczynu wiązania dopełniacza jest negatywny, przy czym obie próby przeprowadza się zgodnie z załącznikiem C.

Jeżeli na podstawie badań laboratoryjnych lub epidemiologicznych potwierdzona zostanie obecność brucelozy w stadzie, status tego stada nie zostanie przywrócony do czasu, gdy wszystkie zwierzęta ciężarne w chwili pojawienia się choroby wykazują negatywny wynik na powyższe próby, przy czym ostatnią próbę wykonuje się co najmniej 21 dni po ocieleniu.

4. Stado bydła jest wolne od brucelozy, jeżeli spełnia warunki opisane w ust. 1 lit. a), b) i c), z następującymi wyjątkami:
- (i) bydło płci żeńskiej może zostać zaszczepione:
    - przed osiągnięciem sześciu miesięcy, szczepionką zawierającą żywy szczep 19 lub innymi szczepionkami zatwierdzonymi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, lub
    - przed osiągnięciem 15 miesięcy, szczepionką wspomagającą, zawierającą zabite drobnoustroje 45/20, która została oficjalnie zbadana i zatwierdzona;
  - (ii) bydło w wieku poniżej 30 miesięcy, które było szczepione szczepionką zawierającą żywy szczep 19 może wykazywać wynik testu seroaglutynacji powyżej 30 j.m., lecz poniżej 80 j.m. aglutynacji na ml, o ile odczyn wiązania dopełniacza wykazał wynik poniżej 30 jednostek EWG w przypadku zwierząt płci żeńskiej szczepionych nie później niż 12 miesięcy wcześniej, lub 20 jednostek EWG w pozostałych przypadkach;
  - (iii) oprócz prób wymienionych w ust. 1 lit. c), zatwierdzone zostaną również poniższe metody badania w celu nadania stada statusu wolnego od brucelozy;
    - a) dwie próby ze zbuforowanym antygenem bruceli, wykonane w odstępie co najmniej 3, lecz nie więcej niż 12 miesięcy;
    - b) dwie próby mikroaglutynacji, wykonane w odstępie co najmniej trzech, lecz nie więcej niż 12 miesięcy, zgodnie z przepisami załącznika C.
5. Stado bydła zachowa status wolnego od brucelozy, jeżeli:
- (i) poddawane jest jednej z metod badań wymienionych w ust. 2 lit. a),
  - (ii) bydło przyłączane do stada spełnia wymogi ust. 2 lit. b), lub
    - pochodzi ze stad posiadających status wolnych od brucelozy, oraz w przypadku bydła w wieku powyżej 12 miesięcy poddanego serologicznemu testowi aglutynacji w ciągu 30 dni przed przyłączeniem do stada, wykaże wynik poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml, a wynik odczynu wiązania dopełniacza, wykonanego zgodnie z załącznikiem C, będzie negatywny, lub
    - pochodzi ze stad posiadających status wolnych od brucelozy, ma mniej niż 30 miesięcy i było zaszczepione szczepionką zawierającą żywy szczep 19; może ono wykazać wynik serologicznego testu aglutynacji powyżej 30 j.m., lecz poniżej 80 j.m. na ml, o ile próba na wiązanie dopełniacza dała wynik poniżej 30 jednostek EWG w przypadku zwierząt płci żeńskiej szczepionych nie później niż 12

miesiący wcześniej, lub 20 jednostek EWG w pozostałych przypadkach.

6. Status stada wolnego od brucelozy może zostać zawieszony lub uchylony, jeżeli:
- a) niespełnione zostały warunki wyszczególnione w ust. 4 i 5, lub
  - b) na podstawie badań laboratoryjnych lub z przyczyn klinicznych, jedna lub więcej sztuk bydła są podejrzewane o brucelozę.

Jeżeli jedna lub więcej sztuk bydła, mającego więcej niż 30 miesięcy, w stadzie oficjalnie uznanym za wolne od brucelozy jest podejrzewanych o brucelozę, status stada może zostać raczej zawieszony, a nie uchylony, jeżeli zwierzę lub zwierzęta zostaną niezwłocznie usunięte lub odizolowane.

W przypadku usunięcia zwierzęcia, zawieszenie może zostać odwołane, jeżeli dwa testy seroaglutynacji, wykonane zgodnie z załącznikiem C na wszystkich pozostałych zwierzętach stada w wieku powyżej 12 miesięcy, wykażą miano poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml. Pierwsza próba powinna zostać wykonana co najmniej 30 dni od usunięcia zwierzęcia, a druga co najmniej 60 dni później.

Jeżeli zwierzę zostało odizolowane, może ono zostać ponownie przyłączone do stada i status stada może zostać przywrócony, jeżeli konsekwentnie wykazuje miano seroaglutynacji poniżej 30 j.m. aglutynacji na ml, a wynik odczynu wiązania dopełniacza jest negatywny, przy czym obie próby przeprowadza się zgodnie z załącznikiem C.

Jeżeli na podstawie badań laboratoryjnych lub epidemiologicznych potwierdzona zostanie obecność brucelozy w stadzie, status tego stada nie zostanie przywrócony do czasu, gdy wszystkie zwierzęta ciężarne w chwili pojawienia się choroby wykażą negatywny wynik powyższych prób, przy czym ostatnią próbę wykonuje się co najmniej 21 dni po ocieleniu.

7. Region Państwa Członkowskiego może zostać ogłoszony jako oficjalnie wolny od brucelozy zgodnie z procedurą opisaną w art. 17, jeżeli spełnia następujące warunki:
- a) nie zarejestrowano przypadku poronienia wywołanego brucelozą w ciągu ostatnich trzech lat oraz co najmniej 99,8% stad było oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy przez 10 lat;
  - b) istnieje system identyfikacji umożliwiający identyfikację stad pochodzenia i stad przejściowych dla każdej sztuki bydła.
8. Z zastrzeżeniem przepisów pkt. 9, region ogłoszony jako oficjalnie wolny od brucelozy zachowa swój status, jeżeli wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy będą poddawane co najmniej dwóm próbom pierścieniowym oraz jednej próbie serologicznej co 3 lata. W przypadku wykazania wyniku pozytywnego stosuje się przepisy pkt. 6.

9. Region ogłoszony jako oficjalnie wolny od brucelozy zobowiązany jest zgłaszać Komisji wszystkie przypadki brucelozy. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, może wnioskować o zawieszenie lub uchylenie statusu regionu oraz może zażądać wykonania rutynowych prób na obecność brucelozy, zgodnie z harmonogramem podanym w ust. 2.
10. Państwo Członkowskie może zostać ogłoszone jako oficjalnie wolne od brucelozy zgodnie z procedurą opisaną w art. 17, jeżeli spełnia następujące warunki:
  - a) nie zarejestrowano przypadku poronienia wywołanego brucelozą w ciągu ostatnich trzech lat oraz co najmniej 99,8% stad było oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy przez 10 lat;
  - b) istnieje system identyfikacji umożliwiający identyfikację stad pochodzenia i stad przejściowych dla każdej sztuki bydła.
11. Państwo Członkowskie oficjalnie uznane za wolne od brucelozy zachowa swój status, jeżeli:
  - każda sztuka bydła podejrzewana o zakażenie brucelozą jest zgłaszana do właściwego organu i poddawana jest urzędowym badaniom na obecność brucelozy, obejmującym co najmniej dwie serologiczne próby krwi, włącznie z odczynem wiązania dopełniacza, oraz mikrobiologiczne badanie odpowiednich próbek pobranych w przypadku poronienia,
  - przez okres występowania podejrzenia, trwający do czasu uzyskania negatywnych wyników prób przewidzianych w tiret pierwszym, status stada pochodzenia lub stada przejściowego, oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, zostanie zawieszony,
  - w przypadku wyniku pozytywnego stosuje się przepisy pkt. 6.
12. Państwo Członkowskie oficjalnie uznane za wolne od brucelozy zobowiązane jest zgłaszać Komisji wszystkie przypadki brucelozy. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, może wnioskować o zawieszenie lub uchylenie statusu regionu oraz może żądać wykonania rutynowych prób na obecność brucelozy, zgodnie z harmonogramem podanym w ust. 2.
13.
  - a) Do celów sekcji II, próba serologiczna oznacza próbę aglutynacji surowicy, próbę ze zbuforowanym antygenem bruceli, odczyn wiązania dopełniacza, próbę aglutynacji osocza, próbę pierścieniową osocza, próbę mikroaglutynacji lub indywidualna analiza krwi Elisa, zgodnie z opisem zamieszczonym w załączniku C.
  - b) W przypadku wykonywania prób pierścieniowych w zbiornikach, liczba tych prób określona w niniejszym załączniku powinna zostać podwojona, a odstępy między próbami powinny zostać skrócone o połowę.

ZAŁĄCZNIK B

(NORMY PRODUKCJI I STOSOWANIA BYDLĘCYCH I PTASICH TUBERKULIN)

1. Próby tuberkulinowe nadzorowane urzędowo wykonuje się za pomocą tuberkulin PPD i HCSM.
2. Robocze wzorce producenta, stosowane do kontroli bydłych tuberkulin PPD i HCSM muszą być wykalibrowane we wspólnotowych jednostkach tuberkulinowych (CTU), za pomocą próby biologicznej względem właściwej normy EWG w odniesieniu do tuberkuliny.
3. Robocze wzorce producenta stosowane do kontroli ptasich tuberkulin muszą zostać wykalibrowane w jednostkach międzynarodowych, za pomocą próby biologicznej względem normy EWG dla PPD w tuberkulinie ptasiej.
4. Wzorzec EWG dla tuberkuliny bydłej PPD wytwarzany jest przez Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad, Niderlandy.
5. Wzorzec EWG dla bydłej tuberkuliny HCSM jest wytwarzany przez Institut Pasteur, Paryż, Francja.
6. Wzorzec EWG dla tuberkuliny ptasiej jest wytwarzany przez Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglia.
7. Tuberkuliny bydłe muszą pochodzić z jednego z poniższych szczepów *Mycobacterium bovis*:
  - a) AN5;
  - b) Vallee.
8. Tuberkuliny ptasie muszą pochodzić z jednego z poniższych szczepów *Mycobacterium avium*:
  - a) D4ER;
  - b) TB56.
9. PH tuberkulin musi wynosić między 6,5 a 7,5.
10. Istnieje obowiązek wykazania, w sposób zadowalający dla instytutu publicznego, odpowiedzialnego za wykonanie urzędowych testów tuberkulin, że przeciwbakteryjne środki konserwujące oraz inne substancje dodawane do tuberkulin nie wpływają na pogorszenie bezpieczeństwa i skuteczności produktu.

Poniżej podano maksymalne dopuszczalne stężenia fenolu i glicerolu:

- a) fenol: 0,5% v/v;

- b) glicerol: 10% v/v.
11. O ile tuberkuliny są przechowywane w temperaturze między 2 a 8°C i chronione przed światłem, mogą one zostać wykorzystane przed upływem następujących okresów od ostatniej zadowolającego testu mocy:
- a) płynne tuberkuliny PPD: dwa lata,
liofilizowane tuberkuliny PPD: osiem lat;
  - b) tuberkuliny HCSM, rozcieńczone: dwa lata.
12. Za przeprowadzanie urzędowych testów tuberkulin w poszczególnych krajach odpowiedzialne są następujące państwowe instytuty:
- a) Niemcy: Paul - Ehrlich Institut, Frankfurt / Main;
  - b) Belgia: Instituut voor Hygiene en Epidemiologie, J. Wytsmanstraat 14, B-1040 Bruksela;
  - c) Francja: Laboratoire National des médicaments vétérinaires, Fougères;
  - d) Wielkie Księstwo Luksemburga: instytut z kraju dostawcy;
  - e) Włochy: Istituto Superiore di Sanità, Rzym;
  - f) Niderlandy: Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;
  - g) Dania: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Kopenhaga V;
  - h) Irlandia: instytut z kraju dostawcy;
  - i) Zjednoczone Królestwo: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge;
  - j) Grecja: Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;
  - k) Hiszpania: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Granada;
  - l) Portugalia: Laboratorio Nacional de Investigaçao Veterinária, Lizbona;
  - m) Austria: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;
  - n) Finlandia: Eläinlääkintä – ja elintarvikelaitis, Helsinki-anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;
  - o) Szwecja: Statens Veterinärmedicinska Anstalt, Uppsala.
13. Każda seria tuberkulin w ampułkach gotowych do użycia musi zostać poddana testom urzędowym.

14. Tuberkuliny poddaje się testom z wykorzystaniem metod biologicznych i chemicznych.
15. Tuberkuliny muszą być sterylne. Testy sterylności wykonuje się zgodnie z zaleceniami farmakopei europejskiej.
16. Test na brak właściwości toksycznych lub drażniących wykonuje się zgodnie z zaleceniami farmakopei europejskiej.
17. Tuberkuliny muszą zostać poddane analizie chemicznej, w celu określenia stężenia glicerolu i/lub fenolu oraz stężenia innych środków konserwujących, jakie mogą zostać dodane.
18. Test na brak wrażliwości na tuberkulinę wykonuje się zgodnie z zaleceniami farmakopei europejskiej.
19. Do badania mocy tuberkulin stosuje się metody biologiczne. Metody te muszą być stosowane do tuberkulin HCSM i PPD; są one oparte na porównaniu tuberkulin badanych z tuberkulinami standardowymi.
20. Zawartość białka w tuberkulinie PPD ocenia się za pomocą metody Kjeldahla. Azot przelicza się na zawartość białka w tuberkulinie przez pomnożenie uzyskanego wyniku przez 6,25.
21. Moc wzorca EWG dla bydłowej HCSM wynosi 65 000 wspólnotowych jednostek tuberkulinowych (CTU) na ml, wzorzec jest dostępny w ampułkach zawierających 5 ml tuberkuliny.
22. Moc wzorca EWG dla bydłowej PPD wynosi 50 000 wspólnotowych jednostek tuberkulinowych (CTU) na mg PPD, liofilizowany wzorzec jest dostępny w ampułkach zawierających 1,8 mg PPD, co oznacza, że moc 0,00002 mg PPD jest równa jednej wspólnotowej jednostce tuberkulinowej.
23. Moc EWG dla ptasiej PPD wynosi 50 000 jednostek międzynarodowych (j.m.) na mg suchej masy oczyszczonej pochodnej białka, liofilizowany wzorzec jest dostępny w ampułkach zawierających 10 mg PPD plus 26,3 mg soli, co oznacza, że moc 0,0000726 mg wzorca jest równa jednej jednostce międzynarodowej.
24. Moc tuberkulin przedstawianych przez producentów państwowym instytutom wymienionym w ust. 12 w celu wykonania testów bada się za pomocą metody biologicznej względem właściwych norm wymienionych w ust. 2 i 3.
25. a) **Badania mocy na świnkach morskich**

Do badania wykorzystuje się albinotyczne świnki morskie o wadze 400-600 g. W chwili iniekcji tuberkuliny zwierzęta muszą być zdrowe. Do każdej próby wykorzystuje się nie mniej niż osiem świnek morskich. Próbę wykonuje się nie wcześniej niż po upływie miesiąca od uwrażliwienia.

(aa) Świnki morskie do badania tuberkulin bydłowych uwrażliwia się w następujący sposób:

- 1) iniekcja szczepu AN5 zabitych termicznie *Mycobacterium bovis*, w olejowym środku wspomagającym;
  - 2) iniekcja szczepu AN5 żywych *Mycobacterium bovis*, w roztworze soli fizjologicznej;
  - 3) iniekcja szczepionki BCG.
- (bb) Do badania tuberkulin ptasich, świnki morskie uwarżliwia się poprzez iniekcję 2 mg zabitych termicznie prątków gruźlicy ptasiego typu, zawieszonych w 0,5 ml sterylnej płynnej parafiny lub poprzez iniekcję żywych prątków gruźlicy ptasiego typu w roztworze soli fizjologicznej. Do tego celu stosuje się szczep ptasi typu D4.
- (cc) każda testowana tuberkulina powinna zostać zbadana względem tuberkuliny standardowej metodą próby śródskórnej, z wykorzystaniem odpowiednio uwarżliwionych grup świnek morskich.

Każdej śwince morskiej należy wyciąć sierść po obu stronach tułowia. Próba polega na porównaniu odczynów wywołanych szeregiem śródskórnych iniekcji dawek nie większych niż 0,2, ml rozcieńczonej tuberkuliny standardowej w izotonicznym zbuforowanym roztworze soli fizjologicznej zawierającym 0,0005% Tween 80 oraz odpowiedniego szeregu iniekcji badanej tuberkuliny. Rozcieńczenia należy zaplanować w szeregu geometrycznym; świnki poddaje się iniekcji według układu przypadkowego kwadratu łacińskiego (cztery miejsca na każdym boku ośmiopunktowej próby). Średnice odczynów w każdym miejscu mierzy się i rejestruje po 24 i 48 godzinach.

Dla każdej próbki badanej tuberkuliny należy oszacować względną moc w stosunku do właściwej normy, a jej granice zaufania należy określić za pomocą metod statystycznych, stosując jako metametry średnice odczynów i logarytm dawek. Badana tuberkulina bydłęca ma akceptowalną moc, jeżeli jej oszacowana moc w dawce bydłczej gwarantuje 2 000 wspólnotowych jednostek tuberkulinowych (około 25%) dla bydła. Moc każdej badanej tuberkuliny wyraża się odpowiednio we wspólnotowych jednostkach tuberkulinowych lub w jednostkach międzynarodowych na ml.

b) Badanie mocy na bydło

Okresowe badanie mocy bydłczych tuberkulin można wykonać na bydło naturalnie lub sztucznie zakażonym gruźlicą. Przedmiotowe badania mocy, wykonane na grupach bydła zarażonego gruźlicą, polegają na śródskórnej cztero - lub sześciopunktowej próbie badanej tuberkuliny względem odpowiedniego wzorca, a moc tuberkuliny ocenia się za pomocą metod statystycznych, podobnie jak w próbie z wykorzystaniem świnek morskich.

26. Do etykietowania pojemników i paczek z tuberkulinami zastosowanie mają następujące wymogi.

Etykieta na pojemnikach i etykieta na paczce powinna zawierać:

- nazwę preparatu,
- w przypadku preparatów płynnych, łączną objętość w pojemniku,
- liczbę jednostek wspólnotowych lub jednostek międzynarodowych na ml lub na mg,
- nazwę producenta,
- numer serii,
- rodzaj i ilość płynu odtwarzającego, w przypadku preparatów liofilizowanych.

Etykieta na pojemniku lub etykieta na paczce powinna podawać:

- datę ważności,
- warunki przechowywania,
- nazwę oraz, jeżeli możliwe, proporcje każdej dodanej substancji,
- szczep prątków gruźlicy, z którego tuberkulina została uzyskana.

27. Laboratoria wspólnotowe wyznaczone zgodnie z art. 17 będą odpowiedzialne za dodatkowe badania tuberkulin stosowanych rutynowo w terenie, w Państwach Członkowskich, aby zapewnić, że moc każdej z tych tuberkulin jest odpowiednia względem właściwej wspólnotowej tuberkuliny standardowej. Badania te wykonuje się na bydło zarażonym gruźlicą, odpowiednio uwrażliwionych świnkach morskich oraz za pomocą odpowiednich testów chemicznych.

28. Poniższe próby są uznawane jako oficjalne śródskórne próby tuberkulinowe:

- a) pojedyncza próba śródskórna – ta próba wymaga pojedynczej iniekcji tuberkuliny bydlęcej;
- b) śródskórna próba porównawcza – ta próba wymaga jednej iniekcji tuberkuliny bydlęcej i jednej iniekcji tuberkuliny ptasiej, podanych jednocześnie.

29. Dawka tuberkuliny w iniekcji powinna wynosić:

- 1) nie mniej niż 2 000 CTU tuberkuliny bydlęcej;
- 2) nie mniej niż 2 000 j.m. tuberkuliny ptasiej W15;

Objętość każdej dawki iniekcyjnej nie powinna przekraczać 0,2 ml.

30. Próby tuberkulinowe wykonuje się przez podskórne wstrzyknięcie tuberkuliny w szyję.

Miejsca iniekcji powinny być usytuowane na granicy przedniej i środkowej trzeciej części szyi. W przypadku wykonywania temu samemu zwierzęciu jednocześnie iniekcji tuberkulin bydłowej i ptasiej, miejsce iniekcji tuberkulin ptasich powinno być usytuowane około 10 cm od końca szyi, a miejsce iniekcji bydłowej tuberkuliny około 12,5 cm niżej, na linii mniej więcej równoległej do linii łopatki, lub po różnych stronach szyi; w przypadku młodych zwierząt, gdzie nie ma możliwości wystarczającego odseparowania miejsc iniekcji po jednej stronie szyi, z każdej strony szyi wykonuje się jedną iniekcję, w identycznych miejscach, w środku środkowej trzeciej części szyi.

31. Technika wykonania prób tuberkulinowych oraz interpretacja odczynów powinna być następująca:

a) *Technika*

Miejsca iniekcji należy wygolić i oczyścić. Fałd skóry wewnątrz wygolonego obszaru należy przytrzymać między palcem wskazującym i kciukiem, zmierzyć jego grubość i zanotować. Krótką sterylną igłę, z zamocowaną strzykawką z podziałką, zawierającą tuberkulinę, wbija się pod kątem, skośnym cięciem do góry, do głębszych warstw skóry. W ten sposób wstrzykuje się dawkę tuberkuliny. Poprawne wykonanie iniekcji potwierdza się poprzez wycucie niewielkiego opuchnięcia w kształcie groszku w każdym miejscu iniekcji. Grubość fałdu skóry w każdym miejscu iniekcji ponownie mierzy się po upływie 72 godzin od iniekcji i rejestruje się.

b) *Interpretacja odczynu*

Interpretacja wyniku odczynu powinna opierać się na obserwacjach klinicznych, oraz odnotowanym wzroście grubości fałdu skóry w miejscach iniekcji po upływie 72 godzin od iniekcji tuberkulin(-y).

(ba) *Odczyn negatywny*: jeżeli zaobserwowano jedynie ograniczony naciek, wraz ze wzrostem grubości fałdu skóry nie większym niż 2 mm, bez objawów klinicznych takich jak rozproszona lub wyraźna opuchlizna, eksudacja, nekroza, ból lub stan zapalny naczyń limfatycznych na tym obszarze lub stan zapalny węzłów chłonnych.

(bb) *Odczyn niejednoznaczny*: jeżeli brak jest objawów klinicznych takich jak opisane w lit. ba), ale wzrost grubości fałdu skóry wynosi więcej niż 2 mm, lecz mniej niż 4 mm.

(bc) *Odczyn pozytywny*: jeżeli zaobserwowano objawy kliniczne takie jak opisane w lit. ba), a wzrost grubości fałdu skóry w miejscu iniekcji przekracza 4 mm.

32. Interpretacja oficjalnych śródskórnych prób tuberkulinowych

a) *Pojedyncza próba śródskórna*:

pozytywna: pozytywny odczyn bydła określony w ust. 31 (bc);

niejednoznaczna: odczyn niejednoznaczny określony w ust. 31 (bb);

negatywna: negatywny odczyn bydła określony w ust. 31 (ba).

Zwierzęta wykazujące wynik niejednoznaczny w pojedynczej próbie śródskórnej poddaje się ponownej próbie po upływie przynajmniej 42 dni.

Zwierzęta, które nie wykazały negatywnego wyniku w drugiej próbie uważa się za wykazujące wynik pozytywny.

Zwierzęta wykazujące wynik pozytywny na pojedynczą próbę śródskórną można poddać śródskórnej próbie porównawczej.

- b) Śródskórna próba porównawcza, wykonany w celu określenia i utrzymania statusu stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy:

pozytywna: pozytywny odczyn na tuberkulinę bydłą, ponad 4 mm większy niż odczyn na tuberkulinę ptasia, lub obecność objawów klinicznych;

niejednoznaczna: pozytywny lub niejednoznaczny odczyn na tuberkulinę bydłą, 1 do 4 mm większy niż odczyn na tuberkulinę ptasia, brak objawów klinicznych;

negatywna: negatywny odczyn na tuberkulinę bydłą, lub pozytywny albo niejednoznaczny odczyn na tuberkulinę bydłą, równy lub mniejszy niż pozytywny, lub niejednoznaczny odczyn na tuberkulinę ptasia, w obu przypadkach brak objawów klinicznych.

Zwierzęta, które w śródskórnej próbie porównawczej wykazały wynik niejednoznaczny poddaje się następnej próbie, po upływie przynajmniej 42 dni. Zwierzęta, które w tej próbie nie wykazały wyniku negatywnego uważa się za wykazujące wynik pozytywny.

- c) Status stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy może zostać zawieszony, a zwierzęta z tego stada nie będą dopuszczone do udziału w handlu wewnątrzwspólnotowym do czasu wyjaśnienia statusu następujących zwierząt:

- 1) zwierząt, które wykazały niejednoznaczny wynik w pojedynczej śródskórnej próbie tuberkulinowej;
- 2) zwierząt, które wykazały wynik pozytywny w pojedynczej śródskórnej próbie tuberkulinowej, ale oczekują na wynik śródskórnej próby porównawczej;
- 3) zwierząt, które wykazały niejednoznaczny wynik w śródskórnej próbie porównawczej.

- d) Jeżeli prawodawstwo wspólnotowe wymaga, aby zwierzęta były poddawane

próbom śródskórnym przed ich przemieszczeniem, próbę należy tak interpretować, aby żadne zwierzę, które wykazało zwiększoną grubość fałdu skórniego o ponad 2 mm lub obecność objawów klinicznych, nie zostało dopuszczone do handlu wewnątrzwspólnotowego.

ZAŁĄCZNIK C

BRUCELOZA

A. Próby seroaglutynacji

1. Standardowa surowica do aglutynacji powinna odpowiadać surowicy standardowej przygotowanej przez Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglia.

Ampułka powinna zawierać 1 000 j.m. aglutynacji uzyskanej przez liofilizację 1 ml surowicy bydłowej.

2. Surowicę standardową dostarcza Bundesgesundheitsamt w Berlin.
3. Stopień aglutynacji pałeczki brucelozy w surowicy wyraża się w j.m. na ml (np. surowica X = 80 j.m./ml)
4. Odczytów powolnej aglutynacji surowicy w probówkach dokonuje się przy 50% i 75% aglutynacji, a stosowany antygen powinien być miareczkowany w tych samych warunkach względem surowicy standardowej.
5. Wartość aglutynacji poszczególnych antygenów względem surowicy standardowej powinna zawierać się w poniższych przedziałach:
  - jeżeli odczytu dokonano przy 50%: między 1/600 i 1/1 000;
  - jeżeli odczytu dokonano przy 75%: między 1/500 i 1/750.
6. Do przygotowania antygeny wykorzystywanego w aglutynacji w probówkach (metoda powolna) należy użyć szczepu Weybridge nr 99, USDA 1 119 lub innego szczepu o porównywalnej wrażliwości.
7. Podłoże hodowlane stosowane do trzymania szczepu w laboratorium i do produkcji antygeny nie powinny umożliwiać dysocjacji bakterii (S-R); zaleca się stosowanie agaru ziemniaczanego.
8. Zawiesina bakteryjna powinna składać się z roztworu soli fizjologicznej (NaCl 0,85%, fenolowany do 0,5%). Nie należy stosować formolu.
9. Za przeprowadzanie oficjalnych testów antygenów w poszczególnych krajach odpowiedzialne są poniższe instytuty państwowe:
  - a) Niemcy: Bundesgesundheitsamt, Berlin;
  - b) Belgia: Institut National de Recherches Vétérinaires, Bruksela
  - c) Francja: Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, Fougères;
  - d) Wielkie Księstwo Luksemburga: instytut z kraju dostawcy;

- e) Włochy: Istituto Superiore di Sanità, Rzym;
  - f) Niderlandy: Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;
  - g) Dania: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Kopenhaga V;
  - h) Irlandia: Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Dublin;
  - i) Zjednoczone Królestwo:
    - Wielka Brytania: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge;
    - Irlandia Północna: Veterinary Research Laboratory, Stormont, Belfast;
  - j) Grecja: Κέντρο Κτηνιαρχών Ιδρυμάτων Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;
  - k) Hiszpania: Centro Nacional de Brucelosis; Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Santa Fé (Granada);
  - l) Portugalia: Laboratorio Nacional de Investigaçao Veterinária, Lizbona;
  - m) Austria: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;
  - n) Finlandia: Eläinlääkintä – ja elintarvikelaitis, Helsinki-anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;
  - o) Szwecja: Statens Veterinärmedicinska anstalt, Uppsala.
10. Antygeny można dostarczać w stanie stężonym, o ile na etykiecie ampułki podano niezbędny współczynnik rozcieńczenia.
11. Aby wykonać próbę seroaglutynacji należy przygotować przynajmniej trzy rozcieńczone roztwory każdej surowicy. Rozcieńczone roztwory podejranej surowicy należy przygotować tak, aby odczyt odczynu na granicy zakażenia miał miejsce w środkowej probówce. Jeżeli w tej probówce uzyska się wynik pozytywny, podejrzana surowica zawiera przynajmniej 30 j.m. aglutynacji w ml.

B. Odczyn wiązania dopełniacza

1. Standardowa surowica jest taka sama jak ta opisana w niniejszym załączniku A.1. Poza jej zawartością podaną w międzynarodowych jednostkach aglutynacyjnych, 1 ml przedmiotowej liofilizowanej surowicy bydłowej powinien zawierać 1 000 jednostek uwrażliwiających, które wiążą dopełniacz. Te jednostki uwrażliwiające są nazywane jednostkami uwrażliwiającymi EWG.
2. Surowicę standardową dostarcza Bundesgesundheitsamt w Berlin.

3. Miano przeciwciał wiążących dopełniacz w surowicy wyraża się w jednostkach uwrażliwiających EWG (np. surowica X = 60 jednostek uwrażliwiających EWG na ml).
4. Surowicę zawierającą 20 lub więcej jednostek uwrażliwiających EWG (co oznacza, że jej moc jest równa 20% mocy surowicy standardowej) na ml uznaje się za pozytywną.
5. Surowice inaktywuje się w następujący sposób:
  - surowica bydłęca: inkubacja w 56 do 60 °C przez 30-50 minut;
  - surowica świń: inkubacja w 60 °C przez 30-50 minut.
6. Do przygotowania antygeny stosuje się szczep Weybridge nr 99 lub szczep USDA 1 119. Antygen jest zawiesiną bakterii w surowicy fizjologicznej o stężeniu 0,85% lub w roztworze weronalu.
7. Do wykonania testu odczynu stosuje się dawkę dopełniacza wyższą niż minimum konieczne do wywołania całkowitej hemolizy.
8. Przy odczynie wiązania dopełniacza każdorazowo wykonuje się następujące kontrole:
  - kontrolę efektu antykomplementarnego surowicy;
  - kontrolę antygeny;
  - kontrolę uwrażliwionych erytrocytów;
  - kontrolę dopełniacza;
  - kontrolę czułości z wykorzystaniem pozytywnej surowicy na początku odczynu;
  - kontrolę specyficzności odczynu z wykorzystaniem negatywnej surowicy.
9. Za nadzór i urzędową kontrolę surowic standardowych i antygenów odpowiedzialne są organy wymienione w niniejszym załączniku A.9.
10. Antygeny można dostarczać w stanie stężonym, o ile na etykiecie ampułki podano współczynnik rozcieńczenia.

C. Próba pierścieniowa

1. Próbie pierścieniowej musi zostać poddana zawartość każdej bańki z mlekiem lub zawartości każdego zbiornika pochodzące z gospodarstwa.
2. Standardowy antygen wykorzystywany do próby musi pochodzić z jednego z instytutów wymienionych w A.9 lit. a)-j). Zaleca się, aby antygeny poddawano

normalizacji zgodnie z zaleceniami WHO/FAO.

3. Antygen może być barwiony jedynie hematoksyliną lub tetrazoliną; zaleca się użycie hematoksyliny.
4. Jeżeli nie stosuje się utrwalania, próbę wykonuje się między 18 a 24 godziną od pobrania próbki od krowy. Jeżeli mleko jest badane później niż po 24 godzinach od pobrania, konieczne jest zastosowanie utrwalania; jako utrwalacza można użyć formaliny lub chlorku rtęci; w przypadku ich zastosowania, próbę wykonuje się w ciągu 14 dni od pobrania. Formalinę można dodać do uzyskania końcowego stężenia w mleku 0,2%; w takim przypadku, stosunek między ilością mleka a ilością roztworu formaliny musi wynosić przynajmniej 10 do 1. Zamiast formaliny można użyć roztworu chlorku rtęci, do uzyskania końcowego stężenia w mleku 0,2%; w takim przypadku, stosunek między ilością mleka a ilością roztworu formaliny powinien wynosić 10 do 1.
5. Odczyn wykonuje się z zastosowaniem jednej z poniższych metod:
  - na kolumnie mleka o wysokości co najmniej 25 mm oraz na objętości mleka wynoszącej 1 ml, do którego dodano 0,03 ml jednego ze znormalizowanych barwionych antygenów,
  - na kolumnie mleka o wysokości co najmniej 25 mm oraz na objętości mleka wynoszącej 1 ml, do którego dodano 0,05 ml jednego ze znormalizowanych barwionych antygenów,
  - na objętości mleka wynoszącej 8 ml, do którego dodano 0,08 ml jednego ze znormalizowanych barwionych antygenów,
  - na kolumnie mleka o wysokości co najmniej 25 mm oraz na objętości mleka wynoszącej 2 ml, do którego dodano 0,05 ml jednego ze znormalizowanych barwionych antygenów.
6. Mieszaninę mleka i antygeny inkubuje się w temperaturze 37 °C przynajmniej przez 45 minut i nie więcej niż 60 minut. Test ocenia się w ciągu 15 minut od wyjęcia z inkubatora.
7. Odczyn ocenia się na podstawie poniższych kryteriów:
  - a) *odczyn negatywny*: zabarwione mleko, bezbarwna śmietanka;
  - b) *odczyn pozytywny*: mleko i śmietanka podobnie zabarwione lub mleko i śmietanka bezbarwne.

D. Próba ze zbuforowanym antygenem bruceli

Próbie ze zbuforowanym antygenem bruceli wykonuje się z zastosowaniem jednej z poniższych metod:

- a) *Test manualny*

1. Surowica standardowa to druga międzynarodowa standardowa surowica antybrucelozy pochodząca z poronienia, dostarczana przez Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge w Anglii.
2. Antygen przygotowuje się bez względu na stężenie komórek, a jego wrażliwość powinna podlegać normalizacji względem drugiej międzynarodowej standardowej surowicy antybrucelozy pochodzącej z poronienia w taki sposób, aby antygen wywoływał odczyn pozytywny z surowicą rozcieńczoną w proporcji 1:47,5, a odczyn negatywny przy rozcieńczeniu w stosunku 1:55.
3. Antygen należy zawiesić w roztworze buforowanego antygeny bruceli, przy pH wynoszącym $3,65 \pm 0,5$, oraz należy go zabarwić czerwienią bengalską.
4. Do przygotowania antygeny stosuje się szczep Weybridge nr 99, USDA 1 119 lub inny szczep o porównywalnej wrażliwości.
5. Podłoża hodowlane stosowane do trzymania szczepu w laboratorium i do produkcji antygeny nie powinny umożliwiać dysocjacji bakterii (S-R); zaleca się stosowanie podłoża z agarem ziemniaczanym lub metody hodowli stałej.
6. Antygen testuje się względem ośmiu znanych surowic pozytywnych i negatywnych, odparowanych ze stanu zamrożonego.
7. Za urzędowy nadzór i kontrolę standardowej surowicy i antygeny odpowiedzialne są organy publiczne wymienione w niniejszym załączniku A.9.
8. Antygen dostarcza się w formie gotowej do użycia.
9. Próbę na obecność zbuforowanego antygeny bruceli wykonuje się w następujący sposób:
  - a) jedną kroplę (0,03 ml) antygeny umieścić obok jednej kropli (0,03 ml) surowicy na białej płytce;
  - b) zmieszać obie krople końcówką aplikatora, najpierw wykonując ruchy w linii prostej, następnie w kształcie koła o średnicy około 10 do 12 mm;
  - c) płytkę należy przechylać w przód i w tył przez cztery minuty (około 30 razy na minutę);
  - d) odczyt wykonuje się przy dobrym oświetleniu; jeżeli nie wystąpiła wyraźna aglutynacja, próbę uznaje się za negatywną; każdy stopień aglutynacji uznaje się za pozytywny, o ile wokół brzegów nie doszło do nadmiernego wysuszenia.

b) *metoda automatyczna*

Metoda automatyczna powinna być przynajmniej tak samo czuła i dokładna jak metoda manualna.

E. Próba pierścieniowa osocza

a) *Ekstrakcja osocza*

Probówkę zawierającą krew, do której dodano kwas etylenodwuaminoczerooctowy w celu zahamowania koagulacji, odwirowuje się przez trzy minuty przy 3 000 obr./min i przechowuje w temperaturze 37 °C przez 12 do 24 godzin.

b) *Ocena*

0,2 ml ustabilizowanego osocza należy umieścić w próbówce zawierającej 1 ml mleka nieprzetworzonego. Po zmieszaniu dodać jedną kroplę (0,05 ml) antygeny ABR i całość ponownie wymieszać. Antygen powinien być znormalizowany względem standardowego antygeny dostarczonego przez organ określony w A.9 lit. a).

Po inkubacji przez 45 minut w 37 °C, odczyt należy wykonać w ciągu 15 minut. Wynik uznaje się za pozytywny, jeżeli kolor pierścienia pozostał taki sam jak kolor kolumny mleka lub stał się ciemniejszy.

F. Aglutynacja osocza

Osocze uzyskane zgodnie z E lit. a) można użyć niezwłocznie po odwirowaniu, bez konieczności stabilizacji termicznej. 0,05 ml osocza należy mieszać z 1 ml antygeny dla 50% aglutynacji surowicy, co odpowiada rozcieńczeniu w proporcji 1:20 do aglutynacji surowicy. Odczyt wykonuje się po 18-24 godzinach inkubacji w 37 °C. Aglutynację 50% lub większą uznaje się za pozytywną.

G. Test mikroaglutynacji

1. Rozcieńczenia wykonywać 0,85% roztworem soli fizjologicznej, fenolowanej do 0,5%.
2. Antygen przygotowuje się zgodnie z A.6, 7 i 8 i miareczkuje zgodnie z opisem podanym w A.5. W chwili zastosowania antygeny dodaje się safraninę O, do 0,02% (rozcieńczenie końcowe).
3. Surowica standardowa jest taka sama jak ta opisana w A.1.
4. Surowicę standardową dostarcza Bundesgesundheitsamt w Berlin.
5. Test mikroaglutynacji wykonuje się na płytkach z basenikami o stożkowatym dnie i pojemności 0,250 ml. Test wykonuje się w następujący sposób:

- a) wstępne rozcieńczenie surowicy: 0,050 ml każdej badanej surowicy dodać do każdego basenika zawierającego 0,075 ml rozcieńczalnika. Wytrząsać mieszaniny przez 30 sekund;
- b) stopniowe rozcieńczenie surowicy: przygotować co najmniej trzy roztwory każdej surowicy. W tym celu, z roztworów wstępnych (1:2,5) pobrać 0,025 ml każdej surowicy i przenieść do basenika zawierającego 0,025 ml rozcieńczalnika. W ten sposób, proporcja pierwszego rozcieńczenia wynosi 1:5, a następne rozcieńczenia otrzymuje się przez podwajanie tej proporcji;
- c) dodanie antygeny: 0,025 ml antygeny dodać do każdego basenika zawierającego różne stężenia surowicy. Po wytrząsaniu przez 30 sekund, płytki należy zamknąć przykrywkami i inkubować w temperaturze 37 °C przez 20 do 24 godzin, w wilgotnej atmosferze;
- d) odczyt wyników: oceny wyglądu sedymentacji antygeny dokonuje się poprzez zbadanie dna basenika, odbitego w umieszczonym nad nim wklęsłym lustrze. Jeżeli odczyn jest negatywny, antygen tworzy osad w formie zwartej grudki z gładkimi brzegami i intensywnie czerwonym zabarwieniem. Jeżeli odczyn jest pozytywny, tworzy się równo rozłożona, rozproszona różowa mgiełka. Różne procenty aglutynacji określa się przez porównanie z próbami antygeny wskazującymi 0, 25, 50, 75 i 100% aglutynacji. Miano każdej surowicy wyraża się w jednostkach międzynarodowych aglutynacji na ml. Do testu należy włączyć kontrole z negatywną i pozytywną surowicą, rozcieńczoną tak, aby zawierała 30 międzynarodowych jednostek aglutynacji na ml.

H. Enzymatyczny odczyn immunoadsorpcyjny ELISA do wykrywania brucellozy bydła

1. Stosuje się następujący materiał i odczynniki:
  - a) mikro płytki z fazy stałej, kuwety lub inną fazę stałą;
  - b) antygen wiązany do fazy stałej za pomocą lub bez pomocy poliklonalnych lub monoklonalnych antygenów wiążących;
  - c) badany płyn biologiczny;
  - d) odpowiednia kontrola pozytywna i negatywna;
  - e) konjugat;
  - f) substrat dostosowany do użytego enzymu;
  - g) roztwór zatrzymujący reakcję, w razie potrzeby;
  - h) roztwory do rozcieńczania próbek, do przygotowania odczynników i do mycia;

i) system odczytu odpowiedni dla użytego substratu.

2. *Normalizacja i czułość testu*

- 1) Próbki mleka ze zbiornika klasyfikuje się jako negatywne, jeżeli wykazują odczyn poniżej 50% odczynu wywołanego przez rozcieńczenie w proporcji 1 do 10 000 drugiej międzynarodowej surowicy standardowej dla brucelozы otrzymanej w mleku negatywnym.
- 2) Pojedyncze próbki surowicy klasyfikuje się jako negatywne, jeżeli wykazują odczyn poniżej 10% odczynu wywołanego przez rozcieńczenie w proporcji 1 do 200 drugiej międzynarodowej surowicy standardowej dla brucelozы w roztworze soli lub w innym uznanym rozcieńczeniu, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego.

Wzorce brucelozы ELISA zostały wyszczególnione w A.1 i 2 (stosować rozcieńczenie podane na etykiecie).

3. *Warunki stosowania testu ELISA do wykrywania brucelozы bydła*

Metodę ELISA można stosować na próbce mleka lub serwatki pobranej z mleka zebranego z gospodarstwa posiadającej przynajmniej 30% krów mlecznych przeznaczonych do produkcji mleka.

W przypadku zastosowania tej metody, należy podjąć środki w celu zapewnienia, aby pobrane próbki można było powiązać ze zwierzętami, od których pobrano badane mleko lub surowice.

ZAŁĄCZNIK D

ROZDZIAŁ I

STADA OFICJALNIE UZNANE ZA WOLNE OD ENZOOTYCZNEJ BIAŁACZKI BYDŁA, PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I REGIONY

- A. Stado oficjalnie uznane za wolne od enzootycznej białaczki bydła oznacza stado, w którym:
- (i) na podstawie danych klinicznych bądź wyników badań laboratoryjnych, nie stwierdzono żadnego przypadku enzootycznej białaczki bydła i w ciągu ostatnich dwóch lat; oraz
  - (ii) wszystkie zwierzęta w wieku powyżej 24 miesięcy wykazały negatywny wynik dwóch prób, wykonanych w ciągu 12 poprzednich miesięcy zgodnie z niniejszym załącznikiem, w odstępie co najmniej czterech miesięcy; lub
  - (iii) spełnione są wymogi podane w powyższym (i) a stado przebywa w Państwie Członkowskim lub regionie oficjalnie uznanym za wolny od enzootycznej białaczki bydła.
- B. Pojedyncze stado zachowuje status oficjalnie wolnego od enzootycznej białaczki bydła w przypadku, gdy:
- (i) warunek opisany w A (i) jest nadal spełniany;
  - (ii) wszystkie zwierzęta przyłączone do stada pochodzą ze stad oficjalnie uznanych za wolne od enzootycznej białaczki bydła;
  - (iii) wszystkie zwierzęta mające mniej niż 24 miesiące nadal wykazują negatywne wyniki prób, wykonywanych zgodnie z rozdziałem II w odstępach trzyletnich.
- C. Status stada oficjalnie wolnego od enzootycznej białaczki bydła zostaje zawieszony, jeżeli nie są spełnione warunki wyszczególnione w B.
- D. Status pozostaje zawieszony, jeżeli nie są spełnione poniższe warunki:
1. Jeżeli pojedyncze zwierzę w stadzie oficjalnie uznanym za wolne od enzootycznej białaczki bydła wykaże pozytywny wynik na jedną z prób opisanych w rozdziale II:
    - (i) zwierzę, które wykazało wynik pozytywny, oraz w przypadku krowy, każde cielę, które od niej pochodzi, musi opuścić stado i zostać ubite pod nadzorem władz weterynaryjnych;
    - (ii) pozostałe zwierzęta muszą wykazać negatywny wynik testu serologicznego, wykonanego zgodnie z rozdziałem II co najmniej trzy miesiące po usunięciu zwierzęcia, które wykazało wynik pozytywny i jego ewentualnego potomstwa;

- (iii) należy przeprowadzić wywiad epidemiologiczny, a stada powiązane epidemiologicznie ze stadem zakażonym należy poddać środkom opisanym w (ii).

Jednakże, właściwy organ może zezwolić na odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia od zakażonej krowy, jeżeli zostało ono oddzielone od matki zaraz po urodzeniu. W tym przypadku, cielę musi podlegać wymogom opisanym w 2 (iii).

- 2. Jeżeli więcej niż jedno zwierzę ze stada oficjalnie uznanego za wolne od enzootycznej białaczki bydła wykazało pozytywny wynik lub w przypadku stwierdzenia zakażenia w stadzie:

- (i) zwierzęta, które wykazały pozytywny wynik, oraz w przypadku krów - ich cielęta, trzeba usunąć i ubić pod nadzorem władz weterynaryjnych;
- (ii) wszystkie zwierzęta mające więcej niż 24 miesiące muszą wykazać negatywny wynik dwóch testów, przeprowadzonych zgodnie z rozdziałem II w odstępie co najmniej czterech miesięcy, jednak nie większym niż 12 miesięcy;
- (iii) wszystkie pozostałe zwierzęta, po dokonaniu identyfikacji, muszą pozostać w gospodarstwie do czasu osiągnięcia 24 miesięcy i pomyślnego przejścia testów opisanych w (ii);
- (iv) przeprowadza się dochodzenie epidemiologiczne, a stada epidemiologicznie powiązane ze stadem zakażonym muszą zostać objęte środkami ustanowionymi w (ii).
- (v) Jednakże, właściwy organ może zezwolić na odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia od zakażonej krowy, jeżeli zostało ono oddzielone od matki zaraz po urodzeniu. W tym przypadku, cielę musi podlegać wymogom opisanym w 2 (iii).

- 3. Jeżeli status stada oficjalnie wolnego od enzootycznej białaczki bydła został zawieszony z jakiegokolwiek powodu, wszystkie zwierzęta z tego stada mające więcej niż 24 miesiące muszą wykazać negatywny wynik testu serologicznego wykonanego zgodnie z rozdziałem II.

E. Zgodnie z procedurą opisaną w art. 17, Komisja może przedstawić wniosek, aby Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego zostały oficjalnie uznane za wolne od enzootycznej białaczki bydła, jeżeli:

- a) co najmniej 99,8% stad bydła to stada oficjalnie uznane za wolne od enzootycznej białaczki bydła w rozumieniu ust. A;

lub

- b) w Państwie Członkowskim nie stwierdzono żadnego przypadku enzootycznej białaczki bydła w ciągu poprzednich trzech lat, oraz

w przypadku Państwa Członkowskiego, wszystkie zwierzęta mające więcej niż 24 miesiące w co najmniej 10% stad, wybranych losowo, w ciągu 24 poprzednich miesięcy wykazały negatywne wyniki zgodnie z rozdziałem II, lub

w przypadku regionu Państwa Członkowskiego, wszystkie zwierzęta mające więcej niż 24 miesiące poddane zostały testom opisanym w rozdziale II, wykazując wynik negatywny.

F. Państwo Członkowskie lub region Państwa Członkowskiego zachowa status oficjalnie wolnego od enzootycznej białaczki bydła, jeżeli

(i) każdego roku, losowa próbka z przedziałem zaufania 99% wykazała, że poniżej 0,2% stad było zakażonych, lub nie mniej niż 20% zwierząt w wieku powyżej dwóch lat zostało poddanych testom i wykazało negatywny wynik zgodnie z rozdziałem II,

lub

(ii) jeżeli przez przynajmniej trzy lata, w Państwie Członkowskim lub regionie nie odnotowano żadnego przypadku enzootycznej białaczki bydła, w proporcji jedno stado z 10 000, można podjąć decyzję zgodnie z art. 17 o zaprzestaniu rutynowych badań serologicznych, o ile:

- całe bydło poddawane ubojowi na terytorium Państwa Członkowskiego lub regionu objęte jest badaniami poubojowymi wykonywanymi przez urzędowego lekarza weterynarii, który zobowiązany jest wystawić zaświadczenie o istnieniu wszelkich guzów w celu badania laboratoryjnego, oraz
- Państwo Członkowskie zgłasza pojawienie się wszelkich przypadków enzootycznej białaczki bydła w regionie objętym decyzją Komisji. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17, Komisja może wystąpić z wnioskiem o zaprzestanie lub uchylenie rutynowych testów serologicznych, oraz
- bydło, które wykazało pozytywny wynik w teście immunodyszki zostanie ubite, a pozostała część stada zostanie objęta restrykcjami do czasu ponownego osiągnięcia statusu opisanego w rozdziale I.D.

G. (i) Status Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego oficjalnie uznanych za wolne od enzootycznej białaczki bydła zawiesza się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, jeżeli enzootyczna białaczka bydła zostanie wykryta i potwierdzona w więcej niż 0,2% gospodarstw w regionie lub Państwie Członkowskim.

(ii) Status stada oficjalnie uznanego za wolne od enzootycznej białaczki bydła może zostać przywrócony zgodnie z procedurą opisaną w art. 17, jeżeli:

a) oprócz środków opisanych w D.1 i 2, przynajmniej 20% pozostałych stad, wybranych losowo w regionie lub w Państwie Członkowskim, poddano w

ciągu 12 miesięcy próbom określonym w rozdziale II;

- b) wyniki tych prób stwierdzają, z przedziałem zaufania 99%, że zakażonych jest mniej niż 0,2% stad.

ROZDZIAŁ II

TESTY DO WYKRYWANIA ENZOOTYCZNEJ BIAŁACZKI BYDŁA

Wykrywanie enzootycznej białaczki bydła polega na wykonaniu testu immunodyfuzji zgodnie z warunkami opisanymi w ust. A i B, lub enzymatycznego odczynu immunoabsorpcyjnego ELISA zgodnie z warunkami opisanymi w C. Metoda immunodyfuzji może być stosowana jedynie do testów indywidualnych. Jeżeli wyniki testu są przedmiotem uzasadnionego sporu, wykonuje się dodatkową próbę za pomocą testu immunodyfuzji.

A. Test immunodyfuzji w żelu agarowym do wykrywania enzootycznej białaczki bydła

1. Antygen stosowany w tym teście powinien zawierać glikoproteiny wirusa białaczki bydła. Antygen powinien zostać poddany normalizacji względem surowicy standardowej (surowicy EI) dostarczonej przez State Veterinary Serum Laboratory w Kopenhadze.
2. Publiczne instytuty wskazane poniżej są odpowiedzialne za kalibrację standardowego antygenu roboczego stosowanego w laboratoriach względem oficjalnej surowicy standardowej EWG (surowicy EI) dostarczonej przez State Veterinary Serum Laboratory w Kopenhadze.
  - a) Niemcy: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Tübingen;
  - b) Belgia: Institut national de recherches vétérinaires, Bruksela
  - c) Francja: Laboratoire national de pathologie bovine, Lyon;
  - d) Wielkie Księstwo Luksemburga:
  - e) Włochy: Istituto zooprofilattico sperimentale, Perugia;
  - f) Niderlandy: Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), Lelystad;
  - g) Dania: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Kopenhaga;
  - h) Irlandia: Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Dublin;
  - i) Zjednoczone Królestwo:
    - 1) Wielka Brytania: Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge, Anglia;

- 2) Irlandia Północna: Veterinary Research Laboratory, Stormont, Belfast;
  - j) Hiszpania: Subdirección general de sanidad animal; Laboratorio de sanidad y producción animal Algete, Madryt;
  - k) Portugalia: Laboratorio Nacional de Investigação Veterinária, Lizbona;
  - l) Grecja: Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;;
  - m) Austria: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling;
  - n) Finlandia: Eläinlääkintä – ja elintarvikelaitis, Helsinki / Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors;
  - o) Szwecja: Statens veterinärmedicinska Anstalt, Uppsala.
3. Przynajmniej raz w roku, standardowe antygeny stosowane w laboratoriach przedkłada się laboratoriom referencyjnym EWG, wymienionym w ust. 2, w celu ich zbadania względem oficjalnej surowicy standardowej EWG. Oprócz tej normalizacji, stosowany antygen kalibruje się zgodnie z ust. B.
4. Do wykonania testu konieczne są następujące odczynniki:
- a) antygen: antygen musi zawierać specyficzne glikoproteiny wirusa enzootycznej białaczki bydła, normalizowane względem oficjalna surowicy EWG;
  - b) badaną surowicę;
  - c) znaną pozytywną surowicę kontrolną;
  - d) żel agarowy:
0,8% agaru
8,5% NaCl,
0,05 M buforu Tris pH 7,2;
15 ml agaru należy wylać na płytkę Petriego o średnicy 85 mm, uzyskując warstwę agaru o grubości 2,6 mm.
5. W agarze należy wyciąć siedem wolnych od wilgoci baseników sięgających dna płytki; wzór powinien składać się z jednego basenika centralnego i otaczających go sześciu baseników tworzących koło.
- Średnica basenika centralnego: 4 mm
- Średnica baseników peryferyjnych: 6 mm

Odległość między basenikiem centralnym a basenikami peryferyjnymi: 3 mm

6. Basenik centralny należy wypełnić antygenem standardowym. Baseniki peryferyjne 1 i 4 (patrz poniższy schemat) wypełnia się znaną surowicą pozytywną; baseniki 2, 3, 5 i 6 wypełnia się surowicami testowymi. Studzienki należy wypełnić do zniknięcia menisku.
7. W ten sposób uzyskuje się następujące ilości:

antygen: 32 μ l

surowica kontrolna: 73 μ l

surowica testowa: 73 μ l
8. Płytki należy inkubować przez 72 godziny w temperaturze pokojowej (20 do 27 °C), w zamkniętej wilgotnej komorze.
9. Test należy odczytać po 24 i 48 godzinach, jednak końcowy wynik nie może zostać uzyskany przed upływem 72 godzin:
  - a) surowica testowa jest pozytywna, jeżeli tworzy swoisty prążek precypitacyjny z antygenem BLV i tworzy linię w pełni zgodną z surowicą kontrolną;
  - b) surowica testowa jest negatywna, jeżeli nie tworzy swoistego prążka precypitacyjnego z antygenem BLV, i jeżeli nie zakrzywia linii surowicy kontrolnej;
  - c) odczyn jest niejednoznaczny, jeżeli:
    - (i) zakrzywia linię surowicy kontrolnej w stronę basenika z antygenem BLV, ale nie tworzy widocznego prążka precypitacyjnego z antygenem;

lub
    - (ii) nie można jego odczytać ani jako odczynu negatywnego, ani pozytywnego.

W przypadku odczynów niejednoznacznych, test można powtórzyć stosując stężoną surowicę.
10. Można stosować każdy inny układ lub wzór baseników, o ile surowica E4, rozcieńczona w stosunku 1:10 w surowicy negatywnej, może zostać wykryta jako pozytywna.

B. Metoda normalizacji antygeny

Wymagane roztwory i materiały

- 1 40 ml 1,6% agarozy w 0,05 M buforze Tris-HCl, pH 7,2 z dodatkiem 8,5% NaCl;
- 2 15 ml surowicy z białaczką bydła, jedynie z antygenem przeciwko glikoproteinom wirusa białaczki bydła, rozcieńczonej 1:10 w 0,05 M buforze Tris-HCl, pH 7,2 z dodatkiem 8,5% NaCl;
- 3 15 ml surowicy z białaczką bydła, jedynie z antygenem przeciwko glikoproteinom wirusa leukozy bydła, rozcieńczonej 1:5 w 0,05 M buforze Tris-HCl, pH 7,2 z dodatkiem 8,5% NaCl;
- 4 cztery plastikowe płytki Petriego o średnicy 85 mm;
- 5 dziurkacz o średnicy 4-6 mm;
- 6 antygen odniesienia;
- 7 antygen do normalizacji;
- 8 łaźnia wodna (56 °C).

Procedura

Rozpuścić agarozę (1,6%) w buforze Tris-HCl, podgrzewając ostrożnie do 100 °C. Umieścić w łaźni wodnej w 56 °C na około godzinę. W łaźni wodnej w 56 °C umieścić również rozcieńczenia surowicy z białaczką bydła.

Następnie zmieszać 15 ml roztworu agarozy o temperaturze 56 °C z 15 ml surowicy z białaczką bydła (1:10), szybko wstrząsnąć i wylać po 15 ml na dwie płytki Petriego. Powtórzyć procedurę z surowicą z białaczką bydła rozcieńczoną w proporcji 1:5.

Po zestaleniu się agarozy, wykonać w niej baseniki w następujący sposób:

Dodanie antygeny

- (i) płytki Petriego nr 1 i 3:

basenik A – nierozcieńczony antygen referencyjny

basenik B – antygen referencyjny rozcieńczony w proporcji 1:2

baseniki C i E – antygen referencyjny

basenik D – nierozcieńczony antygen testowy.

- (ii) płytki Petriego nr 2 i 4:

basenik A – nierozcieńczony antygen testowy

basenik B – antygen testowy rozcieńczony w proporcji 1:2

basenik C – antygen testowy rozcieńczony w proporcji 1:4

basenik D – antygen testowy rozcieńczony w proporcji 1:8.

Dodatkowe wskazówki

1. Aby uzyskać optymalną precypitację, doświadczenie należy wykonać z dwoma rozcieńczeniami surowicy (1:5 i 1:10).
2. Jeżeli średnica precypitacji jest zbyt mała w przypadku obu rozcieńczeń, surowicę można bardziej rozcieńczyć.
3. Jeżeli średnica precypitacji w przypadku obu rozcieńczeniach jest zbyt duża i słaba, należy wybrać mniejsze rozcieńczenie surowicy.
4. Stężenie końcowe agarozы musi wynosić 0,8%; stężenia surowic odpowiednio 5 i 10%.
5. Zmierzone średnice należy nanieść na stosowny układ współrzędnych. Rozcieńczony roztwór antygeny testowy o tej samej średnicy, co antygen referencyjny jest rozcieńczeniem roboczym.

C. Enzymatyczny odczyn immunoadsorpcyjny (ELISA) do wykrywania enzootycznej białaczki bydła

1. Do wykonania testu potrzebne są następujące materiały i odczynniki:
  - a) mikro płytki z fazy stałej, kuwety lub inna faza stała;
  - b) antygen wiązany do fazy stałej za pomocą lub bez pomocy poliklonalnych lub monoklonalnych antygenów wiążących. Jeżeli faza stała jest pokrywana bezpośrednio antygenem, wszystkie badane próbki dające wynik pozytywny należy ponownie przebadać względem antygeny kontrolnego w przypadku EBL. Antygen kontrolny powinien być identyczny z antygenem, z wyjątkiem antygenów BLV. Jeżeli faza stała jest pokryta antygenami wiążącymi, antygeny te nie powinny reagować z antygenami innymi niż antygeny BLV;
  - c) testowy płyn biologiczny;
  - d) odpowiednia kontrola pozytywna i negatywna;
  - e) konjugat
  - f) substrat dostosowany do użytego enzymu;
  - g) roztwór zatrzymujący reakcję, w razie potrzeby;

- h) roztwory do rozcieńczenia badanych próbek, do przygotowania odczynników oraz do mycia;
- i) system odczytu odpowiedni do stosowanego substratu.

2. *Normalizacja i czułość testu*

Czułość odczynu ELISA powinna być takiego rzędu, aby surowica E4 dawała pozytywny wynik w rozcieńczeniu dziesięciokrotnie (próbki surowicy) lub 250-krotnie (próbki mleka) większym niż rozcieńczenie uzyskane z pojedynczych próbek, jeżeli są one łączone. W odczynach, gdzie próbki (surowica i mleko) są badane indywidualnie, surowica E4 rozcieńczona w proporcji 1 do 10 (w surowicy negatywnej) lub 1 do 250 (w mleku negatywnym) powinna dawać wynik pozytywny, jeżeli jest badana w tym samym rozcieńczeniu doświadczalnym jak zastosowane do pojedynczych badanych próbek. Instytuty publiczne wymienione w A.2 odpowiedzialne są za sprawdzanie jakości metody ELISA, w szczególności za określenie liczby próbek, które należy połączyć na podstawie wyniku miana surowicy E4, dla każdej serii produkcyjnej.

Surowica E4 jest dostarczana przez Państwowe Laboratorium Weterynaryjne w Kopenhadze.

3. *Warunki stosowania testu ELISA w odniesieniu do EBL*

Metodę ELISA można stosować w odniesieniu do próbek mleka pobranych z mleka zebranego z gospodarstwa, w którym przynajmniej 30% krów mlecznych jest przeznaczonych do produkcji mleka.

W przypadku zastosowania tej metody, konieczne jest podjęcie środków w celu zapewnienia, aby próbki można było powiązać ze zwierzętami, od których pobrano mleko lub surowicę do badania.

ZAŁĄCZNIK E (I)

a) **Choroby bydła**

- Pryszczycza
- Wścieklizna
- Gruźlica
- Bruceloza
- Zaraza płucna bydła
- Enzootyczna białaczka bydła
- Wąglik

b) **Choroby świń**

- Wścieklizna
- Bruceloza
- Klasyczny pomór świń
- Afrykański pomór świń
- Pryszczycza
- Choroba pęcherzykowa świń
- Wąglik

ZAŁĄCZNIK E (II)

- Choroba Aujeszkiego u świń
- Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła
- Bruceloza świń
- Wirusowe zapalenie żołądka i jelit u świń

ZAŁĄCZNIK F

BYDŁO / ŚWINIE RZEŻNE / HODOWLANE / UŻYTKOWE¹

Świadectwo nr: .....

Gatunek: .....

Państwo Członkowskie pochodzenia ..... Region pochodzenia: .....

SEKCJA A

Nazwisko i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres gospodarstwa pochodzenia: .....

.....²

Numer rejestracyjny pośrednika: .....¹

Dane dotyczące zdrowia bydła

Niniejszym poświadczam, że zwierzęta wymienione poniżej pochodzą ze stada lub stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, brucelozy i białaczki, oraz że³:

- stado pochodzenia znajduje się w Państwie Członkowskim lub w części terytorium Państwa Członkowskiego oficjalnie uznanego za:

1. wolne od gruźlicy: tak/nie decyzja Komisji .../.../...¹

2. wolne od brucelozy: tak/nie decyzja Komisji .../.../...¹

3. wolne od białaczki: tak/nie decyzja Komisji .../.../...¹

- Państwo Członkowskie lub część terytorium Państwa Członkowskiego stosuje system sieci nadzoru:

Decyzja Komisji .../.../...¹

zwierzęta wymienione poniżej zostały poddane testom i wykazały negatywne wyniki w ciągu 30 dni przed opuszczeniem gospodarstwa, zgodnie z art. 6 ust. 2) dyrektywy 64/432/EWG, zgodnie z poniższymi informacjami:

Data testu

Próba tuberkulinowa (zwierzęta mające więcej niż sześć tygodni) Tak/nie wymagany: .....¹

Próba seroaglutynacji na brucelozę (zTak/nie wymagany: .....¹
wyjątkiem zwierząt wykastrowanych lub
mających mniej niż 12 miesięcy)

Test na białaczkę (zwierzęta mające więcej niżTak/nie wymagany: .....¹
12 miesięcy)

- są zwierzętami rzeźnymi¹
- są zwierzętami rzeźnymi pochodzącymi ze stad nie uznanych oficjalnie za wolne od gruźlicy, brucelozy i białaczki, pochodzącymi z gospodarstw w Hiszpanii^{1 4}; zwierzęta wymienione poniżej zostały poddane badaniom i wykazały negatywne wyniki w ciągu 30 dni od dnia opuszczenia gospodarstwa pochodzenia, zgodnie z poniższymi informacjami:

Data testu:

Próba tuberkulinowa: .....¹

Próba seroaglutynacji na brucelozę: .....¹

Test na białaczkę: .....¹

SEKCJA B

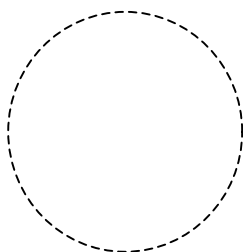
Identyfikacja zwierząt Ogólna liczba zwierząt: .....

Rasa: ..... Typ: ..... Wiek: ..... Identyfikacja urzędowa: .....

Data wyjazdu: .....

Potwierdzenie sekcja A i B

Urzędowa pieczęć

Podpis urzędowego lekarza weterynarii: .....

z gospodarstwa pochodzenia, lub w przypadku Państw Członkowskich, które wprowadziły system sieci nadzoru, podpis zatwierdzonego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia¹: .....

Nazwisko (drukowanymi literami.): .....

Data: .....

SEKCJA C

Zatwierdzony punkt gromadzenia¹

Nazwa punktu: .....

Adres: .....

Numer rejestracyjny: .....

Data przybycia: .....

Data opuszczenia: .....

Podpis / pieczęć

SEKCJA D

Przeznaczenie zwierząt: .....

Nazwisko i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres gospodarstwa docelowego: .....

..... 1

Nazwa i adres punktu przejściowego: .....

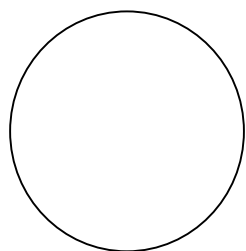
..... 1

Środek transportu: ..... Numer identyfikacyjny: .....

Po inspekcji wymaganej na mocy prawa, niniejszym poświadczam, że:

1. w dniu: ..... (data) przedmiotowe zwierzęta zostały poddane badaniu w ciągu 24 godzin przed wyjazdem i nie wykazywały objawów klinicznych choroby zakaźnej lub wirusowej;
2. wszystkie stosowne przepisy dyrektywy Rady 64/432/EWG zostały spełnione;
3. proponowane przemieszczenie zostało zarejestrowane w systemie Animo w dniu wystawienia;
4. Opisane powyżej zwierzę(-ta) spełnia(-ją) dodatkowe gwarancje dotyczące choroby ..... (gatunek / typ), przeznaczone dla ..... (decyzja Komisji .../.../WE).

Urzędowa pieczęć

Podpis urzędowego lekarza weterynarii: .....

Nazwisko (drukowanymi literami.): .....

Stanowisko: .....

Adres: .....

Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od daty inspekcji sanitarnej określonej w części D.

---

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Nie stosuje się w przypadku, gdy zwierzęta pochodzą z różnych gospodarstw.

³ Nie stosuje się w przypadku odstępstwa udzielonego Hiszpanii w odniesieniu do zwierząt rzeźnych.

⁴ Z zastrzeżeniem umowy z krajem przeznaczenia.

DYREKTYWA RADY 98/46/WE

z dnia 24 czerwca 1998 r.

zmieniająca załączniki A, D (rozdział I) i F do dyrektywy nr 64/432/EWG w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną

RADA UNII EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną¹, w szczególności jej art. 16 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji²,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w art. 16 dyrektywy 64/432/EWG zwrócono się do Komisji o przedłożenie propozycji zmian w załącznikach A, D (rozdział I) i F do wymienionej dyrektywy w szczególności pod kątem ich dostosowania do postępu technologicznego;

w tym samym artykule jest ustalone, że Rada podejmie decyzje w sprawie propozycji kwalifikowaną większością przed 1 stycznia 1998 r.;

zaistniały w ostatnim czasie rozwój weterynaryjnych procedur administracyjnych dotyczących zarządzania stadami, kontroli przemieszczania się zwierząt, identyfikacji zwierząt i przetwarzania informacji na temat zwalczania chorób wymaga dokonania zmian w niektórych załącznikach do dyrektywy 64/432/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki A, D (rozdział I) i F do dyrektywy nr 64/432/EWG zastępuje się załącznikami do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 lipca 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

---

¹ Dz.U. L 121 z 29.07.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/12/WE (Dz.U. nr L 109 z 25.04.1997, str. 1).

² Dz.U. C 266 z 3.09.1997, str. 4 oraz Dz.U. nr C 337 z 7.11.1997, str. 1.

³ Dz.U. C 14 z 19.01.1998, str. 58.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1998 r.

W imieniu Rady

J. CUNNINGHAM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK A

I. Stado bydła oficjalnie wolne od gruźlicy

Do celów niniejszej sekcji „bydło” oznacza całe bydło, za wyjątkiem zwierząt biorących udział w imprezach kulturalnych lub sportowych.

1. Stado bydła jest oficjalnie uznawane za wolne od gruźlicy, jeżeli:

- a) wszystkie zwierzęta są wolne od klinicznych objawów gruźlicy;
- b) u wszystkich zwierząt powyżej szóstego tygodnia życia wystąpiły ujemne reakcje w co najmniej dwóch urzędowych śródskórnych próbach tuberkulinowych przeprowadzonych zgodnie z przepisami załącznika B, pierwsza z nich w sześć miesięcy po wyeliminowaniu ze stada wszelkich infekcji, a druga po następnych sześciu, albo, jeżeli stado składa się wyłącznie z osobników pochodzących ze stad oficjalnie uznanych za wolne od gruźlicy, pierwsza próba przeprowadzana jest nie wcześniej niż po sześćdziesięciu dniach po zgromadzeniu stada, a druga nie jest konieczna;
- c) po zakończeniu pierwszej próby, określonej w lit. b), żaden osobnik powyżej szóstego tygodnia życia nie został włączony do stada, jeżeli nie stwierdzono u niego wystąpienia reakcji ujemnej na śródskórną próbę tuberkulinową przeprowadzoną i ocenioną zgodnie z przepisami załącznika B i dokonaną w okresie poprzednich trzydziestu dni albo w okresie trzydziestu dni po dniu wprowadzenia do stada; w tym ostatnim przypadku, osobnik(-i) musi(-szą) być fizycznie odizolowane od pozostałych osobników należących do stada w taki sposób, aby do momentu potwierdzenia ujemnej reakcji unikać jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi osobnikami.

Jednakże w odniesieniu do przemieszczania się zwierząt na własnym terytorium, właściwy organ nie może wymagać przeprowadzenia takiej próby dla zwierząt pochodzących ze stada oficjalnie wolnego gruźlicy, chyba że chodzi o Państwo Członkowskie, w którym właściwy organ żąda przeprowadzenia takiej próby, w dniu 1 stycznia 1998 r. i w okresie oczekiwania na uzyskanie statusu regionu oficjalnie uznanego za wolny od gruźlicy, w odniesieniu do zwierząt będących przedmiotem wymiany między stadami uczestniczącymi w systemie sieciowym, określonym w art. 14.

2. Stado bydła zachowuje status stada oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy, jeżeli:

- a) stale spełniane są warunki wyszczególnione w 1 lit. a) i c);
- b) wszystkie zwierzęta wprowadzane do gospodarstwa pochodzą ze stada posiadającego status stada oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy;

- c) wszystkie zwierzęta gospodarcze, za wyjątkiem cieląt poniżej szóstego tygodnia życia i urodzonych w tym gospodarstwie, poddawane są w okresach rocznych rutynowym próbom tuberkulinowym zgodnie z przepisami załącznika B.

Jednakże, właściwy organ Państwa Członkowskiego może, w stosunku do Państwa Członkowskiego albo części Państwa Członkowskiego, gdzie wszystkie stada bydła objęte są urzędowym programem walki z gruźlicą, wprowadzić następujące zmiany w odniesieniu do częstotliwości przeprowadzania rutynowych prób:

- jeżeli średni - ustalany na dzień 31 grudnia każdego roku - roczny odsetek stad bydła, odnośnie do których stwierdzono, że zostały zarażone gruźlicą nie przekracza 1% wszystkich stad znajdujących się na określonych obszarze w ciągu dwóch ostatnich, następujących po sobie w rytmie rocznym, okresów kontrolnych, odstęp czasowy między rutynowymi próbami przeprowadzanymi na stadach może zostać zwiększony do dwóch lat i samce przeznaczone do tuczenia w wyizolowanej placówce epidemiologicznej mogą zostać zwolnione z prób tuberkulinowych, pod warunkiem że wywodzą się ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, a właściwy organ zapewni, że samce przeznaczone do tuczenia nie zostaną wykorzystane w hodowli i zostaną bezpośrednio skierowane do uboju,
- jeżeli średni - ustalany na dzień 31 grudnia każdego roku - roczny odsetek stad bydła, odnośnie do których stwierdzono, że zostały zarażone gruźlicą, nie przekracza 0,2% wszystkich stad znajdujących się na określonych obszarze w ciągu dwóch ostatnich, następujących po sobie w rytmie dwuletnim, okresów kontrolnych, odstęp czasowy między próbami rutynowymi może zostać zwiększony do trzech lat lub wiek, w którym zwierzęta powinny zostać poddane tym próbom, może zostać podwyższony do dwudziestu czterech miesięcy,
- jeżeli średni - ustalany na dzień 31 grudnia każdego roku - roczny odsetek stad bydła, odnośnie do których stwierdzono, że zostały zarażone gruźlicą, nie przekracza 0,1% wszystkich stad znajdujących się na określonych obszarze w ciągu dwóch ostatnich, następujących po sobie w rytmie trzyletnim, okresów kontrolnych, odstęp czasowy między próbami rutynowymi może zostać zwiększony do czterech lat lub właściwy organ może zwolnić stada z obowiązku przeprowadzenia prób tuberkulinowych, o ile są spełniane następujące warunki:
  - 1) przed przyłączeniem do stada całe bydło jest poddawane, z wynikiem ujemnym, śródskórnej próbie tuberkulinowej;
  - 2) całe bydło po uboju jest poddawane badaniu na obecność zmian wywołanych gruźlicą, każda taka zmiana podlega badaniu histopatologicznemu i bakteriologicznemu w celu wykrycia

gruźlicy.

Właściwy organ może również zwiększyć częstotliwość przeprowadzania prób tuberkulinowych w danym Państwie Członkowskich albo jego części, jeżeli stwierdzono zwiększenie zachorowalności.

3A. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne gruźlicy zostaje zawieszony, jeżeli:

a) przestały być spełniane warunki określone w ust. 2

lub

b) reakcję na próbę tuberkulinową jednego albo więcej osobników uważa się za dodatnią lub w wyniku oględzin pośmiertnych stwierdzono podejrzenie występowania gruźlicy.

Jeżeli reakcja zwierzęcia uznana zostaje za dodatnią, zostaje ono usunięte ze stada i ubite. W stosunku do osobnika, u którego zaobserwowano reakcje pozytywne lub tuszy zwierzęcia podejrzanego przeprowadza się odpowiednie oględziny pośmiertne, analizy laboratoryjne i epidemiologiczne. Status stada pozostaje w zawieszeniu aż do zakończenia wszystkich badań laboratoryjnych. Jeżeli obecność gruźlicy nie zostanie potwierdzona, zawieszenie statusu stada oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy może zostać cofnięte po przeprowadzeniu próby na wszystkich zwierzętach powyżej szóstego tygodnia życia z wynikiem ujemnym co najmniej czterdzieści dwa dni po usunięciu osobnika(-ów), o którego(-ych) stwierdzono reakcję dodatnią;

lub

c) w stadzie znajdują się osobniki o niezdecydowanym statusie, tak jak zostało to opisane w załączniku B. W takim przypadku, status stada pozostaje zawieszony aż do chwili wyjaśnienia statusu zwierząt. Osobniki te muszą zostać odizolowane od pozostałych zwierząt stada do chwili wyjaśnienia ich statusu poprzez przeprowadzenie po czterdziestu dwóch dniach ponownej próby lub oględzin pośmiertnych i badania laboratoryjnego;

d) jednakże, w drodze odstępstwa od wymagań przewidzianych w lit. c), w Państwie Członkowskim, w którym właściwy organ przeprowadza rutynowe próby na stadach z zastosowaniem porównawczej próby tuberkulinowej opisanej w załączniku B, a w przypadku stada, w którym w okresie co najmniej trzech lat u żadnego osobnika nie wystąpiła reakcja dodatnia, właściwy organ może podjąć decyzję, aby nie ograniczać przemieszczeń pozostałych osobników należących do stada, pod warunkiem że poprzez przeprowadzenie nowej próby po czterdziestu dwóch dniach zdecydowany zostanie status każdego osobnika, u którego wystąpiła podejrzana reakcja, i że do chwili zdecydowania o statusie każdego osobnika, u którego wystąpiła podejrzana reakcja, żaden osobnik z gospodarstwa nie może być dopuszczony do obrotu wewnątrzspółnotowego. Jeżeli podczas nowej próby u osobnika wystąpi

reakcja dodatnia lub ponownie wystąpi reakcja o podejrzanym charakterze, zastosowanie mają warunki lit. b). Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania potwierdzone zostanie występowanie choroby, należy ustalić miejsce pobytu i poddać próbom wszystkie zwierzęta, które opuściły gospodarstwo, począwszy od chwili, w której ostatnia przeprowadzona na stadzie próba okazała się zadawalająca.

- 3B. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy zostaje cofnięty, jeżeli w trakcie badania laboratoryjnego poprzez wyodrębnienie *M. bovis* potwierdzona zostanie obecność gruźlicy.

Właściwy organ może cofnąć ten status jeżeli:

- a) warunki określone w pkt. 2 nie są już spełniane, lub
- b) podczas oględzin pośmiertnych stwierdzono występowanie charakterystycznych zmian spowodowanych gruźlicą, lub
- c) w wyniku badania epidemiologicznego stwierdzono, iż istnieje prawdopodobieństwo zakażenia, lub
- d) z każdego innego powodu uznanego za konieczny do celów walki z gruźlicą bydła.

Właściwy organ ustala miejsca przebywania i przeprowadza kontrolę w odniesieniu do każdego stada uważanego za mające związek z epidemią. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy pozostaje zawieszony aż do zakończenia czyszczenia i dezynfekcji pomieszczeń i sprzętu i do czasu, gdy u wszystkich osobników powyżej szóstego tygodnia życia, co najmniej dwie kolejne próby tuberkulinowe dadzą wynik ujemny, pierwsza próba przeprowadzana jest po upływie co najmniej sześćdziesięciu dni, a druga po upływie nie mniej niż czterech i nie więcej niż dwunastu miesięcy od usunięcia ostatniego osobnika, u którego wystąpiła reakcja dodatnia.

4. Na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z art. 8, Państwo Członkowskie albo część Państwa Członkowskiego może zostać ogłoszone, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, za oficjalnie wolne od gruźlicy, jeżeli spełnia następujące warunki:

- a) odsetek stad bydła, u których stwierdzono zakażenie gruźlicą, nie przekroczył 0,1% rocznie w okresie sześciu kolejnych lat i każdego roku w okresie sześciu kolejnych lat co najmniej 99,9% stad uznanych zostało za oficjalnie wolne od gruźlicy, ten ostatni odsetek oblicza się dnia 31 grudnia każdego roku;
- b) istnieje system identyfikacji pozwalający na dokonanie identyfikacji stad, z których pochodzą zwierzęta, i określenie trasy przewozu każdego osobnika, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 820/97⁴;

---

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowanie wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 117 z 7.05.1997, str. 1.).

- c) całe ubite bydło poddawane jest urzędowym oględzinom pośmiertnym;
  - d) przestrzega się procedur zawieszania i cofnięcia statusu stada oficjalnie uważanego za wolne od gruźlicy.
5. Państwo Członkowskie albo część Państwa Członkowskiego zachowuje status strefy oficjalnie wolnej od gruźlicy, jeżeli stale spełniane są warunki określone w ust. 4 lit. a) - d). Jednakże, jeżeli istnieją dowody, iż nastąpiła znacząca zmiana sytuacji dotyczącej gruźlicy w Państwie Członkowskim albo w części Państwa Członkowskiego oficjalnie uznawanego za wolne od gruźlicy, Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, podjąć decyzję o zawieszeniu lub cofnięciu statusu, aż chwili, kiedy zostaną spełnione warunki określone w decyzji.

II. Stado bydła oficjalnie uznawane za wolne od brucelozy i wolne od brucelozy

Do celów niniejszej sekcji, „bydło” oznacza całe bydło, za wyjątkiem samców przeznaczonych do tuczenia, pod warunkiem, że pochodzą ze stad oficjalnie uznawanych za wolne od brucelozy, i że właściwy organ zapewni, że samce przeznaczone do tuczenia nie zostaną wykorzystane w hodowli i zostaną bezpośrednio skierowane do uboju.

1. Stado bydła jest oficjalnie uznawane za wolne od brucelozy:
  - a) jeżeli w jego skład nie wchodzi żaden osobnik poddany szczepieniu przeciw brucelozie, chyba że chodzi o samice zaszczepione co najmniej przed trzema laty;
  - b) jeżeli u wszystkich osobników od co najmniej sześciu miesięcy nie wystąpiły kliniczne objawy brucelozy;
  - c) jeżeli wszystkie osobniki powyżej dwunastego miesiąca życia zostały poddane, z ujemnymi wynikami, zgodnie z przepisami załącznika C, jednej lub serii następujących prób:
    - (i) dwóm badaniom serologicznym wymienionym w ust. 10, przeprowadzonym w odstępie czasu nie mniejszym niż trzy miesiące i nie większym niż dwanaście miesięcy;
    - (ii) trzem próbom na próbkach mleka przeprowadzonym w odstępach trzech miesięcy, a następnie badaniu serologicznemu, wymienionemu w ust. 10, przeprowadzonemu nie wcześniej niż po sześciu tygodniach;
  - d) jeżeli wszelkie włączone do stada osobniki pochodzą ze stada posiadającego status stada oficjalnie wolnego od brucelozy i, w przypadku osobników powyżej dwunastego miesiąca życia, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji na brucelozę zgodnie z przepisami załącznika C stwierdzono u nich miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml lub jeżeli w wyniku każdego innego, dopuszczonego zgodnie z procedurą

określoną w art. 17 badania zaobserwowano reakcję ujemną, w ciągu trzydziestu dni poprzedzających dzień albo następujących po dniu włączenia go do stada; w tym ostatnim przypadku, osobnik (osobniki) musi (muszą) zostać fizycznie odizolowane od pozostałych osobników należących do stada w taki sposób, aby do momentu potwierdzenia ujemnej reakcji uniknąć jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi osobnikami.

2. Stado bycia zachowuje status stada oficjalnie uznawanego za wolne od brucelozy, jezeli:

- a) jedno lub seria nizej przeprowadzanych corocznie badan da, zgodnie z zapisami załącznika C, wyniki ujemne:
  - (i) trzy próby pierścieniowe z mlekiem przeprowadzone w odstępach co najmniej trzech miesięcy;
  - (ii) trzy próby ELISA z mlekiem przeprowadzone w odstępach co najmniej trzech miesięcy
  - (iii) dwie próby pierścieniowe z mlekiem przeprowadzone w odstępie co najmniej trzech miesięcy, a następnie próby serologiczne, określone w ust. 10, przeprowadzone co najmniej sześć tygodni później;
  - (iv) dwie próby ELISA z mlekiem przeprowadzone w odstępie co najmniej trzech miesięcy, a następnie próby serologiczne, określone w ust. 10, przeprowadzone co najmniej sześć tygodni później;
  - (v) dwa badania serologiczne przeprowadzone w odstępie trzech do dwunastu miesięcy.

Jednakze, właściwy organ Państwa Członkowskiego może, w stosunku do Państwa Członkowskiego albo części Państwa Członkowskiego, które nie jest oficjalnie wolne od brucelozy, ale, w którym wszystkie stada bycia objęte są urzędowym programem walki z brucelozą, wprowadzić następujące zmiany w odniesieniu do częstotliwości przeprowadzania rutynowych badań:

- jeżeli odsetek zakażonych stad bycia nie przekracza 1%, wystarczy przeprowadzać w każdym roku w odstępie co najmniej trzech miesięcy dwie próby pierścieniowe z mlekiem lub dwie próby ELISA z mlekiem bądź badanie serologiczne,
- jeżeli co najmniej 99,8% stad bycia jest uznawane od co najmniej czterech lat za wolne od brucelozy, odstęp czasowy między kontrolami może zostać przedłużony do dwóch lat, jeżeli próbom poddawane są wszystkie zwierzęta powyżej dwunastego miesiąca życia lub mogą one zostać ograniczone do zwierząt powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia, jeżeli stada są w dalszym ciągu poddawane corocznym badaniom. Kontrole muszą być

przeprowadzane z zastosowaniem jednego z badań serologicznych określonych w ust. 10;

- b) wszystkie osobniki włączone do stada pochodzą ze stad oficjalnie uznanych za wolne od brucelozy i, w przypadku osobników powyżej dwunastego miesiąca życia, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji na brucelozę stwierdzono u nich miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml lub jeżeli w wyniku każdego innego, dopuszczonego zgodnie z procedurą określoną w art. 17, badania zaobserwowano reakcję ujemną w ciągu trzydziestu dni poprzedzających dzień albo następujących po dniu włączenia go do grupy; w tym ostatnim przypadku, osobnik (osobniki) musi (muszą) zostać fizycznie odizolowane od pozostałych osobników należących do stada w taki sposób, aby do momentu potwierdzenia ujemnej reakcji uniknąć jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi osobnikami.

Jednakże, przeprowadzenie badania określonego w lit. b) może nie być wymagane w Państwach Członkowskich albo regionach Państw Członkowskich, w których, od co najmniej dwóch lat, odsetek stad bydła zakażonych brucelozą nie przekracza 0,2%, i jeżeli osobnik pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy znajdującego się w tym Państwie Członkowskim lub w tym regionie oraz przy okazji transportu nie miał kontaktów z osobnikami o gorszym statusie;

- c) bez względu na przepisy lit. b), osobniki pochodzące ze stada wolnego od brucelozy mogą zostać włączone do stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, jeżeli są w wieku co najmniej osiemnastu miesięcy i zostały poddane szczepieniom przeciw brucelozie, przy czym szczepienie to zostało dokonane wcześniej niż przed rokiem.

Trzydzieści dni przed włączeniem do stada u osobników tych miano przeciwciał musi być poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml lub musi zostać stwierdzona u nich ujemna reakcja na badanie przeprowadzone metodą odczynu wiązania dopełniacza lub inne badanie dopuszczone zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

Jednakże, jeżeli zgodnie z przepisami poprzedniego akapitu, samica pochodząca ze stada wolnego od brucelozy włączona zostanie do stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, to stado to uważane będzie za wolne od brucelozy przez okres dwóch lat od dnia włączenia ostatniego poddanego szczepieniom osobnika.

- 3A. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od brucelozy zostaje zawieszony, jeżeli:

- a) warunki określone w ust. 1 i 2 nie są już spełniane, lub
- b) na podstawie wyników badań laboratoryjnych lub z powodów natury klinicznej podejrzewa się występowanie brucelozy u jednego albo większej liczby osobników i jeżeli podejrzane osobniki zostały ubite albo

odizolowane w celu uniknięcia jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi zwierzętami.

Jeżeli zwierzę zostało ubite i z tego względu nie może już zostać poddane badaniom, zawieszenie może zostać uchylone, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji, przeprowadzonego zgodnie z przepisami załącznika C, na wszystkich osobnikach powyżej dwunastego roku życia w stadzie stwierdzono miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml. Pierwsze badanie przeprowadza się co najmniej trzydzieści dni po usunięciu zwierzęcia, a drugie co najmniej sześćdziesiąt dni później.

Jeżeli zwierzę zostało odizolowane od innych osobników ze stada, można je ponownie włączyć do stada i ponownie potwierdzić jego status po przeprowadzeniu:

- a) badania seroaglutynacji, które wykaże miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml i jeżeli badanie z zastosowaniem metody odczynu wiązania dopełniacza da wynik ujemny.
  - b) każdego innego zestawu badań dopuszczonych zgodnie z procedurą określoną w art. 17, które dadzą wynik ujemny.
- 3B. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od brucelozy zostaje cofnięty, jeżeli w wyniku badań laboratoryjnych lub analiz epidemiologicznych stwierdzony zostanie fakt zakażenia stada brucelozą.

Status stada nie może zostać przywrócony przed dokonaniem uboju wszystkich osobników znajdujących się w stadzie w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby lub przed poddaniem próbie kontrolnej całego stada i stwierdzeniem u wszystkich osobników powyżej dwunastego miesiąca życia ujemnego wyniku dwóch kolejnych badań przeprowadzonych w odstępie sześćdziesięciu dni, przy czym pierwsze badanie przeprowadzane jest nie wcześniej niż trzydzieści dni po usunięciu osobnika (osobników), u których stwierdzono reakcję dodatnią.

W przypadku samic będących w ciąży w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby, ostatnie badanie musi zostać przeprowadzona nie wcześniej niż po dwudziestu jeden dniach po tym, jak ostatni osobnik będący w ciąży w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby został usunięty.

4. Stado bydła jest wolne od brucelozy, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1 lit. b) i c), i jeżeli dokonano szczepień, w sposób następujący:
  - (i) samice zostały poddane szczepieniu:
    - szczepionką zawierającą *B. abortus* szczep 19, przed osiągnięciem wieku sześciu miesięcy, lub
    - skontrolowaną i dopuszczoną szczepionką K 45/20, przed osiągnięciem wieku piętnastu miesięcy, lub

- innymi szczepionkami, zatwierdzonymi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17;
- (ii) u osobników poniżej trzydziestego miesiąca życia, które zostały zaszczepione szczepionką zawierającą *B. abortus* szczep 19, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji stwierdzono miano przeciwciał powyżej 30, lecz poniżej 80 IU jednostek aglutynacyjnych / ml pod warunkiem, że miano ich odczynu wiązania dopełniacza jest niższe niż 30 jednostek EWG w przypadku samic poddanych szczepieniu w okresie krótszym niż dwanaście miesięcy, lub niższe niż 20 jednostek EWG we wszystkich pozostałych przypadkach.
5. Stado bydła zachowuje status stada wolnego od brucelozy:
- (i) jeżeli poddane zostało jednemu albo serii badań określonych w ust. 2 lit. a);
- (ii) jeżeli osobniki włączane do stada spełniają wymogi określone w ust. 2 lit. b); lub
- pochodzą ze stad o statusie stada wolnego od brucelozy i, jeżeli chodzi o osobniki powyżej dwunastego miesiąca życia, trzydzieści dni przed włączeniem ich do stada lub umieszczeniu w izolacji po ich włączeniu do stada, stwierdzone zostało w wyniku przeprowadzenia badania seroaglutynacji miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml, a odczyn wiązania dopełniacza, zgodnie z przepisami załącznika C, był ujemny, lub
  - pochodzą ze stad o statusie stada wolnego od brucelozy i są w wieku co najmniej trzydziestu miesięcy oraz zostały zaszczepione szczepionką zawierającą *B. abortus* szczep 19, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji stwierdzono miano przeciwciał powyżej 30, lecz poniżej 80 IU jednostek aglutynacyjnych / ml, pod warunkiem, że przy badaniu przeprowadzonym metodą odczynu wiązania dopełniacza poziom ten był niższy od 30 jednostek EWG w przypadku samic poddanych szczepieniu w okresie krótszym od dwunastu miesięcy, lub niższy od 20 jednostek EWG we wszystkich pozostałych przypadkach.
- 6A. Status stada wolnego od brucelozy zostaje zawieszony, jeżeli:
- a) warunki określone w ust. 4 i 5 nie zostały spełnione, lub
- b) na podstawie wyników badań laboratoryjnych lub z powodów natury klinicznej, podejrzewa się występowanie brucelozy u jednego albo większej liczby osobników powyżej trzydziestego miesiąca życia i jeżeli podejrzane osobniki zostały ubite albo odizolowane w celu uniknięcia jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi zwierzętami.

Jeżeli zwierzę zostało odizolowane, można je ponownie włączyć do stada i ponownie potwierdzić status stada po przeprowadzeniu badania seroaglutynacji,

które wykaże miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml i jeżeli badanie metodą odczynu wiązania dopełniacza lub jakiegokolwiek inne badanie zatwierdzone zgodnie z procedurą określoną w art. 17 da wynik ujemny.

Jeżeli zwierzę zostało ubite i z tego względu nie może już zostać poddane badaniom, zawieszenie może zostać uchylone, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji, przeprowadzonego zgodnie z przepisami załącznika C, na wszystkich osobnikach powyżej dwunastego roku życia w gospodarstwie stwierdzono miano przeciwciał poniżej 30 IU jednostek aglutynacyjnych / ml. Pierwsze badanie przeprowadza się co najmniej trzydzieści dni po usunięciu zwierzęcia, a drugie co najmniej sześćdziesiąt dni później.

Jeżeli osobniki mające zostać poddane badaniom określonym w dwóch poprzednich akapitach, są w wieku poniżej trzydziestu miesięcy i zostały poddane szczepieniu szczepionką zawierającą *B. abortus* szczep 19, można uważać je za ujemne, jeżeli w wyniku badania seroaglutynacji stwierdzono miano przeciwciał powyżej 30, lecz poniżej 80 IU jednostek aglutynacyjnych / ml pod warunkiem, że przy badaniu przeprowadzonym metodą odczynu wiązania dopełniacza poziom ten będzie niższy niż 30 jednostek EWG w przypadku samic poddanych szczepieniu w okresie krótszym od dwunastu miesięcy lub niższy od 20 jednostek EWG we wszystkich pozostałych przypadkach.

- 6B. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od brucelozy zostaje cofnięty, jeżeli wyniki badań laboratoryjnych lub analiz epidemiologicznych potwierdzą zakażenie stada brucelozą. Status tego stada nie może zostać przywrócony, dopóki wszystkie osobniki należące do stada w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby nie zostaną ubite albo całe stado zostanie poddane badaniu kontrolnemu, a badanie u wszystkich niezaszczepionych osobników powyżej dwunastego miesiąca życia da wynik ujemny w odniesieniu do dwóch kolejnych badań przeprowadzonych w odstępie sześćdziesięciu dni, przy czym pierwsze badanie powinno zostać przeprowadzone nie wcześniej niż trzydzieści dni po usunięciu osobnika (osobników), u których wystąpiła reakcja dodatnia.

Jeżeli osobniki mające zostać poddane badaniom, określone w poprzednim ustępie, są w wieku poniżej trzydziestu miesięcy i zostały poddane szczepieniu szczepionką zawierającą *B. abortus* szczep 19, można uważać je za ujemne, jeżeli stwierdzono miano przeciwciał powyżej 30, lecz poniżej 80 IU jednostek aglutynacyjnych / ml pod warunkiem, że przy badaniu przeprowadzonym metodą odczynu wiązania dopełniacza poziom ten będzie niższy niż 30 jednostek EWG w przypadku samic poddanych szczepieniu w okresie krótszym od dwunastu miesięcy lub niższy od 20 jednostek EWG we wszystkich pozostałych przypadkach.

W przypadku samic ciężarnych w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby, ostatnie badanie musi zostać przeprowadzone nie wcześniej niż po dwudziestu jeden dniach po tym, jak ostatni osobnik ciężarny w chwili wystąpienia pierwszych objawów choroby, zostanie usunięty.

7. Państwo Członkowskie albo region Państwa Członkowskiego mogą zostać oficjalnie uznane jako wolne od brucelozy, zgodnie z procedurą przewidzianą w

art. 17, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) od co najmniej trzech miesięcy nie zarejestrowano żadnego przypadku poronienia spowodowanego zakażeniem brucelozą ani wyodrębnienia *B. abortus* i każdego roku w okresie pięciu ostatnich lat co najmniej 99,8% stad uzyskiwało status oficjalnie wolnych od brucelozy. Odsetek ten powinien być obliczany na dzień 31 grudnia każdego roku. Jednakże, jeżeli właściwy organ przyjmie politykę, w myśl której do uboju kierowane będzie całe stado, przy obliczaniu nie będzie mógł on uwzględniać pojedynczych wypadków ujawnionych w trakcie badania epidemiologicznego i spowodowanych włączeniem osobników pochodzących spoza Państwa Członkowskiego albo części Państwa Członkowskiego i ze stad, których status oficjalnie uznawanych za wolne od brucelozy został cofnięty lub zawieszony z powodów innych niż podejrzenie wystąpienia brucelozy, pod warunkiem, że właściwy centralny organ Państwa Członkowskiego, w którym wystąpiły takie wypadki, sporządza sprawozdanie roczne i przekazuje je do wiadomości Komisji zgodnie z art. 8 ust. 2, i
  - b) istnieje system identyfikacji pozwalający na zidentyfikowanie stad, z których pochodzą zwierzęta, i określenie trasy przewozu każdego osobnika, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 820/97, i
  - c) istnieje obowiązek zgłaszania przypadków poronień i są one przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez właściwy organ.
8. Z zastrzeżeniem ust. 9, Państwo Członkowskie albo region Państwa Członkowskiego zachowują status oficjalnie wolnych od brucelozy, jeżeli:
- a) nadal spełnianie są warunki określone w ust. 7 lit. a) i b) i istnieje obowiązek zgłaszania przypadków poronień, co do których zachodzi podejrzenie, że zostały one spowodowane brucelozą i są one przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez właściwy organ;
  - b) każdego roku, w okresie pierwszych pięciu lat następujących po uzyskaniu statusu, wszystkie osobniki powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia, w nie mniej niż 20% stad, poddawane były badaniom i wystąpiła u nich reakcja ujemna na badanie serologiczne przeprowadzone zgodnie z załącznikiem C, lub, w przypadku stad mlecznych, ujemny wynik dały badania próbek przeprowadzone zgodnie z załącznikiem C;
  - c) o każdym osobniku podejrzanym o zarażenie brucelozą, powiadomiono właściwy organ, a osobnika poddano urzędowemu badaniu epidemiologicznemu na występowanie brucelozy, przeprowadzając co najmniej dwa badania serologiczne krwi, z których jedno było badaniem odczynu wiązania dopełniacza, jak również przeprowadzono analizę mikrobiologiczną właściwych próbek;
  - d) podczas okresu istnienia podejrzenia, który trwa do chwili, aż badania przewidziane w lit. c) dadzą wynik ujemny, status stada oficjalnie wolnego od brucelozy, z którego pochodzi, lub przez które przechodził podejrzan

osobnik i stad powiązanych z nim epidemiologicznie, pozostaje w zawieszeniu;

- e) w przypadku ogniska rozwijającej się brucelozy, wszystkie osobniki zostały poddane ubojowi. Pozostałe osobniki należące do gatunków wrażliwych poddawane są właściwym badaniom; pomieszczenia są czyszczone i poddawane dezynfekcji.
9. Państwo Członkowskie albo region Państwa Członkowskiego oficjalnie uznawany za wolny od brucelozy powiadamia Komisję o wszystkich przypadkach brucelozy. Jeżeli zostanie udowodnione, że nastąpiła znacząca zmiana sytuacji w odniesieniu do brucelozy w Państwie Członkowskim albo w części obszaru Państwa Członkowskiego oficjalnie uznawanego za wolne od brucelozy, Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 17, przedstawić wniosek o zawieszenie lub cofnięcie statusu aż do chwili, kiedy zostaną spełnione warunki określone w decyzji.
10. Do celów sekcji II, za „badanie serologiczne” uważa się: test seroaglutynacji, kontrolowany test antygenów brucelozy, próbę odczynu wiązania dopełniacza, test aglutynacji osocza, osoczną próbę pierścieniową, test mikroaglutynacji lub indywidualną próbę krwi ELISA, tak jak zostało to opisane w załączniku C. Każda inna próba diagnozy, zatwierdzona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 i opisana w załączniku C, zostanie również zaakceptowana do celów sekcji II. Próba z mlekiem” oznacza próbę pierścieniową z mlekiem lub próbę ELISA z mlekiem, zgodnie z załącznikiem C.

ZAŁĄCZNIK D

ROZDZIAŁ I

STADA, PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I REGIONY OFICJALNIE UZNAWANE ZA WOLNE OD ENZOOTYCZNEJ BIAŁACZKI BYDŁA

- A. Stado bydła oficjalnie uznane za wolne od enzoootycznej białaczki bydła oznacza stado, jeżeli:
- (i) na przestrzeni ostatnich dwóch lat, na podstawie objawów klinicznych lub w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych nie potwierdzono żadnego przypadku wystąpienia w stadzie enzoootycznej białaczki bydła, i
  - (ii) na przestrzeni ostatnich dwunastu miesięcy w wyniku dwóch badań przeprowadzonych zgodnie z niniejszym Załącznikiem w odstępie co najmniej czterech miesięcy, u wszystkich osobników powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia wystąpiła reakcja ujemna, lub
  - (iii) spełnia ono wymogi określone w (i) i znajduje się w Państwie Członkowskim albo regionie oficjalnie uznawanym za wolny od enzoootycznej białaczki bydła.
- B. Stado bydła zachowuje status stada oficjalnie uznawanego za wolne od enzoootycznej białaczki bydła, jeżeli:
- (i) nadal spełniane są warunki przewidziane w części A (i);
  - (ii) wszelkie zwierzęta włączone do stada pochodzą ze stada posiadającego status stada oficjalnie uznawanego za wolne od enzoootycznej białaczki bydła;
  - (iii) u wszystkich zwierząt powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia nadal występuje reakcja ujemna na badanie przeprowadzane zgodnie z rozdziałem II, w odstępach trzyletnich;
  - (iv) zwierzęta hodowlane włączone do stada i pochodzące z państwa trzeciego zostały przywiezione zgodnie z dyrektywą 72/462/EWG.
- C. Status stada oficjalnie uznawanego za wolne od białaczki należy zawiesić, jeżeli nie są spełniane warunki wymienione w części B lub jeżeli wyniki badań laboratoryjnych lub na badania kliniczne dają podstawę do podejrzeń, że jeden albo większa liczba osobników jest dotkniętych enzoootyczną białaczką bydła, oraz jeżeli (osobnik) osobniki podejrzane zostały niezwłocznie ubite,
- D. Status pozostaje zawieszony, aż do chwili, gdy spełnione zostaną następujące wymogi:
1. Jeżeli w stadzie oficjalnie uznawanym za wolne od enzoootycznej białaczki bydła, u pojedynczego osobnika wystąpiła reakcja dodatnia na jedno z badań, określonych w rozdziale II, lub jeżeli jeden z osobników należących do stada podejrzewany jest o zakażenie:

- (i) osobnik, u którego stwierdzono reakcję dodatnią i, jeżeli chodzi o krowę, jej cielęta, o ile je posiadała, musiały opuścić stado i zostać skierowane do uboju pod nadzorem organów weterynaryjnych;
- (ii) wszystkie osobniki powyżej dwunastego miesiąca życia poddane zostały z ujemnym wynikiem dwóm badaniom serologicznym (w odstępie, co najmniej czterech miesięcy i nie dłuższym od dwunastu miesięcy) przeprowadzonym zgodnie z rozdziałem II, nie wcześniej niż po trzech miesiącach po usunięciu osobnika, u którego wystąpiła reakcja dodatnia i wszelkiego jego potomstwa;
- (iii) przeprowadzony wywiad epidemiologiczny dał wyniki ujemne, a stada związane epidemiologicznie ze stadem zakażonym poddane zostały środkom ustanowionym w (ii)

Jednakże, właściwy organ może przyznać odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia zakażonej krowy, jeżeli zostało oddzielone od matki bezpośrednio po ocieleniu. W takim przypadku, cielę musi zostać poddane wymogom przewidzianym w 2 (iii).

2. Jeżeli u więcej niż u jednego osobnika pochodzącego ze stada oficjalnie uznawanego za wolne od enzoptycznej białaczki bydła wystąpiła reakcja dodatnia na jedno z badań, określone w rozdziale II, lub jeżeli istnieje podejrzenie, że większa liczba zwierząt należących do stada jest zakażonych:

- (i) osobniki, u których wystąpiła reakcja dodatnia i, w przypadku krowy, jej cielęta, muszą zostać usunięte ze stada i skierowane do uboju pod nadzorem organów weterynaryjnych;
- (ii) u wszystkich osobników powyżej dwunastego miesiąca życia musi wystąpić reakcja ujemna na dwie próby przeprowadzone w odstępie co najmniej czterech miesięcy i nie dłuższym niż dwanaście miesięcy, zgodnie z rozdziałem II;
- (iii) wszystkie pozostałe osobniki należące do stada muszą, po dokonaniu identyfikacji, pozostać w gospodarstwie aż do przekroczenia wieku dwudziestu czterech miesięcy i po osiągnięciu tego wieku zostać poddane badaniom przewidzianym w rozdziale II. Właściwy organ może jednak zezwolić na bezpośrednie skierowanie tych zwierząt do uboju pod urzędowym nadzorem;
- (iv) przeprowadzony wywiad epidemiologiczny dał wyniki ujemne, a stada epidemiologicznie związane ze stadem zakażonym poddane zostały środkom ustanowionym w (ii).

Jednakże właściwy organ może przydzielić odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia zakażonej krowy, jeżeli zostało oddzielone od matki bezpośrednio po ocieleniu. W takim przypadku, cielę musi zostać poddane wymogom przewidzianym w 2 (iii).

E. Zgodnie z procedurą określoną w art. 17 i na podstawie informacji dostarczonych zgodnie z art. 8, Państwo Członkowskie albo część Państwa Członkowskiego może zostać uznane za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła, jeżeli:

a) spełniane są wszystkie warunki przewidziane w części A i co najmniej 99,8% stad bydła posiada status stada oficjalnie wolnego od enzootycznej białaczki bydła,

lub

b) w okresie ostatnich trzech lat w Państwie Członkowskim albo w części Państwa Członkowskiego nie stwierdzono żadnego przypadku enzootycznej białaczki bydła, a w odniesieniu do występowania nowotworów, co do których istnieje podejrzenie, że spowodowane są enzootyczną białaczką bydła, istnieje obowiązek powiadamiania właściwych organów i przeprowadzania stosowanego dochodzenia, i

w przypadku Państwa Członkowskiego, w odniesieniu do co najmniej 10% stad, wybranych losowo, w ciągu ostatnich dwudziestu czterech miesięcy poddano badaniom zgodnie z rozdziałem II wszystkie osobniki powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia i otrzymano wyniki ujemne lub

w przypadku części Państwa Członkowskiego, wszystkie osobniki powyżej dwudziestego czwartego miesiąca życia poddane zostały badaniom przewidzianym w rozdziale II, które dały wyniki ujemne, zgodnie z rozdziałem II,

lub

c) przy zastosowaniu jakiegokolwiek innej metody i przy poziomie ufności wynoszącym 99%, wykazano, że zakażonych jest mniej niż 0,2% stad.

F. Państwo Członkowskie albo region Państwa Członkowskiego zachowuje swój status obszaru oficjalnie uznanego za wolny od enzootycznej białaczki bydła, jeżeli:

a) wszystkie osobniki ubite na obszarze tego Państwa Członkowskiego lub regionu poddane zostały urzędowym oględzinom pośmiertnym, w wyniku których wszystkie nowotwory, które mogły być spowodowane wirusem enzootycznej białaczki bydła, zostały wysłane do laboratoryjnego zbadania;

b) Państwo Członkowskie zgłasza Komisji wszystkie przypadki występowania enzootycznej białaczki bydła w regionie;

c) wszystkie osobniki, u których wystąpiła dodatnia reakcja na jedno z badań, określonych w rozdziale II, są ubijane, a stado poddawane jest ograniczeniom aż do chwili przywrócenia statusu zgodnie z sekcją D;

d) wszystkie osobniki powyżej drugiego roku życia zostały poddane badaniom, jednorazowo w okresie pierwszych pięciu lat po uzyskaniu statusu zgodnie z rozdziałem II, bądź w okresie pięciu pierwszych lat po uzyskaniu statusu z zastosowaniem każdej innej procedury potwierdzającej z 99% pewnością, że

mniej niż 0,2% stad jest zakażonych. Jednakże, jeżeli w okresie trzech lat w Państwie Członkowskim albo części Państwa Członkowskiego nie zarejestrowano żadnego przypadku wystąpienia enzootycznej białaczki bydła w proporcji jednego stada na 10 000, może zostać podjęta zgodnie z procedurą art. 17 decyzja mająca na celu ograniczenie rutynowych kontroli serologicznych, pod warunkiem, że w co najmniej 1% stad wszystkie osobniki powyżej dwunastego miesiąca życia, wybierane co roku na zasadzie losowej, poddane zostały badaniom przeprowadzonym zgodnie z rozdziałem II.

- G. Status Państwa Członkowskiego albo części Państwa Członkowskiego oficjalnie uznanego za wolne od enzootycznej białaczki bydła zostaje zawieszony zgodnie z procedurą art. 17, jeżeli w wyniku badań przeprowadzonych zgodnie z ust. F, okazało się, że sytuacja w zakresie enzootycznej białaczki bydła uległa znacznym zmianom.

Status ten może zostać przywrócony zgodnie z procedurą określoną w art. 17, jeżeli spełnione zostaną kryteria przewidziane w tej samej procedurze.

ZAŁĄCZNIK F

Wzór 1

**ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT NALEŻĄCYCH DO GATUNKÓW BYDŁA
RZEŹNEGO¹/HODOWLANEGO¹/ UŻYTKOWEGO¹**

Państwo Członkowskie pochodzenia.....

Numer świadectwa ⁷

Region pochodzenia.....

Numer referencyjny do oryginalnego świadectwa ⁸

SEKCJA A

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres gospodarstwa pochodzenia:.....
.....²

Numer zatwierdzenia przedsiębiorstwa handlowej:
.....³

Adres i numer identyfikacyjny miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia¹
lub tranzytu¹:
.....³
.....³

Informacje zdrowotne

Zaświadczam, że każde zwierzę z opisanej poniżej partii:

1. pochodzi z gospodarstwa pochodzenia oraz ze strefy, która, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, nie jest objęta żadnym zakazem lub ograniczeniem związanym z chorobami zwierząt atakującymi bydło;
2. pochodzi ze stada znajdującego się w Państwie Członkowskim albo części jego terytorium:
  - a) objętego siecią nadzoru zatwierdzoną: decyzją Komisji .../.../WE³;
  - b) uznanej za:
    - oficjalnie wolną od gruźlicy decyzją Komisji .../.../WE³;

- oficjalnie wolną od brucelozy   decyzja Komisji .../.../WE³;
- oficjalnie wolną od białaczki   decyzja Komisji .../.../WE³;

3. ³ jest zwierzęciem hodowlanym¹ lub użytkowym², które:

- przebywało, zgodnie z posiadanymi informacjami, w gospodarstwie pochodzenia przez okres trzydziestu dni od przyjścia na świat, jeżeli jest w wieku poniżej trzydziestu dni i żaden przywieziony z państwa trzeciego osobnik nie został w tym okresie wprowadzony do tego gospodarstwa, chyba że był on całkowicie odizolowany od pozostałych zwierząt znajdujących się w gospodarstwie,
- pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, brucelozy i białaczki oraz, w okresie trzydziestu dni poprzedzających opuszczenie gospodarstwa, z którego pochodzi, zostało poddane następującym próbom w wyniku negatywnym, zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 64/432/EWG:

Badanie	Próba nie wymagana dla niżej określonych kategorii zwierząt	Wymagana tak/nie ^{4 5}	Data przeprowadzenia badania lub pobrania próbek
Próba tuberkulinowa	Osobniki poniżej szóstego tygodnia życia		
Test seroaglutynacji ⁶ na brucelozę	Osobniki wykastrowane i osobniki poniżej dwunastego tygodnia życia		
Test na białaczkę	Osobniki poniżej dwunastego tygodnia życia		

4. ³ jest zwierzęciem rzeźnym pochodzącym ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy i białaczki i jest:

- wykastrowane³,
- albo
- niewykastrowane i pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy³;

5. ³ jest zwierzęciem rzeźnym pochodzącym ze stada nie uznanego oficjalnie za wolne od gruźlicy, brucelozy oraz białaczki i jest wysyłane zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 64/432/EWG na podstawie pozwolenia nr ..... z gospodarstwa znajdującego się w Hiszpanii, a w okresie trzydziestu dni poprzedzających dzień opuszczenia gospodarstwa pochodzenia, zostało poddane z ujemnym wynikiem następującym badaniom:

Badanie	Data przeprowadzenia badania lub pobrania próbek
Próba tuberkulinowa	
Test seroaglutynacji ⁶ na brucelozę	
Test na białaczkę	

6. ¹¹ spełnia, uwzględniając informacje podane w urzędowym dokumencie lub w świadectwie, w którym sekcje A i B zostały wypełnione przez urzędowego lub upoważnionego lekarza weterynarii właściwego dla gospodarstwa pochodzenia, wymagania zdrowotne pkt. 1-5 sekcji A, które dlatego nie zostały wymienione na tym świadectwie

SEKCJA B

Opis partii

Data wyjazdu:.....

Całkowita liczba zwierząt:.....

Dane identyfikacyjne osobnika (osobników):

Numer paszportu	Numer tymczasowego dokumentu (dla zwierząt poniżej czwartego roku życia)	Urzędowa identyfikacja (do dnia 31.08.1999 r., dla zwierząt rzeźnych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97)

W razie potrzeby kontynuować na załączonym wykazie, opatrzonym podpisem i pieczęcią urzędowego lub upoważnionego lekarza weterynarii

Numer identyfikacyjny przewoźnika (jeżeli jest inny od przewoźnika podanego w sekcji C lub jeżeli odległość transportu przekracza 50 km):.....

Środek transportu:..... Numer rejestracyjny:.....

Poświadczenie danych zawartych w sekcji A i B

Urzędowa pieczęć	Miejsce	Data	Podpis *

Nazwisko i stanowisko wielkimi literami:

Adres lekarza weterynarii podpisującego dokument:

---

* Sekcje A i B muszą być opatrzone pieczęcią i podpisane przez **urzędowego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia**, jeżeli nie jest to ten sam lekarz weterynarii, który podpisuje się w sekcji C

albo

zostać podpisane przez **upoważnionego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia**, jeżeli Państwo Członkowskie wysyłało wprowadziło system sieci nadzoru zatwierdzony decyzją Komisji .../.../WE

albo

zostać podpisane w dniu wyjazdu zwierząt przez **urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za zatwierdzone miejsce gromadzenia**

SEKCJA C⁹

Nazwa i adres odbiorcy: .....

.....

Nazwa i adres gospodarstwa przeznaczenia¹ lub zatwierdzonego miejsce gromadzenia w Państwie Członkowskim przeznaczenia¹

(rubrykę tę należy wypełnić drukowanymi literami):

Nazwisko / Nazwa:.....

Ulica:.....

Kraj/prowincja:.....

Kod pocztowy:.....Państwo Członkowskie:.....

Numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa handlowego:.....

Numer identyfikacyjny przewoźnika (jeżeli jest inny od przewoźnika podanego w sekcji C lub jeżeli odległość transportu przekracza 50 km):.....¹⁰

Środek transportu:..... Numer rejestracyjny:.....

Po przeprowadzeniu wymaganej przepisami inspekcji, poświadczam, że:

1. opisane powyżej zwierzęta poddane zostały kontroli (wstawić datę) ..... W okresie dwudziestu czterech godzin poprzedzających przewidziany wyjazd i nie stwierdzono u nich jakichkolwiek klinicznych objawów choroby zakaźnej;
2. gospodarstwo pochodzenia i, w odpowiednim przypadku, zatwierdzone miejsce gromadzenia oraz strefa, w której się one znajdują, nie są objęte, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, żadnym zakazem lub ograniczeniem związanym z chorobami zwierząt atakującymi bydło;
3. zastosowano wszystkie właściwe przepisy dyrektywy Rady 64/432/EWG;
4. ³ wymienione wyżej zwierzęta spełniają dodatkowe gwarancje w odniesieniu do:
  - choroba:.....
  - zgodnie z decyzją Komisji .../.../WE;
5. zwierzęta nie przebywały w zatwierdzonym miejscu gromadzenia dłużej niż sześć dni³.

Poświadczenie danych zawartych w sekcji C

Urzędowa pieczęć	Miejsce	Data	Podpis*

Nazwisko i stanowisko wielkimi literami:

Adres lekarza weterynarii podpisującego dokument:

---

* Sekcja C musi być opatrzona pieczęcią i podpisana przez urzędowego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia

albo

zatwierdzonego miejsca gromadzenia znajdującego się w Państwie Członkowskim pochodzenia

albo

zatwierdzonego miejsca gromadzenia znajdującego się w Państwie Członkowskim tranzytu, podczas wypełniania świadectwa wysyłki zwierząt do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

Dodatkowe informacje

1. Świadcstwo musi być opatrzone pieczęcią i podpisem w kolorze innym niż kolor druku.
2. Świadcstwo jest ważne przez dziesięć dni, licząc od dnia inspekcji weterynaryjnej przeprowadzonej w Państwie Członkowskim pochodzenia i określonej w sekcji C.
3. Informacje, których podanie w świadcstwie jest wymagane, muszą, w dniu wydania świadcstwa i nie później niż w ciągu dwudziestu czterech godzin, zostać wprowadzone do systemu ANIMO.

---

¹ Niepotrzebne skreślić

² Nie znajduje zastosowania, jeżeli zwierzęta pochodzą z większej liczby gospodarstw

³ Niepotrzebne skreślić

⁴ Niewymagane, jeżeli system sieci nadzoru jest zatwierdzony decyzją Komisji .../.../WE

⁵ Niewymagane, jeżeli Państwo Członkowskie albo część obszaru Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się stado, jest oficjalnie uznane za wolne od danej choroby

⁶ Lub każde inne badanie dopuszczone zgodnie z art. 17 dyrektywy 64/432/EWG

⁷ Przeznaczone do wypełnienia przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego pochodzenia

⁸ Przeznaczone do wypełnienia przez urzędowego lekarza weterynarii w miejscu gromadzenia Państwa Członkowskiego tranzytu

⁹ Skreślić, w przypadku, gdy świadcstwo wykorzystywane jest przy przemieszczeniach zwierząt w Państwie Członkowskim pochodzenia, a wypełnia się i podpisuje jedynie sekcje A i B

¹⁰ Skreślić, jeżeli przewoźnik jest ten sam, jak określony w sekcji B

¹¹ Sekcja A pkt 6 musi zostać podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii w zatwierdzonym miejscu gromadzenia po dokonaniu kontroli dokumentów i identyfikacji zwierząt przybywających z urzędowym dokumentem lub świadcstwem z wypełnionymi sekcjami A i B, w przeciwnym wypadku punkt ten należy

skrešlíc.

Wzór 2

**ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT NALEŻĄCYCH DO GATUNKÓW
TRZODY CHLEWNEJ RZEŻNEJ¹/HODOWLANEJ¹ / UŻYTKOWEJ¹**

Państwo Członkowskie pochodzenia.....

Numer świadectwa⁴

Region pochodzenia.....

Numer referencyjny do
oryginalnego
świadectwa⁵

SEKCJA A

Nazwa i adres wysyłającego:.....

.....

Nazwa i adres gospodarstwa pochodzenia:.....

.....²

Numer rejestracyjny przedsiębiorstwa
handlowego:.....³

Adres i numer identyfikacyjny miejsca gromadzenia w Państwie Członkowskim pochodzenia¹
lub tranzytu¹

.....³

.....³

Informacje zdrowotne

Zaświadczam, że każde zwierzę z opisanej poniżej partii:

1. pochodzi z gospodarstwa pochodzenia oraz ze strefy, która, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, nie jest objęta żadnym zakazem lub ograniczeniem związanym z chorobami zwierząt atakującymi trzodę chlewną;
2. ³ jest zwierzęciem hodowlanym¹ lub użytkowym², które przebywało, zgodnie z posiadanymi informacjami, w gospodarstwie pochodzenia przez okres trzydziestu dni od przyścia na świat, jeżeli jest w wieku poniżej trzydziestu dni i żaden przywieziony z państwa trzeciego osobnik nie został w tym okresie wprowadzony do tego gospodarstwa, chyba że był on całkowicie odizolowany od pozostałych zwierząt znajdujących się w gospodarstwie.

SEKCJA B

Opis partii

Data wyjazdu:.....

Całkowita liczba zwierząt:.....

Dane identyfikacyjne osobnika (osobników):

Rasa	Data urodzenia	Urzędowa identyfikacja

W razie potrzeby kontynuować na załączonym wykazie, opatrzonym podpisem i pieczęcią urzędowego lub upoważnionego lekarza weterynarii

Numer identyfikacyjny przewoźnika (jeżeli jest inny od przewoźnika podanego w sekcji C lub jeżeli odległość transportu przekracza 50 km):.....

Środek transportu:..... Numer rejestracyjny:.....

Poświadczenie danych zawartych w sekcji A i B

Urzędowa pieczęć	Miejsce	Data	Podpis *

Nazwisko i stanowisko wielkimi literami:

Adres lekarza weterynarii podpisującego dokument:

* Sekcje A i B muszą być opatrzone pieczęcią i podpisane przez **urzędowego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia**, jeżeli nie jest to ten sam lekarz weterynarii, który podpisuje się w sekcji C

albo

zostać podpisane przez **upoważnionego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia**, jeżeli Państwo Członkowskie wysyłki wprowadziło system sieci nadzoru zatwierdzony decyzją Komisji .../.../WE

albo

---

zostać podpisane w dniu wyjazdu zwierząt przez **urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za zatwierdzone miejsce gromadzenia**

SEKCJA C⁶

Nazwa i adres odbiorcy: .....

.....

Nazwa i adres gospodarstwa przeznaczenia (rubrykę tę należy wypełnić drukowanymi literami):

Nazwisko / Nazwa:.....

Ulica:.....

Kraj / prowincja:.....

Kod pocztowy:..... Państwo Członkowskie:.....

Numer identyfikacyjny przewoźnika (jeżeli jest inny od przewoźnika podanego w sekcji C lub jeżeli odległość transportu przekracza 50 km):.....⁷

Środek transportu:..... Numer rejestracyjny:.....

Po przeprowadzeniu wymaganej przepisami inspekcji, poświadczam, że:

1. opisane powyżej zwierzęta poddane zostały kontroli (wstawić datę) ..... w okresie dwudziestu czterech godzin poprzedzających przewidziany wyjazd i nie stwierdzono u nich jakichkolwiek klinicznych objawów choroby zakaźnej;
2. gospodarstwo pochodzenia i, gdzie stosowne, zatwierdzone miejsce gromadzenia oraz strefa, w której się one znajdują, nie są objęte, zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym lub krajowym, żadnym zakazem lub ograniczeniem związanym z chorobami zwierząt atakującymi trzodę chlewną;
3. zastosowano wszystkie właściwe przepisy dyrektywy Rady nr 64/432/EWG;
4. ³ wymienione wyżej zwierzęta spełniają dodatkowe gwarancje w odniesieniu do:
  - choroba:.....
  - zgodnie z decyzją Komisji.../.../WE;
5. zwierzęta nie przebywały w zatwierdzonym miejscu gromadzenia dłużej niż sześć dni³.

Poświadczenie danych zawartych w sekcji C

Urzędowa pieczęć	Miejsce	Data	Podpis*

Nazwisko i stanowisko wielkimi literami:

Adres lekarza weterynarii podpisującego dokument:

---

* Sekcja C musi być opatrzona pieczęcią i podpisana przez urzędowego lekarza weterynarii gospodarstwa pochodzenia

albo

zatwierdzonego miejsca gromadzenia znajdującego się w Państwie Członkowskim pochodzenia

albo

zatwierdzonego miejsca gromadzenia znajdującego się w Państwie Członkowskim tranzytu, podczas wypełniania świadectwa wysyłki zwierząt do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

Dodatkowe informacje

1. Świadectwo musi być opatrzone pieczęcią i podpisem w kolorze innym niż kolor druku.
2. Świadectwo jest ważne przez dziesięć dni, licząc od dnia inspekcji weterynaryjnej przeprowadzonej w Państwie Członkowskim pochodzenia i określonej w sekcji C.
3. Informacje, których podanie w świadectwie jest wymagane, muszą, w dniu wydania świadectwa i nie później niż w ciągu dwudziestu czterech godzin, zostać wprowadzone do systemu ANIMO.

---

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Nie znajduje zastosowania, jeżeli zwierzęta pochodzą z większej liczby gospodarstw.

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Przeznaczone do wypełnienia przez urzędowego weterynarza Państwa Członkowskiego pochodzenia.

⁵ Przeznaczone do wypełnienia przez urzędowego lekarza weterynarii w miejscu gromadzenia Państwa Członkowskiego tranzytu.

⁶ Skreślić, w przypadku, gdy świadectwo wykorzystywane jest przy przemieszczeniach zwierząt w Państwie Członkowskim pochodzenia, a wypełnia się i podpisuje jedynie sekcje A i B.

⁷ Skreślić, jeżeli przewoźnik jest ten sam, jak określony w sekcji B.”

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Przedmiot	Odniesienie do załączników dyrektywy 97/12/WE	Punkty odniesienia w załącznikach do dyrektywy 97/12/WE zmienionej niniejszą dyrektywą
Art. 2 (definicje)		
Gruźlica		
Stado oficjalnie uznane za wolne od choroby	A I 1, 2, 3	A II 1, 2, 3A, 3B
Region / Państwo Członkowskie oficjalnie uznane za wolne od choroby	A I 4, 5, 6	A I 4, 5
Bruceloza		
Stado oficjalnie uznane za wolne od choroby	A II 1, 2, 3	A II 1, 2, 3A, 3B
Region oficjalnie uznany za wolny od choroby	A II 7, 8, 9	A II 7, 8, 9 ¹
Państwo Członkowskie oficjalnie uznane za wolne od choroby	A II 10, 11, 12	A II 7, 8, 9
Stado wolne od choroby	A II 4, 5, 6	A II 4, 5, 6A, 6B
Dla każdego rozdziału dotyczącego brucelozy		Nowy ust. 10 w sprawie badań
EBL (Enzootyczna białaczka bydła)		
Stado oficjalnie uznane za wolne od choroby	D I A, B	D I A, B ¹
Region oficjalnie uznany za wolny od choroby	D I E, F, G	D I E, F, G ¹
Art. 5 (poświadczenie)		
Art. 5 ust. 1	F	F wzory 1 i 2

Przedmiot	Odniesienie do załączników dyrektywy 97/12/WE	Punkty odniesienia w załącznikach do dyrektywy 97/12/WE zmienionej niniejszą dyrektywą
art. 5 ust. 2 lit. a) tiret drugie	F	F wzory 1 i 2
art. 5 ust. 2 lit. b) tiret drugie	F	F wzory 1 i 2
art. 5 ust. 4	część D, załącznik F	sekcja C załącznik F wzory 1 i 2
art. 5 ust. 5, drugie zdanie	załącznik F (włącznie z sekcją D)	załącznik F wzory 1 i 2 (włącznie z sekcją C)
art. 5 ust. 5, trzecie zdanie	załącznik F	załącznik F, wzory 1 i 2

¹ Brak jakichkolwiek rozbieżności między tekstem dyrektywy 97/12/WE i nowymi załącznikami

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lipca 2000 r.

ustalająca rozwiązania przejściowe w sprawie testów na gruźlicę bydła w ramach Dyrektywy Rady 64/432/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2000/504/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowia zwierząt mających wpływ na wewnętrzny obrót handlowy Wspólnoty bydłem i świniami¹, ostatnio zmienioną Dyrektywą Rady nr 2000/20/WE², a w szczególności jej art. 16(3),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) zgodnie z art. 6(2)(a) dyrektywy 64/432/WE, bydło przeznaczone do obrotu handlowego wewnątrz Wspólnoty musi pochodzić z gospodarstw uznanych za wolne od gruźlicy, a w dodatku, w przypadku zwierząt starszych niż 6 tygodni, musi być poddane testom z wynikiem ujemnym w ciągu 30 dni od wysyłki, przy zastosowaniu śródskórnego testu tuberkulinowego, wykonanego zgodnie z przepisami z załącznika B, punkt 32(d);
- (2) testy, o których mowa powyżej, nie są wymagane w przypadku, gdy zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego lub części Państwa Członkowskiego uznanej oficjalnie za wolne od gruźlicy lub z Państwa Członkowskiego lub części Państwa Członkowskiego z zatwierdzoną siatką nadzoru;
- (3) niektóre Państwa Członkowskie nie są uznane za wolne od gruźlicy bydła i jeszcze nie zakończyły budowy sieci nadzoru. Jednak, zgodnie z Dyrektywą Rady 71/285/EWG³, ustanowiły one systemy testowania tuberkulinowego, wykonywanego przez uprawnionych lekarzy weterynarii poza rodzimym stadem, zarówno w obiektach zatwierdzonych dostawców jak w miejscach gromadzenia, w ciągu 30 dni poprzedzających odprawienie do innych Państw Członkowskich;
- (4) od 1 lipca 1999 r. praktyka wykonywania testów tuberkulinowych do celów certyfikacji poza rodzimym stadem przestała odpowiadać zaleceniom dyrektywy 64/432/EWG. Stosowne wydaje się dopuszczenie, pod pewnymi warunkami, do czasu zatwierdzenia sieci nadzoru zgodnie z art. 17 a w każdym razie na okres przejściowy nie dłuższy od dwóch lat, wykonywania testów tuberkulinowych w ciągu 30 dni poprzedzających wysłanie poza rodzime stado;

---

¹ Dz.U. WE nr L 121, z 29.7.1964, str.1977/64.

² Dz.U. WE nr L 163, z 4.7.2000, str. 35.

³ Dz.U. WE nr L 179, z 9.8.1971, str. 1.

- (5) środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W drodze wyjątku od postanowień art. 6 ust. (2) lit. a) w pierwszym ustępie dyrektywy 64/432/EWG, Państwa Członkowskie wymienione w załączniku mogą zgodzić się na wykonywanie poza rodzimym stadem śródskórnego testu tuberkulinowego wymaganego przy certyfikacji bydła do celów handlowych;
2. Państwa Członkowskie korzystające z wyjątku przewidzianego w ust. 1 dbają, aby bydło starsze niż sześć tygodni było certyfikowane na rynek wewnętrzny Wspólnoty tylko, jeśli spełnia następujące warunki:
  - pochodzi ze stad uznanych oficjalnie za wolne od gruźlicy bydła, oraz
  - wykazało ujemną reakcję, według definicji w załączniku B punkt 32 lit. d) dyrektywy 64/432/EWG, na śródskórny test tuberkulinowy wykonany w ciągu 30 dni poprzedzających certyfikację.

Artykuł 2

Państwa członkowskie stosujące procedury testów tuberkulinowych, o których mowa w art.1, dbają, aby przetestowanemu w ten sposób bydłu przeznaczonemu na rynek wewnętrzny Wspólnoty towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt jak ustalono w załączniku F Wzór 1 dyrektywy 64/432/EWG, zmienionej jak następuje:

1. W drugim myślniku ust. 3 w sekcji A słowa „Artykuł 6(2)” zostają zastąpione słowami: „art. 6 ust. 2) lit. b) i c)”.
2. W tabeli pod drugim myślnikiem ust. 3 w sekcji A, wiersz odnoszący się do testu tuberkulinowego oraz słowo „testowanie” w nagłówku czwartej kolumny zostają wykreślone.
3. W sekcji C dodaje się nowy akapit w porządku arytmetycznym, jak następuje:
„6. zwierzę poddano testowi na gruźlicę zwierzęcą z wynikiem ujemnym podczas 30 dni poprzedzających certyfikację, zgodnie z decyzją Komisji 2000/504/WE, jak następuje:

Test	Test nie jest wymagany dla Następujących kategorii zwierząt	Wymagany tak/nie ^{4 5}	Data testowania
Test tuberkulinowy	Zwierzęta młodsze niż sześć lat		

Artykuł 3

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy najpóźniej do 1 maja 2002 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 25 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Państwa Członkowskie stosujące środki przewidziane w art.1 niniejszej decyzji:

- Francja
- Irlandia

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z 10 kwietnia 2000

zmieniająca Dyrektywę Rady nr 64/432/EWG w sprawie problemów w zakresie zdrowia zwierząt, wpływających na handel w ramach Unii bydłem i trzodą chlewną

(2000/15/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, w szczególności zaś jego artykuł 152,

uwzględniając propozycję Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

po konsultacji z Komitetem do spraw Regionów,

działając zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Zarówno Dyrektywa nr 64/432/EWG, jak i Rozporządzenie Rady (UE) nr 820/97 z 21 kwietnia 1997 r., ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące znakowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego, mówią o stworzeniu komputerowych baz danych dotyczących bydła i trzody chlewnej i mających na celu przechowywanie informacji na temat zwierząt i ich przewozów.
2. Konieczne jest zapewnienie odpowiedniego mechanizmu wdrożenia funkcjonalnych, krajowych baz danych do rejestrowania i przechowywania informacji o transporcie trzody chlewnej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa nr 64/432/EWG zostaje niniejszym znowelizowana w następujący sposób:

1. w artykule 14.3 lit. c), podpunkt trzeci zostaje zastąpiony następującym tekstem:

„Jednakże względem trzody chlewnej stosuje się tylko punkty 2, 3 oraz 4”;

2. do artykułu 14.3 lit. c) dodany zostaje następujący punkt:

„4. W celu zagwarantowania prawidłowego funkcjonowania krajowych baz danych dotyczących trzody chlewnej, zgodnie z procedurą określoną w artykule 17 przyjęte zostają odpowiednie przepisy regulujące ich działanie, włącznie z określeniem, jakie informacje muszą być gromadzone w bazach danych”;

3. Artykuł 18 zostaje zastąpiony następującym tekstem:

„Artykuł 18

Te Państwa Członkowskie, które nie wprowadziły zatwierdzonego systemu sieci nadzoru, obowiązane są zapewnić pełne funkcjonowanie komputerowych baz danych, zgodnie z przepisami określonymi w artykule 14, w odniesieniu do następujących informacji:

- a) żywego bydła, od 31 grudnia 1999 r.;
- b) rejestru hodowli trzody chlewnej, zgodnie z przepisami określonymi w artykule 14.3 lit. c) punkt 2, od 31 grudnia 2000 r.;
- c) transportu trzody chlewnej, zgodnie z przepisami określonymi w artykule 14.3 lit. c) punkt 3;
- d) ich hodowli od urodzenia, po 31 grudnia 2001r.
- e) ze wszystkich innych hodowli , po 31 grudnia 2002 r.

Do baz danych wprowadza się odpowiedni zapis w odniesieniu do każdego, poszczególnego transportu trzody chlewnej. Zapis taki obejmuje przynajmniej następujące dane: liczba przewiezionych zwierząt, numer identyfikacyjny hodowli lub stada pochodzenia, numer identyfikacyjny hodowli lub stada przeznaczenia oraz daty nadania i odbioru transportu.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne, niezbędne do wdrożenia niniejszej Dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wprowadzając w życie wspomniane regulacje prawne, Państwa Członkowskie obowiązane są zaopatrzyć je w odniesienia do niniejszej Dyrektywy lub odniesienia te powinny towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania odniesień określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie regulowanej postanowieniami niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza Dyrektywa wchodzi w życie z dniem opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 kwietnia 2000r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Komisji

J. GAMA

Przewodniczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z 16 maja 2000 r.

zmieniająca Dyrektywę Rady nr 64/432/EWG w sprawie problemów w zakresie zdrowia zwierząt, wpływających na handel żywym bydłem i trzodą chlewną wewnątrz Wspólnoty

(2000/20/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, w szczególności zaś jego artykuły 37 i 152.4 lit. b),

uwzględniając propozycję Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając konsultację z Komitetem do spraw Regionów,

działając w zgodzie z procedurą określoną w artykule 251 Traktatu²,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Dyrektywa nr 64/432/EWG³ została poprawiona i uaktualniona w drodze Dyrektywy nr 97/12/WE⁴ oraz Dyrektywy nr 98/46/WE⁵.
2. Problemy związane z wdrażaniem Dyrektywy nr 64/432/EWG, poprawionej w drodze dwóch wspomnianych powyżej Dyrektyw, wymagają wprowadzenia środków tymczasowych w celu uniknięcia utrudnień w zakresie handlu żywymi zwierzętami (bydłem i trzodą chlewną).
3. Ponadto, Dyrektywa nr 64/432/EWG oraz Rozporządzenie Rady (UE) nr 820/97 z 21 kwietnia 1997 r., określające system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące znakowania bydła i mięsa wołowego⁶, mówią o stworzeniu komputerowych baz danych, między innymi odnoszących się do bydła, mających na celu przechowywanie informacji na temat zwierząt i ich przewozów.

¹ Dz. U. nr C 51, 13.02. 2000, s.31.

² Opinia Parlamentu Europejskiego z 16 marca 2000 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich) oraz Decyzja Rady z 17 kwietnia 2000 r.

³ Dz. U. nr 121, 29.07. 1964, s.1977/64. Dyrektywa po raz ostatni poprawiona Dyrektywą nr 98/99/WE (Dz. U. nr L 358, 31.12. 1998, s.107). [Przypis MediaLex: po raz ostatni poprawiona Dyrektywą nr 2000/15/UE (Dz. U. nr L, 3.05. 2000, s.34.)]

⁴ Dz. U. nr L 109, 25.04. 1997, s.1.

⁵ Dz. U. nr L 198, 15.07. 1998, s.22.

⁶ Dz. U. nr L 117, 7.05. 1997, s.1.

4. Napotkano pewne problemy w zakresie stosowania warunków dotyczących zdrowia zwierząt, w szczególności w odniesieniu do powiązań z identyfikacją i rejestracją zwierząt.
5. Dyrektywa nr 64/432/EWG ma zostać poprawiona w celu zagwarantowania spójności przepisów wspólnotowych oraz umożliwienia Komisji przyjmowania środków tymczasowych, umożliwiających Państwom Członkowskim dostosowywanie się do nowych warunków handlu.
6. W związku z tym wskazane jest odroczenie wejścia w życie pewnych postanowień wspomnianej Dyrektywy.
7. Środki niezbędne do wdrożenia tej Dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z Decyzją Rady nr 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r., określającą procedury egzekwowania kompetencji wdrożeniowych, przeniesionych na Komisję⁷,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa nr 64/432/EWG zostaje niniejszym poprawiona w następujący sposób:

1. do artykułu 6.2 dodaje się następujący punkt:

„e) do 31 grudnia 2000 r. nie będą podlegać wymogom w zakresie testów, określonym w lit. a) lub b) w przypadku bydła w wieku poniżej 30 miesięcy, przeznaczonego na produkcję mięsa, które:

- pochodzi ze stada opatrzonego oficjalnymi świadectwami, stwierdzającymi brak występowania gruźlicy i brucelozy,
- jest opatrzone oficjalnym świadectwem zdrowia, wraz z odpowiednio wypełnionym punktem 7 Części A Załącznika F Modelu 1,
- pozostaje pod nadzorem do chwili uboju,
- nie miało kontaktu podczas transportu ze zwierzętami nie pochodzącymi ze stad opatrzonych oficjalnymi świadectwami, stwierdzającymi brak tych chorób,

i pod warunkiem, że:

- zakres tych ustaleń ogranicza się do handlu między Państwami Członkowskimi lub regionami Państw Członkowskich, posiadającymi ten sam status zdrowotny w kontekście gruźlicy zwierząt i brucelozy,

---

⁷ Dz. U. nr L 184, 17.07. 1999, s.23.

- Państwo Członkowskie przeznaczenia podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu nie dopuszczenia do jakichkolwiek wypadków zarażenia miejscowych stad,
  - Państwa Członkowskie wprowadzają odpowiedni system wrywkowego pobierania próbek, inspekcji i kontroli, mających na celu zagwarantowanie efektywnego wdrożenia tych przepisów,
  - Komisja monitoruje prawidłowość funkcjonowania niniejszej Dyrektywy, co ma na celu zagwarantowanie, że Państwa Członkowskie w pełni przestrzegają jej przepisów;”
2. w drugim podpunkcie artykułu 6 ust.3 tekst „31 grudnia 1999 r.” otrzymuje następujące brzmienie: „31 grudnia 2000 r.”;

3. do artykułu 16 dodany zostaje następujący punkt:

„3. W wypadkach, gdy jest to konieczne, w celu ułatwienia zmiany polegającej na przejściu do nowych ustaleń określonych w niniejszej Dyrektywie, Komisja, działając w zgodzie z procedurą określoną w artykule 17a), ma prawo przyjąć rozwiązania tymczasowe, mające zastosowanie w okresie nie dłuższym niż dwa lata”;

4. Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisję wspomaga w jej działaniach Stały Komitet Weterynaryjny, powołany do życia na mocy Decyzji nr 68/361/EWG.
2. W miejscach, gdzie występują odniesienia do niniejszego punktu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 Decyzji nr 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w artykule 5 ust.6 Decyzji nr 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Stały Komitet Weterynaryjny przyjmie własne przepisy proceduralne.”;
5. Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 17 a

1. Komisję wspomaga w jej działaniach Stały Komitet Weterynaryjny, powołany do życia na mocy Decyzji nr 68/361/EWG.
2. W miejscach, gdzie występują odniesienia do niniejszego punktu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 Decyzji nr 1999/468/WE, uwzględniając przepisy artykułu 8 tej Decyzji.

Okres, o którym mowa w artykule 5 ust.6 Decyzji nr 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Stały Komitet Weterynaryjny przyjmie własne przepisy proceduralne.
6. W Załączniku A, I, 2, litera c), trzeci myślnik, między punktami 1) i 2) dodane zostaje słowo „lub”.
7. W Załączniku A, I, 4 oraz w Załączniku A, II, 7, litera b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) każda sztuka bydła podlega rozpoznaniu zgodnie z ustawodawstwem unijnym, oraz”;
8. Do Załącznika F, Wzór 1, Część A, dodany zostaje następujący punkt:

„7. ³ jest zwierzęciem w wieku poniżej 30 miesięcy, przeznaczonym na ubój i produkcję mięsa, pochodzącym ze stada opatrzonego oficjalnymi świadectwami, stwierdzającymi brak występowania gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki, i zostaje wysłane zgodnie z postanowieniami artykułu 6 ust.2 lit. e) Dyrektywy nr 64/432/EWG, zgodnie z licencją nr...”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przed 1 grudnia 1999 r. ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne, niezbędne do wdrożenia niniejszej Dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wprowadzając w życie wspomniane środki, Państwa Członkowskie obowiązane są zaopatrzyć je w odniesienie do niniejszej Dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie podają do wiadomości Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie regulowanej postanowieniami niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza Dyrektywa wchodzi w życie z dniem opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 maja 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Komisji

J. CAPOULAS SANTOS

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2001r.

zmieniająca Załączniki do Dyrektyw Rady 64/432/EWG, 90/426/EWG, 91/68/EWG oraz 92/65/EWG jak również do Decyzji Komisji 94/273/WE odnoszące się do ochrony zwierząt podczas transportu

(notyfikowana jako dokument nr C(2001)965)

(Dokument dotyczący Europejskiego Obszaru Gospodarczego)

(2001/298/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu oraz zmieniającą Dyrektywę 90/425/EWG i 91/496/EWG ⁽¹⁾, zmienioną przez Dyrektywę 95/29/WE ⁽²⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 6 ⁽²⁾,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992r. dotyczącą ustanawiania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt regulujących handel oraz import na obszar Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie podlegających wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionym w szczegółowych zasadach wspólnotowych, o których mowa w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG ⁽³⁾, ostatnio zmienionej przez Decyzję Komisji 95/176/WE ⁽⁴⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 10 (3) (a) (vii),

Zważywszy, że:

- (1) W sposób wymagany przez artykuł 13 (3) Dyrektywy 91/628/EWG, Komisja przyjęła w dniu 6 grudnia 2000 r. raport ⁽⁵⁾ w sprawie doświadczenia nabytego przez Państwa Członkowskie od czasu wdrożenia Dyrektywy Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej Dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu.
- (2) Na podstawie wniosków z tego raportu, a w szczególności w celu zwrócenia uwagi lekarzy weterynarii odpowiedzialnych za certyfikację na ich obowiązki dotyczące ochrony zwierząt podczas transportu, należy uzupełnić świadectwa zdrowia przewidziane dla tych zwierząt.
- (3) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964r. dotycząca problemów zdrowia zwierząt wpływających na wewnątrzspółnotowy handel bydłem i trzodą chlewną ⁽⁶⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 2000/504/WE ⁽⁷⁾, Dyrektywa Rady

---

¹ Dz.U. Nr L 340, 11.12.1991r., str. 17.

² Dz.U. Nr L 148, 30.06.1995r., str. 52.

³ Dz.U. Nr L 268, 14.09.1992r., str. 54.

⁴ Dz.U. Nr L 117, 24.05.1995r., str. 23.

⁵ COM (2000) 809.

⁶ Dz.U. Nr L 121, 29.07.1964r., str. 1977/64.

⁷ Dz.U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie oraz import z krajów nie będących członkami, zwierząt koniowatych ⁽⁸⁾, ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny ⁽⁹⁾, Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami ⁽¹⁰⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 94/953/WE ⁽¹¹⁾, Dyrektywa 92/65/EWG oraz Decyzja Komisji 94/273/WE z dnia 18 kwietnia 1994r. dotyczące certyfikacji weterynaryjnej w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów ⁽¹²⁾, powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.

- (4) Dodatkowe oświadczenie wprowadzone do niniejszej Decyzji nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie nadawania się zwierząt do transportu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Załączniki do Dyrektyw 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG zostają zmienione w sposób określony w Załączniku I do niniejszej Decyzji.
2. Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku II do niniejszej Decyzji.
3. Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku III do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja odnosi się do zwierząt, na które wystawiono świadectwa od 31 lipca 2001r.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2001r.

---

⁸ Dz.U. Nr L 224, 18.08.1990r., str. 42.

⁹ Traktat dotyczący warunków akcesji Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji jak również dostosowania do Traktatów na podstawie których Unia Europejska została założona, Załącznik I – Lista, o której mowa w artykule 29 Traktatu Akcesyjnego – V. Rolnictwo – E. Ustawodawstwo weterynaryjne oraz zootechniczne (Dz.U. Nr C 241, 29.08.1994, str. 132).

¹⁰ Dz.U. Nr L 46, 19.02.1991r., str. 19.

¹¹ Dz.U. Nr L 371, 31.12.1994r., str. 14.

¹² Dz.U. Nr L 117, 07.05.1994r., str. 37.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Dyrektywa 64/432/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik F zostaje zmieniony w sposób następujący:

(a) w sekcji C świadectwa wzór 1, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

„6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽¹²⁾.”

⁽¹²⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

W przypadkach, do których mają zastosowanie postanowienia Decyzji 2000/504/WE ⁽¹⁾, powyższy paragraf zostaje przenieumerowany tak jak paragraf 7;

(b) w sekcji C świadectwa wzór 2, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

„6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽⁸⁾.”

⁽⁸⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

2. Dyrektywa 90/426/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

(a) w Załączniku B, następujący paragraf zostaje dodany do zaświadczenia zdrowotności:

„(f) w czasie badania nadawało się ono do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(c).”

---

^(c) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

(b) w Załączniku C w sekcji IV wzoru świadectwa następujący paragraf zostaje dodany:

„6. w czasie badania było/były ono/one nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d).”

(^d) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

3. Dyrektywa 91/68/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik E zostaje zmieniony w sposób następujący:

Następujące elementy zostają dodane jako:

- punkt (G) sekcji V wzoru świadectwa I,
- punkt (H) sekcji V wzoru świadectwa II,
- punkt (K) sekcji V wzoru świadectwa III:

„w czasie badania nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

(⁵) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

(¹) Dz. U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

1. Wysyłający (pełne nazwisko/nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA
	Nr _____ Oryginał ^(a)
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełne nazwisko/nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres - Gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka pochodzenia ^(b) - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka przeznaczenia ^(b)
6. Miejsce załadunku	
7. Środki transportu	
8. Gatunki	
9. Liczba zwierząt/ uli /lub królowych (wraz z robotnicami) ^(b)	
10. Identyfikacja partii	
11. ZAŚWIADCZENIE ^(c) Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że w momencie przeprowadzania badania powyżej opisane zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d) ^(e) . Sporządzono w, ... dnia	
Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

(^a) Oddzielne świadectwo musi zostać wystawione na każdą wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce do jej miejsca pierwotnego przeznaczenia; okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

(^b) Niepotrzebne skreślić.

(^c) Wypełnić zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EWG na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

(^d) Niniejsze zaświadczenie ma zastosowanie do następujących gatunków: małpy (małpy i małpiatki), kopytne należące do gatunków innych niż te, o których mowa w Dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG, zającowate, psy i koty.

(^e) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA ⁽¹⁾

w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów

PSY / KOTY ⁽²⁾ ⁽³⁾

Państwo Członkowskie - Wysyłający:

.....

I. Liczba

zwierząt:

.....

II. Identyfikacja

zwierząt:

.....

Liczba zwierząt	Gatunki/rasa	Wiek lub data urodzenia	Płeć	Kolor	Typ i oznakowanie sierści	Numer zakodowany w wszczepionym nadajniku

III. Pochodzenie zwierząt

Adres zarejestrowanego gospodarstwa

.....

.....

IV. Przeznaczenie zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane

z:

.....

.....

(miejsce)

do:

.....
.....

(miejsce przeznaczenia)

(⁴) kolejną, transportem drogowym, samolotem, statkiem (²):

.....

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacje zdrowotne

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że powyżej opisane zwierzęta spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj zbadane i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) zostały zaszczepione przeciwko wściekliznie w ciągu co najmniej sześciu miesięcy oraz, dodatkowo, w przypadku psów, przeciwko nosówce;
- c) zostały poddane, pomiędzy pierwszym a trzecim miesiącem po pierwszym szczepieniu bądź ponownym szczepieniu przeciwko wściekliznie, testowi serologicznemu wykazującemu miano przeciwciał ochronnych wynoszące co najmniej 0,5 jednostek międzynarodowych. Taki test serologiczny został przeprowadzony zgodnie ze specyfikacjami Światowej Organizacji Zdrowia;
- d) właściciel lub osoba odpowiedzialna za zarejestrowane gospodarstwo dostarczyła mi podpisane oświadczenie następującej treści:
'zwierzę/ta (²) urodziło/ły się (²) w zarejestrowanym gospodarstwie oraz pozostawało/ły (²) tam od czasu urodzenia, bez żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami podatnymi na wściekliznę.';
- e) w czasie przeprowadzania inspekcji były one zdadne do transportu w ramach zamierzonej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od dnia badania.

Sporządzono w ....., dnia .....

(dzień badania)

Pieczętka

.....

(Podpis urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwe organy)

(¹) Świadectwa zdrowia mogą zostać sporządzone wyłącznie dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym środku transportu oraz, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

(²) Niepotrzebne skreślić.

(³) Świadectwo jest ważne każdorazowo wyłącznie dla poszczególnego gatunku.

(⁴) Podać numer rejestracyjny w przypadku samochodów ciężarowych, furgonetek lub samochodów, numer lotu w przypadku samolotu, nazwę w przypadku statku, oraz w przypadku transportu kolejowego, planowaną datę oraz czas przybycia.

(⁵) Niniejsze świadectwo nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 535/2002
z 21 marca 2002
zmieniające Załącznik C do Dyrektywy Rady 64/432/EWG oraz zmieniające Decyzję

(2000/330/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 64/432/EWG z 26 czerwca 1964 w sprawie problemów zdrowotnych dotyczących handlu wewnątrz Wspólnotowego bydłem i trzodą chlewną¹, ostatnio zmienianą przez Decyzję Komisji 2001/298/WE², a w szczególności zamieszczony tam ustęp drugi Artykułu 16(1),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) 11 października 1999 roku Naukowy Komitet ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt przyjął raport³ w sprawie zmiany technicznych załączników do Dyrektywy 64/432 uwzględniającej naukowe odkrycia dotyczące gruźlicy, brucelozy, enzootycznej białaczki bydła.

(2) W zgodzie z powyższym raportem, testy na brucelozę powinny być przeprowadzane na podstawie Podręcznika Standardów Testów Diagnostycznych i Szczepionek, Trzecie Wydanie, 1996, Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE).

(3) W sierpniu 2001 Międzynarodowy Urząd ds. Zwalczenia Epizootii wydało Czwartą Edycję 2000 omawianego Podręcznika, zawierająca określone modyfikacje w opisie testów w kierunku brucelozy.

(4) Z powyższych względów niezbędnym było zmienienie Załącznika C do Dyrektywy 64/432/EWG tak by ustanowić procedury mające zastosowanie dla celów nadzoru i handlu w ramach Wspólnoty, które odzwierciedlałyby tak jak to możliwe standardy Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii, lecz brały również pod uwagę rady Komitetu Naukowego oraz Krajowych Laboratoriów Referencyjnych Państw Członkowskich

---

¹ Dz. U. nr 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.

² Dz. U. nr L 102 z 12.04.2001, str. 63.

³ SANCO/B3/R10/1999.

współpracujących w ramach Sieci Krajowych Laboratoriów Referencyjnych ds. Brucelozy Unii Europejskiej.

(5) Decyzja Komisji 2000/330/WE z dnia 18 kwietnia 2000 zatwierdzająca testy immunologiczne w kierunku przeciwciał przeciwko brucelozie bydła w ramach Dyrektywy Rady 64/432/EWG⁴, powinna być odpowiednio zmieniona.

(6) Środki przedłożone w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik C do Dyrektywy 64/432/EWG jest zastąpiony przez Załącznik do Niniejszego Rozporządzenia.

Artykuł 2

Decyzja 2000/330/WE jest zmieniona jak poniżej:

1. Artykuł 1 jest zastąpiony przez poniższy:

„*Artykuł 1*

Odczyn wiązania dopełniacza, test z buforowanym antygenem brucelli oraz test ELISA przeprowadzane w zgodzie z zapisami Załącznika C do Dyrektywy 64/432/EWG są niniejszym zatwierdzone dla celów certyfikacji.”

2. Załącznik jest skreślony.

Artykuł 3

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Sporządzono w Brukseli, 21 marca 2002.

---

⁴ Dz. U. nr L 114 z 13.05.2000, str. 37.

W imieniu Komisji

David Byrne

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK C

Bruceloza

1. Identyfikacja czynnika

Wykazanie przez zmodyfikowany test kwasochłonności albo barwienie immunospecyficzne cech morfologicznych pałeczek *Brucella* w materiale z poronionych płodów, wydzielinie z pochwy albo mleku dostarcza przekonujących dowodów występowania brucelozy w szczególności, gdy jest poparte testem serologicznym.

Po wyizolowaniu, gatunek oraz serotyp jest identyfikowany na podstawie testów fagowych i/albo testów metabolicznych, hodowli kultur, testów biochemicznych oraz kryteriów serologicznych.

Wykorzystywane techniki oraz media, ich standaryzacja oraz interpretacja wyników musi odpowiadać tym określonym w Podręczniku Standardów Testów Diagnostycznych i Szczepionek Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE), Czwarta Edycja, 2000, Rozdział 2.3.1. (bruceloza bydła), Rozdział 2.4.2. (bruceloza kóz i owiec) oraz Rozdział 2.6.2 (bruceloza świń).

2. Testy immunologiczne

2.1. Standardy

2.1.1. Serotyp *Bruceloza abortus* 1 szczep Weybridge Nr 99 albo szczep USDA 1119-3 musi być użyty do przygotowania wszystkich antygenów wykorzystywanych przy teście z różem bengalskim (RBT), testu seroaglutacyjnego (SAT), testu wiązania dopełniacza (CFT) oraz próbie pierścieniowej mleka (MRT).

2.1.2. Standardowa surowica referencyjna dla RBT, SAT, CFT oraz MRT jest standardową surowicą referencyjną Międzynarodowego Urzędu ds. Epizootii (OIEISS) poprzednio nazywaną WHO drugą międzynarodową surowicą przeciwko *Brucella abortus* (ISAbS).

2.1.3. Standardowe surowice referencyjne dla testu ELISA to:

- OIEISS,
- Surowica standardowa słabo dodatnia OIE ELISA (OIEELISAWPSS),
- Surowica standardowa silnie dodatnia OIE ELISA (OIEELISASPSS),
- Surowica standardowa ujemna OIE ELISA (OIEELISANSS).

2.1.4. Wyżej wymienione standardowe surowice są dostępne w Agencji Laboratoriów Weterynaryjnych (VLA), Weybridge, Wielka Brytania.

2.1.5 OIEISS, OIEELISAWP, OIEELISASPSS oraz OIEELISANSS są międzynarodowymi standardami pierwszego rzędu na podstawie, których muszą być ustanowione odpowiednie drugorzędne standardy krajowe („standardy robocze”) dla każdego testu w każdym Państwie Członkowskim.

2.2. Testy immunoabsorpcji enzymozależnej (testy ELISA) albo inne wiążące testy na wykrycie brucelozы bydła w surowicy albo mleku

2.2.1 Materiały oraz odczynniki

Wykorzystywane techniki oraz interpretacja wyników muszą być potwierdzana zgodnie z zasadami przedstawionymi w Rozdziale 1.1.3. Podręcznika Standardów Testów Diagnostycznych i Szczepionek Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE), Czwarta Edycja, 2000 i zawierać, co najmniej badania laboratoryjne oraz diagnostyczne.

2.2.2. Standaryzacja testów

2.2.2.1. Standaryzacja procedury testu dla pojedynczych próbek surowicy:

(a) 1/150 rozcieńczenia wstępnego⁵ OIEISS albo 1/2 rozcieńczenia wstępnego OIEELISAWPSS albo 1/16 rozcieńczenia wstępnego OIEELISASPSS sporządzone w ujemnej surowicy (albo w ujemnym zbiorniku z surowicą) powinien dać wynik dodatni;

(b) 1/600 rozcieńczenia wstępnego OIEISS albo 1/8 rozcieńczenia wstępnego OIEELISAWPSS albo 1/64 rozcieńczenia wstępnego OIEELISASPSS sporządzone w ujemnej surowicy (albo w ujemnym zbiorniku z surowicą) powinien dać wynik ujemny;

(c) OIEELISANSS powinno zawsze dać wynik ujemny.

2.2.2.2. Standaryzacja procedur testowych dla zbiorczych próbek surowicy:

---

⁵ Dla celów niniejszego Załącznika, rozcieńczenia wzięte do sporządzenia cieczy odczynnika są wyrażone, na przykład tak, że 1/150 oznacza 1 w rozcieńczeniu 150

(a) 1/150 rozcieńczenia wstępnego OIESS albo 1/2 rozcieńczenia wstępnego OIEELISAWPSS albo 1/16 rozcieńczenia wstępnego OIEELISASPSS sporządzone w ujemnej surowicy (albo w ujemnym zbiorniku z surowicą) i ponownie rozcieńczone w ujemnej surowicy w liczbie próbek składających się na zbiornik powinien dać wynik dodatni;

(b) OIEELISANSS powinien dać zawsze wynik ujemny;

(c) test musi być odpowiedni dla wykrycia zakażenia u pojedynczego zwierzęcia z grupy zwierząt, z których próbki surowicy zostały zebrane.

2.2.2.3. Standaryzacja procedur testowych dla zbiorczego mleka albo próbek serwatki;

(a) 1/1000 rozcieńczenia wstępnego OIESS albo 1/16 rozcieńczenia wstępnego OIEELISAWPSS albo 1/125 rozcieńczenia wstępnego OIEELISASPSS sporządzonego w ujemnej surowicy (albo w ujemnym zbiorniku z surowicą) i ponownie rozcieńczone w 1/10 ujemnego mleka powinno dać wynik dodatni;

(b) OIEELISSANSS rozcieńczone w 1/10 ujemnego mleka powinno zawsze dać wynik ujemny;

(c) test musi być odpowiedni dla wykrycia zakażenia u pojedynczego zwierzęcia z grupy zwierząt, z których próbki mleka albo serwatki zostały zebrane.

2.2.3. Warunki wykorzystania ELISA dla diagnozy brucelozy bydła:

2.2.3.1. Wykorzystując wyżej wymienione warunki kalibrowania dla testu ELISA w próbkach surowicy, wrażliwość diagnostyczna ELISA jest równa albo większa niż RBT albo CFT biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną, w której jest wykorzystywana.

2.2.3.2. Wykorzystując wyżej wymienione warunki kalibrowania dla testu ELISA w próbkach zebranego mleka, wrażliwość diagnostyczna ELISA jest równa albo większa niż MRT biorąc pod uwagę nie tylko sytuację epidemiologiczną, ale również średnią i pożądaną ostateczną sytuację gospodarczą.

2.2.3.3. Gdy test ELISA jest wykorzystywany dla celów certyfikacji zgodnie z Artykułem 6(1) albo w celu ustanowienia i utrzymania statusu stada zgodnie z Załącznikiem A(II)(10), zbieranie próbek surowicy musi być przeprowadzane w taki sposób by rezultaty testów dotyczące próbek zbiorczych mogły być bez wątpliwości odniesione do pojedynczych zwierząt.

2.2.3.4. Test ELISA może być wykorzystywany przy próbkach mleka pobieranych z mleka zebranego z gospodarstw, z co najmniej 30% krów mlecznych. Jeśli używana jest ta metoda, muszą być podjęte środki w celu zapewnienia, iż próbki pobrane do badania muszą być bez wątpliwości powiązane z poszczególnymi zwierzętami, od których pochodzi mleko. Każdy

test potwierdzający musi być przeprowadzony na próbkach surowicy pobranych od indywidualnych zwierząt.

2.3. Test wiązania dopełniacza (CFT)

2.3.1. Antygeny prezentowane są w zawiesinie kultur bakteryjnych w fenolowej solance (NaCl 0,85%(m/v) z dodatkiem 5% fenolu(v/v)) albo w zbuforowanej veronie. Antygeny mogą być dostarczane w formie skoncentrowanej pod warunkiem, iż środek rozcieńczający, który powinien być użyty jest wskazany na etykiecie ampułki. Antygen musi być przechowywany w temperaturze 4 stop. C.

2.3.2. Surowice muszą być inaktywowane jak poniżej:

- surowica wołowa: 56 do 60 stop. C na 30 do 50 minut,
- surowica wieprzowa: 60 stop. C na 30 do 50 minut.

2.3.3. W celu przeprowadzenia prawidłowej reakcji w ramach procedury testowej, powinna być użyta dawka całkowita wyższa niż minimum niezbędne do całkowitej hemolizy.

2.3.4. Przy przeprowadzaniu testu wiązania dopełniacza, następujące kontrole muszą być przeprowadzane za każdym razem:

- (a) kontrola anty dopełniaczowego efektu w surowicy;
- (b) kontrola antygenów;
- (c) kontrola wrażliwości czerwonych krwinek;
- (d) kontrola uzupełnienia;
- (e) kontrola wrażliwości na początku reakcji przy użyciu surowicy dodatniej;
- (f) kontrola swoistości reakcji przy użyciu surowicy ujemnej.

2.3.5. Obliczanie wyników

OIEISS zawiera 1 000 międzynarodowych jednostek CFT (ICFTU) na ml. Jeśli OIEISS jest badane przy pomocy podanej metody wynik jest podawany jako stężenie(TOIEISS). Wyniki testu badanej surowicy podanej jako stężenie (T test serum) musi być wyrażone w ICFTU na ml. W celu przeliczenia wyrażonego stężenia na ICFTU, czynnik (F) niezbędny do przeliczenia stężenia nieznanej badanej surowicy (T test serum) testowanej powyższą metodą na ICFTU może być obliczony przy pomocy poniższego wzoru:

$$F = 1\ 000 * 1/TOIEISS$$

oraz zawartość międzynarodowych jednostek CFT na ml BADANEJ surowicy (ICFTU test serum) z poniższego wzoru:

ICFTU test serum = F * T test serum

2.3.6. Interpretacja wyników

Surowica zawierająca 20 albo więcej ICFTU na ml jest uważana za dodatnią.

2.4. Próba pierścieniowa mleka

2.4.1. Antygeny prezentowane są w zawiesinie kultur bakteryjnych w fenolowej solance (NaCl 0,85%(m/v) z dodatkiem 5% fenolu(v/v)) barwionych hematoksyliną. Antygeny muszą być przechowywane w temperaturze 4 stop. C i nie należy ich zamrażać.

2.4.2. Wrażliwość antygenów musi być standaryzowana w odniesieniu do OIEISS w taki sposób, że wynik dodatni pojawia się w rozcieńczeniu 1/500 OIEISS w ujemnym mleku, podczas gdy w 1/1000 rozcieńczenia powinien być ujemny.

2.4.3 Test aglutynacji musi być przeprowadzony na próbkach reprezentujących zawartość każdej bańki mleka albo zawartość każdego zbiornika z gospodarstwa.

2.4.4. Próbkę mleka nie mogą być mrożone, podgrzewane albo intensywnie wstrząsane.

2.4.5. Próba musi być wykonywana przy wykorzystaniu jednej z poniższych metod:

- w słupie mleka o wysokości przynajmniej 25 mm i objętości 1 ml, do którego dodaje się 0,03 ml albo 0,05 ml jednego ze standaryzowanych barwionych antygenów,
- w słupie mleka o wysokości przynajmniej 25 mm i objętości 2 ml, do którego dodaje się 0,05 ml jednego ze standaryzowanych barwionych antygenów,
- do ilości mleka 8 ml, dodaje się 0,08 ml jednego ze standaryzowanych barwionych antygenów.

2.4.6. Mieszanka mleka i antygenów musi być inkubowana w temperaturze 37 stop. C przez 60 minut, wraz z dodatnimi oraz ujemnymi standardami roboczymi. Następnie 16 do 24 godzin inkubacji w temperaturze 4 stop. C podnosi wrażliwość testu.

2.4.7. Interpretacja wyników:

(a) wynik ujemny: mleko zabarwione, śmietana nie zabarwiona;

(b) wynik dodatni:

- mleko i śmietana jednakowo zabarwione, albo
- mleko nie zabarwione i zabarwiona śmietana.

2.5. Test płytkowy z różem bengalskim (RBT)

2.5.1. Antygeny prezentowane są w zawiesinie kultur bakteryjnych w zbuforowanym rozcieńczalniku antygenów Brucella o pH 3,65 ±0,05, barwionym przy użyciu różu bengalskiego. Antygen dostarczany jest gotowy do wykorzystania i musi być przechowywany w temperaturze 4 stop. C i nie mrożony.

2.5.2. Antygeny mogą być przygotowywane bez odniesienia do stężenia komórek bakteryjnych, ale jego czułość musi być standaryzowana w stosunku do OIESS w taki sposób by wystąpiła reakcja dodatnia w rozcieńczeniu 1/45 i ujemna reakcję w rozcieńczeniu 1/55.

2.5.3. RBT powinien być przeprowadzany w następujący sposób:

(a) surowica (20-30 ul) jest wymieszana z równą objętością antygenów na białej płytce albo emaliowym naczyniu w celu otrzymania strefy o średnicy zbliżonej do 2 centymetrów. Mieszanka jest delikatnie wstrząsana przez 4 minuty w temperaturze otoczenia a następnie oglądana w dobrym dla aglutynacji świetle;

(b) metoda automatyczna może być wykorzystywana, lecz musi być, co najmniej tak czuła i dokładna jak metoda ręczna.

2.5.4. Interpretacja wyników

Każda widoczna reakcja jest uważana za dodatnią, chyba, że doszło do nadmiernego wysuszenia wokół krawędzi.

Dodatnie oraz ujemne standardy robocze powinny być włączane do każdej serii testów.

2.6. Test aglutynacji surowicy (SAT)

2.6.1. Antygeny prezentowane są w zawiesinie kultur bakteryjnych w fenolowej solance (NaCl 0,85%(m/v) z dodatkiem 5% fenolu(v/v)). Nie może być wykorzystywany formaldehyd.

Antygeny mogą być dostarczane w formie skoncentrowanej pod warunkiem, iż środek rozcieńczający, który powinien być użyty jest wskazany na etykiecie ampulki.

EDTA może być dodane do zawiesiny antygeny do 5 mM końcowego rozcieńczenia testu w celu zmniejszenia wyników fałszywie dodatnich w teście aglutynacji surowicy. Konsekwentnie pH 7,2 musi być przystosowane do zawiesiny antygenów.

2.6.2. OIEISS zawiera 1000 międzynarodowych jednostek aglutynacji.

2.6.3. Antygeny mogą być przygotowane bez odniesienia do stężenia komórek bakteryjnych, ale jego czułość musi być standaryzowana w stosunku do OIESS w taki sposób by antygen dawał zarówno 50% aglutynacji w końcowym rozcieńczeniu surowicy 1/600 do 1/100 albo 75% aglutynacji w końcowym rozcieńczeniu surowicy 1/500 do 1/750.

Można doradzać również oddziaływanie nowych oraz poprzednio standaryzowanych serii antygenów przy użyciu panelu określonych surowic.

2.6.4. Test jest przeprowadzany zarówno w probówkach jak i na mikropłytkach. Mieszanka antygenów oraz rozcieńczonej surowicy powinna być inkubowana przez 16 do 24 godzin w temperaturze 37 stopni C.

Przygotowane muszą być, co najmniej trzy rozcieńczenia każdej surowicy. Rozcieńczenia podejrzonej surowicy muszą być zrobione w taki sposób, iż odczytanie reakcji w granicy dodatniej jest dokonywane w środkowej probówce (albo studziencie przy metodzie mikropłytkowej).

2.6.5 Interpretacja wyników

Stopień aglutynacji w surowicy w przypadku brucelozy musi być wyrażona w IU na ml.

Surowica zawierająca 30 albo więcej IU na ml jest uważana za dodatnią.

3. TESTY UZUPEŁNIAJĄCE

3.1 Testy skórne w kierunku brucelozy (BST)

3.1.1. Warunki wykorzystania testów BST

(a) Testy skórne w kierunku brucelozy nie są wykorzystywane dla celów certyfikacji w handlu wewnątrz Wspólnotowym.

(b) Test skórny w kierunku brucelozy jest jednym z najbardziej czułych testów wykrywających brucelozę u nie szczepionych zwierząt, aczkolwiek diagnoza nie powinna być stawiana wyłącznie na podstawie dodatnich wyników śródskórnych.

(c) bydło badane przy użyciu testów serologicznych i określonych w niniejszym Załączniku, które dają wynik ujemny i reagujący dodatnio na BST jest uważane za zakażone.

(d) bydło, badane z wynikiem dodatnim jednym z testów serologicznych określonych w niniejszym Załączniku może być objęty BST w celu wsparcia interpretacji wyników testów serologicznych, w szczególności wtedy, gdy nie mogą być wykluczone reakcje krzyżowe wolnych albo oficjalnie wolnych od brucelozy stad z przeciwciałami innych bakterii.

3.1.2. Test musi być przeprowadzony przy użyciu standaryzowanego i określonego preparatu antygenów Brucella, który nie zawiera prostych lipopolisacharydów (LPS) antygeny, które mogą wywołać nieswoiste zapalne reakcje albo zakłócać kolejne testy serologiczne.

Jednym z takich preparatów jest Brucellin INRA sporządzony ze zjadliwych szczepów *B.melitensis*. Wymagania, co do ich produkcji są uszczegółowione w Sekcji B2 Rozdziału 2.4.2. Podręcznika Standardów Testów Diagnostycznych i Szczepionek Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE), Czwarta Edycja, 2000.

3.1.3. Procedura testu.

3.1.3.1. Ilość 0,1 ml antygenów brucella jest wstrzykiwana śródskórnie w fałd ogonowy, skórę boku lub po bocznej stronie szyi.

3.1.3.2. Test jest odczytywany po 48-72 godzinach.

3.1.3.3. Grubość skóry w miejscu zastrzyku mierzona jest kalibrażem verniera (suwmiarką) przed zastrzykiem oraz w czasie powtórnego badania.

3.1.3.4. Interpretacja wyników

Silne reakcje są łatwo rozpoznawalne dzięki miejscowemu obrzękowi oraz stwardnieniu.

Pogrubienie skóry o 1,5 do 2 mm jest uznawane za dodatnią reakcję na BST.

3.2 Test konkurencyjnej immunoabsorpcji enzymozależnej (cELISA)

3.2.1 Warunki wykorzystania cELISA

(a) cELISA nie jest wykorzystywany dla celów certyfikacji w handlu wewnątrz Wspólnotowym.

(b) cELISA wykazał właściwość wyższej swoistości niż na przykład pośredni test ELISA i dlatego może być wykorzystywany w celu wsparcia interpretacji wyników testów serologicznych.

3.2.2. Procedura testu

Test jest przeprowadzany w zgodzie z zapisami Podręcznika Standardów Testów Diagnostycznych oraz Szczepionek Międzynarodowego Urzędu ds. Zwalczenia Epizootii (OIE), Czwarta Edycja, 2000, Rozdział 2.3.1 (2)(a).

4. Krajowe Laboratoria Referencyjne

4.1 Zadania oraz kompetencje

Krajowe laboratoria referencyjne są odpowiedzialne za:

(a) zatwierdzanie wyników badań uzasadniających wiarygodność metod testowych wykorzystywanych w Państwach Członkowskich;

(b) określanie maksymalnej ilości próbek gromadzonych w wykorzystywanych odczynnikach ELISA;

(c) kalibrację standardów drugorzędnych odnoszonych do krajowych standardów surowicy („standardy robocze”) na podstawie pierwszorzędnych międzynarodowych standardów surowicy określonych w ustępie 2.1;

(d) kontrolę jakości wszystkich partii antygenów oraz odczynników ELISA wykorzystywanych w Państwach Członkowskich;

(e) współpracę w ramach Sieci Krajowych Laboratoriów Referencyjnych ds. Brucelozy Unii Europejskiej.

4.2. Lista krajowych laboratoriów referencyjnych

BELGIA

Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA/CODA)

Groeselenberg 99

B-1180 Bruxelles/Brussel

DANIA
Danish Veterinary Institute
Bulowsvej 27
DK-1790 Copenhagen

NIEMCY
Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose
Postfach 33 00 13
D-14191 Berlin

GRECJA
Veterinary Laboratory of Larissa
Department of Microbiology
6th km of National Road Larissa-Trikala
GR-4111 10 Larissa

HISZPANIA
Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

FRANCJA
Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex
EN Official Journal of the European Communities 23.3.2002 L 80/28

IRLANDIA
Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Ireland

WŁOCHY
Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUKSEMBURG
State Laboratory for Veterinarian Medicine
54, avenue Gaston Diderich
B.P. 2081
L-1020 Luxembourg

HOLANDIA
Centraal Instituut voor DierziekteControle
CIDC-Lelystad

Houtribweg 39
P.O. Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederland

AUSTRIA
Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Modling

PORTUGALIA
Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, n.o 701
P-1549-011 Lisboa

FINLANDIA
National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

SZWECJA
National Veterinary Institute
S-751 89 Uppsala

WIELKA BRYTANIA
1. FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
Veterinary Laboratories Agency
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Wielka Brytania

2. Immunodiagnosics Department
Veterinary Sciences Division
Stoney Road Stormont
Belfast BT4 3SD
Wielka Brytania”

Rozporządzenie Komisji nr 1226/2002/WE
z dnia 8 lipca 2002 r.
zmieniające załącznik B dyrektywy Rady 64/432/EWG

KOMISJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG (¹) z dnia 26 czerwca 1964 roku dotyczącą problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na obrót handlowy bydła i trzody chlewnej w obrębie Wspólnoty, ostatnio zmienioną rozporządzeniem komisji nr (WE) 535/2002(²), a w szczególności drugi paragraf artykułu 16 (1),

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Dnia 11 października 1999 roku Komitet Naukowy ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt, biorąc pod uwagę postęp naukowy w zakresie gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła, przyjął raport (³) dotyczący zmian technicznych w załącznikach dyrektywy Rady 64/432/EWG
2. W zgodzie z powyższym raportem, próby tuberkulinowe powinny być przeprowadzane według wskazań zawartych w Podręczniku Standardów Testów Diagnostycznych oraz Szczepionek, wydanie trzecie, 1996, Międzynarodowe Biuro Epizootyczne (MBE)
3. W sierpniu 2001 roku MBE opublikowało wydanie czwarte 2000 wspomnianego Podręcznika, zawierające pewne modyfikacje w opisie testów tuberkulinowych.
4. W styczniu 2002 roku Zarząd Europejski ds. Jakości Leków opublikował czwarte wydanie – 2002 Farmakopei Europejskiej zawierającej monografie 0535 i 0536 dotyczące pochodnej białkowej tuberkuliny bydłowej i ptasiej.
5. Jest koniecznym wprowadzenie zmian w załączniku B dyrektywy 64/432/EWG celem zmiany procedur stosowanych w handlu i nadzorze w obrębie Wspólnoty zgodnie z opinią Naukowego Komitetu Weterynaryjnego.
6. Środki, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z oceną Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik B dyrektywy 64/432/EWG zostaje zastąpiony załącznikiem niniejszego rozporządzenia

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2002.

W imieniu komisji
David BYRNE
Członek Komisji

---

¹ Dz. U. nr 121, z dn. 29.7.1964, str. 1977/64.

² Dz. U. nr L80, z dn. 23.3.2002, str. 22.

³ SANCO/B3/R10/1999

ZAŁĄCZNIK

ZAŁĄCZNIK B

GRUŹLICA

1. Identyfikacja czynnika

Obecność *Mycobacterium bovis* (*M.bovis*), czynnika wywołującego gruźlicę bydła, może zostać stwierdzona w próbkach klinicznych i post mortem na drodze badania wybarwionych wymazów lub technikami immunoperoksydazowymi oraz potwierdzona poprzez hodowlę mikroorganizmu w pierwotnym podłożu do izolacji.

Materiał do badania histopatologicznego celem potwierdzenia *M.bovis* powinien być pobierany ze zmienionych węzłów chłonnych oraz narządów mięsnych takich jak: płuca, wątroba, śledziona, itp. W przypadku gdy zwierzę nie wykazuje zmian chorobowych, próbki do badań i hodowli powinny być pobierane z węzłów chłonnych zagardłowych, oskrzelowych, śródpiersiowych, nadwymiennych, żuchwowych i niektórych węzłów kregkowych oraz wątroby.

Identyfikacja izolatów może być przeprowadzana zazwyczaj poprzez określenie cech wzrostu oraz cech biochemicznych. Celem zidentyfikowania kompleksu *M.tuberculosis* można zastosować reakcję łańcuchowej polimerazy (PCR). W porównaniu do biochemicznych metod różnicowania *M.bovis* od innych członków kompleksu *M.tuberculosis*, techniki analizy DNA mogą okazać się łatwiejsze i bardziej powtarzalne. Genetyczny fingerprinting pozwala na rozróżnienie różnych szczepów *M.bovis* oraz umożliwia opisanie wzorów pochodzenia, transmisji i rozprzestrzeniania się *M.bovis*.

Zastosowane techniki i podłoża, ich standaryzacja oraz interpretacja wyników musi pozostawać w zgodzie z danymi umieszczonymi w Podręczniku Standardów Testów Diagnostycznych oraz Szczepionek, MBE, wydanie czwarte, 2000, rozdział 2.3.3. (gruźlica bydła).

2. Test tuberkulinowy

Do wykonywania urzędowych testów tuberkulinowych zgodnie z procedurami zawartymi w rozdziale 2.2 powinna być stosowana tuberkulina PPD (Oczyszczona Pochodne Białkowe), spełniająca standardy zawarte w rozdziale 2.1.

2.1. Standardy dla tuberkuliny (bydłczej i ptasiej)

2.1.1. Definicja

Oczyszczona pochodna białkowa tuberkuliny (tuberkulina PPD, bydłcza lub ptasia) stanowi preparat otrzymany z poddanych działaniu wysokiej temperatury produktów wzrostu i lizy *Mycobacterium bovis* lub *Mycobacterium avium* (w zależności od zastosowania), zdolny do

wywoływania opóźnionej nadwrażliwości u zwierzęcia wrażliwego na prątek tego samego gatunku.

2.1.2. Produkcja

Tuberkulina jest otrzymywana z rozpuszczalnych w wodzie frakcji przygotowywanych poprzez podgrzanie w systemie swobodnego przepływu oraz przefiltrowanie hodowli *M.bovis* lub *M.avis* (w zależności od zastosowania) rosnących w systemie podłoż płynnych. Frakcja aktywna filtratu, składająca się głównie z białek, jest izolowana poprzez precypitację, przemywana i ponownie rozpuszczana. Dodany może zostać czynnik przeciwbakteryjny, nie wywołujący fałszywie dodatnich wyników - fenol. Ostatecznie, sterylny preparat, pozbawiony prątków, jest aseptycznie umieszczany w sterylnych, odpornych na uszkodzenia pojemnikach szklanych, które są następnie zamykane celem zapobiegnięcia zanieczyszczeniom. Preparat może być liofilizowany.

2.1.3. Identyfikacja produktu

Odmierzone dawki wstrzykuje się śródskórnio do różnych miejsc odpowiednio uczulonych albinotycznych świnek morskich, z których każda waży nie mniej niż 250g. Po 24 do 28 h pojawiają się reakcje w postaci zaczerwienionych obrzęków z martwicą lub bez w miejscach iniekcji. Wielkość i stopień reakcji różni się w zależności od dawki. Niewrażliwe świnki nie wykazują żadnej reakcji na podobne iniekcje.

2.1.4. Testy

2.1.4.1. pH: pH wynosi od 6,5 do 7,5.

2.1.4.2. Fenol: jeśli badany preparat zawiera fenol, jego stężenie nie powinno przekraczać 5 g/l

2.1.4.3. Efekt uwrażliwienia: należy zastosować grupę trzech świnek morskich, których nie poddawano działaniu jakiegokolwiek materiału oddziałującego z testem. Trzykrotnie, w odstępach pięciodniowych każdej śwince należy wstrzyknąć śródskórnio dawkę badanego preparatu stanowiącą ekwiwalent 500 IU w 0,1 ml. 15 do 21 dni po ostatniej iniekcji należy wstrzyknąć śródskórnio tę samą dawkę tym samym zwierzętom oraz grupie kontrolnej trzech świnek morskich o tej samej masie, które nie otrzymywały wcześniej iniekcji z tuberkuliny. 24 do 28 godzin po ostatnich iniekcjach, reakcje obydwu grup nie powinny się znacząco różnić.

2.1.4.4. Toksyczność: należy użyć dwóch świnek morskich, każda ważącą nie mniej niż 250 g, których nie poddawano wcześniej działaniu jakiegokolwiek materiału wpływającego na test. Każdej śwince należy śródskórnio wstrzyknąć 0,5 ml badanego preparatu. Zwierzęta powinno się obserwować przez siedem dni, w trakcie których nie powinny wystąpić żadne odchylenia od normy.

2.1.4.5. Sterylność: pokrywa się z testem sterylności opisanym w monografii „Szczepionki do użytku weterynaryjnego” 4 wyd., Farmakopea Europejska

2.1.5. Potencja

Potencja oczyszczonej pochodnej białkowej tuberkuliny (bydłęcej i ptasiej) jest określana poprzez porównanie reakcji wywoływanych na uczulonych świnkach morskich na drodze iniekcji serii rozcieńczeń badanego preparatu z reakcjami wywoływanych przez znane stężenia referencyjnego preparatu oczyszczonej pochodnej białkowej tuberkuliny (bydłęcej lub ptasiej, w zależności od zastosowania) wykalibrowanego w jednostkach międzynarodowych.

Celem zbadania potencji należy uczulić nie mniej niż dziewięć albinotycznych świnek morskich, każda ważąca 400 do 600g, poprzez głęboką domięśniową iniekcję z 0,0001 mg mokrej masy żyjących *M.bovis* szczepu AN5 zawieszonych w 0,5 ml roztworu chlorku sodu R 9g/l dla tuberkuliny bydłęcej lub odpowiedniej dawki inaktywowanego lub żywego *M.avium* dla tuberkuliny ptasiej. Nie wcześniej niż cztery tygodnie po uczuleniu świnek morskich, należy ogolić im boki celem zapewnienia miejsca na nie więcej niż cztery iniekcje po każdej stronie. Rozcieńczenia testowanego preparatu oraz preparatu referencyjnego przyrządza się stosując izotoniczną zbuforowaną fosforanem sól fizjologiczną (pH 6,5-7,5) zawierającą 0,005 g/l polisorbatu 80 R. Do badań należy zastosować nie mniej niż trzy dawki preparatu referencyjnego i nie mniej niż trzy dawki badanego preparatu. Należy wybrać takie dawki, aby powstające zmiany miały średnicę nie mniejszą niż 8 mm i nie większą niż 25 mm. Dawki należy umieszczać przypadkowo, stosując wzór kwadratu łacińskiego. Każdą dawkę powinno się wstrzykiwać w stałej objętości 0,1 do 0,2 ml. Wielkość zmian należy zmierzyć po 24 do 28 h oraz wyliczyć wyniki testu stosując zwykłe metody statystyczne oraz zakładając, że średnica zmian jest wprost proporcjonalna do logarytmu stężenia tuberkuliny.

Test jest nieważny jeśli punkty odniesienia błędu ($P= 0,95$) są nie mniejsze niż 50% i nie większe niż 200% szacowanej potencji. Szacowana potencja stanowi nie mniej niż 66% i nie więcej niż 150% określonej potencji tuberkuliny bydłęcej. Szacowana potencja stanowi nie mniej niż 66% i nie więcej niż 150% określonej siły tuberkuliny ptasiej. Określona siła wynosi nie mniej niż 20 000 IU/ml dla obu tuberkulin (bydłęcej i ptasiej).

2.1.6. Przechowywanie

Należy przechowywać w miejscu chronionym od światła, w temperaturze 5 ± 3 °C.

2.1.7. Oznakowanie

Oznakowanie obejmuje:

- potencję w międzynarodowych jednostkach na mililitr
- nazwę i ilość dodanej substancji
- dla preparatów liofilizowanych:
  - o nazwę i objętość cieczy rekonstruującej
  - o informację o konieczności natychmiastowego zużycia preparatu po rozpuszczeniu

2.2. Procedury testowe

2.2.1. Urzędowy śródskórny test tuberkulinowy powinien przebiegać następująco:

- pojedynczy test śródskórny: test wymaga jednokrotnej iniekcji z tuberkuliny bydłęcej
- śródskórny test porównawczy: test wymaga jednoczesnej jednokrotnej iniekcji z tuberkuliny bydłęcej i jednokrotnej iniekcji z tuberkuliny ptasiej

2.2.2. Wstrzyknięta dawka powinna zawierać:

- nie mniej niż 2 000 IU tuberkuliny bydłowej
- nie mniej niż 2 000 IU tuberkuliny ptasiej

2.2.3. Objętość każdej iniekcji nie powinna przekraczać 0,2 ml

2.2.4. Testy tuberkulinowe należy wykonywać poprzez iniekcję tuberkuliny w fałd skóry szyi. Miejsca iniekcji powinny leżeć w górnej 1/3 długości szyi. W przypadku podawania temu samemu zwierzęciu jednocześnie iniekcji tuberkulin bydłowej i ptasiej, miejsce iniekcji tuberkulin ptasich powinno leżeć około 10 cm od górnej krawędzi szyi, a miejsce iniekcji bydłowej tuberkuliny około 12,5 cm niżej, na linii mniej więcej równoległej do linii łopatki, lub po obu stronach szyi; w przypadku młodych zwierząt, gdzie nie ma miejsca na jednej stronie szyi na odpowiednie odseparowanie miejsc iniekcji, po każdej stronie szyi należy wykonać jedną iniekcję, w identycznych miejscach, w połowie długości szyi.

2.2.5. Technika testów tuberkulinowych oraz interpretacja reakcji powinna wyglądać następująco:

2.2.5.1. Technika:

Miejsca iniekcji należy wygolić i oczyścić. Fałd skóry wewnątrz wygolonego obszaru należy przytrzymać między palcem wskazującym i kciukiem, zmierzyć jego grubość i zanotować. Krótką jałową igłę, ze strzykawką z podziałką zawierającą tuberkulinę należy wbić pod kątem śródskórnym. Wtedy należy wstrzyknąć dawkę tuberkuliny. Poprawne wykonanie iniekcji należy potwierdzić wyczuwając niewielki obrzęk w kształcie groszku w każdym miejscu iniekcji. Grubość fałdu skóry w każdym miejscu iniekcji należy ponownie zmierzyć 72 godziny po iniekcji i zanotować.

2.2.5.2. Interpretacja wyników

Interpretacja wyniku reakcji powinna opierać się na obserwacjach klinicznych, oraz zanotowanym wzroście grubości fałdu skóry w miejscach iniekcji 72 godzin po iniekcji tuberkulin(y).

(ba) *Reakcja ujemna*: jeżeli zaobserwowano jedynie ograniczony odczyn, wraz ze wzrostem grubości fałdu skóry nie większym niż 2 mm, bez objawów klinicznych takich jak rozlany lub wyraźny obrzęk, wydzielina, martwica, ból lub stan zapalny naczyń limfatycznych na tym obszarze lub węzłów chłonnych.

(bb) *Reakcja wątpliwa*: jeżeli brak jest objawów klinicznych takich jak opisane w lit. ba), ale wzrost grubości fałdu skóry wynosi więcej niż 2 mm, ale mniej niż 4 mm.

(bc) *Reakcja dodatnia*: jeżeli zaobserwowano objawy kliniczne takie jak opisane w lit. ba), a wzrost grubości fałdu skóry w miejscu iniekcji przekracza 4 mm.

2.2.5.3. Interpretacja urzędowych testów tuberkulinowych jest następująca:

2.2.5.3.1. Pojedynczy test śródskórny:

- (a) dodatni: dodatnia reakcja na tuberkulinę bydłą jak zdefiniowano w paragrafie 2.2.5.2. (c)
- (b) wątpliwy: reakcja wątpliwa jak zdefiniowano w paragrafie 2.2.5.2. (b)
- (c) ujemny: ujemna reakcja na tyberkulinę bydłą jak zdefiniowano w paragrafie 2.2.5.2. (a)

Zwierzęta wykazujące się obecnością reakcji wątpliwej po jednokrotnym teście śródskórnym są poddawane kolejnemu testowi po upływie minimum 42 dni.

Zwierzęta nie wykazujące reakcji ujemnej przy powtórnym teście są uznawane za wykazujące reakcje dodatnią.

Jeśli podejrzewana jest reakcja fałszywie dodatnia lub interferencja, zwierzęta wykazujące reakcję dodatnią po jednokrotnym teście mogą zostać poddane śródskórnemu testowi porównawczemu.

2.2.5.3.2. Śródskórny test porównawczy ustalający i utrzymujący urzędowy status stada wolnego od gruźlicy:

- (a) dodatni: dodatnia reakcja bydłą większa niż 4 mm od reakcji na tuberkulinę ptasią, bądź obecność objawów klinicznych.
- (b) wątpliwy: dodatnia lub wątpliwa reakcja na tuberkulinę bydłą, większa o 1 do 4 mm od reakcji na tuberkulinę ptasią, bądź obecność objawów klinicznych.
- (c) ujemny: ujemna reakcja na tuberkulinę bydłą, lub dodatnia bądź wątpliwa reakcja na tuberkulinę bydłą, która jest równa lub mniejsza niż dodatnia lub wątpliwa reakcja na tuberkulinę ptasią, bądź brak objawów klinicznych.

Zwierzęta, które w śródskórnym teście porównawczym uzyskały wynik wątpliwy należy poddać następnemu testowi po upływie co najmniej 42 dni. Zwierzęta, które w tym teście nie uzyskały wyniku ujemnego, uważa się za dodatnie.

2.2.5.3.3. Urzędowy status stada wolnego od gruźlicy może ulec zawieszeniu a zwierzęta nie są dopuszczane do handlu w obrębie Wspólnoty do chwili, gdy nie zostanie wyjaśniony status następujących zwierząt:

- (a) zwierzęta, które uzyskały wynik wątpliwy w pojedynczym śródskórnym teście tuberkulinowym;
- (b) zwierzęta, które uzyskały wynik dodatni w pojedynczym śródskórnym teście tuberkulinowym, ale oczekują na wynik śródskórnego testy porównawczego;
- (c) zwierzęta, które uzyskały wynik wątpliwy w śródskórnym teście porównawczym.

2.2.5.3.4. Jeżeli ustawodawstwo Wspólnoty wymaga, aby zwierzęta były poddane testom śródskórnym przed zmianą miejsca pobytu, test należy tak interpretować, aby żadne zwierzę, które wykazało wzrost grubości fałdu skórniego o ponad 2 mm lub obecność objawów klinicznych nie zostało dopuszczone do handlu wewnątrz Wspólnoty.

2.2.5.3.5. Celem wykrycia maksymalnej liczby zwierząt zakażonych i chorych w danym stadzie lub regionie, Państwa Członkowskie mogą zmodyfikować kryteria interpretacji testu dla poprawy czułości testu uznając za dodatnie wszystkie reakcje wątpliwe opisane w 2.2.5.3.1. (b) i 2.2.5.3.2.(b).

3. Testy dodatkowe

Celem wykrycia maksymalnej liczby zwierząt zakażonych i chorych w danym stadzie lub regionie, Państwa Członkowskie mogą, oprócz testu tuberkulinowego, autoryzować zastosowanie testu interferonu-gamma opisanego w Podręczniku Standardów do Testów Diagnostycznych oraz Szczepionek, MBE, wydanie czwarte, 2000, rozdział 2.3.3. (gruźlica bydła).

4. Instytuty Rządowe i Narodowe Laboratoria Referencyjne

4.1. Zadania i obowiązki

Instytuty Rządowe i Laboratoria Referencyjne w odpowiednich krajach członkowskich zawarte w paragrafie 3.2. będą odpowiedzialne za urzędowe testowanie tuberkulin lub odczynników zawartych w paragrafie 2 i 3 celem zapewnienia adekwatności tuberkulin i odczynników w stosunku do powyższych standardów.

4.2. Lista instytutów rządowych i narodowych laboratoriów referencyjnych

1. Niemcy:

Paul-Erich Institut (PEI), Bundesamt für Sera und Impfstoffe, D-23207 Langen;
Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin – Bereich Jena – D-07743 Jena;

2. Belgia:

Institut Scientifique de la Santé Publique – Louis Pasteur, 14 Rue Juliette Wytsman – B 1050 Bruxelles – Belgique;

3. Francja:

Laboratoire national des médicaments vétérinaires, Fourgères;

4. Luksemburg:

Instytut kraju dostarczającego

5. Włochy:

Instituto superiore di sanità, Rzym

6. Holandia:

Centraal Instituut voor Dierziekte Controle Lelystad (CIDC-Lelystad), Lelystad;

7. Dania:

Danmarks Veterinærinstitut Bülowsvej 27, DK-1790 København;

8. Irlandia:

Instytut kraju dostarczającego

9. Wielka Brytania:

Veterinary Laboratory Agency, Addlestone, Weybridge

10. Grecja:

Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων, Νεαπόλεως 25, 153 10 Αθήνα;

11. Hiszpania:

Laboratorio de Sanidad y producción animal de Granada

12. Portugalia:

Laboratorio Nacional de investigação Veterinária, Lisbon;

13. Austria:

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen, Mödling;

14. Finlandia:

Eläinlääkintä – ja elintarviketutkimus – laitos –Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsinki;

15. Szwecja:

Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

AKT

DOTYCZĄCY WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI CZESKIEJ,
REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ, REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ, REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,
REPUBLIKI LITEWSKIEJ, REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,
REPUBLIKI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI SŁOWACKIEJ ORAZ DOSTOSOWAŃ W
TRAKTATACH STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ UNII EUROPEJSKIEJ

ZAŁĄCZNIK II

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

I. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

1. 31964 L 0432: Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. P 121 z 29.7.1964, str. 1977) ostatnio zmieniona i zaktualizowana przez:

– 31997 L 0012: Dyrektywa Rady 97/12/WE z dnia 17.3.1997 r. (Dz.U. L 109 z 25.4.1997, str. 1).

oraz następnie zmieniona przez:

– 31998 L 0046: Dyrektywa Rady 98/46/WE z dnia 24.6.1998 r. (Dz.U. L 198 z 15.7.1998, str. 22),

– 32000 D 0504: Decyzja Komisji 2000/504/WE z dnia 25.7.2000 r. (Dz.U. L 201 z 9.8.2000, str. 6),

– 32000 L 0015: Dyrektywa 2000/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10.4.2000 r. (Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 34),

– 32000 L 0020: Dyrektywa 2000/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16.5.2000 r. (Dz.U. L 163 z 4.7.2000, str. 35),

– 32001 D 0298: Decyzja Komisji 2001/298/WE z dnia 30.3.2001 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63),

– 32002 R 0535: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/2002 z dnia 21.3.2002 r. (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, str. 22),

- 32002 R 1226: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2002 z dnia 8.7.2002 r. (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, str. 13).

(a) W artykule 2 litera p) dodaje się następujące tiret:

- „ – Republika Czeska: kraj
- Estonia: maakond
- Cypr: επαρχία (district)
- Łotwa: rajons
- Litwa: apskritis
- Węgry: megye
- Malta: –
- Polska: powiat
- Slovenia: območje
- Słowacja: kraj”.

(b) W załączniku B.4.2. dodaje się następujące punkty:

„16. Republika Czeska:

Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6; Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, Hudcova 56 A, 621 00 Brno

17. Estonia:

Ravimiamet, Ravila 19, 50411 Tartu;

18. Cypr:

Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες 1417 Λευκωσία, (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia);

19. Łotwa:
Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga;
20. Litwa:
Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius;
21. Węgry:
Állatgyógyászati Oltóanyag-, Gyógyszer- és Takarmányellenőrző Intézet (ÁOGYTI),
Pf. 318., Szállás u. 7., HU-1475 Budapest;
22. Malta:
Institute of the supplying country;
23. Polska:
Laboratorium Zakładu Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al.
Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy;
24. Slovenia:
Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana;
25. Słowacja:
Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv, Biovetská 34, SK – 949 01
Nitra.”.

- (c) W załączniku C.4.2, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„REPUBLIKA CZESKA

Státní veterinární ústav Olomouc, Jakoubka ze Stříbra 1, 779 00 Olomouc”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„ESTONIA

Instytut kraju będącego dostawcą”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„CYPR

Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων,

Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία

National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services

CY-1417 Nicosia

ŁOTWA

Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga

LITWA

Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius"

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„WĘGRY

Állatgyógyászati Oltóanyag-, Gyógyszer- és Takarmányellenőrző Intézet (ÁOGYTI), Pf.

318., Szállás u. 7., HU-1475 Budapest

MALTA

Instytut kraju będącego dostawcą”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„POLSKA

Laboratorium Zakładu Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al.

Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„SŁOWENIA

Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana

SŁOWACJA

Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK - 960 86 Zvolen”

(d) W rozdziale II.A.2 załącznika D dodaje się następujące litery:

„(p) Republika Czeska: Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136,
165 03 Praha 6

- (q) Estonia: Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Kreutzwaldi 30,
51006 Tartu
- (r) Cypr: Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων,
Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία
National Reference Laboratory for Animal Health
Veterinary Services, CY-1417 Nicosia
- (s) Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs Lejupes
iela 3 LV - 1076 Rīga
- (t) Litwa: Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g.
10, LT - 2021 Vilnius
- (u) Węgry: Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2.,
Tábornok u. 2., HU - 1581 Budapest
- (v) Malta: Instytut kraju dostawcy
- (w) Polska: Laboratorium Zakładu Biochemii Państwowego
Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57,
PL - 24-100 Puławy
- (x) Słowenia: Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60,
SI - 1000 Ljubljana
- (y) Słowacja: Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918,
SK - 960 86 Zvolen”

2. 31964 L 0433: Dyrektywa Rady 64/433/EWG w sprawie warunków zdrowotnych przy produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa (Dz.U. P 121 z 29.7.1964, str. 2012) ostatnio zmieniona i zaktualizowana przez:

– 31991 L 0497: Dyrektywa Rady 91/497/EWG z dnia 29.7.1991 r. (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69).

oraz następnie zmieniona przez:

– 31992 L 0005: Dyrektywa Rady 92/5/EWG z dnia 10.2.1992 r. (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1),

– 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

– 31995 L 0023: Dyrektywa Rady 95/23/WE z dnia 22.6.1995 r. (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7).

(a) W załączniku I rozdział XI punkt 50 litera a), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– w górnej części, inicjały kraju wysyłającego, pisane wielkimi literami (to jest jedne z następujących): B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – A – PL – P – SI – SK – FIN – S – UK,

po których następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu.”.

(b) W załączniku I rozdział XI punkt 50 litera a), drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS [CZ+SK] – EMÜ [EE] – EEK [LV] – EEB [LT] – EGK [HU] – KEE [MT] – EGS [SI];”,

(c) W załączniku I rozdział XI punkt 50 litera b), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: EEC – CEE – EWG – EEG – EØF – EOK – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS.

Wysokość liter musi wynosić co najmniej 0,8 cm a cyfr co najmniej 1 cm.

Znak weterynaryjny może, dodatkowo, zawierać wskazanie urzędowego lekarza weterynarii, który przeprowadził badanie mięsa.”.

3. 31971 L 0118: Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie na rynek świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23) ostatnio zmieniona i zaktualizowana przez:

– 31992 L 0116: Dyrektywa Rady 92/116/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 1).

oraz następnie zmieniona przez:

– 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

- 31994 L 0065: Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14.12.1994 r. (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10),
- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

(a) W załączniku I rozdział XII punkt 66 litera a), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– w górnej części, symbol kraju wysyłającego, pisany wielkimi literami (jeden z następujących): B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – A – PL – P – SI – SK – FIN – S – UK”.

(b) W załączniku I rozdział XII punkt 66 litera a), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: EEC – CEE – EWG – EEG – EOK – EØF – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS. Wysokość liter musi wynosić co najmniej 0,2 cm.”.

4. 31972 L 0461: Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24) zmieniona przez:

- 31973 L 0358: Dyrektywa Rady 73/358/EWG z dnia 19.11.1973 r. (Dz.U. L 326 z 27.11.1973, str. 17),
- 31974 L 0387: Dyrektywa Rady 74/387/EWG z dnia 15.7.1974 r. (Dz.U. L 202 z 24.7.1974, str. 36),
- 31975 L 0379: Dyrektywa Rady 75/379/EWG z dnia 24.6.1975 r. (Dz.U. L 172 z 3.7.1975, str. 17),
- 31977 L 0098: Dyrektywa Rady 77/98/EWG z dnia 21.12.1976 r. (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 81),
- 31978 L 0054: Dyrektywa Rady 78/54/EWG z dnia 19.12.1977 r. (Dz.U. L 16 z 20.1.1978, str. 22),

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 17),
- 31980 L 1099: Dyrektywa Rady 80/1099/EWG z dnia 11.11.1980 r. (Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 14),
- 31982 L 0893: Dyrektywa Rady 82/893/EWG z dnia 21.12.1982 r. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 57),
- 31983 L 0646: Dyrektywa Rady 83/646/EWG z dnia 13.12.1983 r. (Dz.U. L 360 z 23.12.1983, str. 44),
- 31984 L 0336: Dyrektywa Rady 84/336/EWG z dnia 19.6.1984 r. (Dz.U. L 177 z 4.7.1984, str. 22),
- 31984 L 0643: Dyrektywa Rady 84/643/EWG z dnia 11.12.1984 r. (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, str. 27),
- 31985 L 0322: Dyrektywa Rady 85/322/EWG z dnia 12.6.1985 r. (Dz.U. L 168 z 28.6.1985, str. 41),
- 31985 R 3768: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8),
- 31987 D 0231: Decyzja Rady 87/231/EWG z dnia 7.4.1987 r. (Dz.U. L 99 z 11.4.1987, str. 18),
- 31987 L 0064: Dyrektywa Rady 87/64/EWG z dnia 30.12.1986 r. (Dz.U. L 34 z 5.2.1987, str. 52),
- 31987 L 0489: Dyrektywa Rady 87/489/EWG z dnia 22.9.1987 r. (Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 28),
- 31989 L 0662: Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11.12.1989 r. (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13),
- 31991 L 0266: Dyrektywa Rady 91/266/EWG z dnia 21.5.1991 r. (Dz.U. L 134 z 29.5.1991, str. 45),
- 31991 L 0687: Dyrektywa Rady 91/687/EWG z dnia 11.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16),
- 31992 L 0118: Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W załączniku punkt 2, trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS.”

5. 31977 L 0096: Dyrektywa Rady 77/96/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie badań świeżego mięsa wieprzowego na włośnice (*trichinella spiralis*) przed przywozem z państw trzecich (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 67) zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
- 31983 L 0091: Dyrektywa Rady 83/91/EWG z dnia 7.2.1983 r. (Dz.U. L 59 z 5.3.1983, str. 34),
- 31984 L 0319: Dyrektywa Komisji 84/319/EWG z dnia 7.6.1984 r. (Dz.U. L 167 z 27.6.1984, str. 34),
- 31985 R 3768: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8),
- 31989 L 0321: Dyrektywa Komisji 89/321/EWG z dnia 27.4.1989 r. (Dz.U. L 133 z 17.5.1989, str. 33),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 L 0059: Dyrektywa Komisji 94/59/WE z dnia 2.12.1994 r.(Dz.U. L 315 z 8.12.1994, str. 18).

(a) W załączniku III punkt 2 drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– pod literą „T”, jeden z następujących zestawów symboli: CEE, EEG, EWG, EØF, EOK, EEC, ETY, EHS, EMÜ, EEK, EEB, EGK, KEE, lub EGS. Wysokość liter musi wynosić co najmniej 0,4 cm.”.

(b) W załączniku III punkt 5 drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– pod literą „T”, jeden z następujących zestawów symboli: CEE, EEG, EWG, EØF, EOK, EEC, ETY, EHS [CZ+SK], EMÜ [EE], EEK [LV], EEB [LT], EGK [HU], KEE [MT], lub EGS [SI]. Wysokość liter musi wynosić co najmniej 0,2 cm.”.

6. 31977 L 0099: Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85) zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
- 31980 L 0214: Dyrektywa Rady 80/214/EWG z dnia 22.1.1980 r. (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 3),
- 31985 L 0327: Dyrektywa Rady 85/327/EWG z dnia 12.6.1985 r. (Dz.U. L 168 z 28.6.1985, str. 49),
- 31985 L 0328: Dyrektywa Rady 85/328/EWG z dnia 20.6.1985 r. (Dz.U. L 168 z 28.6.1985, str. 50),

- 31985 L 0586: Dyrektywa Rady 85/586/EWG z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 44),
- 31985 R 3768: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3768/85 z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 8),
- 31987 R 3805: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3805/87 z dnia 15.12.1987 r. (Dz.U. L 357 z 19.12.1987, str. 1),
- 31988 L 0658: Dyrektywa Rady 88/658/EWG z dnia 14.12.1988 r. (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 15),
- 31989 L 0227: Dyrektywa Rady 89/227/EWG z dnia 21.3.1989 r. (Dz.U. L 93 z 6.4.1989, str. 25),
- 31989 L 0662: Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11.12.1989 r. (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13),
- 31992 L 0005: Dyrektywa Rady 92/5/EWG z dnia 10.2.1992 r. (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1),
- 31992 L 0045: Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16.6.1992 r. (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 45),
- 31992 L 0116: Dyrektywa Rady 92/116/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 1),
- 31992 L 0118: Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31995 L 0068: Dyrektywa Rady 95/68/WE z dnia 22.12.1995 r. (Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 10),
- 31997 L 0076: Dyrektywa Rady 97/76/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 10 z 16.1.1998, str. 25).

(a) W załączniku B rozdział VI punkt 4 litera a) podpunkt (i), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– powyżej: symbol składający się z litery lub liter kraju wysyłającego, drukowanymi wielkimi literami, to jest: B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – AT – PL – P – SI – SK – FI – S – UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, lub też zakładu przepakowywania zgodnie z decyzją 94/837/WE, i tam gdzie jest to konieczne, towarzyszący mu numer kodu oznaczający typ produktu, dla którego zakład uzyskał zezwolenie,”

(b) W załączniku B rozdział VI punkt 4 litera a) podpunkt (i), drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– poniżej: jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS [CZ+SK] – EMÜ [EE] – EEK [LV] – EEB [LT] – EGK [HU] – KEE [MT] – EGS [SI];”

(c) W załączniku B rozdział VI punkt 4 litera a) podpunkt (ii), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– poniżej: jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS;”

7. 31979 D 0542: Decyzja Rady 79/542/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz bydła, trzody chlewnej oraz świeżego mięsa (Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15) zmieniona przez:

- 31979 D 0560: Decyzja Komisji 79/560/EWG z dnia 4.5.1979 r. (Dz.U. L 147 z 15.6.1979, str. 49),
- 31984 D 0134: Decyzja Komisji 84/134/EWG z dnia 2.3.1984 r. (Dz.U. L 70 z 13.3.1984, str. 18),
- 31985 D 0473: Decyzja Komisji 85/473/EWG z dnia 2.10.1985 r. (Dz.U. L 278 z 18.10.1985, str. 35),
- 31985 D 0488: Decyzja Komisji 85/488/EWG z dnia 17.10.1985 r. (Dz.U. L 293 z 5.11.1985, str. 17),
- 31985 D 0575: Decyzja Rady 85/575/EWG z dnia 19.12.1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 28),
- 31986 D 0425: Decyzja Komisji 86/425/EWG z dnia 29.7.1986 r. (Dz.U. L 243 z 28.8.1986, str. 34),
- 31989 D 0008: Decyzja Komisji 89/8/EWG z dnia 14.12.1988 r. (Dz.U. L 7 z 10.1.1989, str. 27),
- 31990 D 0390: Decyzja Komisji 90/390/EWG z dnia 16.7.1990 r. (Dz.U. L 193 z 25.7.1990, str. 36),
- 31990 D 0485: Decyzja Komisji 90/485/EWG z dnia 27.9.1990 r. (Dz.U. L 267 z 29.9.1990, str. 46),
- 31991 D 0361: Decyzja Komisji 91/361/EWG z dnia 14.6.1991 r. (Dz.U. L 195 z 18.7.1991, str. 43),
- 31992 D 0014: Decyzja Komisji 92/14/EWG z dnia 17.12.1991 r. (Dz.U. L 8 z 14.1.1992, str. 12),
- 31992 D 0160: Decyzja Komisji 92/160/EWG z dnia 5.3.1992 r. (Dz.U. L 71 z 18.3.1992, str. 27),
- 31992 D 0162: Decyzja Komisji 92/162/EWG z dnia 9.3.1992 r. (Dz.U. L 71 z 18.3.1992, str. 30),
- 31992 D 0245: Decyzja Komisji 92/245/EWG z dnia 14.4.1992 r. (Dz.U. L 124 z 9.5.1992, str. 42),

- 31992 D 0376: Decyzja Komisji 92/376/EWG z dnia 2.7.1992 r. (Dz.U. L 197 z 16.7.1992, str. 70),
- 31993 D 0099: Decyzja Komisji 93/99/EWG z dnia 22.12.1992 r. (Dz.U. L 40 z 17.2.1993, str. 17),
- 31993 D 0100: Decyzja Komisji 93/100/EWG z dnia 19.1.1993 r. (Dz.U. L 40 z 17.2.1993, str. 23),
- 31993 D 0237: Decyzja Komisji 93/237/EWG z dnia 6.4.1993 r. (Dz.U. L 108 z 1.5.1993, str. 129),
- 31993 D 0344: Decyzja Komisji 93/344/EWG z dnia 17.5.1993 r. (Dz.U. L 138 z 9.6.1993, str. 11),
- 31993 D 0435: Decyzja Komisji 93/435/EWG z dnia 27.7.1993 r. (Dz.U. L 201 z 11.8.1993, str. 28),
- 31993 D 0507: Decyzja Komisji 93/507/EWG z dnia 21.9.1993 r. (Dz.U. L 237 z 22.9.1993, str. 36),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0059: Decyzja Komisji 94/59/WE z dnia 26.1.1994 r. (Dz.U. L 27 z 1.2.1994, str. 53),
- 31994 D 0310: Decyzja Komisji 94/310/WE z dnia 18.5.1994 r. (Dz.U. L 137 z 1.6.1994, str. 72),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31994 D 0561: Decyzja Komisji 94/561/WE z dnia 27.7.1994 r. (Dz.U. L 214 z 19.8.1994, str. 17),
- 31995 D 0288: Decyzja Komisji 95/288/WE z dnia 18.7.1995 r. (Dz.U. L 181 z 1.8.1995, str. 42),
- 31995 D 0322: Decyzja Komisji 95/322/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 9),
- 31995 D 0323: Decyzja Komisji 95/323/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 11),
- 31996 D 0132: Decyzja Komisji 96/132/WE z dnia 26.1.1996 r. (Dz.U. L 30 z 8.2.1996, str. 52),
- 31996 D 0279: Decyzja Komisji 96/279/WE z dnia 26.2.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 1),
- 31996 D 0605: Decyzja Komisji 96/605/WE z dnia 11.10.1996 r. (Dz.U. L 267 z 19.10.1996, str. 29),
- 31996 D 0624: Decyzja Komisji 96/624/WE z dnia 17.10.1996 r. (Dz.U. L 279 z 31.10.1996, str. 33),

- 31997 D 0010: Decyzja Komisji 97/10/WE z dnia 12.12.1996 r. (Dz.U. L 3 z 7.1.1997, str. 9),
- 31997 D 0160: Decyzja Komisji 97/160/WE z dnia 14.2.1997 r. (Dz.U. L 62 z 4.3.1997, str. 39),
- 31997 D 0736: Decyzja Komisji 97/736/WE z dnia 14.10.1997 r. (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 37),
- 31998 D 0146: Decyzja Komisji 98/146/WE z dnia 6.2.1998 r. (Dz.U. L 46 z 17.2.1998, str. 8),
- 31998 D 0594: Decyzja Komisji 98/594/WE z dnia 6.10.1998 r. (Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 53),
- 31998 D 0622: Decyzja Komisji 98/622/WE z dnia 27.10.1998 r. (Dz.U. L 296 z 5.11.1998, str. 16),
- 31999 D 0228: Decyzja Komisji 1999/228/WE z dnia 5.3.1999 r. (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 77),
- 31999 D 0236: Decyzja Komisji 1999/236/WE z dnia 17.3.1999 r. (Dz.U. L 87 z 31.3.1999, str. 13),
- 31999 D 0301: Decyzja Komisji 1999/301/WE z dnia 30.4.1999 r. (Dz.U. L 117 z 5.5.1999, str. 52),
- 31999 D 0558: Decyzja Komisji 99/558/WE z dnia 26.7.1999 r. (Dz.U. L 211 z 11.8.1999, str. 53),
- 31999 D 0759: Decyzja Komisji 1999/759/WE z dnia 5.11.1999 r. (Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 30),
- 32000 D 0002: Decyzja Komisji 2000/2/WE z dnia 17.12.1999 r. (Dz.U. L 1 z 4.1.2000, str. 17),
- 32000 D 0162: Decyzja Komisji 2000/162/WE z dnia 14.2.2000 r. (Dz.U. L 51 z 24.2.2000, str. 41),
- 32000 D 0209: Decyzja Komisji 2000/209/WE z dnia 24.2.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 22),
- 32000 D 0236: Decyzja Komisji 2000/236/WE z dnia 22.3.2000 r. (Dz.U. L 74 z 23.3.2000, str. 19),
- 32000 D 0623: Decyzja Komisji 2000/623/WE z dnia 29.9.2000 r. (Dz.U. L 260 z 14.10.2000, str. 52),
- 32001 D 0117: Decyzja Komisji 2001/117/WE z dnia 26.1.2001 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 38),
- 32001 D 0731: Decyzja Komisji 2001/731/WE z dnia 16.10.2001 r. (Dz.U. L 274 z 17.10.2001, str. 22).

W Załączniku część I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,
Cypr,
Łotwa,
Litwa, Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

8. 31982 D 0733: Decyzja Rady 82/733/EWG z dnia 18 października 1982 r. w sprawie wykazu zakładów w Węgierskiej Republice Ludowej zatwierdzonych do wywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 311 z 8.11.1982, str. 10) zmieniona przez:

- 31982 D 0961: Decyzja Komisji 82/961/EWG z dnia 23.12.1982 r. (Dz.U. L 386 z 31.12.1982, str. 51),
- 31983 D 0219: Decyzja Komisji 83/219/EWG z dnia 22.4.1983 r. (Dz.U. L 121 z 7.5.1983, str. 26),
- 31984 D 0234: Decyzja Komisji 84/234/EWG z dnia 4.4.1984 r. (Dz.U. L 120 z 5.5.1984, str. 22),
- 31985 D 0390: Decyzja Komisji 85/390/EWG z dnia 15.7.1985 r. (Dz.U. L 224 z 22.8.1985, str. 37),

- 31985 D 0484: Decyzja Komisji 85/484/EWG z dnia 18.10.1985 r. (Dz.U. L 287 z 29.10.1985, str. 37),
- 31986 D 0245: Decyzja Komisji 86/245/EWG z dnia 2.5.1986 r. (Dz.U. L 163 z 19.6.1986, str. 49).

Decyzja 82/733/EWG traci moc.

9. 31984 D 0028: Decyzja Komisji 84/28/EWG z dnia 6 stycznia 1984 r. w sprawie wykazu zakładów w Polsce zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 21 z 26.1.1984, str. 42) zmieniona przez:

- 31984 D 0426: Decyzja Komisji 84/426/EWG z dnia 26.7.1984 r. (Dz.U. L 238 z 6.9.1984, str. 39),
- 31985 D 0139: Decyzja Komisji 85/139/EWG z dnia 30.1.1985 r. (Dz.U. L 51 z 21.2.1985, str. 48),
- 31985 D 0491: Decyzja Komisji 85/491/EWG z dnia 24.10.1985 r. (Dz.U. L 296 z 8.11.1985, str. 46),
- 31986 D 0252: Decyzja Komisji 86/252/EWG z dnia 5.5.1986 r. (Dz.U. L 165 z 21.6.1986, str. 43).

Decyzja 84/28/EWG traci moc.

10. 31984 D 0294: Decyzja Komisji 84/294/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie świeżego mięsa z Malty (Dz.U. L 144 z 30.5.1984, str. 17).

Decyzja 84/294/EWG traci moc.

11. 31985 L 0511: Dyrektywa Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy (Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11) zmieniona przez:

- 31990 L 0423: Dyrektywa Rady 90/423/EWG z dnia 26.6.1990 r. (Dz.U. L 224, z 18.8.1990, str. 13),
- 31992 D 0380: Decyzja Komisji 92/380/EWG z dnia 2.7.1992 r. (Dz.U. L 198 z 17.7.1992, str. 54),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W załączniku B dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska:	Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonia:	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom
Cypr:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale della Lombardia e dell' Emilia Romagna, Via Bianchi 9, IT-25124 Brescia
Łotwa:	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litwa:	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius

Węgry:	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2. HU-581 Budapest
Malta:	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom
Polska:	Laboratorium Zakładu Pryszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, ul. Wodna 7, PL-98-220 Zduńska Wola
Słowenia:	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Słowacja:	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom”

12. 31986 D 0463: Decyzja Komisji 86/463/EWG z dnia 3 września 1986 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie świeżego mięsa z Cypru (Dz.U. L 271 z 23.9.1986, str. 23) .

Decyzja 86/463/EWG traci moc.

13. 31987 D 0548: Decyzja Komisji 87/548/EWG z dnia 6 listopada 1987 r. w sprawie wykazu zakładów na Malcie zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 327 z 18.11.1987, str. 28).

Decyzja 87/548/EWG traci moc.

14. 31989 L 0437: Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87) zmieniona przez:

- 31989 L 0662: Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11.12.1989 r. (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13),
- 31991 L 0684: Dyrektywa Rady 91/684/EWG z dnia 19.12.1991 r. (Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 38),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

(a) W Załączniku rozdział XI punkt 1 podpunkt (i), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– w górnej części, symbol składający się z litery lub liter kraju wysyłającego, wielkimi literami, to jest
B/CZ/DK/D/EE/EL/E/F/IRL/I/CY/LV/LT/L/HU/MT/NL/AT/PL/P/SI/SK/FI/SE/UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,”.

(b) W Załączniku rozdział XI punkt 1 podpunkt (i), drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS;”

(c) W Załączniku rozdział XI punkt 1 podpunkt (ii), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS;”

15. 31990 D 0014: Decyzja Komisji 90/14/EWG z dnia 20 grudnia 1989 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz głęboko zamrożonego nasienia bydła (Dz.U. L 8 z 11.1.1990, str. 71) zmieniona przez:

- 31991 D 0276: Decyzja Komisji 91/276/EWG z dnia 22.5.1991 r. (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 58),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11).

Załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, Z KTÓRYCH PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZEZWALAJĄ
NA PRZYWÓZ GŁĘBOKO ZAMROŻONEGO NASIENIA BYDŁA

Australia

Kanada

Izrael

Nowa Zelandia

Rumania

Szwajcaria

Stany Zjednoczone Ameryki

Jugosławia”

16. 31990 L 0426: Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42) zmieniona przez:

- 31990 L 0425: Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26.6.1990 r. (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29),
- 31991 L 0496: Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15.7.1991 r. (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56),

- 31992 D 0130: Decyzja Komisji 92/130/EWG z dnia 13.2.1992 r. (Dz.U. L 47 z 22.2.1992, str. 26),
- 31992 L 0036: Dyrektywa Rady 92/36/EWG z dnia 29.4.1992 r. (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 28),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 D 0298: Decyzja Komisji 2001/298/WE z dnia 30.3.2001 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63),
- 32002 D 0160: Decyzja Komisji 2002/160/WE z dnia 21.2.2002 r. (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 37).

W załączniku C w przypisie c) dodaje się następujące pozycje:

„w Republice Czeskiej:	„veterinární inspektor”;
w Estonii:	„veterinaarjärelvalve ametnik”;
na Cyprze:	„Επίσημος Κτηνίατρος”;
na Łotwie:	„veterinārais inspektors”;
na Litwie:	„veterinarijos inspektorius”;
na Węgrzech:	„hatósági állatorvos”;
na Malcie:	„veterinarju ufficjali”;
w Polsce:	„urzędowy lekarz weterynarii”;
w Słowenii:	„veterinarski inšpektor”;
na Słowacji:	„veterinárny inšpektor”.”

17. 31990 L 0539: Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6) zmieniona przez:

- 31991 L 0494: Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26.6.1991 r. (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35),
- 31991 L 0496: Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15.7.1991 r. (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56),
- 31992 D 0369: Decyzja Komisji 92/369/EWG z dnia 24.6.1992 r. (Dz.U. L 195 z 14.7.1992, str. 25),
- 31992 L 0065: Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13.7.1992 r. (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54),
- 31993 L 0120: Dyrektywa Rady 93/120/WE z dnia 22.12.1993 r. (Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 35),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31999 L 0090: Dyrektywa Rady 1999/90/WE z dnia 15.11.1999 r. (Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 19),
- 32000 D 0505: Decyzja Komisji 2000/505/WE z dnia 25.7.2000 r. (Dz.U. L 201 z 9.8.2000, str. 8),
- 32001 D 0867: Decyzja Komisji 2001/867/WE z dnia 3.12.2001 r. (Dz.U. L 323 z 7.12.2001, str. 29).

W załączniku I dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska:	Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonia	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn

Cypr	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia
Łotwa	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV 1076 Rīga
Litwa	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Węgry	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU- 1581 Budapest
Malta	National Veterinary Laboratory, Marsa, Malta
Polska	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Słowenia	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Słowacja	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Botanická 15, SK-842 52 Bratislava”

18. 31991 D 0270: Decyzja Komisji 91/270/EWG z dnia 14 maja 1991 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz zarodków bydła (Dz.U. L 134 z 29.5.1991, str. 56) zmieniona przez:

— 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31996 D 0572: Decyzja Komisji 96/572/WE z dnia 24.9.1996 r. (Dz.U. L 250 z 2.10.1996, str. 20).

W Załączniku skreśla się następujące wyrazy:

„Czechosłowacja”, „Węgry” oraz „Polska”

19. 31991 L 0493: Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15), zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31995 L 0071: Dyrektywa Rady 95/71/WE z dnia 22.12.1995 r. (Dz.U. L 332, z 30.12.1995, str. 40),
- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

(a) W Załączniku rozdział VII akapit drugi pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– kraju wysyłającego, którego nazwa może być napisana w całości albo w skrócie, używając wielkich liter, to jest dla Państw Członkowskich Wspólnoty, jedno z następujących:

B/CZ/DK/D/EE/EL/E/F/IRL/I/CY/LV/LT/L/HU/MT/NL/AT/PL/P/SI/SK/FI/SE/UK,”

(b) W Załączniku rozdział VII akapit drugi trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– jeden z następujących skrótów: CE – EC – EG – EK – EF – EY – ES – EÜ – EB – KE – WE”.

20. 31991 L 0495: Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie na rynek mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41) zmieniona przez:

- 31992 L 0065: Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13.7.1992 r. (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54),
- 31992 L0116: Dyrektywa Rady 92/116/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 1),
- 31994 L 0065: Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14.12.1994 r. (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

(a) W załączniku I rozdział III punkt 11.1 litera a), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– na górnej części, symbol kraju wysyłającego składający się z litery lub liter, pisany wielkimi literami: B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – A – PL – P – SI – SK – FIN – S – UK,”

(b) W załączniku I rozdział III punkt 11.1 litera a), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– na dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli:
CEE, EØF, EWG, EOK, EEC, EEG, ETY, EHS, EMÜ, EEK, EEB, EGK, KEE, EGS;”

21. 31991 L 0496: Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56) zmieniona przez:

- 31991 L 0628: Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19.11.1991 r. (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17),
- 31992 D 0438: Decyzja Rady 92/438/EWG z dnia 13.7.1992 r. (Dz.U. L 243 z 25.8.1992, str. 27),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0957: Decyzja Komisji 94/957/WE z dnia 28.12.1994 r. (Dz.U. L 371 z 31.12.1994, str. 19),
- 31994 D 0970: Decyzja Komisji 94/970/WE z dnia 28.12.1994 r. (Dz.U. L 371 z 31.12.1994, str. 41),
- 31995 D 0157: Decyzja Komisji 95/157/WE z dnia 21.4.1995 r. (Dz.U. L 103 z 6.5.1995, str. 40),
- 31996 L 0043: Dyrektywa Rady 96/43/WE z dnia 26.6.1996 r. (Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1).

(a) Wstępne zdanie artykułu 9 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie zezwalają na tranzyt zwierząt z danego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego lub do tego samego państwa trzeciego, pod warunkiem iż:”

(b) Po artykule 17a dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 17b

Odnośnie do granicy z Rumunią, szczególne rozwiązania dla Węgier mają zastosowanie przez okres trzech lat od dnia przystąpienia. W tym okresie przejściowym Węgry stosują środki, które zostaną ustalone przed dniem przystąpienia zgodnie z procedurą określoną w art. 23.

Przed upływem tego trzyletniego okresu, rozwiązania zostaną poddane badaniu i zostaną przyjęte konieczne środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 23.”

22. 31992 L 0035: Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 19) zmieniona przez:

— 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W załączniku IA dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska: Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey
GU24 0NF

Estonia	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu
Cypr	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Łotwa	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litwa	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Węgry	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581 Budapest
Malta	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom
Polska	Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Słowenia	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Słowacja	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU24 ONF, United Kingdom”

23. 31992 L 0040: Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu (Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1) zmieniona przez:

— 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W załączniku IV dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska:	Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonia	Veterinaar- ja Toidulaboratorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Cypr	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services CY-1417 Nicosia)
Łotwa	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV- 1076 Rīga
Litwa	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Węgry	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italy
Polska	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Słowenia	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Słowacja	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen”

24. 31992 L 0045: Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35) zmieniona przez:

- Dyrektywa Rady 92/116/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 1),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

(a) W załączniku I rozdział VII punkt 2 litera a) podpunkt (i), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– w górnej części, pełna nazwa lub symbol kraju wysyłającego składający się z litery lub liter, pisany wielkimi literami: dla Wspólnoty następujące litery: B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – AT – PL – P – SI – SK – FIN – S –UK, ”

(b) W załączniku I rozdział VII punkt 2 litera a) podpunkt (i), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– w dolnej części, jeden z następujących zestawów symboli: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC, EEG, ETY, EHS, EMÜ, EEK, EEB, EGK, KEE, EGS, lub symbol indetyfikujący państwo trzecie pochodzenia.”

25. 31992 L 0046: Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1), zmieniona przez:

- 31992 L 0118: Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17.12.1992 r. (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0330: Decyzja Komisji 94/330/WE z dnia 25.5.1994 r. (Dz.U. L 146 z 11.6.1994, str. 23),
- 31994 L 0071: Dyrektywa Rady 94/71/WE z dnia 13.12.1994 r. (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 33).

(a) W załączniku C rozdział IV.A punkt 3 litera a) podpunkt (i), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– powyżej: symbol kraju wysyłającego, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi literami, to jest dla Wspólnoty litery,

B – DK – D – EL – E – F – IRL – I – L – NL – P – UK – AT – FI – SE – CZ – EE – CY
– LV – LT – HU – MT – PL – SI – SK.”.

(b) W załączniku C rozdział IV.A punkt 3 litera a) podpunkt (i), drugie tiret otrzymuje brzmienie:

„– poniżej: jeden z następujących zestawów symboli:

CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK –
KEE – EGS;”

(c) W załączniku C rozdział IV.A punkt 3 litera a) podpunkt (ii), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– poniżej: jeden z następujących zestawów symboli: CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS [CZ+SK] – EMÜ [EE] – EEK [LV] – EEB [LT] – EGK [HU] – KEE [MT] – EGS [SI];”

(d) W załączniku C rozdział IV.A punkt 3 litera a) podpunkt (iii), pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– powyżej: nazwa lub symbol kraju wysyłającego, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi literami, to jest dla Wspólnoty litery,
B – CZ – DK – D – EE – EL – E – F – IRL – I – CY – LV – LT – L – HU – MT – NL – A – PL – P – SI – SK – FIN – S – UK;”

(e) W załączniku C rozdział IV.A punkt 3 litera a) podpunkt (iii), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– poniżej: jeden z następujących zestawów symboli:
CEE – EØF – EWG – EOK – EEC – EEG – ETY – EHS – EMÜ – EEK – EEB – EGK – KEE – EGS;”

26. 31992 L 0065: Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie zostały objęte warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31995 D 0176: Decyzja Komisji 95/176/WE z dnia 6.4.1995 r. (Dz.U. L 117 z 24.5.1995, str. 23),
- 32001 D 0298: Decyzja Komisji 2001/298/WE z dnia 30.3.2001 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63),
- 32002 R 1282: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2002 z dnia 15.7.2002 r. (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 3).
- 32002 R 1802: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1802/2002 z dnia 10.10.2002 r. (Dz. U. L 274 z 11.10.2002, str. 21).

(a) W artykule 10 ustęp 3 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„Począwszy od 1 lipca 1994 r. a dla Cypru i Malty począwszy od dnia przystąpienia, w drodze odstępstwa od przepisów ust. 2, wprowadzanie do obrotu w Irlandii, na Cyprze, na Malcie oraz w Zjednoczonym Królestwie kotów i psów nie pochodzących z tych krajów będzie zależne od spełnienia następujących warunków:„

(b) Artykuł 10 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Irlandia, Cypr, Malta oraz Zjednoczone Królestwo mogą, nie naruszając przepisów ust. 2 i 3, utrzymać krajowe regulacje dotyczące kwarantanny obejmującej wszystkie ssaki mięsożerne, ssaki z rzędu naczelnych, nietoperze oraz inne zwierzęta, u których możliwe jest wystąpienie wścieklizny, objęte przez niniejszą dyrektywę, jeżeli w stosunku do powyżej wymienionych zwierząt nie można wykazać, iż urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i od urodzenia były przetrzymywane w zamknięciu, choć utrzymanie tych regulacji nie może przeszkodzić w zniesieniu kontroli weterynaryjnej na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi.”

27. 31992 L 0066: Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1) zmieniona przez:

– 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21).

W załączniku IV dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska:	Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonia	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn

Cypr	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Łotwa	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV- 1076 Rīga
Litwa	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Węgry	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581 Budapest
Malta	Veterinary Laboratory Agency, Weybridge, United Kingdom
Polska	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Słowenia	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Słowacja	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK - 960 86 Zvolen”

28. 31992 L 0118: Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49), zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0466: Decyzja Komisji 94/466/WE z dnia 13.7.1994 r. (Dz.U. L 190 z 26.7.1994, str. 26),
- 31994 D 0723: Decyzja Komisji 94/723/WE z dnia 26.10.1994 r. (Dz.U. L 288 z 9.11.1994, str. 48),
- 31995 D 0338: Decyzja Komisji 95/338/WE z dnia 26.7.1995 r. (Dz.U. L 200 z 24.8.1995, str. 35),
- 31995 D 0339: Decyzja Komisji 95/339/WE z dnia 27.7.1995 r. (Dz.U. L 200 z 24.8.1995, str. 36),
- 31996 D 0103: Decyzja Komisji 96/103/WE z dnia 25.1.1996 r. (Dz.U. L 24 z 31.1.1996, str. 28),
- 31996 D 0340: Decyzja Komisji 96/340/WE z dnia 10.5.1996 r. (Dz.U. L 129 z 30.5.1996, str. 35),
- 31996 D 0405: Decyzja Komisji 96/405/WE z dnia 21.6.1996 r. (Dz.U. L 165 z 04.7.1996, str. 40),
- 31996 L 0090: Dyrektywa Rady 96/90/WE z dnia 17.12.1996 r. (Dz.U. L 13, z 16.1.1997, str. 24),
- 31997 L 0079: Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 24, z 30.1.1998, str. 31),
- 31999 D 0724: Decyzja Komisji 1999/724/WE z dnia 28.10.1999 r. (Dz.U. L 290 z 12.11.1999, str. 32),
- 32002 L 0033: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/33/WE z dnia 21.10.2002 r. (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

(a) W załączniku II rozdział 3.I.B., punkt 8 otrzymuje brzmienie:

„(8) Na opakowaniach zbiorczych i jednostkowych ślimaków musi znaleźć się znak weterynaryjny, zawierający w szczególności następujące dane:

nazwa kraju wysyłającego pisana wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi drukowanymi literami, to jest: B, CZ, DK, D, EE, EL, E, F, IRL, I, CY, LV, LT, L, HU, MT, NL, AT, PL, P, SI, SK, FI, SE, UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, i jeden z następujących zestawów symboli: CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, EÜ, EB, KE, WE.”

(b) W załączniku II rozdział 3.I.B., punkt 8 otrzymuje brzmienie:

„(8) Na opakowaniach zbiorczych i pojemnikach zawierających żabie udka musi znaleźć się znak weterynaryjny, zawierający w szczególności następujące dane:

nazwa kraju wysyłającego pisana wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi drukowanymi literami, to jest: B, CZ, DK, D, EE, EL, E, F, IRL, I, CY, LV, LT, L, HU, MT, NL, AT, PL, P, SI, SK, FI, SE, UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, i jeden z następujących zestawów symboli: CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, EÜ, EB, KE, WE.”

(c) W załączniku II rozdział 4 część VI punkt 2 pierwsze tiret otrzymuje brzmienie:

„– posiadać znak weterynaryjny zawierający następujące dane:

nazwa lub symbol kraju wysyłającego, składający się z litery lub liter, pisane wielkimi literami, to jest: B-CZ-DK-D-EE-EL-E-F-IRL-I-CY-LV-LT-L-HU-MT-NL-AT-PL-P-SI-SK-FI-SE-UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu oraz jeden z następujących zestawów symboli: CE-EC-EF-EG-EK-EY- ES – EÜ – EB – KE – WE”

29. 31992 L 0119: Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32002 L 0060: Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27.6.2002 r. (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27).

W załączniku II dodaje się następujący punkt 5:

„Republika Czeska: Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03 Praha 6

Estonia: Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu

Cypr:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale della Lombardia e dell' Emilia Romagna, Via Bianchi 9, IT – 25124 Brescia
Łotwa:	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litwa:	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Węgry:	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581
Malta:	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom
Polska:	Laboratorium Zakładu Pryszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, ul. Wodna 7, PL-98-220 Zduńska Wola
Slovenia:	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom
Slovakia	Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF, United Kingdom"

30. 31992 D 0260: Decyzja Komisji 92/260/EWG z dnia 10 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych dla odprawy czasowej zarejestrowanych koni (Dz.U. L 130 z 15.5.1992, str. 67) zmieniona przez:

— 31993 D 0344: Decyzja Komisji 93/344/EWG z dnia 17.5.1993 r. (Dz.U. L 138 z 9.6.1993, str. 11),

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31994 D 0561: Decyzja Komisji 94/561/WE z dnia 27.7.1994 r. (Dz.U. L 214 z 19.8.1994, str. 17),
- 31995 D 0322: Decyzja Komisji 95/322/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 9),
- 31995 D 0323: Decyzja Komisji 95/323/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 11),
- 31996 D 0081: Decyzja Komisji 96/81/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, str. 53),
- 31996 D 0279: Decyzja Komisji 96/279/WE z dnia 26.2.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 1),
- 31997 D 0010: Decyzja Komisji 97/10/WE z dnia 12.12.1996 r. (Dz.U. L 3 z 7.1.1997, str. 9),
- 31997 D 0160: Decyzja Komisji 97/160/WE z dnia 14.2.1997 r. (Dz.U. L 62 z 4.3.1997, str. 39),
- 31998 D 0360: Decyzja Komisji 98/360/WE z dnia 15.5.1998 r. (Dz.U. L 163 z 6.6.1998, str. 44),
- 31998 D 0594: Decyzja Komisji 98/594/WE z dnia 6.10.1998 r. (Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 53),
- 31999 D 0228: Decyzja Komisji 1999/228/WE z dnia 5.3.1999 r. (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 77),
- 32000 D 0209: Decyzja Komisji 2000/209/WE z dnia 24.02.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 22),
- 32001 D 0117: Decyzja Komisji 2001/117/WE z dnia 26.1.2001 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 38),
- 32001 D 0611: Decyzja Komisji 2001/611/WE z dnia 20.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 49),
- 32001 D 0619: Decyzja Komisji 2001/619/WE z dnia 25.7.2001 r. (Dz.U. L 215 z 9.8.2001, str. 55),
- 32001 D 0828: Decyzja Komisji 2001/828/WE z dnia 23.11.2001 r. (Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 41),
- 32002 D 0635: Decyzja Komisji 2002/635/WE z dnia 31.7.2002 r. (Dz.U. L 206 z 3.8.2002, str. 20).

(a) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa B” otrzymuje brzmienie:

„Australia (AU), Bułgaria (BG), Białoruś (BY), Chorwacja (HR), Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽²⁾ (MK), Nowa Zelandia (NZ), Rumunia (RO), Rosja ⁽¹⁾ (RU), Ukraina (UA), Federalna Republika Jugosławii (YU)”

(b) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa E” otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie (AE), Bahrajn (BH), Algeria (DZ), Egipt ⁽¹⁾ (EG), Izrael (IL), Jordania (JO), Kuwejt (KW), Liban (LB), Libia (LY), Maroko (MA), Mauritius (MU), Oman (OM), Katar (QA), Arabia Saudyjska ⁽¹⁾ (SA), Syria (SY), Tunezja (TN), Turcja ⁽¹⁾ (TR)”.

(c) W załączniku II część A III litera d), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Bułgaria, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hong Kong, Chorwacja, Islandia, Japonia, Republika Korei, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Makao, Malezja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki, Federalna Republika Jugosławii.”

- (d) Tytuł części B załącznika II otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla czasowego dopuszczenia na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koni pochodzących z Australii, Bułgarii, Białorusi, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Nowej Zelandii, Rumunii, Rosji (¹), Ukrainy, Federalnej Republiki Jugosławii, na okres nieprzekraczający 90 dni”

- (e) W załączniku II część B punkt III litera d) trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Bułgaria, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hong Kong, Chorwacja, Islandia, Japonia, Republika Korei, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Makao, Malezja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja (¹), Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki, Federalna Republika Jugosławii.”

(f) W załączniku II część C punkt III litera d), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Bułgaria, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hong Kong, Chorwacja, Islandia, Japonia, Republika Korei, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Makao, Malezja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki, Federalna Republika Jugosławii”

(g) W załączniku II część D punkt III litera d), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Bułgaria, Białoruś, Kanada, Szwajcaria, Grenlandia, Hong Kong, Chorwacja, Islandia, Japonia, Republika Korei, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Makao, Malezja (półwysep), Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone Ameryki, Federalna Republika Jugosławii”

- (h) Tytuł w części E załącznika II otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla czasowego dopuszczenia na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koni pochodzących
ze

Zjednoczonych Emiratów Arabskich, z Bahrajnu, Algerii, Egiptu ⁽¹⁾, Izraela, Jordanii,
Kuwejtu, Libanu, Libii, Maroka, Mauritiusa, Omanu, Kataru, Arabii Saudyjskiej ⁽¹⁾, Syrii,
Tunezji, Turcji ⁽¹⁾ na okres nieprzekraczający 90 dni.”

- (i) W załączniku II część E punkt III litera d), trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„– Zjednoczone Emiraty Arabskie, Australia, Bułgaria, Białoruś, Kanada, Szwajcaria,
Grenlandia, Hong Kong, Chorwacja, Islandia, Japonia, Republika Korei, Była
Jugosłowiańska Republika Macedonii, Makao, Malezja (półwysep), Norwegia, Nowa
Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Singapur, Tajlandia, Ukraina, Stany Zjednoczone
Ameryki, Federalna Republika Jugosławii.”

31. 31992 D 0452: Decyzja Komisji 92/452/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiająca wykaz zatwierdzonych w państwach trzecich zespołów pobierania zarodków i produkcji zarodków bydłych przeznaczonych do wywozu do Wspólnoty (Dz.U. L 250 z 29.8.1992, str. 40) zmieniona przez:
- 31992 D 0523: Decyzja Komisji 92/523/EWG z dnia 4.11.1992 r. (Dz.U. L 328 z 14.11.1992, str. 42),
  - 31993 D 0212: Decyzja Komisji 93/212/EWG z dnia 18.3.1993 r. (Dz.U. L 91 z 15.4.1993, str. 20),
  - 31993 D 0433: Decyzja Komisji 93/433/EWG z dnia 29.6.1993 r. (Dz.U. L 201 z 11.8.1993, str. 17),
  - 31993 D 0574: Decyzja Komisji 93/574/EWG z dnia 22.10.1993 r. (Dz.U. L 276 z 9.11.1993, str. 23),
  - 31993 D 0677: Decyzja Komisji 93/677/WE z dnia 13.12.1993 r. (Dz.U. L 316 z 17.12.1993, str. 44),
  - 31994 D 0221: Decyzja Komisji 94/221/WE z dnia 15.4.1994 r. (Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 63),
  - 31994 D 0387: Decyzja Komisji 94/387/WE z dnia 10.6.1994 r. (Dz.U. L 176 z 9.7.1994, str. 27),
  - 31994 D 0608: Decyzja Komisji 94/608/WE z dnia 8.9.1994 r. (Dz.U. L 241 z 16.9.1994, str. 22),
  - 31994 D 0678: Decyzja Komisji 94/678/WE z dnia 14.10.1994 r. (Dz.U. L 269 z 20.10.1994, str. 40),
  - 31994 D 0737: Decyzja Komisji 94/737/WE z dnia 9.11.1994 r. (Dz.U. L 294 z 15.11.1994, str. 37),
  - 31995 D 0093: Decyzja Komisji 95/93/WE z dnia 24.3.1995 r. (Dz.U. L 73 z 1.04.1995, str. 86),
  - 31995 D 0335: Decyzja Komisji 95/335/WE z dnia 26.7.1995 r. (Dz.U. L 194 z 17.8.1995, str. 12),
  - 31996 D 0097: Decyzja Komisji 96/97/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 23 z 30.1.1996, str. 20),

- 31996 D 0312: Decyzja Komisji 96/312/WE z dnia 22.4.1996 r. (Dz.U. L 118 z 15.5.1996, str. 26),
- 31996 D 0596: Decyzja Komisji 96/596/WE z dnia 2.10.1996 r. (Dz.U. L 262 z 16.10.1996, str. 15),
- 31996 D 0726: Decyzja Komisji 96/726/WE z dnia 29.11.1996 r. (Dz.U. L 329 z 19.12.1996, str. 49),
- 31997 D 0104: Decyzja Komisji 97/104/WE z dnia 22.1.1997 r. (Dz.U. L 36 z 6.2.1997, str. 31),
- 31997 D 0249: Decyzja Komisji 97/249/WE z dnia 25.3.1997 r. (Dz.U. L 98 z 15.4.1997, str. 17),
- 31999 D 0204: Decyzja Komisji 1999/204/WE z dnia 25.2.1999 r. (Dz.U. L 70 z 17.3.1999, str. 26),
- 31999 D 0685: Decyzja Komisji 1999/685/WE z dnia 7.10.1999 r. (Dz.U. L 270 z 20.10.1999, str. 33),
- 32000 D 0051: Decyzja Komisji 2000/51/WE z dnia 17.12.1999 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.2000, str. 54),
- 32000 D 0344: Decyzja Komisji 2000/344/WE z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 119 z 20.5.2000, str. 38),
- 32000 D 0557: Decyzja Komisji 2000/557/WE z dnia 7.9.2000 r. (Dz.U. L 235 z 19.9.2000, str. 30),
- 32001 D 0184: Decyzja Komisji 2001/184/WE z dnia 27.2.2001 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2001, str. 77),
- 32001 D 0638: Decyzja Komisji 2001/638/WE z dnia 2.8.2001 r. (Dz.U. L 223 z 18.8.2001, str. 24),
- 32001 D 0728: Decyzja Komisji 2001/728/WE z dnia 9.10.2001 r. (Dz.U. L 273 z 16.10.2001, str. 24),
- 32002 D 0046: Decyzja Komisji 2002/46/WE z dnia 21.1.2002 r. (Dz.U. L 21 z 24.1.2002, str. 21),
- 32002 D 0252: Decyzja Komisji 2002/252/WE z dnia 26.3.2002 r. (Dz.U. L 86 z 3.4.2002, str. 42),
- 32002 D 0456: Decyzja Komisji 2002/456/WE z dnia 13.6.2002 r. (Dz.U. L 155 z 14.6.2002, str. 60),
- 32002 D 0637: Decyzja Komisji 2002/637/WE z dnia 31.7.2002 r. (Dz.U. L 206 z 3.8.2002, str. 29).

(a) W Załączniku, tytuł otrzymuje brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

(b) W Załączniku, punkty (1) do (8), znajdujące się pod tytułem, otrzymują brzmienie:

„(1) Versión – Verze – Udgave – Fassung vom – Versioon – Έκδοση – Version – Version – Versione – Versija – Versija – Változat – Veržjoni – Versie – Wersja – Versão – Verzia – Verzija – Tilanne – Version

(2) Código ISO – ISO Kód – ISO-Kode – ISO-Code – ISO-kood – Κωδικός ISO – ISO code – Code ISO – Codice ISO – ISO standarts – ISO kodas – ISO kód – Kodiçi ISO – ISO-code – Kod ISO – Código ISO – Kód ISO – ISO-koda – ISO-koodi – ISO-kod

(3) País tercero – Třetí země – Tredjeland – Drittland – Kolmas riik – Τρίτη χώρα – Non-member country – Pays tiers – Paese terzo – Trešā valsts – Trečioji šalis – Harmadik ország – Pajjiž terz – Derde land – Państwo trzecie – País terceiro – Tretia krajina – Tretja država – Kolmas maa – Tredje land

- (4) Número de autorización del equipo / Číslo schválení týmu / Teamgodkendelsesnummer / Zulassungsnummer der Einheit / Rühma tunnustusnumber / Αριθμός έγκρισης ομάδας / Team approval No / Numéro d'agrément de l'équipe / Numero di riconoscimento del gruppo / Uzņēmuma atzīšanas numurs / Grupės patvirtinimo numeris / Munkacsoport működési engedélyének száma / In-numru ta' approvazzjoni tal-grupp / Erkenningsnummer van het team / Numer zatwierdzenia zespołu / Número de aprovação da equipa / Veterinárne registračné číslo tímu / Veterinarska številka odobritve skupine za zbiranje zarodkov / Ryhmän hyväksyntänumero / Godkännandenummer för gruppen
- (5) Recogida de embriones / Odběr embryí / Embryonindsamling / Embryo-Entnahme / Embrüote kogumine / Συλλογή εμβρύου / Embryo collection / Collecte d'embryons / Raccolta di embrioni / Embriju iegūšana / Embrionų surinkimas / Embriógyűjtés / Ġbir ta' l-embrijoni / Embryoteam / Pozyskiwanie zarodków / Colheita de embriões / Odber embryí / Zbiranje zarodkov / Alkionsiirto / Embryosamling
- (6) Producción de embriones / Produkce embryí / Embryonproduktion / Embryo-Erzeugung / Embrüote tootmine / Παραγωγή εμβρύου / Embryo production / Production d'embryons / Produzione di embrioni / Embriju ražošana / Embrionų gavyba / Embriótermelés / Produzzjoni ta' l-embrijoni / Embryoproductieteam / Produkcja zarodków / Produção de embriões / Produkcia embryí / Pridobivanje zarodkov / Alkiontuotanto / Embryoframställning

(7) Dirección / Adresa / Adresse / Anschrift / Aaddress / Διεύθυνση / Address / Adresse /
Indirizzo / Adresse / Adresas / Cím / Indirizz / Adres / Adres / Endereço / Adresa /
Naslov / Osoite / Adress

(8) Equipo veterinario / Veterinární lékař týmu / Teamdyrlæge / Tierarzt der Einheit /
Rühma veterinaararst / Κτηνίατρος Ομάδας / Team veterinarian / Vétérinaire de
l'équipe/ Veterinario del gruppo / Pilnvarots veterinārārsts / Grupès veterinaras / A
munkacsoport állatorvosa / Veterinarju tal-grupp / Dierenarts van het team / Lekarz
weterynarii zespołu / Equipa veterinária / Skupina veterinárnych lekárov / Vodja
skupine za zbiranje zarodkov, ki je doktor veterinarske medicine / Ryhmän eläinlääkäri/
Gruppens veterinär”

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Węgry,

Republika Słowacka.

32. 31992 D 0471: Decyzja Komisji 92/471/EWG z dnia 2 września 1992 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarodków bydłych z państw trzecich (Dz.U. L 270 z 15.9.1992, str. 27) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0280: Decyzja Komisji 94/280/WE z dnia 28.4.1994 r. (Dz.U. L 120 z 11.5.1994, str. 52),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31996 D 0572: Decyzja Komisji 96/572/WE z dnia 24.9.1996 r. (Dz.U. L 250 z 2.10.1996, str. 20).

Część II załącznika A otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ II

Wykaz krajów upoważnionych do stosowania wzoru świadectwa zdrowia określonego w części I załącznika A

Argentyna

Bośnia i Hercegowina

Kanada

Chorwacja

Izrael

Nowa Zelandia
Rumunia
Szwajcaria
Stany Zjednoczone Ameryki
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii”

33. 31993 D 0013: Decyzja Komisji 93/13/EWG z dnia 22 grudnia 1992 r. ustanawiająca procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącą produktów pochodzących z państw trzecich (Dz.U. L 9 z 15.1.1993, str. 33) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0043: Decyzja Komisji 94/43/WE z dnia 26.1.1994 r. (Dz.U. L 23 z 28.1.1994, str. 33),
- 31994 D 0305: Decyzja Komisji 94/305/WE z dnia 16.5.1994 r. (Dz.U. L 133 z 28.5.1994, str. 50),
- 31996 D 0032: Decyzja Komisji 96/32/WE z dnia 19.12.1995 r. (Dz.U. L 9 z 12.1.1996, str. 9).

W załączniku F skreśla się następujące wyrazy:

„Czechosłowacja”,
„Estonia”,
„Cypr”,
„Łotwa”,

„Litwa”,
„Węgry”,
„Malta”,
„Polska”,
„Słowenia”.

34. 31993 D 0027: Decyzja Komisji 93/27/EWG z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie wykazów zakładów w Republice Słowenii zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 16 z 25.1.1993, str. 26).

Decyzja 93/27/EWG traci moc.

35. 31993 L 0053: Dyrektywa Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb (Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 23) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32000 L 0027: Dyrektywa Rady 2000/27/WE z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 114, z 13.5.2000, str. 28),
- 32001 D 0288: Decyzja Komisji 2001/288/WE z dnia 3.4.2001 r. (Dz.U. L 99 z 10.4.2001, str. 11).
-

W załączniku A, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Republika Czeska: Výzkumný ústav veterinárního lékařství
                                                  Hudcova 70
                                                  621 32 Brno-Medlánky”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia: Veterinaar- ja Toidulaboratorium
                                                  Väike-Paala 3
                                                  11415 Tallinn”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr: Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων,
                                                  Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία
                                                  National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services
                                                  CY-1417 Nicosia

Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
                                                  Lejupes iela 3
                                                  LV-1076 Rīga

Słowacja

Štátny veterinárny a potravinový ústav
Janoškova 1611/58
026 80 SK-Dolný Kubín”.

36. 31993 D 0195: Decyzja Komisji 93/195/EWG z dnia 2 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy powrotnym wwozie zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych po wywozie czasowym (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, str. 1) zmieniona przez:

- 31993 D 0344: Decyzja Komisji 93/344/EWG z dnia 17.5.1993 r. (Dz.U. L 138 z 9.6.1993, str. 11),
- 31993 D 0509: Decyzja Komisji 93/509/EWG z dnia 21.9.1993 r. (Dz.U. L 238 z 23.9.1993, str. 44),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31994 D 0561: Decyzja Komisji 94/561/WE z dnia 27.7.1994 r. (Dz.U. L 214 z 19.8.1994, str. 17),
- 31995 D 0099: Decyzja Komisji 95/99/WE z dnia 27.3.1995 r. (Dz.U. L 76 z 5.4.1995, str. 16),
- 31995 D 0322: Decyzja Komisji 95/322/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 9),
- 31995 D 0323: Decyzja Komisji 95/323/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 11),
- 31996 D 0279: Decyzja Komisji 96/279/WE z dnia 26.2.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 1),
- 31997 D 0160: Decyzja Komisji 97/160/WE z dnia 14.2.1997 r. (Dz.U. L 62 z 4.3.1997, str. 39),
- 31997 D 0684: Decyzja Komisji 97/684/WE z dnia 10.10.1997 r. (Dz.U. L 287 z 21.10.1997, str. 49),

- 31998 D 0360: Decyzja Komisji 98/360/WE z dnia 15.5.1998 r. (Dz.U. L 163 z 6.6.1998, str. 44),
- 31998 D 0567: Decyzja Komisji 98/567/WE z dnia 6.10.1998 r. (Dz.U. L 276 z 13.10.1998, str. 11),
- 31998 D 0594: Decyzja Komisji 98/594/WE z dnia 6.10.1998 r. (Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 53),
- 31999 D 0228: Decyzja Komisji 1999/228/WE z dnia 5.3.1999 r. (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 77),
- 31999 D 0558: Decyzja Komisji 1999/558/WE z dnia 26.7.1999 r. (Dz.U. L 211 z 11.8.1999, str. 53),
- 32000 D 0209: Decyzja Komisji 2000/209/WE z dnia 24.2.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 22),
- 32000 D 0754: Decyzja Komisji 2000/754/WE z dnia 24.11.2000 r. (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 34),
- 32001 D 0117: Decyzja Komisji 2001/117/WE z dnia 26.1.2001 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 38),
- 32001 D 0144: Decyzja Komisji 2001/144/WE z dnia 12.2.2001 r. (Dz.U. L 53 z 23.2.2001, str. 23),
- 32001 D 0610: Decyzja Komisji 2001/610/WE z dnia 18.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 45),
- 32001 D 0611: Decyzja Komisji 2001/611/WE z dnia 20.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 49).

(a) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa B” otrzymuje brzmienie:

„Australia (AU), Bułgaria (BG), Białoruś (BY), Chorwacja (HR), Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (807), Nowa Zelandia (NZ), Rumunia (RO), Rosja ⁽¹⁾ (RU), Ukraina (UA), Federalna Republika Jugosławii (YU)”

(b) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa E” otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie (AE), Bahrajn (BH), Algieria (DZ), Egipt ⁽¹⁾ (EG), Izrael (IL), Jordania (JO), Kuwejt (KW), Liban (LB), Libia (LY), Maroko (MA), Mauritius (MU), Oman (OM), Katar (QA), Arabia Saudyjska ⁽¹⁾ (SA), Syria (SY), Tunezja (TN), Turcja ⁽¹⁾ (TR)”

(c) W załączniku II, wykaz oznaczony jako „Grupa B” otrzymuje brzmienie:

„Australia, Bułgaria, Białoruś, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Ukraina, Federalna Republika Jugosławii”

(d) W załączniku II, wykaz oznaczony jako „Grupa E” otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie, Bahrajn, Algieria, Egipt ⁽¹⁾, Izrael, Jordania, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauritius, Oman, Katar, Arabia Saudyjska ⁽¹⁾, Syria, Tunezja, Turcja ⁽¹⁾”.

37. 31993 D 0196: Decyzja Komisji 93/196/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych na ubój (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, str. 7) zmieniona przez:

— 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31995 D 0322: Decyzja Komisji 95/322/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 9),
- 31996 D 0081: Decyzja Komisji 96/81/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, str. 53),
- 31996 D 0082: Decyzja Komisji 96/82/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, str. 56),
- 31996 D 0279: Decyzja Komisji 96/279/WE z dnia 26.2.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 1),
- 31997 D 0036: Decyzja Komisji 97/36/WE z dnia 18.12.1996 r. (Dz.U. L 14 z 17.1.1997, str. 57),
- 32001 D 0117: Decyzja Komisji 2001/117/WE z dnia 26.1.2001 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 38),
- 32001 D 0611: Decyzja Komisji 2001/611/WE z dnia 20.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 49).

(a) W załączniku II punkt III, wykaz w przypisie 3 w części „Grupa B” otrzymuje brzmienie:

„Australia, Białoruś, Bułgaria, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Nowa Zelandia, Rumunia, Rosja ⁽¹⁾, Ukraina, Federalna Republika Jugosławii”,

(b) W załączniku II punkt III, wykaz w przypisie 3 w części „Grupa E” otrzymuje brzmienie:

„Algeria, Izrael, Mauritius, Maroko, Tunezja.”

38. 31993 D 0197: Decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, str. 16) zmieniona przez:
- 31993 D 0344: Decyzja Komisji 93/344/EWG z dnia 17.5.1993 r. (Dz.U. L 138 z 9.6.1993, str. 11),
  - 31993 D 0510: Decyzja Komisji 93/510/EWG z dnia 21.9.1993 r. (Dz.U. L 238 z 23.9.1993, str. 45),
  - 31993 D 0682: Decyzja Komisji 93/682/WE z dnia 17.12.1993 r. (Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 82),
  - 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
  - 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
  - 31994 D 0561: Decyzja Komisji 94/561/WE z dnia 27.7.1994 r. (Dz.U. L 214 z 19.8.1994, str. 17),
  - 31995 D 0322: Decyzja Komisji 95/322/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 9),
  - 31995 D 0323: Decyzja Komisji 95/323/WE z dnia 25.7.1995 r. (Dz.U. L 190 z 11.8.1995, str. 11),
  - 31995 D 0536: Decyzja Komisji 95/536/WE z dnia 6.12.1995 r. (Dz.U. L 304 z 16.12.1995, str. 49),
  - 31996 D 0081: Decyzja Komisji 96/81/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, str. 53),
  - 31996 D 0082: Decyzja Komisji 96/82/WE z dnia 12.1.1996 r. (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, str. 56),
  - 31996 D 0279: Decyzja Komisji 96/279/WE z dnia 26.2.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 1),
  - 31997 D 0010: Decyzja Komisji 97/10/WE z dnia 12.12.1996 r. (Dz.U. L 3 z 7.1.1997, str. 9),
  - 31997 D 0036: Decyzja Komisji 97/36/WE z dnia 18.12.1996 r. (Dz.U. L 14 z 17.1.1997, str. 57),
  - 31997 D 0160: Decyzja Komisji 97/160/WE z dnia 14.2.1997 r. (Dz.U. L 62 z 4.3.1997, str. 39),

- 31998 D 0360: Decyzja Komisji 98/360/WE z dnia 15.5.1998 r. (Dz.U. L 163 z 6.6.1998, str. 44),
- 31998 D 0594: Decyzja Komisji 98/594/WE z dnia 6.10.1998 r. (Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 53),
- 31999 D 0228: Decyzja Komisji 1999/228/WE z dnia 5.3.1999 r. (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 77),
- 31999 D 0236: Decyzja Komisji 1999/236/WE z dnia 17.3.1999 r. (Dz.U. L 87 z 31.3.1999, str. 13),
- 31999 D 0252: Decyzja Komisji 1999/252/WE z dnia 26.3.1999 r. (Dz.U. L 96 z 10.4.1999, str. 31),
- 31999 D 0613: Decyzja Komisji 1999/613/WE z dnia 10.9.1999 r. (Dz.U. L 243 z 15.9.1999, str. 12),
- 32000 D 0209: Decyzja Komisji 2000/209/WE z dnia 24.2.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 22),
- 32001 D 0117: Decyzja Komisji 2001/117/WE z dnia 26.1.2001 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 38),
- 32001 D 0611: Decyzja Komisji 2001/611/WE z dnia 20.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 49),
- 32001 D 0619: Decyzja Komisji 2001/619/WE z dnia 25.7.2001 r. (Dz.U. L 215 z 9.8.2001, str. 55),
- 32001 D 0754: Decyzja Komisji 2001/754/WE z dnia 23.10.2001 r. (Dz.U. L 282 z 26.10.2001, str. 81),
- 32001 D 0766: Decyzja Komisji 2001/766/WE z dnia 25.10.2001 r. (Dz.U. L 288 z 1.11.2001, str. 50),
- 32001 D 0828: Decyzja Komisji 2001/828/WE z dnia 23.11.2001 r. (Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 41),
- 32002 D 0635: Decyzja Komisji 2002/635/WE z dnia 31.7.2002 r. (Dz.U. L 206 z 3.8.2002, str. 20).
- 32002 D 0841: Decyzja Komisji 2002/841/WE z dnia 24 10.2002 r. (Dz.U. L 287 z 25.10.2002, str. 42).

(a) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa B” otrzymuje brzmienie:

„Australia (AU), Bułgaria (BG), Białoruś (BY), Chorwacja (HR), Kirgistan ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (KG), Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽³⁾ (MK), Nowa Zelandia (NZ), Rumunia (RO), Rosja ⁽¹⁾ (RU), Ukraina (UA), Federalna Republika Jugosławii (YU)”

(b) W załączniku I, wykaz oznaczony jako „Grupa E” otrzymuje brzmienie:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie ⁽²⁾ (AE), Bahrajn ⁽²⁾ (BH), Algieria (DZ), Egipt ⁽¹⁾ (EG), Izrael (IL), Jordania ⁽²⁾ (JO), Kuwejt ⁽²⁾ (KW), Liban ⁽²⁾ (LB), Libia ⁽²⁾ (LY), Maroko (MA), Mauritius (MU), Oman ⁽²⁾ (OM), Katar ⁽²⁾ (QA), Arabia Saudyjska ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (SA), Syria ⁽²⁾ (SY), Tunezja (TN), Turcja ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (TR)”

(c) Tytuł części B załącznika II otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla przywozu na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koni z Kirgistanu ⁽¹⁾ oraz zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych z Australii, Bułgarii, Białorusi, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Nowej Zelandii, Rumunii, Rosji ⁽¹⁾, Ukrainy, Federalnej Republiki Jugosławii”

(d) W załączniku II część B, przypis 5 otrzymuje brzmienie:

„⁵⁾ W odniesieniu do krajów objętych tym świadectwem, z wyjątkiem Australii i Nowej Zelandii, testy laboratoryjne muszą być przeprowadzone przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie przeznaczenia. Wyniki testów, poświadczane przez laboratorium, muszą być dołączone do świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu.”

(e) Tytuł w części E załącznika II otrzymuje brzmienie:

„ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla przywozu na terytorium Wspólnoty zarejestrowanych koni ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Bahrajnu, Algierii, Egiptu ⁽¹⁾, Jordanii, Kuwejtu, Libanu, Libii, Omanu, Kataru, Arabii Saudyjskiej ⁽¹⁾, Syrii, Turcji ⁽¹⁾ oraz zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych z Algierii, Izraela, Maroka, Mauritiusa, Tunezji.”

39. 31993 D 0383: Decyzja Rady 93/383/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie laboratoriów referencyjnych dla monitorowania morskich biotoksyn (Dz.U. L 166 z 8.7.1993, str. 31) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31999 D 0312: Decyzja Rady 1999/312/EWG z dnia 29.4.1999 r. (Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 37),

W Załączniku, między pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Republika Czeska:

- Státní veterinární ústav Jihlava
Rantířovská 93
586 05 Jihlava ”

oraz między pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia:

- Veterinaar- ja Toidulaboratoorium
Kreutzwaldi 30
51006 Tartu”

oraz między pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Cypr:

- Ινστιτούτο Υγιεινής Τροφίμων,
Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων
80, Οδός 26^{ης} Οκτωβρίου
GR-54627 Θεσσαλονίκη
(Institute of Food Hygiene
Center of Veterinary Institutes
80, 26th October Street
GR-54627 Thessaloniki)

Łotwa:

- Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Lejupes iela 3
LV-1076 Rīga

Litwa:

- Klaipėdos apskrities valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos laboratorija
Kretingos g. 62
LT-5809 Klaipėda

Węgry:

- Országos Élelmiszervizsgáló Intézet (OÉVI)
Pf. 1740.
Mester u. 81.
1465-Budapest

Malta:

- Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie
Basaldella di Campoformido (UD)
- Italy"

oraz między pozycją dotyczącą Niderlandów a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska:

- Laboratorium Zakładu Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego Państwowego
Instytutu Weterynaryjnego
Al. Partyzantów 57
PL-24-100 Puławy”

oraz między pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia:

- Nacionalni veterinarski inštitut
Gerbičeva 60
SI-1000 Ljubljana

Słowacja:

- Štátny veterinárny a potravinový ústav
Janoškova 1611/58
SK-026 01 Dolný Kubín”

40. 31993 D 0546: Decyzja Komisji 93/546/EWG z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wykazu zakładów w Republice Czeskiej zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 266 z 27.10.1993, str. 31).

Decyzja 93/546/EWG traci moc.

41. 31993 D 0547: Decyzja Komisji 93/547/EWG z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wykazów zakładów w Republice Słowackiej zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 266 z 27.10.1993, str. 33).

Decyzja 93/547/EWG traci moc.

42. 31993 D 0693: Decyzja Komisji 93/693/WE z dnia 14 grudnia 1993 r. ustanawiająca wykaz punktów pobierania nasienia zatwierdzonych do wywozu do Wspólnoty nasienia bydła z państw trzecich i uchylająca decyzje 91/642/EWG, 91/643/EWG oraz 92/255/EWG (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 35) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0214: Decyzja Komisji 94/214/WE z dnia 13.4.1994 r. (Dz.U. L 106 z 27.4.1994, str. 34),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31994 D 0609: Decyzja Komisji 94/609/WE z dnia 8.9.1994 r. (Dz.U. L 241 z 16.9.1994, str. 23),
- 31994 D 0861: Decyzja Komisji 94/861/WE z dnia 20.12.1994 r. (Dz.U. L 352 z 31.12.1994, str. 71),
- 31995 D 0480: Decyzja Komisji 95/480/WE z dnia 7.11.1995 r. (Dz.U. L 275 z 18.11.1995, str. 24),
- 31996 D 0130: Decyzja Komisji 96/130/WE z dnia 24.1.1996 r. (Dz.U. L 30 z 8.2.1996, str. 50),
- 31996 D 0570: Decyzja Komisji 96/570/WE z dnia 24.9.1996 r. (Dz.U. L 250 z 2.10.1996, str. 17),
- 31997 D 0001: Decyzja Komisji 97/1/WE z dnia 4.12.1996 r. (Dz.U. L 1 z 3.1.1997, str. 3),
- 31997 D 0103: Decyzja Komisji 97/103/WE z dnia 22.1.1997 r. (Dz.U. L 36 z 6.2.1997, str. 29),
- 31997 D 0229: Decyzja Komisji 97/229/WE z dnia 3.3.1997 r. (Dz.U. L 91 z 5.4.1997, str. 39),
- 31999 D 0131: Decyzja Komisji 1999/131/WE z dnia 29.1.1999 r. (Dz.U. L 43 z 17.2.1999, str. 11),
- 31999 D 0682: Decyzja Komisji 1999/682/WE z dnia 7.10.1999 r. (Dz.U. L 270 z 20.10.1999, str. 27),

- 32000 D 0031: Decyzja Komisji 2000/31/WE z dnia 16.12.1999 r. (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 48),
- 32000 D 0343: Decyzja Komisji 2000/343/WE z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 119 z 20.5.2000, str. 36),
- 32000 D 0564: Decyzja Komisji 2000/564/WE z dnia 7.9.2000 r. (Dz.U. L 236 z 20.9.00, str. 33),
- 32001 D 0104: Decyzja Komisji 2001/104/WE z dnia 25.1.2001 r. (Dz.U. L 38 z 8.2.2001, str. 45),
- 32001 D 0639: Decyzja Komisji 2001/639/WE z dnia 2.8.2001 r. (Dz.U. L 223 z 18.8.2001, str. 26),
- 32001 D 0726: Decyzja Komisji 2001/726/WE z dnia 9.10.2001 r. (Dz.U. L 273 z 16.10.2001, str. 21),
- 32002 D 0036: Decyzja Komisji 2002/36/WE z dnia 16.1.2002 r. (Dz.U. L 15 z 17.1.2002, str. 32),
- 32002 D 0645: Decyzja Komisji 2002/645/WE z dnia 31.7.2002 r. (Dz.U. L 211 z 7.8.2002, str. 21).

(a) W Załączniku, tytuł otrzymuje brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

(b) W Załączniku, punkty (1) do (6) pod tytułem otrzymują brzmienie:

„(1) Versión – Verze – Udgave – Fassung vom – Versioon – Έκδοση – Version – Version – Versione – Versija – Versija – Változat – Veržjoni – Versie – Wersja – Versão – Verzia – Verzija – Tilanne – Version

- (2) Código ISO – Kód ISO – ISO-Kode – ISO-Code – ISO kood – Κωδικός ISO – ISO code – Code ISO – Codice ISO – ISO standarts – ISO kodas – ISO-kód – Kodiçi ISO – ISO-code – Kod ISO – Código ISO – Kód ISO – ISO-koda – ISO-koodi – ISO-kod
- (3) País tercero – Třetí země – Tredjeland – Drittland – Kolmas riik – Τρίτη χώρα – Non-member country – Pays tiers – Paese terzo – Trešā valsts – Trečioji šalis – Harmadik ország – Pajjiž terz – Derde land – Państwo trzecie – País terceiro – Tretia krajina – Tretja država – Kolmas maa – Tredje land
- (4) Número de autorización – Číslo schválení – Godkendelsesnummer – Registriernummer – Tunnustusnumber – Αριθμός έγκρισης – Approval Number – Numéro d'agrément – Numero di riconoscimento – Atzīšanas numurs – Patvirtinimo numeris – A működési engedély száma – Numru ta' approvazzjoni – Registratienummer – Numer zatwierdzenia – Número de aprovação – Číslo schválenia – Veterinarska registrska številka osemenjevalnega središča – Hyväksyntänumero – Godkännandenummer

- (5) Nombre y dirección del centro autorizado – Název a adresa schválené stanice – Den godkendte tyrestations navn og adresse – Name und Anschrift der zugelassenen Besamungsstation – Tunnustatud seemendusjaama nimi ja aadress – Όνομα και διεύθυνση του εγκεκριμένου κέντρου – Name and address of approved centre – Nom et adresse du centre agréé – Nome e indirizzo del centro riconosciuto – Atzīta centra nosaukums un adrese – Patvirtinto centro pavadinimas ir adresas – Az engedélyezett állomás neve és címe – Isem u indirizz tač-čentru approvat – Naam en adres van het erkende centrum – Nazwa i adres zatwierdzonej stacji produkcji nasienia – Nome e endereço aprovado – Meno a adresa schváleného strediska – Ime in naslov odobrenega osemenjevalnega središča – Hyväksytyn aseman nimi ja osoite – Tjurstationens namn och adress
- (6) Establecimiento autorizado – Schválené prostory – Godkendte faciliteter – Zugelassene Betriebe – Tunnustatud ehitised – Εγκεκριμένες Εγκαταστάσεις – Approved premises – Locaux agréés – Istituto riconosciuto – Atzītas telpas – Ptvirtintos patalpos – Engedélyezett létesítmények – Stabiliment approvat – Erkende inrichting – Zatwierdzone pomieszczenia – Instalações aprovadas – Schválená prevádzkareň – Odobreno osemenjevalno središče – Hyväksytyt laitokset – Godkänd anläggning”

(c) W Załączniku, skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Węgry,

Polska,

Republika Słowacka.

43. 31994 D 0085: Decyzja Komisji 94/85/WE z dnia 16 lutego 1994 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 44 z 17.2.1994, str. 31) zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 D 0298: Decyzja Komisji 94/298/WE z dnia 5.5.1994 r. (Dz.U. L 131 z 26.5.1994, str. 24),
- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31995 D 0058: Decyzja Komisji 95/58/WE z dnia 2.3.1995 r. (Dz.U. L 55 z 11.3.1995, str. 41),
- 31995 D 0181: Decyzja Komisji 95/181/WE z dnia 17.5.1995 r. (Dz.U. L 119 z 30.5.1995, str. 34),
- 31996 D 0002: Decyzja Komisji 96/2/WE z dnia 12.12.1995 r. (Dz.U. L 1 z 3.1.1996, str. 6),
- 32000 D 0609: Decyzja Komisji 2000/609/WE z dnia 29.9.2000 r. (Dz.U. L 258 z 12.10.2000, str. 49),

- 32001 D 0299: Decyzja Komisji 2001/299/WE z dnia 30.3.2001 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 69),
- 32001 D 0733: Decyzja Komisji 2001/733/WE z dnia 10.10.2001 r. (Dz.U. L 275 z 18.10.2001, str. 17).

W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Cypr,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

44. 31994 D 0278: Decyzja Komisji 94/278/WE z dnia 18 marca 1994 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz niektórych produktów objętych dyrektywą Rady 92/118/EWG (Dz.U. L 120 z 11.5.1994, str. 44) zmieniona przez:

- 31994 D 0453: Decyzja Komisji 94/453/WE z dnia 29.6.1994 r. (Dz.U. L 187 z 22.7.1994, str. 11),
- 31995 D 0134: Decyzja Komisji 95/134/WE z dnia 7.4.1995 r. (Dz.U. L 89 z 21.4.1995, str. 44),

- 31995 D 0444: Decyzja Komisji 95/444/WE z dnia 18.10.1995 r. (Dz.U. L 258 z 28.10.1995, str. 67),
- 31996 D 0166: Decyzja Komisji 96/166/WE z dnia 12.2.1996 r. (Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 25),
- 31996 D 0285: Decyzja Komisji 96/285/WE z dnia 12.4.1996 r. (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 19),
- 31996 D 0344: Decyzja Komisji 96/344/WE z dnia 21.5.1996 r. (Dz.U. L 133 z 4.6.1996, str. 28),
- 31997 D 0752: Decyzja Komisji 97/752/WE z dnia 31.10.1997 r. (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 69),
- 31998 D 0597: Decyzja Komisji 98/597/WE z dnia 15.10.1998 r. (Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 59),
- 32000 D 0611: Decyzja Komisji 2000/611/WE z dnia 11.10.2000 r. (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 64),
- 32001 D 0158: Decyzja Komisji 2001/158/WE z dnia 12.02.2001 r. (Dz.U. L 57 z 27.2.2001, str. 52),
- 32001 D 0700: Decyzja Komisji 2001/700/WE z dnia 17.9.2001 r. (Dz.U. L 256 z 25.9.2001, str. 14),
- 32002 D 0337: Decyzja Komisji 2002/337/WE z dnia 25.4.2002 r. (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 58),
- 32002 D 0574: Decyzja Komisji 2002/574/WE z dnia 10.7.2002 r. (Dz.U. L 181 z 11.7.2002, str. 23).

(a) W Załączniku część II punkt B skreśla się pozycję dotyczącą Estonii.

(b) W Załączniku część VIII punkt B skreśla się pozycję dotyczącą Estonii.

(c) W Załączniku część XI skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Węgry,
Słowacja.

(d) W Załączniku część XII skreśla się pozycję dotyczącą Węgier.

45. 31994 D 0577: Decyzja Komisji 94/577/WE z dnia 15 lipca 1994 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych dla przywozu nasienia bydła z państw trzecich (Dz.U. L 221 z 26.8.1994, str. 26) zmieniona przez:

— 31999 D 0495: Decyzja Komisji 1999/495/WE z dnia 1.7.1999 r. (Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 56).

Część 2 załącznika A otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ 2

Wykaz krajów upoważnionych do stosowania wzoru świadectwa zdrowia określonego w części I załącznika A

NOWA ZELANDIA

RUMUNIA

SZWAJCARIA”

46. 31994 D 0984: Decyzja Komisji 94/984/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu świeżego mięsa drobiowego z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 378 z 31.12.1994, str. 11) zmieniona przez:

- 31995 D 0302: Decyzja Komisji 95/302/WE z dnia 13.7.1995 r. (Dz.U. L 185 z 4.8.1995, str. 50),
- 31996 D 0298: Decyzja Komisji 96/298/WE z dnia 23.2.1996 r. (Dz.U. L 114 z 8.5.1996, str. 33),
- 31996 D 0456: Decyzja Komisji 96/456/WE z dnia 22.7.1996 r. (Dz.U. L 188 z 27.7.1996, str. 52),
- 31999 D 0549: Decyzja Komisji 1999/549/WE z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 209 z 7.8.1999, str. 36),
- 32000 D 0254: Decyzja Komisji 2000/254/WE z dnia 20.3.2000 r. (Dz.U. L 78 z 29.3.2000, str. 33),
- 32000 D 0352: Decyzja Komisji 2000/352/WE z dnia 4.5.2000 r. (Dz.U. L 124 z 25.5.2000, str. 64),
- 32001 D 0598: Decyzja Komisji 2001/598/WE z dnia 11.7.2001 r. (Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 37),
- 32001 D 0659: Decyzja Komisji 2001/659/WE z dnia 6.8.2001 r. (Dz.U. L 232 z 30.8.2001, str. 19),
- 32002 D 0477: Decyzja Komisji 2002/477/WE z dnia 20.6.2002 r. (Dz.U. L 164 z 22.06.02, str. 39).

W Załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Cypr,
Litwa,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

47. 31995 L 0070: Dyrektywa Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób małży dwuskorupowych (Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 33) zmieniona przez:

- 32001 D 0293: Decyzja Komisji 2001/293/WE z dnia 30.3.2001 r. (Dz.U. L 100 z 11.4.2001, str. 30).

W załączniku C dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska:	Ifremer Boite Postale 133 17390 La Tremblade France
Estonia:	Veterinaar- ja Toidulaboratorium Kreutzwaldi 30 51006 Tartu
Cypr:	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων 80, Οδός, 26 ^{ης} Οκτωβρίου GR-54627, Θεσσαλονίκη (Institute of Infectious and Parasitological Diseases Center of Veterinary Institutes 80, 26 th October Street GR-54627, Thessaloniki)

Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Lejupes iela 3
LV-1076 Rīga

Litwa: Nacionalinė veterinarijos laboratorija
J.Kairiūkščio g. 10
LT-2021 Vilnius

Węgry: Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2.
Tábornok u. 2.
HU-1581 Budapest

Malta: Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie
Basaldella di Campoformido (UD)
Italy

Polska: Laboratorium Zakładu Higieny Środków Żywnienia Zwierząt
Państwowego Instytutu Weterynaryjnego
Al. Partyzantów 57
PL-24-100 Puławy

Słowenia: Nacionalni veterinarski inštitut
Gerbičeva 60
SI-1000 Ljubljana

Słowacja: Laboratoire de Génétique et Pathologie Ifremer
Ronce les bains
F – 17390 La Tremblade, France”

48. 31995 D 0233: Decyzja Komisji 95/233/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 156 z 7.7.1995, str.76) zmieniona przez:

- 31996 D 0619: Decyzja Komisji 96/619/WE z dnia 16.10.1996 r. (Dz.U. L 276 z 29.10.1996, str. 18),
- 32001 D 0732: Dyrektywa Komisji 2001/732/WE z dnia 10.10.2001 r. (Dz.U. L 275 z 18.10.2001, str. 15),
- 32001 D 0751: Decyzja Komisji 2001/751/WE z dnia 16.10.2001 r. (Dz.U. L 281 z 25.10.2001, str. 24),
- 32002 D 0183: Decyzja Komisji 2002/183/WE z dnia 28.2.2002 r. (Dz.U. L 61 z 2.3.2002, str. 56).

(a) W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Cypr,

Węgry,

Łotwa,

Polska,

Słowenia,

Republika Słowacka.

(b) W załączniku II skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Cypr,
Węgry,
Łotwa,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

49. 31995 D 0340: Decyzja Komisji 95/340/WE z dnia 27 lipca 1995 r. ustalająca tymczasowy wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz mleka i produkty na bazie mleka oraz uchylająca decyzję 94/70/WE (Dz.U. L 200 z 24.8.1995, str. 38) zmieniona przez:

- 31996 D 0106: Decyzja Komisji 96/106/WE z dnia 29.1.1996 r. (Dz.U. L 24 z 31.1.1996, str. 34),
- 31996 D 0325: Decyzja Komisji 96/325/WE z dnia 29.4.1996 r. (Dz.U. L 123 z 23.5.1996, str. 24),
- 31996 D 0571: Decyzja Komisji 96/571/WE z dnia 24.9.1996 r. (Dz.U. L 250 z 2.10.1996, str. 19),
- 31996 D 0584: Decyzja Komisji 96/584/WE z dnia 25.9.1996 r. (Dz.U. L 255 z 9.10.1996, str. 20),
- 32001 D 0743: Decyzja Komisji 2001/743/WE z dnia 19.10.2001 r. (Dz.U. L 278 z 23.10.2001, str. 32).

W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,
Cypr,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

50. 31996 L 0023: Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u zwierząt żywych i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10).

W artykule 8 ustęp 3, po pierwszym akapicie dodaje się następujący akapit:

„Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja prześlą Komisji, po raz pierwszy do 31 marca 2005 r., wyniki planów wykrywania substancji i ich pozostałości oraz przyjęte środki kontrolne.”

51. 31996 D 0482: Decyzja Komisji 96/482/WE z dnia 12 lipca 1996 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i świadectwa weterynaryjne dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych innych gatunków niż ptaki bezgrzebieniowe i ich jaj pochodzących z państw trzecich z uwzględnieniem środków zdrowotnych stosowanych po ich przywozie (Dz.U. L 196 z 7.8.1996, str. 13) zmieniona przez:

- 31999 D 0549: Dyrektywa Komisji 1999/549/WE z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 209 z 7.8.1999, str. 15),
- 32000 D 0505: Decyzja Komisji 2000/505/WE z dnia 25.7.2000 r. (Dz.U. L 201 z 9.8.2000, str. 8),
- 32002 D 0183: Decyzja Komisji 2002/183/WE z dnia 28.2.2002 r. (Dz.U. L 61 z 2.3.2002, str. 56),
- 32002 D 0542: Decyzja Komisji 2002/542/WE z dnia 4.7.2002 r. (Dz.U. L 176 z 5.7.2002, str. 43).

W załączniku I część I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Cypr,
Republika Czeska,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

52. 31997 D 0004: Decyzja Komisji 97/4/WE z dnia 12 grudnia 1996 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 2 z 4.1.1997, str. 6) zmieniona przez:

- 31997 D 0574: Decyzja Komisji 97/574/WE z dnia 22.7.1997 r. (Dz.U. L 236 z 27.8.1997, str. 20),

— 32001 D 0400: Decyzja Komisji 2001/400/WE z dnia 17.5.2001 r. (Dz.U. L 140 z 24.5.2001, str. 70).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX –
ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS –
BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: carne fresca de ave / Produkt: čerstvé drůbeží maso / Produkt: fersk fjerkrækød / Erzeugnis: frisches Geflügelfleisch / Toode: värsked linnuliha / Προϊόν: ωπό κρέας πουλερικών / Product: fresh poultry meat / Produit: viandes fraîches de volaille / Prodotto: carne fresca di pollame / Produkts: svaiga putnu gaļa / Produkta: šviežia paukštiena / Termék: friss baromfihús / Prodott: Laħam frisk tat-tigieġ / Produkt: vers vlees van gevogelte / Produkt: świeże mięso drobiowe / Prodotto: carne fresca de aves / Produkt: Čerstvé hydínové mäso / Proizvod: sveže meso perutnine / Tuote: tuore sipikarjanliha / Varuslag: färskt fjäderfäkött

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalinė nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národný odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / Název / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / Név / Isem / Naam / Nazwa / Nome / Názov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / Město / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pilsēta / Miestas / Város / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

- 4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione /
 Régiõs / Regionas / Régió / Reġjun / Regio / Region / Região / Kraj / Regija / Alue /
 Region
- 5 = Actividad / Činnost / Aktivitet / Tätigkeit / Tegevusvaldkond / Είδος εγκατάστασης /
 Activity / Activité / Attività / Darbība / Veikla / Tevékenység / Attivita` / Activiteit /
 Rodzaj działalności / Actividade / Činnost' / Dejavnost / Toimintamuoto / Verksamhet
- SH = Matadero / Jatky / Slagteri / Schlachthof / Ταμαγία / Σφαγιοτεχνική εγκατάσταση /
 Slaughterhouse / Abattoir / Macello / Kautuve / Skerdykla / Vágóhíd / Biččerija /
 Slachthuis / Rzeźnia / Matadouro / Bitúnok / Klavnica / Teurastamo / Slakteri
- CP = Sala de despiece / Bourárna / Opskæringsvirksomheder / Zerlegungsbetrieb /
 Lihalõikusettevõtte / Εργαστήριο Τεμαχισμού / Cutting plant / Découpe / Sala di
 sezionamento / Gaļas sadalīšanas uzņēmums / Išpjautymo įmonė / Daraboló üzem /
 Stabiliment tal-qtiegħ / Uitsnijderij / Zakład rozbioru / Sala de corte / Rozrábkareň /
 Razsekovalnica / Leikkaamo / Styckningsanläggning
- CS = Almacén frigorífico / Chladírna (mrazírna) / Frysehus / Kühlhaus / Külmladu /
 Ψυκτική εγκατάσταση / Cold store / Entrepõsage / Deposito frigorifero / Saldõtava /
 Šaltieji sandėliai / Hütõház / Kamra tal-friza / Koelhuis / Chłodnia składowa /
 Armazém / Frigorífico / Chladiareň (mraziareň) / Hladilnica / Kylvävarasto / Kyl- och
 fryshus”

(b) W Załączniku, tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiz: ARGĒNTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”
- (ii) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN/ Land: BRASILIEN / Riik: BRASIILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiz: BRAŽIL / Land: BRASILIĚ / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;
- (iii) „País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN / Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA / Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiz: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BUŁGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”;

- (iv) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiž: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;
- (v) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Χώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĖ / Ország: CHILE / Pajjiž: ČILI / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;
- (vi) „País: CROACIA / Země: CHORVATSKO / Land: KROATIEN / Land: KROATIEN / Riik: HORVAATIA / Χώρα: ΚΡΟΑΤΙΑ / Country: CROATIA / Pays: CROATIE / Paese: CROAZIA / Valsts: HORVĀTIJA / Šalis: KROATIJA / Ország: HORVÁTOR SZÁG / Pajjiž: KROAZJA / Land: KROATIË / Państwo: CHORWACJA / País: CROÁCIA / Krajina: CHORVÁTSKO / Država: HRVAŠKA / Maa: KROATIA / Land: KROATIEN”;
- (vii) „País: ISRAEL / Země: IZRAEL / Land: ISRAEL / Land: ISRAEL / Riik: IISRAEL / Χώρα: ΙΣΡΑΗΛ / Country: ISRAEL / Pays: ISRAËL / Paese: ISRAELE / Valsts: IZRAĒLA / Šalis: IZRAELIS / Ország: IZRAEL / Pajjiž: IŽRAEL / Land: ISRAËL / Państwo: IZRAEL / País: ISRAEL / Krajina: IZRAEL / Država: IZRAEL / Maa: ISRAEL / Land: ISRAEL”;

- (viii) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMÆNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: POYMANIA / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;
- (ix) „País: TAILANDIA / Země: THAJSKO / Land: THAILAND / Land: THAILAND / Riik: TAI / Χώρα: ΤΑΪΛΑΝΔΗ / Country: THAILAND / Pays: THAILANDE / Paese: TAILANDIA / Valsts: TAIZEME / Šalis: TAILANDAS / Ország: THÁJFÖLD / Pajjiž: TAJLANDJA / Land: THAILAND / Państwo: TAJLANDIA / País: TAILANDIA / Krajina: THAJSKO / Država: TAJSKA / Maa: THAIMAA / Land: THAILAND”;
- (x) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiž: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”.

(xi) „País: CHINA / Země: ČÍNA / Land: KINA / Land: CHINA / Riik: HIINA / Χώρα: KINA / Country: CHINA / Pays: CHINE / Paese: CINA / Valsts: ĶĪNA / Šalis: Kinija / Ország: KÍNA / Pajjiž: ĆINA / Land: CHINA / Państwo: CHINY / País: CHINA / Krajina: Čína / Država: KITAJSKA / Maa: KIINA / Land: KINA”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Cypr,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

53. 31997 L 0078: Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9).

(a) Wstępne zdanie artykułu 11 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwo Członkowskie, w imieniu wszystkich Państw Członkowskich, przez które ma przebiegać tranzyt, zezwoli wyłącznie na tranzyt przesyłek z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego lub też do tego samego państwa trzeciego, pod warunkiem że:”

(b) W artykule 21 dodaje się następujący ustęp:

„4. W odniesieniu do granicy z Rumunią i jedynie w stosunku do urzędzeń, które mają zostać zapewnione, mają zastosowanie szczególne rozwiązania dla Węgier przez okres trzech lat od dnia przystąpienia. Podczas tego okresu przejściowego Węgry stosują środki, które zostaną ustalone przed dniem przystąpienia zgodnie z procedurą określoną w art. 29.

Przed upływem tego trzyletniego okresu, rozwiązania zostaną poddane przeglądowi i zostaną przyjęte konieczne środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 29.”

(c) Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

TERYTORIA WYMIENIONE W ART. 1

1. Terytorium Królestwa Belgii.
2. Terytorium Republiki Czeskiej.
3. Terytorium Królestwa Danii z wyjątkiem Wysp Owczych oraz Grenlandii.
4. Terytorium Republiki Federalnej Niemiec.
5. Terytorium Republiki Estońskiej.

6. Terytorium Republiki Greckiej.
7. Terytorium Królestwa Hiszpanii z wyjątkiem Ceuty i Melilli.
8. Terytorium Republiki Francuskiej.
9. Terytorium Irlandii.
10. Terytorium Republiki Włoskiej.
11. Terytorium Republiki Cypryjskiej.
12. Terytorium Republiki Łotewskiej.
13. Terytorium Republiki Litewskiej.
14. Terytorium Wielkie Księstwo Luksemburga.
15. Terytorium Republiki Węgierskiej.
16. Terytorium Republiki Malty.
17. Terytorium Królestwa Niderlandów w Europie.
18. Terytorium Republiki Austrii.
19. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
20. Terytorium Republiki Portugalskiej.
21. Terytorium Republiki Słowenii.
22. Terytorium Republiki Słowackiej.
23. Terytorium Republiki Finlandii.
24. Terytorium Królestwa Szwecji.
25. Terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”.

54. 31997 D 0222: Decyzja Komisji 97/222/WE z dnia 28 lutego 1997 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz produktów mięsnych (Dz.U. L 89 z 4.4.1997, str. 39) zmieniona przez:

- 31997 D 0737: Decyzja Komisji 97/737/WE z dnia 14.10.1997 r. (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 39),
- 31998 D 0246: Decyzja Komisji 98/246/WE z dnia 19.3.1998 r. (Dz.U. L 98 z 31.3.1998, str. 44),
- 31999 D 0062: Decyzja Komisji 1999/62/WE z dnia 21.12.1998 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 54),
- 32000 D 0338: Decyzja Komisji 2000/338/WE z dnia 13.4.2000 r. (Dz.U. L 117 z 18.5.2000, str. 32),
- 32001 D 0794: Decyzja Komisji 2001/794/WE z dnia 9.11.2001 r. (Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 20),
- 32002 D 0184: Decyzja Komisji 2002/184/WE z dnia 27.2.2002 r. (Dz.U. L 61 z 2.3.2002, str. 61),
- 32002 D 0464: Decyzja Komisji 2002/464/WE z dnia 13.6.2002 r. (Dz.U. L 161 z 19.6.2002, str. 16).

(a) W Załączniku część I skreśla się pozycje dotyczące Republiki Czeskiej.

(b) W Załączniku część II skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Estonia,

Cypr,

Łotwa,

Litwa,
Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

55. 31997 D 0232: Decyzja Komisji 97/232/WE z dnia 3 marca 1997 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz owiec i kóz (Dz.U. L 93 z 8.4.1997, str. 43) zmieniona przez:

- 31999 D 0541: Decyzja Komisji 1999/541/WE z dnia 26.7.1999 r. (Dz.U. L 207 z 6.8.1999, str. 15),
- 32001 D 0600: Decyzja Komisji 2001/600/WE z dnia 17.7.2001 r. (Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 51),
- 32002 D 0003: Decyzja Komisji 2002/3/WE z dnia 28.12.2001 r. (Dz.U. L 2 z 4.01.2002, str. 17).

(a) Część 2 Załącznika otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ 2

Wykaz państw trzecich upoważnionych do korzystania ze świadectwa określonego w załączniku I część 1 litera b) do decyzji 93/198/EWG w odniesieniu do przywozu owiec i kóz przeznaczonych do natychmiastowego uboju

Bułgaria (z wyłączeniem prowincji Burgas, Jambol, Hasskovo oraz Kardjali)

Kanada (z wyłączeniem rejonu Doliny Okanagan Kolumbii Brytyjskiej, który jest oznaczony jako obszar rozgraniczony linią nakreśloną z punktu na granicy kanadyjsko-amerykańskiej 120° 15' długości geograficznej 49° szerokości geograficznej północnej do punktu 119° 35' długości geograficznej, 50° 30' szerokości geograficznej północno-wschodniej do punktu 119° długości geograficznej, 50° 45' szerokości geograficznej południowej do punktu na granicy kanadyjsko/amerykańskiej 118° 15' długości geograficznej i 49° szerokości geograficznej).

Chorwacja

Nowa Zelandia

Rumunia”

(b) Część 3 Załącznika otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ 3

Wykaz państw trzecich upoważnionych do korzystania ze świadectwa określonego w załączniku II część 1 litera a) do decyzji 93/198/EWG w odniesieniu do przywozu owiec i kóz przeznaczonych do tuczu

Bułgaria (z wyłączeniem prowincji Burgas, Jambol, Hasskovo oraz Kardjali)

Kanada (z wyłączeniem rejonu Doliny Okanagan Kolumbii Brytyjskiej, który jest oznaczony jako obszar rozgraniczony linią nakreśloną z punktu na granicy kanadyjsko-amerykańskiej 120° 15' długości geograficznej 49° szerokości geograficznej północnej do punktu 119° 35' długości geograficznej, 50° 30' szerokości geograficznej północno-wschodniej do punktu 119° długości geograficznej, 50° 45' szerokości geograficznej południowej do punktu na granicy kanadyjsko-amerykańskiej 118° 15' długości geograficznej i 49° szerokości geograficznej).

Chile

Chorwacja

Grenlandia

Islandia

Nowa Zelandia

Rumunia

Szwajcaria”

(c) Część 4 Załącznika otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ 4

Wykaz państw trzecich, które obowiązane są korzystać ze świadectwa określonego w załączniku II część 1 litera b) do decyzji 93/198/EWG w odniesieniu do przywozu kóz i owiec maciorek

Bułgaria (z wyłączeniem prowincji Burgas, Jambol, Hasskovo oraz Kardjali)

Kanada (z wyłączeniem rejonu Doliny Okanagan Kolumbii Brytyjskiej, który jest oznaczony jako obszar rozgraniczony linią nakreśloną z punktu na granicy kanadyjsko-amerykańskiej 120° 15' długości geograficznej 49° szerokości geograficznej północnej do punktu 119° 35' długości geograficznej, 50° 30' szerokości geograficznej północno-wschodniej do punktu 119° długości geograficznej, 50° 45' szerokości geograficznej południowej do punktu na granicy kanadyjsko-amerykańskiej 118° 15' długości geograficznej i 49° szerokości geograficznej).

Chile

Chorwacja

Grenlandia

Islandia

Nowa Zelandia

Rumunia

Szwajcaria”

(d) Część 5 Załącznika otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ 5

Państwa trzecie lub części terytorium państw trzecich uznane za spełniające wymogi do uzyskania statusu obszaru wolnego od brucelozy

Grenlandia

Rumunia”

56. 31997 D 0252: Decyzja Komisji 97/252/WE z dnia 25 marca 1997 r. ustalająca tymczasowy wykaz zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz mleka i przetworów mlecznych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 101 z 18.4.1997, str. 46) zmieniona przez:

- 31997 D 0480: Decyzja Komisji 97/480/WE z dnia 1.7.1997 r. (Dz.U. L 207 z 1.8.1997, str. 1),
- 31997 D 0598: Decyzja Komisji 97/598/WE z dnia 25.7.1997 r. (Dz.U. L 240 z 2.9.1997, str. 8),
- 31997 D 0617: Decyzja Komisji 97/617/WE z dnia 29.7.1997 r. (Dz.U. L 250 z 13.9.1997, str. 15),
- 31997 D 0666: Decyzja Komisji 97/666/WE z dnia 17.9.1997 r. (Dz.U. L 283 z 15.10.1997, str. 1),
- 31998 D 0071: Decyzja Komisji 98/71/WE z dnia 7.1.1998 r. (Dz.U. L 11 z 17.1.1998, str. 39),
- 31998 D 0087: Decyzja Komisji 98/87/WE z dnia 15.1.1998 r. (Dz.U. L 17 z 22.1.1998, str. 28),
- 31998 D 0088: Decyzja Komisji 98/88/WE z dnia 15.1.1998 r. (Dz.U. L 17 z 22.1.1998, str. 31),
- 31998 D 0089: Decyzja Komisji 98/89/WE z dnia 16.1.1998 r. (Dz.U. L 17 z 22.1.1998, str. 33),
- 31998 D 0394: Decyzja Komisji 98/394/WE z dnia 29.5.1998 r. (Dz.U. L 176 z 20.6.1998, str. 28),
- 31999 D 0052: Decyzja Komisji 1999/52/WE z dnia 8.1.1999 r. (Dz.U. L 17 z 22.1.1999, str. 51),
- 32001 D 0177: Decyzja Komisji 2001/177/WE z dnia 15.2.2001 r. (Dz.U. L 68 z 9.3.2001, str. 1),
- 32002 D 0527: Decyzja Komisji 2002/527/WE z dnia 27.6.2002 r. (Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 86).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX –
ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS –
BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: leche y productos lácteos / Výrobek: mléko a mléčné výrobky / Produkt: mælk og
mejeriprodukter / Erzeugnis: Milch und Milcherzeugnisse / Toode: piim ja piimatooted,
piimapõhised tooted / Προϊόν: γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα / Product: milk and milk
products / Produit: lait et produits laitiers / Prodotto: latte e prodotti lattiero-caseari /
Produkts: piens un piena produkti / Produktas: pienas ir pieno produktai / Termék: tej és
tejtermékek / Prodott: Ħalib u prodotti tal-ħalib / Product: melk en zuivelproducten / Produkt:
mleko i przetwory mleczne / Produto: leite e produtos lácteos / produkt: mlieko a mliečne
výrobky / Proizvod: mleko in mlečni izdelki / Tuote: maito- ja maitotuotteet / Varuslag: mjölk
och mjölkprodukter

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalinė nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národný odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / Název / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / Név / Isem / Naam / Nazwa / Nome / Názov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / Město / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pilsēta / Miestas / Város / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad
- 4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιτοχή / Region / Région / Regione / Reģions / Regionas / Régió / Reģjun / Regio / Region / Região / Kraj / Regija / Alue / Region
- 5 = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erimärkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Īpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar

- 6 = * Países y establecimientos que cumplen todos los requisitos del apartado 1 del artículo 2 de la Decisión 95/408/CE del Consejo.
- * Země a zařízení, které splňují všechny požadavky čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 95/408/ES.
- * Lande og virksomheder, der opfylder alle betingelserne i artikel 2, stk. 1, i Rådets beslutning 95/408/EF.
- * Länder und Betriebe, die alle Anforderungen des Artikels 2 Absatz 1 der Entscheidung 95/408/EG des Rates erfüllen.
- * Nõukogu otsuse 95/408/EÜ artikli 2 lõike i 1 kõikidele nõuetele vastavad riigid ja ettevõtted.
- * Χώρες και εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης 95/408/EK του Συμβουλίου.
- * Countries and establishments complying with all requirements of Article 2(1) of Council Decision 95/408/EC.
- * Pays et établissements remplissant l'ensemble des dispositions de l'article 2 paragraphe 1 de la décision 95/408/CE du Conseil.
- * Paese e stabilimenti che ottemperano a tutte le disposizioni dell'articolo 2, paragrafo 1 della decisione 95/408/CE del Consiglio.
- * Valstis un uzņēmumi, kuri atbilst Padomes Lēmuma 95/408/EK 2. panta 1. punkta prasībām.
- * Šalys ir įmonės, atitinkančios visus Tarybos sprendimo 95/408/EB 2 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

- * Azok az országok és létesítmények, amelyek teljes mértékben megfelelnek a 95/408/EK tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- * Pajjiżi u stabiliment i jissodisfaw il-kundizzjonijiet ta' l-Artiklu 2(1) tad-Deċiżjoni tal-Kunsill 95/408/KE.
- * Landen en inrichtingen die voldoen aan al de voorwaarden van artikel 2, lid 1, van Beschikking 95/408/EG van de Raad.
- * Państwa i zakłady spełniające wszystkie wymagania artykułu 2 ust. 1 decyzji Rady 95/408/WE.
- * Países e estabelecimentos que respeitam todas as exigências do n.o 1 do artigo 2.o da Decisão 95/408/CE do Conselho.
- * Krajiny a prevádzkarne v súlade so všetkými požiadavkami článku 2 (1) rozhodnutia Rady 95/408/ES.
- * Države in obrati, ki izpolnjujejo vse zahteve iz člena 2 (1) Odločbe Sveta 95/408/ES.
- * Neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 1 kohdan kaikki vaatimukset täyttävät maat ja laitokset.
- * Länder och anläggningar som uppfyller alla krav i artikel 2.1 i rådets beslut 95/408/EG.”

(b) W Załączniku tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „AR - País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiž: ARGĒNTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA'
- (ii) „AU - País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN/ Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRALIA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiž: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIĚ / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;
- (iii) „BU - País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN/ Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA / Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiž: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BULGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”;

- (iv) „CA – País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiz: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;
- (v) „CH - País: SUIZA / Země: ŠVÝCARSKO / Land: SCHWEIZ / Land: SCHWEIZ / Riik: ŠVEITS / Χώρα: ΕΛΒΕΤΙΑ / Country: SWITZERLAND / Pays: SUISSE / Paese: SVIZZERA / Valsts: ŠVEICE / Šalis: ŠVEICARIJA / Ország: SVÁJC / Pajjiz: SVIZZERA / Land: ZWITZERLAND / Państwo: SZWAJCARIA / País: SUIÇA / Krajina: ŠVAJČIARSKO / Država: ŠVICA / Maa: SVEITSI / Land: SCHWEIZ”;
- (vi) „HR - País: CROACIA / Země: CHORVATSKO / Land: KROATIEN / Land: KROATIEN / Riik: HORVAATIA / Χώρα: ΚΡΟΑΤΙΑ / Country: CROATIA / Pays: CROATIE / Paese: CROAZIA / Valsts: HORVĀTIJA / Šalis: KROATIJA / Ország: HORVÁTORSZÁG / Pajjiz: KROAZJA / Land: KROATIË / Państwo: CHORWACJA / País: CROÁCIA / Krajina: CHORVÁTSKO / Država: HRVAŠKA / Maa: KROATIA / Land: KROATIEN”;
- (vii) „IL – País: ISRAEL / Země: IZRAEL / Land: ISRAEL / Land: ISRAEL / Riik: IISRAEL / Χώρα: ΙΣΡΑΗΛ / Country: ISRAEL / Pays: ISRAËL / Paese: ISRAELE / Valsts: IZRAĒLA / Šalis: IZRAELIS / Ország: IZRAEL / Pajjiz: IŽRAEL / Land: ISRAËL / Państwo: IZRAEL / País: ISRAEL / Krajina: IZRAEL / Država: IZRAEL / Maa: ISRAEL / Land: ISRAEL”;

- (viii) „NZ - País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;
- (ix) „RO - País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMÆNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: ΡΟΥΜΑΝΙΑ / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;
- (x) „SG - País: SINGAPUR / Země: SINGAPUR / Land: SINGAPORE / Land: SINGAPUR / Riik: SINGAPUR / Χώρα: ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ / Country: SINGAPORE / Pays: SINGAPOUR / Paese: SINGAPORE / Valsts: SINGAPŪRA / Šalis: SINGAPŪRAS / Ország: SZINGAPŰR / Pajjiž: SINGAPOR / Land: SINGAPORE / Państwo: SINGAPUR / País: SINGAPURA / Krajina: SINGAPUR / Država: SINGAPUR / Maa: SINGAPORE / Land: SINGAPORE”;

- (xi) „IS – País: ISLANDIA / Země: ISLAND / Land: ISLAND/ Land: ISLAND / Riik: ISLAND / Χώρα: ΙΣΛΑΝΔΙΑ / Country: ICELAND / Pays: ISLANDE / Paese: ISLANDA / Valsts: ISLANDE / Šalis: ISLANDIJA / Ország: IZLAND / Pajjiž: IŽLANDA / Land: IJSLAND / Państwo: ISLANDIA / País: ISLÂNDIA / Krajina: ISLAND / Država: ISLANDIJA / Maa: ISLANTI / Land: ISLAND”;
- (xii) „TR – País: TURQUÍA / Země: TURECKO / Land: TYRKIET / Land: TÜRKEI / Riik: TÜRGI / Χώρα: ΤΟΥΡΚΙΑ / Country: TURKEY / Pays: TURQUIE / Paese: TURCHIA/ Valsts: TURCIJA / Šalis: TURKIJA / Ország: TÖRÖKORSZÁG / Pajjiž: TURKIJA / Land: TURKIJE / Państwo: TURCJA / País: TURQUIA / Krajina: TURECKO / Država: TURČIJA / Maa: TURKKI / Land: TURKIET”
- (xiii) „US – País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiž: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE/ Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;

- (xiv) „UY – País: URUGUAY / Země: URUGUAY / Land: URUGUAY / Land: URUGUAY / Riik: URUGUAY / Χώρα: ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ / Country: URUGUAY / Pays: URUGUAY / Paese: URUGUAY / Valsts: URUGVAJA / Šalis: URUGVAJUS / Ország: URUGUAY / Pajjiž: URUGWAJ / Land: URUGUAY / Państwo: URUGWAJ / País: URUGUAI / Krajina: URUGUAI / Država: URUGVAJ / Maa: URUGUAY / Land: URUGUAY”;
- (xv) „ZA - País: SUDÁFRICA / Země: JIŽNÍ AFRIKA / Land: SYDAFRIKA / Land: SŮDAFRIKA / Riik: LÕUNA-AAFRIKA / Χώρα: ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Valsts: DIENVIDĀFRIKA / Šalis: PIETŪ AFRIKA / Ország: DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiž: L-AFRIKA T'ISFEL / Land: ZUID-AFRIKA / Państwo: REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI / País: ÁFRICA DO SUL / Krajina: JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA / Država: JUŽNA AFRIKA / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA”;

(xvi) „MK – País: ANTIGUA REPÚBLICA YUGOSLAVA DE MACEDONIA / Země: BÝVALÁ JUGOSLÁVSKÁ REPUBLIKA MAKEDÓNIE / Land: DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN / Land: DIE EHEMALIGE JUGOSLAWISCHE REPUBLIK MAZEDONIEN / Riik: ENDINE JUGOSLAAVIA MAKEDOONIA VABARIIK / Χώρα: ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ / Country: FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA / Pays: ANCIENNE REPUBLIQUE YOUGOSLAVE DE MACEDOINE / Paese: EX REPUBBLICA IUGOSLAVA DI MACEDONIA / Valsts: BIJUSĪ DIENVIDSLĀVIJAS MAĶEDONIJAS REPUBLIKA / Šalis: BUVUSIOJI JUGOSLAVIJOS RESPUBLIKA MAKEDONIJA / Ország: MACEDÓNIA, VOLT JUGOSZLÁV KÖZTÁRSASÁG / Pajjiż: DIK LI KIENET IR-REPUBBLIKA JUGOSLAVA TAL-MAĊEDONJA / Land: VOORMALIGE JOEGOSLAVISCHERE REPUBLIEK MACEDONIË / Państwo: BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII / País: ANTIGA REPUBLICA JUGOSLAVA DA MACEDONIA / Krajina: BÝVALÁ JUHOSLOVANSKÁ REPUBLIKA MACEDÓNSKO / Država: NEKDANJA JUGOSLOVANSKA REPUBLIKA MAKEDONIJA / Maa: ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA / Land: F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN”.

- (c) W załączniku I, uwaga dotycząca pozycji odnośnie Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii otrzymuje brzmienie:

„Nota: Código provisional que no afecta en absoluto a la denominación definitiva del país, que se acordará tras la conclusión de las negociaciones actualmente en curso sobre este tema en las Naciones Unidas. – Poznámka: Prozatímní kód, kterým není žádným způsobem dotčeno konečné označení této země, které bude odsouhlaseno po ukončení jednání probíhajícího o této záležitosti v OSN. – Note: Denne foreløbige kode foregriber på ingen måde landets endelige benævnelse, som vil blive fastlagt efter afslutningen af de forhandlinger, der for tiden føres herom inden for rammerne af FN. – Note: Provisorischer Code, der die endgültige Benennung des Landes nicht berührt, die nach Abschluss der laufenden Verhandlungen innerhalb der Vereinten Nationen festgelegt wird. – *Märkus:* Ajutine kood, mis ei takista mingil viisil võtmast kasutusele maa lõplikku nimetust, mis lepitakse kokku Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni antud küsimuses käimasolevate läbirääkimiste tulemusel. – *Σημείωση:* Αυτός ο κωδικός δεν προδικάζει καθόλου την οριστική ονομασία της χώρας η οποία θα συμφωνηθεί όταν ολοκληρωθούν οι σχετικές διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών. – *Note:* Provisional code, which does not prejudice in any way the definitive nomenclature for this country, which will be agreed following the conclusion of negotiations currently taking place on this subject at the United Nations. – *Note:* Code provisoire qui ne préjuge en rien de la dénomination définitive du pays, qui sera agréée dès conclusion des négociations actuellement en cours à ce sujet dans le cadre des Nations unies.

– Nota: Questo codice provvisorio non pregiudica assolutamente la denominazione definitiva del paese che sarà approvata non appena conclusi i negoziati attualmente in corso al riguardo nel quadro delle Nazioni Unite. – Piezīme: Pagaidu kods, kurš nekādā veidā neietekmē galīgo valsts nomenklatūru, kura tiks apstiprināta Apvienoto Nāciju Organizācijas ietvaros pašlaik notiekošo sarunu rezultātā. – Pastaba: Laikīnais kods, neturēsiantis ītakos pastovīai šios šalies terminologijai, dēl kurios bus susitarta pasibaigus šiuo klausimu vykstančioms deryboms Jungtinėse Tautose. – Megjegyzés: Ideiglenes kód, amely független az említett ország azon végleges elnevezésétől, amelyről az ENSZ-ben folytatott jelenlegi tárgyalások lezárását követően születik döntés. – Nota: Dan il-kodiċi provvizorju ma jippreġudika bl-ebda mod in-nomenklatura definittiva tal-pajjiż, li se jkun miftiehem wara l-konklużjoni tan-negozjati li qed isiru fuq dan is-sugġett fi hdan il-Ġnus Magħquda. – Noot: Voorlopige code die geen invloed op de definitieve naam van het land heeft, die aan het einde van de lopende onderhandelingen in het kader van de Verenigde Naties zal worden vastgesteld. – Uwaga: Tymczasowy kod, który w ostateczny sposób nie o nazewnictwie dla tego kraju, zostanie uzgodniony w następstwie aktualnie trwających negocjacji w tym zakresie na forum ONZ. – Nota: Código provisório que não interfere em nada com a denominação definitiva do país, que será aprovada após conclusão das negociações actualmente em curso sobre este assunto no quadro das Nações Unidas. – Poznámka: dočasný kód, ktorým nie je žiadnym spôsobom dotknuté označenie tejto krajiny, ktoré bude odsúhlasené po ukončení rokovaní o tejto záležitosti prebiehajúcich v súčasnosti v OSN. – Opomba: Začasna koda, ki nikakor dokončno ne določa nomenklature za to državo in bo dogovorjena po zaključku pogajanj, ki trenutno

potekajo na to temo v Združenih narodih. – Huomautus: Tämä väliaikainen koodi ei estä ottamasta käyttöön maan lopullista nimeä, joka hyväksytään, kun Yhdistyneissä Kansakunnissa asiasta käytävät neuvottelut saadaan päätökseen. – Anmärkning: Koden föregriper inte den definitiva beteckningen av detta land, vilken kommer att bestämmas under de förhandlingar som för närvarande pågår i Förenta nationerna."

(d) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Estonia,

Cypr,

Łotwa,

Litwa,

Węgry,

Polska,

Słowenia,

Słowacja.

57. 31997 D 0296: Decyzja Komisji 97/296/WE z dnia 22 kwietnia 1997 r. ustalająca wykaz państw trzecich, z których dopuszcza się przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 122 z 14.5.1997, str. 21) zmieniona przez:

— 31997 D 0429: Decyzja Komisji 97/429/WE z dnia 30.6.1997 r. (Dz.U. L 184 z 12.7.1997, str. 53),

— 31997 D 0564: Decyzja Komisji 97/564/WE z dnia 28.7.1997 r. (Dz.U. L 232 z 23.8.1997, str. 13),

- 31997 D 0758: Decyzja Komisji 97/758/WE z dnia 6.11.1997 r. (Dz.U. L 307 z 12.11.1997, str. 38),
- 31997 D 0877: Decyzja Komisji 97/877/WE z dnia 23.12.1997 r. (Dz.U. L 356 z 31.12.1997, str. 62),
- 31998 D 0148: Decyzja Komisji 46/148/WE z dnia 13.2.1998 r. (Dz.U. L 98 z 17.2.1998, str. 18),
- 31998 D 0419: Decyzja Komisji 98/419/WE z dnia 30.6.1998 r. (Dz.U. L 190 z 4.7.1998, str. 55),
- 31998 D 0573: Decyzja Komisji 98/573/WE z dnia 12.10.1998 r. (Dz.U. L 277 z 14.10.1998, str. 49),
- 31998 D 0711: Decyzja Komisji 98/711/WE z dnia 24.11.1998 r. (Dz.U. L 337 z 12.12.1998, str. 58),
- 31999 D 0136: Decyzja Komisji 1999/136/WE z dnia 28.1.1999 r. (Dz.U. L 44 z 18.2.1999, str. 61),
- 31999 D 0244: Decyzja Komisji 1999/244/WE z dnia 26.3.1999 r. (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 37),
- 31999 D 0277: Decyzja Komisji 1999/277/WE z dnia 23.4.1999 r. (Dz.U. L 108 z 27.4.1999, str. 57),
- 31999 D 0488: Decyzja Komisji 1999/488/WE z dnia 5.7.1999 r. (Dz.U. L 190 z 23.7.1999, str. 39),
- 31999 D 0532: Decyzja Komisji 1999/532/WE z dnia 14.7.1999 r. (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, str. 78),
- 31999 D 0814: Decyzja Komisji 1999/814/WE z dnia 16.11.1999 r. (Dz.U. L 315 z 9.12.1999, str. 44),
- 32000 D 0088: Decyzja Komisji 2000/88/WE z dnia 21.12.1999 r. (Dz.U. L 26 z 2.2.2000, str. 47),
- 32000 D 0170: Decyzja Komisji 2000/170/WE z dnia 14.2.2000 r. (Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 68),
- 32000 D 0674: Decyzja Komisji 2000/674/WE z dnia 20.10.2000 r. (Dz.U. L 280 z 4.11.2000, str. 59),
- 32001 D 0066: Decyzja Komisji 2001/66/WE z dnia 23.1.2001 r. (Dz.U. L 22 z 24.1.2001, str. 39),

- 32001 D 0111: Decyzja Komisji 2001/111/WE z dnia 12.2.2001 r. (Dz.U. L 42 z 13.2.2001, str. 6),
- 32001 D 0635: Decyzja Komisji 2001/635/WE z dnia 16.8.2001 r. (Dz.U. L 221 z 17.8.2001, str. 56),
- 32002 D 0028: Decyzja Komisji 2002/28/WE z dnia 11.1.2002 r. (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 44),
- 32002 D 0473: Decyzja Komisji 2002/473/WE z dnia 20.6.2002 r. (Dz.U. L 163 z 21.6.2002, str. 29),
- 32002 D 0863: Decyzja Komisji 2002/863/WE z dnia 29.10.2002 r. (Dz.U. L 301 z 5.11.2002, str. 53).

- (a) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów z listy zatytułowanej "I. Kraje i terytoria objęte szczególną decyzją zgodnie z dyrektywą Rady 91/493/EWG".

Republika Czeska,

Estonia,

Łotwa,

Litwa,

Polska,

Słowenia.

- (b) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów z listy zatytułowanej „II. Kraje i terytoria spełniające wymogi ustanowione w art. 2 ust. 2 decyzji Rady 95/408/WE”:

Cypr,

Węgry,

Malta.

58. 31997 D 0299: Decyzja Komisji 97/299/WE z dnia 24 kwietnia 1997 r. ustalająca wykaz zakładów w Republice Czeskiej, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 124 z 16.5.1997, str. 50) zmieniona przez:

— 31998 D 0071: Decyzja Komisji 98/71/WE z dnia 7.1.1998 r. (Dz.U. L 11 z 17.1.1998, str. 39).

Decyzja 97/299/WE traci moc.

59. 31997 D 0365: Decyzja Komisji 97/365/WE z dnia 26 marca 1997 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz przetworów mięsnych z wołowiny, wieprzowiny, koniny, baraniny oraz mięsa koziego (Dz.U. L 154 z 12.6.1997, str. 41) zmieniona przez:

— 31997 D 0569: Decyzja Komisji 97/569/WE z dnia 16.7.1997 r. (Dz.U. L 234 z 26.8.1997, str. 16),

— 31998 D 0662: Decyzja Komisji 314/662/WE z dnia 16.11.1998 r. (Dz.U. L 98 z 24.11.1998, str. 19),

— 31999 D 0344: Decyzja Komisji 1999/344/WE z dnia 25.5.1999 r. (Dz.U. L 131 z 27.5.1999, str. 72),

— 32000 D 0078: Decyzja Komisji 2000/78/WE z dnia 17.12.1999 r. (Dz.U. L 30 z 4.2.2000, str. 37),

— 32000 D 0429: Decyzja Komisji 2000/429/WE z dnia 6.7.2000 r. (Dz.U. L 170 z 11.7.2000, str. 12),

— 32001 D 0826: Decyzja Komisji 2001/826/WE z dnia 23.11.2001 r. (Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 37).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX –
ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS –
BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: productos cárnicos / Výrobky: masné výrobky / Produkt: kødprodukter / Erzeugnis:
Fleischerzeugnisse / Toode: lihatooted / Προϊόν: Προϊόντα με βάση το κρέας / Product: meat
products / Produit: à base de viandes / Prodotto: prodotti a base di carne / Produkts: gaļas
produkti / Produktas: mėsos produktai / Termék: húskészítmények / Prodott: Prodotti tal-
laħam / Product: vleesproducten / Produkt: przetwory mięsne / Produto: produtos à base de
carne / Produkt: mäsové výrobky / Proizvod: mesni izdelki / Tuote: lihatuotteet / Varuslag:
köttvaror

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalinē nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národný odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / Název / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / Név / Isem / Naam / Nazwa / Nome / Názov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / Město / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pilsēta / Miestas / Város / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad
- 4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / Régió / Reģjuns / Regio / Region / Região / Kraj / Regija / Alue / Region
- 5 = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erimärkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Įpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar

- 6 = *
- * Países y establecimientos que cumplen todos los requisitos del apartado 1 del artículo 2 de la Decisión 95/408/CE del Consejo.
  - * Země Země a zařízení, které splňují všechny požadavky čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 95/408/ES.
  - * Lande og virksomheder, der opfylder alle betingelserne i artikel 2, stk. 1, i Rådets beslutning 95/408/EF.
  - * Länder und Betriebe, die alle Anforderungen des Artikels 2 Absatz 1 der Entscheidung 95/408/EG des Rates erfüllen.
  - * Nõukogu otsuse 95/408/EÜ artikli 2 lõike 1 kõikidele nõuetele vastavad riigid ja ettevõtted.
  - * Χώρες και εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης 95/408/EK του Συμβουλίου.
  - * Countries and establishments complying with all requirements of Article 2(1) of Council Decision 95/408/EC.
  - * Pays et établissements remplissant l'ensemble des dispositions de l'article 2 paragraphe 1 de la décision 95/408/CE du Conseil.
  - * Paese e stabilimenti che ottemperano a tutte le disposizioni dell'articolo 2, paragrafo 1 della decisione 95/408/CE del Consiglio.
  - * Valstis un uzņēmumi, kuri atbilst Padomes Lēmuma 95/408/EK 2. panta 1. punkta prasībām.
  - * Šalys ir įmonės, atitinkančios visus Tarybos sprendimo 95/408/EB 2 straipsnio 1 dalies reikalavimus.
  - * Azok az országok és létesítmények, amelyek teljes mértékben megfelelnek a 95/408/EK tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

- * Pajjiżi u stabilimentu li jissodisfaw il-kundizzjonijiet ta' l-Artiklu 2(1) tad-Deċiżjoni tal-Kunsill 95/408/KE.
- * Landen en inrichtingen die voldoen aan al de voorwaarden van artikel 2, lid 1, van Beschikking 95/408/EG van de Raad.
- * Państwa i zakłady spełniające wszystkie wymagania art. 2 ust. 1 decyzji Rady 95/408/WE.
- * Países e estabelecimentos que respeitam todas as exigências do n.º 1 do artigo 2.º da Decisão 95/408/CE do Conselho.
- * Krajiny a prevádzkarne v súlade so všetkými požiadavkami článku 2(1) rozhodnutia Rady 95/408/ES.
- * Države in obrati, ki izpolnjujejo vse zahteve iz člena 2 (1) Odločbe Sveta 95/408/ES.
- * Neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 1 kohdan kaikki vaatimukset täyttävät maat ja laitokset.
- * Länder och anläggningar som uppfyller alla krav i artikel 2.1 i rådets beslut 95/408/EG.

7 = Produkty pochodzące z tego zakładu muszą być przygotowane ze świeżego mięsa wyprodukowanego zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG (*) w zatwierdzonych ubojniach Unii Europejskiej lub takich, które spełniają wymagania artykułu 21 litera a) dyrektywy 72/462/EWG (**).”

(b) W Załączniku tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN/ Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRALIA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiž: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIË / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;
- (ii) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiž: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;
- (iii) „País: SUIZA / Země: ŠVÝCARSKO / Land: SCHWEIZ / Land: SCHWEIZ / Riik: ŠVEITS / Χώρα: ΕΛΒΕΤΙΑ / Country: SWITZERLAND / Pays: SUISSE / Paese: SVIZZERA / Valsts: ŠVEICE / Šalis: ŠVEICARIJA / Ország: SVÁJC / Pajjiž: SVIZZERA / Land: ZWITZERLAND / Państwo: SZWAJCARIA / País: SUIÇA / Krajina: ŠVAJČIARSKO / Država: ŠVICA / Maa: SVEITSI / Land: SCHWEIZ”;

- (iv) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;
- (v) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMÆNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: ΡΟΥΜΑΝΙΑ / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;
- (vi) „País: SINGAPUR / Země: SINGAPUR / Land: SINGAPORE / Land: SINGAPUR / Riik: SINGAPUR / Χώρα: ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ / Country: SINGAPORE / Pays: SINGAPOUR / Paese: SINGAPORE / Valsts: SINGAPŪRA / Šalis: SINGAPŪRAS / Ország: SZINGAPŰR / Pajjiž: SINGAPOR / Land: SINGAPORE / Państwo: SINGAPUR / País: SINGAPURA / Krajina: SINGAPUR / Država: SINGAPUR / Maa: SINGAPORE / Land: SINGAPORE”;

(vii) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiž: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;

(viii) „País: SUDÁFRICA / Země: JIŽNÍ AFRIKA / Land: SYDAFRIKA / Land: SÜDAFRIKA / Riik: LÕUNA-AAFRIKA / Χώρα: ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Valsts: DIENVIDĀFRIKA / Šalis: PIETŪ AFRIKA / Ország: DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiž: L-AFRIKA T'ISFEL / Land: ZUID-AFRIKA / Państwo: REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI / País: ÁFRICA DO SUL / Krajina: JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA / Država: JUŽNA AFRIKA / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA”;

- (ix) „País: MAURICIO / Země: MAURICIUS / Land: MAURITIUS / Land: MAURITIUS / Riik: MAURITIUS / Χώρα: ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ / Country: MAURITIUS / Pays: MAURICE / Paese: MAURIZIO / Valsts: Maurīcija / Šalis: MAURICIJUS / Ország: MAURITIUS / Pajjiz: MAURITIUS / Land: MAURITIUS / Państwo: MAURITIUS / País: MAURÍCIA / Krajina: MAURÍCIUS / Država: MAVRICIUS / Maa: MAURITIUS / Land: MAURITIUS”;
- (x) „País: MÉXICO / Země: MEXIKO / Land: MEXICO / Land: MEXIKO / Riik: MEHHIKO / Χώρα: ΜΕΞΙΚΟ / Country: MEXICO / Pays: MEXIQUE / Paese: MESSICO / Valsts: MEKSIKA / Šalis: MEKSIKA / Ország: MEXIKÓ / Pajjiz: MESSIKU / Land: MEXICO // Państwo: MEKSYK / País: MÉXICO / Krajina: MEXIKO / Država: MEHIKA / Maa: MEKSIKO / Land: MEXIKO”;
- (xi) „País: TÚNEZ / Země: TUNISKO / Land: TUNESIEN / Land: TUNESIEN / Riik: TUNEESIA / Χώρα: ΤΥΝΗΣΙΑ / Country: TUNISIA / Pays: TUNISIE / Paese: TUNISIA / Valsts: TUNISIJA / Šalis: TUNISAS / Ország: TUNÉZIA / Pajjiz: TUNEŽIJA / Land: TUNESIË / Państwo: TUNEZJA / País: TUNÍSIA / Krajina: TUNISKO / Država: TUNIZIJA / Maa: TUNISIA / Land: TUNISIEN”;

(xii) „País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN/ Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA/ Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiž: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BUŁGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Litwa,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Słowacja.

60. 31997 D 0467: Decyzja Komisji 97/467/WE z dnia 7 lipca 1997 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka (Dz.U. L 199 z 26.7.1997, str. 57) zmieniona przez:

- 31997 D 0869: Decyzja Komisji 97/869/WE z dnia 11.12.1997 r. (Dz.U. L 353 z 4.12.1997, str. 43),
- 31997 D 0871: Decyzja Komisji 97/871/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 353 z 24.12.1997, str. 47),

- 31998 D 0103: Decyzja Komisji 98/103/WE z dnia 26.1.1998 r. (Dz.U. L 25 z 31.1.1998, str. 96),
- 31998 D 0219: Decyzja Komisji 98/219/WE z dnia 4.3.1998 r. (Dz.U. L 82 z 19.3.1998, str. 44),
- 31998 D 0556: Decyzja Komisji 98/556/WE z dnia 30.9.1998 r. (Dz.U. L 266 z 1.10.1998, str. 86),
- 31999 D 0697: Decyzja Komisji 1999/697/WE z dnia 13.10.1999 r. (Dz.U. L 275 z 26.10.1999, str. 33),
- 31999 D 0757: Decyzja Komisji 1999/757/WE z dnia 5.11.1999 r. (Dz.U. L 300 z 23.11.1999, str. 25),
- 32000 D 0212: Decyzja Komisji 65/212/WE z dnia 3.3.2000 r. (Dz.U. L 2000 z 14.3.2000, str. 33),
- 32000 D 0329: Decyzja Komisji 2000/329/WE z dnia 18.4.2000 r. (Dz.U. L 114 z 13.5.2000, str. 35),
- 32000 D 0496: Decyzja Komisji 2000/496/WE z dnia 18.7.2000 r. (Dz.U. L 200 z 8.8.2000, str. 39),
- 32000 D 0691: Decyzja Komisji 2000/691/WE z dnia 25.10.2000 r. (Dz.U. L 286 z 11.11.2000, str. 37),
- 32001 D 0396: Decyzja Komisji 2001/396/WE z dnia 4.5.2001 r. (Dz.U. L 139 z 23.5.2001, str. 16),
- 32002 D 0614: Decyzja Komisji 2002/614/WE z dnia 22.7.2002 r. (Dz.U. L 196 z 25.7. 2002, str. 58),
- 32002 D 0797: Decyzja Komisji 2002/797/WE z dnia 14.10.2002 r. (OJ L 277 z 15.10.2002, str. 23).

(a) W załączniku I, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ ANEXO I – PŘÍLOHA I – BILAG I – ANHANG I – I LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι – ANNEX I – ANNEXE I – ALLEGATO I – I PIELIKUMS – I PRIEDAS – I. MELLÉKLET – ANNESS I – BILAGE I – ZAŁĄCZNIK I – ANEXO I – PRÍLOHA I – PRILOGA I – LITTE I – BILAGA I

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS AUTORIZADOS PARA EXPORTAR CARNE DE CONEJO Y CARNE DE CAZA DE CRÍA (EXCLUIDA LA DE ESTRUCIONIFORMES) / SEZNAM ZAŘÍZENÍ SCHVÁLENÝCH K DOVOZU KRÁLÍČÍHO MASA A MASA FARMOVÉ ZVĚŘE (KROMĚ MASA PTÁKŮ NADŘÁDU BĚŽCI)/ LISTE OVER VIRKSOMHEDER, HVORFRA MEDLEMSSTATERNE TILLADER IMPORT AF KØD AF KANIN OG VILDT (UNDTAGEN STRUDSEKØD) / LISTE DER FÜR DIE EINFUHR VON KANINCHEN- UND ZUCHTWILDFLEISCH (AUßER LAUFVOGELFLEISCH) ZUGELASSENEN BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU, KELLEL ON LUBATUD IMPORTIDA KÜÜLIKU LIHA JA FARMILUKI LIHA (MUU KUI SILERINNALISTE LINDUDE LIHA) / ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΡΕΑΤΟΣ ΚΟΥΝΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ (ΕΚΤΟΣ ΣΤΡΟΥΘΙΟΝΙΔΩΝ) / LIST OF ESTABLISHMENTS AUTHORISED FOR IMPORT OF RABBIT MEAT AND GAME MEAT (OTHER THAN RATITES) / LISTE DES ÉTABLISSEMENTS AUTORISÉS POUR L'IMPORTATION DE VIANDES DE LAPIN ET DE GIBIER (AUTRES QUE LES RATITES) / ELENCO DEGLI STABILIMENTI AUTORIZZATI PER LE IMPORTAZIONI DI CARNI DI CONIGLIO E DI SELVAGGINA D'ALLEVAMENTO (ESCLUSI I RATITI) / UZŅĒMUMU SARAĶSTS, NO KURIEM ATĻAUTS IMPORTĒT TRUŠU GAĻU UN SAIMNIECĪBĀS AUDZĒTU MEDĪJAMO DZĪVNIEKU GAĻU, IZŅEMOT STRAUSU DZIMTAS PUTNU GAĻU / ĮMONIŲ, IŠ KURIŲ LEIDŽIAMA IMPORTUOTI TRIUŠIENĄ IR ŽVĖRIENĄ (IŠSKYRUS STRUTINIŲ MĖSA) SĄRAŠAS / NYÚL- ÉS VADHÚS (KIVÉVE FUTÓMADARAK) BEHOZATALÁRA ENGEDÉLYEZETT LÉTESÍTMÉNYEK LISTÁJA /

LISTA TA' L-ISTABILIMENTI AWTORIZZATI GHALL-IMPORTAZZJONI TA' LAHAM TAL-FENEK U LAHAM TAL-KAĊĊA / LIJST VAN INRICHTINGEN WAARUIT DE INVOER VAN KONIJNENVLEES EN VLEES VAN WILD (MET UITZONDERING VAN LOOPVOGELS) IS TOEGESTAAN / LISTA ZAKŁADÓW, Z KTÓRYCH IMPORT MIĘSA KRÓLIKÓW I MIĘSA ZWIERZĄT ŁOWNYCH (Z WYŁĄCZENIEM PTAKÓW BEZGRZEBIENIOWYCH) JEST DOZWOLONY / LISTA DE ESTABELECIMENTOS AUTORIZADOS A IMPORTAR CARNES DE COELHO E CARNES DE CAÇA DE CRIAÇÃO (COM EXCEPÇÃO DE CARNES DE RATITES) / ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ SCHVÁLENÝCH NA DOVOZ KRÁLIČIEHO MÄSA A ZVERINY (OKREM MÄSA VTÁKOV PATRIACICH DO NADRADU BEŽCOV) / I MIĘSA ZWIERZĄT ŁOWNYCH (Z WYŁĄCZENIEM PTAKÓW BEZGRZEBIENIOWYCH) JEST DOZWOLONY / SEZNAM OBRATOV, ODOBRENIH ZA UVOZ MESA KUNCEV IN MESA DIVJADI (RAZEN RATITOV) / LUETTELO LAITOKSISTA, JOISTA ON SALLITTUA TUODA KANIN JA TARHATUN RIISTAN (MUIDEN KUIN SILEÄLASTAISTEN LINTUJEN) LIHAA / FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR FRÅN VILKA KÖTT AV KANIN OCH HÄGNAT VILT FÅR IMPORTERAS (UTOM KÖTT AV RATITER)

Producto: Carne de conejo y carne de caza de cría (*) / Produkt: Králičí maso a maso zvěře z farmového chovu (*) / Produkt: Kød af kanin og af opdrættet vildt (*) / Erzeugnis: Kaninchenfleisch und Fleisch von Zuchtwild (*) / Toode: küüliku liha ja farmiuluki liha (*) / Προϊόν: Κρέας κουνελιού και εκτρεφόμενων θηραμάτων (*) / Product: Rabbit meat and farmed game meat (*) / Produit: Viande de lapin et viande de gibier d'élevage (*) / Prodotto: Carni di coniglio e carni di selvaggina d'allevamento (*) / Produkts: trušu gaļa un saimniecībās audzētu medījamo dzīvnieku gaļa (*) / Produktas: Triušiena ir ūkiuose auginamų laukinių gyvūnų mėsa (*) / Termék: nyúl és tenyésztett vad húsa (*) / Prodott: Laħam tal-fenek u laħam tal-kaċċa mrobbi (*) / Product: Konijnenvlees en vlees van gekweekt wild (*) / Produkt: Mięso królików i zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka (*) / Produto: Carne de coelho e carne de caça de criação (*) / Produkt: králičie mäso a mäso zo zveri z farmových chovov (*) / Proizvod: meso kuncev in meso gojene divjadi (*) / Tuote: Tarhatun riistan ja kanin liha (*) / Varuslag: Kaninkött och kött från vilda djur i hägn (*)

(*) = Carne fresca / Čerstvé maso / Fersk kød / Frisches Fleisch / Värske liha / Νωπό κρέας / Fresh Meat / Viande fraîche / Carni fresche / Svaiga gaļa / Šviežia mėsa / Friss hús / Laħam frisk / Vers vlees / Świeże mięso / Carne fresca / Čerstvé mäso / Sveže meso / Tuore liha / Färskt kött

1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalinė nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národný odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens

2 = Nombre / Název / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / Név / Isem / Naam / Nazwa / Nome / NázoV / Ime / Nimi / Namn

3 = Ciudad / Město / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pilsēta / Miestas / Város / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / Régió / Reģjun / Regio / Region / Região / Kraj / Regija / Alue / Region

5 = Actividad / Činnost / Aktivitet / Tätigkeit / Tegevusvaldkond / Είδος εγκατάστασης /
Activity / Activité / Attività / Darbība / Veikla / Tevékenység / Attività / Activiteit /
Rodzaj działalności / Actividade / Činnost' / Dejavnost / Toimintamuoto / Verksamhet

SH = Matadero / Jatky / Slagteri / Schlachthof / Tapamaja / Σφαγιοτεχνική εγκατάσταση /
Slaughterhouse / Abattoir / Macello / Kautuve / Skerdykla / Vágóhíd / Bičćerija /
Slachthuis / Rzeźnia / Matadouro / Bitúnok / Klavnica / Teurastamo / Slakteri

CP = Sala de despice / Bourárna / Opskæringsvirksomheder / Zerlegungsbetrieb /
Lihalðikusettenöte / Εργαστήριο Τεμαχισμού / Cutting plant / Découpe / Sala di
sezionamento / Gaļas sadalīšanas uzņēmums / Išpjautymo įmonė / Daraboló üzem /
Stabiliment tal-qtieġh / Uitsnijderij / Zakład rozbioru / Sala de corte / Rozrábkareň /
Razsekovalnica/ Leikkaamo / Styckningsanläggning

CS = Almacén frigorífico / Chladírna (mrazírna) / Frysehus / Kühlhaus / Külmladu / Ψυκτική
εγκατάσταση / Cold store / Entrepotage / Deposito frigorifero / Saldētava / Šaltieji
sandėliai / Hűtőház / Kamra tal-friża / Koelhuis / Chłodnia składowa / Armazém
frigorífico / Chladiareň (mraziareň) / Hladilnica / Kylmävarasto / Kyl- och fryshus”

6 = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erimærkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Īpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar

7 = Países y establecimientos que cumplen todos los requisitos del apartado 1 del artículo 2 de la Decisión 95/408/CE del Consejo.

Země a zařízení, které splňují všechny požadavky čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Lande og virksomheder, der opfylder alle betingelserne i artikel 2, stk. 1, i Rådets beslutning 95/408/EF.

Länder und Betriebe, die alle Anforderungen des Artikels 2 Absatz 1 der Entscheidung 95/408/EG des Rates erfüllen.

Nõukogu Otsuse 95/408/EÜ artikli 2 lõike 1 kõikidele nõuetele vastavad riigid ja ettevõtted.

Χώρες και εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης 95/408/EK του Συμβουλίου.

Countries and establishments complying with all requirements of Article 2(1) of Council Decision 95/408/EC.

Pays et établissements remplissant l'ensemble des dispositions de l'article 2, paragraphe 1, de la décision 95/408/CE du Conseil.

Paesi e stabilimenti che ottemperano a tutte le disposizioni dell'articolo 2, paragrafo 1, della decisione 95/408/CE del Consiglio.

Valstis un uzņēmumi, kuri atbilst Padomes Lēmuma 95/408/EK 2. panta 1. punkta prasībām.

Šalys ir įmonės atitinkančios visus Tarybos sprendimo 95/408/EC 2 straipsnio 1 dalies reikalvims.

Azok az országok és létesítmények, amelyek teljes mértékben megfelelnek a 95/408/EK tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Pajjiżi u stabilimenti li jissodisfaw il-kundizzjonijiet ta' l-Artiklu 2(1) tad-Deċiżjoni tal-Kunsill 95/408/KE.

Landen en inrichtingen die voldoen aan al de voorwaarden van artikel 2, lid 1, van Beschikking 95/408/EG van de Raad.

Państwa i zakłady spełniające wszystkie wymagania artykułu 2 ust. 1 decyzji Rady 95/408/WE.

Krajiny a prevádzkárne spĺňajúce všetky požiadavky článku 2 ods. 1 rozhodnutia Rady 95/408/ES.

Države in obrati, ki izpolnjujejo vse zahteve iz člena 2(1) Odločbe Sveta 95/408/ES.

Países e estabelecimentos que respeitam todas as exigências do n.º 1 do artigo 2.º da Decisão 95/408/CE do Conselho.

Neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 1 kohdan kaikki vaatimukset täyttävät maat ja laitokset.

Länder och anläggningar som uppfyller alla krav i artikel 2.1 i rådets beslut 95/408/EG.

a = Conejo / Králík / Kanin / Kaninchen / Küülik / Κουνέλι, κουνέλια / Rabbit / Lapin / Coniglio / Trusis / Triušis / Nyúl / Fenek / Konijn / Królik / Coelho / Králík / Kunci / Kanit / Kanin

- b = Biungulados / Sudokopytníci / Klovbærende dyr / Paarhufer / Sõralised / Δίχηλα / Bi-ungulates / Biongulés / Biungulati / Pãrnadži / Porakanopiai / Pãrosujjú patások / Annimali tal-fratt / Tweehoevigen / Parzystokopytne / Biungulados / Pãrnokopytníky / Parkljarji / Sorkkaeläimet / Klövdjur
- c = Aves de caza silvestres / Pernatá zvěř z farmového chovu / Opdrættet fjervildt / Zuchtfederwild / Farmis peetavad metslinnud / Εκτρεφόμενα πτερωτά θηράματα / Farmed game birds / Gibier d'élevage à plumes / Selvaggina da penna di allevamento / Saimniecībās audzēti medījāmie putni / Ūkiuose auginami laukiniai paukščiai / Tenyésztett szárnyasvad / Tajr tal-kačca imrobbi / Gekweekt vederwild / Ptaki dzikie utrzymywane przez człowieka / Aves de caça de criação / Pernatá zver z farmových chovov / Gojena pernata divjad / Tarhatut riistalinnut / Vildfågel i hägn
- d = Otros mamíferos / Jiní suchozemští savci / Andre landlevende dyr / Andere Landsäugetiere / Teised maismaa imetajad / Άλλα χερσαία θηλαστικά / Other land mammals / Autres mammifères terrestres / Altri mammiferi terrestri / Citi sauszemes zīdītāji / Kiti sausumos žinduoliai / Egyéb szárazföldi emlősök / Mammiferi oħra ta' l-art / Andere landzoogdieren / Inne ssaki lądowe / Outros mamíferos terrestres / Ostatné suchozemské cicavce / Drugi kopenski sesalci / Muut maalla elävät nisäkkäät / Andra landdäggdjur
- e = Estrucioniformes / Ptáci nadřádu běžci / Strudse / Zuchtflachbrustvögel / Silerinnalised / Στρουθιονίδες / Ratites / Ratites / Ratiti / Strausu dzimta / Strutiniai / Futómadarak / Tajr li ma jtirx / Loopvogels / Bezgrzebieniowe / Ratites / Bežce / Ratiti / Sileälataiset linnut / Ratiter

Las instalaciones sólo podrán homologarse sobre una base comunitaria cuando se hayan adoptado los certificados. / zařízení nebudou v rámci Společenství schválena dokud nebudou přijata osvědčení. / Anlæggene kan ikke godkendes på fællesskabsplan, før certifikaterne foreligger. / Gemeinschaftsweit zugelassen werden nur ordnungsgemäß abgenommene Betriebe. / Ettevõtteid ei tunnustata ühenduse tasemel enne sertifikaadi väljastamist. / Οι εγκαταστάσεις δεν θα εγκρίνονται σε κοινοτική βάση πριν από την υιοθέτηση των πιστοποιητικών. / Plants will not be approved on a Community basis until certificates have been adopted. / Les établissements ne peuvent être agréés sur une base communautaire avant l'adoption des certificats. / Gli stabilimenti possono essere riconosciuti a livello comunitario soltanto previa adozione dei certificati. / Uzņēmumi netiks atzīti Kopienā, kamēr netiks apstiprināti sertifikāti. / Įmonės nebus patvirtintos Bendrijoje, kol nebus patvirtinti sertifikatai. / A bizonyítványok elfogadásáig a létesítmények nem kerülnek közösségi szintű jóváhagyásra / L-istabilimenti ma jkunux approvati fuq bażi Kommunitarja sakemm iċ-certifikati jkunu addottati. / Inrichtingen worden slechts op communautair niveau erkend nadat de certificaten zijn goedgekeurd. / Zakłady nie będą zatwierdzone na bazie wspólnotowej do czasu przyjęcia certyfikatów. / Os estabelecimentos não podem ser aprovados numa base comunitária antes da adopção dos certificados. / Závody nebudú schválené Spoločenstvom, kým nebudú schválené certifikáty. / Na ravni Skupnosti se obrati ne odobrijo pred odobritvijo zdravstvenih spričeval. / Laitokset hyväksytään yhteisön tasolla vasta todistusten antamisen jälkeen. / Anläggningarna kan inte godkännas på gemenskapsnivå innan intygen har antagits.”

(b) W załączniku 1 tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN/ Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRĀLIJA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiz: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIË / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;
- (ii) „País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN / Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA / Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiz: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BULGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”;
- (iii) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Χώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĖ / Ország: CHILE / Pajjiz: ČILI / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;

- (iv) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiż: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;
- (v) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiż: ARGĠENTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”;
- (vi) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiż: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;

- (vii) "País: CHINA / Země: ČÍNA / Land: KINA / Land: CHINA / Riik: HIINA / Χώρα: KINA / Country: CHINA / Pays: CHINE / Paese: CINA / Valsts: ΚΙΝΑ / Šalis: KINIJA / Ország: KÍNA / Pajjiž: ĀINA / Land: CHINA / Państwo: CHINY / País: CHINA / Krajina: ČÍNA / Država: KITAJSKA / Maa: KIINA / Land: KINA";
- (viii) "País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: NEA ZHΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND";
- (ix) „País: CROACIA / Země: CHORVATSKO / Land: KROATIEN / Land: KROATIEN / Riik: HORVAATIA / Χώρα: ΚΡΟΑΤΙΑ / Country: CROATIA / Pays: CROATIE / Paese: CROAZIA / Valsts: HORVĀTIJA / Šalis: KROATIJA / Ország: HORVÁTORSZÁG / Pajjiž: KROAZJA / Land: KROATIË / Państwo: CHORWACJA / País: CROÁCIA / Krajina: CHORVÁTSKO / Država: HRVAŠKA / Maa: KROATIA / Land: KROATIEN”;

- (x) "Territorio: NUEVA CALEDONIA / Území: NOVÁ KALEDONIE / Territorium: NY KALEDONIEN / Gebiet: NEUKALEDONIEN / Territoorium: UUS KALEDOONIA / Περιοχή: ΝΕΑ ΚΑΛΗΔΟΝΙΑ / Territory: NEW CALEDONIA / Territoire: NOUVELLE-CALÉDONIE / Territorio: NUOVA CALEDONIA / Teritorija: JAUNKALEDONIJA / Teritorija: NAUJOJI KALEDONIJA / Terület: ÚJ-KALEDÓNIA / Territorju: KALEDONJA L-ĠDIDA / Gebiet: NIEUW-CALEDONIË / Terytorium: NOWA KALEDONIA / Território: NOVA CALEDÓNIA / Územie: NOVÁ KALEDÓNIA / Ozemlje: NOVA KALEDONIJA / Alue: UUSI-KALEDONIA / Territorium: NYA KALEDONIEN";
- (xi) "País: RUSSIA / Země: RUSKO / Land: RUSSLAND / Land: RUßLAND / Riik: VENEMAA / Χώρα: ΡΩΣΙΑ / Country: RUSSIA / Pays: RUSSIE / Paese: RUSSIA / Valsts: KRIEVIJA / Šalis: RUSIJA / Ország: OROSZORSZÁG / Pajjiz: IR-RUSSJA / Land: RUSLAND / Państwo: ROSJA / País: RÚSSIA / Krajina: RUSKO / Država: RUSIJA / Maa: VENÄJÄ / Land: RYSSLAND";
- (xii) "País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN / Land: BRASILIEN / Riik: BRASIILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiz: BRAŽIL / Land: BRASILIË / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN".

(xiii) „País: GROENLANDIA / Země: GRÓNSKO / Land: GRØNLAND / Land: GRÖNLAND / Riik: GRÖÖNIMAA / Χώρα: ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑ / Country: GREENLAND / Pays: GROENLAND / Paese: GROENLANDIA / Valsts: GRENLANDE / Šalis: GRENLANDIJA / Ország: GRÖNLAND / Pajjiz: GREENLAND / Land: GROENLAND / Państwo: GRENLANDIA / País: GRONELÂNDIA / Krajina: GRÓNSKO / Država: GRENLANDIJA / Maa: GRÖNLANTI / Land: GRÖNLAND”

(c) W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Węgry,
Polska,
Słowenia,
Słowacja.

(d) W załączniku II tytuł otrzymuje brzmienie:

„ANEXO II – PŘÍLOHA II – BILAG II – ANHANG II – II LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II–
ANNEX II – ANNEXE II – ALLEGATO II – II PIELIKUMS – II PRIEDAS –
II. MELLÉKLET – ANNESS II – BILAGE II – ZAŁĄCZNIK II – ANEXO II – PRÍLOHA II
– PRILOGA II – LITTE II– BILAGA II

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS AUTORIZADOS PARA EXPORTAR CARNE DE
ESTRUCIONIFORMES / SEZNAM ZAŘÍZENÍ SCHVÁLENÝCH K DOVOZU MASA Z
PTÁKŮ NADŘÁDU BĚŽCI / LISTE OVER VIRKSOMHEDER, HVORFRA
MEDLEMSSTATERNE TILLADER IMPORT AF STRUDSEKØD / LISTE DER FÜR DIE
EINFUHR VON LAUFVOGELFLEISCH ZUGELASSENEN BETRIEBE / ETTEVÖTETE
LOETELU, KELLEL ON LUBATUD IMPORTIDA SILERINNALISTE LINDUDE LIHA /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΚΡΕΑΤΟΣ ΣΤΡΟΥΘΙΟΝΙΔΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS AUTHORISED FOR
IMPORT OF RATITE MEAT / LISTE DES ÉTABLISSEMENTS AUTORISÉS POUR
L'IMPORTATION DE VIANDES DE RATITES / ELENCO DEGLI STABILIMENTI
AUTORIZZATI PER LE IMPORTAZIONI DI CARNI DI RATITI / UZŅĒMUMU
SARAKSTS, NO KURIEM ATĻAUTS IMPORTĒT STRAUSU DZIMTAS PUTNU GAĻU
/ ĮMONIŲ, IŠ KURIŲ LEIDŽIAMA IMPORTUOTI STRUTINIŲ MĖSA, SĄRAŠAS /
FUTÓMADARAK HÚSÁNAK BEHOZATALÁRA ENGEDÉLYEZETT
LÉTESÍTMÉNYEK LISTÁJA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI AWTORIZZATI GĦALL-
IMPORTAZZJONI TA' LAĦAM TAT-TAJR LI MA JTIRX / LIJST VAN INRICHTINGEN
WAARUIT DE INVOER VAN VLEES VAN LOOPVOGELS IS TOGESTAAN / LISTA
ZAKŁADÓW Z KTÓRYCH IMPORT MIĘSA PTAKÓW BEZGRZEBIENIOWYCH JEST
DOZWOLONY/ LISTA DOS ESTABELECIMENTOS AUTORIZADOS A IMPORTAR
CARNES DE RATITES / ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ SCHVÁLENÝCH NA DOVOZ
MÄSA Z VTÁKOV PATRIACICH DO NADRADU BEŽCOV / SEZNAM OBRATOV,
ODOBRENIH ZA UVOZ MESA RATITOV / LUETTELO LAITOKSISTA, JOISTA ON
SALLITTUA TUODA SILEÄLASTAISTEN LINTUJEN LIHAA / FÖRTECKNING ÖVER
ANLÄGGNINGAR FRÅN VILKA RATITKÖTT FÅR IMPORTERAS”

(e) W załączniku II tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN / Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRĀLIJA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiž: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIË / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;
- (ii) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiž: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;
- (iii) „País: ISRAEL / Země: IZRAEL / Land: ISRAEL / Land: ISRAEL / Riik: IISRAEL / Χώρα: ΙΣΡΑΗΛ / Country: ISRAEL / Pays: ISRAËL / Paese: ISRAELE / Valsts: IZRAĒLA / Šalis: IZRAELIS / Ország: IZRAEL / Pajjiž: IŽRAEL / Land: ISRAËL / Państwo: IZRAEL / País: ISRAEL / Krajina: IZRAEL / Država: IZRAEL / Maa: ISRAEL / Land: ISRAEL”;

- (iv) „País: NAMIBIA / Země: NAMIBIE / Land: NAMIBIA / Land: NAMIBIA / Riik: NAMIBIA / Χώρα: NAMIBIA / Country: NAMIBIA / Pays: NAMIBIE / Paese: NAMIBIA / Valsts: NAMĪBIJA / Šalis: NAMIBIJA / Ország: NAMÍBIA / Pajjiz: NAMIBJA / Land: NAMIBIË / Państwo: NAMIBIA / País: NAMBÍA / Krajina: NAMÍBIA / Država: NAMIBIJA / Maa: NAMIBIA / Land: NAMIBIA”;
- (v) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: NEA ZHΛANΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiz: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;
- (vi) „País: SUDÁFRICA / Země: JIŽNÍ AFRIKA / Land: SYDAFRIKA / Land: SŮDAFRIKA / Riik: LÕUNA-AAFRIKA / Χώρα: NOTIA AΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Valsts: DIENVIDĀFRIKA / Šalis: PIETŪ AFRIKA / Ország: DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiz: L-AFRIKA T'ISFEL / Land: ZUID-AFRIKA / Państwo: REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI / País: ÁFRICA DO SUL / Krajina: JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA / Država: JUŽNA AFRIKA / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA”;

(vii) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiż: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;

(viii) „País: ZIMBABUE / Země: ZIMBABWE / Land: ZIMBABWE / Land: SIMBABWE / Riik: ZIMBABWE / Χώρα: ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ / Country: ZIMBABWE / Pays: ZIMBABWE / Paese: ZIMBABWE / Valsts: ZIMBABVE / Šalis: ZIMBABVĖ / Ország: ZIMBABWE / Pajjiż: ŻIMBABWE / Land: ZIMBABWE / Państwo: ZIMBABWE / País: ZIMBABUÉ / Krajina: ZIMBABWE / Država: ZIMBABVE / Maa: ZIMBABWE / Land: ZIMBABWE”.

(f) W załączniku II skreśla się pozycję dotyczącą Cypru.

61. 31997 D 0468: Decyzja Komisji 97/468/WE z dnia 7 lipca 1997 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz mięsa zwierząt łownych (Dz.U. L 199 z 26.7.1997, str. 62) zmieniona przez:

- 31998 D 0369: Decyzja Komisji 98/369/WE z dnia 19.5.1998 r. (Dz.U. L 165 z 10.6.1998, str. 30),
- 31999 D 0343: Decyzja Komisji 1999/343/WE z dnia 25.5.1999 r. (Dz.U. L 131 z 27.5.1999, str. 70),
- 32000 D 0076: Decyzja Komisji 2000/76/WE z dnia 17.12.1999 r. (Dz.U. L 30 z 4.2.2000, str. 33),
- 32002 D 0672: Decyzja Komisji 2002/672/WE z dnia 21.8.2002 r. (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 26).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – SKEDA – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

„LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU / ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAĶSTS / ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS / ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA / FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR”

„Producto: Carne de caza salvaje / Produkt: Maso volně žijící zvěře / Produkt: Kød af vildtlevende vildt / Erzeugnis: Wildfleisch / Toode: ulukiliha / Προϊόν: Κρέας άγριων θηραμάτων / Product: Wild game meat / Produit: Viande de gibier sauvage / Prodotto: Carni di selvaggina / Produkts: nomedīto savvaļas dzīvnieku gaļa / Produkts: Žvėriena / Termék: vadhús / Prodott: Laħam tal-kačča salvaġġ / Product: Vlees van vrij wild / Produkt: mięso zwierząt łownych / Produto: Carne de caça selvagem / Produkt: zverina z divo žijúcej zveri / Proizvod: Meso divjadi / Tuote: Luonnonvaraisen riistan liha / Varuslag: Viltkött”

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā reference / Nacionalinė nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národný odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / Název / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / Név / Isem / Naam / Nazwa / Nome / Názov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / Město / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pilsēta / Miestas / Város / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

- 4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / Régió / Reġjun / Regio / Region / Regiã / Kraj / Regija / Alue / Region
- 5 = Actividad / Činnost / Aktivitet / Tätigkeit / Tegevusvaldkond / Είδος εγκατάστασης / Activity / Activité / Attività / Aktivitāte / Veikla / Tevékenység / Attivita` / Activiteit / Rodzaj działalności / Actividade / Činnost' / Dejavnost / Toimintamuoto / Verksamhet
- PH = Sala de tratamiento de la caza / Zařizení na zpracování masa volně žijící zvěře / Viltbehandlingsvirksomhed / Wildbearbeitungsbetrieb / Ulukiliha käitlemisettevõte / Κέντρο επεξεργασίας κυνηγιού / Wild game processing house / Atelier de traitement du gibier sauvage / Centro di lavorazione della selvaggina / Nomedīto savvaļas dzīvnieku gaļas pārstrādes uzņēmums / Žvėrienos perdirbimo įmonė / Vadhúsfeldolgozó üzem / Stabiliment li jipproċessa l-laħam tal-kaċċa salvaġġa / Wildverwerkingseenheid / Zakład przetwórstwa dziczyzny / Estabelecimento de tratamento de cana selvagem / Prevádzkareň na spracovanie zveriny z divo žijúcej zveri / Obrat za obdelavo mesa divjadi / Luonnonvaraisen riistan käsittelytila / Viltbearbetningsanläggning.
- CS = Almacén frigorífico / Chladirna (mrazirna) / Frysehus / Kühlhaus / Külmladu / Ψυκτική εγκατάσταση / Cold store / Entreposage / Deposito frigorifero / Saldētava / Šaltieji sandėliai / Hűtőház / Kamra tal-friża / Koelhuis / Chłodnia składowa / Armazém / Chladiareň (mraziareň) / Hladilnica / Kylmävarasto / Kyl- och fryshus

6. = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erimärkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Īpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar
- a = Caza mayor / Volně žijící velká zvěř / Vildtlevende storvildt / Groíwild / Suured ulukid / Μεγάλα άγρια θηράματα / Large wild game / Gros gibier sauvage / Selvaggina grossa / Lielie medījamie dzīvnieki / Stambūs žvērys / Nagyvad / Laħam ta' annimali salvaġġi kbar / Grof vrij wild / Gruba zwierzyna łowna / Caça maior selvagem / Velká divo žijúca zver / Velika divjad / Luonnonvarainen suurriista / Storvilt
- b = Lepóridos / Zajícovití / Leporidae / Leporiden / Leporidae sugukonda kuuluvad loomad / λαγόμορφα / Leporidae / Léporidés / Leporidi / Zaķu dzimta / Kiškiniai / Nyúlfélék / Fniek salvaġġi / Haasachtigen (leporidae) / Zającowate / Leporídeos / Zajacovitě / Leporidi / Leporidae-suvun eläimet / Hardjur
- c = Aves de caza silvestres / Volně žijící pernatá zvěř / Vildtlevende Fjervildt / Federwild / Metslinnut / Άγρια πτερωτά θηράματα / Wild game birds / Oiseaux sauvages de chasse / Selvaggina da penna selvatica / Medījamie putni / Laukiniai paukščiai / Szárnyasvad / Tajr salvaġġ / Vrij vederwild / Ptactwo łowne / Aves de caça selvagem /Divo žijúca pernatá zver / Pernata divjad / Luonnonvaraiset riistalinnut / Vildfågel

T Prueba para la detección de triquinas / Vyšetření na trichinely / Undersøgelse for trikiner / Untersuchung auf Trichinen / Trihinelade kontroll / Εξέταση παρουσίας τριχινών / Examination for trichinae / Examen pour le dépistage des trichines / Esame per l'individuazione di trichine / Trihinelozes izmeklējumi / Trichineliozēs tyrimas / Trichinellavizsgálat / L-ežami tat-trichanae / Onderzoek op de aanwezigheid van trichinen / Badanie na włośnie / Exame para a detecção de triquinas / Vyšetrenie na trichinely / Pregled na trihine / Trikiinien tutkiminen / Trikinokontroll”

(b) W Załączniku tytuły tabel otrzymują brzmienie:

(i) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiz: ARGENTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”;

(ii) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN / Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRĀLIJA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiz: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIĚ / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;

- (iii) „País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN / Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA / Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiž: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BULGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”;
- (iv) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Χώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĖ / Ország: CHILE / Pajjiž: ČILI / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;
- (v) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMĀNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: ΡΟΥΜΑΝΙΑ / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;

- (vi) „País: SUDÁFRICA / Země: JIŽNÍ AFRIKA / Land: SYDAFRIKA / Land: SÜDAFRIKA / Riik: LÕUNA-AAFRIKA / Χώρα: NOTIA AΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Valsts: DIENVIDĀFRIKA / Šalis: PIETŪ AFRIKA / Ország: DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiž: L-AFRIKA T'ISFEL / Land: ZUID-AFRIKA / Państwo: REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI / País: ÁFRICA DO SUL / Krajina: JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA / Država: JUŽNA AFRIKA / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA”;
- (vii) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiž: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;
- (viii) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;

- (ix) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNG TINĒS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiž: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;
- (x) „País: URUGUAY / Země: URUGUAY / Land: URUGUAY / Land: URUGUAY / Riik: URUGUAY / Χώρα: ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ / Country: URUGUAY / Pays: URUGUAY / Paese: URUGUAY / Valsts: URUGVAJA / Šalis: URUGVAJUS / Ország: URUGUAY / Pajjiž: URUGWAJ / Land: URUGUAY / Państwo: URUGWAJ / País: URUGUAI / Krajina: URUGUAI / Država: URUGVAJ / Maa: URUGUAY / Land: URUGUAY”;
- (xi) „País: TÚNEZ / Země: TUNISKO / Land: TUNESIEN / Land: TUNESIEN / Riik: TUNESIA / Χώρα: ΤΥΝΗΣΙΑ / Country: TUNISIA / Pays: TUNISIE / Paese: TUNISIA / Valsts: TUNISIJA / Šalis: TUNISAS / Ország: TUNÉZIA / Pajjiž: TUNEŽIJA / Land: TUNESIË / Państwo: TUNEZJA / País: TUNÍSIA / Krajina: TUNISKO / Država: TUNIZIJA / Maa: TUNISIA / Land: TUNISIEN”;

(xii) „País: GROENLANDIA / Země: GRÓNSKO / Land: GRØNLAND / Land: GRÖNLAND / Riik: GRÖÖNIMAA / Χώρα: ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑ / Country: GREENLAND / Pays: GROENLAND / Paese: GROENLANDIA / Valsts: GRENLANDE / Šalis: GRENLANDIJA / Ország: GRÖNLAND / Pajjiž: GREENLAND / Land: GROENLAND / Państwo: GRENLANDIA / País: GRONELÂNDIA / Krajina: GRÓNSKO / Država: GRENLANDIJA / Maa: GRÖNLANTI / Land: GRÖNLAND”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Estonia,
Litwa,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Słowacja.

62. 31997 D 0569: Decyzja Komisji 97/569/WE z dnia 16 lipca 1997 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz przetworów mięsnych (Dz.U. L 234 z 26.8.1997, str. 16) zmieniona przez:

- 31998 D 0009: Decyzja Komisji 98/9/WE z dnia 16.12.1997 r. (Dz.U. L 3 z 7.1.1998, str. 12),
- 31998 D 0163: Decyzja Komisji 98/163/WE z dnia 10.2.1998 r. (Dz.U. L 53 z 24.2.1998, str. 23),

- 31998 D 0220: Decyzja Komisji 98/220/WE z dnia 4.3.1998 r. (Dz.U. L 82 z 19.3.1998, str. 47),
- 31998 D 0346: Decyzja Komisji 98/346/WE z dnia 19.5.1998 r. (Dz.U. L 154 z 28.5.1998, str. 35),
- 31999 D 0336: Decyzja Komisji 1999/336/WE z dnia 20.5.1999 r. (Dz.U. L 127 z 21.5.1999, str. 30),
- 32000 D 0253(01): Decyzja Komisji 2000/253/WE z dnia 20.3.2000 r. (Dz.U. L 78 z 29.3.2000, str. 32),
- 32000 D 0555: Decyzja Komisji 235/555/WE z dnia 6.9.2000 r. (Dz.U. L 2000 z 19.9.2000, str. 25),
- 32002 D 0074: Decyzja Komisji 2002/74/WE z dnia 30.1.2002 r. (Dz.U. L 33 z 2.2.2002, str. 29),
- 32002 D 0671: Decyzja Komisji 2002/671/WE z dnia 20.8.2002 r. (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 25).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

„LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU / ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS / ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS / ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA / FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: productos cárnicos / Výrobky: masné výrobky / Produkt: kødprodukter / Erzeugnis: Fleischerzeugnisse / Toode: lihatooded / Προϊόν: Προϊόντα με βάση το κρέας / Product: meat products / Produit: à base de viandes / Prodotto: prodotti a base di carne / Produkts: gaļas produkti / Produktas: mėsos produktai / Termék: húskészítmények / Prodott: Prodotti tal- laħam / Product: vleesproducten / Produkt: przetwory mięsne / Produto: produtos à base de carne / Produkt : mäsov  výrobky / Proizvod: mesni izdelki / Tuote: lihatuotteet / Varuslag: köttvaror

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalin  nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / N rodn  odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / N zev / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / N v / Isem / Naam / Nazwa / Nome / N zov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / M sto / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pils ta / Miestas / V ros / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / Régió / Reġjun / Regio / Region / Regiãõ / Kraj / Regija / Alue / Region

5 = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erimärkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Īpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar

PMP = produkty z mięsa drobiowego

RMP = produkty z mięsa króliczego

FMP = produkty z mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka

WMP = produkty z mięsa zwierząt łownych

6 = * Países y establecimientos que cumplen todos los requisitos del apartado 1 del artículo 2 de la Decisión 95/408/CE del Consejo.
* Země zařízení a podniky, které splňují všechny požadavky čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 95/408/ES.

- * Lande og virksomheder, der opfylder alle betingelserne i artikel 2, stk. 1, i Rådets beslutning 95/408/EF.
- * Länder und Betriebe, die alle Anforderungen des Artikels 2 Absatz 1 der Entscheidung 95/408/EG des Rates erfüllen.
- * Nõukogu otsuse 95/408/EÜ artikkel 2 punkti 1 kõikidele nõuetele vastavad riigid ja ettevõtted.
- * Χώρες και εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης 95/408/EK του Συμβουλίου.
- * Countries and establishments complying with all requirements of Article 2 (1) of Council Decision 95/408/EC.
- * Pays et établissements remplissant l'ensemble des dispositions de l'article 2 paragraphe 1 de la décision 95/408/CE du Conseil.
- * Paese e stabilimenti che ottemperano a tutte le disposizioni dell'articolo 2, paragrafo 1 della decisione 95/408/CE del Consiglio.
- * Valstis un uzņēmumi, kuri atbilst Padomes Lēmuma 95/408/EK 2. panta 1. punkta prasībām.
- * Šalys ir įmonės, atitinkančios visus Tarybos sprendimo 95/408/EB 2 straipsnio 1 dalies reikalavimus.
- * Azok az országok és létesítmények, amelyek teljes mértékben megfelelnek a 95/408/EK tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- * Pajjiżi u stabilimenti li jissodisfaw il-kundizzjonijiet ta' l-Artiklu 2(1) tad-Deċiżjoni tal-Kunsill 95/408/KE.
- * Landen en inrichtingen die voldoen aan al de voorwaarden van artikel 2, lid 1, van Beschikking 95/408/EG van de Raad.

- * Państwa i zakłady spełniające wszystkie wymagania artykułu 2 ust. 1 decyzji Rady 95/408/WE.
- * Países e estabelecimentos que respeitam todas as exigências do n.o 1 do artigo 2.o da Decisão 95/408/CE do Conselho.
- * Krajiny a prevádzkarne v súlade so všetkými požiadavkami článku 2 (1) rozhodnutia Rady 95/408/ES.
- * Države in obrati, ki izpolnjujejo vse zahteve iz člena 2 (1) Odločbe Sveta 95/408/ES.
- * Neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 1 kohdan kaikki vaatimukset täyttävät maat ja laitokset.
- * Länder och anläggningar som uppfyller alla krav i artikel 2.1 i rådets beslut 95/408/EG.”

(b) W Załączniku, tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ARGENTINH / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiz: ARGĒNTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”

- (ii) „País: BULGARIA / Země: BULHARSKO / Land: BULGARIEN / Land: BULGARIEN / Riik: BULGAARIA / Χώρα: ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ / Country: BULGARIA / Pays: BULGARIE / Paese: BULGARIA / Valsts: BULGĀRIJA / Šalis: BULGARIJA / Ország: BULGÁRIA / Pajjiž: BULGARIJA / Land: BULGARIJE / Państwo: BULGARIA / País: BULGÁRIA / Krajina: BULHARSKO / Država: BOLGARIJA / Maa: BULGARIA / Land: BULGARIEN”;
- (iii) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN / Land: BRASILIEN / Riik: BRASIILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiž: BRAŽIL / Land: BRASILIĚ / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;
- (iv) „País: HONG KONG / Země: HONGKONG / Land: HONGKONG / Land: HONGKONG / Riik: HONG-KONG / Χώρα: ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ / Country: HONG KONG / Pays: HONG-KONG / Paese: HONG KONG / Valsts: HONKONGA / Šalis: HONKONGAS / Ország: HONG-KONG / Pajjiž: HONG KONG / Land: HONGKONG / Państwo: HONGKONG / País: HONG KONG / Krajina: HONGKONG / Država: HONGKONG / Maa: HONGKONG / Land: HONGKONG”;

- (v) „País: ISRAEL / Země: IZRAEL / Land: ISRAEL / Land: ISRAEL / Riik: IISRAEL / Χώρα: ΙΣΡΑΗΛ / Country: ISRAEL / Pays: ISRAËL / Paese: ISRAELE / Valsts: IZRAĒLA / Šalis: IZRAELIS / Ország: IZRAEL / Pajjiz: IZRAEL / Land: ISRAËL / Państwo: IZRAEL / País: ISRAEL / Krajina: IZRAEL / Država: IZRAEL / Maa: ISRAEL / Land: ISRAEL”;
- (vi) „País: TAILANDIA / Země: THAJSKO / Land: THAILAND/ Land: THAILAND / Riik: TAI / Χώρα: ΤΑΪΛΑΝΔΗ / Country: THAILAND / Pays: THAILANDE / Paese: TAILANDIA / Valsts: TAIZEME / Šalis: TAILANDAS / Ország: THAIFÖLD / Pajjiz: TAJLANDJA / Land: THAILAND / Państwo: TAJLANDIA / País: TAILANDIA / Krajina: THAJSKO / Država: TAJSKA / Maa: THAIMAA / Land: THAILAND”;
- (vii) „País: SUDÁFRICA / Země: JIŽNÍ AFRIKA / Land: SYDAFRIKA / Land: SÜDAFRIKA / Riik: LÕUNA-AAFRIKA / Χώρα: ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ / Country: SOUTH AFRICA / Pays: AFRIQUE DU SUD / Paese: SUDAFRICA / Valsts: DIENVIDĀFRIKA / Šalis: PIETŪ AFRIKA / Ország: DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiz: L-AFRIKA T'ISFEL / Land: ZUID-AFRIKA / Państwo: REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI / País: ÁFRICA DO SUL / Krajina: JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA / Država: JUŽNA AFRIKA / Maa: ETELÄ-AFRIKKA / Land: SYDAFRIKA”;

- (viii) „País: SINGAPUR / Země: SINGAPUR / Land: SINGAPORE / Land: SINGAPUR / Riik: SINGAPUR / Χώρα: ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ / Country: SINGAPORE / Pays: SINGAPOUR / Paese: SINGAPORE / Valsts: SINGAPŪRA / Šalis: SINGAPŪRAS / Ország: SZINGAPŰR / Pajjiž: SINGAPOR / Land: SINGAPORE / Państwo: SINGAPUR / País: SINGAPURA / Krajina: SINGAPUR / Država: SINGAPUR / Maa: SINGAPORE / Land: SINGAPORE”;
- (ix) „País: SUIZA / Země: ŠVÝCARSKO / Land: SCHWEIZ / Land: SCHWEIZ / Riik: ŠVEITS / Χώρα: ΕΛΒΕΤΙΑ / Country: SWITZERLAND / Pays: SUISSE / Paese: SVIZZERA / Valsts: ŠVEICE / Šalis: ŠVEICARIJA / Ország: SVÁJC / Pajjiž: SVIZZERA / Land: ZWITZERLAND / Państwo: SZWAJCARIA / País: SUIÇA / Krajina: ŠVAJČIARSKO / Država: ŠVICA / Maa: SVEITSI / Land: SCHWEIZ”;
- (x) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Χώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĒ / Ország: CHILE / Pajjiž: ČILI / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;
- (xi) „País: CROACIA / Země: CHORVATSKO / Land: KROATIEN / Land: KROATIEN / Riik: HORVAATIA / Χώρα: ΚΡΟΑΤΙΑ / Country: CROATIA / Pays: CROATIE / Paese: CROAZIA / Valsts: HORVĀTIJA / Šalis: KROATIJA / Ország: HORVÁTOR SZÁG / Pajjiž: KROAZJA / Land: KROATIĚ / Państwo: CHORWACJA / País: CROÁCIA / Krajina: CHORVÁTSKO / Država: HRVAŠKA / Maa: KROATIA / Land: KROATIEN”;

- (xii) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;
- (xiii) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMÆNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: ΡΟΥΜΑΝΙΑ / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;
- (xiv) „País: CANADÁ / Země: KANADA / Land: CANADA / Land: KANADA / Riik: KANADA / Χώρα: ΚΑΝΑΔΑΣ / Country: CANADA / Pays: CANADA / Paese: CANADA / Valsts: KANĀDA / Šalis: KANADA / Ország: KANADA / Pajjiž: KANADA / Land: CANADA / Państwo: KANADA / País: CANADÁ / Krajina: KANADA / Država: KANADA / Maa: KANADA / Land: KANADA”;

(xv) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN / Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRALIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRĀLIJA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiž: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIË / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;

(xvi) „MALEZJA”

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących państw:

Republika Czeska,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

63. 31997 D 0735: Decyzja Komisji 97/735/WE z dnia 21 października 1997 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu niektórymi rodzajami odpadów zwierzęcych pochodzących od ssaków (Dz.U. L 294 z 28.10.1997, str. 7) zmieniona przez:

— 31999 D 0534: Decyzja Rady 1999/534/EWG z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 204 z 4.8.1999, str. 37).

W artykule 1 ustęp 2 dodaje się następujące zdanie do drugiego akapitu:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji sprawozdanie należy przesłać do dnia przystąpienia.”

64. 31997 R 2629: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2629/97 z dnia 29 grudnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie kolczyków, rejestrów i paszportów w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła (Dz.U. L 354 z 30.12.1997 str. 19) zmienione przez:

- 31998 R 1177: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1177/98 z dnia 5.6.1998 r. (Dz.U. L 163 z 6.6.1998, str. 19),
- 31998 R 2194: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2194/98 z dnia 12.10.1998 r. (Dz.U. L 276 z 13.10.1998, str. 4),
- 31999 R 0331: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 331/1999 z dnia 12.2.1999 r. (Dz.U. L 40 z 13.2.1999, str. 27),
- 31999 R 1663: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/1999 z dnia 28.7.1999 r. (Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 27),
- 32000 R 1606: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1606/2000 z dnia 24.7.2000 r. (Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 16).

W Załączniku wykaz otrzymuje brzmienie:

„Austria	AT
Belgia	BE
Republika Czeska	CZ
Cypr	CY
Dania	DK
Estonia	EE
Finlandia	FI
Francja	FR
Niemcy	DE
Grecja	EL
Węgry	HU
Irlandia	IE
Włochy	IT
Łotwa	LV
Litwa	LT
Luksemburg	LU
Malta	MT
Niderlandy	NL
Polska	PL
Portugalia	PT
Słowenia	SI
Słowacja	SK
Hiszpania	ES
Szwecja	SE
Zjednoczone Królestwo	UK”.

65. 31998 D 0071: Decyzja Komisji 98/71/WE z dnia 7 stycznia 1998 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów w Republice Czeskiej, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz mleka i przetworów mlecznych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniająca decyzje 97/299/WE i 97/252/WE (Dz.U. L 11 z 17.1.1998, str. 39).

Decyzja 98/71/WE traci moc.

66. 31998 D 0179: Decyzja Komisji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiająca szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u zwierząt żywych i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 65 z 5.3.1998, str. 31).

W Załączniku punkt 1.2 dodaje się następujące zdanie do drugiego akapitu:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji akredytacja musi zostać uzyskana przed dniem przystąpienia.”

67. 31998 D 0371: Decyzja Komisji 98/371/WE z dnia 29 maja 1998 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie świeżego mięsa z niektórych państw europejskich (Dz.U. L 170 z 16.6.1998, str. 16) zmieniona przez:

- 31998 D 0546: Decyzja Komisji 98/546/WE z dnia 22.7.1998 r. (Dz.U. L 260 z 23.9.1998, str. 15),
- 31999 D 0538: Decyzja Komisji 1999/538/WE z dnia 26.7.1999 r. (Dz.U. L 207 z 6.8.1999, str. 21),

- 32000 D 0019: Decyzja Komisji 2000/19/WE z dnia 9.12.1999 r. (Dz.U. L 6 z 11.1.2000, str. 58),
- 32001 D 0774: Decyzja Komisji 2001/774/WE z dnia 7.11.2001 r. (Dz.U. L 291 z 8.11.2001, str. 48),
- 32001 D 0849: Decyzja Komisji 2001/849/WE z dnia 30.11.2001 r. (Dz.U. L 315 z 1.12.2001, str. 71),
- 32002 D 0007: Decyzja Komisji 2002/7/WE z dnia 28.12.2001 r. (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 50).

(a) W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących państw:

Republika Czeska,
Estonia,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

(b) W załączniku II skreśla się pozycje dotyczące następujących państw:

Republika Czeska,
Estonia,
Łotwa,
Litwa,

Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

68. 31998 D 0536: Decyzja Komisji 98/536/WE z dnia 3 września 1998 r. ustanawiająca wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych wykrywających pozostałości (Dz.U. L 251 z 11.9.1998, str. 39).

W Załączniku, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska	Krajowe laboratorium referencyjne dla pozostałości leków weterynaryjnych Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv Hudcova 56 A 621 00 Brno	Grupa A1, A2, A3, A4, A5, A6, B2a, B2b, B2c, B2e, B2d, B2f
	Krajowe laboratorium referencyjne dla mykotoksyn i innych naturalnych toksyn, barwników i substancji przeciwbakteryjnych Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava	Grupa B1, B3e, B3d
	Krajowe laboratorium referencyjne dla pestycydów i PCB Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 136/24 165 03 Praha 6 – Lysolaje	Grupa B3a, B3b

Krajowe laboratorium referencyjne dla cząstek chemicznych Státní veterinární ústav Olomouc, Jakoubka ze Střibra 1 779 00 Olomouc	Grupa B3c
Krajowe laboratorium referencyjne dla ustalania substancji promieniotwórczych w żywności i instalacjach dla żywności Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 136/24 165 03 Praha 6 – Lysolaje	Grupa B3f

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

"Estonia	Veterinaar- ja Toidulaboratorium Väike-Paala 3 11415 Tallinn	Grupa A Grupy B1, B2
	Tervisekaitseinspektsiooni Tartu Keemialaboratorium Põllu 1a 50303 Tartu	Grupy B3a, B3b
	Veterinaar- ja Toidulaboratorium Kreutzwaldi 30 51006 Tartu	Grupa B3c
	Taimse Materjali Kontrolli Keskus Teaduse 6 75501 Saku, Harjumaa	Grupa B3d

Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3 11415 Tallinn	Grupy B3e, B3f"

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr	Εθνικό Έργαστήριο Αναφοράς για τον έλεγχο των υπολειμμάτων Γενικό Χημείο του Κράτους Κίμωνος 44 1451 Λευκωσία	
	National Reference Laboratory for the Control of Residues General State Laboratory Kimonos 44 1451, Nicosia	Wszystkie grupy
Łotwa	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs Lejupes iela 3 Rīga, LV-1076	Wszystkie grupy
Litwa	Nacionalinė veterinarijos laboratorija J.Kairiūkščio g. 10 LT-2021 Vilnius	Wszystkie grupy"

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry	Országos Élelmiszervizsgáló Intézet (OÉVI) Budapest, Pf. 1740. Mester u. 81., 1465	Wszystkie grupy
Malta	Ministry for Agriculture and Fisheries Food and Veterinary Regulation Division Public Health and Laboratory Diagnostics Unit Albertown – Marsa, Malta	Grupa B1, B3c
	Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise – G.Caporale Campo Boario 64100 Teramo, Italia	Grupa A Grupy B1, B2a, B2c, B2d, B2e, B2f, B3a, B3b, B3d, B3e, B3f
	Central Science Laboratory – Sand Hutton York, United Kingdom	Grupy A6, B2b
	Progetto Natura Via Marradi 41 59100- Prato, Italia	Grupy B1, B2b, B2c, B2d, B3a, B3b.'

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Laboratorium Zakładu Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego Państwowego Instytutu Weterynaryjnego PL 24-100 Puławy Al. Partyzantów 57	Grupa A1, A2, A3, A4 Grupa B1
	Laboratorium Zakładu Farmakologii i Toksykologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego PL 24-100 Puławy Al. Partyzantów 57	Grupy A5, A6, Grupy B1, B2, B3'

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia	Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60 SI-1000 Ljubljana	Grupy A1, A3, A4, A5, A6, B1, B2a, B2b, B2d, B3a, B3d
	Zavod za zdravstveno varstvo Maribor Prvomajska ulica 1 SI-2000 Maribor	Grupy A2, B2c, B2e, B3- PCB, B3b, B3c

Słowacja	Štátny veterinárny a potravinový ústav Akademická 3 SK - 949 01 Nitra	Grupy A1, A3, A4, A5
	Štátny veterinárny a potravinový ústav Hlinkova 1/B SK - 040 01 Košice	Grupy A2, B2a, B2b, B2d, B3c, B3d,
	Štátny veterinárny a potravinový ústav Botanická 15 SK –842 52 Bratislava	Grupy A6, B2c, B2e, B3a, B3b
	Štátny veterinárny a potravinový ústav Janoškova 1611/58 SK – 026 80 Dolný Kubín	Grupy B1, B2f, B3e
	Národné referenčné laboratórium pre rádiometriu a rádioekológiu Štátny veterinárny a potravinový ústav Akademická 3 SK – 949 01 Nitra	Grupy B3f (promieniotwórczość)
	Národné referenčné centrum pre dioxíny a príbuzné látky Ústav preventívnej a klinickej medicíny Limbova 14 SK – 833 01 Bratislava	Grupy B3f (dioksyny i pochodne zwiázki chemiczne)”

69. 31998 D 0675: Decyzja Komisji 98/675/WE z dnia 16 listopada 1998 r. ustanawiająca specjalne warunki przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z Estonii (Dz.U. L 317 z 26.11.1998, str. 42).

Decyzja 98/675/WE traci moc.

70. 31999 D 0120: Decyzja Komisji 1999/120/WE z dnia 27 stycznia 1999 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz zwierzęcych jelit, żołądków i pęcherzy (Dz.U. L 36 z 10.2.1999, str. 21) zmieniona przez:

- 31999 D 0263: Decyzja Komisji 1999/263/WE z dnia 19.4.1999 r. (Dz.U. L 103 z 20.4.1999, str. 33),
- 32000 D 0080: Decyzja Komisji 2000/80/WE z dnia 20.12.1999 r. (Dz.U. L 30 z 4.2.2000, str. 41),
- 32002 D 0483: Decyzja Komisji 2002/483/WE z dnia 24.6.2002 r. (Dz.U. L 166 z 25.6.2002, str. 25).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

„LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: Estómagos, vejigas y tripas de animales /Produkt: Žaludky, měchýře a střeva zvířat
/ Produkt: Maver, dyreblærer og dyretarme / Erzeugnis: Mägen, Blasen und Därme von
Tieren / Toode: loomade maod, kusepõied ja sooled / Προϊόν: στομάχια, κύστεις και έντερα
ζώων / Product: Stomachs, bladders and intestines of animals / Produit: Estomacs, vessies et
boyaux d'animaux / Prodotto: Stomachi, vesciche e budella di origine animale / Produkts:
dzīvnieku kuņģi, urīnpūšļi un zarnas / Produktas: skrandis, šlapimo pūslė ir gyvulių žarnos /
Termék: állati gyomor, hólyag és bél / Prodott: L-istonku, bzieżaq tal-urina u l-budullata ta'
l-animali / Product: Magen, blazen en darmen van dieren / Produkt: Żołądki, pęcherze i jelita
zwierząt / Produto: Estômagos, bexigas e tripas de animais /Produkt: Žalúdky, mechúre a
črevá zvierat / Proizvod: vampi in želodci, mehurji in čreva živali / Tuote: Vatsalaukkuja,
virtsarakkoja ja suolia / Varuslag: Magar, blåsor och tarmar

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalin  nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / Národní odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens

- 2 = Nombre / N zev / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / N v / Isem / Naam / Nazwa / Nome / N zov / Ime / Nimi / Namn

- 3 = Ciudad / M sto / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Città / Pils ta / Miestas / V ros / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

- 4 = Región / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / R gi  / Reġjun / Regio / Region / Região / Kraj / Regija / Alue / Region

- 5 = Menciones especiales / Zvl stn  poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere Bemerkungen / Erim rkused / Ειδικ  παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions spéciales / Note particolari / Įpašas atz imes / Specialios pastabos / Különleges megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne / Men des especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja / Anmärkningar”

(b) W załączniku tytuły tabel otrzymują brzmienie:

(i) „País: AFGANISTÁN / Země: AFGHÁNISTÁN / Land: AFGHANISTAN / Land: AFGHANISTAN / Riik: AFGANISTAN / Χώρα: ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ / Country: AFGHANISTAN / Pays: AFGHANISTAN / Paese: AFGANISTAN / Valsts: AFGANISTĀNA / Šalis: AFGANISTANAS / Ország: AFGANISZTÁN / Pajjiž: AFGANISTAN / Land: AFGHANISTAN / Państwo: AFGANISTAN / País: AFGANISTÃO / Krajina: AFGANISTAN / Država: AFGANISTAN / Maa: AFGANISTAN / Land: AFGHANISTAN”;

(ii) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiž: ARGĒNTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”;

(iii) „País: AUSTRALIA / Země: AUSTRÁLIE / Land: AUSTRALIEN / Land: AUSTRALIEN / Riik: AUSTRĀLIA / Χώρα: ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ / Country: AUSTRALIA / Pays: AUSTRALIE / Paese: AUSTRALIA / Valsts: AUSTRĀLIJA / Šalis: AUSTRALIJA / Ország: AUSZTRÁLIA / Pajjiž: AWSTRALJA / Land: AUSTRALIĚ / Państwo: AUSTRALIA / País: AUSTRÁLIA / Krajina: AUSTRÁLIA / Država: AVSTRALIJA / Maa: AUSTRALIA / Land: AUSTRALIEN”;

- (iv) „País: BANGLADESH / Země: BANGLADÉŠ / Land: BANGLADESH / Land: BANGLADESCH / Riik: BANGLADESH / Χώρα: ΜΠΑΝΓΚΛΑΝΤΕΣ / Country: BANGLADESH / Pays: BANGLADESH / Paese: BANGLADESH / Valsts: BANGLADEŠA / Šalis: BANGLADEŠAS / Ország: BANGLADES / Pajjiž: BANGLADEXX / Land: BANGLADESH / Państwo: BANGLADESZ / País: BANGLADECHE / Krajina: BANGLADÉŠ / Država: BANGLADEŠ / Maa: BANGLADESH / Land: BANGLADESH”;
- (v) „País: BAHRÁIN / Země: BAHRAJN / Land: BAHRAIN / Land: BAHRAIN / Riik: BAHREIN / Χώρα: ΜΠΑΧΠΕΪΝ / Country: / BAHRAIN / Pays: BAHREÏN / Paese: BAHRAIN / Valsts: BAHREINA / Šalis: BAHREINAS / Ország: BAHREIN / Pajjiž: BAHRAIN / Land: BAHREIN / Państwo: BAHRAJN / País: BARÉM / Krajina: BAHRAJN / Država: BAHRAJN / Maa: BAHRAIN / Land: BAHRAIN”;
- (vi) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN / Land: BRASILIEN / Riik: BRASIILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiž: BRAŽIL / Land: BRASILIË / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;
- (vii) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN / Land: BRASILIEN / Riik: BRASIILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiž: BRAŽIL / Land: BRASILIË / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;

- (viii) „País: SUIZA / Země: ŠVÝCARSKO / Land: SCHWEIZ / Land: SCHWEIZ / Riik: ŠVEITS / Χώρα: ΕΛΒΕΤΙΑ / Country: SWITZERLAND / Pays: SUISSE / Paese: SVIZZERA / Valsts: ŠVEICE / Šalis: ŠVEICARIJA / Ország: SVÁJC / Pajjiž: SVIZZERA / Land: ZWITZERLAND / Państwo: SZWAJCARIA / País: SUIÇA / Krajina: ŠVAJČIARSKO / Država: ŠVICA / Maa: SVEITSI / Land: SCHWEIZ”;
- (ix) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Χώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĖ / Ország: CHILE / Pajjiž: ČILI / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;
- (x) „País: CHINA / Země: ČÍNA / Land: KINA / Land: CHINA / Riik: HIINA / Χώρα: ΚΙΝΑ / Country: CHINA / Pays: CHINE / Paese: CINA / Valsts: ĶĪNA / Šalis: KINIJA / Ország: KÍNA / Pajjiž: ĆINA / Land: CHINA / Państwo: CHINY / País: CHINA / Krajina: ČÍNA / Država: KITAJSKA // Maa: KIINA / Land: KINA”;
- (xi) „País: COSTA RICA / Země: KOSTARIKA / Land: COSTA RICA / Land: COSTA RICA / Riik: COSTA RICA / Χώρα: ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ / Country: COSTA RICA / Pays: COSTA RICA / Paese: COSTA RICA / Valsts: KOSTARIKA / Šalis: KOSTA RIKA / Ország: COSTA RICA / Pajjiž: KOSTA RIKA / Land: COSTA RICA / Państwo: KOSTARYKA / País: COSTA RICA / Krajina: KOSTARIKA / Država: KOSTARIKA / Maa: COSTA RICA / Land: COSTA RICA”;

- (xii) „País: EGIPTO / Země: EGYPT / Land: EGYPTEN / Land: ÄGYPTEN / Riik: EGIPTUS / Χώρα: ΑΙΓΥΠΤΟΣ / Country: EGYPT / Pays: ÉGYPTE / Paese: EGITTO / Valsts: ĒĢIPTE / Šalis: EGIPTAS / Ország: EGYIPTOM / Pajjiž: EĠITTU / Land: EGYPTE / Państwo: EGIPT / País: EGIPTO / Krajina: EGYPT / Država: EGIPT / Maa: EGYPTI / Land: EGYPTEN”;
- (xiii) „País: CROACIA / Země: CHORVATSKO / Land: KROATIEN / Land: KROATIEN / Riik: HORVAATIA / Χώρα: ΚΡΟΑΤΙΑ / Country: CROATIA / Pays: CROATIE / Paese: CROAZIA / Valsts: HORVĀTIJA / Šalis: KROATIJA / Ország: HORVÁTOR SZÁG / Pajjiž: KROAZJA / Land: KROATIË / Państwo: CHORWACJA / País: CROÁCIA / Krajina: CHORVÁTSKO / Država: HRVAŠKA / Maa: KROATIA / Land: KROATIEN”;
- (xiv) „País: HONDURAS / Země: HONDURAS / Land: HONDURAS / Land: HONDURAS / Riik: HONDURAS / Χώρα: ΟΝΔΟΥΡΑ / Country: HONDURAS / Pays: HONDURAS / Paese: HONDURAS / Valsts: HONDURASA / Šalis: HONDŪRAS / Ország: HONDURAS / Pajjiž: HONDURAS / Land: HONDURAS / Państwo: HONDURAS / País: HONDURAS / Krajina: HONDURAS / Država: HONDURAS / Maa: HONDURAS / Land: HONDURAS”;
- (xv) „País: INDIA / Země: INDIE / Land: INDIEN / Land: INDIEN / Riik: INDIA / Χώρα: ΙΝΔΙΑ / Country: INDIA / Pays: INDE / Paese: INDIA / Valsts: INDIJA / Šalis: INDIJA / Ország: INDIA / Pajjiž: INDJA / Land: INDIA / Państwo: INDIE / País: ÌNDIA / Krajina: INDIA / Država: INDIJA / Maa: INTIA / Land: INDIEN”;

- (xvi) „País: IRÁN / Země: ÍRÁN / Land: IRAN / Land: IRAN / Riik: IRAAN / Χώρα: IPAN / Country: IRAN / Pays: IRAN / Paese: IRAN / Valsts: IRĀNA / Šalis: IRANAS / Ország: IRÁN / Pajjiž: IRAN / Land: IRAN / Państwo: IRAN / País: IRÃO / Krajina: IRÁN / Država: IRAN / Maa: IRAN / Land: IRAN”;
- (xvii) „País: JAPÓN / Země: JAPONSKO / Land: JAPAN / Land: JAPAN / Riik: / Χώρα: ΙΑΠΩΝΙΑ / Country: JAPAN / Pays: JAPON / Paese: GIAPPONE / Valsts: JAPĀNA / Šalis: JAPONIJA / Ország: JAPÁN / Pajjiž: ĠAPPUN / Land: JAPAN / Państwo: JAPONIA / País: JAPÃO / Krajina: JAPONSKO / Država: JAPONSKA / Maa: JAPANI / Land: JAPAN”;
- (xviii) „País: KUWAIT / Země: KUVAJT / Land: KUWAIT / Land: KUWAIT / Riik: KUVEIT / Χώρα: ΚΟΥΒΕΪΤ / Country: KUWAIT / Pays: KOWEÏT / Paese: KUWAIT / Valsts: KUVEITA / Šalis: KUVEITAS / Ország: KUVAIT / Pajjiž: KUVAJT / Land: KOEWEIT / Państwo: KUWEJT / País: KUWAIT / Krajina: KUVAJT / Država: KUVAJT / Maa: KUWAIT / Land: KUWAIT”;
- (xix) „País: LÍBANO / Země: LIBANON / Land: LIBANON / Land: LIBANON / Riik: LIIBANON / Χώρα: ΛΙΒΑΝΟΣ / Country: LEBANON / Pays: LIBAN / Paese: LIBANO / Valsts: LIBĀNA / Šalis: LIBANAS / Ország: LIBANON / Pajjiž: LIBANU / Land: LIBANON / Państwo: LIBAN / País: LÍBANO / Krajina: LIBANON / Država: LIBANON / Maa: LIBANON / Land: LIBANON”;

- (xx) „País: MARRUECOS / Země: MAROKO / Land: MAROKKO / Land: MAROKKO / Riik: MAROKO / Χώρα: ΜΑΡΟΚΟ / Country: MAROCCO / Pays: MAROC / Paese: MAROCCO / Valsts: MAROKA / Šalis: MAROKAS / Ország: MAROKKÓ / Pajjiž: MAROKK / Land: MAROKKO / Państwo: MAROKO / País: MARROCOS / Krajina: MAROKO / Država: MAROKO / Maa: MAROKKO / Land: MAROCKO”;
- (xxi) „País: MÉXICO / Země: MEXIKO / Land: MEXICO / Land: MEXIKO / Riik: MEHHIKO / Χώρα: ΜΕΞΙΚΟ / Country: MEXICO / Pays: MEXIQUE / Paese: MESSICO / Valsts: MEKSIKA / Šalis: MEKSIKA / Ország: MEXIKÓ / Pajjiž: MESSIKU / Land: MEXICO / Państwo: MEKSYK / País: MÉXICO / Krajina: MEXIKO / Država: MEHIKA / Maa: MEKSIKO / Land: MEXIKO”;
- (xxii) „País: MONGOLIA / Země: MONGOLSKO / Land: MONGOLIET / Land: MONGOLEI / Riik: MONGOOLIA / Χώρα: ΜΟΓΓΟΛΙΑ / Country: MONGOLIA / Pays: MONGOLIE / Paese: MONGOLIA / Valsts: MONGOLIJA / Šalis: MONGOLIJA / Ország: MONGÓLIA / Pajjiž: MONGOLJA / Land: MONGOLIË / Państwo: MONGOLIA / País: MONGÓLIA / Krajina: MONGOLSKO / Država: MONGOLIJA / Maa: MONGOLIA / Land: MONGOLIET”;

- (xxiii) „País: NICARAGUA / Země: NIKARAGUA / Land: NICARAGUA / Land: NICARAGUA / Riik: NICARAGUA / Χώρα: ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ / Country: NICARAGUA / Pays: NICARAGUA / Paese: NICARAGUA / Valsts: NIKARAGVA / Šalis: NIKARAGVA / Ország: NICARAGUA / Pajjiž: NIKARAGWA / Land: NICARAGUA / Państwo: NIKARAGUA / País: NICARÁGUA / Krajina: NIKARAGUA / Država: NIKARAGVA / Maa: NICARAGUA / Land: NICARAGUA”;
- (xxiv) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Χώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;
- (xxv) „País: PANAMÁ / Země: PANAMA / Land: PANAMA / Land: PANAMA / Riik: PANAMA / Χώρα: ΠΑΝΑΜΑΣ / Country: PANAMA / Pays: PANAMA / Paese: PANAMA / Valsts: PANAMA / Šalis: PANAMA / Ország: PANAMA / Pajjiž: PANAMA / Land: PANAMA / Państwo: PANAMA / País: PANAMÁ / Krajina: PANAMA / Država: PANAMA / Maa: PANAMA / Land: PANAMA”;

- (xxvi) „País: PARAGUAY / Země: PARAGUAY / Land: PARAGUAY / Land: PARAGUAY / Riik: PARAGUAY / Χώρα: ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ / Country: PARAGUAY / Pays: PARAGUAY / Paese: PARAGUAY / Valsts: PARAGVAJA / Šalis: PARAGVAJUS / Ország: PARAGUAY / Pajjiž: PARAGWAJ / Land: PARAGUAY / Państwo: PARAGWAJ / País: PARAGUAI / Krajina: PARAGUAJ / Država: PARAGVAJ / Maa: PARAGUAY / Land: PARAGUAY”;
- (xxvii) „País: PERÚ / Země: PERU / Land: PERU / Land: PERU / Riik: PERUU / Χώρα: ΠΕΡΟΥ / Country: PERU / Pays: PÉROU / Paese: PERÙ / Valsts: PERU / Šalis: PERU / Ország: PERU / Pajjiž: PERU / Land: PERU / Państwo: PERU / País: PERU / Krajina: PERU / Država: PERU / Maa: PERU / Land: PERU”;
- (xxviii) „País: PAKISTÁN / Země: PÁKISTÁN / Land: PAKISTAN / Land: PAKISTAN / Riik: PAKISTAN / Χώρα: ΠΑΚΙΣΤΑΝ / Country: PAKISTAN / Pays: PAKISTAN / Paese: PAKISTAN / Valsts: PAKISTĀNA / Šalis: PAKISTANAS / Ország: PAKISZTÁN / Pajjiž: PAKISTAN / Land: PAKISTAN / Państwo: PAKISTAN / País: PAQUISTÃO / Krajina: PAKISTAN / Država: PAKISTAN / Maa: PAKISTAN / Land: PAKISTAN”;
- (xxix) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMĒNIEN / Land: RUMĀNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: ΡΟΥΜΑΝΙΑ / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA / Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMĀNIEN”;

- (xxx) „País: SIRIA / Země: SÝRIE / Land: SYRIEN / Land: SYRIEN / Riik: SÜÜRIA /
Χώρα: ΣΥΡΙΑ / Country: SYRIA / Pays: SYRIE / Paese: SIRIA / Valsts: SĪRIJA /
Šalis: SIRIJA / Ország: SZÍRIA / Pajjiz: SIRJA / Land: SYRI / Państwo: SYRIA /
País: SÍRIA / Krajina: SÝRIA / Država: SIRIJA / Maa: SYRIA / Land:
SYRIEN”;
- (xxxi) „País: TÚNEZ / Země: TUNISKO / Land: TUNESIEN / Land: TUNESIEN / Riik:
TUNEEZIA / Χώρα: ΤΥΝΗΣΙΑ / Country: TUNISIA / Pays: TUNISIE / Paese:
TUNISIA / Valsts: TUNISIJA / Šalis: TUNISAS / Ország: TUNÉZIA / Pajjiz:
TUNEŽIJA / Land: TUNESIË / Państwo: TUNEZJA / País: TUNÍSIA / Krajina:
TUNISKO / Država: TUNIZIJA / Maa: TUNISIA / Land: TUNISIEN”;
- (xxxii) „País: TURKMENISTÁN / Země: TURKMENISTÁN / Land: TURKMENISTAN
/ Land: TURKMENISTAN / Riik: TÜRKMENISTAN / Χώρα:
ΤΟΥΡΚΜΕΝΙΣΤΑΝ / Country: TURKMENISTAN / Pays: TURKMÉNISTAN /
Paese: TURKMENISTAN / Valsts: TURKMĒNIJA / Šalis:
TURKMĒNISTANAS / Ország: TÜRKMENISZTÁN / Pajjiz:
TURKMENISTAN / Land: TURKMENISTAN / Państwo: TURKMENISTAN /
País: TURQUEMENISTÃO / Krajina: TURKMÉNSKO / Država:
TURKMENISTAN / Maa: TURKMENISTAN / Land: TURKMENISTAN”;
- (xxxiii) „País: TURQUÍA / Země: TURECKO / Land: TYRKIET / Land: TÜRKEI / Riik:
TÜRGI / Χώρα: ΤΟΥΡΚΙΑ / Country: TURKEY / Pays: TURQUIE / Paese:
TURCHIA / Valsts: TURCIJA / Šalis: TURKIJA / Ország: TÖRÖKORSZÁG /
Pajjiz: TURKIJA / Land: TURKIJE / Państwo: TURCJA / País: TURQUIA /
Krajina: TURECKO / Država: TURČIJA / Maa: TURKKI / Land: TURKIET”;

(xxxiv) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiż: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”;

(xxxv) „País: UCRANIA / Země: UKRAJINA / Land: UKRAINE / Land: UKRAINE / Riik: UKRAINA / Χώρα: ΟΥΚΡΑΝΙΑ / Country: UKRAINE / Pays: UKRAINE / Paese: UCRAINA / Valsts: UKRAINA / Šalis: UKRAINA / Ország: UKRAJNA / Pajjiż: UKRAJNA / Land: OEKRAÏNE / Państwo: UKRAINA / País: UCRÂNIA / Krajina: UKRAJINA / Država: UKRAJINA / Maa: UKRAINA / Land: UKRAINA”;

- (xxxvi) „País: URUGUAY/ Země: URUGUAY / Land: URUGUAY / Land: URUGUAY / Riik: URUGUAY / Χώρα: ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ / Country: URUGUAY / Pays: URUGUAY / Paese: URUGUAY / Valsts: URUGVAJA / Šalis: URUGVAJUS / Ország: URUGUAY / Pajjiz: URUGWAJ / Land: URUGUAY / Państwo: URUGWAJ / País: URUGUAI / Krajina: URUGUAI / Država: URUGVAJ / Maa: URUGUAY / Land: URUGUAY”;
- (xxxvii) „País: UZBEKISTÁN / Země: UZBEKISTÁN / Land: USBEKISTAN / Land: USBEKISTAN / Riik: USBEKISTAN / Χώρα: ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ / Country: UZBEKISTAN / Pays: ΟΥΖΒΕΚΙΣΤΑΝ / Paese: UZBEKISTAN / Valsts: UZBEKIJA / Šalis: UZBEKISTANAS / Ország: ŰZBEGISZTÁN / Pajjiz: UŰBEKISTAN / Land: OEZBEKISTAN / Państwo: UZBEKISTAN / País: UZBEQUISTÃO / Krajina: UZBEKISTAN / Država: UZBEKISTAN / Maa: UZBEKISTAN / Land: UZBEKISTAN”;

(xxxviii) „País: REPÚBLICA FEDERATIVA DE YUGOSLAVIA / Země: SVAZOVÁ
REPUBLIKA JUGOSLÁVIE / Land: JUGOSLAVIEN / Land:
JUGOSLAWISCHE REPUBLIK / Riik: JUGOSLAAVIA / Χώρα:
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ / Country:
FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA / Pays: YOUGOSLAVIE / Paese:
REPUBBLICA FEDERALE DI IUGOSLAVIA / Valsts: DIENVIDSLĀVIJAS
FEDERATĪVĀ REPUBLIKA / Šalis: JUGOSLAVIJA / Ország: JUGOSZLÁV
SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG / Pajjiž: JUGOSLAVJA / Land: JOEGOSLAVIË
/ Państwo: JUGOSŁAWIA / País: REPÚBLICA FEDERATIVA DA
JUGOSLÁVIA / Krajina: FEDERATÍVNA REPUBLIKA JUHOSLÁVIA /
Država: ZVEZNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA / Maa: JUGOSLAVIA / Land:
JUGOSLAVIEN”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Cypr,

Łotwa,

Litwa,

Węgry,

Polska,

Republika Słowacka.

71. 31999 D 0710: Decyzja Komisji 1999/710/WE z dnia 15 października 1999 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz mięsa mielonego i wyrobów mięsnych (Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 82) zmieniona przez:

- 32000 D 0079: Decyzja Komisji 2000/79/WE z dnia 20.12.1999 r. (Dz.U. L 30 z 4.2.2000, str. 39),
- 32000 D 0252: Decyzja Komisji 2000/252/WE z dnia 17.3.2000 r. (Dz.U. L 78 z 29.3.2000, str. 28),
- 32000 D 0430: Decyzja Komisji 2000/430/WE z dnia 6.7.2000 r. (Dz.U. L 170 z 11.7.2000, str. 14),
- 32001 D 0336: Decyzja Komisji 2001/336/WE z dnia 18.4.2001 r. (Dz.U. L 120 z 28.4.2001, str. 39).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA”

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: carne picada y preparados de carne / Výrobek: mleté maso a masné polotovary /
Produkt: hakket kød og tilberedt kød / Erzeugnis: Hackfleisch/Faschiertes und
Fleischzubereitungen / Toode: hakkliha ja tükilihast tooted / Προϊόν: κιμάδες και
παρασκευάσματα κρέατος / Product: minced meat and meat preparations / Produit: viandes
hachées et préparations de viande / Prodotto: carni macinate e preparazioni di carne /
Produkts: malta gaļa un gaļas izstrādājumi / Produktas: Smulkinta mėsa ir mėsos
pusgaminiai / Termék: darált hús és húskészítmények / Prodott: ikkappuljat u prodotti tal-
laħam ippreparati / Product: gehakt vlees en vleesbereidingen / Produkt: Mięso mielone i
wzroby mięsne nie poddane obróbce termicznej / Produto: carnes picadas e preparados de
carnes / Produkt: mleté mäso a mäsové prípravky / Proizvod: mleto meso in mesni pripravki /
Tuote: jauhettu liha ja lihavalmisteet / Varuslag: malet kött och köttberedningar

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacion l  nor de / Nacionalin  nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Refer ncia nacional / Národní odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens
- 2 = Nombre / N zev / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / N v / Isem / Naam / Nazwa / Nome / N zov / Ime / Nimi / Namn
- 3 = Ciudad / M sto / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Citt  / Pils ta / Miestas / V ros / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad
- 4 = Regi n / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / R gi  / Reġjun / Regio / Region / Regi o / Kraj / Regija / Alue / Region
- 5 = Actividad /  innost / Aktivitet / Tätigkeit / Tegevusvaldkond / Είδος εγκατάστασης / Activity / Activité / Attivit  / Darb ba / Veikla / Tevékenység / Attivita` / Activiteit / Rodzaj dzia alno ci / Actividade /  innost` / Dejavnost / Toimintamuoto / Verksamhet

- MM = Carne picada / Mleté maso / Hakket kød / Hackfleisch/Faschiertes / Hakkliha /
Κιμάδες / Minced meat / Viandes hachées / Carni macinate / Malta gaļa / Smulkinta
mėsa / Darált hús / Ikkappuljat / Vleesbereidingen / Mięso mielone / Carnes picadas /
Mleté mäso / Mleto meso / Jauhettu liha / Malet kött
- MP = Preparados de carne/ Masné polotovary / Tilberedt kød / Fleischzubereitungen/
Tükilihast tooted / Παρασκευάσματα κρέατος / Meat preparations / Préparations de
viande / Preparazioni di carni / Gaļas izstrādājumi / Mėsos pusgaminiai / Előkészített
húsok / Preparazzjonijiet tal-laħam / Vleesbereidingen / Wyroby mięsne nie poddane
obróbce termicznej / Preparados de carnes / Mäsovė prípravky / Mesni pripravki /
Raakalihavalmisteet / Köttberedningar
- 6 = Menciones especiales / Zvláštní poznámky / Særlige bemærkninger / Besondere
Bemerkungen / Erimärkused / Ειδικές παρατηρήσεις / Special remarks / Mentions
spéciales / Note particolari / Īpašas atzīmes / Specialios pastabos / Különleges
megjegyzések / Rimarki specjali / Bijzondere opmerkingen / Uwagi szczególne /
Menções especiais / Osobitné poznámky / Posebne opombe / Erikoismainintoja /
Anmärkningar
- 7 = Países y establecimientos que cumplen todos los requisitos del apartado 1 del
artículo 2 de la Decisión 95/408/CE del Consejo.

Země a zařízení, které splňují všechny požadavky čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Lande og virksomheder, der opfylder alle betingelserne i artikel 2, stk. 1, i Rådets beslutning 95/408/EF.

Länder und Betriebe, die alle Anforderungen des Artikels 2 Absatz 1 der Entscheidung 95/408/EG des Rates erfüllen.

Nõukogu otsuse 95/408/EÜ artikli 2 lõike 1 kõikidele nõuetele vastavad riigid ja ettevõtted.

Χώρες και εγκαταστάσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης 95/408/EK του Συμβουλίου.

Countries and establishments complying with all requirements of Article 2(1) of Council Decision 95/408/EC.

Pays et établissements remplissant l'ensemble des dispositions de l'article 2, paragraphe 1, de la décision 95/408/CE du Conseil.

Paesi e stabilimenti che ottemperano a tutte le disposizioni dell'articolo 2, paragrafo 1, della decisione 95/408/CE del Consiglio.

Šalys ir įmonės, atitinkančios visus Tarybos sprendimo 95/408/EB 2 straipsnio 1 dalies reikalvumus.

Azok az országok és létesítmények, amelyek teljes mértékben megfelelnek a 95/408/EK tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek

Pajjiži u stabilimentu li jissodisfaw il-kundizzjonijiet ta' l-Artiklu 2(1) tad-Deċiżjoni tal-Kunsill 95/408/KE.

Landen en inrichtingen die voldoen aan al de voorwaarden van artikel 2, lid 1, van Beschikking 95/408/EG van de Raad.

Państwa i zakłady spełniające wszystkie wymagania art. 2 ust. 1 decyzji Rady 95/408/WE.

Países e estabelecimentos que respeitam todas as exigências do n.º 1 do artigo 2.º da Decisão 95/408/CE do Conselho.

Krajiny a prevádzkarne spĺňajúce všetky požiadavky článku 2 ods. 1 rozhodnutia Rady 95/408/ES.

Države in obrati, ki izpolnjujejo vse zahteve iz člena 2(1) Odločbe Sveta 95/408/ES.

Neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 1 kohdan kaikki vaatimukset täyttävät maat ja laitokset.

Länder och anläggningar som uppfyller alla krav i artikel 2.1 i rådets beslut 95/408/EG. ”

(b) In the Annex, the titles to the tables are replaced by the following:

(i) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiz: ARGENTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”;

(ii) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN/ Land: BRASILIEN / Riik: BRASILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiz: BRAŽIL / Land: BRASILIĚ / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;

- (iii) „País: CHILE / Země: CHILE / Land: CHILE / Land: CHILE / Riik: TŠIILI / Xώρα: ΧΙΛΗ / Country: CHILE / Pays: CHILI / Paese: CILE / Valsts: ČĪLE / Šalis: ČILĒ / Ország: CHILE / Pajjiž: ČILI` / Land: CHILI / Państwo: CHILE / País: CHILE / Krajina: CHILE / Država: ČILE / Maa: CHILE / Land: CHILE”;
- (iv) „País: ISRAEL / Země: IZRAEL / Land: ISRAEL / Land: ISRAEL / Riik: IISRAEL / Xώρα: ΙΣΡΑΗΛ / Country: ISRAEL / Pays: ISRAËL / Paese: ISRAELE / Valsts: IZRAĒLA / Šalis: IZRAELIS / Ország: IZRAEL / Pajjiž: IŽRAEL / Land: ISRAËL / Państwo: IZRAEL / País: ISRAEL / Krajina: IZRAEL / Država: IZRAEL / Maa: ISRAEL / Land: ISRAEL”;
- (v) „País: NUEVA ZELANDA / Země: NOVÝ ZÉLAND / Land: NEW ZEALAND / Land: NEUSEELAND / Riik: UUS-MEREMAA / Xώρα: ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ / Country: NEW ZEALAND / Pays: NOUVELLE-ZÉLANDE / Paese: NUOVA ZELANDA / Valsts: JAUNZĒLANDE / Šalis: NAUJOJI ZELANDIJA / Ország: ÚJ-ZÉLAND / Pajjiž: NEW ZEALAND / Land: NIEUW-ZEELAND / Państwo: NOWA ZELANDIA / País: NOVA ZELÂNDIA / Krajina: NOVÝ ZÉLAND / Država: NOVA ZELANDIJA / Maa: UUSI-SEELANTI / Land: NYA ZEELAND”;

(vi) „País: RUMANÍA / Země: RUMUNSKO / Land: RUMÆNIEN / Land: RUMÄNIEN / Riik: RUMEENIA / Χώρα: POYMANIA / Country: ROMANIA / Pays: ROUMANIE / Paese: ROMANIA / Valsts: RUMĀNIJA / Šalis: RUMUNIJA / Ország: ROMÁNIA / Pajjiž: RUMANIJA / Land: ROEMENIË / Państwo: RUMUNIA / País: ROMÉNIA/ Krajina: RUMUNSKO / Država: ROMUNIJA / Maa: ROMANIA / Land: RUMÄNIEN”;

(vii) „País: TAILANDIA / Země: THAJSKO / Land: THAILAND / Land: THAILAND / Riik: TAI / Χώρα: ΤΑΪΛΑΝΔΗ / Country: THAILAND / Pays: THAILANDE / Paese: TAILANDIA / Valsts: TAIZEME / Šalis: TAILANDAS / Ország: THAIFÖLD / Pajjiž: TAJLANDJA / Land: THAILAND / Państwo: TAJLANDIA / País: TAILANDIA / Krajina: THAJSKO / Država: TAJSKA / Maa: THAIMAA / Land: THAILAND”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Węgry,

Polska,

Republika Słowacka.

72. 32000 D 0050: Decyzja Komisji 2000/50/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. dotycząca minimalnych wymagań dotyczących kontroli gospodarstw rolnych, w których zwierzęta są trzymane w celach hodowlanych (Dz.U. L 19 z 25.1.2000, str. 51).

W artykule 2 dodaje się następujące zdanie:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji sprawozdanie należy przesłać po raz pierwszy do 30 kwietnia 2006 r.”

73. 32000 L 0075: Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne odnośnie do kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 74).

(a) Tytuł załącznika IA otrzymuje brzmienie:

„LISTA DE LOS LABORATORIOS NACIONALES DE LA FIEBRE CATARRAL OVINA
SEZNAM NÁRODNÍCH LABORATORÍ PRO KATARÁLNÍ HORECKU OVCÍ
LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR BLUETONGUE
LISTE DER FÜR DIE BLAUZUNGENKRANKHEIT ZUSTÄNDIGEN NATIONALEN
LABORATORIEN
RAHVUSLIKE BLUETONGUE LABORATOORIUMIDE LOETELU
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΟΪΚΟ ΠΥΡΡΕΤΟ ΤΟΥ
ΠΡΟΒΑΤΟΥ
LIST OF THE NATIONAL BLUETONGUE LABORATORIES

LISTE DES LABORATOIRES NATIONAUX POUR LA FIÈVRE CATARRHALE DU MOUTON

ELENCO DEI LABORATORI NAZIONALI PER LA FEBBRE CATARRALE DEGLI OVINI

NACIONĀLO INFEKCIUZĀ KATARĀLĀ DRUDŽA DIAGNOSTIKAS LABORATORIJU SARAKSTS

NACIONALINIŲ MĒLYNOJO LIEŽUVIO LIGOS LABORATORIJŲ SĄRAŠAS' A KÉKNYELV BETEGSÉG DIAGNOSZTIZÁLÁSÁRA KIJELÖLT NEMZETI LABORATÓRIUMOK

LISTA TAL-LABORATORJI NAZZJONALI GHALL-BLUETONGUE

LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR BLUETONGUE

LISTA LABORATORIÓW KRAJOWYCH DO DIAGNOSTYKI CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA

LISTA DOS LABORATÓRIOS NACIONAIS EM RELAÇÃO À FEBRE CATARRAL OVINA

SEZNAM NACIONALNIH LABORATORIJEV ZA BOLEZEN MODRIKASTEGA JEZYKA

ZOZNAM NÁRODNÝCH LABORATÓRIÍ PRE ZHUBNÚ KATARÁLNU HORÚČKU OVIEC (BLUETONGUE)

LUETTELO KANSALLISISTA LAMPAAN BLUETONGUE-TAUTIA VARTEN NIMETYISTÄ LABORATORIOISTA FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR BLUETONGUE”

(b) W załączniku IA, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Republika Czeska: Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road, Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia: Veterinaar- ja Toidulaboratoorium
Kreutzwaldi 30
51006 Tartu”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr: Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων,
Κτηνιατρικές Υπηρεσίες 1417 Λευκωσία
(National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary
Services) CY-1417 Nicosia)

Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Lejupes iela 3 LV-1076 Rīga

Litwa: Nacionalinė veterinarijos laboratorija J.Kairiūkščio g. 10
LT-2021 Vilnius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry: Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2.
HU-1581 Budapest

Malta: Istituto Zooprofilattico dell'Abruzzo e Molise
Via Campo Boario IT - 64100 Teramo”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska: Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu
Weterynaryjnego Al. Partyzantów 57 PL-24-100 Puławy”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia: Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60
SI-1000 Ljubljana

Słowacja: Institute for Animal Health Pirbright Laboratory
Ash Road, Pirbright Woking Surrey GU24 ONF
United Kingdom”

74. 32000 D 0085: Decyzja Komisji 2000/85/WE z dnia 21 grudnia 1999 r. ustanawiająca specjalne warunki przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury pochodzących z Łotwy (Dz.U. L 26 z 2.2.2000, str. 21).

Decyzja 2000/85/WE traci moc.

75. 32000 D 0087: Decyzja Komisji 2000/87/WE z dnia 21 grudnia 1999 r. ustanawiająca specjalne warunki przywozu produktów rybołówstwa pochodzących z Litwy (Dz.U. L 26 z 2.2.2000, str. 42).

Decyzja 2000/87/WE traci moc.

76. 32000 D 0159: Decyzja Komisji 2000/159/WE z dnia 8 lutego 2000 r. w sprawie tymczasowego zatwierdzenia planów państw trzecich dotyczących kontroli pozostałości zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE (Dz.U. L 51 z 24.2.2000, str. 30), zmieniona przez:

- 32001 D 0487: Decyzja Komisji 2001/487/WE z dnia 18.6.2001 r. (Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 68),
- 32002 D 0336: Decyzja Komisji 2002/336/WE z dnia 25.4.2002 r. (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 51).

W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,

Cypr,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Słowacja.

77. 32000 D 0284: Decyzja Komisji 2000/284/WE z dnia 31 marca 2000 r. ustanawiająca wykaz zatwierdzonych stacji pobierania nasienia przy przywozie nasienia koni z państw trzecich i zmieniająca decyzje 96/539/WE i 96/540/WE (Dz.U. L 94 z 14.4.2000, str. 35) zmieniona przez:

- 32000 D 0444: Decyzja Komisji 2000/444/WE z dnia 5.7.2000 r. (Dz.U. L 179 z 18.7.2000, str. 15),
- 32000 D 0790: Decyzja Komisji 2000/790/WE z dnia 30.11.2000 r. (Dz.U. L 314 z 14.12.2000, str. 32),
- 32001 D 0169: Decyzja Komisji 2001/169/WE z dnia 16.2.2001 r. (Dz.U. L 60 z 1.3.2001, str. 62),
- 32001 D 0392: Decyzja Komisji 2001/392/WE z dnia 4.5.2001 r. (Dz.U. L 138 z 22.5.2001, str. 22),
- 32001 D 0612: Decyzja Komisji 2001/612/WE z dnia 20.7.2001 r. (Dz.U. L 214 z 8.8.2001, str. 51),
- 32001 D 0734: Decyzja Komisji 2001/734/WE z dnia 11.10.2001 r. (Dz.U. L 275 z 18.10.2001, str. 19),
- 32002 D 0073: Decyzja Komisji 2002/73/WE z dnia 30.01.2002 r. (Dz.U. L 33 z 2.2.2002, str. 18),

- 32002 D 0297: Decyzja Komisji 2002/297/WE z dnia 10.4.2002 r. (Dz.U. L 101 z 17.4.2002, str. 46),
- 32002 D 0339: Decyzja Komisji 2002/339/WE z dnia 2.5.2002 r. (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 63),
- 32002 D 0416: Decyzja Komisji 2002/416/WE z dnia 6.6.2002 r. (Dz.U. L 150 z 8.6.2002, str. 56),
- 32002 D 0776: Decyzja Komisji 2002/776/WE z dnia 3.10.2002 (Dz.U. L 267 z 4.10.2002, str. 30).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX – ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS – BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PRÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA

1. Versión – Verze – Udgave – Fassung vom – Versioon – Έκδοση – Version – Version – Versione – Versija – Versija – Változat – Veržjoni – Versie – Wersja – Versão – Verzia – Verzija – Tilanne – Version
2. Código ISO – Kód ISO – ISO-kode – ISO-Code – ISO-kood – Κωδικός ISO – ISO-code – Code ISO – Codice ISO – ISO standart – ISO kodas – ISO-kód – Kodići ISO – ISO-code – Kod ISO – Código ISO – Kód ISO – ISO-koda – ISO-koodi – ISO-kod

3. Tercer país – Třetí země – Tredjeland – Drittland – Kolmas riik – Τρίτη χώρα – Third country – Pays tiers – Paese terzo – Trešā valsts – Trečioji šalis – Harmadik ország – Pajjiž terz – Derde land – Kraj trzeci – País terceiro – Tretia krajina – Tretja država – Kolmas maa – Tredje land
4. Nombre del centro autorizado – Název schválené stanice – Den godkendte stations navn – Name der zugelassenen Besamungsstation – Tunnustatud seemendusjaama nimi – Όνομα του εγκεκριμένου κέντρου – Name of approved centre – Nom du centre agréé – Nome del centro riconosciuto – Atzīta centra nosaukums – Patvirtinto centro pavadinimas – Az engedélyezett állomás neve – Isem tač-čentru approvat – Naam van het erkende centrum – Nazwa zatwierdzonej stacji produkcji nasienia – Nome do centro aprovado – Názov schváleného strediska – Ime odobrenega osemenjevalnega središča – Hyväksytyn aseman nimi – Tjurstationens namn
5. Dirección del centro autorizado – Adresa schválené stanice – Den godkendte stations adresse – Anschrift der zugelassenen Besamungsstation – Tunnustatud seemendusjaama aadress – Διεύθυνση του εγκεκριμένου κέντρου – Address of approved centre – Adresse du centre agréé – Indirizzo del centro riconosciuto – Atzīta centra adrese – Patvirtinto centro adresas – Az engedélyezett állomás címe – Indirizz tač-čentru approvat – Adres van het erkende centrum – Adres zatwierdzonej stacji produkcji nasienia – Endereço aprovado – Adresa schváleného strediska – Naslov odobrenega osemenjevalnega središča – Hyväksytyn aseman osoite – Tjurstationens adress

6. Autoridad competente en materia de autorización – Příslušný schvalující orgán – Godkendelsesmyndighed – Zulassungsbehörde – Tunnustuse andnud järelevalveasutus – Εγκρίνουσα αρχή – Approving authority – Autorité d'agrément – Autorità che rilascia il riconoscimento – Iestāde, kura veic atzīšanu – Patvirtinanti institucija – Engedélyező hatóság – Awtorita` ta' l-approvazzjoni – Autoriteit die de erkenning heeft verleend – Organ zatwierdzający – Autoridade de aprovação – Schvalující orgán – Pristojni organ za odobritev – Hyväksyntäviranomainen – Godkännandemyndighet

7. Número de autorización – Číslo schválení – Godkendelsesnummer – Registriernummer – Tunnustusnumber – Αριθμός έγκρισης – Approval number – Numéro d'agrément – Numero di riconoscimento – Atzīšanas numurs – Patvirtinimo numeris – A mŭkódési engedély száma – Numru ta' l-approvazzjoni – Registratienummer – Numer zatwierdzenia – Número de aprovação – Číslo schválenia – Veterinarska številka odobritve – Hyväksyntänumero – Godkännandennummer

8. Fecha de la autorización – Datum schválení – Godkendelsesdato – Zulassungsdatum – Tunnustamise kuupäev – Ημερομηνία έγκρισης – Approval date – Date d'agrément – Data di approvazione – Atzīšanas datums – Patvirtinimo data— A mŭkódési engedély kiadásának dátuma – Data ta' l-approvazzjoni – Datum van erkenning – Data zatwierdzenia – Data da aprovação – Dátum schválenia – Datum odobritve – Hyväksyntäpäivä – Datum för godkännandet”.

(b) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,
Cypr,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

(c) W Załączniku przypis (b) otrzymuje brzmienie:

„^(a) Código provisional que no afecta a la denominación definitiva del país que será asignada cuando concluyan las negociaciones en curso en las Naciones Unidas — Prozatímní kód, kterým není dotčeno konečné označení země, které bude přiřazeno po ukončení jednání probíhajícího v OSN — Foreløbig kode, som ikke foregriber den endelige betegnelse af landet, der skal tildeles, når de igangværende forhandlinger i FN er afsluttet — Provisorischer Code, der in nichts der endgültigen Bezeichnung des Landes vorgreift, die bei Schlussfolgerung der momentan laufenden Verhandlungen in diesem Zusammenhang im Rahmen der Vereinten Nationen genehmigt wird — Ajutine kood, mis ei mõjuta lõplikku

nimetust, mis omistatakse riigile peale Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni käimasolevate läbirääkimiste lõppu – Προσωρινός κωδικός που δεν επηρεάζει τον οριστικό τίτλο της χώρας που θα δοθεί μετά την περάτωση των διαπραγματεύσεων που πραγματοποιούνται επί του παρόντος στα Ηνωμένα Έθνη – Provisional code that does not affect the definitive denomination of the country to be attributed after the conclusion of the negotiations currently taking place in the United Nations – Code provisoire ne préjugeant pas de la dénomination définitive du pays qui sera arrêtée à l'issue des négociations en cours dans le cadre des Nations unies – Codice provvisorio senza effetti sulla denominazione definitiva del paese che sarà attribuita dopo la conclusione dei negoziati in corso presso le Nazioni Unite – Pagaidu kods, kurš nekādā veidā neietekmē galīgo valsts nomenklatūru, kura tiks apstiprināta Apvienoto Nāciju Organizācijas ietvaros pašlaik notiekošo sarunu rezultātā – Laikinas kodas, neturėsiantis įtakos pastoviai šalies terminologijai, kuri bus nustatyta pasibaigus šiuo metu vykstančioms deryboms Jungtinėse Tautose – Ideiglenes kód, amely nem befolyásolja az ország azon végleges elnevezését, amelyet az ENSZ-ben folytatott jelenlegi tárgyalások lezárását követően hagynak jóvá – Kodiċi proviżorju li ma jaffetwawx id-denominazzjoni definittiva tal-pajjiż fil-konklużjoni tan-negozjati li għaddejjin bħalissa fi hdan il-Ġnus Magħquda – Voorlopige code die geen gevolgen heeft voor de definitieve benaming die aan het land wordt gegeven op grond van de onderhandelingen die momenteel in het kader van de Verenigde Naties worden gevoerd – Tymczasowy kod, który w ostateczny sposób nie przesądza o nazewnictwie kraju, zostanie uzgodniony w następstwie aktualnie trwających negocjacji w tym na forum ONZ – Código provisório que não afecta a denominação definitiva do país a ser atribuída após a conclusão das negociações actualmente em curso nas Nações Unidas – Dočasny kód, ktorým nie je dotknuté označenie tejto krajiny, ktoré jej bude

pridelené po ukončení rokovaní prebiehajúcich v súčasnosti v OSN – Začasna koda, ki ne vpliva na končno poimenovanie države in bo dodeljena po zaključku pogajanj, ki trenutno potekajo v Združenih narodih – Väliaikainen koodi, joka ei vaikuta maan lopulliseen nimeen, joka annetaan tällä hetkellä Yhdistyneissä Kansakunnissa meneillään olevien neuvottelujen päätteeksi – Provisorisk kod som inte påverkar det slutgiltiga landsnamnet som skall anges när de pågående förhandlingarna i Förenta nationerna slutförts.”

(d) W Załączniku, przypis (b) otrzymuje brzmienie:

„Sólo esperma procedente de caballos registrados – Pouze sperma odebrané od registrovaných koní – Kun sæd fra registrerede heste – Nur Samen von registrierten Pferden – Ainult registreeritud hobustelt kogutud sperma – Μόνο σπέρμα που συλλέχθηκε από καταγεγραμμένους ίππους – Only semen collected from registered horses – Sperme provenant uniquement de chevaux enregistrés – Solamente sperma raccolto da cavalli registrati – Tikai no reģistrētiem zirgiem iegūta sperma – Tiktai sperma surinkta iš registruotų arklių – Kizárólag nyilvántartott lovaktól begyűjtött sperma – Sperma miðbura minn žwiemel registrati biss – Enkel sperma verzameld van geregistreerde paarden – Tylko nasienie pochodzące od zarejestrowanych koni – Apenas sémen colhido de cavalos registrados – Iba sperma registrovaných koní – Le seme, pridobljeno od registriranih konj – Ainoastaan rekisteröidyistä hevosista kerätty siemenneste – Bara sperma insamlad från registrerade hästar.”

78. 32000 D 0585: Decyzja Komisji 2000/585/WE z dnia 7 września 2000 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i warunki zdrowia publicznego oraz świadectwa weterynaryjne przy przywozie mięsa zwierząt łownych, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka i mięsa króliczego z państw trzecich oraz uchylająca decyzje Komisji 97/217/WE, 97/218/WE, 97/219/WE i 97/220/WE (Dz.U. L 251 z 6.10.2000, str. 1), zmieniona przez:

- 32001 D 0640: Decyzja Komisji 2001/640/WE z dnia 2.8.2001 r. (Dz.U. L 223 z 18.8.2001, str. 28),
- 32001 D 0736: Decyzja Komisji 2001/736/WE z dnia 17.10.2001 r. (Dz.U. L 275 z 18.10.2001, str. 32),
- 32002 D 0219: Decyzja Komisji 2002/219/WE z dnia 7.3.2002 r. (Dz.U. L 72 z 14.3.2002, str. 27),
- 32002 D 0646: Decyzja Komisji 2002/646/WE z dnia 31.7.2002 r. (Dz.U. L 211 z 7.8.2002, str. 23).

(a) W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące Republiki Czeskiej.

(b) W załączniku II skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,
Cypr,
Łotwa,
Litwa,
Węgry,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

79. 32000 D 0609: Decyzja Komisji 2000/609/WE z dnia 29 września 2000 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i warunki zdrowia publicznego oraz świadectwa weterynaryjne przy przywozie mięsa hodowlanych ptaków bezgrzebieniowych, zmieniająca decyzję 94/85/WE ustalającą wykaz państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 258 z 12.10.2000, str. 49) zmieniona przez:

— 32000 D 0782: Decyzja Komisji 2000/782/WE z dnia 8.12.2000 r. (Dz.U. L 309 z 9.12.2000, str. 37).

W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Cypr,

Litwa,

Węgry,

Polska,

Słowenia,

Słowacja.

80. 32000 D 0676: Decyzja Komisji 2000/676/WE z dnia 20 października 2000 r. ustanawiająca specjalne warunki przywozu produktów rybołówstwa pochodzących z Polski (Dz.U. L 280 z 4.11.2000, str. 69).

Decyzja 2000/676/WE traci moc.

81. 32000 R 1760: Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1):

- (a) W artykule 4 ustęp 1 po pierwszym zdaniu w pierwszym akapicie dodaje się następujące zdanie:

„Wszystkie zwierzęta w gospodarstwie znajdującym się w Republice Czeskiej, Estonii oraz na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, w Słowenii i na Słowacji urodzone do dnia przystąpienia lub przeznaczone do handlu wewnątrz Wspólnoty po tym dniu zostaną oznakowane kolczykiem, zatwierdzonym przez właściwe organy i założonym w każdym uchu.”

- (b) W artykule 4 ustęp 2 po trzecim akapicie dodaje się następujący akapit:

„Żadne ze zwierząt urodzonych po dniu przystąpienia w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, w Słowenii i na Słowacji nie może zostać przemieszczone poza gospodarstwo, chyba że zostało oznakowane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu”.

(c) W artykule 6 ustęp 1, po pierwszym akapicie dodaje się następujący akapit:

„Od dnia przystąpienia właściwe organy w Republice Czeskiej, Estonii, Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, [Malcie], Polsce, Słowenii i Słowacji, dla każdego zwierzęcia, które musi zostać oznakowane zgodnie z art. 4 wydają paszport zwierzęcia, w ciągu 14 dni od jego urodzenia, lub też w przypadku zwierząt importowanych z państw trzecich, w ciągu 14 dni od zgłoszenia jego ponownego oznakowania przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 3.”

(d) W artykule 20 dodaje się następujące zdanie:

„Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja uczynią to przed upływem trzech miesięcy od dnia przystąpienia.”

82. 32001 D 0039: Decyzja Komisji 2001/39/WE z dnia 22 grudnia 2000 r. ustanawiająca specjalne warunki przywozu produktów rybołówstwa pochodzących z Republiki Czeskiej (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 68).

Decyzja 2001/39/WE traci moc.

83. 32001 L 0089: Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5).

W załączniku III punkt 1, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii dodaje się następującą pozycję:

„Republika Czeska:

Státní veterinární ústav Jihlava, Rantířovská 93, 586 05 Jihlava”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia:

Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr:

Institute of Virology, Hannover Veterinary School, Bunteweg 17, D-30559, Hannover

„Łotwa:

Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga

„Litwa:

Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry:

Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581 Budapest

„*Malta*:

Veterinary Laboratory Agency, Weybridge, United Kingdom”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„*Polska*:

Laboratorium Zakładu Chorób Świń Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57,
PL-24-100 Puławy”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„*Słowenia*:

Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana

Słowacja:

Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-960 86 Zvolen”

84. 32001 D 0556: Decyzja Komisji 2001/556/WE z dnia 11 lipca 2001 r. ustalająca tymczasowe wykazy zakładów państw trzecich, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz żelatyny spożywczej (Dz.U. L 200 z 25.7.2001, str. 23).

(a) W Załączniku, tytuł i kody identyfikacyjne otrzymują brzmienie:

„ANEXO – PŘÍLOHA – BILAG – ANHANG – LISA – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ANNEX –
ANNEXE – ALLEGATO – PIELIKUMS – PRIEDAS – MELLÉKLET – ANNESS –
BILAGE – ZAŁĄCZNIK – ANEXO – PŘÍLOHA – PRILOGA – LITTE – BILAGA

LISTA DE LOS ESTABLECIMIENTOS / SEZNAM ZAŘÍZENÍ / LISTE OVER
VIRKSOMHEDER / VERZEICHNIS DER BETRIEBE / ETTEVÖTETE LOETELU /
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ / LIST OF ESTABLISHMENTS / LISTE DES
ÉTABLISSEMENTS / ELENCO DEGLI STABILIMENTI / UZŅĒMUMU SARAKSTS /
ĮMONIŲ SĄRAŠAS / LÉTESÍTMÉNYLISTA / LISTA TA' L-ISTABILIMENTI / LIJST
VAN BEDRIJVEN / LISTA ZAKŁADÓW / LISTA DOS ESTABELECIMENTOS /
ZOZNAM PREVÁDZKARNÍ / SEZNAM OBRATOV / LUETTELO LAITOKSISTA /
FÖRTECKNING ÖVER ANLÄGGNINGAR

Producto: gelatina destinada al consumo humano / Výrobek: želatina určená k lidské
spotřebě / Produkt: gelatine til konsum / Erzeugnis: zum Verzehr bestimmte Gelatine / Toode:
želatiin toiduks / Προϊόν: ζελατινή με προορισμό την κατανάλωση από τον άνθρωπο
/Product: gelatine intended for human consumption / Produit: gélatine destinée à la
consommation humaine / Prodotto: gelatine destinate al consumo umano / Produkts: lietošanai
pārtikā paredzēts želatīns / Produktas: želatina, skirta žmonių maistui / Termék: emberi
fogyasztásra szánt zselatin / Prodott: ġelatina għall-konsum uman / Product: voor menselijke
consumptie bestemde gelatine / Produkt: żelatyna spożywcza / Produtogelatina destinada ao
consumo humano / Produkt: Želatina na ľudskú konzumáciu / Proizvod: želatina, namenjena
prehrani ljudi / Tuote: ihmisravinnoksi tarkoitettu gelatiini / Varuslag: gelatin avsett som
livsmedel

- 1 = Referencia nacional / Národní kód / National reference / Nationaler Code / Rahvuslik viide / Εθνικός αριθμός έγκρισης / National reference / Référence nationale / Riferimento nazionale / Nacionālā norāde / Nacionalin  nuoroda / Nemzeti referenciaszám / Referenza nazzjonali / Nationale code / Kod krajowy / Referência nacional / N rodn  odkaz / Nacionalna referenca / Kansallinen referenssi / Nationell referens

- 2 = Nombre / N zev / Navn / Name / Nimi / Όνομα εγκατάστασης / Name / Nom / Nome / Nosaukums / Pavadinimas / N v / Isem / Naam / Nazwa / Nome / N zov / Ime / Nimi / Namn

- 3 = Ciudad / M sto / By / Stadt / Linn / Πόλη / Town / Ville / Citt  / Pils ta / Miestas / V ros / Belt / Stad / Miasto / Cidade / Mesto / Kraj / Kaupunki / Stad

- 4 = Regi n / Oblast / Region / Region / Piirkond / Περιοχή / Region / Région / Regione / Régions / Regionas / R gi  / Reġjun / Regio / Region / Regi o / Kraj / Regija / Alue / Region”

(b) W Załączniku tytuły tabel otrzymują brzmienie:

- (i) „País: ARGENTINA / Země: ARGENTINA / Land: ARGENTINA / Land: ARGENTINIEN / Riik: ARGENTIINA / Χώρα: ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ / Country: ARGENTINA / Pays: ARGENTINE / Paese: ARGENTINIA / Valsts: ARGENTĪNA / Šalis: ARGENTINA / Ország: ARGENTÍNA / Pajjiz: ARGĒNTINA / Land: ARGENTINĚ / Państwo: ARGENTYNA / País: ARGENTINA / Krajina: ARGENTÍNA / Država: ARGENTINA / Maa: ARGENTIINA / Land: ARGENTINA”;
- (ii) „País: BRASIL / Země: BRAZÍLIE / Land: BRASILIEN / Land: BRASILIEN / Riik: BRASILIA / Χώρα: ΒΡΑΖΙΛΙΑ / Country: BRAZIL / Pays: BRÉSIL / Paese: BRASILE / Valsts: BRAZĪLIJA / Šalis: BRAZILIJA / Ország: BRAZÍLIA / Pajjiz: BRAŽIL / Land: BRASILIĚ / Państwo: BRAZYLIA / País: BRASIL / Krajina: BRAZÍLIA / Država: BRAZILIJA / Maa: BRASILIA / Land: BRASILIEN”;
- (iii) „País: BIELORRUSIA / Země: BĚLORUSKO / Land: BELARUS / Land: BELARUS / Riik: VALGEVENE / Χώρα: ΛΕΥΚΟΡΩΣΣΙΑ / Country: BELARUS / Pays: BELARUS / Paese: BIELORUSSIA / Valsts: BALTKRIEVIJA / Šalis: BALTARUSIJA / Ország: FEHÉROROSZORSZÁG / Pajjiz: BELORUSSJA / Land: BELARUS / Państwo: BIAŁORUŚ / País: BIELORRÚSSIA / Krajina: BIELORUSKO / Država: BELORUSIJA / Maa: VALKO-VENÄJÄ / Land: VITRYSSLAND”;

- (iv) „País: CHINA / Země: ČÍNA / Land: KINA / Land: CHINA / Riik: HIINA / Χώρα: KINA / Country: CHINA / Pays: CHINE / Paese: CINA / Valsts: KĪNA / Šalis: KINIJA / Ország: KÍNA / Pajjiž: ĀINA / Land: CHINA / Państwo: CHINY / País: CHINA / Krajina: ČÍNA / Država: KITAJSKA / Maa: KIINA / Land: KINA”;
- (v) „País: COLOMBIA / Země: KOLUMBIE / Land: COLOMBIA / Land: KOLUMBIEN / Riik: KOLUMBIA / Χώρα: ΚΟΛΟΜΒΙΑ / Country: COLOMBIA / Pays: COLOMBIE / Paese: COLOMBIA / Valsts: KOLUMBIJA / Šalis: KOLUMBIJA / Ország: KOLUMBIA / Pajjiž: ΚΟΛΟΜΒΙΑ / Land: COLOMBIA / Państwo: KOLUMBIA / País: COLÔMBIA / Krajina: KOLUMBIA / Država: KOLUMBIJA / Maa: KOLUMBIA / Land: COLOMBIA”;
- (vi) „País: COREA / Země: KOREA / Land: KOREA / Land: REPUBLIK KOREA / Riik: KOREA / Χώρα: ΚΟΡΕΑ / Country: KOREA / Pays: CORÉE / Paese: COREA / Valsts: KOREJA / Šalis: KORĒJA / Ország: KOREA / Pajjiž: KOREA T’ISFEL / Land: KOREA / Państwo: KOREA / País: COREIA / Krajina: KÓREA / Država: KOREJA / Maa: KOREA / Land: KOREA”;
- (vii) „País: PAKISTÁN / Země: PÁKISTÁN / Land: PAKISTAN / Land: PAKISTAN / Riik: PAKISTAN / Χώρα: ΠΑΚΙΣΤΑΝ / Country: PAKISTAN / Pays: PAKISTAN / Paese: PAKISTAN / Valsts: PAKISTĀNA / Šalis: PAKISTANAS / Ország: PAKISZTÁN / Pajjiž: PAKISTAN / Land: PAKISTAN / Państwo: PAKISTAN / País: PAQUISTÃO / Krajina: PAKISTAN / Država: PAKISTAN / Maa: PAKISTAN / Land: PAKISTAN”;

- (viii) „País: SUIZA / Země: ŠVÝCARSKO / Land: SCHWEIZ / Land: SCHWEIZ / Riik: ŠVEITS / Χώρα: ΕΛΒΕΤΙΑ / Country: SWITZERLAND / Pays: SUISSE / Paese: SVIZZERA / Valsts: ŠVEICE / Šalis: ŠVEICARIJA / Ország: SVÁJC / Pajjiz: SVIZZERA / Land: ZWITZERLAND / Państwo: SZWAJCARIA / País: SUIÇA / Krajina: ŠVAJČIARSKO / Država: ŠVICA / Maa: SVEITSI / Land: SCHWEIZ”;
- (ix) „País: TAIWÁN / Země: TAIWAN / Land: TAIWAN / Land: TAIWAN / Riik: TAIWAN / Χώρα: ΤΑΪΒΑΝ / Country: TAIWAN / Pays: TAIWAN / Paese: TAIWAN / Valsts: TAIVĀNA / Šalis: TAIVANIS / Ország: TAJVAN / Land: TAIWAN / Pajjiz: TAJWAN / Land: TAIWAN / Państwo: TAJWAN / País: TAIWAN / Krajina: TAIWAN / Država: TAJVAN / Maa: TAIWAN / Land: TAIWAN”;
- (x) „País: ESTADOS UNIDOS DE AMÉRICA / Země: SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ / Land: AMERIKAS FORENEDE STATER / Land: VEREINIGTE STAATEN VON AMERIKA / Riik: AMEERIKA ÜHENDRIIGID / Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ / Country: UNITED STATES OF AMERICA / Pays: ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE / Paese: STATI UNITI / Valsts: AMERIKAS SAVIENOTĀS VALSTIS / Šalis: JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS / Ország: AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK / Pajjiz: STATI UNITI TA' L-AMERIKA / Land: VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA / Państwo: STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI / País: ESTADOS UNIDOS DA AMÉRICA / Krajina: SPOJENÉ ŠTÁTY AMERICKÉ / Država: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE / Maa: AMERIKAN YHDYSVALLAT / Land: FÖRENTA STATERNA”.

(c) W Załączniku skreśla się pozycję dotyczącą Republiki Słowackiej.

85. 32001 D 0827: Decyzja Komisji 2001/827/WE z dnia 23 listopada 2001 r. w sprawie wykazu zakładów na Litwie zatwierdzonych do przywozu świeżego mięsa do Wspólnoty (Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 39).

Decyzja 2001/827/WE traci moc.

86. 32001 R 0999: Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1), zmienione przez:

- 32001 R 1248: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1248/2001 z dnia 22.6.2001 r. (Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 12),
- 32001 R 1326: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1326/2001 z dnia 29.6.2001 r. (Dz.U. L 177 z 30.6.2001, str. 60),
- 32002 R 0270: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 270/2002 z dnia 14.2.2002 r. (Dz.U. L 45 z 15.2.2002, str. 4),
- 32002 R 1494: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2002 z dnia 21.8.2002 r. (Dz.U. L 225 z 22.8.2002, str. 3).

(a) W załączniku III rozdział A część II ustęp 2 tabela otrzymuje brzmienie:

”

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna ilość prób do badań Zwierzęta poddane ubojowi
Belgia	3750
Republika Czeska	2750
Dania	3000
Niemcy	60 000
Estonia	950
Grecja	60 000
Hiszpania	60 000
Francja	60 000
Irlandia	60 000
Włochy	60 000
Cypr	13 550
Łotwa	1650
Litwa	1100
Luksemburg	250
Węgry	33 750

Malta	650
Niderlandy	39 000
Austria	8200
Polska	10 550
Portugalia	22 500
Słowenia	1900
Słowacja	13 400
Finlandia	1900
Szwecja	5250
Zjednoczone Królestwo	60 000

(*) Ilość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,005% z 95% pewnością u zwierząt poddanych ubojowi w tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi dużą liczbę dorosłych owiec. W tych Państwach Członkowskich, które poddają ubojowi mniejszą liczbę dorosłych owiec, ilość prób do badań jest obliczona jako 25 % szacunkowej lub zarejestrowanej liczby owiec przeznaczonych do uboju, poddanych ubojowi w 2000 r.

(b) W załączniku III rozdział A część II ustęp 3 tabela otrzymuje brzmienie:

»

Państwa Członkowskie	Minimalna roczna ilość prób do badań Zwierzęta padłe (*)
Belgia	450
Republika Czeska	350
Dania	400
Niemcy	6000
Estonia	130
Grecja	6000
Hiszpania	6000
Francja	6000
Irlandia	6000
Włochy	6000
Cypr	1800
Łotwa	220
Litwa	150
Luksemburg	30

Węgry	4500
Malta	90
Niderlandy	5000
Austria	1100
Polska	1650
Portugalia	6000
Słowenia	250
Słowacja	1800
Finlandia	250
Szwecja	800
Zjednoczone Królestwo	6000

(*) Ilość prób do badań została obliczona w celu wykrycia występowania 0,05% z 95% pewnością u padłych zwierząt w tych Państwach Członkowskich, które posiadają dużą populację owiec. W tych Państwach Członkowskich o mniejszej populacji owiec, ilość prób do badań jest obliczona jako 50% szacunkowej liczby padłych owiec (szacunkowa śmiertelność 1%).

”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Łotwa: Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Lejupes iela 3
LV-1076 Rīga

Litwa: Nacionalinė veterinarijos laboratorija
J.Kairiūkščio g. 10
LT-2021 Vilnius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Malta: National Veterinary Laboratory
Marsa
Malta”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niderlandów a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska: Laboratorium Zakładu Wirusologii Państwowego Instytutu
Weterynaryjnego
Al. Partyzantów 57
PL-24-100 Puławy”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Hiszpanii:

„Słowacja: Neuroimunologický ústav SAV
                                    Dúbravská cesta 9
                                    SK-942 45 Bratislava

Słowenia: Nacionalni veterinarski inštitut
                                    Gerbičeva 60
                                    SI-1000 Ljubljana”

87. 32002 L 0004: Dyrektywa Komisji 2002/4/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie rejestracji ferm utrzymujących kury nioski, objętych dyrektywą Rady 1999/74/WE (Dz. U. L 30 z 31.1.2002, str. 44).

W Załączniku, w części 2.2 wykaz otrzymuje brzmienie:

„AT	Austria
BE	Belgia
CY	Cypr
CZ	Republika Czeska
DE	Niemcy
DK	Dania
EE	Estonia
EL	Grecja
ES	Hiszpania
FI	Finlandia
FR	Francja
HU	Węgry
IE	Irlandia
IT	Włochy
LT	Litwa
LU	Luksemburg
LV	Łotwa
MT	Malta
NL	Niderlandy
PL	Polska
PT	Portugalia
SE	Szwecja

SI	Słowenia
SK	Słowacja
UK	Zjednoczone Królestwo”

88. 32002 D 0024: Decyzja Komisji 2002/24/WE z dnia 11 stycznia 2002 r. ustanawiająca szczególne warunki regulujące przywóz produktów rybołówstwa pochodzących z Republiki Słowenii (Dz. U. L 11 z 15.1.2002, str.20).

Decyzja 2002/24/WE traci moc.

89. 32002 L 0060: Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27).

W załączniku IV, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następujące pozycje:

„Republika Czeska

Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 ONF”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia

Veterinaar- ja Toidulaboratoorium

Kreutzwaldi 30

51006 Tartu ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr

Τμήμα Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων

Διεύθυνση Κτηνιατρικής και Δημόσιας Υγείας

Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής

Υπουργείο Γεωργίας

Αχαρνών 2, 10176

Αθήνα

Łotwa

Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs

Lejupes iela 3

LV-1076 Rīga

Litwa

Nacionalinė veterinarijos laboratorija

J.Kairiūkščio g. 10

LT-2021 Vilnius”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry

Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2.

Tábornok u. 2.

HU-1581 Budapest

Malta

Institute for Animal Health

Pirbright Laboratory

Ash Road - Pirbright

Woking - Surrey GU24 0NF

United Kingdom”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska

Laboratorium Zakładu Pryszczycy Państwowego Instytutu Weterynaryjnego

ul. Wodna 7

PL-98-220 Zduńska Wola”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia:

Nacionalni veterinarski inštitut

Gerbičeva 60

SI-1000 Ljubljana”

Slovakia

Štátny veterinárny ústav

Pod dráhami 918

SK - 960 86 Zvolen”

90. 32002 D 0199: Decyzja Komisji 2002/199/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie żywego bydła i świń z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 71 z 13.3.2002, str. 1) zmieniona przez:

— 32002 D 0578: Decyzja Komisji 2002/578/WE z dnia 10.7.2002 r. (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, str. 62).

(a) W załączniku I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Estonia,

Cypr,

Węgry,
Litwa,
Łotwa,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

(b) W załączniku II skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,
Estonia,
Cypr,
Węgry,
Litwa,
Łotwa,
Malta,
Polska,
Słowenia,
Republika Słowacka.

91. 32002 D 0613: Decyzja Komisji 2002/613/WE z dnia 19 lipca 2002 r. ustanawiająca warunki przywozu nasienia świń (Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 45).

(a) W załączniku II skreśla się następujące pozycje:

„Węgry
Cypr”

(b) W załączniku IV tytuł otrzymuje brzmienie:

„(Szwajcaria)”

(c) W załączniku V skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Cypr,
Węgry.

II. USTAWODAWSTWO FITOSANITARNE

1. 31995 D 0514: Decyzja Rady 95/514/WE z dnia 29 listopada 1995 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich dla nasion roślin uprawnych i równoważności nasion wyprodukowanych w państwach trzecich (Dz.U. L 296 z 9.12.1995, str. 34) zmieniona przez:

- 31996 D 0217: Decyzja Komisji 96/217/WE z dnia 8.3.1996 r. (Dz.U. L 72 z 21.3.1996, str. 37),
- 31997 D 0033: Decyzja Rady 97/33/WE z dnia 17.12.1996 r. (Dz.U. L 13, z 16.1.1997, str. 31),
- 31998 D 0162: Decyzja Rady 98/162/WE z dnia 16.2.1998 r. (Dz.U. L 53, z 24.2.1998, str. 21),
- 31998 D 0172: Decyzja Komisji 98/172/WE z dnia 17.2.1998 r. (Dz.U. L 63 z 4.3.1998, str. 29),
- 32000 D 0326: Decyzja Rady 2000/326/WE z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 114, z 13.5.2000, str. 30),
- 32002 D 0276: Decyzja Komisji 2002/276/WE z dnia 12.4.2002 r. (Dz.U. L 96 z 13.4.2002, str. 28).

W Załączniku część I skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Węgry,

Polska,

Słowenia,

Słowacja.

2. 31997 D 0005: Decyzja Komisji 97/5/WE z dnia 12 grudnia 1996 r. uznająca Węgry za państwo wolne od *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis *et al* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman and Kotthoff) Davis *et al* (Dz.U. L 2 z 4.1.1997, str. 21).

Decyzja 97/5/WE traci moc.

3. 31997 D 0788: Decyzja Rady 97/788/WE z dnia 17 listopada 1997 r. w sprawie równoważności kontroli dotyczących zachowania odmian stosowanych w państwach trzecich (Dz.U. L 322 z 25.11.1997, str. 39) zmieniona przez:

— 32002 D 0580: Decyzja Rady 2002/580/WE z dnia 18.6.2002 r. (Dz.U. L 184 z 13.7.2002, str. 26),

(a) W Załączniku skreśla się pozycje dotyczące następujących krajów:

Republika Czeska,

Węgry,

Polska,

Słowenia,

Słowacja.

(b) W przypisie 1 do Załącznika skreśla się pozycje dotyczące następujących państw:

„ CZ = Republika Czeska”, „HU = Węgry”, „PL= Polska”, „SI = Republika Słowenii”, „SK= Republika Słowacka”.

4. 31998 D 0083: Decyzja Komisji 98/83/WE z dnia 8 stycznia 1998 r. uznająca niektóre państwa trzecie i niektóre obszary państw trzecich za wolne od *Xanthomonas campestris* (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes i *Guignardia citricarpa* Kiely (wszystkie szczepy patogenetyczne dla owoców cytrusowych) (Dz.U. L 15 z 21.1.1998, str. 41) zmieniona przez:

- 31999 D 0104: Decyzja Komisji 33/104/WE z dnia 26.1.1999 r. (Dz.U. L 1999 z 6.2.1999, str. 27),
- 32001 D 0440: Decyzja Komisji 2001/440/WE z dnia 29.5.2001 r. (Dz.U. L 155 z 12.6.2001, str. 13).

W artykule 1 pierwsze tiret skreśla się następujące kraje:

„Cypr” oraz „Malta”.

5. 32000 L 0029: Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1) zmieniona przez:

- 32001 L 0033: Dyrektywa Komisji 2001/33/WE z dnia 8.5.2001 r. (Dz.U. L 127 z 9.5.2001, str. 42),
- 32002 L 0028: Dyrektywa Komisji 2002/28/WE z dnia 19.3.2002 r. (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 23),
- 32002 L 0036: Dyrektywa Komisji 2002/36/WE z dnia 29.4.2002 r. (Dz.U. L 116 z 3.5.2002, str. 16).
- 32002 L 0089: Dyrektywa Rady 2002/89/WE z dnia 28.11.2002 r. (Dz.U. L 355 z 30.12.2002, str. 45).

(a) W załączniku I część B po punkcie 1 w tabeli (a) dodaje się następujący punkt:

1.

„1.1. *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch)

CY”

(b) W załączniku I część B punkty 2 i 3 w tabeli (a) otrzymują brzmienie:

„2. *Globodera pallida* (Stone) Behrens

FI, LV, SI, SK

3. *Leptinotarsa decemlineata* Say

E (Ibiza i Menorka), IRL, CY, M, P (Azory i Madera), UK, S (Malmöhus, Kristianstads, Blekinge, Kalmar, Gotlands Län, Halland), FI (okregi Åland, Turku, Uusimaa, Kymi, Häme, Pirkanmaa, Satakunta)”

(c) W załączniku I część B punkt 1 w tabeli (b) otrzymuje brzmienie:

„1. wirus nekrotycznej żółtaczki nerwów buraka

DK, F (Bretania), FI, IRL, LT, P (Azory), S, UK (Irlandia Północna)”

(d) W załączniku II, w części A, sekcja I, litera a) skreśla się następujący punkt:

„14. *Eotetranychus orientalis* Klein

Rośliny *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus*
Raf. oraz ich krzyżówki, inne niż owoce i nasiona”

(e) W załączniku II, w części A, sekcja II, litera a) po punkcie 6 dodaje się następujący punkt:

„6.1 *Eutetranychus orientalis* Klein

Rośliny *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus*
Raf. oraz ich krzyżówki, inne niż owoce i nasiona”

(f) W załączniku II, część B w tabeli (a) punkt 6 litera d) otrzymuje brzmienie:

„6 (d) *Ips sexdentatus* Börner

Rośliny *Abies* Mill., *Larix* Mill.,
Picea A. Dietr., *Pinus* L, powyżej 3
m wysokości, inne niż owoce i
nasiona, drewno iglastych
(*Coniferales*) z kora, wyizolowana
kora drzew iglastych

IRL, CY, UK (Irlandia Północna,
Wyspa Man)”

(g) W załączniku II część B punkt 2 w tabeli (b) otrzymuje brzmienie:

„2. <i>Erwinia amylovora</i> (Burr.) Winsl. <i>et al.</i>	Części roślin, inne niż owoce, nasiona i rośliny przeznaczone do sadzenia, ale włączając w to żywy pyłek kwiatowy przeznaczony do zapyłania <i>Chaenomeles</i> Lindl., <i>Cotoneaster</i> Ehrh., <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Eriobotrya</i> Lindl., <i>Malus</i> Mill., <i>Mespilus</i> L., <i>Pyracantha</i> Roem., <i>Pyrus</i> L., <i>Sorbus</i> L. inne niż <i>Sorbus</i> <i>intermedia</i> (Ehrh.) Pers. oraz <i>Stranvaesia</i> Lindl.	E, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzi; Apulia; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: prowincje Forlì-Cesena, Parma, Piacenza oraz Rimini; Friuli- Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemont; Sycylia; Sycylia; Toskania; Trentino-Alto Adige: autonomiczne prowincje Bolzano oraz Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: z wyjątkiem prowincji Rovigo komuny Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po,

Giacciano con Baruchella, Bosaro,
Canaro, Lusina, Pincara, Stienta,
Gaiba, Salara, oraz w prowincji
Padova komuny Castelbaldo,
Barbona, Piacenza d'Adige,
Vescovana, S. Urbano, Boara
Pisani, Masi, oraz w prowincji
Verona komuny Palù, Roverchiara,
Legnago (część obszaru komuny
znajdująca się na północny wschód
od drogi narodowej Transpolesana),
Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa
Bartolomea, Oppeano, Terrazzo,
Isola Rizza, Angiari), LV, LT, A
(Burgenland, Karyntia, Austria
Niższa, Tyrol (okręg
administracyjny Lienz), Styria,
Wiedeń), P, SI, SK, FI, UK
(Irlandia Północna, Wyspa Man
oraz Wyspy Normandzkie)”

”

(h) W załączniku II część B tabela (d) otrzymuje brzmienie:

„(d) Wirusy i organizmy wirusopodobne

Gatunek	Przedmiot występowania	Strefa(y) chroniona(e)
1. Citrus tristeza virus (europejskie izolaty)	Owoce <i>Citrus</i> L., <i>Fortunella</i> Swingle, <i>Poncirus</i> Raf., oraz ich krzyżówki, z liśćmi i szypułkami	EL, F (Korsyka), I, MT, P

”

Wirus drzew cytrusowych tristeza (europejski wyizolowany)

(i) W załączniku III część A punkt 12 skreśla się następujące pozycje z prawostronnej kolumny:

„Cypr” oraz „Malta”

(j) W załączniku III część A punkt 14 skreśla się następujące pozycje z prawostronnej kolumny:

„Estonia, Łotwa, Litwa”, „Cypr” oraz „Malta”

(k) W załączniku III część B otrzymuje brzmienie:

„CZEŚĆ B

ROŚLINY, PRODUKTY ROŚLINNE ORAZ INNE PRZEDMIOTY, KTÓRYCH
WPROWADZANIE DO NIEKTÓRYCH STREF CHRONIONYCH JEST ZABRONIONE

Opis	Strefa(y) chroniona(e)
1. Bez uszczerbku dla zakazów mających zastosowanie do roślin wymienionych w załączniku III A punkty (9) oraz (18), tam gdzie ma to zastosowanie, rośliny oraz żywy pyłek dla zapylenia następujących gatunków: <i>Chaenomeles</i> Lindl., <i>Cotoneaster</i> Ehrh., <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Eriobotrya</i> Lindl., <i>Malus</i> Mill., <i>Mespilus</i> L., <i>Pyracantha</i> Roem., <i>Pyrus</i> L., <i>Sorbus</i> L. other than <i>Sorbus intermedia</i> (Ehrh.) Pers., <i>Stranvaesia</i> Lindl., z wyłączeniem owoców i nasion, pochodzących z krajów trzecich innych niż te, które zostały uznane za wolne od <i>Erwinia amylovora</i> (Burr.) Winsl. <i>et al.</i> zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18	E, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzi; Apulia; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: prowincje Forlí-Cesena, Parma, Piacenza i Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemont; Sardynia; Sycylia, Toskania; Trentino-Alto Adige: autonomiczne prowincje Bolzano i Trento; Umbria; Valle d’Aosta; Veneto: z wyłączeniem prowincji Rovigo komun Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, oraz w prowincji Padova komuny Castelbaldo, Barbona, Piacenza d’Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, oraz w prowincji Verona komuny Palù,

---

Roverchiara, Legnago (część obszaru znajdującego się na północny wschód od drogi narodowej Transpolesana), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Karyntia, Niższa Austria, Tyrol (okręg administracyjny Lienz), Styria, Wiedeń), LV, LT, P, SI, SK, FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man oraz Wyspy Normandzkie)

”

- (l) W załączniku IV część A sekcja I punkt 34 drugie tiret skreśla się następujące pozycje z lewostronnej kolumny:

„Estonia, Łotwa, Litwa”

- (m) W załączniku IV część A sekcja I punkt 34 trzecie tiret skreśla się następujące pozycje z lewostronnej kolumny:

„Cypr” oraz „Malta”

- (n) W załączniku IV część B punkt 6 dodaje się następującą pozycję w prawostronnej kolumnie, po pozycji „IRL”:

„CY”

- (o) W załączniku IV część B punkt 12 dodaje się następującą pozycję w prawostronnej kolumnie, po pozycji „IRL”:

„CY”

- (p) W załączniku IV część B punkt 14.5 dodaje się następującą pozycję w prawostronnej kolumnie, po pozycji „IRL”:

„CY”

- (q) W załączniku IV część B punkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Rośliny oraz żywy pyłek do zapylania następujących gatunków: <i>Chaenomeles</i> Lindl., <i>Cotoneaster</i> Ehrh., <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Eriobotrya</i> Lindl., <i>Malus</i> Mill., <i>Mespilus</i> L., <i>Pyracantha</i> Roem., <i>Pyrus</i> L., <i>Sorbus</i> L. inne niż <i>Sorbus intermedia</i> (Ehrh.) Pers., <i>Stranvaesia</i> Lindl., inne niż owoce i nasiona	Bez uszczerbku dla zakazów mających zastosowanie do roślin wymienionych w załączniku III część A pkt 9 oraz 18 oraz załączniku III część B pkt 1, tam gdzie ma to zastosowanie, urzędowe potwierdzenie, iż: (a) rośliny pochodzą ze stref chronionych, E, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzi; Apulia; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: prowincje Forlí-Cesena, Parma, Piacenza oraz Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemont; Sardynia; Sycylia; Toskania; Trentino-Alto Adige: autonomiczne prowincje Bolzano oraz Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: z wyjątkiem w prowincji Rovigo komun Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli,	E, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzi; Apulia; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: prowincje Forlí-Cesena, Parma, Piacenza i Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemont; Sardynia; Sycylia, Toskania; Trentino-Alto Adige: autonomiczne prowincje Bolzano i Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: z wyłączeniem prowincji Rovigo komun Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, oraz w prowincji Padova komuny Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, oraz w
	Pontecchio Polesine,	prowincji Verona komuny Palù,

Arqua Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, oraz w prowincji Padova komuny Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, oraz w prowincji Werony komuny Palù, Roverchiara, Legnago (część obszaru komuny znajdująca się na północny wschód od drogi narodowej Transpolesana), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Karyntia, Niższa Austria, Tyrol (administracyjny okręg Lienz), Styria, Wiedeń), LV, LT, P, FI, SI, SK, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man and Wyspy Normandzkie)

lub

- (b) rośliny zostały wyprodukowane lub, gdy zostały przeniesione do „strefy buforowej” były utrzymywane, przez okres co najmniej 1 roku na polu:

(aa) położonym w urzędowo

Roverchiara, Legnago (część obszaru znajdującego się na północny wschód od drogi narodowej Transpolesana), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Karyntia, Niższa Austria, Tyrol (okręg administracyjny Lienz), Styria Wiedeń), LV, LT, P, SI, SK, FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man oraz Wyspy Normandzkie)

wyznaczonej „strefie buforowej” o obszarze co najmniej 50 km² t.j. obszar gdzie rośliny żywicielskie są poddawane urzędowo zatwierdzonemu i nadzorowanemu reżimowi kontroli mającemu na celu zminimalizowanie ryzyka przeniesienia *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. *et al.* na rośliny tam uprawiane

(bb) które zostało urzędowo zatwierdzone przed początkiem ostatniego pełnego cyklu wegetacji, dla uprawy roślin zgodnie z wymogami ustanowionymi w niniejszym punkcie;

(cc) które, podobnie jak inne części “strefy buforowej”, zostało uznane za wolne od *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. *et al.* od początku ostatniego pełnego cyklu wegetacji:

- przez urzędowe inspekcje przeprowadzone co najmniej dwukrotnie na polu,

jak również w otaczającej strefie o promieniu wynoszącym co najmniej 250 m,

i.e. jeden raz w
miesiącach
lipiec/sierpień i
jeden raz podczas
miesiący
wrzesień/
październik,

oraz

- przez urzędowe
wrywkowe
kontrole
przeprowadzone w
otaczającej strefie
o promieniu
wynoszącym co
najmniej 1 km,
przynajmniej raz
podczas okresu od
lipca do
października, w
wybranych
odpowiednich
miejscach, w
szczególności tam
gdzie występują
odpowiednie
rośliny
wskaźnikowe,

oraz

- przez urzędowo
uznane testy
przeprowadzone
zgodnie z
odpowiednią
metodą
laboratoryjną na
próbkach
urzędowo
pobranych od
początku
ostatniego pełnego
cyklu wegetacji, z
roślin, które
wykazały objawy

Erwinia amylovora
(Burr.) Winsl. *et al.*
na polu lub w innych
częściach „strefy
buforowej”,

oraz

(dd) z którego, jak również z
innych części „strefy
buforowej”, żadne rośliny
wskaźnikowe wykazujące
objawy *Erwinia amylovora*

(Burr.) Winkl. *et al.* nie zostały usunięte bez uprzedniego urzędowego dochodzenia lub zatwierdzenia”

(r) W załączniku IV część B, po punkcie 21 dodaje się następujące punkty:

„21.1. Rośliny *Vitis* L., inne niż owoce oraz nasiona

Bez uszczerbku dla zakazu stosowanego do roślin wymienionych w załączniku III część A punkt 15, urzędowe potwierdzenie, iż rośliny :

(a) pochodzą z obszaru uznanego za wolny od *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch);

lub

(b) zostały wyhodowane w miejscu produkcji, które zostało uznane za wolne od *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch) przez urzędowe inspekcje przeprowadzone podczas ostatnich dwóch pełnych cykli wegetacji;

lub

(c) zostały poddane fumigacji lub innym właściwym środkom przeciwko *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch).

21.2. Owoce *Vitis* L.

Owoce będą wolne od liści oraz

urzędowe poświadczenie, stwierdzające, iż owoce:

(a) pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, iż jest wolny od *Daktulosphaira*

CY

CY"

vitifoliae (Fitch);

lub

- (b) zostały wyhodowane w miejscu produkcji, które zostało uznane za wolne od *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch) przez urzędowe inspekcje przeprowadzone podczas ostatnich dwóch pełnych cykli wegetacji;

lub

- (c) zostały poddane fumigacji lub innym właściwym środkom przeciwko *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch).

(s) W załączniku V część A II, w punkcie 1.9 dodaje się następujące wyrazy:

„owoce *Vitis* L.”

(t) W załączniku V część B I punkt 7 litera b) skreśla się następujące wyrazy:

„Estonia, Łotwa, Litwa”, „Cypr” oraz „Malta”

(u) W załączniku V część B sekcja II, po punkcie 6 dodaje się następujący punkt:

„6a Owoce *Vitis* L.”.

6. 32001 L 0032: Dyrektywa Komisji 2001/32/WE z dnia 8 maja 2001 r. uznająca chronione strefy narażone na szczególne ryzyka dla zdrowia roślin we Wspólnocie oraz uchylająca dyrektywę 92/76/EWG (Dz.U. L 127 z 9.5.2001, str. 38) zmieniona przez:

— 32002 L 0029: Dyrektywa Komisji 2002/29/WE z dnia 19.3.2002 r. (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 26).

(a) W artykule 1 dodaje się następujące akapity:

„Odnosnie do pkt (a) (3.1.), przedmiotową strefę na Cyprze uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (a) (6.), przedmiotową strefę na Łotwie, w Słowenii i w Słowacji uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (a) (11), przedmiotową strefę na Cyprze uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (a) (13), przedmiotową strefę na Cyprze i Malcie uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (b) (2), przedmiotową strefę na Łotwie, Litwie, Słowenii i w Słowacji uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (d)(1), przedmiotową strefę na Litwie uznaje się do 31 marca 2006 r.

Odnosnie do pkt (d)(3), przedmiotową strefę na Malcie uznaje się do 31 marca 2006 r. ”

(b) W Załączniku tabela (a), po punkcie 3 dodaje się następujący punkt 3.1:

„3.1. <i>Daktulosphaira vitifoliae</i> (Fitch)	Cypr”

(c) W Załączniku punkt 6 w tabeli (a) otrzymuje brzmienie:

„6. <i>Globodera pallida</i> (Stone) Behrens	Łotwa, Słowenia, Słowacja, Finlandia,”

(d) W Załączniku punkt 11 w tabeli (a) otrzymuje brzmienie:

„11. *Ips sexdentatus* Boerner

Irlandia, Cypr, Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna oraz Wyspa Man)”

(e) W Załączniku punkt 13 w tabeli (a) otrzymuje brzmienie:

„13. *Leptinotarsa decemlineata* Say

Hiszpania (Ibiza i Menorka), Irlandia, Cypr, Malta, Portugalia (Azory i Madera), Finlandia (określi Åland, Håme, Kymi, Pirkanmaa, Satakunta, Turku, Uusimaa), Szwecja (hrabstwa Blekroge, Gotlandia, Halland, Kalmar oraz Skåne), Zjednoczone Królestwo”

(f) W Załączniku punkt 2 w tabeli (b) otrzymuje brzmienie:

„2. *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

Hiszpania, Francja (Korsyka), Irlandia, Włochy (Abruzzi; Apulia; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: prowincje Forlì-Cesena, Parma, Piacenza oraz Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemont; Sycylia, Toskania; Trentino-Alto Adige: autonomiczne prowincje Bolzano oraz Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: z wyjątkiem w prowincji Rovigo komun Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arqua Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo,

Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castलगuglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, oraz

w prowincji Padova komuny Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, oraz w prowincji Verona komuny Palù, Roverchiara, Legnago (część obszaru komuny położona na północny wschód od drogi narodowej Transpolesana), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), Łotwa, Litwa, Austria (Burgenland, Karyntia, Niższa Austria, Tyrol (administracyjny okręg Lienz), Styria, Wiedeń), Portugalia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna, Wyspa Man oraz Wyspy Normandzkie)”

(g) W Załączniku punkt 1 w tabeli (d) otrzymuje brzmienie:

„1. wirus nekrotycznej żółtaczki nerwów buraka

Dania, Francja (Bretania), Irlandia, Litwa, Portugalia (Azory), Finlandia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)”

(h) W Załączniku punkt 3 w tabeli (d) otrzymuje brzmienie:

„3. Citrus tristeza virus (europejskie izolaty)

Grecja, Francja (Korsyka), Włochy, Malta, Portugalia”

7. 32001 D 0575: Decyzja Komisji 2001/575/WE z dnia 13 lipca 2001 r. uznająca Słowację i Słowenię za państwa wolne od *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckerman and Kotthoff) Davis et al. (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 22).

Decyzja 2001/575/WE traci moc.

8. 32002 D 0674: Decyzja Komisji 2002/674/WE z dnia 22 sierpnia 2002 r. uznająca Słowację za państwo wolne od *Erwinia amylovora* (Burr.) Winkl. i in. (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str.

Decyzja 2002/674/WE traci moc.

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1964 r.

w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy
świeżym mięsem

(64/433/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady nr 20³ w sprawie stopniowego ustanawiania wspólnej organizacji rynku wieprzowiny weszło w życie i należy przyjąć podobne regulacje dotyczące wołowiny i cielęciny;

rozporządzenie Rady nr 20 zastępuje wiele tradycyjnych środków ochrony stosowanych na granicy jednolitym systemem ułatwiającym, w szczególności, handel we Wspólnocie; regulacje dotyczące wołowiny i cielęciny, które należy przyjąć, mają również na celu wyeliminowanie barier w tym handlu;

dopóki przeszkodą w handlu we Wspólnocie będą różnice istniejące między wymogami zdrowotnymi dotyczącymi mięsa w Państwach Członkowskich, wdrożenie wspomnianych regulacji nie przyniesie pożądaných rezultatów;

w celu pozbycia się powyższych różnic, należy doprowadzić do zgodności przepisów dotyczących zdrowia Państw Członkowskich z już przyjętymi lub projektowanymi regulacjami w sprawie stopniowego ustanawiania wspólnej organizacji rynków;

przedmiotem zbliżenia powinna być, w szczególności, standaryzacja wymogów zdrowotnych dotyczących mięsa w rzeźniach i pomieszczeniach rozbioru mięsa, a także podczas składowania i transportu; właściwe władze Państw Członkowskich powinny być odpowiedzialne za zatwierdzanie, do celów handlu we Wspólnocie, rzeźni i zakładów rozbioru mięsa, które spełniają wymogi zdrowotne ustanowione niniejszą dyrektywą oraz za zapewnienie przestrzegania warunków takiego zatwierdzania; należy również ustanowić

---

¹ Dz.U. nr 134 z 14.12.1962, str. 2781/62.

² Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2028/64.

³ Dz.U. nr 30 z 20.04.1964, str. 945/62.

przepisy dotyczące zatwierdzania przez Państwa Członkowskie chłodni przeznaczonych do składowania mięsa;

wystawienie świadectwa zdrowia sporządzonego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju wywozu, uważa się za najlepszą formę zapewnienia właściwych władz kraju przeznaczenia, iż przesyłka mięsa jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia powinno być dołączone do przesyłki mięsa do miejsca przeznaczenia;

Państwa Członkowskie powinny posiadać kompetencję do zakazywania wprowadzenia mięsa na ich terytorium po stwierdzeniu, że nie nadaje się ono do spożycia przez ludzi lub gdy nie jest zgodne z wymogami wspólnotowych przepisów dotyczących zdrowia;

na swój wniosek, lub na wniosek swojego przedstawiciela, nadawca powinien posiadać możliwość zwrotu mięsa, z zastrzeżeniem wskazań przeciwnych wynikających ze względów zdrowotnych;

w przypadku zakazu lub ograniczeń, należy powiadomić o ich przyczynach nadawcę lub jego przedstawiciela, a w niektórych przypadkach, także właściwe władze kraju wywozu w celu zaznajomienia ich z przyczynami nałożenia takich restrykcji;

w przypadku sporu między nadawcą a władzami Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, dotyczącego uzasadnienia zakazu lub ograniczeń, nadawca powinien posiadać możliwość uzyskania opinii biegłego lekarza weterynarii, którego może wybrać z listy sporządzonej przez Komisję;

jednakże, należy określić przyspieszoną procedurę wspólnotową w celu rozstrzygnięcia sporów między Państwami Członkowskimi, dotyczących uzasadnienia zatwierdzenia rzeźni lub zakładów rozbioru mięsa;

niemożliwe jest zbliżenie przepisów prawa krajowego Państw Członkowskich w niektórych dziedzinach, w których występują specyficzne problemy, przed przeprowadzeniem odpowiednich badań

przepisy dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel żywymi zwierzętami oraz mięsem zostaną objęte przedmiotem innych dyrektyw Wspólnoty; konieczne wydaje się obecnie podjęcie pierwszych działań w kierunku zbliżania przepisów prawa krajowego w tych dziedzinach w drodze ustalenia niektórych warunków, zgodnie z którymi Państwa Członkowskie mogą zakazywać lub ograniczać wprowadzanie mięsa na ich terytorium, z przyczyn zdrowotnych oraz w drodze określenia procedury konsultacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do handlu we Wspólnocie świeżym mięsem zwierząt domowych następujących gatunków: bydło, trzoda chlewna, owce i kozy oraz zwierzęta nieparzystokopytne.

2. Za mięso uważa się wszystkie części tych zwierząt, nadające się do spożycia przez ludzi.

3. Za świeże mięso uważa się wszelkiego rodzaju mięso, które nie zostało poddane żadnemu procesowi konserwacji; jednakże, do celów niniejszej dyrektywy, za świeże mięso uważa się mięso schłodzone i zamrożone.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „tusza” oznacza całą tuszę zwierzęcia po uboju, wykrwawieniu, wypatroszeniu, usunięciu wymion w przypadku krów i, z wyjątkiem przypadku świń, oskórowaniu, oraz oddzieleniu głowy i kończyn; te ostatnie oddzielone w nadgarstkach i stępach;
- b) „podroby” oznacza świeże mięso inne niż tusza, zgodnie z definicją w lit. a);
- c) „wnętrznosci” oznacza podroby z klatki piersiowej, jamy brzusznej i jamy miednicy, włączając tchawicę i przełyk;
- d) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego;
- e) „kraj wywozu” oznacza Państwo Członkowskie, z którego świeże mięso wysyłane jest do innego Państwa Członkowskiego;
- f) „kraj przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie, do którego wysyłane jest świeże mięso z innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że wyłącznie świeże mięso, które, bez uszczerbku dla przepisów art. 8, spełnia następujące wymogi, wysyłane jest z jego terytorium na terytorium innego Państwa Członkowskiego:

- a) pochodzi z rzeźni zatwierdzonej i nadzorowanej zgodnie z art. 4 ust. 1;
- b) zostało, w przypadku rozbioru na części mniejsze niż ćwiartki wymienione w art. 6 ust. 1 pkt A lit. a), podzielone w zakładzie rozbioru mięsa zatwierdzonym i nadzorowanym zgodnie z art. 4 ust. 1;
- c) pochodzi ze zwierzęcia rzeźnego, poddanego badaniu przedubojowemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii, zgodnie z rozdziałem IV załącznika I i uznanego za zdrowe;
- d) poddano je przetwarzaniu w należytych warunkach higienicznych, zgodnie z rozdziałem V załącznika I;
- e) poddane zostało badaniu poubojowemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii, zgodnie z rozdziałem VI załącznika I, w wyniku którego nie wykazano żadnych zmian oprócz uszkodzeń pourazowych, powstałych krótko przed ubojem lub zlokalizowanych anomalii rozwojowych lub zmian, pod warunkiem stwierdzenia, w

razie potrzeby na podstawie odpowiednich badań laboratoryjnych, że nie powodują one zagrożenia zdrowia człowieka lub niezdatności do spożycia przez człowieka;

- f) jest oznakowane zgodnie z rozdziałem VII załącznika I;
- g) w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo zdrowia, zgodnie z rozdziałem VIII załącznika I;
- h) zgodnie z rozdziałem IX załącznika I, przechowywane jest po badaniu poubojowym w należytych warunkach higienicznych w rzeźniach i zakładach rozbioru mięsa, zatwierdzonych i nadzorowanych zgodnie z art. 4 ust. 1 lub w chłodniach składowych, zatwierdzonych i nadzorowanych zgodnie z art. 4 ust. 4;
- i) zgodnie z rozdziałem X załącznika I, przewożone jest do kraju przeznaczenia w należytych warunkach higienicznych.

2. Podczas przeprowadzania badania poubojowego, określonego w ust. 1 lit. e), urzędowemu lekarzowi weterynarii mogą pomagać, w kwestiach ściśle manualnych czynnościach, asystenci odpowiednio przeszkoleni w tym celu.

Po konsultacji z Państwami Członkowskimi, Komisja może ustalić szczegółowe zasady regulujące pomoc asystenta.

3. Z handlu we Wspólnocie wyłącza się następujące rodzaje mięsa:

- a) świeże mięso knurów i świń z wnętrstwem;
- b) świeże mięso barwione naturalnie lub sztucznie, z wyjątkiem używania barwników stosowanych do znakowania, określonych w rozdziale VII załącznika I;
- c) świeże mięso zwierząt, u których stwierdzono jakąkolwiek formę gruźlicy lub jedną lub więcej żywych lub martwych wągryzyc;
- d) części tusz lub podrobów z uszkodzeniami pourazowymi, powstałymi krótko przed ubojem, z anomaliami rozwojowymi lub zmianami, określonymi w art. 3. ust. 1 lit. e);
- e) krew po obróbce chemicznej przeprowadzanej w celu zapobieżenia krzepnięciu.

Artykuł 4

1. Właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego, na terytorium, którego znajduje się rzeźnia lub zakład rozbioru mięsa, zapewniają, że zatwierdzenia, określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) i b) udziela się wyłącznie w przypadku, gdy przestrzegane są przepisy rozdziałów I-III załącznika I.

Właściwe władze centralne zapewniają, że przestrzeganie tych przepisów jest stale nadzorowane przez urzędowego lekarza weterynarii; właściwe władze centralne zapewniają także, że udzielone zatwierdzenie zostaje cofnięte w przypadku nieprzestrzegania tych przepisów.

2. Wszystkie zatwierdzone rzeźnie i zakłady rozbioru mięsa rejestruje się w odrębnych wykazach, przy czym każda rzeźnia i zakład rozbioru posiada weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzenia. Każde Państwo Członkowskie dostarcza innym Państwom Członkowskim oraz Komisji wykazy zatwierdzonych rzeźni i zakładów rozbioru oraz weterynaryjne numery identyfikacyjne zatwierdzenia oraz powiadamia je, w miarę potrzeb, o każdym cofnięciu lub udzieleniu zatwierdzenia.

3. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie uzna, że postanowienia regulujące zatwierdzenie nie są przestrzegane lub zaprzestano ich przestrzegania w rzeźni lub zakładzie rozbioru mięsa w innym Państwie Członkowskim, powiadamia ono wówczas odpowiednio właściwą władzę centralną danego Państwa Członkowskiego. Powiadomione Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki oraz powiadamia właściwą władzę centralną Państwa Członkowskiego o podjętych decyzjach oraz o przyczynach uzasadniających podjęcie takich decyzji.

Jeśli Państwo Członkowskie, które poinformowało o nieprzestrzeganiu postanowień, obawia się, że niezbędne środki nie zostały podjęte lub są nieodpowiednie, może odpowiednio powiadomić Komisję, która występuje o opinię jednego lub więcej biegłych lekarzy weterynarii. Jeśli Komisja stwierdzi, w świetle tej opinii, że postanowienia regulujące zatwierdzenie nie są przestrzegane lub zaprzestano ich przestrzegania, upoważnia Państwo Członkowskie do tymczasowego zakazania wprowadzania świeżego mięsa na jego terytorium, pochodzącego z danej rzeźni lub, które zostało rozebrane w danym zakładzie rozbioru mięsa.

Na wniosek Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za udzielenie zatwierdzenia, Komisja cofa upoważnienie, po uzyskaniu innej opinii od jednego lub większej liczby biegłych lekarzy weterynarii i upewnieniu się, że zatwierdzenie jest uzasadnione.

Biegli lekarze weterynarii powinni być obywatelami innego Państwa Członkowskiego, niż państwo biorące udział w sporze.

Po konsultacji z Państwami Członkowskimi, Komisja ustanawia ogólne zasady dotyczące stosowania niniejszego ustępu, w szczególności, w zakresie wyznaczania biegłych lekarzy weterynarii i procedury, według której prowadzi się postępowanie w zakresie wydawania opinii przez biegłych lekarzy weterynarii.

4. Chłodnie składowe, nawet w przypadku, gdy znajdują się poza rzeźnią, w zakresie dotyczącym przechowywania świeżego mięsa, nadzorowane są przez urzędowego lekarza weterynarii.

Właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego, na terytorium, którego znajduje się chłodnia składowa, odpowiedzialne są za zatwierdzenie tej chłodni, w której przechowuje się świeże mięso, oraz za cofnięcie zatwierdzenia.

Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla kompetencji wynikających z art. 4 ust. 3 akapit drugi, drugie zdanie, Państwo Członkowskie może zakazać wprowadzania do obrotu świeżego mięsa na swoim terytorium, jeśli:

a) w czasie przeprowadzania badania weterynaryjnego w kraju przeznaczenia, zbadane mięso zostało uznane za nienadające się do spożycia przez ludzi; lub

b) nie przestrzegane były przepisy art. 3.

2. Decyzje podjęte na podstawie ust. 1 powinny, na wniosek nadawcy lub jego przedstawiciela, zezwalać na zwrot świeżego mięsa, pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z zasadami zdrowia.

3. Decyzje te powinny być podane do wiadomości nadawcy lub jego przedstawiciela, wraz z przyczynami uzasadniającymi ich podjęcie. Na wniosek nadawcy, uzasadnione decyzje bezzwłocznie podaje się do jego wiadomości na piśmie oraz powiadamia się nadawcę o możliwości odwołania, na podstawie obowiązujących przepisów, oraz o formie i terminach, zgodnie, z którymi wszczyna się postępowanie odwoławcze.

4. W przypadku, gdy podstawą do wydania tych decyzji jest diagnoza choroby zakaźnej, zepsucie zagrażające zdrowiu człowieka lub poważne naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, decyzję wraz z uzasadnieniem podaje się bezzwłocznie również do wiadomości właściwej władzy centralnej kraju wywozu.

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 3 ust. 3 oraz do czasu wejścia w życie przepisów przyjętych przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą, niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego Państw Członkowskich:

A. które wprowadzają zakaz lub ograniczenia w odniesieniu do wprowadzenia na ich terytorium następujących:

a) części tusz innych niż:

1. w przypadku bydła:

- póltusze i ćwierćtusze;

2. w przypadku trzody chlewnej,

- póltusze i ćwierćtusze;

- szynki z kością;

- łopatki z kością;

- części z okolicy grzbietowo-lędźwiowej z kością;

- tłuszcz;

- piersi.

Części wyszczególnione w ostatnich tiret trzech powinny ważyć przynajmniej 3 kilogramy;

- b) podroby oddzielone od tusz;
  - c) świeże mięso zwierząt nieparzystokopytnych;
- B. Dotyczące warunków udzielenia zatwierdzenia chłodni składowych, określonych w art. 4 ust. 4 i każdego cofnięcia zatwierdzenia;
- C. Dotyczące przetwarzania zwierząt po uboju z użyciem substancji takich jak antybiotyki, estrogeny, tyrostatyki lub tenderizery mogących spowodować, w wyniku spożycia świeżego mięsa, zagrożenie dla zdrowia lub zaszkodzić zdrowiu człowieka;
- D. Dotyczące dodawania obcych substancji do świeżego mięsa oraz jego przetwórstwa za pomocą jonizacji lub promieniowania ultrafioletowego.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego Państw Członkowskich odnoszących się do wykrywania obecności włośnia w świeżym mięsie wieprzowym.

Artykuł 7

1. Prawo odwoływania się od decyzji podjętych przez właściwe władze na podstawie niniejszej dyrektywy zapewnione w obecnym ustawodawstwie Państw Członkowskich nie są ograniczone przez niniejszą dyrektywę.

2. Każde Państwo Członkowskie przyznaje nadawcom, których świeże mięso nie może być wprowadzone do obrotu zgodnie z art. 5 ust. 1, uprawnienie do wystąpienia o opinię biegłego lekarza weterynarii. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że zanim właściwe władze zastosują jakiegokolwiek środki, takie jak zniszczenie mięsa, biegli lekarze weterynarii mają możliwość stwierdzenia czy warunki przewidziane w art. 5 ust. 1 zostały spełnione.

Biegły lekarz weterynarii musi być obywatelem Państwa Członkowskiego innego niż kraj wywozu lub kraj przeznaczenia.

Działając na wniosek Państw Członkowskich, Komisja sporządza listę biegłych lekarzy weterynarii, którzy mogą być wyznaczeni do wydawania takich opinii. Po konsultacji z Państwami Członkowskimi, Komisja ustanawia ogólne zasady wydawania opinii, które stosuje się, w szczególności, w odniesieniu do procedury wydawania opinii przez biegłych.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 2 i 4, przepisy prawa krajowego Państw Członkowskich odnośnie zdrowia zwierząt, dotyczące handlu żywymi zwierzętami i świeżym mięsem stosuje się do dnia wejścia w życie wszelkich środków przyjętych w tym zakresie przez Europejską Wspólnotę Gospodarcą.

2. Państwo Członkowskie może, jeśli zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się chorób zwierząt wynikające z wprowadzenia na jego terytorium świeżego mięsa z innego Państwa Członkowskiego, przyjąć następujące środki:

- a) w przypadku wybuchu epidemii w innym Państwie Członkowskim, tymczasowo zakazać lub ograniczyć wprowadzanie mięsa z części terytorium Państwa Członkowskiego objętego epidemią;
- b) w przypadku stanu epidemii lub jeśli dojdzie do wybuchu innej poważnej zakaźnej choroby zwierząt, tymczasowo zakazać lub ograniczyć wprowadzanie mięsa z całego terytorium tego Państwa Członkowskiego.

3. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na mocy ust. 2, podaje się do wiadomości innych Państw Członkowskich i Komisji w terminie dziesięciu dni roboczych, wraz z podaniem ściśle określonych przyczyn, stanowiących podstawę podjęcia tych środków.

4. Jeśli dane Państwo Członkowskie, uzna, że wprowadzenie zakazu lub ograniczenia, określonych w ust. 2, jest nieuzasadnione, może ono zwrócić się do Komisji o bezzwłoczne podjęcie dyskusji w sprawie.

Artykuł 9

Jeśli przepisy prawa wspólnotowego, dotyczące przywozu świeżego mięsa z państw trzecich, nie są stosowane w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy, lub do czasu, gdy zaczną być stosowane, wówczas przepisy prawa krajowego, odnoszące się do przywozu z tych państw, nie mogą być bardziej korzystne niż przepisy regulujące handel we Wspólnocie.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i załączników do niniejszej dyrektywy, w terminie dwunastu miesięcy od dnia jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 czerwca 1964 r.

W imieniu Rady

C. HEGLER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ I

Warunki, które należy spełnić w celu udzielenia zatwierdzenia rzeźni

1. Rzeźnie wyposażone są w:
  - a) odpowiednie miejsce postoju bydła;
  - b) pomieszczenia do uboju odpowiednio duże, aby można w nich było należycie wykonywać pracę oraz w których znajduje się miejsce przeznaczone do uboju świń;
  - c) pomieszczenie do opróżniania i oczyszczania żołądków i jelit;
  - d) pomieszczenia do oczyszczania wnętrzości i flaków;
  - e) osobne pomieszczenie do przechowywania tłuszczu oraz skór, rogów i kopyt;
  - f) pomieszczenia odpowiednio zamykane, przeznaczone odpowiednio dla zwierząt chorych lub podejrzanych o choroby; uboju takich zwierząt, przechowywania zatrzymanego mięsa;
  - g) dostatecznie duże chłodnie i zamrażalnie;
  - h) odpowiednio wyposażone pomieszczenie zamykane, przeznaczone wyłącznie do świadczenia usług weterynaryjnych; pomieszczenie odpowiednio wyposażone do przeprowadzenia testu trychinoskopii w przypadku, gdy jest on obowiązkowy;
  - i) szatnie, umywalnie, natryski i toalety spłukiwane strumieniem wody; toalety spłukiwane strumieniem wody nie mogą wychodzić bezpośrednio na pomieszczenia pracownicze; umywalnie powinny być wyposażone w gorącą i zimną wodę bieżącą, materiały do mycia i odkażania rąk oraz jednorazowe ręczniki; umywalnie muszą znajdować się w pobliżu toalet;
  - j) urządzenia pozwalające na skuteczne przeprowadzenie, w każdej chwili, badania weterynaryjnego przewidzianego niniejszą dyrektywą;
  - k) środki kontroli wstępu do rzeźni oraz wyjścia z rzeźni;
  - l) odpowiednie oddzielenie części czystej i zanieczyszczonej budynku ;
  - m) w pomieszczeniach, gdzie wykonywana jest praca przy przetwarzaniu mięsa:
    - nienasiąkliwa, nieprzepuszczalna posadzka, łatwa w myciu i odkażaniu, odporna na brud i pleśń, lekko nachylona i wyposażona w odpowiednie urządzenia ściekowe przeznaczone do odprowadzania cieczy do odpływów z kratkami;

- gładkie ściany z jasnym, kolorowym, zmywalnym pokryciem lub pomalowane do wysokości przynajmniej 3 metrów, z zaokrąglonymi kątami i narożnikami;
- n) odpowiedni system wentylacyjny i system odparowywania w pomieszczeniach, gdzie wykonuje się prace przetwórcze;
- o) w tych samych pomieszczeniach, odpowiednie oświetlenie naturalne lub sztuczne nie powodujące zmiany kolorów;
- p) odpowiednie doprowadzenie, pod ciśnieniem, wody wyłącznie przeznaczonej do picia;
- q) odpowiednie doprowadzenie gorącej wody;
- r) system odprowadzania ścieków zgodny z wymogami zdrowotnymi;
- s) w pomieszczeniach pracowniczych, odpowiednie urządzenia do mycia i odkażania rąk i narzędzi;
- t) urządzenia, które pozwalają na, po ogłuszeniu podczas uboju zwierząt podejrzanych o choroby, szybkie ich oczyszczenie; w miejscu, gdzie dokonuje się oskórowywania mięsa, haki ze stali nierdzewnej, na których zawieszane są tusze zamieszczone odpowiednio wysoko, aby nie dotykały podłogi;
- u) podwieszany transporter do dalszego przetwarzania mięsa;
- v) urządzenia do ochrony przed owadami i gryzoniami;
- w) narzędzia i urządzenia do pracy, w szczególności trybownice ze stali nierdzewnej łatwe w myciu i odkażaniu;
- x) miejsce odpowiednio wyposażone do odprowadzania obornika;
- y) miejsce odpowiednio wyposażone do mycia i odkażania pojazdów.

ROZDZIAŁ II

Warunki, które należy spełnić w celu udzielenia zatwierdzenia zakładów rozbioru

2. Zakłady rozbioru mięsa wyposażone są w:
  - a) pomieszczenia do rozbioru mięsa, oddzielone od pozostałych pomieszczeń ścianami;
  - b) odpowiednio duże chłodnie i zamrażalnie;
  - c) odpowiednio wyposażone zamykane pomieszczenie przeznaczone wyłącznie do świadczenia usług weterynaryjnych;

- d) szatnie, umywalnie, natryski i toalety spłukiwane strumieniem wody; toalety spłukiwane strumieniem wody nie mogą wychodzić bezpośrednio na pomieszczenia pracownicze; umywalnie muszą być wyposażone w gorącą i zimną wodę bieżącą, materiały do mycia i odkażania rąk oraz jednorazowe ręczniki; umywalnie muszą znajdować się w pobliżu toalet;
- e) w pomieszczeniach do rozbioru mięsa:
  - nienasiąkliwa, nieprzepuszczalna posadzka, łatwa w myciu i odkażaniu, odporna na brud i pleśń, lekko nachylona i wyposażona w odpowiednie urządzenia ściekowe przeznaczone do odprowadzania cieczy do odpływów z kratkami;
  - gładkie ściany z jasnym, kolorowym, zmywalnym pokryciem lub pomalowane do wysokości przynajmniej 3 metrów, z zaokrąglonymi kątami i narożnikami;
- f) urządzenia chłodzące w pomieszczeniach przeznaczonych do rozbioru mięsa, do utrzymywania mięsa w stałej temperaturze nie wyższej niż $+7^{\circ}\text{C}$;
- g) odpowiednia wentylacja w pomieszczeniach do rozbioru mięsa;
- h) w tych samych pomieszczeniach, odpowiednie oświetlenie naturalne lub sztuczne, nie powodujące zmiany kolorów;
- i) odpowiednie doprowadzenie, pod ciśnieniem, wody przeznaczonej wyłącznie do picia;
- j) odpowiednie doprowadzenie gorącej wody;
- k) system odprowadzania ścieków zgodny z wymogami zdrowotnymi;
- l) w pomieszczeniach do rozbioru mięsa, odpowiednie urządzenia do mycia i odkażania rąk i narzędzi;
- m) urządzenia do ochrony przed owadami i gryzoniami;
- n) narzędzia i urządzenia do pracy, takie jak stoły do rozbioru mięsa z wydzielanymi nierdzewnymi blatami, pojemniki, pasy transporterów taśmowych oraz piły ze stali nierdzewnej łatwe w myciu i odkażaniu.

ROZDZIAŁ III

Higiena pracowników, higiena w pomieszczeniach oraz higiena urządzeń w rzeźniach i zakładach rozbioru mięsa

3. Od pracowników wymaga się absolutnej czystości; pomieszczenia i urządzenia winny być utrzymywane w czystości:

- a) Pracownicy powinni, w szczególności, nosić czyste ubrania robocze oraz nakrycia głowy, tam gdzie jest to konieczne, z zakrytą szyją.

Osoby, które mają kontakt z chorymi zwierzętami lub skażonym mięsem powinny niezwłocznie po kontakcie z nimi dokładnie umyć ręce i ramiona gorącą wodą, a następnie je odkazić.

Zabrania się palenia papierosów w pomieszczeniach do pracy i przechowalniach.

- b) Zabrania się wpuszczania psów, kotów i innych zwierząt podwórzowych na teren rzeźni i zakładów rozbioru. Gryzonie, owady i inne szkodniki należy systematycznie niszczyć.
  - c) urządzenia i narzędzia używane do pracy z mięsem utrzymuje się w czystości i dobrym stanie technicznym. Powinny być dokładnie myte i odkażane kilka razy w ciągu dnia pracy, na koniec pracy i przed ponownym użyciem w przypadku, gdy zostały skażone, w szczególności, przez bakterie chorobowe.
4. Pomieszczenia, narzędzia i urządzenia do pracy nie mogą być wykorzystywane do innych celów niż praca z mięsem. Narzędzia do rozbierania mięsa powinny być używane wyłącznie do tego celu.
5. Mięso nie może mieć styczności z podłożem.
6. Używane detergenty, środki odkażające i pestycydy nie mogą mieć wpływu na stan mięsa.
7. Zakazuje się pracy z mięsem i przy jego przetwarzaniu osobom, gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że mogą one skazić mięso. Zakaz ten dotyczy w szczególności osób:
- a) chorujących na dur brzuszny lub podejrzanych o dur brzuszny, paratyfus A i B, zakaźne zapalenie jelit (salmonelloza), czerwonkę, zakaźne zapalenie wątroby, szkarlatynę lub są nosicielami tych chorób;
  - b) chorujących lub podejrzanych o chorowanie na gruźlicę;
  - c) chorujących lub podejrzanych o chorowanie na zakaźne choroby skóry;
  - d) wykonujących w tym samym czasie prace, które mogą spowodować przeniesienie bakterii na mięso;
  - e) noszących na rękach bandaże, z wyjątkiem osób, które mają założony plaster samoprzylepny chroniący świeże i nie zainfekowane skaleczenie palca.
8. Od każdej osoby pracującej przy przetwarzaniu mięsa wymaga się świadectwa lekarskiego. W dokumencie zaświadcza się, iż nie istnieją żadne przeciwwskazania do zatrudnienia danej osoby. Świadectwo lekarskie należy odnawiać, co roku oraz za każdym razem, gdy wymagać tego będzie urzędowy lekarz weterynarii. Świadectwo lekarskie zachowuje się do dyspozycji urzędowego lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ IV

Badanie przedubojowe

9. Zwierzęta należy poddać badaniu przedubojowemu w dniu ich dostarczenia do rzeźni. Badanie należy powtórzyć bezpośrednio przed ubojem, jeśli zwierzę przebywało w miejscu postoju bydła przez okres dłuższy niż dwadzieścia cztery godziny.
10. Urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przedubojowe zgodnie z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej oraz innymi przepisami związanymi z wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii, i przy odpowiednim oświetleniu.
11. Badanie powinno stwierdzić:
  - a) czy zwierzęta chorują na chorobę, która może być przeniesiona na ludzi i zwierzęta, lub czy pojawiają się u nich symptomy choroby lub ich ogólny stan wskazuje na możliwość pojawienia się choroby;
  - b) czy widoczne są u nich symptomy choroby lub zaburzenia ich kondycji ogólnej, które prawdopodobnie mogą spowodować, że mięso nie będzie się nadawać do spożycia przez ludzi;
  - c) czy są zmęczone lub pobudzone.
12. Zabrania się uboju zwierząt z przeznaczeniem na handel świeżym mięsem we Wspólnocie:
  - a) jeśli w stosunku do zwierząt zachodzi którykolwiek z warunków wymienionych w pkt. 11 lit. a) i b);
  - b) jeśli zwierzęta nie odpoczęły przez odpowiedni okres, który w przypadku zwierząt zmęczonych lub pobudzonych nie może być krótszy niż dwadzieścia cztery godziny;
  - c) w przypadku zwierząt, u których wykryto jakąkolwiek formę gruźlicy lub które reagują pozytywnie na tuberkulinę z czego wynika, że są chore na gruźlicę.

ROZDZIAŁ V

Higiena uboju i rozbioru mięsa

13. Zwierzęta przeznaczone do uboju, doprowadzone do rzeźni, należy ubić niezwłocznie.
14. Należy je całkowicie okrwawić. Krew przeznaczona do spożycia przez ludzi powinna być zebrana do absolutnie czystych pojemników. Zabrania się mieszania jej ręką, lecz wyłącznie narzędziami, które spełniają wymogi zdrowotne.
15. Obowiązkowe jest niezwłoczne i całkowite oskórowanie; z wyjątkiem świń. Nie oskórowanym świniom należy niezwłocznie usunąć szczecinę.

16. Patroszenie tuszy zwierzęcej należy wykonać niezwłocznie i zakończyć nie później niż pół godziny po wykrwawieniu. Płuca, wątroba, śledziona i śródpiersie mogą zostać oddzielone lub pozostać naturalnie połączone z tuszami. Jeśli zostają one oddzielone, należy je ponumerować lub zidentyfikować w jakikolwiek inny sposób pozwalający na rozpoznanie ich pochodzenia z danej tuszy. Powyższe postanowienia stosuje się również w stosunku do głowy, języka, przewodu pokarmowego lub każdej innej części zwierzęcia poddawanej badaniu. Wymienione części powinny pozostać przy tuszach do zakończenia badania. W odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt, nerki powinny pozostać naturalnie połączone z tuszami, natomiast usunąć należy z nich tłuszcz okołonerkowy.
17. Zakazane jest mycie mięsa przez ścieranie ścierką i za pomocą sprężonych gazów.
18. Tusze zwierząt nieparzystokopytnych, świń i bydła, za wyjątkiem cieląt, przekazuje się do badania podzielone wzdłuż kręgosłupa na półtusze. W przypadku świń i zwierząt nieparzystokopytnych, głowę należy przeciąć podłużnie. Jeśli będzie to konieczne ze względu na badanie, urzędowy lekarz weterynarii może zażądać podziału każdej tuszy wzdłuż.
19. Zakazany jest rozbiór tusz, usuwanie lub przetwarzanie jakiejkolwiek części zwierzęcia po uboju przed zakończeniem badania.
20. Zatrzymane lub rozebrane mięso, żołądki, jelita, skóry, rogi i kopyta należy, natychmiast, jak to jest możliwe, wynieść do specjalnych pomieszczeń.
21. Jeśli krew z kilku zwierząt zbierana jest do tego samego pojemnika, całą jego zawartość wyłącza się z handlu we Wspólnocie w przypadku, gdy mięso jednego ze zwierząt przeznaczonych do przesyłki zostało uznane za nienadające się do spożycia przez ludzi.
22. Rozbiór na części mniejsze niż półtusze lub ćwierćtusze dozwolony jest wyłącznie w zakładach rozbioru mięsa.

ROZDZIAŁ VI

Badanie poubojowe

23. Wszystkie części zwierząt, w tym krew, bada się niezwłocznie po uboju.
24. Badanie poubojowe obejmuje:
  - a) badanie zewnętrzne ubitego zwierzęcia;
  - b) badanie ręczne niektórych narządów, w szczególności, płuc, wątroby, śledziony, macicy, wymion i języka;
  - c) nacięcie organów i węzłów chłonnych;
  - d) poszukiwanie anomalii w strukturze, kolorze, zapachu, i tam gdzie jest to stosowne, smaku;

- e) tam gdzie jest to konieczne, badanie odpadów laboratoryjnych,.
25. Urzędowy lekarz weterynarii bada, w szczególności:
- a) kolor krwi, jej właściwości krzepnięcia i prawdopodobną obecność ciał obcych we krwi;
  - b) głowę, podgardle, pozagardłowe, podrzuchwowe i przyuszne węzły chłonne (łac. *retropharyngiales*, *mandibulares* i *parotidei*) i migdałki oraz w celu dokonania bardziej szczegółowego badania usuwa język w celu zbadania jamy ustnej i gardzieli. Migdałki należy usunąć po przeprowadzeniu badania;
  - c) płuca, tchawicę, przełyk, oskrzela i śródpiersiowe węzły chłonne (łac. *Bifurcationes*, *eparteriales* i *mediastinales*), tchawicę i główne odgałęzienia oskrzeli otwarte wzdłuż, natomiast płuca wycięte w jednej trzeciej części prostopadle do głównej osi;
  - d) osierdzie oraz serce, przy czym serce badane jest przez cięcie podłużne w celu utworzenia komór i przecięcia przegrody międzykomorowej;
  - e) przeponę;
  - f) wątrobę, pęcherz żółciowy i drogi żółciowe oraz wątrobowe i trzustkowe węzły chłonne (łac. *Portales*);
  - g) przewód żołądkowo-jelitowy, krezkę, żołądkowe i krezkowe węzły chłonne (łac. *Gastrici mesenterici*, *craniales* i *caudales*);
  - h) śledzionę;
  - i) nerki i ich węzły chłonne (łac. *Renales*) oraz pęcherz;
  - j) opłucną i otrzewną;
  - k) organy rozrodcze; w przypadku krów, macicę należy otworzyć cięciem podłużnym;
  - l) wymiona i ich węzły chłonne; (łac. *Supramammari*); w przypadku krów, wymiona należy otworzyć długim, głębokim cięciem aż do zatok mlekowych;
  - m) okolice pępka oraz kończyny młodych zwierząt; w przypadku wątpliwości, okolice pępka należy przeciąć natomiast i kończyny otworzyć.

Węzły chłonne, określone powyżej, należy wycinać systematycznie i kroić tak cienko jak to jest możliwe, wzdłuż ich głównych osi.

W razie wątpliwości, następujące węzły chłonne należy również wycinać w taki sam sposób: powierzchniowe szyjne, przedłopatkowe (łac. *cervales superficiales*), pachowe (łac. *axillares propriae et primae costae*), podmostkowe (łac. *sternales*

craniales), głębokie szyjne (łac. *cervicales profundi*), żebrowo-szyjne (łac. *costocervicales*), podkolanowe (łac. *poplitei*), przedgoleniowe (łac. *subiliaci*), kulszowe (łac. *ischiatrici*), biodrowe i podłędźwiowe (łac. *iliaci et lumbales*).

W przypadku owiec i kóz, otwarcie serca i wycięcie węzłów chłonnych głowy, wykonuje się wyłącznie w razie wątpliwości.

26. Ponadto, urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza systematycznie:

A. badanie na obecność wągrzycy:

a) u bydła starszego niż sześciotygodniowe, na poziomie:

- języka, którego mięśnie należy nacinać wzdłuż po powierzchni dolnej, bez nadmiernego uszkodzania narządu;
- przełyku, który należy uwolnić od tchawicy;
- serca, które oprócz cięcia, określonego w 25 lit. d), powinno być rozdzielone przez nacięcia wychodzące z dwóch przeciwległych punktów jego przedsionków do koniuszka mięśni zewnętrznych i wewnętrznych, które należy naciąć wzdłuż dwóch płaszczyzn równoległe zaczynając od dolnej krawędzi a kończąc na górnym naczyniu mięśniowym;
- przepony, której część mięśniową należy oddzielić od surowicy;
- bezpośrednio widocznych mięśni tuszy;

b) u trzody chlewnej, na poziomie:

- bezpośrednio widocznych mięśni, w szczególności mięśni ud, ściany brzusznej, mięśni lędźwiowo-udowych bez tkanki tłuszczowej, łuku przepony, mięśni międzyżebrowych, serca, języka i krtani.

B. Badanie na obecność pryszczycy u bydła, owiec i kóz, wykonane przez cięcie na powierzchni wątroby przylegającej do żołądka, w celu zbadania dróg żółciowych, a także przez głębokie cięcie u podstawy płatu ogoniastego wątroby.

C. Badanie na obecność nosacizny, u nieparzystokopytnych, wykonane przez dokładne przebadanie błony śluzowej tchawicy, krtani, przegród nosowych, zatok i ich rozgałęzień, po podzieleniu głowy w jej środkowej płaszczyźnie oraz wycięciu przegrody nosowej.

ROZDZIAŁ VII

Znakowanie

27. Znakowanie przeprowadza się na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii.

28. Znak musi być kształtu owalnego, o szerokości 6,75 cm i wysokości 4,75 cm. Na znaku umieszcza się, w sposób czytelny, następujące informacje:

- w części górnej, nazwa kraju wywozu napisana wielkimi literami,
- pośrodku, weterynaryjny numer identyfikacyjny zatwierdzenia,
- w części dolnej, jeden z następujących skrótów: CEE, EEG lub EWG.

Litery powinny mieć 0,78 cm wysokości, a cyfry 1 cm wysokości.

29. Tusze oznacza się tuszem, zgodnie z opisem znaku w pkt 28:

- w przypadku tusz ważących więcej niż 60 kg, należy oznakować każdą półtuszę, przynajmniej w następujących miejscach: zewnętrzna powierzchnia uda, lędźwi, pleców, piersi, łopatek i opłucnej w okolicy grzbietowej;
- pozostałe tusze znakuje się przynajmniej w czterech miejscach, na łopatkach i zewnętrznych powierzchniach ud.

30. Głowy, języki, serca, płuca i wątroby znakuje się tuszem lub znakiem wypalonym zgodnie z opisem zawartym w ust 28. Jednakże, w przypadku owiec i kóz, znakowanie języków i serc nie jest obowiązkowe.

31. Części otrzymane w zakładach rozbioru mięsa z odpowiednio oznakowanych tusz, muszą, w przypadku braku znaku, być oznakowane tuszem lub znakiem wypalonym zgodnie z ust 28, na którym w miejscu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego rzeźni, pośrodku, znajduje się numer zakładu rozbioru.

32. Jeśli części z tusz lub podrobów wysyłane są w paczkach, znak, określony w ust 28 i 31, umieszcza się na widocznej etykiecie, przytwierdzonej do paczki.

Na etykiecie, ponadto, umieszcza się następujące informacje:

- numer serii;
- opis anatomiczny części lub podrobów;
- określenie gatunku zwierzęcia, z którego pochodzą części lub podroby;
- masa netto każdej paczki.

Kopia takiej etykiety znajduje się wewnątrz każdej paczki.

33. Do znakowania można używać wyłącznie fioletu metylowego.

ROZDZIAŁ VIII

Świadectwo zdrowia

34. Świadcstwo zdrowia, dołączone do mięsa przewożonego do kraju przeznaczenia, powinno być wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii w czasie załadunku. Świadcstwo zdrowia powinno być sporządzone przynajmniej w języku kraju przeznaczenia i zawierać informacje określone według wzoru stanowiącego załącznik II do niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ IX

Przechowywanie

35. Świeże mięso przeznaczone na handel we Wspólnocie podlega schłodzeniu niezwłocznie po przeprowadzeniu badania poubojowego i przechowywane jest w stałej temperaturze nie wyższej niż + 7 °C w przypadku tusz i części, natomiast w przypadku podrobów w temperaturze nie wyższej niż +3 °C.

ROZDZIAŁ X

Transport

36. Świeże mięso przewozi się w zapieczętowanych pojazdach lub pojemnikach, przeznaczonych i wyposażonych odpowiednio do utrzymywania w czasie transportu temperatur określonych w rozdziale IX.
37. Pojazdy lub pojemniki przeznaczone do przewożenia takiego mięsa spełniają następujące wymogi:
- a) ich powierzchnia wewnętrzna lub jakakolwiek inna część wewnątrz pojazdu lub pojemnika, która może mieć styczność z mięsem, powinna być wykonana z materiału nierdzewnego, który nie powoduje zmian w organoleptycznych właściwościach mięsa ani nie sprawi, że będzie ono szkodliwe dla zdrowia ludzkiego; powierzchnie te muszą być gładkie i łatwe do mycia i odkażania ;
  - b) powinny być wyposażone w urządzenia skuteczne do ochrony mięsa przed owadami i kurzem oraz powinny być wodoszczelne w celu powstrzymania przenikania cieczy;
  - c) w przypadku przewozu tusz, półtuszy lub ćwierćtuszy, powinny być wyposażone w haki ze stali nierdzewnej, z których zawieszono mięso nie będzie dotykać podłogi; przepis ten nie ma zastosowania do zamrożonego mięsa w higienicznych opakowaniach.
38. Pojazdy lub pojemniki przeznaczone do przewozu mięsa nie mogą być w żadnym przypadku stosowane do przewozu żywych zwierząt lub jakichkolwiek produktów, w przypadku, gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że mogą one zanieczyścić mięso.
39. Żaden inny produkt nie może być przewożony w tym samym czasie, kiedy w tym samym pojeździe lub pojemniku przewożone jest mięso. Ponadto, nie mogą być w nich przewożone żołądki, chyba że zostały sparzone gorącą wodą, natomiast głowy i nogi, o ile nie zostały oskórowane lub sparzone gorącą wodą i ogolone.

40. Pojazdy lub pojemniki używane do przewozu mięsa, powinny być myte i odkażane niezwłocznie po rozładowaniu.
41. Tusze, półtusze i ćwierćtusze, z wyjątkiem mięsa zamrożonego, zapakowanego zgodnie z wymogami zdrowotnymi, powinny być zawsze zawieszane na czas przewozu. Pozostałe części i podroby powinny być zawieszane lub ułożone na wspornikach jeśli nie zostały opakowane lub umieszczone w pojemnikach z materiału nierdzewnego. Wsporniki, opakowania i pojemniki powinny spełniać wymogi zdrowotne. Wnętrznosci powinny być zawsze przewożone w szczelnych, wodoodpornych i odpornych na tłuszcze opakowaniach, których ponowne użycie wymaga umycia i odkażenia.
42. Urzędowy lekarz weterynarii przed przesyłką zapewnia, że pojazdy lub pojemniki, używane do transportu, oraz załadunek, spełniają wymogi zdrowotne wynikające z postanowień niniejszego rozdziału.

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla świeżego mięsa, którego miejscem przeznaczenia jest Państwo Członkowskie EWG¹

Nr .....

Kraj przesyłki.....

Ministerstwo.....

Dział.....

Numer.....

(fakultatywnie)

I. Identyfikacja mięsa:

Mięso z.....

(gatunek zwierząt)

Rodzaj części.....

Rodzaj opakowania.....

Liczba jednostek opakowania.....

Masa netto.....

II. Pochodzenie mięsa

Adres lub adresy i weterynaryjny numer identyfikacyjny rzeźni:.....

---

¹ Świeże mięso: zgodnie z dyrektywą określoną w pkt. IV lit. b) niniejszego świadectwa, oznacza wszystkie nadające się do spożycia przez ludzi części zwierząt hodowlanych z gatunków bydła, trzody chlewnej, owiec, kóz oraz nieparzystokopytnych, które nie zostały poddane jakimkolwiek zabiegom mającym na celu zachowanie ich w niezmienionym stanie; jednakże mięso poddane działaniu niskich temperatur uważa się za świeże.

Adres lub adresy i weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu rozbioru:.....
.....

III. Przeznaczenie mięsa:

Mięso przesyłane z.....
(miejsce pochodzenia przesyłki)

do .....
.....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu² .....

nazwa i adres nadawcy .....

nazwa i adres odbiorcy.....

IV. Zaświadczenie o stanie zdrowia:

Niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadcza:

- a) że opisane wyżej mięso drobiowe³ — opakowania opisanego wyżej mięsa³ — jest (są) opatrzone znakiem potwierdzającym, że mięso w całości pochodzi od zwierząt poddanych ubojowi w zatwierdzonych rzeźniach;
- b) że w wyniku badania weterynaryjnego przeprowadzonego w zgodzie z dyrektywą w sprawie problemów zdrowia zwierząt, wpływających na handel świeżym mięsem we Wspólnocie, mięso to zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi;
- c) zostało rozebrane w zatwierdzonym zakładzie rozbioru³;
- d) zostało — nie zostało — poddane badaniu trychoskopowemu³;
- e) że pojazdy lub inne środki transportu oraz warunki załadunku tej przesyłki są zgodne z określonymi w niniejszej dyrektywie wymogami zdrowotnymi.

---

² W przypadku wagonów i samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny, a w przypadku samolotów numer lotu.

³ Niepotrzebne skreślić.

Sporządzono w....., dnia .....

.....

Podpis urzędowego lekarza weterynarii

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 października 1966 r.

zmieniająca dyrektywę Rady z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem

(66/601/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1964 r.² w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem weszła w życie z dniem 30 czerwca 1965 r.;

dyrektywa ta stanowi pierwszy etap harmonizacji mającej na celu usunięcie przeszkód w handlu, powstających na skutek różnic między przepisami weterynaryjnymi Państw Członkowskich, w szczególności w odniesieniu do higieny mięsa;

włączenie tej dyrektywy do przepisów prawa każdego Państwa Członkowskiego wykazało, że jej przepisy należy dostosować w świetle nowych danych technicznych i naukowych oraz zdobytego doświadczenia;

dlatego też należy jak najszybciej dokonać zmian w tekście oryginalnym, jednakże nie naruszając podstawowych norm i zasad systemu ustanowionego przez tę dyrektywę;

w świetle zdobytego doświadczenia należy rozwinąć niektóre z definicji zawarte w tej dyrektywie;

należy sprecyzować, że przyczyny zakazu wprowadzenia do obrotu mięsa muszą zostać stwierdzone w momencie inspekcji sanitarnej przeprowadzanej w kraju przeznaczenia, w szczególności w celu określenia uprawnień urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wydanie opinii dla nadawcy;

należy wyraźnie stwierdzić, że w handlu świeżym mięsem nieprzeznaczonym do spożycia

---

¹ Dz.U. nr 130 z 19.07.1966, str. 2466/66.

² Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

przez ludzi przepisy krajowe obowiązują do momentu przyjęcia rozporządzeń wspólnotowych;

przepisy dotyczące higieny rzeźni muszą zostać utrzymane, jednakże wymóg, że należy wyznaczać specjalne miejsca w rzeźni, gdzie nie są ubijane niektóre gatunki zwierząt może zostać wycofany;

doświadczenie wykazało, że należy zmienić wymagania dotyczące znakowania w odniesieniu do małych kawałków mięsa i podrobów oraz że do znakowania mięsa powinno zostać dopuszczone stosowanie innych barwników fioletowych oprócz fioletów metylowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych produkcji i wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa zostaje zmieniona sposób określony w poniższych artykułach.

Artykuł 2

1. W art. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) „tusza” oznacza całą tuszę zwierzęcia po uboju, odkrwawieniu, wypatroszeniu i usunięciu zakończeń kończyn przy nadgarstku i stępie, głowy, ogona i wymion; dodatkowo, w przypadkach bydła, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, po oskórowaniu.”

2. W art. 2 lit. b) na końcu dodaje się wyrazy „nawet naturalnie połączone z tuszą”.

Artykuł 3

W art. 3 ust. 1 lit. c) wyrazy „uznanego za zdrowe” zastępuje się wyrazami „w wyniku takiej inspekcji, zatwierdzonego jako nadające się do uboju do celów handlu wewnątrzspółnotowego świeżym mięsem”.

Artykuł 4

W art. 4 ust. 4 po wyrazie „rzeźnią” dodaje się wyrazy „lub zakładem rozbioru mięsa”

Artykuł 5

W art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z art. 4 ust. 3 akapit drugi, Państwo Członkowskie może zakazać wprowadzenia do obrotu świeżego mięsa na swoim terytorium, jeśli w czasie inspekcji sanitarnej przeprowadzanej w kraju przeznaczenia stwierdzono, że:

a) mięso takie nie nadaje się do spożycia przez ludzi, lub

- b) nie są przestrzegane przepisy art. 3.”

Artykuł 6

1. W art. 6 ust. 1 część A lit. a) w tekście niemieckim skreśla się wyrazy „und Schweinen”.
2. W art. 6 ust. 1 część A dodaje się lit. d) w brzmieniu:
„d) świeże mięso nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi.”
3. W art. 6 ust. 1 część A na końcu dodaje się przepis w brzmieniu:
„Świeże mięso wymienione w lit. a)-c), może być wysyłane jedynie zgodnie z art. 3.”

Artykuł 7

W rozdziale I pkt 1 załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

- a) Lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) pomieszczenia do uboju odpowiednio duże, aby można w nich było należycie wykonywać pracę; jeżeli w pomieszczeniu ubojowym dokonuje się uboju zarówno trzody chlewnej, jak i innych gatunków zwierząt, należy wyznaczyć specjalne miejsce do uboju świń;”
- b) Lit. e) otrzymuje brzmienie:
„e) osobne pomieszczenia do przechowywania tłuszczu oraz skór, rogów i kopyt, jeżeli takie produkty odpadowe nie są usuwane z ubojni w dniu uboju;”
- c) Lit. p) otrzymuje brzmienie:
„p) odpowiednie doprowadzenie, pod ciśnieniem, wyłącznie wody przeznaczonej do picia; jednakże w wyjątkowych przypadkach woda inna niż przeznaczona do picia może być stosowana do produkcji pary z zastrzeżeniem, że rury zainstalowane w tym celu nie zezwalają na użycie tej wody do innych celów.”

Artykuł 8

W rozdziale V załącznika 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Tusze zwierząt jednokopytnych, trzody chlewnej powyżej czwartego miesiąca życia oraz bydła powyżej trzeciego miesiąca życia należy przedstawić do inspekcji podzielone na półtusze, wzdłuż kręgosłupa. W przypadku trzody chlewnej i zwierząt jednokopytnych głowę należy również przeciąć podłużnie. Jeżeli będzie to konieczne ze względu na inspekcję, urzędowy lekarz weterynarii może zażądać podziału tuszy każdego zwierzęcia wzdłuż”.

Artykuł 9

1. W rozdziale VII pkt 29 tiret pierwsze załącznika I skreśla się wyrazy „w okolicy grzbietowym”.

2. W rozdziale VII załącznika I pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30. Wątroby znakuje się znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28.

Głowy, języki, serca i płuca znakuje się tuszem lub znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28.

Jednakże w przypadku bydła poniżej trzeciego miesiąca życia, trzody chlewnej, owiec i kóz, znakowanie języków i serc nie jest obowiązkowe.”

3. W rozdziale VII załącznika I pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31. Części inne niż tłuszcz, tłuszcz podskórny, ogony, uszy i łapy uzyskane w zakładach rozbioru mięsa z odpowiednio oznakowanych tusz muszą, bez względu na obecność znaku lub jej brak, być oznakowane lub znakiem wypalonym przy pomocy stempla zgodnie z ust. 28, na którym znajduje się numer zakładu rozbioru mięsa zamiast weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego rzeźni;

Kawałki słoniny, z których usunięto skórę, należy pogrupować w partie po pięć sztuk, opieczutowane pod nadzorem urzędowym i opatrzone etykietą zgodnie z ust. 32.”

4. W rozdziale VII załącznika I pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32. Jeżeli części z tusz lub podrobów wysyłane są w paczkach, znak określony w ust. 28 i 31 musi zostać umieszczony na widocznej etykiecie przytwierdzonej do paczki, w sposób prowadzący do jego bezwzględnego złamania przy otwieraniu paczki.”

W ust. 32 skreśla się ostatnie zdanie.

5. W rozdziale VII załącznika I pkt 33 otrzymuje brzmienie:

„33. Przy znakowaniu mięsa tuszem może być wykorzystywany jedynie fiolet metylowy lub inny barwnik fioletowy dopuszczony do takich celów na mocy przepisów wspólnotowych.”

Artykuł 10

W rozdziale VIII załącznika I pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34. Oryginał świadectwa zdrowia dołączony do mięsa podczas transportu do kraju przeznaczenia musi być wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii w czasie załadunku. Świadectwo zdrowia musi odpowiadać w formie i treści wzorowi przedstawionemu w załączniku II, być sporządzone przynajmniej w języku kraju przeznaczenia i zawierać informacje określone we wzorze zamieszczonym w załączniku

II.”

Artykuł 11

W pkt IV załącznika II lit a) otrzymuje brzmienie:

„a) - że mięso opisane powyżej³

- że etykieta umieszczona na opakowaniach mięsa opisanego powyżej³

jest opatrzona znakiem potwierdzającym, że mięso w całości pochodzi od zwierząt ubijanych w zatwierdzonych rzeźniach.”

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie ośmiu miesięcy po jej ogłoszeniu i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 1966 r.

W imieniu Rady

B. W. BIESHEUVEL

Przewodniczący

TRAKTAT AKCESYJNY Z 1972 R

II. ROLNICTWO

A - Sprawy ogólne

W następujących aktach i we wskazanych artykułach wyraz „dwanaście” zastępuje się wyrazami „czterdzieści trzy”.

1. Rozporządzenie nr 23 (Dz.U. nr 30, z 20.04.1962, str. 965)
Artykuł 13 ustęp 2
2. Rozporządzenie nr 24 (Dz.U. nr 30, z 20.04.1962, str. 989)
Artykuł 7 ustęp 2
3. Rozporządzenie Rady nr 17/64/EWG z dnia 5 lutego 1964 roku (Dz.U. nr 34, z 27.02.1964, str. 586)
Artykuł 26 ustęp 2
4. Rozporządzenie Rady nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 roku (Dz.U. 109, z 23.06.1965 str. 1859)
Artykuł 19 ustęp 2
5. Rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 roku (Dz.U. nr 172, z 30.09.1966, str. 3025)
Artykuł 38 ustęp 2
6. Rozporządzenie Rady nr 120/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 117, z 19.06.1967, str. 2269)
Artykuł 26 ustęp 2
7. Rozporządzenie Rady nr 121/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 roku (Dz.U. 117, z 19.06.1967, str. 2283)
Artykuł 24 ustęp 2
8. Rozporządzenie Rady nr 122/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 117, z 19.06.1967, str. 2293)
Artykuł 17 ustęp 2
9. Rozporządzenie Rady nr 123/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 roku (Dz.U. nr 117, z 19.06.1967, str. 2301)
Artykuł 17 ustęp 2
10. Rozporządzenie Rady nr 359/67/EWG z dnia 25 lipca 1967 roku (Dz.U. nr 174, z 31.07.1967, str. 1)
Artykuł 26 ustęp 2
11. Rozporządzenie Rady nr 1009/67/EWG z dnia 18 grudnia 1967 roku (Dz.U. nr 308, z 18.12.1967, str. 1)
Artykuł 40 ustęp 2
12. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 roku (Dz.U. nr L 55, z 2.03.1968, str. 1)
Artykuł 14 ustęp 2
13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 13)
Artykuł 30 ustęp 2
14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968 str. 24)
Artykuł 27 ustęp 2
15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 865/68 z dnia 28 czerwca 1968 roku (Dz.U. nr L 153, z

- 1.07.1968, str. 8)
Artykuł 15 ustęp 2
16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 727/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970, str. 1)
Artykuł 17 ustęp 2
17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku (Dz.U. nr L 94, z 28.04.1970, str. 13)
Artykuł 13 ustęp 2
18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 roku (Dz.U. nr L 146, z 4.07.1970, str. 1)
Artykuł 12 ustęp 2
19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2142/70 z dnia 20 października 1970 roku (Dz.U. nr L 236, z 27.10.1970, str. 5)
Artykuł 29 ustęp 2
20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 175, z 4.08.1971, str. 1)
Artykuł 20 ustęp 2
21. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 roku (Dz.U. nr L 246, z 5.11.1971, str. 1)
Artykuł 11 ustęp 2
22. Dyrektywa Rady z dnia 23 października 1962 roku (Dz.U. nr 115, z 11.11.1962, str. 2645)
zmieniona:
- -dyrektywą Rady 70/358/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 36)
  - Artykuł 11a ustęp 2
23. Dyrektywa Rady 64/54/EWG z dnia 5 listopada 1963 roku (Dz.U. nr 12, z 27.01.1964, str. 161)
zmieniona:
- dyrektywą Rady 70/359/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 38)
- Artykuł 8a ustęp 2
Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964, str. 1977)
zmieniona:
- - dyrektywą Rady 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971, str. 1)
- Artykuł 12 ustęp 3
24. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964, str. 2012)
zmieniona:
- - dyrektywą Rady 69/349/EWG z dnia 6 października 1969 roku (Dz.U. nr L 256, z 11.10.1969, str. 5)
- Artykuł 9a ustęp 3
25. Dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966, str. 2290)
Artykuł 21 ustęp 3
26. Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966, str. 2298)
Artykuł 21 ustęp 3

27. Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966, str. 2309)
Artykuł 21 ustęp 3
28. Dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966, str. 2320)
Artykuł 19 ustęp 3
30. Dyrektywa Rady 66/404/EWG z dnia 14 czerwca 1966 roku (Dz.U. nr 125, z 11.07.1966, str. 2326)
Artykuł 17 ustęp 3
31. Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 roku (Dz.U. nr L 93, z 17.04.1968, str. 15)
Artykuł 17 ustęp 3
32. Dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 roku (Dz.U. nr L 169, z 10.07.1969, str. 3)
Artykuł 20 ustęp 3
33. Dyrektywa Rady 70/357/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 31)
Artykuł 6 ustęp 2
34. Dyrektywa Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 170, z 3.08.1970, str. 2)
Artykuł 3 ustęp 2
35. Dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 1)
Artykuł 23 ustęp 3
36. Dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 roku (Dz.U. nr L 225, z 12.10.1970, str. 7)
Artykuł 40 ustęp 3
37. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971, str. 23)
Artykuł 12 ustęp 3
38. Dyrektywa Rady 71/161/EWG z dnia 30 marca 1971 roku (Dz.U. nr L 87, z 17.04.1971, str. 14)
Artykuł 18 ustęp 3

F – Przepisy prawne weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964, str. 1977) zmieniona:
  - dyrektywą Rady 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192/ z 27.10.1966, str. 3294)
  - dyrektywą Rady 70/360/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157, z 18.07.1970, str. 40)
  - dyrektywą Rady 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179, z 9.08.1971, str. 1)Data figurująca w artykule 7 ustęp 1 punkt C akapit drugi zastępuje się datą 31 grudnia 1977 r.
W załączniku F:
  - a)- dodaje się przypis nr 3 do pkt. VI piąty wiersz wzoru I certyfikatu po wyrazie „statek”
  - dodaje się przypis nr 4 do pkt. IV piąty wiersz wzoru II certyfikatu, po wyrazie „statek”

- dodaje się przypis nr 3 do pkt. IV piąty wiersz wzoru III certyfikatu, po wyrazie „statek”
- dodaje się przypis nr 4 do pkt. IV piąty wiersz wzoru IV certyfikatu, po wyrazie „statek.”
- b) - przypis nr 3 wzoru I certyfikatu
- przypis nr 4 wzoru II certyfikatu
  - przypis nr 3 wzoru III certyfikatu
  - przypis nr 4 wzoru IV certyfikatu
- otrzymują brzmienie:

„Dla wagonów i ciężarówek wskazać numer rejestracyjny, dla samolotów numer lotu i dla statków nazwę.”

2. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121, z 29.07.1964, str. 2012) zmieniona:

- dyrektywą Rady 66/601/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192, z 27.10.1966, str. 3302)
- dyrektywą Rady 69/349/EWG z dnia 6 października 1969 roku (Dz.U. nr L 256, z 11.10.1969, str. 5)
- dyrektywą Rady 70/486/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 239, z 30.10.1970, str. 42)

W załączniku I rozdział IX punkt 40 akapit pierwszy trzecie tiret i punkt 43 akapit trzeci trzecie tiret zastąpione zostają członem zdania:

„- w niższej części, jeden ze znaków CEE – EEG – EWG – EOF – EEC.”

W załączniku II przypis nr 3 wzoru certyfikatu warunków zdrowotnych zastępuje się zdaniem:

„Dla wagonów i ciężarówek, wskazać numer rejestracyjny, dla samolotów numer lotu i dla statków nazwę.”

3. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55, z 8.03.1971, str. 23)

W załączniku I rozdział II punkt 2 litera b) do pierwszego akapitu dodaje się zdanie:

„Jednakże w Państwach Członkowskich, które nakazują, aby gołębnie były bite zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy, świeże mięso pochodzące z tych gołębi może być przechowywane w tym samym pomieszczeniu, co świeże mięso pochodzące ze zwierząt domowych należących do gatunków, o których mowa w art. 1 ust. 1.”

W załączniku I rozdział IV do nr 16 dodaje się zdanie:

„Jednakże odurzenie nie może mieć miejsca, jeśli zabrania tego rytuał religijny.”

W załączniku I rozdział VII punkt 3 akapit drugi drugie tiret litera a) i akapit drugi trzecie tiret litera c) zastępuje się członem zdania:

„- w części niższej, jeden ze skrótów CEE – EEG – EWG – EOF - EEC.”

W załączniku II do punktu 1 litera a) dodaje się:

„W razie, gdy zaświadczenie nie jest wydawane w Państwie Członkowskim, może je zastąpić oświadczenie pod przysięgą lub uroczyste oświadczenie złożone przez

zainteresowaną osobę przed władzami sądowymi lub administracyjnymi, notariuszem lub uznaną organizacją zawodową tego Państwa Członkowskiego.”

W załączniku IV przypis nr 3 wzoru certyfikatu warunków zdrowotnych zastępuje się zdaniem:

„Dla wagonów i ciężarówek wskazać numer rejestracyjny, dla samolotów numer lotu i dla statków nazwę.”

C – Przepisy weterynaryjne

1. Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977)

zmieniona:

- dyrektywą Rady 66/600/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192 z 27.10.1966, str. 3294)
- dyrektywą Rady 70/360/EWG z dnia 13 lipca 1970 roku (Dz.U. nr L 157 z 18.07.1970, str. 40)
- dyrektywą Rady 71/285/EWG z dnia 19 lipca 1971 roku (Dz.U. nr L 179 z 9.08.1971, str. 1)

Dania: 1 lipca 1973 roku

Zjednoczone Królestwo: 1 lipca 1973 roku

2. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 roku (Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012)

zmieniona:

- dyrektywą Rady 66/601/EWG z dnia 25 października 1966 roku (Dz.U. nr 192 z 27.10.1966, str. 3302)
- dyrektywą Rady 69/349/EWG z dnia 6 października 1969 roku (Dz.U. nr L 256 z 11.10.1969, str. 5)
- dyrektywą Rady 70/486/EWG z dnia 27 października 1970 roku (Dz.U. nr L 239 z 30.10.1970, str. 42)

Dania: 1 lipca 1973 roku

Zjednoczone Królestwo: 1 lipca 1973 roku

3. Dyrektywa Rady 65/276/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 93 z 29.05.1965, str. 1607)

Zjednoczone Królestwo: 1 lipca 1973 roku

4. Dyrektywa Rady 65/277/EWG z dnia 13 maja 1965 roku (Dz.U. nr 93 z dnia 29.05.1965, str. 1610)

Zjednoczone Królestwo: 1 lipca 1973 roku

5. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 roku (Dz.U. nr L 55/z 8.03.1971, str. 23)

Dania: 1 lipca 1973 roku

Irlandia: 1 lipca 1973 roku

Zjednoczone Królestwo: 1 lipca 1973 roku

DYREKTYWA RADY

z dnia 12 grudnia 1972 r.

w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem

(72/461/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

wykonanie dyrektywy Rady z dnia 26 czerwca 1964 r.,¹ w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem, zmienionej dyrektywą Rady z dnia 27 października 1970 r.,² nie przyniesie spodziewanego efektu tak długo, jak długo handel wewnątrzwspólnotowy będzie ograniczany przez różnice istniejące w Państwach Członkowskich w zakresie wymogów zdrowotnych dotyczących mięsa; należy, w celu wyeliminowania takich różnic, przeprowadzić zbliżenie przepisów Państw Członkowskich dotyczących zdrowia w odniesieniu do mięsa;

aby usprawnić przepływ informacji, dotyczących stanu zdrowia zwierząt, z których pochodzi mięso wysyłane do innego Państwa Członkowskiego należy wprowadzić wymóg, aby zwierzęta określonych kategorii pozostawały na terytorium Wspólnoty przez określony okres czasu, chyba że państwo przeznaczenia uchyli ten warunek powiadamiając o tym pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję;

aby uniknąć rozprzestrzeniania się epidemii zwierzęcych przez świeże mięso, należy wyłączyć z handlu wewnątrzwspólnotowego świeże mięso zwierząt pochodzących z gospodarstw lub obszarów, które zgodnie z przepisami Wspólnoty podlegają restrykcjom sanitarnym;

należy zapewnić, aby świeże mięso, które nie odpowiada przepisom wspólnotowym, nie otrzymało świadectwa zdrowia przewidzianego w tych przepisach;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo odmowy wprowadzania do wolnego obrotu na swoim terytorium mięsa, które nie odpowiada wspólnotowym przepisom dotyczącym

¹ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

² Dz.U. nr L 239 z 30.10.1979, str. 42.

zdrowia; jednakże należy zezwolić wysyłającemu na zwrot mięsa, na jego własny wniosek lub na wniosek jego przedstawiciela, o ile nie istnieją przeciwwskazania z przyczyn zdrowotnych;

należy powiadomić wysyłającego lub jego przedstawiciela oraz właściwe władze państwa wywożącego o przyczynach zakazu lub restrykcji tak, aby mogli się z nimi zapoznać;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo nakładania zakazu wprowadzania na swoje terytorium świeżego mięsa z Państwa Członkowskiego, w którym wybuchła epidemia choroby zakaźnej zwierząt; w zależności od natury i charakteru epidemii, zakaz taki można ograniczyć do mięsa, pochodzącego z części terytorium państwa wywożącego, albo objąć nim na całe jego terytorium;

w przypadku wybuchu epidemii choroby zakaźnej zwierząt na terytorium Państwa Członkowskiego niezbędne jest niezwłoczne podjęcie działań w celu jej zwalczania; zagrożenia, związane z takimi epidemiami i konieczne działania zapobiegawcze należy rozpatrywać w tym samym świetle w całej Wspólnocie; w tym celu Stały Komitet Weterynaryjny, ustanowiony na mocy decyzji Rady z dnia 15 października 1968 r.,³ powinien ustanowić procedurę postępowania Wspólnoty w nagłych wypadkach, umożliwiającą podjęcie niezbędnych działań;

uznaje się za pożądane ustanowienie w niniejszej dyrektywie ogólnej zasady niedyskryminacji; do czasu wydania szczególnych przepisów wspólnotowych obejmujących przywóz z państw trzecich, należy wyraźnie nakazać, aby system każdego Państwa Członkowskiego stosowany wobec państw trzecich nie był bardziej korzystny od systemu stosowanego zgodnie z niniejszą dyrektywą w handlu między Państwami Członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy handlu wewnątrzspónotowego świeżą wołowiną, wieprzowiną, mięsem baranin i kozim gatunków domowych oraz zwierząt jednokopytnych gatunków domowych.
2. Przez mięso rozumie się wszystkie części tych zwierząt, które nadają się do spożycia przez ludzi.
3. Wszelkie mięso, które nie zostało poddane procesom konserwującym uznaje się za mięso świeże, jednak w rozumieniu niniejszej dyrektywy mięso chłodzone i mrożone uznaje się za mięso świeże.

Artykuł 2

W rozumieniu niniejszej dyrektywy:

- a) urzędowy lekarz weterynarii – oznacza lekarza weterynarii mianowanego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego;

---

³ Dz.U.nr L 255 z 28.10.1968, str. 23.

- b) państwo wywożące oznacza Państwo Członkowskie, z którego świeże mięso jest wysyłane do innego Państwa Członkowskiego;
- c) państwo przeznaczenia oznacza Państwo Członkowskie, do którego wysyłane jest świeże mięso z innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Jedynie świeże mięso, które spełnia poniższe wymagania może być wysyłane z terytorium jednego Państwa Członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego:

- a) mięso pozyskane z gatunków domowych owiec, kóz lub gatunków domowych zwierząt jednokopytnych musi, bez uszczerbku dla art. 6, pochodzić ze zwierząt, które pozostawały na terenie Wspólnoty co najmniej dwadzieścia jeden dni bezpośrednio przed ubojem lub od chwili urodzenia w przypadku zwierząt mających mniej niż dwadzieścia jeden dni;
- b) nie wolno pozyskiwać mięsa ze zwierząt, pochodzących z gospodarstw lub obszarów, które ze względów zdrowotnych objęte są zakazem, stosownie do art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady z dnia 26 czerwca 1964 r.,⁴ w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy wołowiną i wieprzowiną, ostatnio zmienionej dyrektywą Rady z dnia 7 lutego 1972 r.,⁵ w wyniku wybuchu pryszczycy, klasycznego pomoru świń lub choroby cieszyńskiej, na które określone zwierzęta są podatne;
- c) nie wolno pozyskiwać mięsa z ubojni, w których stwierdzono przypadki pryszczycy i klasycznego pomoru świń lub choroby cieszyńskiej.

W przypadku wystąpienia jednej z tych chorób, Państwa Członkowskie zapewnią, że żadne mięso podejrzane o zakażenie nie zostanie wprowadzone do obrotu wewnątrzspółnotowego.

Artykuł 4

Bez uszczerbku dla przepisów art. 3 lit. b), nie należy wysyłać świeżego mięsa ze świń, owiec i kóz na terytorium innego Państwa Członkowskiego, chyba, że zwierzęta takie nie pochodzą z gospodarstwa państwa wywożącego, które jest obiektem zakazu z przyczyn zdrowotnych w wyniku wybuchu brucellozy u świń, owiec lub kóz.

Zakaz ten należy utrzymać w mocy przynajmniej przez sześć tygodni po ostatnim oficjalnie zarejestrowanym przypadku.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że świeże mięso pozyskane ze zwierząt, które nie spełniają wymogów art. 3 i 4, nie uzyska świadectwa zdrowia, przewidzianego w rozdziale IX załącznika I do dyrektywy w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem.

---

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁵ Dz.U. nr L 38 z 12.02.1972, str. 95.

2. Państwo przeznaczenia może zakazać wprowadzenia świeżego mięsa na swoje terytorium, jeżeli stwierdzono nieprzestrzeganie przepisów art. 3 i 4.

3. W takim przypadku państwo przeznaczenia musi zezwolić, na wniosek wysyłającego lub jego przedstawiciela, na zwrot całej partii świeżego mięsa o ile nie pozostaje to w sprzeczności z względami zdrowotnymi.

4. Właściwy władze państwa przeznaczenia może nakazać zniszczenie partii, jeżeli jej wprowadzenie zostało zakazane stosownie do ust. 2, a państwo wywożące lub, odpowiednio, państwo tranzytowe nie zezwoliły na zwrot.

5. W celu zastosowania środków wymienionych w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu stosuje się art. 6 ust. 7 dyrektywy w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną.

Artykuł 6

1. Nie są objęte niniejszą dyrektywą procedury odwoławcze od decyzji właściwych władz dopuszczone przez obowiązujące prawodawstwo Państw Członkowskich i przewidziane w niniejszej dyrektywie.

2. Każde Państwo Członkowskie przyznaje wywoźącym, których świeże mięso nie może zostać dopuszczone do obrotu zgodnie z art. 5 ust. 2, prawo do uzyskania opinii biegłego lekarza weterynarii. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby biegli lekarze weterynarii mieli możliwość ustalenia czy warunki art. 5 ust. 2 zostały spełnione zanim właściwe władze podejmą inne środki, na przykład zniszczenie mięsa.

Biegły lekarz weterynarii musi posiadać obywatelstwo jednego z Państw Członkowskich innego niż państwo wywożące lub państwo przeznaczenia.

Komisja ustanawia, na wniosek Państw Członkowskich, listę biegłych lekarzy weterynarii, którzy są zobowiązani wystawiać takie opinie. Określa ona, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, ogólne metody działania, w szczególności w odniesieniu do procedury wydawania takich opinii.

Artykuł 7

1. Państwa przeznaczenia mogą udzielić jednemu lub wielu państwom wywoźącym ogólne zezwolenia lub zezwolenia ograniczone do szczególnych przypadków wprowadzania na swoje terytorium świeżego mięsa, które, na zasadzie odstępstwa od art. 3 lit. a), nie pochodzi ze zwierząt przebywających na terytorium Wspólnoty, co najmniej dwadzieścia jeden dni bezpośrednio przez ubojem, lub od chwili urodzenia w przypadku zwierząt mających mniej niż dwadzieścia jeden dni.

2. Jeśli państwo przeznaczenia udzieli ogólnego zezwolenia, zgodnie z ust. 1, niezwłocznie powiadomi o tym Państwa Członkowskie oraz Komisję.

3. Jeśli państwo przeznaczenia udzieli jednego z zezwoleń przewidzianych w ust. 1, to w przypadku tranzytu należy uzyskać odpowiednie zezwolenie od państw, których ten tranzyt dotyczy.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla art. 3, 4 i 6, Państwo Członkowskie może, jeżeli istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia chorób zwierzęcych przez wprowadzenie na jego terytorium świeżego mięsa z innego Państwa Członkowskiego, podjąć następujące działania:

- a) w przypadku wybuchu choroby zakaźnej w tym Państwie Członkowskim może czasowo zakazać lub ograniczyć wprowadzanie mięsa z obszaru tego Państwa Członkowskiego, na którym pojawiła się choroba;
- b) jeśli choroba zakaźna rozprzestrzeniła się lub wybucha inna poważna zakaźna lub zaraźliwa choroba zwierząt, może ono czasowo zakazać lub ograniczyć wprowadzanie mięsa z całego terytorium tego państwa.

2. Każde Państwo Członkowskie musi niezwłocznie powiadamiać pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o wybuchu na swoim terytorium chorób wymienionych w ust. 1 oraz przedstawić działania podejmowane w celu walki z nimi. Musi ono także niezwłocznie powiadomić o zaniku choroby.

3. Państwo Członkowskie musi niezwłocznie powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o działaniach podjętych na podstawie ust. 1 oraz o ich odwołaniu, podając dokładne przyczyny podjętych działań.

Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 8, można podjąć decyzję o zmianie podjętych działań, głównie dla zapewnienia koordynacji z działaniami podjętymi przez pozostałe Państwa Członkowskie, lub podjąć decyzję o ich zniesieniu.

4. Jeżeli wystąpi sytuacja przewidziana w ust. 1 i jeżeli okaże się niezbędne, aby pozostałe Państwa Członkowskie zastosowały działania podjęte na mocy tego ustępu, włącznie z wszelkimi zmianami dokonanymi zgodnie z ust. 3, odpowiednie przepisy zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną, w art. 8.

5. Uchyła się art. 8 dyrektywy w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem.

Artykuł 9

1. W przypadkach, gdy obowiązuje stosowanie procedury, określonej w niniejszym artykule, przewodniczący albo z własnej inicjatywy albo na wniosek Państwa Członkowskiego, przedkłada sprawy Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu (zwany dalej „Komitetem”) ustanowionemu decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.

2. W Komitecie głosom Państw Członkowskich przypisuje się wagę zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekty działań, przewidzianych do podjęcia. Komitet przekaże swoją opinię odnośnie działań w ciągu dwóch dni. Opinie przyjmuje się większością dwunastu głosów.

4. Komisja podejmuje działania ze skutkiem natychmiastowym, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu. Jednakże, jeśli te działania nie są zgodne z opinią Komitetu lub Komitet nie wydał opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawi Radzie propozycję działań przewidzianych do podjęcia. Rada przyjmie działania kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli po upływie piętnastu dni od daty zawiadomienia Rada nie przyjmie działań, Komisja przyjmie proponowane działania i bezzwłocznie je wdroży, chyba, że Rada podjęła decyzję, przeciwną takim działaniom, zwykłą większością głosów.

Artykuł 10

Przepisy art. 9 stosuje się przez okres osiemnastu miesięcy od dnia, w którym Komitet otrzymał pierwszą informację albo stosownie do art. 9 ust. 1, albo na podstawie podobnego przepisu wykonawczego.

Artykuł 11

Do chwili zastosowania systemu wspólnotowego odnoszącego się do przywozu świeżego mięsa z państw trzecich, krajowe przepisy odnoszące się do świeżego mięsa przywożonego z tych państw nie będą miały więcej pierwszeństwa w stosunku do przepisów wynikających z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1974 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 13

1. Do dnia 31 grudnia 1976 r. Dania i Zjednoczone Królestwo z wyjątkiem Irlandii Północnej i do dnia 31 grudnia 1977 r. Irlandia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej są upoważnione do utrzymania, przy przywozie świeżego mięsa, swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony przed pryszczycą, w poszanowaniu ogólnych postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

Do dnia 31 grudnia 1976 r. Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo są upoważnione do utrzymania, przy przywozie świeżego mięsa, swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony przed klasycznym pomorem świń, w poszanowaniu ogólnych postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

2. Przed dniem 31 grudnia 1976 r. przeprowadzona zostanie ocena sytuacji w całej Wspólnocie i w poszczególnych jej częściach w świetle postępu w dziedzinie weterynarii.

Najpóźniej dnia 1 lipca 1976 r. Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie i w miarę potrzeb, odpowiednie propozycje przy uwzględnieniu wspomnianego postępu.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 1972 r.

W imieniu Rady

P. LARDINOIS

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 7 lutego 1983 r.

zmieniająca dyrektywę 64/433/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem

(83/90/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

tak długo jak handel wewnątrzspółnotowy będą utrudniać różnice między wymogami zdrowotnymi Państw Członkowskich dotyczącymi mięsa, harmonijne funkcjonowanie wspólnego rynku, w szczególności odpowiednia wspólna organizacja rynków nie przyniosą pożądaných efektów;

aby zlikwidować te różnice, konieczne jest zbliżenie przepisów poszczególnych Państw Członkowskich dotyczących zdrowia;

dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/476/EWG⁵, stworzyła podstawy dla tego zbliżenia; tymczasem była ona przedmiotem licznych zmian i konieczne są dalsze dostosowania, żeby uwzględnić nowe wydarzenia; dlatego należy ją odpowiednio zmienić;

przedmiotem tego zbliżenia musi być w szczególności ujednoczenie wymogów zdrowotnych dla mięsa w rzeźniach i zakładach rozbioru, a także w czasie przechowywania i transportu; właściwe władze Państw Członkowskich powinny być odpowiedzialne za zatwierdzanie, do celów handlu wewnątrzspółnotowego, ubojni, zakładów rozbioru i chłodni składowych, które spełniają wymagania zdrowotne przewidziane w niniejszej dyrektywie, oraz za zapewnienie, żeby przestrzegane były warunki takiego zatwierdzenia;

---

¹ Dz.U. nr C 255 z 7.10.1981, str. 2.

² Dz.U. nr C 267 z 11.10.1982, str. 51.

³ Dz.U. nr C 64 z 15.03.1982, str. 26.

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁵ Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 20.

należy również wprowadzić wspólnotowe środki kontrolne w celu zapewnienia, że normy określone w niniejszej dyrektywie są jednolicie stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich; procedura przeprowadzania takich kontroli powinna być ustalona zgodnie z procedurą wspólnotową w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 68/361/EWG⁶;

należy wprowadzić przepis zezwalający na wykorzystywanie mechanicznie odkostnionego mięsa do wytwarzania produktów mięsnych przeznaczonych do handlu wewnątrzwspólnotowego;

należy przyjąć zasadę, zgodnie z którą przeprowadza się badania próbek na obecność pozostałości substancji mogących niekorzystnie wpłynąć na przydatność świeżego mięsa do spożycia;

należy umożliwić krajom przeznaczenia przeprowadzanie, niedyskryminujących kontroli i inspekcji, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu, w celu sprawdzenia, czy przewożone towary spełniają wymogi niniejszej dyrektywy;

jednocześnie należy poprawić niektóre niedociągnięcia terminologiczne w tekście, w szczególności w odniesieniu do zgodności różnych wersji językowych, gdyż mogą one powodować utrudnienia w stosowaniu odnośnych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 64/433/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1-9a otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się w handlu wewnątrzwspólnotowym świeżym mięsem następujących gatunków zwierząt domowych: bydła (w tym bawołów), świń, owiec i kóz oraz domowych zwierząt jednokopytnych.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza krajowych przepisów dotyczących mięsa stanowiącego część osobistego bagażu osób podróżujących i przeznaczonego do indywidualnego spożycia, mięsa przesyłanego w małych paczkach do osób prywatnych lub mięsa przeznaczonego do spożycia przez załogę i pasażerów na pokładzie środków transportu utrzymujących komercyjne połączenia między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „mięso” oznacza wszystkie części domowego bydła (w tym bawołów), świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych nadające się do spożycia przez ludzi;

---

⁶ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

- b) „świeże mięso” oznacza mięso, w tym również mięso pakowane próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze, które nie zostało poddane obróbce, z wyjątkiem schładzania lub zamrażania w celu konserwacji;
- c) „mechanicznie odkostnione mięso” oznacza mięso uzyskiwane środkami mechanicznymi z kości pokrytych mięsem z wyjątkiem kości głowy, końcowych odcinków kończyn poniżej stawu nadgarstkowego i skokowego, a w przypadku świń kręgów ogonowych, przeznaczone dla zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 6 dyrektywy 77/99/EWG;
- d) „tusza” oznacza cały tułów ubitego zwierzęcia rzeźnego po wykrwawieniu, wypatroszeniu, usunięciu kończyn przy nadgarstku i stawie skokowym, głowy, ogona i gruczołu mlekowego, i dodatkowo, w przypadku bydła, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, po zdjęciu skóry;
- e) „podroby” oznaczają świeże mięso inne niż tusza zwierzęca określona w lit. d), nawet jeżeli pozostają w naturalny sposób połączone z tuszą;
- f) „wnętrzości” oznaczają podroby z jamy klatki piersiowej, jamy brzusznej i jamy miednicznej, łącznie z tchawicą i przełykiem;
- g) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwą centralną władzę Państwa Członkowskiego;
- h) „kraj wywozu” oznacza Państwo Członkowskie, z którego wysyła się świeże mięso do innego Państwa Członkowskiego;
- i) „kraj przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie, do którego wysyła się świeże mięso z innego Państwa Członkowskiego,
- j) „środki transportu” oznacza przeznaczoną na ładunek część pojazdów silnikowych, kolejowych, samolotów i ładownie statków lub kontenery służące do transportu lądowego, morskiego lub powietrznego;
- k) „zakład” oznacza zatwierdzone: ubojnię, zakład rozbioru lub magazyn;
- l) „opakowanie jednostkowe” oznacza zabezpieczenie świeżego mięsa przy pomocy wstępnego opakowania lub wewnętrznego pojemnika pozostającego w bezpośrednim kontakcie ze świeżym mięsem, a także samo wstępne opakowanie lub wewnętrzny pojemnik;
- m) „opakowanie zbiorcze” oznacza umieszczenie opakowania jednostkowego świeżego mięsa w drugim pojemniku, a także sam ten pojemnik.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że z jego terytorium na terytorium innego Państwa Członkowskiego wysyłane jest jedynie świeże mięso spełniające następujące wymagania:

- A. Tusze, półtusze lub półtusze podzielone na maksymalnie trzy, przeznaczone do sprzedaży hurtowej płaty, oraz ćwierćtusze:
- a) muszą pochodzić z ubojni zatwierdzonych i nadzorowanych zgodnie z art. 8;
  - b) muszą pochodzić od zwierzęcia rzeźnego, które zostało poddane badaniu przedubojowemu przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z załącznikiem I rozdział V i w następstwie tego badania uznane za nadające się do uboju w celu wewnątrzspółnotowego handlu świeżym mięsem;
  - c) były poddane obróbce w odpowiednich warunkach higienicznych zgodnie z załącznikiem I rozdział VI;
  - d) musiały być poddane badaniu poubojowemu przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z załącznikiem I rozdział VII, i nie wykazywać żadnych zmian z wyjątkiem zmian pourazowych, które pojawiły się tuż przed ubojem, lub miejscowych wad rozwojowych lub zmian, pod warunkiem, że ustalone zostanie, w razie konieczności za pomocą właściwych badań laboratoryjnych, że nie czynią one tuszy i podrobów nienadającymi się do spożycia przez ludzi lub stanowiącymi zagrożenie dla zdrowia ludzi;
  - e) muszą być oznakowane znakiem jakości zdrowotnej zgodnie z załącznikiem I rozdział X;
  - f) w czasie przewozu do kraju przeznaczenia muszą być zaopatrzone w świadectwo zdrowia, zgodnie z załącznikiem I rozdział XII;
  - g) po badaniu poubojowym muszą być przechowywane, zgodnie z załącznikiem I rozdział XIII, w odpowiednich warunkach higienicznych w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 8 i nadzorowanych zgodnie z załącznikiem I rozdział IX;
  - h) muszą być przewożone do kraju przeznaczenia w odpowiednich warunkach higienicznych zgodnie z załącznikiem I rozdział XIV;
- B. Płaty lub kawałki mniejsze niż określone w sekcji A lub mięso bez kości, muszą:
- a) być bez kości lub pokrojone w zakładzie rozbioru zatwierdzonym i nadzorowanym zgodnie z art. 8;
  - b) być bez kości lub pokrojone i pozyskane zgodnie z załącznikiem I rozdział VIII oraz pochodzić ze:
    - świeżego mięsa pochodzącego od zwierząt poddawanych ubojowi na terytorium Państwa Członkowskiego, i spełniających wymagania określone w sekcji A, z wyjątkiem tych, określonych w lit. f) i h) i przewożonych zgodnie z załącznikiem I rozdział XIV, lub
    - świeżego mięsa przywiezionego z innego Państwa Członkowskiego i

spełniającego wymagania określone w sekcji A, lub

- świeżego mięsa przywożonego z państw trzecich zgodnie z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi przywozu świeżego mięsa z państw trzecich;
  - c) być przechowywane w warunkach zgodnych z załącznikiem I rozdział XIII w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 8 i nadzorowanych zgodnie z załącznikiem I rozdział IX;
  - d) być nadzorowane przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z załącznikiem I rozdział IX;
  - e) spełniać wymagania opakowania zbiorczego ustanowione w załączniku I rozdział XI;
  - f) spełniać wymagania sekcji A lit.. c), e), f) i h).
- C. Podroby muszą pochodzić z zatwierdzonej ubojni lub zakładu rozbioru kraju wywozu i spełniać wymagania sekcji. A lub B.
- D. Świeże mięso, które przechowywano w zatwierdzonej chłodni składowej Państwa Członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą lub dyrektywą 72/462/EWG i od tamtej pory nie poddawano żadnym działaniom z wyjątkiem związanych z przechowywaniem, musi:
- a) spełniać wymagania sekcji A lit. c), e), g) i h).
  - b) w czasie przewozu do kraju przeznaczenia być zaopatrzone w świadectwo, zgodne ze wzorem określonym w załączniku II;

Świadectwo to jest wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii na podstawie świadectw zdrowia dołączonych do wysyłanej partii świeżego mięsa, w momencie składania w chłodni i musi, w wypadku przywozu, określać pochodzenie świeżego mięsa.

2. Jednakże bez uszczerbku dla wspólnotowych wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, ust. 1 nie ma zastosowania do:

- a) świeżego mięsa sprowadzonego w innym celu niż do spożycia przez ludzi, za zezwoleniem wydanym przez kraj przeznaczenia;
- b) świeżego mięsa przeznaczonego na wystawy, do specjalnych badań lub analiz, pod warunkiem, że urzędowa kontrola może zagwarantować, że mięso nie będzie spożyte przez ludzi i że po wystawie lub po zakończeniu badań czy analiz, mięso, z wyłączeniem mięsa wykorzystanego do celów analiz, zostanie zniszczone;
- c) świeżego mięsa sprowadzonego za zezwoleniem wydanym przez kraj przeznaczenia i przeznaczonego wyłącznie na zaopatrzenie dla organizacji

międzynarodowych i sił zbrojnych stacjonujących na jego terytorium, ale służących pod inną flagą;

W wypadkach wskazanych w akapicie pierwszym, kraj przeznaczenia zapewnia, że mięso to nie może być użyte w innym celu niż ten, do którego sprowadzono je na jego terytorium.

3. Urzędowy lekarz weterynarii w czasie przeprowadzania badań poubojowych, określonych w ust. 1 A lit. d), nadzoru, określonego w ust. 1 B lit. d) oraz nadzoru zgodności z wymaganiami załącznika I rozdział XIV, może korzystać z pomocy podlegających mu asystentów, za których ponosi odpowiedzialność.

Szczegółowe zasady dotyczące tej pomocy są, na tyle, na ile to konieczne, określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Szczegóły dotyczące kwalifikacji zawodowych asystentów, określonych w niniejszym ustępie, oraz obowiązków, jakie mają pełnić, zostają określone przez Radę stanowiącą na wniosek Komisji.

Artykuł 4

1. Oprócz wymagań ustanowionych w art. 3 każde Państwo Członkowskie zapewnia, że z jego terytorium na terytorium innego Państwa Członkowskiego wysyłane jest jedynie świeże mięso, które spełnia następujące wymagania:

- a) świeża wieprzowina, poza świeżym mięsem, które poddano chłodzeniu, zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 77/96/EWG - musi zostać poddana badaniom na włośnicę zgodnie z załącznikiem I rozdział VII ust. 41 D do niniejszej dyrektywy.

Stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, do którego dołączone jest sprawozdanie sporządzone po konsultacji z ekspertami w dziedzinie medycyny i weterynarii ze wszystkich Państw Członkowskich, Rada podejmuje decyzję, czy konieczne są systematyczne badania na obecność włośnicy zgodnie z pierwszym ustępem. W przypadku negatywnej decyzji, Rada decyduje jednocześnie o tym, w jakich okolicznościach takie badania nie są konieczne.

- b) bez uszczerbku dla art. 5 dyrektywy 81/602/EWG, próbki pobrane od zwierząt lub próbki mięsa muszą być poddane badaniom na obecność pozostałości różnych substancji.

Badania te mają na celu wykrycie pozostałości substancji o działaniu farmakologicznym, produktów ich przemian i innych substancji przenoszonych do mięsa, które mogą zagrażać zdrowiu ludzkiemu.

Jeżeli badane mięso wykazuje ślady pozostałości w ilościach przekraczających dopuszczalne normy, należy je wykluczyć z wewnątrzspółnotowego handlu.

Badania na obecność pozostałości musi być przeprowadzane zgodnie ze sprawdzonymi, naukowo uznanymi metodami, w szczególności tymi określonymi w dyrektywach Wspólnoty lub innych standardach międzynarodowych.

Musi być możliwa ocena badań na obecność pozostałości przy pomocy metod referencyjnych ustanowionych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 po wydaniu opinii przez Weterynaryjny Komitet Naukowy.

Zgodnie z tą samą procedurą, w każdym Państwie Członkowskim musi zostać wyznaczone przynajmniej jedno laboratorium referencyjne, którego zadaniem będzie przeprowadzanie badań na obecność pozostałości w przypadku stosowania art. 8 i 10.

Komisja publikuje metody referencyjne i wykaz laboratoriów referencyjnych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji przyjmie przed dniem 1 stycznia 1985 r.:

- szczegółowe regulacje w sprawie kontroli,
- tolerancje zawartości substancji określonych w ust. 1 lit b) akapit drugi,
- częstotliwość pobierania próbek.

Zgodnie z tą samą procedurą może zostać podjęta decyzja o rozciągnięciu badań na substancje inne niż te określone w ust. 1 lit b) akapit drugi.

3. Komisja, po konsultacji z Weterynaryjnym Komitetem Naukowym, przedłoży przed dniem 1 kwietnia 1984 r., sprawozdanie wraz z odpowiednimi propozycjami dotyczącymi kontroli mikrobiologicznych higienicznej produkcji świeżego mięsa.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla dyrektywy 81/602/EWG, każde Państwo Członkowskie zapewnia, że z jego terytorium na terytorium innego Państwa Członkowskiego nie jest wywożone następujące mięso:

- a) świeże mięso pochodzące od:
  - (i) knurów używanych do hodowli,
  - (ii) świń z wnetrostwem i obojnactwem,
  - (iii) niewykastrowanych knurów o masie tuszy przekraczającej limit, który ma zostać ustalony przez Radę przed dniem 1 września 1983 r.,

chyba że ma zostać poddane działaniom przewidzianym w dyrektywie 77/99/EWG i jest oznaczone specjalnym znakiem, który ma zostać ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16;

- b) mięso mielone, mięso pokrojone w podobny sposób i mechanicznie odkostnione mięso;
- c) świeże mięso:
  - (i) pochodzące od zwierząt, którym podano stilbeny lub pochodne stilbenów, ich sole, estry lub substancje o działaniu tyreostatycznym, a także mięso zawierające pozostałości tych substancji,
  - (ii) zawierające pozostałości innych substancji o działaniu hormonalnym, antybiotyki, antymon, arsen, pestycydy czy inne substancje szkodliwe lub takie, które powodują, że spożycie świeżego mięsa może być groźne lub szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, jeżeli te pozostałości przekraczają dopuszczalny poziom lub, w przypadku, gdy nie ustanowiono dopuszczalnego poziomu, ilość, która naukowo została uznana za bezpieczną i o której Weterynaryjny Komitet Naukowy wydał opinię;
- d) świeże mięso pochodzące od zwierząt, którym podano substancje mogące sprawić, że mięso stanie się niebezpieczne lub szkodliwe dla zdrowia ludzkiego i o których Weterynaryjny Komitet Naukowy wydał opinię;
- e) świeże mięso poddane promieniowaniu jonizacyjnemu lub ultrafioletowemu lub oznakowane barwnikami innymi niż przewidziane do celów znakowania zdrowotnego zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- f) świeże mięso pochodzące od zwierząt, u których stwierdzono jakikolwiek rodzaj gruźlicy oraz świeże mięso pochodzące od zwierząt, u których po uboju stwierdzono jakikolwiek rodzaj gruźlicy lub obecność larw *Cysticercus bovis* i *Cysticercus cellulosae* (żywych lub martwych) lub, w przypadku świń, będących nosicielami włosieni;
- g) świeże mięso pochodzące od zwierząt ubitych w zbyt wczesnym wieku;
- h) części tuszy lub podroby ze zmianami pourazowymi, które pojawiły się tuż przed ubojem, wadami rozwojowymi, skażeniem lub zmianami, określonymi w art. 3 ust. 1 A lit. d);
- i) głowy bydła, części mięśni lub innych tkanek głowy, z wyłączeniem języków i mózgów;
- j) mięso pochodzące od zwierząt, którym podano substancje skruszające;
- k) krew, której nie pozyskano zgodnie z warunkami higienicznymi, które mają zostać ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16;
- l) świeże mięso w kawałkach o masie poniżej 100 gramów.

Artykuł 6

1. Kraje przeznaczenia mogą, z zastrzeżeniem zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu, udzielać jednemu lub większej liczbie krajów wywozu zezwoleń ogólnych lub ograniczonych do szczególnych przypadków na przywóz na jego terytorium:

- (i) świeżej wieprzowiny, która zgodnie z odstępstwem od przepisów art. 4 ust. 1, nie została przebadana na włośnicę zgodnie z załącznik I rozdział VII ust. 41 D,
- (ii) świeżej wieprzowiny, określonej w art. 5 lit. a) i przeznaczonej do innego użytku,
- (iii) świeżego mięsa, określonego w art. 5 lit. b) i i)-1).

Takie produkty mogą być wysyłane tylko zgodnie z art. 3 ust. 1 i 3.

2. Kiedy kraj przeznaczenia udziela ogólnego zezwolenia zgodnie z ust. 1, niezwłocznie informuje o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję.

3. Kraje wywozu podejmują wszystkie środki niezbędne, aby zapewnić, że świadectwo zdrowia, którego wzór znajduje się w załączniku II, zawiera stwierdzenie, że wykorzystano jedną z możliwości przewidzianych w ust. 1.

Artykuł 7

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, ustanowi przed dniem 31 grudnia 1985 r. dodatkowe wymogi, jakie musi spełniać zamrożone mięso.

Do czasu wejścia tych wymogów w życie, Republika Grecka jest upoważniona, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu, do utrzymania krajowych zasad dotyczących zamrożonego mięsa.

2. Republika Grecka jest upoważniona, z zastrzeżeniem zgodności z ogólnymi przepisami Traktatu, do utrzymania kontroli mięsa pochodzącego od zwierząt jednokopytnych, w związku z ewentualnymi ograniczeniami w wykorzystaniu takiego mięsa.

3. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, ustanowi przed dniem 1 stycznia 1985 r. dodatkowe warunki dotyczące higieny produkcji i kontroli mięsa, określonych w art. 2 lit. c).

Do czasu wejścia w życie tych przepisów, Państwa Członkowskie mają prawo utrzymania odpowiednich przepisów krajowych, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu.

Artykuł 8

1. Każde Państwo Członkowskie sporządza wykaz zatwierdzonych przez siebie zakładów, z których każdy posiada weterynaryjny numer identyfikacyjny. Państwa Członkowskie przesyłają wykaz innym Państwom Członkowskim i Komisji.

Państwo Członkowskie zatwierdza zakład tylko wtedy, jeżeli zapewniona jest zgodność z niniejszą dyrektywą. Państwo Członkowskie wycofuje zatwierdzenie, jeżeli warunki

konieczne do zatwierdzenia przestają być spełniane.

Jeżeli kontrolę przeprowadzono zgodnie z art. 9, dane Państwo Członkowskie uwzględnia wynikające z niej wnioski. Pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja zostają poinformowane o wycofaniu zatwierdzenia.

2. Za inspekcję i nadzór nad zatwierdzonymi zakładami odpowiada urzędowy lekarz weterynarii, któremu w wykonywaniu czysto technicznych zadań może pomagać specjalnie w tym celu przeszkolony personel. Urzędowy lekarz weterynarii musi mieć zawsze swobodny dostęp do wszystkich części zakładów, w celu zapewnienia, że niniejsza dyrektywa jest przestrzegana.

Szczegółowe zasady regulujące taką pomoc są określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

3. Gdy Państwo Członkowskie uzna, w szczególności po przeprowadzeniu kontroli lub inspekcji, przewidzianych w art. 10 ust. 1 i 2, że w zakładzie w innym Państwie Członkowskim nie przestrzega się lub zaprzestano przestrzegania przepisów dotyczących zatwierdzenia, powiadamia właściwe władze centralne tego państwa. Władze te podejmują niezbędne środki i zawiadamiają właściwe władze centralne pierwszego Państwa Członkowskiego o podjętych decyzjach i powodach podjęcia takich decyzji.

Jeżeli pierwsze Państwo Członkowskie obawia się, że nie podjęto takich środków lub że podjęte środki są nieodpowiednie, obydwa Państwa Członkowskie szukają razem sposobów wyjścia z tej sytuacji; w razie potrzeby można złożyć wizytę na miejscu. W przypadku sporu odnośnie stosowania art. 4 ust. 1, szuka się rozwiązania na podstawie metody wzorcowej ustalonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i po wydaniu opinii przez Weterynaryjny Komitet Naukowy.

Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o sporach i wypracowanych rozwiązaniach.

Jeżeli Państwa Członkowskie nie mogą dojść do porozumienia, w ciągu siedmiu dni roboczych przedstawiają sprawę Komisji, która wyznacza jednego lub kilku biegłych lekarzy weterynarii do wydania opinii.

W świetle tej opinii lub opinii wydanej zgodnie z art. 9 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, do wprowadzenia tymczasowego zakazu wprowadzania na ich terytorium świeżego mięsa pochodzącego z tego zakładu.

Takie upoważnienie może zostać cofnięte, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15, w świetle późniejszej opinii wydanej przez jednego lub większą liczbę biegłych lekarzy weterynarii.

Biegli lekarze weterynarii muszą być obywatelami Państwa Członkowskiego innego niż jedno z Państw zaangażowanych w spór.

Ogólne zasady dotyczące stosowania tego ustępu przyjmuje się zgodnie z procedurą

ustanowioną w art. 16.

Artykuł 9

1. Biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, w stopniu niezbędnym dla zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, dokonywać kontroli na miejscu; sprawdzać, czy zatwierdzone zakłady rzeczywiście stosują się do niniejszej dyrektywy, szczególnie do załącznika I rozdział I, II i III. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie, na terenie którego przeprowadzana jest kontrola, udziela biegłym wszelkiej możliwej pomocy w wykonywaniu ich obowiązków.

Ogólne przepisy dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Zgodnie z tą samą procedurą, ustanawia się kodeks zawierający zasady, które należy stosować do celów kontroli przewidzianych w niniejszym ustępie.

2. Rada dokona przeglądu niniejszego artykułu przed dniem 1 stycznia 1988 r., na podstawie sprawozdania Komisji, która może również przedłożyć stosowne wnioski.

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla art. 6, 8 i 9, kraj przeznaczenia może kontrolować, czy wszystkie wysyłane partie świeżego mięsa, określone w art. 2 niniejszej dyrektywy, są zaopatrzone w wymagane świadectwo zdrowia.

2. Jeżeli istnieją poważne podejrzenia, że doszło do nieprawidłowości, kraj przeznaczenia może przeprowadzić niedyskryminacyjne inspekcje w celu skontrolowania, czy spełnione zostały wymagania niniejszej dyrektywy.

3. Zgodnie z ogólną zasadą, kontrole i inspekcje przeprowadza się w miejscu przeznaczenia towarów; można je przeprowadzić w innym odpowiednim miejscu, ale tylko pod warunkiem, że miejsce wybrane w tym drugim przypadku, w najmniejszym możliwym stopniu koliduje z trasą przewozu towarów.

Inspekcje i kontrole, określone w ust. 1 i 2, nie mogą nadmiernie opóźniać transportu towarów, ich wprowadzenia do obrotu, ani powodować opóźnień, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na jakość mięsa.

4. Jeżeli w trakcie inspekcji przeprowadzanej na podstawie ust. 2, stwierdzi się, że mięso nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, właściwe władze w kraju przeznaczenia mogą pozostawić nadawcy, odbiorcy lub ich przedstawicielom wybór, czy dana przesyłka ma zostać odesłana czy też mięso to zostanie wykorzystane do innych celów, pod warunkiem, że pozwalają na to względy zdrowotne; w przeciwnym wypadku możliwe jest zniszczenie mięsa. W każdym przypadku należy podjąć środki ostrożności, aby nie dopuścić do niewłaściwego wykorzystania mięsa.

5. a) O takich decyzjach i ich motywach powiadamia się nadawcę lub jego

przedstawiciela. Jeżeli osoba ta wnosi o to, musi niezwłocznie zostać powiadomiona o tym na piśmie, razem z informacją o sposobach odwołania, przewidzianych w obecnym ustawodawstwie, jego formach i terminie, w jakim można je złożyć;

- b) jeżeli takie decyzje podejmuje się na podstawie stwierdzenia choroby zakaźnej lub zmian niebezpiecznych dla zdrowia ludzkiego, są one niezwłocznie przekazywane właściwym władzom centralnym Państwa Członkowskiego, w którym mięso zostało wyprodukowane, oraz Komisji;
- c) po tym powiadomieniu można podjąć właściwe środki, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, w szczególności do celów skoordynowania środków podjętych w innych Państwach Członkowskich w odniesieniu do danej partii świeżego mięsa.

6. Rada dokona przeglądu niniejszego artykułu przed dniem 1 stycznia 1988 r., na podstawie sprawozdania Komisji, która może również przedłożyć stosowne wnioski.

Artykuł 11

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza sposobów odwołania, dostępnych w obecnym ustawodawstwie Państw Członkowskich, od decyzji podjętych przez właściwe władze i przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

2. Każde Państwo Członkowskie przyznaje wysyłającym mięso, obrót którym jest zabroniony na mocy art. 10, prawo do uzyskania opinii eksperta. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że przed podjęciem przez właściwe władze takich środków jak zniszczenie mięsa, eksperci mają możliwość stwierdzenia, czy rzeczywiście spełnione zostały warunki określone w art. 10 ust. 4.

Ekspert musi być obywatelem Państwa Członkowskiego innego niż kraj wywozu lub kraj przeznaczenia.

Komisja opracowuje, na podstawie propozycji Państw Członkowskich, wykaz ekspertów, których można wyznaczyć w celu sporządzania takich opinii. Po konsultacji z Państwami Członkowskimi Komisja ustanawia ogólne zasady działania, w szczególności w odniesieniu do procedury sporządzania tych opinii.

Artykuł 12

O zmianach w Załącznikach do niniejszej dyrektywy, w szczególności, jeśli chodzi o dostosowanie ich do postępu technologicznego, decyduje Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

Zgodnie z tą procedurą, w rozdziale VII muszą zostać wprowadzone zmiany przed dniem 1 stycznia 1985 r.

Artykuł 13

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, każdemu Państwu Członkowskiemu, które

udzieli podobnych gwarancji, można przyznać, na jego prośbę, odstępstwa od załącznika I ust. 13 lit. c) tiret drugie, trzecie i czwarte oraz ust. 24 i 41 C i ust. 45 lit. c). Odstępstwa te ustalają warunki zdrowotne, które są przynajmniej równoważne z warunkami określonymi w wymienionym Załączniku.

Artykuł 14

Jeżeli przepisy wspólnotowe odnoszące się do przywozu świeżego mięsa z państw trzecich nie mają zastosowania w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy, do czasu rozpoczęcia ich stosowania przepisy krajowe odnoszące się do przywozu z tych krajów, nie powinny być bardziej korzystne od przepisów regulujących handel wewnątrzwspólnotowy.

Artykuł 15

1. W przypadku zastosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, bezzwłocznie kieruje sprawę do Stałego Komitetu Weterynaryjnego (zwanego dalej „Komitetem”), ustanowionej decyzją Rady z dnia 15 października 1968 r.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważne zgodnie z art. 148 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt środków, jakie mają zostać przyjęte. Komitet wydaje opinię na temat tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia jest wydawana większością 45 głosów.

4. Komisja przyjmuje te środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, jeżeli są zgodne z opinią Komitetu. Jeżeli nie są zgodne z opinią Komitetu lub gdy nie opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie środki, jakie mają zostać przyjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu 15 dni roboczych od daty przedstawienia sprawy Rada nie przyjmie żadnych środków, Komisja przyjmuje projektowane środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, z wyjątkiem wypadków, gdy Rada odrzuciła te środki zwykłą większością głosów.

Artykuł 16

1. W przypadku zastosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przewodniczący bezzwłocznie kieruje sprawę, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, do Komitetu.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważne zgodnie z art. 148 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt środków, jakie mają zostać przyjęte. Komitet wydaje opinię na temat tych środków w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy, która ma zostać zbadana. Opinie są wydawane większością 45 głosów.

4. Komisja przyjmuje środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, jeżeli są zgodne z opinią Komitetu. Jeżeli nie są zgodne z opinią Komitetu lub, gdy opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie środki, jakie mają zostać przyjęte. Rada przyjmuje środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia propozycji, Rada nie przyjmie żadnych środków, Komisja przyjmuje projektowane środki i niezwłocznie wprowadza je w życie, z wyjątkiem wypadków, gdy Rada odrzuciła te środki zwykłą większością głosów.”

2 Art. 10 i 11 otrzymują oznaczenie art. 17 i 18.

3. Załączniki zastępuje się załącznikami do niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 2

Rada stanowiąc na wniosek Komisji, przyjmie do dnia 1 stycznia 1985 r. rozporządzenia wspólnotowe dotyczące kosztów inspekcji powstałych w związku z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1985 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Do czasu wykonania art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy 64/433/EWG i bez uszczerbku dla art. 8 niniejszej dyrektywy, przepisy krajowe obowiązujące w kraju przeznaczenia w dniu opublikowania niniejszej dyrektywy, oraz ustalenia obowiązujące w tym dniu w Państwach Członkowskich w odniesieniu do kontroli ustanowionych w art. 4 ust. 1 lit. b), ust. 2 i 3 dyrektywy 64/433/EWG oraz zaświadczenia dotyczące tych kontroli są nadal stosowane, z uwzględnieniem ogólnych przepisów Traktatu.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lutego 1983 r.

W imieniu Rady

H. J. ROHR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OGÓLNE WARUNKI ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW

Zakłady muszą posiadać przynajmniej:

1. W pomieszczeniach, gdzie produkuje się, obrabia lub przechowuje świeże mięso:
  - a) wodoodporną podłogę, łatwą do czyszczenia i dezynfekowania, odporną na gnicie położoną w sposób ułatwiający odprowadzanie wody; woda musi być odprowadzana kanałami do ścieków wyposażonych w kraty i syfony zapobiegające przedostawaniu się nieprzyjemnych zapachów. Jednakże zakłady te muszą posiadać:
    - w przypadku pomieszczeń, określonych w rozdziale I ust. 13 lit. d) i f), rozdziale II ust. 14 lit. a) i rozdziale III ust. 15 lit. a), wodoodporną podłogę, łatwą do czyszczenia i dezynfekowania, odporną na gnicie i położoną w sposób ułatwiający odprowadzanie wody, lub w przypadku zabudowań, określonych w ust. 15 lit. a), wyposażoną w urządzenie służące do łatwego usuwania wody;
    - w przypadku pomieszczeń, określonych w rozdziale III ust.16 lit. a), wodoodporną, odporną na gnicie podłogę;
  - b) gładkie, trwałe, nieprzepuszczalne ściany, pokryte zmywalną, jasną powłoką do wysokości co najmniej dwóch metrów, a w pomieszczeniach, gdzie dokonuje się uboju do wysokości co najmniej trzech metrów; w pomieszczeniach chłodni lub zamrażalniach i w magazynach ściany muszą być pokryte warstwą co najmniej do wysokości składowania. Miejsca styku ścian i podłogi muszą być zaokrąglone lub podobnie wykończone, z wyłączeniem pomieszczeń określonych w rozdziale III ust.16 lit. a).

Jednakże użycie drewnianych ścian w pomieszczeniach, określonych w rozdz. III ust.16, nie stanowi powodu do wycofania zatwierdzenia pod warunkiem, że zbudowano je przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
  - c) drzwi wykonane z odpornego, nieulegającego korozji materiału, a jeżeli drewniane, pokryte po obydwu stronach gładką, nieprzepuszczalną powłoką;
  - d) materiały izolacyjne odporne na gnicie i bezzapachowe;
  - e) odpowiednią wentylację i w razie konieczności dobry wyciąg pary;
  - f) odpowiednie naturalne lub sztuczne oświetlenie, które nie zniekształca kolorów;
2. a) wystarczającą ilość urządzeń do mycia i dezynfekcji rąk oraz czyszczenia narzędzi gorącą wodą, położonych jak najbliżej stanowisk pracy. Krany nie mogą być obsługiwane ręcznie. Urządzenia te muszą mieć zimną i ciepłą wodę bieżącą lub wymieszaną wodę o odpowiedniej temperaturze; materiały do czyszczenia i dezynfekcji, ręczniki do rąk jednorazowego użytku;

- b) urządzenia do dezynfekcji narzędzi, z gorącą wodą o temperaturze nie niższej niż 82 °C;
3. Odpowiednią ochronę przed szkodnikami takimi jak owady, gryzonie itp.;
4. a) przyrządy i sprzęt do pracy taki jak stoły krajalnicze, stoły z odłączanymi blatami krajalniczymi, pojemniki, przenośniki taśmowe i piły wykonane z materiału odpornego na korozję, nie zanieczyszczające mięsa, łatwe do czyszczenia i dezynfekowania. Używanie drewna jest zabronione, z wyjątkiem pomieszczeń, w których tylko przechowuje się higienicznie opakowane świeże mięso;
- b) odporne na korozję narzędzia i sprzęt spełniający wymagania higieniczne do:
- obróbka mięsa,
  - pojemników do przechowywania mięsa, w taki sposób, żeby ani mięso ani pojemniki nie miały bezpośredniego kontaktu z podłogą lub ścianami;
- c) urządzenia umożliwiające higieniczną obróbkę i ochronę mięsa w czasie załadowywania i wyładowywania;
- d) specjalne, wodoszczelne, nieulegające korozji pojemniki, z pokrywkami i zamkami mającymi uniemożliwić nieupoważnionym osobom wyjmowanie ich zawartości, służące do przechowywania mięsa nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi lub zamykane na klucz pomieszczenie do przechowywania takiego mięsa i podrobów, jeżeli jest to konieczne ze względu na duże ilości lub jeżeli mięso lub podroby nie są usuwane lub niszczone na koniec każdego dnia roboczego; jeżeli takie mięso jest usuwane kanałami, to powinny one być skonstruowane i zainstalowane w taki sposób, żeby wyeliminować ryzyko skażenia świeżego mięsa;
5. Instalacje chłodnicze służące do utrzymywania temperatury wewnętrznej mięsa na poziomach wymaganych w niniejszej dyrektywie. W ich skład musi wchodzić wykluczający ryzyko skażenia mięsa system odprowadzania wody połączony z kanalizacją;
6. Urządzenie umożliwiające dostarczanie pod ciśnieniem wyłącznie wody pitnej w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG; w wyjątkowych przypadkach zezwala się na dostarczanie wody niezdatnej do picia, służącej do wytwarzania pary, gaszenia pożarów i chłodzenia instalacji chłodniczej, pod warunkiem, że zainstalowane w tym celu rury uniemożliwiają użycie tej wody do innych celów i nie stanowią ryzyka skażenia świeżego mięsa; rury do wody niezdatnej do picia muszą wyraźnie różnić się od rur używanych do dostarczania do wody pitnej;
7. Urządzenie dostarczające odpowiednią ilość gorącej wody pitnej w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG;
8. System usuwania ścieków, spełniający wymagania dotyczące higieny;

9. Odpowiednio wyposażone, zamykane na klucz pomieszczenie na wyłączny użytek służby weterynaryjnej lub, w przypadku magazynów, określonych w rozdziale III ust. 16, stosowne urządzenia;
10. Urządzenia umożliwiające sprawne przeprowadzenie w dowolnym terminie inspekcji weterynaryjnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
11. Odpowiednią liczbę przebieralni o gładkich, wodoodpornych zmywalnych ścianach i podłogach, umywalki, prysznice i spłukiwane toalety; te ostatnie nie mogą bezpośrednio łączyć się z pomieszczeniami roboczymi. Umywalki muszą mieć gorącą i zimną bieżącą wodę lub mieszaną wodę o odpowiedniej temperaturze, materiały do mycia i dezynfekcji rąk oraz ręczniki do rąk jednorazowego użytku; krany umywalek nie mogą być obsługiwane ręcznie. Odpowiednia liczba takich umywalek musi znajdować się w pobliżu toalet;
12. Miejsce i odpowiednie urządzenia do mycia i dezynfekcji środków transportu. Takie miejsce i urządzenia nie są obowiązkowe, jeżeli istnieją przepisy wymagające mycia i dezynfekcji środków transportu w miejscach posiadających urzędowe zezwolenie.

ROZDZIAŁ I

SPECJALNE WARUNKI ZATWIERDZANIA UBOJNI

13. Niezależnie od ogólnych wymogów ubojnie muszą być wyposażone przynajmniej w:
  - a) odpowiednie magazyny żywca, lub, jeśli pozwala na to klimat, zagrody dla zwierząt rzeźnych; o trwałych, nieprzepuszczalnych, łatwych do czyszczenia i dezynfekcji ścianach i podłogach; urządzenia te muszą być wyposażone w system pojenia zwierząt i w razie konieczności żywienia zwierząt oraz odpowiedni system odprowadzania ścieków wyposażonych w syfony i kratki;
  - b) pomieszczenia ubojowe o wystarczająco dużych rozmiarach, umożliwiające wykonywanie pracy w należyty sposób; w pomieszczeniach ubojowych, gdzie ubijane są świny oraz inne gatunki zwierząt musi znajdować się specjalne miejsce do uboju świń. Jednak takie specjalne miejsce nie jest niezbędne, jeżeli ubój świń i innych zwierząt odbywa się w różnym czasie; ale w takim przypadku sparzanie, usuwanie szczeciny, skrobanie i opalanie musi odbywać się w specjalnych miejscach, wyraźnie oddzielonych od linii ubojowej co najmniej pięciometrową otwartą przestrzenią lub przegrodą o wysokości co najmniej trzech metrów;
  - c) oddzielne, odpowiednio duże pomieszczenia, przeznaczone wyłącznie do:
    - opróżniania i czyszczenia żołądków i jelit,
    - dalszej obróbki żołądków i jelit, jeżeli wykonuje się to w rzeźni,
    - przygotowywania i czyszczenia podrobów innych niż wymienione w powyższych tiret, łącznie z oddzielnym miejscem do składowania głów, w wystarczającej odległości od innych podrobów, jeżeli czynności te wykonuje się w ubojni, ale nie na linii ubojowej,

- składowania skór, rogów, racic i szczeciny świń w przypadku, gdy nie zostały usunięte z rzeźni w dniu uboju;
- d) oddzielne miejsce do pakowania podrobów, jeżeli wykonuje się to w rzeźni;
- e) pomieszczenia zamykane na klucz lub, jeśli pozwalają na to warunki klimatyczne zagrody dla chorych zwierząt lub zwierząt które są podejrzewane o bycie chorymi; pomieszczenia zamykane na klucz przeznaczone do ubijania tych zwierząt, składowania czasowo lub ostatecznie zatrzymanego mięsa. Pomieszczenia przeznaczone do zabijania tych zwierząt nie są niezbędne w zatwierdzonym zakładzie, w którym przepisy Państwa Członkowskiego zabraniają uboju tych zwierząt w tym samym dniu, co zwierząt, których mięso jest przeznaczone dla handlu wewnątrzspółnotowego lub wymagają, by ich uboju dokonywano po zakończeniu uboju zwierząt, których mięso jest przeznaczone dla handlu wewnątrzspółnotowego i by podjęte były kroki, w celu zapobieżeniu skażeniu mięsa. W takim przypadku przed ponownym użyciem do uboju zwierząt przeznaczonych do handlu wewnątrzspółnotowego, pomieszczenia te muszą zostać specjalnie wyczyszczone i zdezynfekowane pod urzędowym nadzorem lub muszą zostać podjęte kroki, w celu zapewnienia, by ubój tych zwierząt nie odbywał się w zatwierdzonym zakładzie, ale w oddzielnych, specjalnie w tym celu wyznaczonych pomieszczeniach;
- f) wystarczająco duże chłodnie i zamrażalnie wyposażone w odporne na korozję urządzenia uniemożliwiające kontakt świeżego mięsa z podłogą lub ścianami w czasie przenoszenia lub przechowywania;
- g) środki służące do kontrolowania wejść i wyjść z ubojni;
- h) wyraźne rozgraniczenie zabrudzonych i czystych części budynku, w celu zapobieżenia skażeniu części czystych;
- i) urządzenia umożliwiające dokonywanie obróbki zawieszono po ogłuszeniu zwierzęcia, o ile jest to możliwe; w żadnych okolicznościach zawieszono zwierzę nie może zetknąć się z podłogą podczas obróbki;
- j) system podwieszanych szyn do dalszej obróbki mięsa;
- k) jeżeli na terenie ubojni składowany jest obornik, specjalną sekcję przeznaczoną na ten obornik;
- l) odpowiednio wyposażone pomieszczenie do przeprowadzania badań na obecność włośnicy, jeżeli takie badania wykonuje się w tym zakładzie.

ROZDZIAŁ II

SPECJALNE WARUNKI ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW ROZBIORU

14. Niezależnie od ogólnych wymogów, zakłady rozbioru muszą być wyposażone co najmniej w:

- a) pomieszczenia na chłodnie i zamrażalnie, wystarczająco duże do konserwacji mięsa i, jeżeli pakowane mięso jest przechowywane w zakładzie, oddzielne pomieszczenie na pakowane mięso;
- b) pomieszczenie do krojenia, odkostniania i pakowania jednostkowego, wyposażone w termograf lub zdalny termograf;
- c) pomieszczenie do pakowania zbiorczego, chyba że spełnione są warunki przewidziane w rozdziale XI ust. 62;
- d) pomieszczenie do składowania materiałów służących do pakowania jednostkowego i zbiorczego.

ROZDZIAŁ III

SPECJALNE WARUNKI ZATWIERDZANIA MAGAZYNÓW

- 15. Oprócz ogólnych wymogów, magazyny, w których składuje się świeże mięso zgodnie z rozdziałem XIII ust. 65 tiret pierwsze, muszą być wyposażone przynajmniej w:
  - a) odpowiednio duże pomieszczenia na chłodnie i zamrażalnie, które są łatwe do czyszczenia i w których świeże mięso można przechowywać w temperaturach przewidzianych w ust. 65 tiret pierwsze;
  - b) termograf lub zdalny termograf. każdym pomieszczeniu składowym
- 16. Niezależnie od ogólnych wymogów, magazyny w których składuje się świeże mięso zgodnie z rozdziałem XIII ust. 65 tiret drugie, muszą być wyposażone przynajmniej w:
  - a) odpowiednio duże pomieszczenia, które są łatwe do czyszczenia i w których można składować mięso w temperaturach przewidzianych w ust. 65 tiret drugie;
  - b) termograf lub zdalny termograf w każdym pomieszczeniu magazynowym.

ROZDZIAŁ IV

HIGIENA PERSONELU, POMIESZCZEŃ I WYPOSAŻENIA W ZAKŁADACH

- 17. Od personelu wymaga się absolutnej czystości; pomieszczenia i wyposażenie muszą być utrzymywane w absolutnej czystości:
  - a) personel musi w szczególności nosić czyste ubranie robocze i nakrycie głowy oraz, w razie konieczności, ochronę na szyję. Osoby zajmujące się ubojem zwierząt lub obróbką mięsa muszą myć i dezynfekować ręce kilka razy w czasie dnia roboczego i za każdym razem przed wznowieniem pracy. Osoby, które miały kontakt z chorymi zwierzętami lub zakażonym mięsem muszą niezwłocznie potem dokładnie umyć ręce i ramiona gorącą wodą, a następnie je zdezynfekować. Palenie papierosów jest zabronione w pomieszczeniach, w których się pracuje i w pomieszczeniach magazynowych;

- b) do zakładu nie może być wprowadzone żadne zwierzę, z wyjątkiem zwierząt rzeźnych w przypadku ubojni, a w odniesieniu do terenu ubojni, zwierząt niezbędnych do ich funkcjonowania. Gryzonie, owady i inne szkodniki muszą być systematycznie tępione;
  - c) wyposażenie i narzędzia używane do obróbki mięsa są utrzymywane w czystości i w dobrym stanie. Są one dokładnie czyszczone i dezynfekowane kilka razy w ciągu dnia roboczego, na koniec dnia roboczego i, jeżeli zostały zabrudzone, przed ponownym użyciem.
18. Pomieszczenia, narzędzia i wyposażenie przeznaczone do pracy nie mogą być wykorzystywane do innych celów poza obróbką świeżego mięsa. Ten wymóg nie ma zastosowania do urządzeń transportowych używanych w pomieszczeniach, określonych w rozdziale III ust. 16 lit. a), w przypadku opakowanego mięsa. Narzędzia do krojenia mięsa mogą być używane wyłącznie do krojenia mięsa.
19. Mięso i pojemniki na mięso nie mogą bezpośrednio stykać się z podłogą.
20. Woda pitna musi być używana do wszystkich celów, jednakże w wyjątkowych przypadkach, do produkcji pary może być używana woda niezdatna do picia, pod warunkiem, że zainstalowane w tym celu rury uniemożliwiają używanie tej wody do innych celów i nie stanowią ryzyka skażenia świeżego mięsa. Ponadto, woda niezdatna do picia może być używana w wyjątkowych przypadkach do chłodzenia urządzeń chłodniczych. Rury do wody niezdatnej do picia muszą wyraźnie różnić się od rur do wody pitnej.
21. Zabrania się rozrzucania trocin lub jakiegokolwiek innej podobnej substancji na podłozie pomieszczeń, w których wykonywana jest praca i pomieszczeń do magazynowania świeżego mięsa.
22. Detergenty, środki odkażające i podobne substancje muszą być używane w taki sposób, by nie miało to niekorzystnego wpływu na narzędzia, sprzęt służący do pracy i świeże mięso. Po ich użyciu, narzędzia i sprzęt służący do pracy należy dokładnie spłukać wodą pitną.
23. Osobom mogącym skazić mięso zabrania się obróbki mięsa i zajmowania się nim.
24. Od wszystkich osób pracujących przy obróbce mięsa wymagane jest świadectwo zdrowia. Musi ono stwierdzać, że nie ma przeciwwskazań do takiej pracy; świadectwo musi być odnawiane corocznie i za każdym razem na wniosek urzędowego lekarza weterynarii; urzędowy lekarz weterynarii musi mieć stały dostęp do świadectwa.

ROZDZIAŁ V

BADANIE PRZEDUBOJOWE

25. W dniu przywozu do ubojni zwierzęta muszą zostać poddane badaniu przedubojowemu. Badanie należy powtórzyć bezpośrednio przed ubojem, jeśli zwierzę spędziło noc w ubojni.

26. Urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przedubojowe zgodnie z zasadami wykonywania zawodu i przy właściwym oświetleniu.
27. Badanie musi stwierdzić:
- a) czy zwierzęta cierpią na chorobę, którą może przenieść się na ludzi i zwierzęta lub czy wykazują objawy lub ich ogólny stan wskazuje na to, że taka choroba może wystąpić;
  - b) czy zwierzęta wykazują objawy choroby lub zaburzeń stanu ogólnego, które mogą powodować, że ich mięso nie będzie nadawać się do spożycia przez ludzi; należy również zwrócić uwagę na wszelkie oznaki wskazujące na to, że zwierzętom podano substancje o działaniu farmakologicznym lub, że spożyły jakieś inne substancje mogące sprawić, że ich mięso będzie szkodliwe dla zdrowia ludzkiego;
  - c) czy są wycieńczone, pobudzone lub zranione.
28. Nie można poddać ubojowi zwierząt, jeśli:
- a) wykazują oznaki lub objawy, określone w ust. 27 lit. a) i b);
  - b) nie dano im wystarczająco dużo czasu na odpoczynek, który w wypadku wycieńczonych lub pobudzonych zwierząt powinien wynosić co najmniej 24 godziny, chyba że urzędowy lekarz weterynarii w celach handlu wewnątrzwspólnotowego postanowi inaczej;
  - c) stwierdzono u nich jakąkolwiek postać gruźlicy.

ROZDZIAŁ VI

HIGIENA UBOJU I ROZBIORU

29. Zwierzęta rzeźne wprowadzone do pomieszczeń ubojowych należy niezwłocznie ubić, a odkrwawianie, skórowanie lub usuwanie szczeciny, obróbka i patroszenie tuszy zwierzęcej należy wykonywać w taki sposób, żeby uniknąć skażenia mięsa.
30. Zwierzęta muszą zostać kompletnie odkrwawione; krew przeznaczoną do spożycia przez ludzi należy zebrać do absolutnie czystych pojemników. Nie wolno jej mieszać rękami, lecz tylko narzędziami spełniającymi wymagania higieny.
31. Niezwłoczne i całkowite oskórowanie jest obowiązkowe, z wyłączeniem świń. Jeżeli nie oskórowuje się świń, należy niezwłocznie usunąć szczecinę. W tym celu można zastosować specjalne środki do usuwania szczeciny, pod warunkiem, że świnię opłucze się potem dokładnie wodą pitną.
32. Patroszenie tuszy zwierzęcej należy wykonać niezwłocznie i zakończyć najpóźniej 45 minut po ogłuszeniu zwierzęcia w trakcie uboju lub, w wypadku uboju rytualnego, pół godziny po odkrwawieniu. Płuca, serce, wątroba, nerki, śledzionę i śródpiersie można oddzielić lub pozostawić naturalnie połączone z tuszą. Jeżeli zostaną oddzielone, należy

je ponumerować lub oznakować w inny sposób tak, żeby można było rozpoznać, z której tuszy pochodzą. To samo dotyczy głowy, języka, przewodu pokarmowego i wszystkich innych części zwierzęcia, które muszą zostać poddane badaniu. Wyżej wymienione części muszą pozostać w pobliżu tuszy do zakończenia badania. W wypadku wszystkich gatunków zwierząt, nerki należy oddzielić od pokrywającej je warstwy tłuszczu. W wypadku bydła, świń oraz zwierząt jednokopytnych należy również usunąć torebkę nerkową.

33. Nie wolno wbijać noży w mięso; zabronione jest czyszczenie mięsa przez wycieranie go szmatką lub innym materiałem i nadmuchiwanie. Można jednak zezwolić na nadmuchiwanie jakiegoś narządu do celów rytualnych, pod warunkiem, że nadmuchany narząd zostanie wycofany z handlu wewnątrzspółnotowego.
34. Tusza zwierząt jednokopytnych, świń w wieku powyżej czterech tygodni i bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy, musi zostać poddana badaniu przecięta na połowy wzdłuż kręgosłupa. Jeżeli wymaga tego badanie, urzędowy lekarz weterynarii może zażądać, żeby przecinać wzdłuż wszystkie głowy lub tusze.
35. Przed zakończeniem badania nie można kroić tuszy ani usuwać lub poddawać obróbce jakiegokolwiek części ubitego zwierzęcia.
36. Tymczasowo lub ostatecznie zatrzymane mięso, żołądki, jelita lub nienadające się do spożycia przez ludzi podroby umieszcza się jak najszybciej w specjalnych pomieszczeniach.
37. Jeżeli krew lub podroby większej liczby zwierząt są umieszczane w tym samym pojemniku przed zakończeniem badania poubojowego, cała zawartość pojemnika musi zostać wyłączona z handlu wewnątrzspółnotowego, jeżeli tusza jednego z tych zwierząt została uznana za nienadającą do spożycia przez ludzi.

ROZDZIAŁ VII

BADANIE POUBOJOWE

38. Wszystkie części zwierzęcia, łącznie z krwią, muszą zostać poddane badaniu niezwłocznie po uboju, w celu zapewnienia, że mięso nadaje się do spożycia przez ludzi.
39. Badanie poubojowe musi obejmować:
  - a) kontrola wzrokowa ubitego zwierzęcia, w szczególności organów określonych w lit. b)
  - b) badanie dotykiem niektórych organów, w szczególności płuc, wątroby, śledziony, języka i niektórych węzłów chłonnych, oraz w zależności od wniosków wyciągniętych przez urzędowego lekarza weterynarii, macicy i gruczołów mlekowych;
  - c) nacięcie niektórych organów i węzłów chłonnych; jeżeli kontrola wzrokowa i badanie dotykiem wskazują na to, że zwierzę wykazuje zmiany, mogące skazić

tusze, sprzęt, personel lub pomieszczenia służące do pracy, narzędzi tych nie wolno nacinać w pomieszczeniu ubojowym czy innej części zakładu, gdzie świeże mięso może ulec skażeniu;

- d) poszukiwanie anomalii w konsystencji, kolorze, zapachu i, w odpowiednim przypadku, smaku;
- e) w razie konieczności, przeprowadzenie badań laboratoryjnych, w szczególności w odniesieniu do substancji, określonych w art. 4 ust. 1 lit. b).

40. Urzędowy lekarz weterynarii musi zbadać w szczególności:

- a) barwę krwi, jej krzepliwość i ewentualną obecność ciał obcych we krwi;
- b) głowę, gardło, węzły chłonne pozagardłowe, podszczękowe i przyusznice (Lnn. retro - pharyngiales, mandibulares i parotidei) oraz migdałki; język należy oddzielić w takim stopniu, aby umożliwić dokładne zbadanie jamy ustnej i gardła. W wypadku bydła i świń po badaniu należy usunąć migdałki;
- c) płuca, tchawicę, przełyk, węzły chłonne tchawiczno-oskrzelowe i śródpiersiowe (Lnn. bifurcationes, eparteriales i mediastinales); wcześniej należy otworzyć wzdłuż tchawicę i główne pnie oskrzeli, a płuca naciąć w ich trzeciej dolnej części, prostopadle do ich głównych osi;
- d) worek osierdziowy i serce; serce należy przeciąć wzdłuż, w celu otworzenia komór i przecięcia podłużnego przegrody międzykomorowej;
- e) przeponę;
- f) wątrobę, woreczek żółciowy i przewody żółciowe oraz wątrobowe i trzustkowe węzły chłonne (Lnn. portales);
- g) przewód pokarmowy, krezkę oraz żołądkowe i krezkowe węzły chłonne (Lnn. gastrici mesenterici, craniales i caudales);
- h) śledzionę;
- i) nerki i przyległe węzły chłonne (Lnn. renales) oraz pęcherz moczowy;
- j) opłucną i otrzewną;
- k) organy rodne; u krów macicę należy otworzyć nacinając ją wzdłuż, z wyjątkiem przypadków, kiedy nie jest przeznaczona do spożycia przez ludzi; u knurów i byków powierzchowne pachwinowe węzły chłonne (Lnn. inguinales superficiales);
- l) gruczoł mlekowy i przyległe węzły chłonne (Lnn. supramammarii); u krów, wymię należy otworzyć przez długie, głębokie nacięcie aż do zatok mlekowych (sinus galactophores), z wyjątkiem przypadków, kiedy nie jest przeznaczone do spożycia przez ludzi;

- m) okolice pępka i stawy młodych zwierząt; w przypadku wątpliwości, należy naciąć okolice pępka i otworzyć stawy.

Wyżej wymienione węzły chłonne należy systematycznie poddawać wielokrotnemu nacinaniu i oględzinom.

W przypadku wątpliwości należy w ten sam sposób naciąć następujące węzły chłonne: powierzchowne szyjne, przedłopatkowe (Lnn. cervales superficiales), pachowe (Lnn. axillares proprii i primae costae), mostkowe (Lnn. sternales craniales), głębokie szyjne (Lnn. cervicales profundi), żebrowo-szyjne (Lnn. costocervicales), podkolanowe (Lnn. poplitei), podbiodrowe (Lnn. subiliaci), kulszowe (Lnn. ischiatici), biodrowe i przyłędźwiowe (Lnn. iliaci i lumbales), powierzchniowe pachwinowe (Lnn. inguinales superficiales). U owiec i kóz otwieranie serca, oddzielanie języka, nacinanie płuc i oskrzeli oraz węzłów chłonnych jest konieczne jedynie w przypadku pojawienia się wątpliwości, ale organy te i węzły chłonne należy zbadać.

W przypadku świń nacinanie węzłów chłonnych głowy, z wyjątkiem podszczękowych węzłów chłonnych, nacinanie węzłów chłonnych płuc, przewodu pokarmowego i nerkowych węzłów chłonnych jest konieczne jedynie w wypadku pojawienia się wątpliwości, ale organy te i węzły chłonne muszą być zbadane. Nacinanie płuc przewidziane w lit. c) nie jest konieczne, jeżeli płuca nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi.

41. Urzędowy lekarz weterynarii musi ponadto systematycznie przeprowadzać:

A. Badanie na wagrzycę:

- a) w przypadku bydła w wieku powyżej sześciu tygodni; musi ono obejmować badanie:
- języka, którego mięśnie należy naciąć wzdłuż, na niższej powierzchni, nie niszcząc nadmiernie samego narządu,
  - przełyku, który należy oddzielić od tchawicy,
  - serca, które oprócz nacięcia przewidzianego w ust. 40 lit. d), należy przeciąć w dwóch przeciwległych miejscach, od uszek do wierzchołka,
  - żwaczowych bocznych, które należy naciąć dwukrotnie, równolegle do żuchwy,
  - żwaczowych przyśrodkowych (mięśnie skrzydłowe przyśrodkowe), które należy naciąć wzdłuż jednej płaszczyzny,
  - przepony, której mięśnie należy oddzielić od błony surowiczej, z wyjątkiem cieląt,
  - bezpośrednio widoczne powierzchnie mięśniowe tuszy;

- b) w przypadku świń obejmuje ono badanie bezpośrednio widocznych powierzchni mięśniowych, w szczególności mięśni ud, ściany brzusznej, mięśni lędźwiowo - udowych pozbawionych tkanki tłuszczowej, filarów przepony, mięśni międzyżebrowych, serca, języka i krtani.
- B. Badanie na chorobę motyliczą u bydła, owiec i kóz przez nacięcie powierzchni żołądkowej wątroby, w celu zbadania przewodów żółciowych, a u bydła przez głębokie nacięcie u podstawy płata ogoniastego.
- C. Badanie na nosaciznę u zwierząt jednokopytnych przez dokładne badanie błon śluzowych tchawicy, krtani, jam nosowych, zatok i ich rozgałęzień, po rozcięciu głowy wzdłuż płaszczyzny środkowej i wycięciu przegrody nosowej.
- Jednakże badanie to można zastąpić innymi badaniami zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.
- D. Świeże mięso pochodzące ze świń, zawierające mięśnie szkieletowe (mięśnie prażkowane) musi być poddane badaniu na włośnicę pod nadzorem i na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii.

Badanie należy przeprowadzić sprawdzonymi i naukowo uznanymi metodami, w szczególności określonymi w dyrektywach Wspólnoty lub innych normach międzynarodowych.

Wyniki należy sprawdzić przy wykorzystaniu metody referencyjnej ustalonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i po wydaniu opinii przez Weterynaryjny Komitet Naukowy. Metoda referencyjna musi być co najmniej tak wiarygodna jak metoda badania na włośnicę określona w załączniku I ust. 1 do dyrektywy 77/96/EWG.

Komisja musi opublikować metodę referencyjną w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

ROZDZIAŁ VIII

WYMAGANIA DLA MIĘSA PRZEZNACZONEGO DO ROZBIORU

42. Rozbiór mięsa na kawałki mniejsze niż określone w art. 3 ust. 1 A lub odkostnione może odbywać się tylko w zakładach rozbioru.
43. Kierownik zakładu lub jego przedstawiciel muszą ułatwić kontrolę zakładu, w szczególności wszelkie czynności uznane za konieczne, a także oddać do dyspozycji służbom kontrolnym niezbędne urządzenia; w szczególności muszą być w stanie udzielić informacji, na żądanie urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za kontrolę, skąd pochodzi mięso przywiezione do ich zakładu rozbioru.
44. Mięsa, które nie spełniają wymagań określonych w art. 3 ust. 1 B lit. b) nie można umieszczać w zatwierdzonych zakładach rozbioru, chyba, że umieści się je w specjalnie do tego przeznaczonych miejscach. Mięso takie należy rozbierać w innych miejscach

lub w innym czasie niż mięso spełniające te wymagania. Urzędowy lekarz weterynarii musi mieć stały dostęp do wszystkich pomieszczeń składowych i pomieszczeń, w których się pracuje, aby zapewnić, że powyższe przepisy są rygorystycznie przestrzegane.

45. a) Świeże mięso należy przynosić stopniowo, w miarę potrzeby, do pomieszczeń przewidzianych w rozdziale II ust. 14 lit. b). Mięso, zaraz po dokonaniu rozbioru i, w odpowiednim przypadku - opakowaniu, musi być przeniesione do odpowiedniego pomieszczenia określonego w rozdziale II ust. 14 lit a).
- b) Podczas rozbioru, odkostniania, pakowania jednostkowego i pakowania zbiorczego, wewnętrzna temperatura mięsa musi być utrzymywana na stałym poziomie nie przekraczającym $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$. Podczas dokonywania rozbioru temperatura w pomieszczeniu rozbioru nie może przekroczyć $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$.
- c) W drodze odstępstwa od lit.. a) i b), można dokonywać rozbioru ciepłego mięsa. W takim przypadku mięso należy przewieźć bezpośrednio z pomieszczeń ubojowych do pomieszczenia rozbioru. Poza tym pomieszczenia ubojowe i pomieszczenie rozbioru muszą znajdować się w tej samej grupie budynków, wystarczająco blisko siebie, żeby mięso można było przewieźć bez przerywania transportu; do rozbioru mięsa należy przystąpić zaraz po jego przywiezieniu. Mięso, zaraz po dokonaniu jego rozbioru i, w odpowiednim przypadku opakowaniu, należy przenieść do odpowiedniego pomieszczenia chłodniczego.
- d) Rozbiór należy przeprowadzać w ten sposób, żeby uniknąć zabrudzenia mięsa. Odłamki kości i skrzepy krwi muszą zostać usunięte. Kawalki mięsa, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi, muszą być gromadzone, w trakcie rozbioru, w urządzeniach określonych w ust. 4 lit. d).

ROZDZIAŁ IX

KONTROLA SANITARNA ROZEBRANEGO I PRZECHOWYWANEGO MIĘSA

46. Zatwierdzone zakłady rozbioru i chłodnie składowe są nadzorowane przez urzędowego lekarza weterynarii. Należy go powiadamiać w stosownym czasie przed rozbiorem mięsa przeznaczonego do handlu wewnątrzspółnotowego.
47. Nadzór urzędowego lekarza weterynarii musi obejmować następujące zadania:
- kontrola wwożenia i wywożenia świeżego mięsa,
  - badania sanitarne świeżego mięsa przechowywanego w zakładach określonych w ust. 46 i przeznaczonego do handlu wewnątrzspółnotowego,
  - badania sanitarne świeżego mięsa przeznaczonego do handlu wewnątrzspółnotowego, przeprowadzane przed rozbiorem mięsa i przy wywozie z zakładów określonych w ust. 46,
  - sporządzanie i wydawanie dokumentów określonych w art. 3 ust. 1 sekcja A lit. f) i rozdziale X ust. 54,

- nadzór czystości pomieszczeń, urządzeń i narzędzi przewidzianych w rozdziale IV, oraz przestrzegania przepisów dotyczących higieny personelu, łącznie z ich odzieżą,
- pobieranie wszystkich próbek koniecznych do przeprowadzania badań laboratoryjnych, na przykład służących do wykrywania szkodliwych drobnoustrojów, dodatków i innych niedozwolonych substancji chemicznych. Wyniki tych badań należy zapisywać w rejestrze,
- wszelki inny nadzór, jaki urzędowy lekarz weterynarii uzna za konieczny, żeby zapewnić przestrzeganie niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ X

ZNAKOWANIE MIĘSA

48. Za znakowanie mięsa odpowiedzialny jest urzędowy lekarz weterynarii. W tym celu musi on posiadać:
- a) narzędzia do znakowania mięsa, które może przekazać asystentom, ale tylko w czasie znakowania i na czas konieczny do przeprowadzenia znakowania;
  - b) etykiety i materiał do pakowania jednostkowego, jeżeli są oznakowane w sposób określony w niniejszym rozdziale. Etykiety i materiał do pakowania jednostkowego są przekazywane asystentom w momencie, kiedy mają być używane, i w odpowiedniej liczbie.
49. Znak weterynaryjny musi być:
- a) albo owalnym znakiem o co najmniej 6,5 cm szerokości i 4,5 cm wysokości, zawierającym napisane czytelnym drukiem, następujące informacje:
    - w górnej części, pierwsze litery kraju wysyłającego, pisane wielkimi literami (to znaczy jedno z następujących):

B/D/DK/F/GR/IRL/I/L/NL/UK,
    - a poniżej weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,
    - na dole jeden z następujących skrótów: CEE, EEG, EWG, EØF, EWG lub EOK;
  - b) albo owalnym znakiem o co najmniej 6,5 cm szerokości i 4,5 cm wysokości, zawierającym następujące informacje, zapisane czytelnym drukiem:
    - w górnej części, nazwa kraju wysyłającego, pisana wielkimi literami,
    - w środku, weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu,

- na dole, jeden z następujących skrótów: CEE, EEG, EWG, EØF, EWG lub EOK.

Litery muszą mieć przynajmniej 0,8 cm, a cyfry przynajmniej 1 cm wysokości. Znak weterynaryjny może ponadto zawierać wskazanie urzędowego lekarza weterynarii, który przeprowadził badanie mięsa.

50. Tusze zwierzęce należy oznaczać atramentem lub wypalając piętno, zgodnie z ust. 49:
- tusze których masa przekracza 65 kg, muszą być oznakowane się na każdej połówce, przynajmniej w następujących miejscach: na zewnętrznej powierzchni ud, lędźwiach, grzbiecie, klatce piersiowej i barkach,
  - pozostałe tusze muszą być oznakowane w co najmniej czterech miejscach: na barkach i zewnętrznej powierzchni ud.
51. Wątroby bydła, świń i zwierząt jednokopytnych należy oznaczyć wypalając piętno, zgodnie z ust. 49.
- Pozostałe podroby należy oznaczyć atramentem lub wypalając piętno zgodnie z ust. 49 chyba, że są w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych i oznakowane zgodnie z ust. 54 i 55.
52. Kawalki mięsa uzyskane w zakładach rozbioru z urzędowo oznakowanych tusz należy oznaczyć atramentem lub wypalając piętno zgodnie z ust. 49, chyba, że są w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych.
53. Opakowanie zbiorcze należy oznaczyć zawsze zgodnie z ust. 54.
54. Opakowane, kawalki mięsa i opakowane podroby, określone w ust. 51 i 52, muszą być opatrzone znakiem weterynaryjnym zgodnie z ust. 49; znak ten musi zawierać weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu rozbioru, a nie ubojni. Znak musi być dołączony do etykiety przymocowanej do opakowania lub wydrukowany na opakowaniu w taki sposób, żeby przy otwarciu opakowania uległ zniszczeniu. Na etykietce musi być również umieszczony numer seryjny, chyba że właściwe władze centralne zadecydują, że do celów handlu wewnątrzspółnotowego nie jest to obowiązkowe. Jednak w przypadku, kiedy rozebrane mięso lub podroby są w opakowaniu jednostkowym zgodnie z rozdziałem XI ust. 61, wyżej opisana etykieta może być przymocowana do tego opakowania. W przypadku podrobów opakowanych w ubojni, numer zawarty w znaku weterynaryjnym musi być numerem danej ubojni.
55. Oprócz wymagań określonych w ust. 54, w przypadku świeżego mięsa w opakowaniu jednostkowym, które jest już podzielone na porcje przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży detalicznej, znak weterynaryjny określony w ust. 49 lit. a) musi być umieszczony na opakowaniu jednostkowym lub na etykietce przymocowanej do opakowania jednostkowego. Znak musi zawierać weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu rozbioru, a nie ubojni. Wymogi co do wymiarów określone w ust. 49 nie muszą być stosowane do oznakowania określonego w niniejszym ustępie. Jednak w przypadku podrobów pakowanych jednostkowo w ubojni, numer podany w znaku weterynaryjnym musi być numerem danej ubojni.

56. Mięso pochodzące od zwierząt jednokopytnych i jego opakowanie zbiorcze muszą być oznaczone specjalnym znakiem, który zostanie ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.
57. Barwniki, których można używać do znakowania świeżego mięsa, zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16. Do czasu podjęcia decyzji w tej sprawie w tym celu można stosować jedynie fiolet metylowy.

ROZDZIAŁ XI

OPAKOWANIE JEDNOSTKOWE I OPAKOWANIE ZBIORCZE ŚWIEŻEGO MIĘSA

58. a) Opakowanie zbiorcze (na przykład skrzynie do pakowania, pudła kartonowe) musi być zgodne z wszelkimi zasadami higieny, w szczególności:
  - nie może zmieniać organoleptycznych właściwości mięsa,
  - nie może przenosić do mięsa substancji szkodliwych dla zdrowia ludzkiego,
  - musi być wystarczająco mocne, żeby zapewniać skuteczną ochronę mięsa w czasie transportu i przenoszenia.
- b) Opakowania zbiorczego nie można ponownie użyć do mięsa, chyba że jest wykonane z nieulegających korozji, łatwych do czyszczenia materiałów, które wcześniej zostały oczyszczone i zdezynfekowane.
59. Opakowanie jednostkowe kawałków świeżego mięsa lub podrobów musi nastąpić niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zgodnie z wymaganiami higieny.

Z wyjątkiem kawałków słoniny i brzucha, kawałki mięsa i podroby muszą we wszystkich przypadkach być opakowane jednostkowo, chyba, że są zawieszane podczas transportu.

Takie opakowanie jednostkowe musi być przezroczyste i bezbarwne oraz musi także spełniać warunki przewidziane w ust. 58 lit. a) tiret pierwsze i drugie; nie można go ponownie użyć jako opakowania jednostkowego mięsa.
60. Opakowania jednostkowe mięsa muszą być umieszczone w opakowaniu zbiorczym.
61. Jednak gdy opakowanie jednostkowe spełnia wszystkie warunki ochrony opakowania zbiorczego, nie musi być przezroczyste i bezbarwne i nie jest konieczne umieszczenie go w opakowaniu zbiorczym, pod warunkiem, że spełnione zostały pozostałe warunki określone w ust. 58.
62. Rozbiór, odkostnienie, pakowanie jednostkowe i pakowanie zbiorcze może odbywać się w tym samym pomieszczeniu, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:
  - a) pomieszczenie musi być dostatecznie duże i urządzone w taki sposób, by

zagwarantowana była higiena tych czynności;

- b) opakowanie zbiorcze i opakowanie jednostkowe muszą zostać umieszczone, niezwłocznie po ich wyprodukowaniu, w hermetycznym, ochronnym pokrowcu; pokrowiec ten musi być chroniony przed uszkodzeniem w czasie transportu do zakładu i przechowywany w higienicznych warunkach w oddzielnym pomieszczeniu w zakładzie;
  - c) pomieszczenia do magazynowania materiałów do opakowań zbiorczych muszą być wolne od kurzu i szkodników i nie mogą mieć powietrznego połączenia z pomieszczeniami, w których znajdują się substancje mogące skażać świeże mięso. Opakowanie nie może być składowane na podłodze;
  - d) opakowania zbiorcze muszą być przygotowane do użycia w warunkach higienicznych przed wniesieniem ich do pomieszczenia;
  - e) opakowania zbiorcze należy wnieść, przestrzegając zasad higieny, do pomieszczenia i bezzwłocznie użyć. Nie mogą mieć z nimi styczności osoby zajmujące się świeżym mięsem;
  - f) niezwłocznie po umieszczeniu w opakowaniu zbiorczym mięso należy umieścić w przeznaczonych do tego celu pomieszczeniach magazynowych.
63. W opakowaniu zbiorczym określonym w niniejszym rozdziale, można umieszczać tylko kawałki mięsa pochodzące od zwierząt tego samego gatunku.

ROZDZIAŁ XII

ŚWIADECTWO ZDROWIA

64. Oryginał świadectwa zdrowia, dołączony do mięsa w czasie transportu do kraju przeznaczenia, musi zostać wystawiony przez rządowego lekarza weterynarii w momencie załadunku.

Świadectwo musi być zgodne, pod względem formy i treści, z wzorem w załączniku II, i sporządzone co najmniej w języku rządowym lub językach rządowych kraju przeznaczenia. Musi być sporządzone na pojedynczej kartce papieru.

ROZDZIAŁ XIII

SKŁADOWANIE

65. – świeże mięso musi zostać schłodzone niezwłocznie po badaniu poubojowym i przechowywane w stałej, wewnętrznej temperaturze nie wyższej niż +7 °C w przypadku tuszy i kawałków mięsa, a w przypadku podrobów +3 °C.
- świeże mięso przeznaczone do zamrożenia, po uboju i następującym po nim okresie stabilizacyjnym, musi zostać poddane szybkiemu zamrożeniu. Zamrożone mięso należy przechowywać w temperaturze -12 °C lub niższej.

66. W pomieszczeniach określonych w rozdziale III ust. 15 i 16, nie może być przechowywany żaden inny produkt, który mógłby wpłynąć niekorzystnie na higienę mięsa lub je skażić, chyba że mięso jest opakowane i przechowywane oddzielnie.
67. Temperatura przechowywania i temperatura w pomieszczeniach magazynu, określonych w rozdziale III ust. 15 i 16, musi być rejestrowana.

ROZDZIAŁ XIV

TRANSPORT

68. Świeże mięso musi być transportowane w zaplombowanych środkach transportu, zaprojektowanych i wyposażonych w taki sposób, by przez cały czas transportu były utrzymywane temperatury określone w rozdziale XIII.

W przypadku, kiedy mięso jest transportowane z ubojni do zakładu rozbioru w tym samym Państwie Członkowskim, plombowanie nie jest konieczne.

69. Środki transportu przeznaczone do transportowania takiego mięsa muszą spełniać następujące wymagania:
  - a) ich wewnętrzne powierzchnie lub jakakolwiek inna część mogąca zetknąć się z mięsem musi być wykonana z nieulegającego korozji materiału, który nie może zmienić organoleptycznych właściwości mięsa lub sprawić, że mięso stanie się szkodliwe dla zdrowia człowieka; powierzchnie te muszą być gładkie i łatwe do czyszczenia i dezynfekcji;
  - b) muszą być wyposażone w skuteczne środki służące do ochrony mięsa przed owadami, kurzem, a także być wodoszczelne;
  - c) w celu przewozu tusz, półtusze lub ćwierćtusze i nieopakowanego rozebranego mięsa, muszą być wyposażone w nieulegające korozji urządzenia do zawieszania mięsa, umocowane na takiej wysokości, żeby mięso nie mogło dotknąć podłogi; przepis ten nie ma zastosowania do zamrożonego mięsa w higienicznym opakowaniu zbiorczym. W przypadku transportu samolotem, urządzenia do zawieszania mięsa nie są wymagane, pod warunkiem, że zapewni się odpowiednie, nieulegające korozji urządzenia do higienicznego załadunku, składowania i rozładunku mięsa.
70. Środki transportu przeznaczone do transportu mięsa nie mogą być w żadnym wypadku używane do przewozu żywych zwierząt lub jakichkolwiek produktów mogących w jakiś sposób wpłynąć na mięso lub spowodować jego skażenie.
71. W tym samym czasie i tym samym środkiem transportu, nie można poza mięsem, przewozić żadnego innego produktu, który mógłby niekorzystnie wpłynąć na higienę mięsa lub spowodować jego skażenie, chyba że zostaną podjęte właściwe środki ostrożności. Ponadto, wraz z mięsem nie można przewozić żołądków, chyba że zostały sparzone lub wyczyszczone, ani głów i końców kończyn, chyba że zostały oskórowane lub sparzone i pozbawione szczeciny.

72. Świeżego mięsa nie można przewozić pojazdem lub w kontenerze, który nie jest czysty i nie został zdezynfekowany.
73. Tusze, półtusze i ćwierćtusze, z wyłączeniem mrożonego mięsa zapakowanego zgodnie z wymaganiami higieny, muszą być przez cały czas transportu zawieszane, z wyjątkiem transportu lotniczego zgodnie z ust. 69 lit. c).

Pozostałe kawałki mięsa i podroby należy zawiesić lub umieścić na podstawkach, jeżeli nie zostały opakowane lub umieszczone w odpornych na korozję pojemnikach. Takie podstawki, opakowania lub pojemniki muszą spełniać wymagania higieny i, w szczególności przepisy niniejszej dyrektywy, odnoszące się do opakowań. Wnętrznosci przewozi się zawsze w mocnych, wodoodpornych i nieprzepuszczających tłuszczu opakowaniach, których można użyć ponownie jedynie po oczyszczeniu i dezynfekcji.

74. Urzędowy lekarz weterynarii musi przed wysyłką zapewnić, by służące do transportu pojazdy lub kontenery oraz warunki ładowania spełniały higieniczne wymogi niniejszego rozdziału.

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

Dla świeżego mięsa przeznaczonego do wysłania do Państwa Członkowskiego¹ EWG

Nr² .....

Kraj wywozu .....

Ministerstwo .....

Departament .....

Dot. ....

(wypełnianie nieobowiązkowe)

I. Określenie mięsa

Mięso: .....
(gatunek zwierzęcia)

Rodzaj kawałków .....

Rodzaj opakowania zbiorczego .....

Ilość kawałków lub opakowań .....

Miesiąc(-e) i rok(lata) w stanie zamrożonym .....

Waga netto .....

II. Pochodzenie mięsa

adres(-y) i weterynaryjny(-e) numer(-y) identyfikacji zatwierdzonej(-ych) ubojni.....

.....

adres(-y) i weterynaryjny(-e) numer(-y) identyfikacji zatwierdzonego(-ych) zakładu
(-ów) rozbioru .....

.....

adres(-y) i weterynaryjny(-e) numer(-y) identyfikacji zatwierdzonego(-ych) magazynu

¹ Świeże mięso: zgodnie z dyrektywą, określoną w IV niniejszego świadectwa, oznacza wszystkie nadające się do spożycia przez człowieka części domowego bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt jednokopytnych, które nie zostały poddane procesowi konserwacji; jednakże poddane chłodzeniu i zamrożone mięso jest uznawane za świeże mięso.

² Wypełnianie nieobowiązkowe.

(-ów) .....
.....

III. Miejsce przeznaczenia mięsa

Mięso wysyłane jest z: .....
(miejsce załadunku)
do .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującymi środkami transportu³ .....

nazwa i adres wysyłającego .....

.....

nazwa i adres odbiorcy .....

.....

IV. Zaświadczenie o stanie zdrowia

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że mięso opisane powyżej zostało pozyskane w warunkach produkcji i kontroli, ustanowionych w dyrektywie 64/433/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem i dlatego zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi.

Sporządzono w .....dnia .....

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

---

³ Podać: w przypadku kolejowych wagonów i ciężarówek, numer rejestracyjny; w przypadku samolotów, numer lotu; w przypadku statków, nazwę, i w odpowiednim przypadku także numer kontenera.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 1987 r.

**przynajęca derogację Niderlandom i ustalającę równowężne warunki zdrowotne,
ktęrych naleęży przestrzegęć w odniesieniu do rozbierania świeęego mięęsa**

(87/260/EWG)

KOMISJA WSPęLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiającę Europejskę Wspęlnotę Gospodarcę,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu świeęego mięęsa¹, ostatnio zmienionę dyrektywę 86/587/EWG², w szczegęlności jej art. 13,

a także mając na uwadę, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG i procedurę określonę w jej art. 16 derogacje ust. 45 lit. c) załącznika I mogą zostać przyznane na żędanie kaędemu Państwu Członkowskiemu zapewniającemu podobne gwarancje; derogacje te mają na celu ustalenie warunkęw zdrowotnych, ktęre sę co najmniej równowężne warunkom określonym we wspomnianym Załączniku;

władze Niderlandęw, pismem z dnia 19 grudnia 1986 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG w odniesieniu do rozbierania świeęej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne ustalone jako alternatywne we wnioskowanej derogacji w sprawie rozbierania świeęego mięęsa były co najmniej równowężne warunkom określonym w ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG;

warunki zdrowotne zaproponowane przez Niderlandy sę równowężne warunkom określonym w ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG;

środkie przewidziane w niniejszej decyzji sę zgodne z opinię Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZę DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie naruszając ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG, Niderlandy mogą zezwęlić na rozbieranie świeęej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

¹ Dz.U. nr 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

² Dz.U. nr L 339 z 2.12.1986, str. 26.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI SZCZEGÓLNE ROZBIERANIA TUSZ WOŁOWYCH I WIEPRZOWYCH

1. Tusze pochodzące z rzeźni, po schłodzeniu w chłodniach pracujących w temperaturze powietrza przy wylocie z parowników takiej, aby tusze można było schłodzić do temperatury wewnętrznej 7°C w ciągu 48 godzin dla tusz wołowych i 20 godzin dla tusz wieprzowych, transportuje się do zakładów rozbioru, których temperatura nie przekracza 17°C, znajdujących się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się chłodnie.
2. Przenoszenie mięsa to jedna operacja.
3. Tusze wnosi się do pomieszczeń rozbioru i obiera się je z kości zanim temperatura wewnętrzna osiągnie 7°C, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia czynności uboju dla tusz wołowych i 20 godzin dla tusz wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu chłodzeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu mięso transportuje się do właściwych pomieszczeń chłodniczych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3805/87

z dnia 15 grudnia 1987 r.

zmieniające skróty stosowane dla oznaczenia Grecji w prawodawstwie w sektorze rolnym

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

w Traktacie Akcesyjnym Grecji używa się litery E dla oznaczenia Republiki Greckiej;

w Traktacie Akcesyjnym Hiszpanii i Portugalii używa się liter GR dla oznaczenia Republiki Greckiej;

w celu ujednolicenia skrótów używanych dla oznaczenia Grecji w ustawodawstwie w sektorze rolnym i dla wzmocnienia kulturowego i językowego znaczenia skrótu używanego dla oznaczenia Grecji, litery E i GR powinny się zastąpić literami EL; w ustawodawstwie dotyczącym rolnictwa należy wprowadzić odpowiednie zmiany;

uwzględniając problemy natury administracyjnej związane ze zmianą skrótu dla Grecji w istniejących formularzach przewidzianych w niektórych przepisach, należy dopuścić okres przejściowy sześciu miesięcy dla dokonania koniecznych zmian, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

zadaniem Komisji jest dokonanie, w ramach jej właściwości i przy zastosowaniu uproszczonej procedury, zmiany skrótów w ustawodawstwie w sektorze rolnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenia i dyrektywy wymienione w Załączniku zostają niniejszym zmienione zgodnie określonymi w nim przepisami.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i

---

¹ Dz. U. nr C 288 z 28.10.1987, str. 6.

² Opinia wydana dnia 20 listopada 1987 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

administracyjne niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od jego wejścia w życie.

2. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję o treści tekstów przepisów prawa krajowego określonych w ust. 1.

Artykuł 3

Komisja przyjmuje konieczne zmiany w odniesieniu do ustawodawstwa dotyczącego sektora rolnego, co leży w zakresie jej właściwości.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 1987 r.

W imieniu Rady

L. GAMMELGAARD

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/70 z dnia 20 lipca 1970 r. ustalające wartości procentowe oraz ilości tytoniu skupionego przez agencje interwencyjne oraz wartości procentowe produkcji tytoniu we Wspólnocie, których przekroczenie prowadzi do zastosowania procedury ustanowionej w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 727/70³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1578/86⁴.

W Załączniku pod numerem 25 odmianę „Burley GR” zastępuje się odmianą „Burley EL”, a pod numerem 26 odmianę „Virginia GR” zastępuje się odmianą „Virginia EL”.

2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1505/85 z dnia 23 maja 1985 r. ustalające, dla zbiorów z 1985 r., normy i ceny interwencyjne oraz premie przyznawane nabywcom tytoniu w liściach oraz pochodne ceny interwencyjne na tytoń w belach i jakości referencyjne⁵.

W załącznikach I, II i III pod numerem 25 odmianę „Burley GR” zastępuje się „Burley EL”, a pod numerem 26 odmianę „Virginia GR” zastępuje się odmianą „Virginia EL”.

3. Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu świeżego mięsa⁶, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85⁷.

W załączniku I rozdział X punkt 49 lit. a) skrót „GR” zastępuje się skrótem „EL”.

4. Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego⁸, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85.

W załączniku I rozdział X punkt 44 lit. a) myślnik pierwszy otrzymuje brzmienie:

„- w górnej części, pierwsza litera lub duże litery oznaczające nazwę państwa wysyłki:

B - D - DK - EL - ESP - F - IRL - I - L - NL - P lub UK”.

5. Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego⁹, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85.

W załączniku A rozdział VII punkt 33 lit. a) myślnik pierwszy skrót „E” zastępuje się skrótem „EL”.

---

³ Dz. U. nr 164 z 27.07.1970, str. 35.

⁴ Dz. U. nr L 139 z 24.05.1986, str. 26.

⁵ Dz. U. nr 151 z 10.06.1985, str. 31.

⁶ Dz. U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁷ Dz. U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8.

⁸ Dz. U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁹ Dz. U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 marca 1988 r.

przyznająca derogację Danii i ustalająca równoważne warunki zdrowotne, których należy przestrzegać w odniesieniu do rozbioru świeżego mięsa

(88/235/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 86/587/EWG², w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, każdemu Państwu Członkowskiemu, które udzieli podobnych gwarancji, można przyznać, na jego wniosek, odstępstwo załącznika I ust. 45 lit. c); odstępstwa te mają ustalić warunki zdrowotne, które są przynajmniej równoważne z warunkami określonymi w niniejszym załączniku;

władze Danii, pismem z dnia 29 października 1987 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) w odniesieniu do rozbioru świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne, ustalone jako alternatywne do wnioskowanego odstępstwa w sprawie rozbioru świeżego mięsa były co najmniej równoważne warunkom zawartym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

warunki zdrowotne zaproponowane przez Danię są równoważne warunkom ustanowionym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Bez względu na załącznik I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c), Dania może zezwolić na rozbiór świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

---

¹ Dz. U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

² Dz. U. nr L 339 z 02.12.1986, str. 26.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 1988 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Specjalne warunki rozbioru tusz wołowych i wieprzowych

1. Tusze pochodzące z pomieszczenia ubojowego, po schłodzeniu w zamrażalniach pracujących przy takiej temperaturze powietrza przy wylocie z aparatów wyparnych, aby możliwe było schłodzenie tusz do temperatury wewnętrznej $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$ w ciągu 48 godzin w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz wieprzowych, transportuje się do pomieszczenia rozbioru mięsa, w którym temperatura nie przekracza $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$, znajdującego się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się zamrażalnie.
2. Przenoszenie mięsa odbywa się w trakcie jednej operacji.
3. Tusze wnosi się do pomieszczenia rozbioru mięsa i odłącza się je od kości zanim temperatura wewnętrzna osiągnie $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia uboju w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu zamrożeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu, mięso transportuje się do odpowiednich zamrażalni.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 stycznia 1990 r.

przyznająca derogację Hiszpanii i ustalająca równoważne warunki zdrowotne, których należy przestrzegać w odniesieniu do rozbioru świeżego mięsa

(90/30/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 88/657/EWG², w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, każdemu Państwu Członkowskiemu, które udzieli podobnych gwarancji, można przyznać, na jego wniosek, odstępstwo załącznika I ust. 45 lit. c); derogacje te mają ustalić warunki zdrowotne, które są przynajmniej równoważne z warunkami określonymi we wspomnianym Załączniku;

władze Hiszpanii, pismem z dnia 26 września 1989 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) w odniesieniu do rozbioru świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne, ustalone jako alternatywne we wnioskowanej derogacji w sprawie rozbioru świeżego mięsa były co najmniej równoważne warunkom zawartym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

warunki zdrowotne zaproponowane przez Hiszpanię są równoważne warunkom ustanowionym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez względu na załącznik I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) Hiszpania może zezwolić na rozbiór świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

¹ Dz. U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

² Dz. U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 stycznia 1990 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHERRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Specjalne warunki rozbioru tusz wołowych, owczych i wieprzowych

1. Tusze pochodzące z pomieszczenia ubojowego, po schłodzeniu w zamrażalniach pracujących przy takiej temperaturze powietrza przy wylocie z aparatów wyparnych, aby możliwe było schłodzenie tusz do temperatury wewnętrznej $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$ w ciągu 48 godzin w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych, transportuje się do pomieszczenia rozbioru mięsa, w którym temperatura nie przekracza $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$, znajdującego się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się zamrażalnie.
2. Przenoszenie mięsa odbywa się w trakcie jednej operacji.
3. Tusze wnosi się do pomieszczenia rozbioru mięsa i odłącza się je od kości zanim temperatura wewnętrzna osiągnie $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia uboju w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu zamrożeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu, mięso transportuje się do odpowiednich zamrażalni.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 stycznia 1990 r.

przyznająca derogację Francji i ustalająca równoważne warunki zdrowotne, których należy przestrzegać w odniesieniu do rozbioru świeżego mięsa

(90/31/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 88/657/EWG², w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, każdemu Państwu Członkowskiemu, które udzieli podobnych gwarancji, można przyznać, na jego wniosek, derogację załącznika I ust. 45 lit. c); derogacje te mają ustalić warunki zdrowotne, które są przynajmniej równoważne z warunkami określonymi we wspomnianym Załączniku;

władze Francji, pismem z dnia 18 stycznia 1989 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) w odniesieniu do rozbioru świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne, ustalone jako alternatywne we wnioskowanej derogacji w sprawie rozbioru świeżego mięsa były co najmniej równoważne warunkom zawartym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

warunki zdrowotne zaproponowane przez Francję są równoważne warunkom ustanowionym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez względu na załącznik I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) Francja może zezwolić na rozbiór świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

¹ Dz. U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

² Dz. U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 stycznia 1990 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Specjalne warunki rozbioru tusz wołowych, owczych i wieprzowych

1. Tusze pochodzące z pomieszczenia ubojowego, po schłodzeniu w zamrażalniach pracujących przy takiej temperaturze powietrza przy wylocie z aparatów wyparnych, aby możliwe było schłodzenie tusz do temperatury wewnętrznej $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$ w ciągu 48 godzin w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych, transportuje się do pomieszczenia rozbioru mięsa, w którym temperatura nie przekracza $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$, znajdującego się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się zamrażalnie.
2. Przenoszenie mięsa odbywa się w trakcie jednej operacji.
3. Tusze wnosi się do pomieszczenia rozbioru mięsa i odłącza się je od kości zanim temperatura wewnętrzna osiągnie $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia uboju w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu zamrożeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu, mięso transportuje się do odpowiednich zamrażalni.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 września 1990 r.

przyznająca derogację Włochom i ustalająca równoważne warunki zdrowotne, których należy przestrzegać w odniesieniu do rozbioru świeżego mięsa

(90/469/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 89/662/EWG², w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, każdemu Państwu Członkowskiemu, które udzieli podobnych gwarancji, można przyznać, na jego wniosek, derogację załącznika I ust. 45 lit. c); derogacje te mają ustalić warunki zdrowotne, które są przynajmniej równoważne z warunkami określonymi we wspomnianym Załączniku;

władze Włoch, za pośrednictwem teleksu z dnia 20 kwietnia 1990 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c) w odniesieniu do rozbioru świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne, ustalone jako alternatywne we wnioskowanej derogacji w sprawie rozbięcia świeżego mięsa były co najmniej równoważne warunkom zawartym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

warunki zdrowotne zaproponowane przez Włochy są równoważne warunkom ustalonym w załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c);

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez względu na załącznik I do dyrektywy 64/433/EWG ust. 45 lit. c), Włochy mogą zezwolić na rozbiór świeżej wołowiny, baraniny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

¹ Dz. U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

² Dz. U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 września 1990 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SPECJALNE WARUNKI ROZBIORU TUSZ WOŁOWYCH, OWCZYCH I WIEPRZOWYCH

1. Tusze pochodzące z pomieszczenia ubojowego, po schłodzeniu w zamrażalniach pracujących przy takiej temperaturze powietrza przy wylocie z aparatów wyparnych, aby możliwe było schłodzenie tusz do temperatury wewnętrznej $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$ w ciągu 48 godzin w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych, transportuje się do pomieszczenia rozbioru mięsa, w którym temperatura nie przekracza $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$, znajdującego się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się zamrażalnie.
2. Przenoszenie mięsa odbywa się w trakcie jednej operacji.
3. Tusze wnosi się do pomieszczenia rozbioru mięsa i odłącza się je od kości zanim temperatura wewnętrzna osiągnie $+7\text{ }^{\circ}\text{C}$, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia uboju w przypadku tusz wołowych i w ciągu 20 godzin w przypadku tusz owczych i wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu zamrożeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu, mięso transportuje się do odpowiednich zamrażalni.

DYREKTYWA RADY

z dnia 29 lipca 1991 r.

zmieniająca i ujednolicająca dyrektywę 64/433/EWG dotyczącą problemów sanitarnych wpływających na handel świeżym mięsem we Wspólnocie w celu rozszerzenia jej stosowania na produkcję i wprowadzanie na rynek świeżego mięsa

(91/497/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięso zwierząt z gatunków bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz mięso zwierząt domowych jednokopytnych jest wpisane do wykazu produktów w załączniku II do Traktatu; produkcja i handel świeżym mięsem stanowią ważne źródło dochodu dla części rolników;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia wydajności, zasady zdrowia publicznego dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek muszą zostać ustanowione na szczeblu wspólnotowym;

Wspólnota musi podjąć środki przeznaczone do ustanowienia rynku wewnętrznego w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r.;

dyrektywa 64/433/EWG⁴ ustanowiła warunki sanitarne, których przestrzeganie wymagane jest w handlu wewnątrzspółnotowym mięsem zwierząt z gatunków bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz mięsem zwierząt domowych jednokopytnych;

dyrektywa 89/662/EWG⁵, ustanowiła zasady kontroli, jakie mają zostać zastosowane w celu urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, w szczególności zniesienie kontroli weterynaryjnych

---

¹ Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 8 oraz wniosek przekazany dnia 10 listopada 1983 r. (nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. nr C 183 z 15.07.1991.

³ Dz.U. nr C 332 z 31.12.1990, str. 53.

⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/662/EWG (Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13).

⁵ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 90/674/EWG (Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1).

na granicach między Państwami Członkowskimi;

biorąc po uwagę zniesienie tych kontroli i wprowadzenie bardziej rygorystycznych gwarancji dotyczących pochodzenia, w przypadku gdy nie będzie już możliwe rozróżnianie produktów przeznaczonych na rynek krajowy od produktów, które mają zostać wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim, wymogi dyrektywy 64/433/EWG powinny zostać przyjęte i rozszerzone na całą produkcję mięsa;

w tym celu konieczne jest zharmonizowanie warunków pozwalających na uznanie niektórych rodzajów mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi;

dyrektywa 64/433/EWG była wielokrotnie i w sposób zasadniczy zmieniana; do celów przejrzystości dyrektywa ta powinna zostać ujednoczona;

konieczne jest dostosowanie odniesień w dyrektywie Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r., w sprawie problemów sanitarnych i inspekcji weterynaryjnej podczas przywozu bydła i trzody chlewnej oraz owiec, kóz i świeżego mięsa lub produktów mięsnych z państw trzecich⁶, w świetle ujednoczenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 64/433/EWG otrzymuje brzmienie zgodne z tekstem załączonym do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W dyrektywie 72/462/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 tiret trzecie wyrazy w nawiasach otrzymują brzmienie:

„(włącznie z gatunkami *Bubalus bubalis* i *Bison bison*)”;

2) w art. 4 lit. c):

a) w akapicie drugim:

- „13” zastępuje się „14”,
- skreśla się „24”,
- „41 (C) zastępuje się „42 (A) 2”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Według tej samej procedury, można wymagać szczególnych gwarancji, jeśli

---

⁶ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/69/EWG (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 37).

chodzi o jakość wody pitnej używanej przez zakład i o nadzór medyczny nad personelem przydzielonym do pracy i do operowania świeżym mięsem.”

3. W art. 17:

a) ust. 2:

- w lit. b) „rozdział V” zastępuje się „rozdział VI”,
- w lit. c) „rozdział VI” zastępuje się „rozdział VII”,
- w lit. d) „rozdział VII” zastępuje się „rozdział VIII”,
- w lit. e) „rozdział X” zastępuje się „rozdział XI” a „rozdział XIII” zastępuje się „rozdział XIV”,
- w lit. g) „rozdział XIV” zastępuje się „rozdział XV”;

b) ust. 3:

- „rozdział XIII” zastępuje się „rozdział XIV”.

4. W art. 18:

a) ust. 1 lit. b):

- (i) „rozdział VIII” zastępuje się „rozdział IX”;
- (ii) „rozdział IX” zastępuje się „rozdział X”;
- (iii) „rozdział XI” zastępuje się „rozdział XII”;

b) ust. 3:

- „rozdział VIII ust. 45 lit. d)” zastępuje się „rozdział IX ust. 46”;

5. W art. 20 lit. d) „rozdział X ust. 57” zastępuje się „rozdział XI ust. 58”.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 1 stycznia 1993 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

W przypadku przyjęcia przez Państwa Członkowskie tych środków, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 1991 r.

W imieniu Rady

H. VAN DEN BROEK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DYREKTYWA RADY 64/433/EWG

z dnia 26 czerwca 1964 r.

w sprawie warunków sanitarnych produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wołowego i cielęcego¹, rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku w mięsa wieprzowego² oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 3013/89 z dnia 25 września 1989 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i mięsa koziego³ ustanowiły podstawę swobodnego przepływu mięsa wołowego i cielęcego, mięsa wieprzowego, mięsa baraniego i mięsa koziego;

tak długo jak przeszkodą w handlu wewnątrzspółnotowym będą różnice istniejące między wymogami sanitarnymi dotyczącymi mięsa w Państwach Członkowskich, wprowadzenie w życie wspomnianych regulacji nie przyniesie rezultatów;

w celu pozbycia się tych różnic, należy doprowadzić do zbliżenia przepisów weterynaryjnych Państw Członkowskich do powyższych przepisów;

przedmiotem zbliżenia powinna być, w szczególności, standaryzacja wymogów sanitarnych dotyczących mięsa w rzeźniach i pomieszczeniach rozbioru mięsa, a także podczas składowania i transportu; należy wprowadzić system zatwierdzania rzeźni i zakładów rozbioru mięsa, które spełniają wymogi sanitarne ustanowione niniejszą dyrektywą oraz wspólnotową procedurę inspekcji w celu zapewnienia przestrzegania warunków takiego zatwierdzenia; należy również ustanowić przepisy dotyczące zatwierdzania chłodni

---

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3577/90 (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 23).

² Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1249/89 (Dz.U. nr L 129 z 11.05.1989, str. 12).

³ Dz.U. nr L 289 z 7.10.1989, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3577/90 (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 23).

składowych;

zakłady o małej mocy produkcyjnej powinny być zatwierdzane według uproszczonych kryteriów dotyczących struktury i infrastruktury, jednak z zachowaniem zasad higieny ustanowionych niniejszą dyrektywą;

oznakowanie sanitarne mięsa i zatwierdzenie dokumentu przewozowego przez urzędowego lekarza weterynarii zakładu pochodzenia jest najlepszą formą zapewnienia właściwych władz w miejscu przeznaczenia, iż przesyłka mięsa jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia powinno zostać utrzymane w mocy do celów stwierdzenia przeznaczenia danego mięsa;

reguły, zasady i środki ochronne wprowadzone dyrektywą Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴, powinny niniejszym być stosowane;

w kontekście handlu między Państwami Członkowskimi, zasady ustanowione dyrektywą Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w celu urzeczywistniania rynku wewnętrznego⁵, także powinny być stosowane;

należy powierzyć Komisji zadanie przyjęcia niektórych środków w celu wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy; w tym celu należy ustanowić procedury wprowadzające co oznacza, że należy w tym celu zatwierdzić procedury ustanawiające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy sanitarne dla produkcji i wprowadzania do obrotu świeżego mięsa przeznaczonego do spożycia przez ludzi pochodzącego od zwierząt domowych następujących gatunków: bydło (włącznie z gatunkami *Bubalus bubalis* i *Bison bison*), trzoda chlewna, owce i kozy oraz domowe zwierzęta jednokopytne.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do rozbioru i składowania świeżego mięsa w sklepach sprzedaży detalicznej lub w pomieszczeniach przylegających do miejsc sprzedaży, gdzie dokonuje się rozbioru i składowania wyłącznie w celu bezpośredniej sprzedaży konsumentowi na miejscu.
3. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez naruszenia szczególnych przepisów wspólnotowych dotyczących mięsa mielonego.
4. Niniejsza dyrektywa nie narusza jakichkolwiek ograniczeń nałożonych, zgodnie z postanowieniami ogólnymi Traktatu, na sprzedaż detaliczną mięsa jednokopytnych.

---

⁴ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 90/675/EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „mięso” oznacza wszystkie części domowego bydła (włącznie z gatunkami *Bubalus bubalis* i *Bison bison*), trzody chlewnej, owiec, kóz oraz zwierząt jednokopytnych, które są zdatne do spożycia przez ludzi;
- b) „świeże mięso” oznacza mięso, łącznie z mięsem zapakowanym próżniowo albo w zmodyfikowanej atmosferze, które nie zostało poddane obróbce technologicznej zapewniającej przedłużenie okresu przechowywania, innej niż schłodzenie;
- c) „mięso mechanicznie oddzielone” oznacza mięso oddzielane mechanicznie od kości grubych, za wyjątkiem kości głowy, zakończeń kończyn poniżej stawów napiętkowych i skokowych, a także kręgów guzicznych, w przypadku trzody chlewnej, oraz przeznaczone dla zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 6 dyrektywy 77/99/EWG⁶;
- c) „tusza” oznacza cały korpus zwierzęcia po uboju, odkrwawieniu, wypatroszeniu, oddzieleniu kończyn w nadgarstkach i stępach, oddzieleniu głowy, ogona i wymion oraz dodatkowo, w przypadku bydła, owiec, kóz i jednokopytnych, po oskórowaniu. Jednakże, w przypadku trzody chlewnej można odstąpić od oddzielenia kończyn w nadgarstkach i stępach oraz oddzielenia głowy, jeżeli mięso przeznaczone jest do obróbki zgodnie z dyrektywą 77/99/EWG;
- e) „podroby” oznacza świeże mięso, poza mięsem tuszy, określonym w lit. d), nawet jeśli pozostaje w sposób naturalny połączone z tuszą;
- f) „wnętrzości” oznacza podroby z klatki piersiowej, jamy brzusznej i jamy miednicy, włączając tchawicę i przełyk;
- g) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe władze centralne Państwa Członkowskiego;
- h) „kraj wywozu” oznacza Państwo Członkowskie, z którego wysłane jest świeże mięso;
- i) „kraj przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie, do którego wysłane jest świeże mięso z innego Państwa Członkowskiego;
- j) „środek transportu” oznacza zarezerwowane do załadunku części pojazdów mechanicznych, pojazdów szynowych, samolotów oraz ładownie statków lub kontenery do transportu lądowego, morskiego lub powietrznego;
- k) „zakład” oznacza zatwierdzoną rzeźnię, zatwierdzony zakład rozbioru, zatwierdzoną chłodnię składową lub jednostka łącząca kilka takich zakładów;
- l) „opakowanie jednostkowe” oznacza ochronę świeżego mięsa poprzez użycie

---

⁶ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/662/EWG (Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13).

pierwotnego opakowania lub pierwotnego pojemnika w bezpośrednim kontakcie ze świeżym mięsem oraz samo pierwotne opakowanie lub sam pierwotny pojemnik;

- m) „opakowanie” oznacza umieszczenie opakowanego świeżego mięsa w drugim pojemniku oraz sam ten pojemnik;
- n) „ubój z konieczności” oznacza każdy ubój zarządzony przez lekarza weterynarii w następstwie wypadku lub poważnych zaburzeń fizjologicznych i funkcjonalnych. Ubój z konieczności ma miejsce poza rzeźnią, gdy lekarz weterynarii uważa, że transport zwierzęcia byłby niemożliwy lub narażałby zwierzę na niepotrzebne cierpienie.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że:

A. tusze, półtusze, półtusze podzielone na nie więcej niż trzy części, oraz ćwierci:

- a) zostały pozyskane w rzeźni spełniającej warunki określone w rozdziałach I i II załącznika I oraz zatwierdzonej i nadzorowanej zgodnie z art. 10 lub w rzeźni zatwierdzonej w sposób szczególny zgodnie z art. 4;
- b) pochodzą ze zwierzęcia rzeźnego, poddanego badaniu przedubojowemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z rozdziałem VI załącznika I i zostały uznane, w wyniku tego badania, za nadające się do uboju zgodnie z celami niniejszej dyrektywy;
- c) zostały poddane obróbce w należytych warunkach sanitarnych zgodnie z rozdziałami V i VII załącznika I;
- d) zostały poddane badaniu poubojowemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z rozdziałem III załącznika I i nie wykazywały żadnych zmian oprócz uszkodzeń pourazowych, powstałych krótko przed ubojem lub zlokalizowanych anomalii rozwojowych lub zmian, pod warunkiem stwierdzenia, w razie potrzeby na podstawie odpowiednich badań laboratoryjnych, że uszkodzenia te, anomalie rozwojowe lub zmiany nie kwalifikują tuszy i podrobów jako niezdatnych do spożycia przez ludzi i nie powodują niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego;
- e) noszą znak zdrowotności zgodnie z rozdziałem XI załącznika I;
- f) w czasie transportu towarzyszy im:
  - (i) do dnia 30 czerwca 1993 r. świadectwo zdrowia wydane przez urzędowego lekarza weterynarii w momencie załadunku, które musi odpowiadać co do formy i zawartości wzorowi zamieszczonemu w załączniku V oraz wystawione w języku urzędowym lub w językach urzędowych co najmniej kraju przeznaczenia. Musi ono składać się z pojedynczej strony;
  - (ii) od dnia 1 lipca 1993 r. dodatkowy dokument handlowy zatwierdzony przez urzędowego lekarza weterynarii. Dokument ten musi:

- w uzupełnieniu do danych przewidzianych w rozdziale X pkt 50 załącznika I, zawierających w przypadku mięsa mrożonego miesiąc i rok zamrożenia, nosić numer kodu pozwalający na ustalenie tożsamości urzędowego lekarza weterynarii,
  - być zachowany przez odbiorcę przez co najmniej jeden rok, tak by mógł być przedstawiony na żądanie właściwych władz;
- (iii) świadectwo zdrowia, zgodnie z rozdziałem XI załącznika I, w przypadku mięsa z rzeźni położonej w regionie lub obszarze poddanym ograniczeniom lub mięsa wysyłanego do innego Państwa Członkowskiego, po transzycie przez państwo trzecie w zaplombowanej ciężarówce.

Szczegółowe zasady stosowania (ii), w szczególności dotyczące nadawania numerów kodu i tworzenia jednego lub więcej wykazów pozwalających na ustalenie tożsamości urzędowych lekarzy weterynarii, przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16;

- g) składowane są zgodnie z rozdziałem XIV załącznika I po badaniu poubojowym w należytych warunkach sanitarnych, w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 10 i nadzorowanych zgodnie z rozdziałem X załącznika I;
  - h) transportowane są w należytych warunkach sanitarnych zgodnie z rozdziałem XV załącznika I;
- B. części lub kawałki mniejsze od tych, określonych w sekcji A lub mięso bez kości:
- a) zostały pozbawione kości lub pokrojone w zakładzie rozbioru spełniającym warunki ustanowione w rozdziałach I i III załącznika I, zatwierdzonym i nadzorowanym zgodnie z art. 10;
  - b) zostały pozbawione kości lub pokrojone i pozyskane zgodnie z rozdziałem IX załącznika I i pochodzą:
    - ze świeżego mięsa spełniającego wymogi określone w sekcji A, za wyjątkiem określonych w lit. h), i transportowanego zgodnie z rozdziałem XV załącznika I, lub
    - ze świeżego mięsa przywożonego z państw trzecich zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG;
  - c) były składowane w warunkach zgodnych z rozdziałem XIV załącznika I w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 10 i nadzorowanych zgodnie z rozdziałem X załącznika I;
  - d) zostały poddane badaniu przez urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z rozdziałem X załącznika I;
  - e) spełniają wymogi opakowania jednostkowego i opakowania ustanowione w

rozdziale XII załącznika I;

- f) spełniają wymogi określone w sekcji A lit. c), e), f) i h);
- C. podroby pochodzą z zatwierdzonej rzeźni lub zatwierdzonego zakładu rozbioru. Całe podroby muszą odpowiadać wymogom określonym w sekcjach A i B. Podroby pokrojone w plastry muszą odpowiadać wymogom określonym w sekcji B.

Podroby nie mogą być pokrojone w plastry, z wyjątkiem wątrób zwierząt gatunków bydła, w przypadku gdy wątroby te zostały pokrojone w plastry w zatwierdzonym zakładzie rozbioru. O rozszerzeniu tego odstępstwa na wątroby zwierząt innych gatunków może zdecydować Rada stanowiąc kwalifikowaną większość głosów, na wniosek Komisji;

- D. świeże mięso, które było składowane, zgodnie z niniejszą dyrektywą, w chłodni składowej zatwierdzonej przez Państwo Członkowskie i które od tego czasu nie było poddawane jakiegokolwiek przetwarzaniu, za wyjątkiem czynności związanych ze składowaniem:
- a) spełnia wymogi określone w sekcji A lit. c), e), g) i h) oraz w sekcjach B i C lub jest świeżym mięsem przywiezionym z państw trzecich zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG;
- b) w czasie transportu do miejsca przeznaczenia towarzyszy mu dodatkowy dokument handlowy lub świadectwo określone w sekcji A lit. f).

W przypadku, gdy mięsu ma towarzyszyć świadectwo, dokument ten wystawia urzędowy lekarz weterynarii na podstawie świadectw zdrowia dołączonych do przesyłki świeżego mięsa w czasie przyjmowania do składowania oraz, w przypadku przywozu, zawiera ono wskazanie pochodzenia świeżego mięsa;

- E. świeże mięso, wyprodukowane zgodnie z niniejszą dyrektywą, które było składowane w chłodni składowej państwa trzeciego, zatwierdzonej zgodnie z dyrektywą 72/462/EWG⁷, pod dozorem celnym i które od tego czasu nie było poddawane jakiegokolwiek przetwarzaniu, za wyjątkiem czynności związanych ze składowaniem:
- a) spełnia wymogi, określone w sekcjach A, B i C;
- b) spełnia szczególne gwarancje dotyczące badania i certyfikacji zgodności z wymogów składowania i transportu;
- c) towarzyszy mu świadectwo zgodne ze wzorem, jaki ma zostać opracowany na podstawie procedury ustanowionej w art. 16.

Szczególne gwarancje dotyczące badania i certyfikacji zgodności z wymogami dotyczącymi składowania i transportu oraz wydawanie świadectwa, przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

---

⁷ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/69/EWG (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 37).

2. Jednakże, bez uszczerbku dla wspólnotowych wymogów sanitarnych zwierząt, ust. 1 nie stosuje się do:

- a) świeżego mięsa przeznaczonego do wykorzystania innego niż spożycie przez ludzi;
- b) świeżego mięsa przeznaczonego na wystawy, do specjalnych badań lub analiz, pod warunkiem, że kontrola urzędowa pozwala zapewnić, że mięso to nie zostanie wykorzystane do spożycia przez ludzi i że po zakończeniu wystawy lub po wykonaniu specjalnych badań lub analiz, mięso to, z wyjątkiem ilości wykorzystanych do celów analiz, zostanie zniszczone;
- c) świeżego mięsa przeznaczonego wyłącznie do zaopatrzenia organizacji międzynarodowych.

Artykuł 4

A. Państwa Członkowskie zapewniają by od dnia 1 stycznia 1993 r. rzeźnie, które wykonują swą działalność w dniu 31 grudnia 1991 r. i które przerabiają nie więcej niż 12 sztuk inwentarza żywego⁸ na tydzień, przy maksymalnym przerobie 600 sztuk dużych na rok, podlegają następującym wymogom jeżeli nie spełniają wymogów określonych w załączniku I:

1. Muszą zostać objęte specjalną rejestracją weterynaryjną i być zaopatrzone w numer identyfikacyjny związany z lokalną jednostką nadzoru.

W celu zatwierdzenia przez właściwe władze krajowe:

- a) zakład musi spełniać warunki zatwierdzenia ustanowione w załączniku II;
- b) prowadzący rzeźnię, właściciel lub jego przedstawiciel, musi prowadzić rejestr:
  - zwierząt przyjmowanych do zakładu oraz opuszczających zakład produktów uboju,
  - przeprowadzanych kontroli,
  - wyników tych kontroli.

Informacje te zostają przekazane właściwym władzom na ich żądanie;

- c) rzeźnia musi zawiadamiać służbę weterynaryjną o godzinie uboju, liczbie i pochodzeniu zwierząt w celu umożliwienia jej przeprowadzenia badania przedubojowego, zgodnie z rozdziałem VI załącznika I, w gospodarstwie lub bezpośrednio przed ubojem;

---

⁸ Bydło i jednokopytne: 1,0 sztuk dużych.
Trzoda chlewna: 0,33 sztuk dużych.
Owce: 0,15 sztuk dużych.

- d) urzędowy lekarz weterynarii lub jego pomocnik musi być obecny w czasie uboju w celu zapewnienia zgodności z zasadami higieny ustanowionymi w rozdziałach V, VII i VIII załącznika I.

W przypadku, gdy urzędowy lekarz weterynarii nie może być obecny w czasie uboju, mięso może opuścić zakład dopiero po przeprowadzeniu przez urzędowego lekarza weterynarii inspekcji poubojowej, która musi odbyć się w dniu uboju;

- e) właściwe władze muszą nadzorować sieć dystrybucji mięsa pochodzącego z zakładu oraz właściwe oznakowanie produktów uznanych za niezdatne do spożycia, jak również ich następne miejsce przeznaczenia i wykorzystanie.

Państwa Członkowskie opracowują wykaz zakładów korzystających z takich odstępstw i przekazują go, łącznie z późniejszymi zmianami, do Komisji;

- f) właściwe władze muszą zapewnić, że świeże mięso pochodzące z zakładów określonych w lit. e) zostało oznakowane stemplami zatwierdzonymi do tego celu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i zawierającymi informację o okręgu administracyjnym jednostki sanitarnej, której podlega zakład.

- 2. Odstępstwa mogą być przyznawane przez właściwe władze zgodnie z załącznikiem II w przypadku zakładów rozbioru, które nie są usytuowane na terenie zatwierdzonego zakładu i które produkują nie więcej niż trzy tony na tydzień.

Przepisów rozdziałów VII i IX oraz pkt. 48 rozdziału X załącznika I nie stosuje się do operacji składowania i rozbioru w zakładach określonych w akapicie pierwszym.

- 3. Mięso, które zostało uznane za spełniające wymogi higieny i wymogi inspekcji sanitarnej, ustanowione niniejszą dyrektywą, musi być oznakowane stemplem zawierającym informację o okręgu administracyjnym jednostki sanitarnej, której podlega zakład pochodzenia. Wzór tego stempla jest ustalany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.
- 4. Mięso z zakładów, określonych w niniejszym artykule, musi:
  - (i) być zarezerwowane do sprzedaży bezpośredniej na rynku lokalnym, w stanie świeżym lub po przerobieniu, do sprzedaży detalistom lub konsumentom, bez wcześniejszego pakowania lub pakownia w opakowania jednostkowe;
  - (ii) być transportowane z zakładu do odbiorcy w higienicznych warunkach transportu.

- B. Jeżeli jest to konieczne, nowe zakłady mogą, na zasadzie odstępstwa od wymogów struktury i infrastruktury załącznika I do niniejszej dyrektywy, zostać zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, pod warunkiem, że spełnione są warunki

wymienione w sekcji A.

- C. Biegli lekarze weterynarii Komisji mogą, wraz z właściwymi władzami krajowymi i w zakresie w jakim to konieczne do jednolitego stosowania niniejszego artykułu, przeprowadzać kontrole na miejscu na reprezentatywnej liczbie zakładów korzystających z warunków ustanowionych w niniejszym artykule.
- D. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.
- E. Rada, przed dniem 1 stycznia 1998 r., dokonuje przeglądu przepisów niniejszego artykułu na podstawie sprawozdania Komisji.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że urzędowy lekarz weterynarii uznaje za niezdatne do spożycia przez ludzi:

a) mięso dla zwierząt:

(i) u których, bez uszczerbku dla chorób wyszczególnionych w załączniku C do dyrektywy 90/425/EWG⁹, została stwierdzona jedna z następujących chorób:

- ogólna actinobaciloza lub promienica,
- węglik,
- uogólniona gruźlica,
- uogólnione zapalenie węzłów chłonnych,
- nosacizna,
- wścieklizna,
- tężec,
- ostra salmonelloza,
- ostra brucelloza,
- różyczka świń,
- botulizm,
- posocznica, ropnica, toksemia lub wiremia;

---

⁹ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/174/EWG (Dz.U. nr L 85 z 5.04.1991, str. 37).

- (ii) które posiadają ostre zmiany chorobowe odoskrzelowego zapalenia płuc, zapalenia opłucnej, zapalenia otrzewnej, zapalenia macicy, zapalenia sutka, zapalenia stawu, zapalenia osierdza, nieżytu jelit lub zapalenia mózgu i rdzenia oraz opon potwierdzone przez szczegółową inspekcję, uzupełnioną o ile to możliwe badaniem bakteriologicznym i badaniem na obecność pozostałości substancji o działaniu farmakologicznym.

Jednakże, w przypadku gdy wyniki tych specjalnych badań są korzystne, tusze zostają uznane za zdatne do spożycia przez ludzi po usunięciu części niezdatnych do spożycia;

- (iii) dotkniętych następującymi chorobami pasożytniczymi: uogólniona sarkocystoza, uogólniona wągryca, włośnica;
- (iv) martwych, narodzonych w martwym stanie lub nienarodzonych;
- (v) ubitych zbyt młodo i których mięso jest obrzęknięte;
- (vi) wykazujących objawy wyraźnego wychudzenia lub zaawansowanej anemii;
- (vii) wykazujących liczne guzy, ropnie lub poważne rany w różnych miejscach tuszy lub narządów wewnętrznych;

b) mięso zwierząt:

- (i) które zareagowały dodatnio lub wątpliwie na tuberkulinę i w przypadku których badanie wykonane zgodnie z rozdziałem pkt 41 (G) VIII załącznika I pozwoliło ujawnić zmiany gruźlicze zlokalizowane w niektórych narządach lub w niektórych miejscach tuszy.

Jednakże, jeśli zmiana gruźlicza została stwierdzona w węzłach tylko jednego narządu lub tylko jednej części tuszy, tylko narząd zaatakowany lub zaatakowana część tuszy oraz węzły chłonne z nimi związane zostają uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi;

- (ii) które zareagowały dodatnio lub wątpliwie na brucelozę, potwierdzoną przez zmiany sygnalizujące ostrą infekcję.

Nawet jeżeli żadna z takich zmian nie została stwierdzona, wymiona, układ rozrodczy i krew muszą jednak zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi;

- c) - części tusz wykazujące znaczne oznaki wylewów surowicznych lub krwotocznych, zlokalizowane ropnie lub zlokalizowane zanieczyszczenia,
  - podroby i wnętrzności wykazujące zmiany patologiczne pochodzenia zakaźnego, pasożytniczego lub urazowego;
- d) mięso:
  - które jest zaparzone,
  - wykazujące poważne anomalie w zakresie barwy, zapachu, konsystencji lub smaku;
- e) w przypadku gdy urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi, że tusza lub podroby są dotknięte serowatym zapaleniem węzłów chłonnych lub jakimkolwiek innym schorzeniem ropnym, bez oznak uogólnienia tego schorzenia lub powiązania z wychudzeniem:
  - (i) każdy narząd i odpowiadający mu węzeł chłonny, jeśli dolegliwość opisana wyżej jest obecna na powierzchni lub wewnątrz tego narządu lub węzła chłonnego;
  - (ii) w każdym wypadku, do którego nie stosuje się (i), zmiana i wszystkie miejsca wokół, które urzędowy lekarz weterynarii uzna za konieczne do zatrzymania, uwzględniając wiek i stopień zaawansowania zmiany, biorąc pod uwagę, że zmiana stara, solidnie zasklepiona, może być uważana za nieaktywną;
- f) mięso pochodzące z wycięcia okolicy klucia;
- g) w przypadku gdy urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi, że cała tusza lub jakakolwiek część tuszy lub któryś z podrobów są dotknięte chorobą lub dolegliwością inną niż wymienione w poprzednich punktach, cała tusza i podroby lub część tuszy lub podrobów, które, może on uznać za właściwe;
- h) tusze, których podroby nie zostały poddane badaniu poubojowemu;
- i) krew zwierzęcia, którego mięso zostało uznane za niezdatne do spożycia, zgodnie z poprzednimi punktami, a także krew zarażona zawartością żołądka lub jakąkolwiek inną substancją;
- j) mięso pochodzące od zwierząt, którym zostały podane:
  - (i) substancje zakazane na mocy dyrektyw 81/602/EWG¹⁰ i 88/146/EWG¹¹;
  - (ii) substancje, które mogą uczynić mięso niebezpiecznym lub szkodliwym dla zdrowia ludzkiego i w stosunku do którego zostanie podjęta decyzja zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu

---

¹⁰ Dz.U. nr L 222 z 7.08.1981, str. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 85/358/EWG (Dz.U. nr L 191 z 23.07.1985, str. 46).

¹¹ Dz.U. nr L 70 z 16.03.1988, str. 16.

Weterynaryjnego;

- (iii) środki zmiękczające mięso;
  - k) mięso zawierające pozostałości substancji dozwolonych zgodnie z wyjątkami przewidzianymi w art. 4 dyrektywy 81/602/EWG oraz w art. 2 i 7 dyrektywy 88/146/EWG, pozostałości produktów leczniczych, antybiotyków, pestycydów lub innych substancji szkodliwych lub mogących uczynić spożycie świeżego mięsa niebezpiecznym lub szkodliwym dla zdrowia ludzkiego, jeżeli pozostałości te przekraczają dozwolony poziom ustanowiony przez zasady wspólnotowe;
  - l) mięso zakażone lub zmienione w stopniu, jaki zostanie określony procedurą ustanowioną w art. 16 po uzyskaniu opinii Komitetu Naukowo - Weterynaryjnego;
  - m) wątroba i nerki zwierząt starszych niż dwuletnie, pochodzących z regionów, w których wykonanie planów zgodnie z art. 4 dyrektywy 86/469/EWG¹², pozwoliło stwierdzić uogólnioną obecność metali ciężkich w środowisku naturalnym;
  - n) mięso, które bez uszczerbku dla rozporządzeń wspólnotowych stosowanych w dziedzinie jonizacji, zostało poddane promieniowaniu jonizującemu lub ultrafioletowemu;
  - o) mięso wydające silny zapach płciowy.
2. Uzupełnienia lub zmiany ust. 1 mogą zostać przyjęte, w szczególności w odniesieniu do gruźlicy, brucelozy i salmonellozy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że:
- a) bez uszczerbku dla przypadków określonych w art. 5 ust. 1 lit. a) (iii) i ust. 2 świeże mięso wieprzowe i końskie, określone w art. 3, jeżeli nie zostało poddane badaniu na obecność włośnicy zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 77/96/EWG¹³, zostaje poddane obróbce zimnem, zgodnie z załącznikiem IV do tej dyrektywy;
  - b) mięso:
    - (i) knurów używanych w celach hodowlanych;
    - (ii) wnętrów oraz świń dotkniętych obojnactwem;
    - (iii) bez uszczerbku dla przypadków określonych w art. 5 ust. 1 lit. o) niekastrowanych knurów o wadze tuszy przekraczającej 80 kg, poza przypadkami, gdy zakład jest w stanie zagwarantować, za pomocą metody

¹² Dz.U. nr L 275 z 26.09.1986, str. 36.

¹³ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 89/321/EWG (Dz.U. nr L 133 z 17.05.1989, str. 33).

uznanej w procedurze ustanowionej w art. 16, lub przy braku takiej metody, za pomocą metody uznanej przez właściwe władze, że tusze wydające silny zapach płciowy mogą być wykryte,

nosi specjalny znak określony przez decyzję 84/371/EWG¹⁴ i poddane obróbce cieplnej zgodnie z dyrektywą 77/99/EWG;

- c) mięso oddzielone mechanicznie zostało poddane obróbce cieplnej zgodnie z dyrektywą 77/99/EWG;
- d) po usunięciu części niezdatnych do spożycia, świeże mięso i podroby pochodzące od zwierząt wykazujących nieuogólnione zakażenie *Cysticercus bovis* lub *Cysticercus celluloseae* zostaje poddane obróbce zimnem przy wykorzystaniu metody uznanej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16;
- e) zwierzęta, które były przedmiotem specjalnego uboju z konieczności mogą być uznane za zdatne do spożycia przez ludzi tylko na rynku lokalnym i tylko w przypadku, gdy spełnione zostały następujące warunki:
  - gospodarstwo, z którego pochodzą, nie jest objęte ograniczeniami polityki sanitarnej,
  - przed ubojem zwierzę zostało poddane badaniu przedubojowemu przez lekarza weterynarii zgodnie z art. 3 ust. 1 (A) lit. b),
  - zwierzę zostało ubite po oszołomieniu, wykrwawione i możliwie wypatroszone na miejscu; lekarz weterynarii może w szczególnych przypadkach odstąpić od oszołomienia i zezwolić na ubój za pomocą odstrzału,
  - zwierzę ubite i wykrwawione jest transportowane, tak szybko jak to możliwe po uboju, w należytych warunkach sanitarnych, do rzeźni zatwierdzonej zgodnie z niniejszą dyrektywą. W przypadku gdy ubite zwierzę nie może być dostarczone do takiej rzeźni w ciągu godziny, musi być przewożone w pojemniku lub takim środkiem transportu, w którym temperatura otoczenia utrzymywana jest na poziomie 0-40 °C. Patroszenie, jeśli nie zostało wykonane w chwili uboju, musi być wykonane najpóźniej trzy godziny po uboju; jeżeli patroszenie zostało wykonane na miejscu, wnętrzności muszą zostać wysłane do rzeźni wraz z tuszą,
  - w czasie transportu do rzeźni ubitemu zwierzęciu towarzyszy świadectwo wydane przez lekarza weterynarii, który zarządził ubój, podające korzystny wynik badania przedubojowego, prawidłowe przeprowadzenie wykrwawienia, godzinę uboju, rodzaj jakiegokolwiek postępowania zastosowanego wobec zwierzęcia oraz, stosownie do potrzeb, wynik badania wnętrzności; świadectwo to powinno musi być zgodne ze wzorem, jaki zostanie opracowany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16,
  - tusza ubitego zwierzęcia jest, do czasu przeprowadzenia badania poubojowego zgodnie z art. 3 ust. 1 (A) lit. d) uzupełnionego, gdzie stosowne, o badanie

---

¹⁴ Dz.U. nr L 196 z 26.07.1984, str. 46.

bakteriologiczne uznające je za całkowicie lub częściowo zdatne do spożycia przez ludzi, traktowana tak, aby nie weszła w kontakt z tuszami mięsa oraz podrobami przeznaczonymi do spożycia przez ludzi;

- f) mięso pochodzące z obszaru poddanego ograniczeniom sanitarnym podlega specjalnym zasadom określonym oddzielnie dla każdego przypadku zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16;
- g) postępowanie określone w poprzednich punktach jest przeprowadzane w zakładzie pochodzenia lub w każdym innym zakładzie wskazanym przez urzędowego lekarza weterynarii;
- h) mięso zostało oznaczone stemplem przewidzianym w art. 4 (A) 3.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala przed dniem 1 lipca 1992 r., części terytorium Wspólnoty, na których mogą zostać dozwolone odstępstwa od wymogu w ust. 1 lit. a), pod warunkiem, że:

- nieobecność włośnicy zostanie udowodniona za pomocą badań epidemiologicznych,
- zwierzęta żywe i zwierzęta ubite podlegają skutecznej metodzie wykrywania i kontroli.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- a) mięso uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi może być wyraźnie rozróżnione od mięsa uznanego za zdatne do spożycia przez ludzi;
- b) mięso uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi stanowi przedmiot obróbki zgodnie z dyrektywą 90/667/EWG¹⁵.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są jeśli to konieczne określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla dyrektywy 86/469/EWG, zwierzęta lub ich mięso muszą zostać poddane badaniu na obecność pozostałości, w przypadku gdy urzędowy lekarz weterynarii na podstawie wyników inspekcji sanitarnej podejrzewa ich obecność.

Badanie to sprawdza pozostałości substancji o działaniu farmakologicznym i produktów powstałych z ich przekształcenia, a także innych substancji przenoszonych do mięsa i mogących szkodzić zdrowiu ludzkiemu.

Jeśli badane mięso wykazuje ślady pozostałości w ilościach przekraczających dopuszczalne tolerancje, musi zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi.

---

¹⁵ Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.

Badania na pozostałości muszą być wykonane zgodnie ze sprawdzonymi metodami uznanymi naukowo, w szczególności tymi, które zostały określone w zasadach wspólnotowych lub w innych normach międzynarodowych.

Wyniki badań na pozostałości muszą być możliwe do oceny według metod odniesienia ustalonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, zostaje wyznaczone co najmniej jedno laboratorium referencyjne w każdym Państwie Członkowskim do wykonywania badania na pozostałości.

2. Stanowiąc na wniosek Komisji, Rada ustala tolerancje dla substancji przenoszonych do mięsa i mogących szkodzić zdrowiu ludzkiemu, innych niż określone w dyrektywie Rady 86/363/EWG¹⁶ i w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2377/90¹⁷.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają:

- (i) stałą obecność co najmniej jednego urzędowego lekarza weterynarii w rzeźni zatwierdzonej zgodnie z art. 10 przez cały czas badań przedubojowego i poubojowego;
- (ii) obecność co najmniej raz dziennie urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie rozbioru zatwierdzonym zgodnie z art. 10 w czasie wykonywania prac związanych z mięsem, w celu kontroli warunków sanitarnych zakładu i rejestru świeżego mięsa wprowadzanego do zakładu i opuszczającego zakład;
- (iii) regularną obecność urzędowego lekarza weterynarii w chłodni składowej.

Urzędowego lekarza weterynarii mogą wspierać pomocnicy podporządkowani mu i działający na jego odpowiedzialność w trakcie przeprowadzania następujących operacji:

- a) badania przedubojowego, w którym rola pomocnika polega na dokonaniu początkowego badania zwierząt i pomocy w zadaniach czysto praktycznych;
- b) badania poubojowego, pod warunkiem, że urzędowy lekarz weterynarii jest w stanie sprawować realny nadzór nad pracą pomocników na miejscu;
- c) kontroli sanitarnej mięsa pokrojonego i składowanego;
- d) inspekcji i nadzoru nad zakładami zatwierdzonymi zgodnie z art. 10.

Maksymalna liczba pomocników, którzy mogą wspierać urzędowego lekarza weterynarii w jego zadaniach, zostanie ustalona przez Radę, stanowiącą na wniosek Komisji, przed dniem 1 stycznia 1992 r. Liczba ta musi być ograniczona, tak aby umożliwić zapewnienie urzędowemu lekarzowi weterynarii wykonywanie skutecznego nadzoru nad badaniem poubojowym.

---

¹⁶ Dz.U. nr L 221 z 7.08.1986, str. 43.

¹⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 1.

Wyłącznie osoby spełniające wymagania załącznika III mogą zostać wyznaczone na pomocników po przeprowadzeniu testu organizowanego przez właściwy władze centralne Państwa Członkowskiego lub przez organ wyznaczony przez te władze centralne.

W celu zapewnienia wyżej wymienionej pomocy, pomocnicy należą do ekipy dokonującej inspekcji pod nadzorem i za odpowiedzialnością urzędowego lekarza weterynarii. Muszą być oni niezależni od zakładu. Właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego ustalają skład ekipy dokonującej inspekcji dla każdego zakładu tak, aby urzędowy lekarz weterynarii mógł nadzorować wyżej wymienione operacje.

Szczegółowe zasady regulujące wsparcie określone w niniejszym artykule, w zakresie niezbędnym, ustalane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Artykuł 10

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje wykaz zakładów zatwierdzonych, innych niż określone w art. 4, z których każdy posiada numer zatwierdzenia weterynaryjnego. Państwo Członkowskie przekazuje ten wykaz innym Państwom Członkowskim oraz Komisji.

Zakłady rozbioru określone w pkt 19 akapit drugi tiret drugie załącznika I, muszą także zostać poddane zatwierdzeniu zgodnie z dyrektywą 71/118/EWG¹⁸. Uwaga o takim specjalnym zatwierdzeniu zostanie umieszczone w wykazie zakładów rozbioru opublikowanym przez Komisję.

Państwo Członkowskie nie zatwierdza zakładu, chyba że spełnia on wymogi i jest zgodny z niniejszą dyrektywą.

W przypadku stwierdzenia nieodpowiednich warunków sanitarnych oraz gdy środki przewidziane w rozdział VIII pkt. 41 (F) załącznika I okażą się niewystarczające do poprawy sytuacji, właściwe władze krajowe dokonują tymczasowego zawieszenia zatwierdzenia.

Jeżeli użytkownik zakładu, właściciel lub jego przedstawiciel, nie przeciwdziała stwierdzonym brakom w terminie określonym przez właściwe władze krajowe, władze te wycofują zatwierdzenie.

Dane Państwo Członkowskie bierze pod uwagę wnioski z jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 12. Inne Państwa Członkowskie i Komisja są informowane o zawieszeniu lub wycofaniu zatwierdzenia.

2. Użytkownik zakładu, właściciel lub jego przedstawiciel, jest zobowiązany do przeprowadzania, zgodnie z ust. 4 drugi akapit, systematycznej kontroli higieny ogólnej odnośnie do warunków produkcji w jego zakładzie, włącznie z kontrolami mikrobiologicznymi.

Kontrole powinny odnosić się do narzędzi, urządzeń i maszyn we wszystkich stadiach produkcji i, jeżeli to konieczne, do produktów.

---

¹⁸ Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

Użytkownik zakładu, właściciel lub jego przedstawiciel, musi być w stanie, na żądanie służby urzędowej, przedstawić do wiadomości urzędowego lekarza weterynarii lub biegłych lekarzy weterynarii Komisji rodzaj, częstotliwość i wyniki kontroli przeprowadzonych w tym celu, a także jeżeli to konieczne nazwę laboratorium prowadzącego badania.

Rodzaj kontroli, ich częstotliwość, a także metody pobierania próbek i metody badania bakteriologicznego ustalane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

3. Użytkownik zakładu, właściciel lub jego przedstawiciel, musi wprowadzić program szkolenia pracowników, pozwalający dostosować się do warunków sanitarnych produkcji, dostosowanych do struktury produkcji.

Urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zakład musi zostać włączony do planowania i wprowadzania w życie tego programu.

4. Inspekcja i nadzór zakładów wykonywane są na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, którego, zgodnie z art. 9, mogą wspierać w wykonywaniu zadań czysto materialnych pracownicy pomocniczy. Urzędowy lekarz weterynarii musi w każdej chwili mieć swobodny dostęp do wszystkich części zakładu w celu zapewnienia przestrzegania niniejszej dyrektywy oraz, w przypadku wątpliwości co do pochodzenia mięsa lub ubitych zwierząt, do dokumentów księgowych, które pozwolą mu na dotarcie do gospodarstwa pochodzenia ubitego zwierzęcia.

Urzędowy lekarz weterynarii musi regularnie przeprowadzać analizy wyników kontroli przewidzianych w ust. 2. Może on, na podstawie tych analiz, przeprowadzić dalsze badania mikrobiologiczne na wszystkich etapach produkcji lub w stosunku do produktów.

Wyniki tych analiz są przedmiotem sprawozdania, z którego wnioski i zalecenia podawane są do wiadomości użytkownika zakładu, właściciela lub jego przedstawiciela, który czuwa nad usuwaniem stwierdzonych braków w celu poprawy higieny.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie powierzają służbie lub organowi centralnemu zadania zbierania i wykorzystywania wyników badań przedubojowych i poubojowych przeprowadzanych przez urzędowego lekarza weterynarii w zakresie diagnostyki chorób przenoszonych na człowieka.

W przypadku gdy taka choroba zostaje zdiagnozowana, wyniki konkretnego przypadku przekazywane są możliwie najszybciej właściwym władzom weterynaryjnym odpowiedzialnym za nadzór nad stadem, z którego pochodziły zwierzęta.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące niektórych chorób, w szczególności przypadków zdiagnozowania chorób przenoszonych na człowieka.

Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16, przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności:

- okresowość, według której informacje muszą być przekazywane Komisji,

- rodzaj informacji,
- choroby, jakich dotyczy zbieranie informacji,
- procedury zbierania i wykorzystywania informacji.

Artykuł 12

1. Biegli lekarze weterynarii z Komisji mogą, w zakresie niezbędnym, zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy i we współpracy z właściwymi władzami krajowymi przeprowadzać kontrole na miejscu; mogą oni w szczególności sprawdzać czy zatwierdzone zakłady rzeczywiście przestrzegają przepisów niniejszej dyrektywy. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie, na terytorium którego przeprowadzana jest kontrola, zapewnia biegłym wszelką niezbędną pomoc przy wykonywaniu ich obowiązków.

Ogólne przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16.

Po otrzymaniu opinii Państw Członkowskich w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, Komisja opracowuje zalecenie dotyczące zasad, jakie mają być przestrzegane w trakcie kontroli określonych w niniejszym ustępie.

2. Przed dniem 1 stycznia 1995 r. Rada dokonuje ponownego przeglądu niniejszego artykułu na podstawie sprawozdania Komisji, któremu mogą towarzyszyć wnioski.

Artykuł 13

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 Państwa Członkowskie mogą być upoważnione do stosowania przepisów art. 4 w stosunku do rzeźni przerabiających najwyżej 20 sztuk dużych na tydzień i 1 000 sztuk dużych na rok:

- a) jeżeli są usytuowane w regionie poszkodowanym na skutek szczególnych ograniczeń geograficznych lub doznającym trudności zaopatrzenia;
- b) jeżeli, w dniu 1 lipca 1991 r., przeprowadzają program restrukturyzacji w ramach krajowego planu istniejącego w tym dniu.

Zgodnie z tą samą procedurą, a na zasadzie odstępstwa od kursów przeliczeniowych dla limitów ustalonych w przeliczeniu na sztuki duże w art. 4 (A) akapit pierwszy, upoważnienie określone w pierwszym akapicie niniejszego ustępu może zostać rozszerzone na zakłady przerabiające maksimum 60 sztuk świń na tydzień, w przypadku gdy spełnione zostaną następujące warunki:

- a) właściciel zakładu skorzystał ze specjalnego szkolenia uznanego przez właściwe władze, w zakresie warunków sanitarnych produkcji;
- b) zwierzęta przeznaczone do uboju należą do właściciela zakładu lub zostały zakupione przez niego w celu spełnienia wymogów określonych w lit. d);

- c) mięso produkowane jest w znajdujących się na terenie zakładu pomieszczeniach spełniających wymogi załącznika II;
- d) produkowane mięso jest wykorzystywane wyłącznie do zaopatrzenia zakładu lub sprzedawane konsumentowi bezpośrednio na miejscu.

W przypadku gdy podejmowane są decyzje o udzieleniu odstępstw, mogą być przewidziane szczególne wymogi, w szczególności definicja rynku lokalnego.

Zakłady korzystające z takich odstępstw podlegają wspólnotowej inspekcji zatwierdzonych zakładów.

2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16:

- odstępstwa od rozdziału II pkt. 14 lit. c) tiret drugie i trzecie, rozdziału VIII pkt. 42 (A) 2 i rozdziału IX pkt. 46 lit. d) załącznika I mogą zostać przyznane, na wniosek, każdemu Państwu Członkowskiemu, które zapewni podobne gwarancje. Odstępstwa te określają warunki sanitarne co najmniej równorzędne z warunkami załącznika I,
- mogą zostać ustanowione dodatkowe wymogi dostosowane do konkretnej sytuacji danych Państw Członkowskich w odniesieniu do niektórych chorób mogących zagrażać zdrowiu ludzkiemu,
- mogą zostać ustanowione szczególne warunki zatwierdzania zakładów usytuowanych na rynku hurtowym.

Artykuł 14

1. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy urzędowy lekarz weterynarii lub właściwe władze, w przypadku podejrzenia o nieprzestrzeganie przepisów weterynaryjnych lub w przypadku wątpliwości czy mięso jest zdatne do spożycia, przeprowadzają wszelkie kontrole weterynaryjne, jakie uznają za stosowne.

2. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne lub karne w celu ukarania jakiegokolwiek naruszenia wspólnotowych przepisów weterynaryjnych, w szczególności w razie stwierdzenia, że wystawione świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi mięsa, że oznakowanie nie jest zgodne z tymi przepisami, że mięso nie zostało poddane badaniu lub że nie zostało zachowane pierwotne przeznaczenie mięsa.

Artykuł 15

Załączniki do niniejszej dyrektywy zostają zmienione przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, w szczególności w celu ich dostosowania do postępu w technologii.

Artykuł 16

1. W przypadku postępowania zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule,

sprawy bezzwłocznie przekazuje się Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu przez jego przewodniczącego, albo z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w terminie, jaki jego przewodniczący może ustalić w zależności od pilności sprawy. Decyzja zapada większością pięćdziesięciu czterech głosów, głosy Państw Członkowskich wazone są zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja uchwała środki i wprowadza je natychmiast w życie jeżeli są zgodne z opinią Komitetu. W przypadku gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja przedstawia bezzwłocznie Radzie propozycję środków, jakie należy podjąć. Rada uchwała środki większością kwalifikowaną.

Jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od dnia zgłoszenia wniosku, Rada nie przyjęła żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i wprowadza je niezwłocznie w życie, z wyjątkiem wypadków, kiedy Rada podjęła decyzję się przeciwko tym środkom zwykłą większością.

Artykuł 17

Przed dniem 1 lipca 1994 r. Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie, wraz z ewentualnymi wnioskami, w sprawie których Rada podejmuje decyzję zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 Traktatu, w sprawie metod inspekcji, które zapewniają poziom zdrowia zwierząt równoważny z gwarantowanym przez metody badania przedubojowego i poubojowego określone w rozdziałach VI i VIII załącznika I.

Artykuł 18

Zasady ustanowione w dyrektywie 89/662/EWG stosuje się w szczególności w zakresie kontroli pochodzenia, organizacji i czynności pokontrolnych jakie mają zostać przeprowadzone przez Państwo Członkowskie będące krajem przeznaczenia, oraz środków ochronnych, jakie należy wprowadzić w życie.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ I

WARUNKI OGÓLNE ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW

Zakłady muszą posiadać co najmniej:

1. Pomieszczenia, w których produkuje się, przetwarza i składowuje świeże mięso, a także strefy i korytarze, w których odbywa się transport świeżego mięsa, wyposażone w:
  - a) posadzki o konstrukcji nienasiąkliwej, nieprzepuszczalnej, łatwej do mycia i odkażania, nie ulegającej rozkładowi, położonej z odpowiednim spadkiem w kierunku urządzeń ściekowych: urządzenia ściekowe muszą być doprowadzone do urządzeń syfonowanych i okratowanych zapobiegających wydostawaniu się zapachów. Jednakże:
    - w przypadku pomieszczeń, określonych w rozdziale II pkt. 14 lit. d) i f), rozdziale III pkt. 15 lit. a) i rozdziale IV pkt. 16 lit. a), odprowadzanie wody do studzienek syfonowanych i okratowanych nie jest wymagane, a w pomieszczeniach, określonych w pkt. 16 lit. a) wystarczające jest urządzenie pozwalające na łatwe usuwanie wody,
    - w przypadku pomieszczeń, określonych w rozdziale IV pkt. 17 lit. a), a także w strefach i korytarzach, w których odbywa się transport świeżego mięsa, wystarczająca jest posadzka z materiałów nienasiąkliwych, nieprzepuszczalnych oraz nie ulegających rozkładowi;
  - b) ściany gładkie, odporne, nienasiąkliwe i nieprzepuszczalne, w kolorach jasnych, zmywalne do wysokości co najmniej dwóch metrów, oraz do co najmniej trzech metrów w pomieszczeniach uboju; w pomieszczeniach chłodni lub zamrażalni oraz w pomieszczeniach składowania ściany muszą być pokryte co najmniej do wysokości składowania towaru. Styki między ścianami i posadzkami zaokrągla się lub wykańcza podobnie za wyjątkiem pomieszczeń określonych w rozdziale IV pkt. 17 lit. a).

Jednakże stosowanie ścian wykonanych z drewna w pomieszczeniach określonych w pkt. 17 rozdziału IV nie stanowi podstawy do wycofania zatwierdzenia, pod warunkiem, że zostały zbudowane przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
  - c) drzwi wykonane z materiału trwałego nieulegającego korozji, a jeżeli wykonane są z drewna, pokryte okładziną gładką oraz nienasiąkliwą i nieprzepuszczalną na wszystkich powierzchniach;
  - d) materiały izolacyjne nie ulegające rozkładowi i bezwonne;
  - e) odpowiednie urządzenia wentylacyjne i urządzenia wyciągowe do pary;
  - f) odpowiednie oświetlenie naturalne lub sztuczne niezmieniające kolorów;

- g) sufity czyste i o powierzchni łatwej do oczyszczania; w przypadku braku, warunki te powinna spełniać wewnętrzna powierzchnia pokrycia dachu;
- 2.
- a) możliwie najbliżej stanowisk pracy, wystarczającą liczbę urządzeń do mycia i odkażania rąk oraz do mycia sprzętu gorącą wodą. Krany nie mogą być uruchamiane za pomocą dłoni lub przedramienia. Do mycia rąk urządzenia te muszą być zaopatrzone w bieżącą wodę gorącą i zimną lub w wodę zmieszaną do odpowiedniej temperatury, w środki do mycia i odkażania oraz higieniczne środki suszenia rąk;
  - b) urządzenia do odkażania narzędzi, z doprowadzoną gorącą wodą o temperaturze nie niższej niż 82 °C;
3. odpowiednie urządzenia do ochrony przed szkodnikami, takimi jak owady i gryzonie;
- 4.
- a) urządzenia i sprzęt do pracy, takie jak stoły do krojenia, stoły z ruchomymi płytami do krojenia, pojemniki, taśmy pojemników i piły wykonane z materiałów nieulegających korozji, nie powodujących uszkodzenia mięsa, łatwych do mycia i odkażania. Powierzchnie mające lub mogące mieć bezpośredni kontakt z mięsem, włącznie ze spawami i łączeniami, powinny być gładkie. Używanie świeżego mięsa opakowanego w sposób higieniczny;
  - b) nieulegające korozji narzędzia i wyposażenie spełniające wymogi sanitarne w odniesieniu do:
    - obchodzenia się z mięsem,
    - składowania pojemników używanych do mięsa, tak aby ani mięso ani pojemniki nie miały bezpośredniego kontaktu z posadzką lub ścianami;
  - c) wyposażenie, łącznie z odpowiednio usytuowanymi strefami odbioru i sortowania, do higienicznego obchodzenia się i ochrony mięsa w trakcie załadunku i wyładunku;
  - d) specjalne szczelne pojemniki nieulegające korozji, wyposażone w pokrywy i systemy zamykania uniemożliwiające osobom nieupoważnionym usuwanie z nich zawartości, przeznaczone do mięsa nie przeznaczonego do spożycia przez ludzi lub zamknięte pomieszczenie przeznaczone dla takiego mięsa, jeśli jego ilości tego wymagają lub jeśli nie zostało ono usunięte lub zniszczone na koniec dnia pracy; w wypadku gdy mięso jest usuwane kanałami zsyłowymi, muszą one być tak skonstruowane i zainstalowane, aby uniknąć wszelkiego ryzyka zakażenia świeżego mięsa;
  - e) wyposażenie do higienicznego przechowywania materiałów do pakowania jednostkowego i pakowania, gdy czynności te są wykonywane w zakładzie;
5. Wyposażenie chłodnicze pozwalające na utrzymywanie mięsa w temperaturze wewnętrznej wymaganej niniejszą dyrektywą. Urządzenia te muszą zawierać system odpływu pozwalający na usuwanie wody ze skraplania w sposób, który w żadnym razie

nie zagraża skażeniem mięsa;

6. doprowadzenie pod ciśnieniem wyłącznie wody pitnej, w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG¹⁹. Jednakże, wyjątkowo, instalacja dostarczająca wody niezdatnej do picia jest dopuszczalna do wytwarzania pary wodnej, do celów przeciwpożarowych i chłodzenia urządzeń chłodniczych, pod warunkiem, że przewody zainstalowane do tego celu nie pozwalają na używanie tej wody do innych celów i nie stwarzają żadnego ryzyka skażenia świeżego mięsa. Przewody wody nie nadającej się do picia muszą jasno odróżniać się od przewodów używanych do wody pitnej;
7. doprowadzenie wystarczającej ilości ciepłej wody pitnej w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG;
8. urządzenia do usuwania odpadów płynnych i stałych, które odpowiadają wymogom sanitarnym;
9. pomieszczenie wystarczająco wyposażone, zamykane, do wyłącznej dyspozycji służby weterynaryjnej lub, w przypadku chłodni składowych określonych w pkt. 17 rozdziału IV, odpowiednie wyposażenie;
10. wyposażenie umożliwiające skuteczne przeprowadzanie w każdej chwili inspekcji weterynaryjnych określonych w niniejszej dyrektywie;
11. odpowiednią liczbę szatni z gładkimi, nienasiąkliwymi, nieprzepuszczalnymi, łatwymi do mycia ścianami i posadzkami, wyposażonych w umywalki, natryski i kabiny klozetowe ze spluczkami, wyposażone w sposób pozwalający na ochronę czystych części budynku przed skażeniem.

Kabiny te nie mogą otwierać się bezpośrednio na pomieszczenia robocze. Obecność natrysków nie jest konieczna w chłodniach składowych służących jedynie do przyjmowania i przechowywania świeżego mięsa opakowanego w sposób higieniczny. Umywalki muszą być zaopatrzone w bieżącą wodę ciepłą i zimną lub w wodę mieszaną o odpowiedniej temperaturze, w środki do mycia i odkażania rąk, a także higieniczne środki do suszenia rąk. Krany umywarek nie mogą być uruchamiane za pomocą dłoni lub przedramienia. Musi istnieć wystarczająca liczba umywarek w pobliżu kabin klozetowych;

12. odpowiednie miejsce i urządzenia do mycia i odkażania środków transportu mięsa, z wyjątkiem chłodni składowych przeznaczonych tylko do przyjmowania i wysyłki świeżego mięsa opakowanego w sposób higieniczny. Rzeźnie powinny zawierać miejsce i urządzenia wyodrębnione dla środków transportu zwierząt rzeźnych. Jednakże, miejsca te i urządzenia nie są obowiązkowe, jeśli istnieją urządzenia wymuszające mycie i odkażanie środków transportu w pomieszczeniach urzędowo zatwierdzonych;
13. pomieszczenie lub zabezpieczone miejsce do magazynowania detergentów, środków odkażających i podobnych substancji.

---

¹⁹ Dz.U. nr L 229 z 30.08.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 81/858/EWG (Dz.U. nr L 319 z 7.11.1981, str. 19).

ROZDZIAŁ II

WARUNKI SPECJALNE ZATWIERDZANIA RZEŻNI

14. W uzupełnieniu do wymogów ogólnych, rzeźnie powinny posiadać co najmniej:
- a) odpowiednie i higieniczne pomieszczenia do przetrzymywania bydła lub, w sytuacji klimatycznej pozwalającej na to, place dla zwierząt oczekujących na przyjęcie. Ściany i posadzki powinny być wytrzymałe, nienasiąkliwe, nieprzepuszczalne i łatwe do mycia oraz odkażania. Pomieszczenia i place powinny być odpowiednio wyposażone do pojenia zwierząt i, jeżeli to konieczne, do karmienia ich, oraz jeżeli to właściwe system odwadniający;
  - b) pomieszczenia rzeźni o takich wymiarach, by praca mogła być wykonywana w zadowalający sposób. W pomieszczeniach rzeźni, w których dokonuje się uboju świń i innych gatunków zwierząt, musi zostać zapewnione specjalne miejsce wydzielone do uboju świń; jednakże takie specjalne miejsce nie jest niezbędne, jeżeli ubój świń i innych zwierząt dokonywany jest w różnym czasie; w takim przypadku jednak operacje oparzania, odszczeciniania, skrobania i opalania powinny być wykonywane na miejscu wyraźnie oddzielnym od linii ubojowej, albo poprzez co najmniej pięciometrowy odstęp od niej, albo ogrodzeniem o co najmniej trzymetrowej wysokości;
  - c) pomieszczenia oddzielne, wystarczająco rozległe i przeznaczone wyłącznie:
    - do wypróżniania i czyszczenia żołądków i jelit.

Jednakże oddzielne pomieszczenia nie będą konieczne, jeśli operacje dotyczące żołądków są wykonywane przy pomocy sprzętu mechanicznego o zamkniętym obiegu posiadającego odpowiedni system wentylacji i spełniającego następujące wymogi:

- (i) sprzęt musi być zainstalowany i urządzony w taki sposób, by operacje oddzielania jelit od żołądków oraz opróżnianie i czyszczenie żołądków dokonywane były w sposób higieniczny. Musi on być umieszczony w specjalnym miejscu, które jest wyraźnie oddzielone od wyłożonego świeżego mięsa przegrodą sięgającą od posadzki do wysokości co najmniej trzech metrów i otaczającą powierzchnię, na której operacje te są wykonywane;
- (ii) konstrukcja i funkcjonowanie maszyny muszą skutecznie chronić przed jakimkolwiek skażeniem świeżego mięsa;
- (iii) urządzenie do usuwania powietrza musi być zainstalowane i funkcjonować tak, aby usuwać zapachy oraz jakiegokolwiek ryzyko skażenia aerozolowego;
- (iv) maszyna musi być wyposażona w urządzenie pozwalające na usuwanie ścieków i zawartości żołądków w zamkniętym obiegu do

systemu odwadniającego;

- (v) obieg wykorzystywany do dostarczania żołądków do maszyny i ich wyprowadzania musi być równocześnie wyraźnie oddzielony i oddalony od obiegu innych rodzajów świeżego mięsa. Natychmiast po wypróżnieniu i oczyszczeniu żołądki powinny być w sposób higieniczny usunięte;
  - (vi) żołądków nie mogą dotykać pracownicy, którzy zajmują się innym świeżym mięsem. Pracownicy zajmujący się żołądkami nie mogą mieć dostępu do innych rodzajów świeżego mięsa;
- do przerobu jelit i wnętrzności na flaki, jeśli te prace wykonywane są w rzeźni. Jednakże, czynności te mogą być wykonywane w pomieszczeniu, określonym w tirecie pierwszym, pod warunkiem, że wyeliminuje się możliwość jakiegokolwiek skażenia krzyżowego;
  - do przygotowywania i czyszczenia podrobów innych niż określone w tirecie poprzednich, włącznie z wydzielonym miejscem składowania głów w wystarczającej odległości od innych podrobów, jeśli te prace są wykonywane w rzeźni, ale nie na linii ubojowej,
  - do składowania skór, rogów, racic i świńskiej szczeciny, w przypadku, gdy nie są one usuwane bezpośrednio z rzeźni, w dniu uboju, w zamkniętych i hermetycznych pojemnikach podlegających usunięciu;
- d) wydzielone miejsce do pakowania podrobów, jeśli jest to wykonywane w rzeźni;
  - e) zamykane pomieszczenia lub, jeśli pozwala na to sytuacja klimatyczna, place do przetrzymywania zwierząt chorych lub podejrzanych, zlokalizowane w odpowiednich miejscach i wyposażone w odrębne urządzenia odpływowe, zamykane pomieszczenia zarezerwowane do uboju tych zwierząt, do składowania zatrzymanego mięsa i składowania mięsa uznanego za niezdatne do spożycia przez ludzi. Pomieszczenia zarezerwowane do uboju tych zwierząt nie są konieczne w zakładach nie zatwierdzonych przez właściwe władze do uboju tych zwierząt lub jeśli ubój ten odbywa się po zakończeniu operacji uboju zwykłego i jeśli podjęte są środki w celu uniknięcia skażenia mięsa uznanego za zdatne do spożycia przez ludzi. W tym przypadku pomieszczenia powinny być specjalnie oczyszczone i odkażone pod urzędowym nadzorem przed ponownym użyciem ich do uboju zwierząt, które nie są chore ani podejrzane;
  - f) pomieszczenia chłodnicze lub zamrażalnie wystarczająco pojemne, wyposażone w urządzenia odporne na korozję i przeznaczone do uniemożliwienia kontaktu świeżego mięsa z posadzką lub ścianami w czasie jego transportu i przechowywania;
  - g) środki umożliwiające kontrolę wszelkich wejść do i wyjść z rzeźni;
  - h) wyraźne oddzielenie stref brudnych i stref czystych w celu ochrony stref czystych przed jakimkolwiek skażeniem;

- i) urządzenie umożliwiające, po oszołomieniu, by rozbiór odbywał się na tyle na ile to możliwe na zwierzęciu podwieszonym; w żadnym razie zwierzę w czasie rozbioru nie może wchodzić w kontakt z posadzką;
- j) sieć szyn napowietrznych do późniejszego przemieszczania mięsa;
- k) jeśli w obrębie rzeźni składowany jest obornik, specjalnie zagospodarowane miejsce dla tego obornika;
- l) pomieszczenie wystarczająco wyposażone do przeprowadzania badania na obecność włośnicy, w przypadku gdy badanie to odbywa się w zakładzie.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI SPECJALNE ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW ROZBIORU

15. W uzupełnieniu do wymogów ogólnych, zakłady rozbioru muszą posiadać co najmniej:
- a) pomieszczenia chłodzące lub zamrażalnie wystarczająco przestronne do konserwacji mięsa i, jeśli w zakładzie przechowywane jest mięso opakowane, oddzielne takie pomieszczenie przeznaczone do mięsa opakowanego. Mięso nie opakowane nie może być przechowywane w takim pomieszczeniu chyba że zostało najpierw oczyszczone i odkażone;
  - b) pomieszczenie do krojenia, usuwania kości i pakowania w opakowania jednostkowe zaopatrzone w termometr lub teletermograf;
  - c) pomieszczenie do pakowania, w przypadku gdy takie czynności wykonywane są w zakładzie rozbioru, chyba że spełnione zostały warunki przewidziane w rozdziale XII pkt. 63;
  - d) pomieszczenie do składowania materiałów opakowań i opakowań jednostkowych, jeśli czynności te wykonywane są w zakładzie rozbioru.

ROZDZIAŁ IV

WARUNKI SPECJALNE ZATWIERDZANIA CHŁODNI SKŁADOWYCH

16. W uzupełnieniu do ogólnych wymogów zatwierdzenia, chłodnie, w których składowane jest świeże mięso zgodnie z rozdziałem XIV pkt. 66 ust. 1 muszą posiadać co najmniej:
- a) pomieszczenia chłodzące wystarczająco przestronne, łatwe do czyszczenia, w których świeże mięso może być składowane w temperaturach określonych w pkt. 66 akapit pierwszy;
  - b) termometr lub teletermograf w każdej lub dla każdej strefy składowania;
17. W uzupełnieniu do wymogów ogólnych, chłodnie, w których składowane jest świeże mięso, zgodnie z rozdziałem XIV pkt. 66 akapit czwarty muszą posiadać co najmniej:

- a) pomieszczenia chłodzące wystarczająco przestronne, łatwe do czyszczenia, w których świeże mięso może być składowane w temperaturach określonych w pkt. 66 akapit czwarty;
- b) termometr lub teletermograf w każdej lub dla każdej strefy składowania.

ROZDZIAŁ V

HIGIENA PRACOWNIKÓW, POMIESZCZEŃ I SPRZĘTU W ZAKŁADACH

18. Bezwzględna czystość wymagana jest od pracowników, pomieszczeń i sprzętu:
- a) pracownicy zajmujący się świeżym mięsem, odkrytym lub opakowanym, lub pracujący w pomieszczeniach lub strefach, w których to mięso jest przetwarzane, pakowane lub transportowane, muszą w szczególności nosić czyste i łatwe do oczyszczenia nakrycia głowy, obuwie i ubrania robocze w jasnych kolorach oraz, gdy jest to konieczne, czyste ochraniacze na kark lub inną odzież ochronną. Pracownicy pracujący przy uboju zwierząt, ze świeżym mięsem lub przy jego przetwarzaniu są zobowiązani do noszenia czystych ubrań roboczych na początku każdego dnia roboczego i, jeżeli to konieczne, do ich zmiany w ciągu dnia oraz do mycia i wielokrotnego odkażania rąk w ciągu dnia roboczego oraz przed każdym wznowieniem pracy. Osoby, które miały kontakt z chorymi zwierzętami lub skażonym mięsem, muszą natychmiast starannie umyć ręce i ramiona w ciepłej wodzie, a następnie je zdezynfekować. Zabrania się palenia w pomieszczeniach roboczych i magazynowych, w strefach załadunku, odbioru, selekcji i wyładunku, a także w innych strefach i korytarzach, przez które transportuje się świeże mięso;
  - b) żadne zwierzę nie może zostać wprowadzane do zakładu z wyjątkiem, w przypadku rzeźni, zwierząt przeznaczonych do uboju i w obrębie wspomnianych rzeźni zwierząt koniecznych do ich funkcjonowania. Należy zapewnić systematyczne niszczenie gryzoni, owadów i innych szkodników;
  - c) sprzęt i narzędzia używane do pracy ze świeżym mięsem muszą być utrzymane w dobrym stanie, jeśli chodzi o konserwację i w czystość. Są one starannie czyszczone i odkażane wielokrotnie w ciągu dnia roboczego, na koniec pracy danego dnia oraz przed ponownym użyciem, jeśli zostały zabrudzone.
19. Pomieszczenia, narzędzia i sprzęt roboczy nie mogą być używane w innych celach niż praca przy świeżym mięsie lub przy mięsie dziczyzny hodowlanej za zezwoleniem zgodnym z dyrektywą 91/495/EWG²⁰.

Ograniczeń tych nie stosuje się do:

- urządzeń transportowych używanych w pomieszczeniach, określonych w pkt. 17 lit. a), w przypadku gdy mięso jest opakowane,
- do rozbioru mięsa drobiowego lub innego mięsa dziczyzny lub mięsa króliczego,

---

²⁰ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41.

czy do wytwarzania preparatów mięsnych, pod warunkiem, że czynności te są wykonywane w innym czasie niż czas rozbioru mięsa świeżego lub mięsa dziczyzny hodowlanej, określonych w akapicie pierwszym, a pomieszczenie rozbioru zostało całkowicie oczyszczone i odkażone przed przeznaczeniem jej na nowo do rozbioru mięsa świeżego lub mięsa dziczyzny hodowlanej.

Narzędzia służące do rozbioru mięsa muszą być używane wyłącznie do tego celu.

20. Mięso i pojemniki na mięso nie mogą mieć bezpośredniego kontaktu z posadzką.
21. Do wszelkiego użytku nakazuje się stosowanie wody pitnej; jednakże, wyjątkowo, używanie wody nie nadającej się do picia dozwolone jest do produkcji pary wodnej, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tego celu nie pozwalają na używanie tej wody do innych celów i nie zagrażają w żaden sposób skażeniem świeżego mięsa. Dodatkowo, w wyjątkowych przypadkach dozwolone jest stosowanie wody niezdatnej do picia do chłodzenia urządzeń chłodniczych. Rury do wody niezdatnej do picia muszą wyraźnie odróżniać się od rur używanych do wody pitnej.
22. Zakazuje się rozsypywania trocin lub innej podobnej substancji na posadzce pomieszczeń roboczych i pomieszczeń do składowania świeżego mięsa.
23. Detergenty, środki odkażające i podobne substancje muszą być używane tak, aby nie powodowały niepożądanych skutków dla narzędzi, sprzętu roboczego i świeżego mięsa. Po ich użyciu wymagane jest dokładne płukanie narzędzi i sprzętu roboczego przy użyciu wody pitnej.
24. Osobom, które mogłyby doprowadzić do skażenia świeżego mięsa zakazuje się pracy przy nim lub przy jego przetwarzaniu.

Przy zatrudnianiu, każda osoba przyjęta do pracy przy świeżym mięsie lub jego przetwarzaniu zobowiązana jest do udowodnienia przy pomocy świadectwa lekarskiego, że nie ma żadnych przeciwwskazań do tego zatrudnienia. Nadzór lekarski takiej osoby podlega obowiązującemu ustawodawstwu krajowemu w danym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

PRZEDUBOJOWE BADANIE SANITARNE

25. Zwierzęta muszą zostać poddane badaniu przedubojowemu w dniu ich przybycia do rzeźni lub przed rozpoczęciem uboju dziennego; badanie to musi zostać powtórzone tuż przed ubojem, jeśli zwierzę było przetrzymywane przez noc.

Użytkownik rzeźni, właściciel lub jego przedstawiciel, jest zobowiązany do ułatwienia działań związanych z badaniem sanitarnym przedubojowym, w szczególności do ułatwienia wszelkich czynności uznanych za użyteczne.

Każde zwierzę rzeźne posiada znak identyfikacyjny, pozwalający właściwym władzom określić jego pochodzenie.

26. a) Urzędowy lekarz weterynarii musi przeprowadzić badanie przedubojowe zgodnie z zasadami wykonywania zawodu, w warunkach właściwego oświetlenia.
- b) Urzędowy lekarz weterynarii musi, w odniesieniu do zwierząt dostarczonych do rzeźni, dokonać oceny zgodności z zasadami wspólnotowymi w zakresie stanu zdrowia zwierząt.
27. Badanie musi określić:
- a) czy zwierzęta dotknięte są chorobą przenoszoną na człowieka i na zwierzęta lub czy wykazują objawy lub znajdują się w takim stanie ogólnym, który pozwala stwierdzić możliwość pojawienia się takiej choroby;
- b) czy wykazują objawy chorobowe lub zaburzenia ogólne, które mogą spowodować, że ich mięso będzie niezdatne do spożycia przez ludzi; należy także zwrócić uwagę na wszelkie oznaki wskazujące, że zwierzętom podano substancje o działaniu farmakologicznym lub inne substancje, które mogą spowodować szkodliwość ich mięsa dla zdrowia ludzkiego;
- c) czy są zmęczone, nadmiernie pobudzone lub zranione.
28. a) Zwierzętom zmęczonym lub nadmiernie pobudzonym należy umożliwić co najmniej dwudziestoczterogodzinny odpoczynek, chyba że urzędowy lekarz weterynarii zadecyduje inaczej.
- b) Zwierzęta, u których została stwierdzona jedna z chorób określonych w pkt. 27 lit. a) i b) nie mogą być ubijane do celów spożycia przez ludzi.
- c) Ubój zwierząt podejrzewanych o jedną z chorób określonych w pkt. 27 lit. a) i b), musi zostać odroczone. Zwierzęta te muszą przejść szczegółowe badanie w celu postawienia diagnozy.

W przypadku gdy badanie poubojowe konieczne jest w celu postawienia diagnozy, urzędowy lekarz weterynarii żąda, aby dane zwierzęta zostały ubite oddzielnie lub na koniec uboju zwykłego.

Zwierzęta te poddawane są szczegółowemu badaniu poubojowemu, uzupełnionemu, jeśli urzędowy lekarz weterynarii uzna to za konieczne dla potwierdzenia, o odpowiednie badanie bakteriologiczne i badanie na obecność pozostałości substancji mających działanie farmakologiczne i których podanie podejrzewa się, biorąc pod uwagę zaobserwowany stan patologiczny.

ROZDZIAŁ VII

WARUNKI SANITRANE UBOJU ZWIERZĄT, ROZBIORU I PRZETWARZANIA MIĘSA

29. Zwierzęta rzeźne wprowadzone do pomieszczeń ubojni muszą zostać natychmiast ubite, natomiast wykrwawianie, oskórowanie lub odszczecinianie, rozbiór i patroszenie muszą zostać wykonane w sposób pozwalający uniknąć jakiegokolwiek skażenia mięsa.

30. Wykrwawienie musi być całkowite; krew przeznaczona do spożycia przez ludzi musi zostać zebrana w bezwzględnie czyste pojemniki. Nie może być mieszana ręką, a wyłącznie za pomocą narzędzi spełniających wymogi sanitarne.
31. Niezwłoczne i całkowite oskórowanie jest obowiązkowe, za wyjątkiem świń, bez uszczerbku dla wyłączenia przewidzianego w rozdziale VIII pkt. 41 (D) lit. a) zdanie drugie. W przypadku gdy świnię nie zostają oskórowane, niezwłocznie zostają poddane odszczecinieniu. Do operacji tej mogą być użyte środki odszczecinające, pod warunkiem, że świnię zostaną następnie w całości opłukane natryskiem z wody pitnej.

Jednakże, zdejmowanie skóry z głów cieląt i owiec nie jest konieczne, pod warunkiem, że operowanie tymi głowami pozwala na uniknięcie jakiegokolwiek skażenia mięsa.

32. Patroszenie musi być wykonane bezzwłocznie i skończone nie później niż 45 minut po oszołomieniu lub, w przypadku uboju rytualnego, pół godziny po wykrwawieniu. Płuca, serce, wątroba, nerki, śledziona i śródpiersie mogą zostać odłączone lub pozostawione w połączeniu z tuszą w sposób naturalny.

Jeśli zostają odłączone, powinny być opatrzone numerem lub w inny sposób zidentyfikowane, w celu umożliwienia rozpoznania ich przynależności do tuszy; to samo odnosi się także do głowy, języka, przewodu pokarmowego i innych części zwierzęcia koniecznych do badania lub ewentualnie koniecznych do przeprowadzenia kontroli określonych w dyrektywie 86/469/EWG. Części wymienione powyżej pozostają w pobliżu tuszy aż do końca badania. Jednakże, pod warunkiem, że wykazuje objawy patologiczne lub zmiany, prącie może być usunięte natychmiast. W przypadku wszystkich gatunków zwierząt nerki muszą być pozbawione osłony tłuszczowej i, jeśli chodzi o zwierzęta należące do gatunków bydła i trzody chlewnej oraz o zwierzęta jednokopytne, pęcherz okołonerkowy musi zostać usunięty.

33. Zabrania się pozostawiania w mięsie narzędzi, czyszczenia mięsa przy pomocy wycierania tkaniną lub innymi materiałami oraz nadmuchiwania. Jednakże nadmuchiwanie narządu może zostać dozwolone do celów rytualnych, ale w takim przypadku narząd, który był przedmiotem nadmuchiwania, musi zostać wykluczony ze spożycia przez ludzi.
34. Tusze zwierząt jednokopytnych, świń w wieku przekraczającym cztery tygodnie i bydła w wieku przekraczającym sześć miesięcy muszą zostać przedstawiane do badania przekrojone na pół cięciem wzdłuż kręgosłupa. Na potrzeby badania, urzędowy lekarz weterynarii może zażądać cięcia wzdłuż głowy lub tuszy całego zwierzęcia.

Jednakże w celu uwzględnienia wymogów technologicznych lub lokalnych zwyczajów spożycia, właściwe władze mogą zezwolić na przedstawienie do badania tusz świń nie przekrojonych na pół.

35. Do zakończenia badania, nie może być możliwe wejście tusz i podrobów nie skontrolowanych w kontakt z tuszami i podrobami już skontrolowanymi, a usuwanie, rozbiór lub dalsza obróbka tuszy są zabronione.
36. Mięso zdeponowane lub uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi, żołądki, jelita i

niejadalne produkty uboczne nie mogą wchodzić w kontakt z mięsem uznanym za nadające się do spożycia przez ludzi i muszą zostać umieszczone możliwe najszybciej w specjalnych pomieszczeniach lub pojemnikach, usytuowanych i pomyślanych tak, żeby uniknąć jakiegokolwiek skażenia innego świeżego mięsa.

37. Jeśli krew lub podroby większej liczby zwierząt zostały zebrane w tym samym pojemniku przed zakończeniem badania poubojowego, cała jego zawartość powinna być uznana za niezdatną do spożycia przez ludzi, o ile tusza jednego z tych zwierząt zostanie uznana za niezdatną do spożycia przez ludzi.
38. Sprawianie, przetwarzanie, późniejsza obróbka i transport mięsa, włącznie z podrobami, muszą być wykonane przy zachowaniu wszelkich wymogów higieny. W przypadku gdy mięso to jest opakowane, musi zachodzić zgodność z rozdziałem II pkt. 14 lit. d) i warunkami rozdziału XI. Mięso opakowane musi być przechowywane w pomieszczeniu odrębnym od pomieszczenia, w którym znajduje się świeże odkryte mięso.

ROZDZIAŁ VIII

POUBOJOWE BADANIE SANITARNE

39. Wszystkie części zwierzęcia, włącznie z krwią, powinny być poddane badaniu natychmiast po uboju, w celu określenia, czy mięso jest zdatne do spożycia przez ludzi.
40. Badanie poubojowe musi zawierać:
  - a) oględziny ubitego zwierzęcia i jego narządów;
  - b) omacywanie narządów, określonych w pkt. 41 oraz, jeśli urzędowy lekarz weterynarii uzna to za konieczne, macicy;
  - c) nacinanie niektórych narządów i węzłów chłonnych oraz, w zależności od wniosków wyciągniętych przez urzędowego lekarza weterynarii, macicy. Jeśli oględziny lub przez omacywanie niektórych narządów ujawni, że zwierzę wykazuje zmiany mogące skazić tuszę, wyposażenie, pracowników lub pomieszczenia, narządy te nie mogą być nacinane w pomieszczeniach rzeźni ani w żadnej innej części zakładu, w której mogłoby zostać skażone świeże mięso;
  - d) badanie anomalii w konsystencji, barwie, zapachu i, gdzie jest to właściwe, smaku;
  - e) w razie potrzeby badania laboratoryjne odnoszące się w szczególności do substancji, określonych w art. 5 ust. 1 lit. j) i k).
41. Urzędowy lekarz weterynarii musi w szczególności postępować w następujący sposób:
  - A. Bydło powyżej sześciu tygodni życia**
    - a) oględziny głowy oraz jamy gardłowej. Węzły chłonne podszczękowe, zagardłowe i przyusznicowe (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares i parotidei*) muszą zostać nacięte i zbadane. Muszą zostać zbadane mięśnie

żwacze zewnętrzne, w których należy dokonać dwóch nacięć równoległych do żuchwy i mięśnie żwacze wewnętrzne (mięśnie skrzydłowe wewnętrzne) nacięte wzdłuż ich płaszczyzny;

Język, wcześniej uwolniony tak, żeby umożliwić przeprowadzenie szczegółowych oględzin jamy ustnej i gardła, musi zostać poddany oględzinom i omacywaniu. Migdałki muszą zostać usunięte;

- b) badanie tchawicy; oględziny i omacywanie płuc i przełyku. Węzły chłonne tchawiczo – oskrzelowe i śródpiersiowe (*Lnn. bifurcatinoes, eparteriales i mediastinales*) muszą zostać nacięte i zbadane. Tchawica i główne pnie oskrzelowe muszą zostać nacięte wzdłuż ich przebiegu, a płuca nacięte w jednej trzeciej dolnej płuca części prostopadle do osi głównej; nacięcia te nie są konieczne w przypadku, płuc nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- c) oględziny worka osierdziowego i serca, to ostatnie przecięte podłużnym cięciem, tak aby otworzyć obydwie komory serca i przeciąć przegrodę międzykomorową;
- d) oględziny przepony;
- e) oględziny i omacywanie wątroby i węzłów chłonnych wątrobowych i trzustkowych (*Lnn. portales*); nacięcie powierzchni żołądkowej wątroby i podstawy płata czworobocznego, w celu zbadania przewodów żółciowych; oględziny i omacywanie węzłów trzustkowych;
- f) oględziny przewodu żołądkowo - jelitowego, krezki, węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales i caudales*); omacywanie węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych oraz jeżeli to konieczne, nacięcie tych węzłów chłonnych;
- g) oględziny oraz jeżeli to konieczne omacywanie śledziony;
- h) oględziny nerek i nacięcie, jeżeli to konieczne, nerek i węzłów chłonnych nerkowych (*Lnn. renales*);
- i) oględziny opłucnej i otrzewnej;
- j) oględziny narządów płciowych;
- k) oględziny oraz, jeżeli to konieczne, omacywanie oraz nacięcie wymienia i jego węzłów chłonnych (*Lnn. supramammarii*). U krów, obie połowy wymienia przecina się długim i głębokim cięciem w taki sposób, aby zatoki mleczne (*sinus lactiferes*) oraz węzły chłonne wymienia zostały nacięte, poza przypadkami, kiedy wymię zostało wyłączone ze spożycia przez ludzi.

B. Bydło poniżej sześciu tygodni życia

- a) oględziny głowy oraz jamy gardłowej. Węzły chłonne zagardłowe (*Lnn.*

retropharyngiales) muszą zostać nacięte i zbadane. Jama ustna i gardłowa muszą zostać zbadane, a język poddany omacywaniu. Migdałki muszą zostać usunięte;

- b) oględziny płuc, tchawicy i przełyku; omacywanie płuc. Węzły tchawiczno-oskrzelowe i śródpiersiowe (*Lnn. bifurcationes, eparteriales i mediastinales*) muszą zostać nacięte i zbadane.

Tchawica i główne pnie oskrzelowe muszą zostać otwarte wzdłuż ich przebiegu, a płuca nacięte w jednej trzeciej dolnej płuca prostopadle do osi głównej; nacięcia te nie są konieczne, jeśli płuca są wykluczone ze spożycia przez ludzi;

- c) oględziny worka osierdziowego i serca; to ostatnie przecięte podłużnym cięciem tak, aby otworzyć obie komory i naciąć przegrodę międzykomorową;
- d) oględziny przepony;
- e) oględziny wątroby i węzłów chłonnych wątrobowych i trzustkowych (*Lnn. portales*); omacywanie oraz, jeżeli to konieczne, nacięcie wątroby i węzłów chłonnych wątrobowych;
- f) oględziny przewodu żołądkowo-jelitowego, krezki, węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales i caudales*); omacywanie węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych i, jeżeli to konieczne, nacięcie tych węzłów chłonnych;
- g) oględziny i, jeżeli to konieczne, omacywanie śledziony;
- h) oględziny nerek i jeżeli to konieczne nacięcie nerek i ich węzłów chłonnych (*Lnn. renales*);
- i) oględziny opłucnej i otrzewnej;
- j) oględziny i omacywanie okolic pępownicy oraz stawów. W przypadku wątpliwości okolica pępownicy musi zostać nacięta, a stawy otwarte. Musi zostać zbadany płyn błony maziowej.

C. Trzoda chlewna

- a) oględziny głowy i jamy gardłowej. Węzły chłonne podszczękowe (*Lnn. mandibulares*) muszą zostać zbadane i nacięte. Jama ustna, gardłowa i język muszą zostać poddane oględzinom. Migdałki muszą zostać usunięte;
- b) oględziny płuc, tchawicy i przełyku; omacywanie płuc i węzłów chłonnych tchawiczno - oskrzelowych oraz śródpiersiowych (*Lnn. bifurcationes, eparteriales i mediastinales*). Tchawica i główne pnie oskrzelowe muszą być nacięte wzdłuż ich przebiegu, w jednej trzeciej dolnej płuc poprzecznie do ich osi; nacięcia te nie są konieczne, jeśli płuca są wyłączone ze spożycia

przez ludzi;

- c) oględziny worka osierdziowego i serca, to ostatnie przecięte podłużnym cięciem tak, aby otworzyć komory i przeciąć przegrodę międzykomorową;
- d) oględziny przepony;
- e) oględziny wątroby, węzłów wątrobowych i trzustkowych (*Lnn. portales*); omacywanie wątroby i jej węzłów chłonnych;
- f) oględziny przewodu żołądkowo-jelitowego, krezki, węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales i caudales*); omacywanie węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych i jeżeli to konieczne nacięcie tych węzłów chłonnych;
- g) oględziny i jeżeli to konieczne omacywanie śledziony;
- h) oględziny nerek; nacięcie, jeżeli to konieczne, nerek i węzłów chłonnych nerkowych (*Lnn. renales*);
- i) oględziny opłucnej i otrzewnej;
- j) oględziny narządów płciowych;
- k) oględziny wymienia i przynależnych węzłów chłonnych (*Lnn. supramammarii*); nacięcie węzłów chłonnych wymieniowych u macior;
- l) oględziny i omacywanie okolic pępownicy i stawów u młodych zwierząt; w przypadku wątpliwości nacięcie okolic pępownicy i otwarcie stawów.

D. Owce i kozy

- a) oględziny głowy po zdjęciu skóry i, w razie wątpliwości, badanie jamy gardłowej, jamy ustnej, języka i węzłów chłonnych pozagardłowych i przyuszniczych. Bez uszczerbku dla warunków sanitarnych zwierząt, badania te nie są konieczne, jeśli właściwe władze są w stanie zagwarantować, że głowa, włącznie z językiem i mózgiem, jest wyłączona ze spożycia przez ludzi;
- b) oględziny płuc, tchawicy i przełyku; omacywanie płuc i węzłów chłonnych tchawiczno-oskrzelowych oraz śródpiersiowych (*Lnn. bifurcationes, eparteriales i mediastinales*); w przypadku wątpliwości narządy te i węzły chłonne muszą zostać nacięte i zbadane;
- c) oględziny worka osierdziowego i serca; w przypadku wątpliwości serce musi zostać nacięte i zbadane;
- d) oględziny przepony;
- e) oględziny wątroby oraz węzłów chłonnych wątrobowych i trzustkowych

(*Lnn. portales*); omacywanie wątroby i jej węzłów chłonnych; nacięcie żołądkowej części wątroby w celu zbadania dróg żółciowych;

- f) oględziny przewodu żołądkowo-jelitowego, krezki, węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales i caudales*);
- g) oględziny i jeżeli to konieczne omacywanie śledziony;
- h) oględziny nerek; jeżeli to konieczne nacięcie nerek i ich węzłów chłonnych nerkowych (*Lnn. renales*);
- i) oględziny opłucnej i otrzewnej;
- j) oględziny narządów płciowych;
- k) oględziny wymienia i jego węzłów chłonnych;
- l) oględziny i omacywanie okolic pępownicy i stawów u młodych zwierząt; w przypadku wątpliwości, okolica pępownicy musi zostać nacięta, a stawy otwarte.

E. Domowe zwierzęta jednokopytne

- a) oględziny głowy i po uwolnieniu języka, jamy gardłowej; omacywanie i, jeżeli to konieczne, nacięcie węzłów chłonnych podszczękowych, zagardłowych i przyuszniczych (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares i parotides*). Język, wcześniej uwolniony tak, aby umożliwić przeprowadzenie szczegółowego badania jamy ustnej i gardłowej, musi zostać poddany oględzinom i omacywaniu. Migdałki muszą zostać usunięte;
- b) oględziny płuc, tchawicy i przełyku; omacywanie płuc; omacywanie węzłów chłonnych tchawiczo - oskrzelowych i śródpiersiowych (*Lnn. bifurcationes, eparteriales i mediastinales*) i, jeżeli to konieczne, ich nacięcie. Tchawica i główne pnie oskrzelowe muszą zostać otwarte wzdłuż ich przebiegu, a płuca nacięte w jednej trzeciej dolnej prostopadle do ich głównej osi; jednakże nacięcia te nie są konieczne, jeśli płuca są wyłączone ze spożycia przez ludzi;
- c) oględziny worka osierdziowego i serca, to ostatnie przecięte podłużnym cięciem tak, aby otworzyć komory i przeciąć przegrodę międzykomorową;
- d) oględziny przepony;
- e) oględziny wątroby i węzłów chłonnych wątrobowych i trzustkowych (*Lnn. portales*); omacywanie wątroby i jej węzłów chłonnych; jeżeli to konieczne nacięcie wątroby i węzłów chłonnych wątrobowych i trzustkowych;
- f) oględziny przewodu żołądkowo-jelitowego, krezki, węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales i caudales*); jeżeli to konieczne nacięcie węzłów chłonnych zrębowych i krezkowych;

- g) oględziny i, jeżeli to konieczne, omacywanie śledziony;
- h) oględziny i omacywanie nerek; jeżeli to konieczne nacięcie nerek i węzłów chłonnych nerkowych (*Lnn. renales*);
- i) oględziny opłucnej i otrzewnej;
- j) oględziny narządów płciowych ogierów i klaczy;
- k) oględziny wymienia i jego węzłów chłonnych (*Lnn. supramammarii*); jeżeli to konieczne nacięcie węzłów chłonnych wymienia;
- l) oględziny i omacywanie okolic pępownicy i stawów u młodych zwierząt; w przypadku wątpliwości okolica pępownicy musi zostać nacięta, a stawy otwarte;
- m) zbadanie wszystkich siwych lub białych koni w kierunku występowania melanozy i melanomaty w mięśniach i węzłach chłonnych (*Lnn. lymphonodi subrhomboides*) łopatek poniżej chrząstki łopatkowej przez rozluźnienie łączenia łopatki. Nerki muszą zostać odsłonięte i zbadane przez wykonanie nacięcia przez cały miąższ organu.

F. W przypadku wątpliwości urzędowy lekarz weterynarii może dokonać dalszych nacięć i badań odpowiednich części ciała zwierząt, konieczne do podjęcia ostatecznej oceny.

W przypadku, gdy urzędowy lekarz weterynarii stwierdzi znamienne naruszenie zasad higieny ustanowionych w niniejszym rozdziale lub utrudnianie przeprowadzenia odpowiedniej inspekcji sanitarnej, jest upoważniony do interwencji w sprawie korzystania z wyposażenia lub pomieszczeń i podjęcia wszelkich niezbędnych środków, nawet do obniżenia skali produkcji lub przerwania procesu produkcji.

G. W przypadku gdy obowiązkowe jest nacięcie wymienionych wyżej węzłów chłonnych, muszą być one systematycznie poddawane wielu nacięciom i oględzinom.

42. A. Urzędowy lekarz weterynarii musi ponadto wykonywać systematycznie:

- 1) badanie na obecność wągryzycy u trzody chlewnej: musi ono obejmować badanie powierzchni mięśniowych widocznych bezpośrednio, w szczególności na poziomie mięśni płaskich uda, kolumn przepony, mięśni międzyżebrowych, serca, języka, krtani i jeżeli to konieczne ściany brzucha i tkanki tłuszczowej odsłoniętych mięśni lędźwiowych;
- 2) badanie na obecność nosacizny u zwierząt jednokopytnych poprzez uważne badanie śluzówki tchawicy, krtani, jam nosowych, zatok i ich odgałęzień, po przecięciu głowy w płaszczyźnie środkowej i wycięciu przegrody nosowej;

- 3) świeże mięso pochodzące od świń i koni, zawierające mięśnie poprzecznie prażkowane musi zostać poddane badaniu na obecność włośnicy.

Badanie to jest wykonywane zgodnie z metodami uznanymi naukowo, w szczególności zgodnie z metodami określonymi w dyrektywach wspólnotowych lub w innych normach międzynarodowych.

Wyniki muszą zostać ocenione przy wykorzystaniu metody referencyjnej, ustalonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 niniejszej dyrektywy po wydaniu opinii przez Naukowy Komitet Weterynaryjny; wiarygodność tej metody musi być co najmniej równa badaniu trychinoskopowemu, określone w załączniku I do dyrektywy 77/96/EWG pkt. 1.

Komisja publikuje metodę referencyjną w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

- B. Wyniki badań sanitarnych przedubojowych i poubojowych rejestrowane są przez urzędowego lekarza weterynarii i w przypadku zdiagnozowania choroby przenoszonej na człowieka, określonej w art. 6, przekazywane właściwym władzom weterynaryjnym, odpowiedzialnym za nadzór nad stadem, z którego pochodziły zwierzęta, a także osobie odpowiedzialnej za to stado.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY DOTYCZĄCE MIĘSA PRZEZNACZONEGO DO ROZBIORU

43. Krojenie na kawałki mniejsze od określonych w art. 3 ust. 1 (A), usuwanie kości lub krojenie na plastry podrobów pochodzących od zwierząt należących do gatunków bydła jest dozwolone tylko w zatwierdzonych zakładach rozbioru.
44. Użytkownik zakładu, właściciel lub jego przedstawiciel, jest zobowiązany do ułatwienia operacji nadzoru przedsiębiorstwa, w szczególności wykonywania wszelkich czynności uznanych za konieczne oraz do pozostawienia niezbędnych urządzeń do dyspozycji służby nadzorującej. W szczególności, musi być w stanie na każde żądanie podać do wiadomości urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za nadzór informacje o pochodzeniu mięsa wprowadzonego do jego zakładu.
45. Bez uszczerbku dla rozdziału V pkt. 19 ust. 2 mięso nie spełniające warunków art. 3 ust. 1. (B) lit. b) niniejszej dyrektywy nie może zostać umieszczone w zatwierdzonym zakładzie rozbioru chyba, że jest składowane w specjalnych powierzchniach magazynowych; powinno ono być pokrojone w innym miejscu lub w innym czasie niż mięso, które spełnia te wymogi. Urzędowy lekarz weterynarii musi mieć w każdej chwili swobodny dostęp do wszystkich pomieszczeń magazynowych i roboczych w celu sprawdzenia, że powyższe przepisy są rygorystycznie przestrzegane.
46. a) Świeże mięso musi być wprowadzane do pomieszczeń, przewidzianych w rozdziale III pkt. 15 lit. b) stopniowo w miarę potrzeby. Natychmiast po wykonaniu krojenia, oraz gdzie jest to właściwe i pakowania, mięso musi być przekazane do odpowiedniego pomieszczenia chłodniczego lub zamrażalni,

określonych w rozdziale III pkt. 15 lit. a).

- b) Mięso wchodzące do pomieszczeń rozbioru musi być sprawdzone, a w razie potrzeby wyżyłowane. Stanowisko pracy, gdzie to zadanie jest wykonywane, powinno być wyposażone w odpowiednie urządzenia i wystarczająco oświetlone.
- c) W czasie pracy przy krojeniu, usuwaniu kości, pakowaniu w opakowania jednostkowe i pakowaniu mięso musi być utrzymywane stale w temperaturze wewnętrznej równej lub niższej niż $+ 7^{\circ}\text{C}$. Podczas krojenia temperatura w pomieszczeniu nie może przekraczać $+ 12^{\circ}\text{C}$. Podczas wykonywania krojenia, pakowania w opakowania jednostkowe i pakowania wątroby zwierząt muszą być utrzymywane w stałej temperaturze wewnętrznej równej lub niższej niż $+ 3^{\circ}\text{C}$.

Podczas krojenia, usuwania kości, krojenia w plastry, w kostki, konfekcjonowania i pakowania, wątroby, nerki i mięso z głów muszą być utrzymywane w stałej temperaturze równej lub niższej niż $+ 3^{\circ}\text{C}$.

- d) W drodze odstępstwa od lit. a) i c) mięso może być krojone na ciepło. W takim wypadku powinno ono być przekazywane bezpośrednio z pomieszczeń rzeźni do pomieszczenia rozbioru. Dodatkowo, pomieszczenia rzeźni i pomieszczenie rozbioru powinny być usytuowane w tej samej grupie budynków i wystarczająco blisko siebie, w celu przekazania mięsa przez pojedynczą czynność, a rozbiór musi być wykonywany bezzwłocznie po przekazaniu. Natychmiast po wykonaniu rozbioru oraz, gdzie to właściwe po opakowaniu, mięso musi zostać przekazane do odpowiedniego pomieszczenia chłodniczego.
- e) krojenie jest wykonywane tak, aby wyeliminować wszelkie zabrudzenie mięsa. Odpryski kości i skrzepy krwi muszą zostać usunięte. Mięso uzyskane z rozbioru i nie przeznaczone do spożycia przez ludzi jest zbierane w urządzeniach, pojemnikach lub pomieszczeniach określonych w pkt. 4 lit. d).

ROZDZIAŁ X

KONTROLA SANITARNA MIĘSA KROJONEGO I MIĘSA SKŁADOWANEGO

- 47. Zatwierdzone zakłady rozbioru i zatwierdzone chłodnie składowe poddawane są nadzorowi przez urzędowego lekarza weterynarii.
- 48. Nadzór urzędowego lekarza weterynarii zawiera następujące zadania:
  - nadzór nad wejściem i wyjściem świeżego mięsa,
  - inspekcję sanitarną świeżego mięsa trzymanego w zakładach, określonych w pkt. 47,
  - inspekcje sanitarną świeżego mięsa przed rozbiorem i w czasie jego wychodzenia z zakładów, określonych w pkt. 47,
  - nadzór nad stanem czystości pomieszczeń, urządzeń i narzędzi, przewidziany w rozdziale V, oraz nad higieną pracowników, włącznie z ich odzieżą,

- wszelki inny nadzór, jaki urzędowy lekarz weterynarii uznaje za konieczny do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

ROZDZIAŁ XI

ZNAKOWANIE ZDROWOTNOŚCI

49. Znakowanie zdrowotności musi być wykonywane na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii. W tym celu jest on odpowiedzialny za:
- a) narzędzia przeznaczone do znakowania zdrowotności mięsa, które może przekazać pracownikom pomocniczym tylko w chwili znakowania i na czas konieczny do tego celu;
  - b) etykiety i materiały do opakowań jednostkowych, jeśli zostały one już oznakowane jak przewidziano w niniejszym rozdziale. Etykiety i materiały do opakowań jednostkowych są przekazywane pracownikom pomocniczym w chwili ich mocowania, w wymaganej ilości.
50. Znak zdrowotności musi być;
- a) albo znakiem owalnym o szerokości co najmniej 6,5 cm i wysokości 4,5 cm, zawierającym następujące doskonale czytelne informacje:
    - w górnej części, litery identyfikujące państwo wysyłające, dużymi literami (na przykład jedne z następujących):
B - DK - D - EL - E - F - IRL - I - L - NL - P - UK,
po których następuje numer zatwierdzenia weterynaryjnego zakładu,
    - w dolnej części, jeden z następujących skrótów: CEE, EOEF, EWG, EOK, EWG lub EEG;
  - b) albo znakiem owalnym o szerokości co najmniej 6,5 cm i wysokości 4,5 cm, zawierającym następujące doskonale czytelne informacje:
    - w górnej części, nazwę państwa wysyłającego, dużymi literami,
    - w środku numer zatwierdzenia weterynaryjnego zakładu,
    - w dolnej części jeden z następujących skrótów: CEE, EOEF, EWG, EOK, EWG lub EEG.

Litery muszą mieć wysokość co najmniej 0,8 cm a cyfry co najmniej 1 cm.

Znak zdrowotności może ponadto zawierać informację wskazującą urzędowego lekarza weterynarii, który przeprowadził inspekcję sanitarną mięsa.

51. Tusze znakowane są przy użyciu stempla lub poprzez wypalenie zgodnie z pkt. 50:
- tusze o ciężarze ponad 65 kg muszą zostać oznakowane na każdej półtuszy, co najmniej w następujących miejscach: na zewnętrznej powierzchni ud, lędźwi, grzbietu, mostka i łopatki,
  - pozostałe tusze muszą zostać oznakowane w co najmniej czterech miejscach, na łopatce i na zewnętrznej powierzchni ud.

52. Wątroby zwierząt gatunków bydła, trzody chlewnej i jednokopytnych nie mogą być znakowane poprzez wypalenie zgodnie z pkt. 50.

Wszystkie inne podroby muszą zostać oznakowane przy użyciu stempla lub poprzez wypalenie zgodnie z pkt. 50, chyba, że zostały poddane pakowaniu w opakowania jednostkowe lub opakowane i oznakowane zgodnie z pkt. 55 i 56.

53. Kawałki pozyskane w zakładach rozbioru z tusz urzędowo oznakowanych muszą zostać oznakowane przy użyciu stempla lub poprzez wypalenie zgodnie z pkt. 50, chyba, że zostały poddane pakowaniu w opakowania jednostkowe lub opakowane, a żebra muszą zostać oznakowane w sposób umożliwiający identyfikację rzeźni pochodzenia.

54. Opakowania muszą być zawsze oznakowane zgodnie z pkt. 55.

55. Opakowane mięso pokrojone i opakowane podroby, określone w pkt. 52 ust. 2 i pkt. 53, włącznie z pokrojonymi w plastry wątroby zwierząt gatunków bydła, muszą mieć oznakowanie zdrowotności zgodnie z pkt. 50. Znak musi zawierać numer zatwierdzenia weterynaryjnego zakładu rozbioru zamiast rzeźni. Znak musi znajdować się na etykietce przymocowanej do opakowania lub nadrukowanej na opakowaniu w taki sposób, aby został zniszczony w chwili otwierania opakowania; etykieta musi wskazywać także numer serii. Jednakże, jeśli mięso pokrojone i podroby pakowane są w opakowania jednostkowe zgodnie z rozdziałem XII pkt. 62, etykieta określona powyżej może być przymocowana do opakowania jednostkowego. W przypadku podrobów pakowanych w rzeźni, numer zawarty w oznakowaniu musi być numerem zatwierdzenia weterynaryjnego danej rzeźni.

56. W uzupełnieniu do wymogów pkt. 55, jeśli świeże mięso jest pakowane w opakowania jednostkowe w porcjach handlowych przeznaczonych do bezpośredniej sprzedaży konsumentowi, znak zdrowotności określony w pkt. 50 lit. a) musi zostać także nadrukowany na opakowaniu jednostkowym lub na etykietce dołączonej do tego opakowania. Znak musi zawierać numer zatwierdzenia weterynaryjnego zakładu rozbioru. Wymagania co do wymiarów przedstawione w pkt. 50 nie mają zastosowania do znaku wymaganego na mocy niniejszego punktu. Jednakże, w przypadku podrobów pakowanych w rzeźni, numer zawarty w oznakowaniu musi być numerem zatwierdzenia weterynaryjnego danej rzeźni.

57. Mięso zwierząt jednokopytnych i jego opakowanie musi być zaopatrzone w specjalny znak, który zostanie określony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 niniejszej dyrektywy.

58. Barwniki wykorzystywane do stempla muszą być zatwierdzone zgodnie z dyrektywą

Rady w sprawie zbliżenia przepisów Państw Członkowskich dotyczących substancji barwiących dozwolonych do stosowania w artykułach żywnościowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi²¹.

ROZDZIAŁ XII

PAKOWANIE W OPAKOWANIA JEDNOSTKOWE I PAKOWANIE ŚWIEŻEGO MIĘSA

59. a) Opakowania (np. skrzynie, pudła kartonowe) muszą spełniać wszelkie zasady higieny, w szczególności:
- nie mogą powodować zmian cech organoleptycznych mięsa,
  - nie mogą powodować przenikania do mięsa substancji szkodliwych dla zdrowia ludzkiego,
  - muszą być wystarczająco wytrzymałe dla zapewnienia skutecznej ochrony mięsa w trakcie transportu i przeładunku;
- b) Opakowanie nie może być używane powtórnie do pakowania mięsa, chyba, że zostało wykonane z materiałów odpornych na korozję, które są łatwe do mycia i zostały wcześniej oczyszczone i odkażone.
60. W przypadku, gdy pokrojone świeże mięso lub podroby są pakowane w opakowania jednostkowe, czynność ta musi być wykonana natychmiast po pokrojeniu i zgodnie z wymogami higieny.
- W wyjątkiem kawałków słoniny i piersi, pokrojone mięso i podroby muszą być, we wszystkich wypadkach, zaopatrzone w opakowanie ochronne, chyba że są transportowane w zawieszeniu.
- Opakowanie musi być przezroczyste i bezbarwne i oraz musi spełniać warunki pkt. 59 lit. a) tiret pierwsze i drugie; nie może być używane powtórnie do pakowania mięsa.
- Wątroby pokrojone zwierząt z gatunków bydła muszą być opakowane indywidualnie. Jedno opakowanie pierwotne może zawierać kompletny narząd, pokrojony w plastry i złożony w swój oryginalny kształt.
61. Mięso opakowane w opakowania jednostkowe musi zostać opakowane.
62. Jednakże, jeśli konfekcjonowanie spełnia wszystkie warunki ochronne opakowania, nie musi być przezroczyste i bezbarwne i nie jest nieodzowne umieszczenie go w drugim pojemniku, pod warunkiem, że pozostałe warunki pkt. 59 są spełnione.
63. Rozbiór, usuwanie kości, pakowanie w opakowania jednostkowe i pakowanie mogą odbywać się w tym samym pomieszczeniu podlegając następującym warunkom:

---

²¹ Dz.U. nr 115 z 11.11.1962, str. 2645/62. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 85/7/EWG (Dz.U. nr L 2 z 3.01.1985, str. 22).

- a) pomieszczenie musi być wystarczająco przestronne i urządzone w sposób zapewniający higieniczne przeprowadzanie czynności;
  - b) opakowanie i opakowanie jednostkowe muszą zostać umieszczone w hermetycznym opakowaniu ochronnym, natychmiast po wytworzeniu; opakowanie to musi zostać zabezpieczone przed uszkodzeniami w czasie transportu do zakładu i być przechowywane w warunkach higieny w wyodrębnionym pomieszczeniu zakładu;
  - c) pomieszczenia składowania materiałów opakowaniowych muszą być wolne od kurzu i szkodników oraz pozbawione wszelkiego atmosferycznego połączenia z pomieszczeniami zawierającymi substancje mogące skazić świeże mięso. Opakowania nie mogą być składowane na posadzce;
  - d) opakowania muszą być składane w warunkach higienicznych przed ich wprowadzeniem do pomieszczenia;
  - e) opakowania muszą być wprowadzane w warunkach higienicznych do pomieszczenia i wykorzystane bezzwłocznie. Nie mogą być przekazywane pracownikom zajmującym się świeżym mięsem;
  - f) natychmiast po opakowaniu w opakowania jednostkowe, mięso musi być umieszczone w pomieszczeniu magazynowym przewidzianym do tego celu.
64. Opakowania, określone w niniejszym rozdziale, mogą zawierać tylko mięso pokrojone pochodzące od tego samego gatunku zwierząt.

ROZDZIAŁ XIII

ŚWIADECTWO ZDROWIA

65. Oryginalny egzemplarz świadectwa zdrowia, które musi towarzyszyć mięsu w czasie jego transportu do miejsca przeznaczenia wydawane jest przez urzędowego lekarza weterynarii w chwili załadunku.

Świadectwo musi odpowiadać w formie i treści wzorowi w załączniku IV oraz zostać wystawione co najmniej w języku lub językach urzędowych miejsca przeznaczenia. Składa się z pojedynczej strony.

ROZDZIAŁ XIV

SKŁADOWANIE

66. Świeże mięso musi zostać schłodzone natychmiast po badaniu poubojowym i być utrzymywane w stałej temperaturze wewnętrznej nie przekraczającej $+ 7^{\circ}\text{C}$ w przypadku tusz i kawałków, oraz $+3^{\circ}\text{C}$ w przypadku podrobów.

Odstępstwa od tego ustalenia mogą, z powodów technicznych odnoszących się do dojrzewania mięsa, zostać udzielone przez właściwe władze, w każdym przypadku

rozpatrywanym oddzielnie, do celów transportu mięsa do zakładów rozbioru lub sklepów mięsnych usytuowanych w bezpośredniej bliskości rzeźni, pod warunkiem, że czas trwania transportu nie przekracza jednej godziny.

Świeże mięso przeznaczone do zamrożenia musi pochodzić bezpośrednio z zatwierdzonej rzeźni lub zatwierdzonego zakładu rozbioru.

Zamrażanie świeżego mięsa może być wykonywane tylko w pomieszczeniach tego samego zakładu, w którym mięso zostało pozyskane lub pokrojone lub w zatwierdzonej chłodni składowej, za pomocą odpowiedniego wyposażenia.

Gdy kawałki, określone w art. 3 ust. 1 (A) niniejszej dyrektywy, kawałki, określone w rozdziale XI pkt. 53 niniejszego załącznika oraz podroby przeznaczone są do zamrożenia, muszą zostać zamrożone bezzwłocznie, chyba, że dojrzewanie wymagane jest ze względów sanitarnych. W ostatnim przypadku muszą one zostać zamrożone natychmiast po dojrzewaniu.

Tusze, półtusze lub półtusze pokrojone na nie więcej niż trzy części i ćwiartki przeznaczone do zamrożenia muszą zostać zamrożone bezzwłocznie po okresie stabilizacji.

Mięso pokrojone przeznaczone do zamrożenia musi zostać zamrożone bezzwłocznie po pokrojeniu.

Mięso zamrożone musi osiągnąć temperaturę wewnętrzną równą lub niższą niż -12°C i nie może być później składowane w temperaturach wyższych.

Świeże mięso poddane procesowi zamrożenia musi być opatrzone informacją o miesiącu i roku zamrożenia.

67. Żaden inny produkt, który mógłby naruszyć warunki higieny mięsa lub skazić je, nie może być przechowywany w pomieszczeniach określonych w rozdziale IV pkt. 16 i 17, chyba że mięso jest opakowane i przechowywane oddzielnie.
68. Temperatura składowania w pomieszczeniach magazynowych określonych w pkt. 16 i 17 rozdziału IV musi być odnotowana.

ROZDZIAŁ XV

TRANSPORT

69. Świeże mięso musi być transportowane środkami transportu zaopatrzonymi w system zamykania hermetycznego lub, w przypadku świeżego mięsa przywożonego zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG lub świeżego mięsa przewożonego tranzytem przez terytorium państwa trzeciego w zaplombowanych środkach transportu, zaprojektowanych i wyposażonych w taki sposób, aby temperatury wyszczególnione w rozdziale XIV były zapewnione podczas całego czasu trwania transportu.

W drodze odstępstwa od ustępu pierwszego, tusze, półtusze, półtusze pokrojone na nie więcej niż trzy części lub ćwiartki mogą być transportowane w temperaturach wyższych

od przewidzianych w rozdziale XIV, w warunkach ustalanych po konsultacji Komitetu Naukowego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 niniejszej dyrektywy.

70. Środki transportu przeznaczone do przewożenia takiego mięsa muszą spełniać następujące wymogi:
- a) ich powierzchnie wewnętrzne lub każda inna część mogąca wejść w kontakt z mięsem muszą być wykonane z materiału odpornego na korozję i nie mogącego zmieniać cech organoleptycznych mięsa lub uczynić go szkodliwym dla zdrowia ludzkiego; powierzchnie te muszą być gładkie, łatwe do mycia i odkażania;
  - b) muszą być zaopatrzone w skuteczne urządzenia zapewniające ochronę mięsa przed owadami i kurzem oraz muszą być szczelne;
  - c) do transportu tusz, półtusze lub półtusze pokrojonych na nie więcej niż trzy części, ćwiartek oraz mięsa pokrojonego nieopakowanego, muszą być wyposażone w urządzenia do zawieszania, wykonane z materiałów odpornych na korozję, zamocowane na takiej wysokości, aby mięso nie mogło dotykać podłogi. Przepisu tego nie stosuje się do mięsa mrożonego w higienicznym opakowaniu. Jednakże w przypadku transportu lotniczego urządzenia do zawieszania nie są wymagane, pod warunkiem, że do załadunku, przetrzymywania i wyładunku mięsa zostało przewidziane wyposażenie odporne na korozję.
71. Środki transportu mięsa nie mogą w żadnym razie być używane do transportu zwierząt żywych lub jakichkolwiek innych produktów mogących negatywnie wpływać lub skażać mięso.
72. Żaden inny produkt mogący wpłynąć na warunki higieny mięsa lub skażać je nie może być transportowany w tym samym czasie co mięso w tym samym środku transportu, chyba, że zostały podjęte odpowiednie środki ostrożności. Mięso opakowane i mięso nieopakowane musi być transportowane w odrębnych środkach transportu, chyba, że w tym samym środku transportu istnieje możliwość odpowiedniego fizycznego oddzielenia, chroniącego mięso nieopakowane przed mięsem opakowanym. Dodatkowo, żołądki nie mogą być w nich transportowane, chyba, że zostały wyparzone lub oczyszczone, ani też głowy i nogi, chyba, że zostały oskórowane lub wyparzone i odszczecinione.
73. Świeże mięso nie może być transportowane w pojeździe lub pojemniku, który nie jest czysty i nie został odkażany.
74. Tusze, półtusze i ćwiartki, półtusze pokrojone na nie więcej niż trzy części, za wyjątkiem mięsa mrożonego opakowanego zgodnie z wymogami higieny, muszą być transportowane zawieszane, z wyjątkiem przypadku transportu lotniczego zgodnie z pkt. 70 lit. c).

Inne kawałki oraz podroby muszą być zawieszane lub umieszczone na podporach, jeśli nie są w opakowaniach lub nie mieszczą się w pojemnikach z materiałów odpornych na korozję. Takie podpory, opakowania lub pojemniki muszą spełniać wymogi higieny oraz, szczególnie w przypadku opakowania, przepisy niniejszej dyrektywy. Wnętrza muszą zawsze być transportowane w opakowaniach wytrzymałych i

szczelnych dla płynów i tłuszczów, które mogą być używane ponownie tylko po oczyszczeniu i odkażeniu.

75. Urzędowy lekarz weterynarii musi zapewnić przed wysyłką, że pojazdy transportowe oraz warunki załadunku spełniają wymogi higieny określone w niniejszym rozdziale.

ZAŁĄCZNIK II

ROZDZIAŁ I

WARUNKI OGÓLNE ZATWIERDZANIA ZAKŁADÓW O MAŁEJ MOCY PRODUKCYJNEJ

Zakłady o małej mocy produkcyjnej muszą zawierać co najmniej:

1. w pomieszczeniach, gdzie prowadzi się pozyskiwanie i obróbkę mięsa:
  - a) nienasiąkliwą, nieprzepuszczalną posadzkę łatwą do mycia i odkażania, nie ulegającą rozkładowi i położoną w sposób pozwalający na łatwy spływ wody; w celu wyeliminowania zapachów, woda ta musi być doprowadzona do studzienek syfonowanych i okratowanych.
  - b) gładkie, odporne i nie przepuszczające wody ściany, pokryte jasną okładziną zmywalną do wysokości co najmniej dwóch metrów, oraz do co najmniej trzech metrów w pomieszczeniach uboju.

Jednakże używanie w pomieszczeniach, określonych w rozdziale III pkt. 16 załącznika I, ścian z drewna, nie stanowi podstawy do wycofania zatwierdzenia pod warunkiem, że zostały zbudowane przed dniem 1 lipca 1991 r.;
  - c) drzwi z materiałów łatwe do mycia, nie ulegających rozkładowi i bezwonnych.

W przypadkach, gdy mięso składowane jest w danym zakładzie, zakład ten musi dysponować pomieszczeniami magazynowymi spełniającymi powyższe wymogi;
  - d) materiały izolacyjne nie ulegające rozkładowi i bezwonne;
  - e) odpowiednią wentylację oraz, jeżeli to konieczne, dobre usuwanie pary wodnej;
  - f) odpowiednie naturalne lub sztuczne oświetlenie, które nie powoduje zniekształcania kolorów;
2.
  - a) jak najbliżej stanowisk pracy, wystarczającą liczbę urządzeń do czyszczenia i odkażania rąk i do czyszczenia narzędzi przy użyciu gorącej wody. Do mycia rąk, urządzenia te muszą mieć doprowadzenie wody bieżącej zimnej i ciepłej lub wody mieszanej o odpowiedniej temperaturze, w środki do czyszczenia i odkażania, a także w higieniczne środki do suszenia rąk;
  - b) urządzenia, na miejscu lub w pomieszczeniu przylegającym, do odkażania narzędzi, z doprowadzeniem wody o temperaturze nie niższej niż 82 °C;
3. odpowiednie urządzenia do ochrony przed szkodnikami takimi jak owady i gryzonie;
4.
  - a) narzędzia i sprzęt roboczy, takie jak stoły do krojenia, ruchome płyty do krojenia, pojemniki, taśmy przenoszące i piły, wykonane z materiałów odpornych na korozję, nie powodujących uszkodzenia mięsa, łatwych do mycia i odkażania.

Zakazane jest używanie drewna;

- b) narzędzia i wyposażenie odporne na korozję i spełniające wymogi higieny do:
- przetwarzania mięsa,
  - składowania pojemników używanych do mięsa tak, aby uniemożliwić mięsu lub pojemnikom wejście w bezpośredni kontakt z posadzką lub ścianami;
- c) specjalne szczelne pojemniki, z materiałów nie ulegających korozji, wyposażone w pokrywę i system zamykania uniemożliwiający osobom nieupoważnionym sięganie do nich, przeznaczone do przechowywania mięsa nie przeznaczonego do spożycia przez ludzi; takie mięso musi zostać usunięte lub niszczone na koniec każdego dnia roboczego;
5. sprzęt chłodniczy pozwalający na utrzymywanie mięsa w temperaturze wewnętrznej wymaganej przez niniejszą dyrektywę. Sprzęt ten musi zawierać system odpływu połączony z kanalizacją ściekową i nie powodujący żadnego ryzyka skażenia mięsa;
6. doprowadzenie pod ciśnieniem wody pitnej wyłącznie w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG. Jednakże, dozwolone jest doprowadzenie wody niezdatnej do picia w wyjątkowych przypadkach do wytwarzania pary wodnej, do celów przeciwpożarowych oraz do chłodzenia urządzeń chłodniczych, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tego celu nie pozwalają na używanie tej wody do innych celów i nie stanowią żadnego ryzyka skażenia świeżego mięsa. Rury z wodą niezdatną do picia muszą jasno odróżniać się od rur używanych do wody pitnej;
7. właściwe doprowadzenie ciepłej wody pitnej w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG;
8. system pozwalający na usuwanie w sposób higieniczny wody ściekowej;
9. co najmniej jedną umywalkę i toalety ze spuszczaną wodą. Te ostatnie nie mogą wychodzić bezpośrednio na pomieszczenia robocze. Umywalka powinna być zaopatrywana w wodę bieżącą ciepłą i zimną lub w wodę mieszaną o odpowiedniej temperaturze, w środki higieniczne do mycia i odkażania rąk, a także posiadać higieniczne urządzenia do suszenia rąk. Umywalka musi znajdować się w pobliżu toalet.

ROZDZIAŁ II

SPECJALNE WARUNKI ZATWIERDZANIA RZEŹNI O MAŁEJ MOCY PRODUKCYJNEJ

10. W uzupełnieniu do wymogów ogólnych rzeźnie o małej mocy produkcyjnej muszą zawierać co najmniej:
- a) wystarczająco obszerne pomieszczenia dla zwierząt spędzających noc w obrębie rzeźni;
  - b) pomieszczenie uboju i, ze względu na czynności wykonywane w trakcie uboju,

pomieszczenia odpowiadające tej działalności, wystarczająco przestronne w celu zadowalającego wykonywania pracy z punktu widzenia zasad higieny;

- c) wyraźnie wyodrębnione miejsce wewnątrz pomieszczenia uboju, przeznaczone do przeprowadzania oszołamiania i wykrwawiania;
- d) w pomieszczeniu uboju ściany, zmywalne do wysokości co najmniej 3 metrów lub do sufitu. W czasie uboju para wodna musi być odpowiednio usuwana;
- e) urządzenie takie, aby po oszołomieniu, sprawianie mogło odbywać się, o ile to możliwe, na zwierzęciu zawieszonym; w żadnych okolicznościach zawieszona zwierzę nie może wchodzić w kontakt z posadzką w czasie sprawiania;
- f) zamrażalnię o wystarczającej pojemności w stosunku do wielkości i typu zwierząt poddawanych ubojowi, oraz w każdym przypadku z oddzielną zamykaną częścią zarezerwowaną do obserwacji tusz poddawanych analizie.

Odstępstwa od tego wymogu mogą być przyznane przez właściwe władze, po rozpatrzeniu każdego przypadku indywidualnie, jeśli mięso jest od razu usuwane z tych rzeźni dla dostarczenia do zakładów rozbioru lub sklepów mięsnych usytuowanych w bezpośredniej bliskości rzeźni, pod warunkiem, że czas trwania transportu nie przekracza jednej godziny.

- 11. W pomieszczeniu uboju zakazuje się opróżniania lub czyszczenia żołądków i jelit oraz składowania skór, rogów, kopyt lub świńskiej szczeciny.
- 12. Jeśli obornik nie może być codziennie usuwany z obrębu rzeźni, musi być składowany w wyraźnie wydzielonym miejscu.
- 13. Zwierzęta wprowadzone do pomieszczeń uboju muszą zostać niezwłocznie oszołomione i ubite.
- 14. Zwierzęta chore lub podejrzane nie mogą być ubijane w danym zakładzie, poza przypadkiem, gdy zostało przyznane odstępstwo przez właściwe władze.

W przypadku przyznania odstępstwa, ubój musi być wykonywany pod nadzorem właściwych władz i po podjęciu środków chroniących przed zakażeniem; pomieszczenia przed ponownym wykorzystaniem muszą zostać specjalnie, pod urzędowym nadzorem, oczyszczone i odkażone.

ZAŁĄCZNIK III

KWALIFIKACJE ZAWODOWE PRACOWNIKÓW POMOCNICZYCH

1. Jedynie kandydaci, którzy mogą dostarczyć dowodu, że uczestniczyli podczas co najmniej 400 godzin w kursie teoretycznym, połączonym z prezentacjami laboratoryjnymi, zatwierdzonym przez właściwe władze Państw Członkowskich, odnoszącym się do tematów określonych w pkt. 3 lit. a) niniejszego załącznika, a także, że przeszli w ciągu co najmniej 200 godzin szkolenie praktyczne pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, są upoważnieni do przystąpienia do testu, określonego w art. 9 ust. 4 niniejszej dyrektywy. Szkolenie praktyczne odbywa się w rzeźniach, zakładach rozbioru, chłodniach składowych oraz w punktach kontroli świeżego mięsa.
2. Jednakże, pracownicy pomocniczy spełniający wymogi załącznika II do dyrektywy 71/118/EWG, mogą uczestniczyć w kursie szkoleniowym, w którym część teoretyczna jest ograniczona do 200 godzin.
3. Test określony w art. 9 ust. 4 niniejszej dyrektywy, składa się z części teoretycznej i części praktycznej oraz obejmuje następujące zagadnienia:
  - a) część teoretyczna:
    - podstawowa wiedza z zakresu anatomii i fizjologii ubitych zwierząt,
    - podstawowa wiedza z zakresu patologii ubitych zwierząt,
    - podstawowa wiedza z zakresu anatomii patologicznej ubitych zwierząt,
    - podstawowa wiedza z zakresu higieny, w szczególności higieny przemysłowej, uboju, higieny rozbioru i składowania oraz higieny pracy,
    - znajomość metod i procedur uboju, inspekcji, konserwowania, pakowania w opakowania jednostkowe, pakowania i transportu świeżego mięsa,
    - znajomość przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących wykonywania ich pracy,
    - procedury pobierania próbek;
  - b) część praktyczna:
    - badanie i ocena ubitych zwierząt,
    - rozpoznawanie gatunków zwierząt poprzez badanie typowych części zwierzęcia,
    - rozpoznawanie niektórych części zwierząt ubitych, w których pojawiły się zmiany oraz komentarze na ich temat,
    - badanie poubojowe w rzeźni,

- kontrola higieny,
- pobieranie próbek.

ZAŁĄCZNIK IV

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla świeżego mięsa¹, określonego w art. 3 ust. 1 (A) lit. f) (iii) dyrektywy 64/433/EWG

Nr²:.....

Miejsce załadunku: .....

Ministerstwo: .....

Departament: .....

Referencje²: .....

I. Identyfikacja mięsa

Mięso pochodzące od: .....
(gatunek zwierzęcia)

Rodzaj części: .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba części lub jednostek opakowania: .....

Miesiąc(e) i rok (lata) zamrożenia: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie mięsa

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonej(ych) rzeźni: .....
.....

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonego(ych) zakładu(ów)
rozbioru: .....
.....

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonej(ych) chłodni
składowej (ych):.....
.....

¹ Świeże mięso: zgodnie z dyrektywą wymienioną w IV niniejszego świadectwa, oznacza wszystkie nadające się do spożycia przez ludzi części zwierząt domowych z gatunków bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz jednokopytnych, które nie zostały poddane procesowi konserwacji; jednakże, mięso schłodzone i mrożone uznaje się za świeże mięso.

² Fakultatywnie.

III. Przeznaczenie mięsa

Mięso zostanie wysłane z .....
(miejsce załadunku)

do .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu³:.....

Nazwa i adres nadawcy: .....
.....

Nazwa i adres odbiorcy: .....
.....

IV. Poświadczenie zdrowia

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że mięso opisane powyżej zostało pozyskane w warunkach produkcji i kontroli ustanowionych w dyrektywie 64/433/EWG:

- w rzeźni zlokalizowanej w regionie lub strefie ograniczeń⁴,
- oraz jest przeznaczone dla Państwa Członkowskiego po tranzycie przez państwo trzecie⁴.

Sporządzono w....., dnia .....

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

³ Dla wagonów i ciężarówek podać numer rejestracji, dla samolotów - numer lotu, dla statków - nazwę oraz, gdzie to konieczne, numer kontenera.

⁴ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK V

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA

dla świeżego mięsa przeznaczonego do wysyłki do Państwa Członkowskiego¹

Nr²: .....

Państwo wysyłające: .....

Ministerstwo: .....

Departament: .....

Ref.: .....

(fakultatywnie)

I. Identyfikacja mięsa

Mięso: .....

(rodzaj zwierzęcia)

Rodzaj części: .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba części lub jednostek opakowania: .....

Miesiąc(e) i rok(lata) zamrożenia: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie mięsa

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonej(ych) rzeźni: .....

.....

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonego(ych) zakładu(ów)
rozbioru: .....

.....

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia weterynaryjnego zatwierdzonej(ych) chłodni
składowej(ych):.....

.....

III. Przeznaczenie mięsa

---

² Fakultatywnie.

Mięso zostanie wysłane z .....
(miejsce załadunku)

do .....
(państwo i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu³: .....

Nazwa i adres nadawcy: .....
.....

Nazwa i adres odbiorcy: .....
.....

IV. Poświadczenie zdrowia

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii zaświadczam, że mięso opisane powyżej zostało pozyskane w warunkach produkcji i kontroli ustanowionych w dyrektywie 64/433/EWG dotyczącej problemów sanitarnych wpływających na handel świeżym mięsem we Wspólnocie i dlatego też zostaje uznane za zdatne do spożycia przez ludzi.

Sporządzono w....., dnia .....

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)

---

³ Dla wagonów i ciężarówek podać numer rejestracji, dla samolotów – numer lotu, dla statków – nazwę oraz, gdzie to konieczne, numer kontenera.

DYREKTYWA RADY

z dnia 10 lutego 1992 r.

zmieniająca i uaktualniająca dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi oraz zmieniająca dyrektywę 64/433/EWG

(Notyfikowana jako dokument nr L (1992) 57)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(92/5/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mięso bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz oraz domowych zwierząt jednokopytnych, mięso drobiowe, mięso zwierząt łownych i produkty przetworzone uzyskane z takiego mięsa znajdują się w wykazie produktów w załączniku II do Traktatu; produkcja i handel tymi produktami stanowi ważne źródło dochodów dla części ludności rolniczej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora oraz w celu zwiększenia wydajności, należy ustanowić na poziomie Wspólnoty przepisy w zakresie zdrowia publicznego regulujące produkcję i wprowadzanie do obrotu;

Wspólnota musi przyjąć środki działania dotyczące stopniowego tworzenia rynku wewnętrznego podczas okresu wygasającego w dniu 31 grudnia 1992 r.;

dyrektywa 77/99/EWG⁴ ustanowiła wymogi zdrowotności, które muszą zostać spełnione w wewnątrzspółnotowym handlu produktami mięsnymi;

dyrektywa 89/662/EWG⁵ ustanowiła przepisy dotyczące kontroli, które mają być stosowane

¹ Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 89, Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str. 25, Dz.U. nr C 262 z 14.10.1981, str. 3, Dz.U. nr C 267 z 11.10.1982, str. 59, Dz.U. nr C 296 z 5.11.1991, str. 8.

² Dz.U. nr C 240 z 16.09.1991, str. 6, Dz.U. nr C 113 z 7.05.1990, str. 205.

³ Dz.U. nr C 332 z 31.12.1990, str. 94, Dz.U. nr C 62 z 2.03.1990, str. 25, Dz.U. nr C 168 z 10.07.1990, str. 8, Dz.U. nr C 124 z 21.05.1990, str. 15.

⁴ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 85/328/EWG (Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 28).

⁵ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/675/EWG (Dz.U. nr L 373 z

mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego, w szczególności zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach pomiędzy Państwami Członkowskimi;

aby uwzględnić zniesienie wspomnianych kontroli oraz wprowadzenie bardziej rygorystycznych gwarancji pochodzenia, gdy nie można już rozróżnić pomiędzy produktami przeznaczonymi na rynek krajowy i produktami na sprzedaż w innym Państwie Członkowskim, należy dostosować i rozszerzyć wymogi dyrektywy 77/99/EWG na całą produkcję;

przedmiotem takiego dostosowania musi być, w szczególności, standaryzacja wymogów zdrowotności dla produkcji, składowania i transportu produktów mięsnych i innych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

należy wprowadzić system zatwierdzania dla zakładów, które spełniają wymogi zdrowotności ustanowione niniejszą dyrektywą wraz z procedurą kontroli wspólnotowej w celu zapewnienia przestrzegania warunków takiego zatwierdzenia;

zakłady o małych zdolnościach produkcyjnych powinny być zatwierdzane w oparciu o uproszczoną strukturę i kryteria w zakresie infrastruktury, równocześnie spełniając przepisy dotyczące higieny ustanowione w niniejszej dyrektywie;

oznakowanie zdrowotności produktów mięsnych jest najlepszym sposobem zapewnienia właściwych władz miejsca przeznaczenia o tym, że partia towaru spełnia postanowienia niniejszej dyrektywy; należy utrzymać świadectwo zdrowia do celów weryfikacji przeznaczenia niektórych produktów;

przepisy, zasady i środki ochronne określone dyrektywą Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. określająca zasady organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁶ powinny mieć tutaj zastosowanie;

w kontekście handlu wewnątrzspółnotowego, należy również stosować przepisy ustanowione w dyrektywie 89/662/EWG;

Komisji powinny być powierzone zadanie przyjęcia określonych środków działania w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy; w tym celu należy określić procedury ustanawiające ścisłą i skuteczną współpracę pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

wobec szczególnych problemów z dostawami wynikających z sytuacji geograficznej, należy zezwolić Republice Greckiej na specjalne odstępstwo; z tych samych powodów należy przyznać odległym regionom dodatkowy okres czasu na dostosowanie się do wymogów niniejszej dyrektywy;

przyjęcie szczegółowych przepisów dla produktów objętych niniejszą dyrektywą nie narusza możliwości przyjęcia przepisów we zakresie higieny żywności i ogólnego bezpieczeństwa, w odniesieniu, do których Komisja przedłożyła propozycję dyrektywy ramowej;

ze względu na przejrzystość należy uaktualnić dyrektywę 77/99/EWG oraz dostosować

31.12.1990, str. 1).

⁶ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

dyrektywę 64/433/EWG⁷ w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na wewnątrzspółnotowy handel świeżym mięsem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 1993 r. tytuł, art. 1-21 oraz załączniki do dyrektywy 77/99/EWG zostają zastąpione tekstem załączonym do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W dyrektywie 91/497/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W tytule wyrazy „zmieniająca i konsolidująca” zastępuje się wyrazami „zmieniająca i uaktualniająca” oraz dodaje się wyrazy „i zmieniająca dyrektywę 72/462/EWG”.
2. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 1993 r. tytuł i artykuły dyrektywy 64/433/EWG zastępuje się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.”

3. W Załączniku do dyrektywy 64/433/EWG, skreśla się w tytule odniesienie do „26 czerwca 1964 r.”
4. W załączniku I do dyrektywy 64/433/EWG w rozdziale XII punkt 60 akapit trzeci dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Wymóg ten może zostać uchylony dla mięsa mrożonego przeznaczonego do wykorzystania bez dalszej obróbki jako surowiec do produktów, określonych w dyrektywie 77/99/EWG lub dyrektywie 88/657/EWG.”

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 1 stycznia 1993 r., za wyjątkiem:

- odległych regionów uznanych zgodnie z art. 17 dyrektywy 90/675/EWG, włączając w to – w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii – Wyspy Kanaryjskie, i zgodnie z art. 13 dyrektywy 91/496/EWG,

oraz

- zakładów znajdujących się w nowych krajach związkowych Republiki Federalnej Niemiec, objętych planami restrukturyzacji,

---

⁷ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 69).

które wdrożą niniejszą dyrektywę nie później niż dnia 1 stycznia 1995 r.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią Komisję.

Wymienione środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia ustanowione są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 1992 r.

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„Dyrektywa Rady w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych i niektórych innych produktów pochodzenia zwierzęcego

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy sanitarne dla produkcji i wprowadzania do obrotu produktów mięsnych i innych produktów pochodzenia zwierzęcego, przeznaczonych, po obróbce, do spożycia przez ludzi lub przygotowania innych artykułów spożywczych.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przygotowywania i przechowywania, w sklepach detalicznych lub miejscach przyległych do punktów sprzedaży, produktów mięsnych i innych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, tam gdzie przygotowywanie i przechowywanie odbywa się jedynie w celu bezpośredniego zaopatrzenia klienta.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) produkty mięsne: produkty przygotowywane z mięsa lub z zawartością mięsa, które poddano obróbce w taki sposób, że powierzchnia cięcia pokazuje, że produkt nie posiada już cech mięsa świeżego.

Jednakże, za produkty mięsne nie będą uznawane następujące produkty:

(i) mięso, które zostało poddane jedynie zimnej obróbce; mięso takie podlega nadal przepisom określonym w dyrektywach, określonych w lit. d);

(ii) produkty podlegające postanowieniom dyrektywy Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 r. ustanawiającej wymogi dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach mniejszych niż 100 gram i preparatami mięsnymi oraz zmieniającej dyrektywy 64/433/EWG, 71/118/EWG i 72/462/EWG⁸;

b) inne produkty pochodzenia zwierzęcego:

(i) wyciągi z mięsa;

(ii) topiony tłuszcz zwierzęcy: tłuszcz uzyskany przez topienie mięsa, włącznie z kośćmi, i przeznaczony do spożycia przez ludzi;

(iii) skwarki: zawierające białko pozostałości wytapiania, po częściowym oddzieleniu tłuszczu i wody;

(iv) żelatyna;

---

⁸ Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 3.

- (v) mączki mięsne, mączki ze skórek, solona lub suszona krew, solona lub suszona plazma krwi;
- (vi) żołądki, pęcherze i jelita, oczyszczone, solone lub suszone, i/lub poddane obróbce termicznej;
- c) gotowe potrawy mięsne; opakowane produkty mięsne odpowiadające wyrobom kulinarnym, ugotowane lub podgotowane i zakonserwowane w niskich temperaturach;
- d) mięso: mięso według definicji w:
  - art. 2 lit. a) dyrektywy 64/433/EWG,
  - art. 2 dyrektywy 71/118/EWG,
  - art. 2 dyrektywy 72/461/EWG,
  - art. 2 dyrektywy 72/462/EWG,
  - art. 2 dyrektywy 88/657/EWG,
  - art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy 91/495/EWG;
- e) surowiec: każdy produkt zwierzęcy używany jako składnik do uzyskania produktów wymienionych w lit. a) i b) lub używany w przygotowaniu gotowej potrawy;
- f) obróbka: proces chemiczny lub fizyczny, taki jak ogrzewanie, wędzenie, solenie, marynowanie, konserwowanie lub suszenie, podjęty w celu przedłużenia trwałości mięsa lub produktów zwierzęcych osobno lub razem z innymi produktami spożywczymi, lub kombinacja takich procesów;
- g) podgrzewanie: użycie suchego lub wilgotnego ciepła;
- h) solenie; użycie soli;
- i) konserwowanie: rozprowadzenie soli w całym produkcie;
- j) dojrzewanie: obróbka surowego solonego mięsa, stosowana w warunkach klimatycznych, które w trakcie powolnej i stopniowej redukcji wilgoci, są zdolne wytworzyć naturalną fermentację lub procesy enzymatyczne, obejmujące zmiany w okresie czasu, który nadaje produktowi typowe organoleptyczne właściwości i zapewnia jego trwałość i jakość zdrowotną w normalnej temperaturze otoczenia;
- k) suszenie: naturalna lub sztuczna redukcja zawartości wody;
- l) partia: ilość produktu mięsnego objęta tym samym towarzyszącym dokumentem handlowym lub świadectwem zdrowia;
- m) opakowanie: ochrona produktów, określonych w art. 1 ust. 1 poprzez użycie wstępnego opakowania lub wstępnego pojemnika mającego bezpośredni kontakt z danym

produktem, a także samo wstępne opakowanie lub sam wstępny pojemnik;

- n) pakowanie pośrednie: umieszczanie jednego lub większej ilości opakowanych lub nie opakowanych produktów, określonych w art. 1 ust. 1 w pojemniku, a także sam pojemnik;
- o) hermetycznie zamknięty pojemnik: pojemnik przeznaczony do ochrony zawartości przed dostaniem się mikroorganizmów podczas i po obróbce cieplnej oraz, który nie przepuszcza powietrza;
- p) zakład: każde przedsiębiorstwo wytwarzające produkty określone w lit. a), b) i c);
- q) ośrodek przepakowywania: zakład lub magazyn gdzie partie przeznaczone do wprowadzenia do obrotu są ponownie gromadzone i/lub przepakowywane;
- r) wprowadzenie do obrotu: przechowywanie lub wystawienie z myślą o sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostawa towarów lub każdy inny sposób dysponowania nimi we Wspólnocie, z wyjątkiem sprzedaży detalicznej;
- s) właściwe władze: władze centralne Państwa Członkowskiego posiadające kompetencje do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub każdy organ władzy, któremu delegowały takie kompetencje.

Artykuł 3

- A. Każde Państwo Członkowskie zapewni –z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w art. 4 - aby produkty mięsne wprowadzane do obrotu:
  - 1. zostały przetworzone i były przechowywane w zakładzie zatwierdzonym i nadzorowanym:
    - zgodnie z art. 8, i spełniły wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności wymogi załącznika A i załącznika B rozdział I i II,
    - lub
    - zgodnie z art. 9, w przypadku zakładów, które nie posiadają struktury przemysłowej lub zdolności produkcyjnych;
  - 2. zostały przetworzone z mięsa jak określono w art. 2 lit. d), w rozumieniu, że:
    - (i) mięso przywożone z państwa trzeciego musiało zostać objęte kontrolą zgodnie z dyrektywą 90/675/EWG;
    - (ii) mięso przywożone zgodnie z art. 15 dyrektywy 71/118/EWG i art. 17 akapit drugi dyrektywy 91/495/EWG nie może być użyte chyba, że:
      - produkty otrzymane z tego mięsa spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie,

- produkty te nie noszą znaku zdrowotności ustanowionego w załączniku B rozdział VI,
- wprowadzenie do obrotu takich produktów podlega krajowym postanowieniom Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

Mięso uznane za nienadające się do spożycia zgodnie z wymogami art. 5 i 6 dyrektywy 64/433/EWG oraz następujące pozycje nie mogą zostać wykorzystane przy przygotowywaniu produktów mięsnych:

- a) narządy rozrodcze osobników żeńskich i męskich, za wyjątkiem jąder;
- b) narządy układu moczowego, z wyjątkiem nerek i pęcherza;
- c) chrząstki krtani, tchawicy i oskrzeli;
- d) gałki oczne i powieki;
- e) przewód słuchowy zewnętrzny;
- f) zrogowaciałe tkanki;
- g) głowa - z wyjątkiem grzebienia i uszu, koraliki – przełyk, wole, jelita i narządy rozrodcze drobiu.

Można dodać lub usunąć pozycje z tego wykazu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20;

3. zostały przetworzone zgodnie z wymogami załącznika B rozdział III i, w przypadku produktów pasteryzowanych lub sterylizowanych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach lub gotowych potraw, zgodnie z wymogami załącznika B rozdział VIII lub IX odpowiednio;
4. zostały poddane kontroli własnej w zakładzie przewidzianej w art. 7 i są nadzorowane przez właściwe władze zgodnie z załącznikiem B rozdział IV;
5. jeśli to konieczne, spełniają również wymogi ustanowione w art. 7 ust. 2;
6. w przypadku, gdy miało miejsce opakowywanie bezpośrednie, pakowanie pośrednie lub etykietowanie, zostały opakowane bezpośrednio, opakowane pośrednio lub były etykietowane zgodnie z załącznikiem B rozdział V na miejscu lub w ośrodku pakowania specjalnie zatwierdzonym do tego celu przez właściwe władze.

Jednakże do czasu przyjęcia przepisów wspólnotowych, postanowienia niniejszej dyrektywy dotyczące opisu handlowego produktów mięsnych nie mają zastosowania do produktów o oznakowanym pochodzeniu lub do typowych produktów;

7. bez uszczerbku dla wymogów dotyczących oznakowania przewidzianych

dyrektywą 80/215/EWG, zostały oznakowane, na odpowiedzialność przedsiębiorcy lub kierownika zakładu:

- krajowym znakiem zdrowotności, w przypadku, gdy wykorzystany surowiec jest używany w obrocie z takim znakiem,
- znakiem określonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20, w przypadku, gdy użyte mięso musi, na mocy prawa Wspólnoty, być sprzedawane na rynku lokalnym,
- w innych przypadkach, znakiem zdrowotności zgodnie z załącznikiem B rozdział VI.

Znak musi być wydrukowany na etykiecie lub przymocowany do produktu lub opakowania, pod warunkiem, że uzyskano zgodę właściwych władz na drukowanie lub nadrukowanie etykiet lub znaków;

8. obchodzono się z nimi, przechowywano i transportowano zgodnie z załącznikiem B rozdział VII i, jeśli są przechowywane w chłodni oddzielonej od zakładu, chłodnia taka musiała zostać zatwierdzona i skontrolowana zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/433/EWG;
9. podczas transportu towarzyszą im:
  - a) do dnia 30 czerwca 1993 r., dla handlu wewnątrzwspólnotowego produktami mięsnymi innymi niż te określone w lit. b) (ii) akapit drugi świadectwo zdrowia wydane przez właściwe władze w momencie załadunku, które musi odpowiadać w formie i zawartości wzorowi znajdującym się w załączniku D. Musi ono być sporządzone w języku lub językach urzędowych kraju przeznaczenia. Musi ono składać się z pojedynczego arkusza;
  - b) od dnia 1 lipca 1993 r.:
    - (i) towarzyszący dokument handlowy, który musi:
      - dodatkowo, oprócz szczegółów przewidzianych w załączniku B rozdział VI pkt 4, posiadać numer kodu, dzięki któremu właściwe władze odpowiedzialne za nadzorowanie zakładu pochodzenia mogą zostać zidentyfikowane,
      - musi być zachowany przez wysyłającego, przez co najmniej jeden rok, aby mógł być przedstawiony na żądanie właściwych władz,
      - do dnia 31 grudnia 1996 r., w przypadku produktów mięsnych, określonych w (ii) akapit drugi poniżej, przeznaczonych dla Republiki Greckiej po tranzycie przez terytorium państwa trzeciego, zostać zatwierdzony przez właściwe władze punktu kontroli granicznej, na którym przeprowadzane są formalności

tranzytowe, aby zaświadczyć, że dane produkty mięsne spełniają wymogi niniejszej dyrektywy;

- (ii) świadectwo zdrowia zgodnie z załącznikiem D, w przypadku produktów, określonych w art. 1 otrzymanych z mięsa z rzeźni znajdującej się w regionie lub na obszarze objętym restrykcjami z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, lub z mięsa, określonych w art. 6 dyrektywy 64/433/EWG, lub z produktów, które mają być wysłane do innego Państwa Członkowskiego, po transycie przez państwo trzecie w zaplombowanym środku transportu.

Obowiązek ten nie stosuje się do produktów mięsnych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach i które zostały poddane jednej z obróbek, określonych w załączniku B rozdział VIII lit B tiret pierwsze, jeśli znak zdrowotności jest umieszczony na pojemniku w sposób nieusuwalny zgodnie z przepisami, które zostaną opracowane w oparciu o procedurę przewidzianą w art. 20.

Szczegółowe zasady dotyczące stosowania (ii), w szczególności zasady dotyczące przydzielania numerów kodów i tworzenia jednej lub większej liczby wykazów identyfikujących właściwe władze, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20.

- B. Do czasu ewentualnego opracowania przepisów wspólnotowych dotyczących jonizacji, produkty mięsne nie mogą być poddawane promieniowaniu jonizującemu.

Niniejszy przepis nie narusza krajowych przepisów dotyczących jonizacji do celów medycznych.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie zapewnią, że dodatkowo, oprócz ogólnych wymogów ustanowionych w art. 3:

1. produkty mięsne:
  - a) zostały przetworzone poprzez podgrzewanie, konserwowanie, marynowanie lub suszenie, które to procesy mogą zostać połączone z wędzeniem lub dojrzewaniem, możliwie w specjalnych mikroklimatycznych warunkach, i zostały połączone, w szczególności, z określonymi środkami konserwującymi zgodnie z art. 16 ust. 2. Produkty mięsne mogą również zostać połączone z innymi produktami spożywczymi i przyprawami;
  - b) zostały, stosownie do sytuacji, uzyskane z produktu mięsnego lub pereparatu mięsnego;
2. do wygaśnięcia derogacji przewidzianych w dyrektywie 71/118/EWG i dyrektywie 91/498/EWG, teren zakładu, narzędzia i sprzęt użyty do przygotowania produktów mięsnych z mięsa lub z mięsem noszącym znak zdrowotności EWG mogą być używane wyłącznie do przygotowywania produktów mięsnych z mięsa lub z mięsem, które nie

nosi takiego znaku, w następstwie zezwolenia ze strony właściwych władz i pod warunkiem podjęcia wszystkich środków ostrożności, w sposób określony przez takie władze w celu uniknięcia pomylenia produktów z mięsa z takim znakiem lub bez takiego znaku;

3. produkty mięsne, określone w art. 3 ust. 7 tiret pierwsze i drugie nie mogą zostać wysłane na terytorium innego Państwa Członkowskiego, a ich sprzedaż na rynku krajowym lub lokalnym jest ściśle nadzorowana.

Artykuł 5

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustanawia przepisy w zakresie zdrowia i higieny, które muszą być spełniane przez gotowe dania, inne niż gotowe dania mięsne, uzyskane z surowców pochodzenia zwierzęcego nie objętych postanowieniami niniejszej dyrektywy. Do czasu podjęcia decyzji przez Radę, Państwa Członkowskie zapewnią, aby, w przypadku, gdy gotowe dania są wytwarzane w zakładzie jak określono w art. 2 lit. p), odnośnie gotowe dania spełniały przepisy w zakresie higieny ustanowione w załączniku A rozdział II, i aby dania takie spełniały również specjalne wymogi określone w załączniku B rozdział IX, i aby były nadzorowane zgodnie z art. 7.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że inne produkty pochodzenia zwierzęcego:
  - zostały uzyskane w zakładach, które spełniają wymogi art. 7, zostały dopuszczone i zarejestrowane zgodnie z art. 11, spełniały normy przewidziane w załączniku A i były kontrolowane zgodnie z art. 8,
  - zostały wytwarzane zgodnie ze specjalnymi warunkami ustanowionymi w załączniku C,
  - podlegały kontroli w sposób przewidziany w załączniku B rozdział IV,
  - aby towarzyszył im, w sposób przewidziany w art. 3 ust. 9 lit. b) (i), dokument handlowy określający pochodzenie produktów.
2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20, należy przyjąć specjalne warunki w zakresie zdrowia przed dniem 31 grudnia 1992 r. odnośnie przygotowania żelatyny przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Zgodnie z tą samą procedurą, można ustanowić dodatkowe warunki dla innych produktów pochodzenia zwierzęcego w celu ochrony zdrowia publicznego.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że przedsiębiorca lub kierownik zakładu lub ośrodka przepakowywania podjął wszelkie konieczne środki działania dla zapewnienia, aby na wszystkich etapach produkcji lub przepakowywania spełniane były wymogi niniejszej dyrektywy.

W tym celu, powyżej wymienione osoby muszą stale przeprowadzać kontrole własne w oparciu o następujące zasady:

- rozpoznanie punktów krytycznych w zakładach na podstawie stosowanych procesów,
- ustanowienie i wdrażanie metod monitorowania i kontroli takich punktów krytycznych,
- pobieranie próbek do analizy w laboratorium zatwierdzonym przez właściwe władze w celu sprawdzenia metod oczyszczania i dezynfekcji oraz w celu kontroli zgodności z normami ustanowionymi niniejszą dyrektywą,
- przechowywanie pisemnego lub zarejestrowanego zapisu informacji wymaganych zgodnie z tiret poprzednie w celu przedłożenia ich właściwym władzom. Wyniki różnych kontroli i testów będą, w szczególności, przechowywane przez okres, co najmniej dwóch lat, za wyjątkiem przypadku produktów, określonych w ust. 2, dla których okres ten może zostać zredukowany do sześciu miesięcy od końca daty minimalnej trwałości produktu,
- gwarancje odnośnie przyznawania znaku zdrowotności, szczególnie etykiet noszących znak zdrowotności,
- w przypadku, gdy badanie laboratoryjne lub jakiegokolwiek inne dostępne informacje ujawniają, że istnieje poważne ryzyko w zakresie zdrowia, właściwe władze informowane są o tym fakcie,
- w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi, należy wycofać z rynku ilości produktów wytworzone w zbliżonych warunkach technologicznych i które mogą stanowić takie samo zagrożenie. Taka wycofana ilość musi pozostać pod nadzorem i kontrolą właściwych władz do momentu zniszczenia, wykorzystania do celów innych niż spożycie przez ludzi lub, po uzyskaniu zezwolenia właściwych władz, przetworzenia w odpowiedni sposób tak, aby zapewnić ich bezpieczeństwo,
- wymogi tiret pierwsze i drugie muszą zostać opracowane w porozumieniu z właściwymi władzami, które muszą regularnie monitorować ich przestrzeganie.

2. Do celów kontroli, przedsiębiorca lub kierownik zakładu lub ośrodka przepakowywania musi zapewnić, że opakowanie produktów mięsnych, które nie mogą być przechowywane w temperaturze otoczenia posiadało wyraźne i czytelne wskazanie temperatury, w jakiej produkty muszą być transportowane i przechowywane, a także datę minimalnej trwałości lub, w przypadku produktów nietrwałych mikrobiologicznie datę przydatności do spożycia.

3. Przedsiębiorca lub kierownik zakładu musi zorganizować lub ustanowić program szkolenia pracowników umożliwiający pracownikom spełnianie warunków higienicznej produkcji dostosowanych do struktury produkcyjnej, chyba, że pracownicy ci posiadają już odpowiednie kwalifikacje poświadczone dyplomami. Taki program szkoleniowy może mieć szczególny charakter dla zakładów, określonych w art. 9.

Właściwe władze odpowiedzialne za zakład muszą być zaangażowane przy planowaniu i wdrażaniu programu.

Artykuł 8

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje wykaz zatwierdzonych zakładów, innych niż te określone w art. 11, przy czym każdemu zakładowi zostanie przyznany numer zatwierdzenia. Wykaz taki zostanie wysłany do pozostałych Państw Członkowskich i do Komisji.

Pojedynczy numer zatwierdzenia może zostać przyznany:

- (i) zakładowi lub ośrodkowi przepakowywania przetwarzającemu lub przepakowującemu produkty uzyskane z lub zawierające surowiec objęty kilkoma dyrektywami określonymi w art. 2 lit. d);
- (ii) zakładowi znajdującemu się w tym samym miejscu jako zakładowi zatwierdzonemu zgodnie z jedną z dyrektyw określonych w art. 2 lit. d).

Właściwe władze nie zatwierdzą zakładu o ile nie upewnią się, że spełnia on postanowienia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do rodzaju jego działalności. Jednakże, jeśli zakład ubiegający się o zatwierdzenie stosownie niniejszej dyrektywy stanowi integralną część zakładu zatwierzonego w oparciu o dyrektywę 64/433/EWG, 71/118/EWG, 91/493/EWG lub 91/495/EWG, teren zakładu, sprzęt i instalacje dla pracowników oraz wszystkie pomieszczenia w przypadku, gdy nie występuje ryzyko skażenia surowców lub nieopakowanych produktów, mogą być wspólne dla obu zakładów.

W przypadku, gdy właściwe władze stwierdzą oczywiste naruszenie przepisów w zakresie higieny ustanowionych przez niniejszą dyrektywę lub przeszkody w odpowiedniej kontroli sanitarnej:

- (i) są uprawnione do działania odnośnie wykorzystywania sprzętu lub pomieszczeń i do podejmowania wszelkich koniecznych środków działania, które mogą dotyczyć nawet redukcji normy produkcyjnej lub czasowego zawieszenia procesów produkcyjnych;
- (ii) w przypadku, gdy takie środki działania lub środki przewidziane w art. 7 ust. 1 tiret przedostatnie okażą się niewystarczające do poprawy sytuacji, właściwe władze czasowo zawieszają zatwierdzenie, o ile ma to zastosowanie, dla danego rodzaju produkcji.

Jeżeli przedsiębiorca lub kierownik zakładu nie usunie odnotowanych niedociągnięć w ciągu okresu czasu określonego przez właściwe władze, te ostatnie cofną zatwierdzenie.

Oдноśne właściwe władze są, w szczególności, zobowiązane do zastosowania się do wniosków z kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 12.

Pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja będą informowane o zawieszeniu lub cofnięciu zatwierdzenia.

2. Kontrola i nadzór zakładów są przeprowadzane przez właściwe władze.

Zakład pozostaje pod stałym nadzorem właściwych władz pod warunkiem, że potrzeba stałej lub okresowej obecności właściwych władz w danym zakładzie zależeć będzie od wielkości

zakładu, rodzaju wytwarzanego produktu, oceny ryzyka i gwarancji oferowanych zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi tiret piąte i ostatnie.

Właściwe władze muszą przez cały czas mieć swobodny dostęp do wszystkich części zakładów w celu zapewnienia, że niniejsza dyrektywa jest przestrzegana i, w przypadku istnienia wątpliwości, co do pochodzenia mięsa, do dokumentów rachunkowych, które umożliwiają dotarcie do rzeźni lub gospodarstwa, z którego pochodzi surowiec.

Właściwe władze muszą regularnie analizować wyniki kontroli przewidziane w art. 7 ust. 1. Na podstawie tych analiz mogą przeprowadzać dalsze badania na wszystkich etapach produkcji lub badania produktów.

Charakter tych kontroli, ich częstotliwość, metody pobierania próbek i przeprowadzania badań mikrobiologicznych zostaną ustanowione w oparciu o procedurę przewidzianą w art. 20.

Wyniki takich analiz zostaną odnotowane w formie sprawozdań, wniosków i zaleceń, o których zostaną powiadomieni przedsiębiorca lub kierownik zakładu, którzy usuną odnotowane niedociągnięcia mając na celu poprawę higieny.

3. W przypadku powtarzających się nieprawidłowości kontrole zostaną wzmożone oraz, stosownie do potrzeb, etykiety lub pieczęcie noszące znak zdrowotności zostaną usunięte.

4. Uregulowania dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie mogą, w celu zatwierdzenia, przyznać zakładom wytwarzającym produkty mięsne, bez derogacji w zakresie struktury przemysłowej lub zdolności produkcyjnych od wymogów załącznika B rozdział I oraz od wymogów załącznika A rozdział I pkt 2 lit. g) (jeśli chodzi o krany) i załącznika A rozdział I pkt. 11 (w celu zastąpienia schowków w przebieralniach).

Ponadto, odstępstwa mogą zostać przyznane od załącznika A rozdział I pkt 3, jeżeli chodzi o pomieszczenia gdzie przechowywane są surowce i produkty końcowe. Jednakże, w tym przypadku, zakład musi posiadać, co najmniej:

- (i) pomieszczenie lub zabezpieczone miejsce, które jest odpowiednio chłodzone w celu przechowywania surowców, jeśli takie przechowywanie ma miejsce;
- (ii) pomieszczenie lub zabezpieczone miejsce, które jest odpowiednio chłodzone w celu przechowywania produktów końcowych, jeśli takie przechowywanie ma miejsce.

2. W przypadku, gdy zakłady, określone w:

- art. 4 ust. 1 dyrektywy 64/433/EWG, gdy wymogi ustanowione w art. 13 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy są spełnione,
- art. 4 ust. 2 i art. 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 64/433/EWG,

produkują produkty mięsne, Państwa Członkowskie mogą rozszerzyć na nie derogacje przewidziane w akapicie pierwszym pod warunkiem, że obróbka produktów w takich zakładach spełnia pozostałe wymogi niniejszej dyrektywy.

3. Postanowienia załącznika B rozdział VII nie mają zastosowania do przechowywania produktów w zakładach, określonych w ust. 1 ani też do transportowania produktów innych niż te, określone w art. 7 ust. 2.

4. Państwa Członkowskie prześlą Komisji, w terminie do dnia 1 października 1992 r., kryteria, które przyjęły w celu dokonania oceny czy dany zakład lub dana kategoria zakładów objęte są postanowieniami niniejszego artykułu.

Jeśli po badaniach takich kryteriów lub dalszych kontrolach przeprowadzonych zgodnie, z art. 12 Komisja uzna, że przyjęte kryteria mogą zagrażać jednolitemu stosowaniu niniejszej dyrektywy, kryteria te mogą zostać zmienione lub uzupełnione, po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1993 r., zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20. Warunki, na podstawie, których właściwe władze Państwa Członkowskiego dokonają przeklasyfikowanie takich zakładów zostaną również ustanowione w oparciu o tą samą procedurę.

5. Na podstawie informacji zebranych przez Komisję zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy, jednolite kryteria odnośnie stosowania niniejszego artykułu zostaną ustanowione przed dniem 1 stycznia 1993 r., zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20.

Artykuł 10

Zakłady korzystające obecnie z krajowego zatwierdzenia muszą złożyć wniosek do właściwych władz przed dniem 1 października 1992 r. o klasyfikację na mocy art. 8 lub na mocy art. 9.

Do czasu podjęcia decyzji przez właściwe władze Państwa Członkowskiego i najpóźniej w terminie do dnia 1 stycznia 1996 r. wszystkie produkty pochodzące z zakładu, który nie został sklasyfikowany muszą nadal nosić krajowy znak zdrowotności.

Odnośnie zakładów, określonych w art. 8, na wniosek Państwa Członkowskiego, któremu towarzyszy odpowiednie uzasadnienie, można przyznać dodatkowy okres wygasający dnia 1 stycznia 1996 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 w celu dostosowania się do wymogów załącznika B rozdział I pkt 1 lit. a). Produkty z takiego zakładu muszą nosić krajowy znak zdrowotności.

Artykuł 11

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 8, i w przypadku, gdy dane produkty nie są produkowane w zakładzie zatwierdzonym zgodnie z art. 8, Państwa Członkowskie dopuszczają i rejestrują wszystkie zakłady produkujące inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 2 lit. b) oraz nadadzą każdemu z nich określony numer urzędowy do celów kontrolnych oraz w celu umożliwienia dotarcia do zakładu pochodzenia, z którego pochodzą dane produkty.

Jednakże, w przypadku, gdy produkcja ma miejsce w pomieszczeniach przyległych do

zatwierdzonej rzeźni, takie zatwierdzenie pod warunkiem spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy, zostanie rozszerzone w celu objęcia odnośnych pomieszczeń.

2. Kontrola i monitorowanie zakładów jest przeprowadzane przez właściwe władze, które przez cały czas mają swobodny dostęp do wszystkich części zakładów, w celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy.

3. Jeśli kontrole takie ujawnią, że wymogi niniejszej dyrektywy nie są spełniane, właściwe władze podejmują odpowiednie działania, włącznie z środkami przewidzianymi w art. 8 ust. 1 akapit trzeci i czwarty.

4. Analizy i testy muszą być przeprowadzane zgodnie z dowiedzionymi i naukowo uznanymi metodami, w szczególności tymi, które zostały ustanowione w przepisach prawa wspólnotowego lub normach międzynarodowych.

Komisja ustanowi metody referencyjne zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20.

Artykuł 12

1. Eksperci z Komisji mogą, w zakresie, w jakim jest to konieczne, dla jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy i we współpracy z właściwymi władzami, dokonywać kontroli na miejscu. W tym celu, mogą weryfikować poprzez kontrolowanie reprezentatywnego odsetka zakładów, czy właściwe władze weryfikują czy zatwierdzone zakłady stosują się do postanowień niniejszej dyrektywy. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo Członkowskie, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola udziela ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wypełnianiu ich obowiązków.

Ustalenia ogólne dla stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidziana w art. 20.

2. Przed dniem 1 stycznia 1995 r., Rada dokona przeglądu niniejszego artykułu na podstawie sprawozdania Komisji, któremu mogą towarzyszyć propozycje.

Artykuł 13

1. Na zasadzie odstępstwa od warunków ustalonych w art. 3, można zdecydować, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20, że niektóre postanowienia niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do produktów mięsnych, które zawierają inne produkty spożywcze i jedynie mały procent mięsa, produktu mięsnego lub preparatu mięsnego.

Odstępstwa te mogą odnosić się jedynie do:

- a) warunków zatwierdzania zakładów ustanowionych w załączniku A rozdział I i załączniku B rozdział I;
- b) wymogów kontroli opisanych w załączniku B rozdział IV;
- c) wymogów dotyczących oznakowania ustanowionych w załączniku B rozdział VI i do

dnia 1 lipca 1993 r. świadectwa zdrowia przewidzianego w załączniku D.

Podczas rozstrzygania o tym czy przyznać derogacje, takie jak te przedstawione w niniejszym artykule, należy wziąć pod uwagę zarówno charakter jak i skład produktu.

Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie zapewnią, że wszystkie produkty mięsne wprowadzone do obrotu były produktami zdrowymi przygotowanymi ze świeżego mięsa, produktów mięsnych i produktów objętych dyrektywą 88/657/EWG.

2. Do czasu podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1, nadal ma zastosowanie dyrektywa 82/201/EWG.

Artykuł 14

Postanowienia dyrektywy Rady 89/662/EWG dotyczące kontroli weterynaryjnej w handlu wewnątrzspółnotowym mając na względzie utworzenie wewnętrznego rynku mają zastosowanie, w szczególności w odniesieniu do organizacji i działań podejmowanych podczas kontroli przeprowadzanych przez Państwo Członkowskie przeznaczenia oraz zastosowanych środków ochronnych.

Artykuł 15

Po uzyskaniu opinii Państw Członkowskich w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego Komisja może, jeśli uzna to za konieczne, opracować zalecenia zawierające wytyczne dotyczące dobrych praktyk wytwarzania obowiązujących na różnych etapach produkcji i wprowadzania do obrotu produktów, określonych w art. 1.

Artykuł 16

1. Do czasu przyjęcia rozporządzeń Wspólnoty dotyczących przepisów zdrowotnych obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu dziczyzny, przepisy krajowe w zakresie wykorzystywania takiego mięsa w zakładach, określonych w niniejszej dyrektywie i przy wprowadzaniu do obrotu produktów mięsnych zawierających takie mięso będą nadal miały zastosowanie, zgodnie z postanowieniami ogólnymi Traktatu.

2. Do czasu opracowania, w kontekście wspólnotowego ustawodawstwa w zakresie dodatków, wykazy produktów spożywczych, do których dodatki dopuszczone do użycia mogą zostać dodane oraz do czasu ustanowienia warunków, w oparciu, o które mogą one zostać dodane oraz, o ile dotyczy, ograniczenia odnośnie technologicznego celu takiego użycia, krajowe przepisy i porozumienia bilateralne obowiązujące w dniu, w którym dyrektywa 88/658/EWG weszła w życie, ograniczające użycie dodatków w produktach objętych przepisami niniejszej dyrektywy pozostają w mocy, przy należyтым uwzględnieniu ogólnych postanowień Traktatu, pod warunkiem, że mają one zastosowanie bez rozróżnienia do produkcji krajowej i handlu.

Do momentu sporządzenia takiego wykazu, przepisy krajowe i porozumienia bilateralne regulujące użycie dodatków dla produktów wymienionych w niniejszej dyrektywie nadal obowiązują, zgodnie z ogólnymi postanowieniami Traktatu i obowiązującymi przepisami Wspólnoty w dziedzinie dodatków.

Artykuł 17

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 można ustanowić, co następuje:

- specjalne warunki dla zatwierdzania zakładów usytuowanych się w rynkach hurtowych i ośrodkach przepakowywania,
- przepisy dla oznaczania produktów z ośrodków przepakowywania i procedury nadzoru umożliwiające określenie pochodzenia surowców,
- na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, odpowiednie wymogi przewidziane w niniejszej dyrektywie, które miałyby zastosowanie do produktów dopuszczonych do umieszczenia na rynku w Państwie Członkowskim, lecz których skład lub prezentacja mogłyby spowodować różniące się interpretacje w różnych Państwach Członkowskich,
- metody kontrolowania czy pojemniki, określone w załączniku B rozdział VIII pkt 1 lit. f) są właściwie zamknięte,
- normy mikrobiologiczne łącznie z planami pobierania próbek i metodami analizy dla produktów, określonych w art. 7 ust. 2.

Artykuł 18

1. Z zastrzeżeniem dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy, właściwe władze w przypadku wystąpienia podejrzenia, że przepisy niniejszej dyrektywy nie zostały spełnione lub w przypadku wątpliwości czy produkty, określone w art. 1 nadają się do spożycia, przeprowadzają takie kontrole, jakie uznają za właściwe.

2. Państwa Członkowskie podejmą właściwe środki administracyjne lub karne, aby ukarać każde naruszenie niniejszej dyrektywy, w szczególności w przypadku stwierdzenia, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają faktycznemu stanowi produktów, określonych w art. 1, że znaki na odnośnych produktach nie są zgodne z przepisami, że produkty nie zostały poddane kontrolom przewidzianym w niniejszej dyrektywie lub, że nie były niewykorzystane zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem.

Artykuł 19

Załączniki do niniejszej dyrektywy zmieniane są przez Radę stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, w szczególności, w celu dostosowania ich do rozwoju technologicznego.

Artykuł 20

1. W przypadku stosowania procedury przewidzianej w niniejszym artykule, sprawy są bezzwłocznie kierowane do Stałego Komitetu Weterynaryjnego przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt środków działania do przyjęcia. Komitet

przedstawia swoją opinię odnośnie takich środków działania w terminie, który zostanie wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinie są wydawane większością 54 głosów, głosy Państw Członkowskich są wazone w sposób przewidziany w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie glosuje.

3. Komisja przyjmie środki działania i wdraza je niezwłocznie w przypadku, gdy są zgodne z opinią Komitetu. W przypadku, gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu, lub, gdy opinia nie zostanie wydana, Komisja bezzwłocznie wnioskuje do Rady o przyjęcie takich środków. Rada przyjmuje takie środki większością kwalifikowaną.

Jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku, Rada nie przyjęła żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki działania i bezzwłocznie je stosuje, z zastrzeżeniem przypadku, gdy Rada odrzuci takie środki zwykłą większością głosów.

Artykuł 21

Działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 Traktatu, Rada podejmuje decyzję przed dniem 1 stycznia 1993 r. odnośnie włączenia do produktów mięsnych skrobi lub białek zwierzęcych lub białek pochodzenia roślinnego oraz maksymalnych wielkości procentowych dozwolonych z technologicznego punktu widzenia.

ZAŁĄCZNIK A

WARUNKI OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Warunki ogólne dla zatwierdzania zakładów

Zakłady są wyposażone, co najmniej, w następujące udogodnienia:

1. obszary robocze o wystarczającej powierzchni do wykonywania pracy w odpowiednich warunkach higienicznych. Ich projekt i układ są takie, aby uniemożliwiały skażenie surowców i produktów, określonych w niniejszej dyrektywie.
2. na obszarach, gdzie surowce są obsługiwane, przygotowywane i przetwarzane oraz gdzie produkty, określonych w niniejszej dyrektywie są wytwarzane:
  - a) trwałą, wodoodporną podłogę łatwą do czyszczenia i dezynfekcji i ułożoną w taki sposób, aby ułatwić odpływ wody lub wyposażoną w urządzenia do usuwania wody;
  - b) ściany, które mają gładkie powierzchnie i są łatwe do czyszczenia, trwałe i nieprzepuszczalne, pokryte jasną, zmywalną warstwą do wysokości, co najmniej dwóch metrów, lub, co najmniej wysokości przechowywania w chłodniach i pomieszczeniach magazynowych;
  - c) sufit lub okładzinę dachową łatwą do czyszczenia;
  - d) drzwi pokryte materiałami nie korozyjnymi, które są łatwe do czyszczenia;
  - e) odpowiednią wentylację i, tam gdzie to konieczne, wydajne urządzenia do usuwania pary i pary wodnej;
  - f) odpowiednie naturalne lub sztuczne oświetlenie;
  - g) odpowiednią ilość urządzeń z ciepłą i zimną bieżącą wodą, lub wodą przed zmieszaniem, w odpowiedniej temperaturze do mycia i dezynfekcji rąk. W pomieszczeniach roboczych i łazienkach kranie nie mogą być ręcznie obsługiwane. Urządzenia te muszą być wyposażone w środki czyszczące i dezynfekujące oraz środki higieniczne do suszenia rąk;
  - h) urządzenia do czyszczenia narzędzi, sprzętu i przyborów;
3. w pomieszczeniach gdzie surowce i produkty objęte niniejszą dyrektywą są przechowywane stosuje się takie same warunki jak te w 2, z wyjątkiem:
  - chłodni gdzie wystarczająca jest podłoga łatwa do czyszczenia i dezynfekcji, ułożona w sposób ułatwiający wystarczający odpływ wody,
  - pomieszczeń do zamrażania i głębokiego zamrażania, gdzie wystarczająca jest

wodoodporna i odporna na gnicie oraz łatwa do czyszczenia podłoga,

w takim przypadku musi być dostępna wystarczająco wydajna maszyna chłodnicza do przechowywania surowców i produktów w temperaturach określonych w niniejszej dyrektywie.

Użycie drewnianych ścian w pomieszczeniach, określonych w tiret drugie nie stanowi podstaw do cofnięcia zatwierdzenia pod warunkiem, że zostały one zbudowane przed dniem 1 stycznia 1983 r.

Pojemność magazynów musi być wystarczająca do przechowywania użytych surowców i produktów, określonych w niniejszej dyrektywie;

4. urządzenia do higienicznego obchodzenia się i ochrony surowców i niezapakowanych lub opakowanych produktów końcowych podczas ładowania i rozładowywania;
5. odpowiednie rozwiązania dla ochrony przed szkodnikami takimi jak insekty, gryzonie, ptaki, etc.;
6. instrumenty i wyposażenie robocze takie jak stoły do krojenia, pojemniki, przenośniki taśmowe, piły i noże przeznaczone do bezpośredniego kontaktu z surowcem i produkty zrobione z nie korozyjnego materiału i łatwe do czyszczenia oraz dezynfekcji;
7. specjalne wodoszczelne, nie korozyjne pojemniki z pokrywami i zamknięciami uniemożliwiającymi nieupoważnionym osobom usuwanie z nich rzeczy, w których umieszcza się surowce lub produkty nie przeznaczone do spożycia przez ludzi, lub zamykane pomieszczenia do takich celów, jeżeli ilości tych surowców i produktów są na tyle duże, aby istniała potrzeba takich pomieszczeń, lub, jeżeli nie są one usuwane lub niszczone na końcu każdego etapu pracy. W przypadku, gdy takie surowce lub produkty są usuwane poprzez przewody kanałowe, muszą one być tak skonstruowane i zainstalowane, aby uniknąć ryzyka skażenia innych surowców lub produktów;
8. właściwe urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji sprzętu i narzędzi;
9. system usuwania ścieków spełniający wymogi sanitarnymi;
10. zaopatrzenie w wodę pitną wyłącznie w rozumieniu dyrektywy Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁹. Jednakże, dopuszcza się użycie wody niezdatnej do picia w wyjątkowych przypadkach do produkcji pary, gaszenia pożaru jak również do sprzętu chłodniczego, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tego celu wykluczają użycie wody do innych celów i nie stwarzają bezpośredniego lub pośredniego ryzyka skażenia produktu. Rury do wody niezdatnej do picia muszą być wyraźnie odróżnione od tych używanych do wody pitnej;
11. odpowiednią liczbę przebieralni z gładkimi, wodoodpornymi, zmywalnymi ścianami, umywalkami i spłukiwanymi toaletami. Drzwi toalet nie mogą otwierać się bezpośrednio na pomieszczenia robocze. Umywalki muszą być dostosowane do mycia

---

⁹ Dz.U. nr L 229 z 30.08.1980, str. 11.

- rąk i muszą być wyposażone w higieniczne środki do suszenia rąk; krany w umywalkach nie mogą być obsługiwane ręcznie;
12. jeśli ilość obrabianego produktu wymaga regularnej lub stałej obecności, odpowiednio wyposażone zamknięte pomieszczenie do wyłącznego korzystania przez służbę przeprowadzającą kontrole;
  13. pomieszczenie lub zabezpieczone miejsce do przechowywania detergentów, środków odkażających i podobnych substancji;
  14. pomieszczenie lub szafkę do przechowywania materiałów czyszczących i konserwacyjnych;
  15. odpowiednie pomieszczenia do czyszczenia i dezynfekcji środków transportu. Jednakże, takie urządzenia nie są obowiązkowe, jeżeli istnieje wymóg czyszczenia i dezynfekcji środków transportu przy użyciu urządzeń urzędowo dopuszczonych przez właściwe władze;

ROZDZIAŁ II

Ogólne warunki w zakresie higieny

- A. Ogólne warunki w zakresie higieny obowiązujące w stosunku do pomieszczeń, sprzętu i narzędzi*
1. Sprzęt i przyrządy używane do pracy z surowcami i produktami, podłogi, ściany i ścianki działowe, sufity i okładziny dachowe muszą być utrzymywane w zadowalającym stanie czystości i konserwacji tak, aby nie stanowiły źródła skażenia surowców lub produktów. Woda do czyszczenia narzędzi musi mieć temperaturę nie mniejszą niż + 82 °C.
  2. Żadne zwierzę nie może dostać się do zakładu. Gryzonie, owady i inne szkodniki muszą być systematycznie tępić w pomieszczeniach lub w sprzęcie; środki gryzoniobójcze, owadobójcze, środki odkażające i inne potencjalnie toksyczne substancje muszą być przechowywane w zamkniętych pomieszczeniach lub szafkach; ich użycie nie może stwarzać ryzyka skażenia produktów.
  3. Obszary robocze, przyrządy i sprzęt roboczy muszą być używane tylko do pracy z produktami, dla których zostały zatwierdzone. Jednakże, po dopuszczeniu przez właściwe władze mogą być one używane w tym samym bądź innym czasie do pracy z innymi produktami spożywczymi nadającymi się do spożycia przez ludzi. Ograniczenie to nie ma zastosowania do sprzętu transportowego używanego w pomieszczeniach w przypadku, gdy nie pracuje się z surowcami czy produktami objętymi niniejszą dyrektywą.
  4. Woda pitna, w rozumieniu dyrektywy 80/778/EWG, musi być używana do wszystkich celów. Jednakże, w drodze wyjątku, woda niezdatna do picia może być używana do produkcji pary, gaszenia pożaru jak również do chłodzenia sprzętu, pod warunkiem, że rury zainstalowane do tego celu wykluczają użycie wody do innych celów i nie stwarzają żadnego zagrożenia skażenia surowców lub

produktów.

5. Detergenty, środki odkażające i podobne substancje muszą zostać zatwierdzone przez właściwe władze oraz używane w taki sposób, aby nie miały negatywnego wpływu na maszyny, sprzęt, surowce i produkty.

Po ich użyciu musi nastąpić dokładne spłukanie takich przyrządów i sprzętu roboczego wodą pitną. Środki do konserwacji i czyszczenia muszą być przechowywane w pomieszczeniu określonym w rozdziale I pkt 14.

6. Zakazane jest rozrzucanie trocin lub innych podobnych substancji na podłogę pomieszczeń roboczych i magazynów dla surowców i produktów, określonych w niniejszej dyrektywie.

B. Ogólne warunki higieny obowiązujące pracowników

1. Od pracowników wymaga się absolutnej czystości. W szczególności:
  - a) pracownicy muszą nosić odpowiednie czyste ubranie robocze i nakrycie głowy, które całkowicie zakrywa włosy. Dotyczy to zwłaszcza osób mających styczność z odkrytymi, nieopakowanymi surowcami i produktami;
  - b) od pracowników przydzielonych do zajmowania się i przygotowywania surowców i produktów należy wymagać, aby myli ręce, co najmniej za każdym razem, kiedy wznawiają pracę i/lub w przypadku wystąpienia zabrudzenia; rany na rękach muszą zostać opatrzone wodoodpornym opatrunkiem;
  - c) zabronione jest palenie tytoniu, płucie, jedzenie i picie w pomieszczeniach gdzie pracuje się przy materiałach i produktach lub gdzie są one przechowywane.
2. Pracodawca podejmuje wszystkie niezbędne środki działania, aby uniemożliwić osobom, które mogą skazić surowce i produkty, zajmowanie się takimi surowcami i produktami dopóki nie będzie dowodu na to, że osoby te mogą wykonywać taką pracę bez ryzyka.

Przy przyjmowaniu do pracy, od każdej osoby pracującej przy surowcach i produktach wymaga się udowodnienia, na podstawie zaświadczenia medycznego, że nie istnieją żadne przeszkody w jej zatrudnieniu. Nadzór medyczny takiej osoby jest regulowany krajowym ustawodawstwem obowiązującym w odnośnym Państwie Członkowskim lub, w przypadku państw trzecich, określonymi gwarancjami ustanowionymi w oparciu o procedurę przewidzianą w art. 20.

ZAŁĄCZNIK B

SPECJALNE WARUNKI DLA PRODUKTÓW MIĘSNYCH

ROZDZIAŁ I

Specjalne warunki dla zatwierdzania zakładów przygotowujących produkty mięsne

1. Oprócz ogólnych wymogów ustanowionych w załączniku A rozdział I, zakłady wytwarzające, obsługujące i pakujące produkty mięsne będą posiadały, co najmniej:
  - a) odpowiednio duże pomieszczenia do oddzielnego przechowywania:
    - (i) surowców, w warunkach chłodniczych; oraz
    - (ii) produktów mięsnych w temperaturze pokojowej lub, stosownie do sytuacji, zależnie od rodzaju produktów, w warunkach chłodniczych;

pod warunkiem, że nieopakowane surowce, produkty mięsne i inne produkty pochodzenia zwierzęcego są przechowywane oddzielnie od opakowanych surowców i produktów;
  - b) jedno lub większą liczbę pomieszczeń wystarczająco dużych do wytwarzania i opakowywania produktów mięsnych. Pod warunkiem, że działania te stanowią pojedynczy cykl produkcyjny zgodny z wymogami niniejszej dyrektywy, gwarantujący bezpieczeństwo surowców i produktów końcowych oraz pod warunkiem, że układ i wymiary pomieszczenia gdzie zachodzi proces wytwarzania pozwalają na to, aby mogły być przeprowadzane w tym samym pomieszczeniu;
  - c) pomieszczenie lub zabezpieczone miejsce do przechowywania niektórych składników, takich jak dodatki do żywności;
  - d) pomieszczenie do pakowania chyba, że spełnione są warunki ustanowione dla pakowania w rozdziale V pkt 3, oraz pomieszczenie do wysyłania produktów;
  - e) pomieszczenie do przechowywania materiałów opakowanych bezpośrednio i pośrednio;
  - f) pomieszczenie do czyszczenia sprzętu i przyrządów, takich jak haki i pojemniki.
2. W zależności od rodzaju produktu, zakład musi posiadać:
  - a) pomieszczenie lub – jeśli nie ma zagrożenia skażeniem – obszar gdzie usuwane jest opakowanie;
  - b) pomieszczenie lub – jeśli nie ma zagrożenia skażeniem – obszar odtajania surowców;
  - c) pomieszczenie do rozbioru;

- d) pomieszczenie lub sprzęt do suszenia lub dojrzewania;
- e) pomieszczenie lub sprzęt do wędzenia;
- f) pomieszczenie do odsalania, moczenia i innej obróbki, szczególnie naturalnych wnętrzności, tam gdzie surowce te nie zostały poddane takim czynnościom w zakładzie pochodzenia;
- g) pomieszczenie do wstępnego czyszczenia surowców potrzebnych do wytworzenia produktów mięsnych;
- h) pomieszczenie do solenia, jeśli jest to konieczne z urządzeniami klimatyzacyjnymi służącymi do utrzymywania temperatury przewidzianej w rozdziale II pkt 4;
- i) pomieszczenie do wstępnego czyszczenia, stosowanie do sytuacji, produktów mięsnych, które będą cięte na plastry lub krojone oraz opakowywane;
- j) pomieszczenie, jeżeli jest to konieczne z urządzeniami klimatyzacyjnymi, do cięcia na plastry lub krojenia oraz opakowywania produktów mięsnych przeznaczonych na sprzedaż w formie paczkowanej;
- k) specjalne pomieszczenia przewidziane w załączniku C, w przypadku, gdy produkty, określone w niniejszej dyrektywie są wytwarzane w zakładach, określonych w niniejszym rozdziale;
- l) w przypadku, gdy spełnione są warunki ustanowione w 1 lit. b), można podjąć decyzję, po porozumieniu z właściwymi władzami, o tym, aby niektóre z takich czynności mogły być wykonywane w tym samym pomieszczeniu.

W przypadku, gdy spełnione są warunki ustanowione w 1 lit. b), czynności, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia w przypadku pewnych produktów wytwarzanych w tym samym czasie i czynności związane z nadmiernym wytwarzaniem ciepła muszą być przeprowadzane w oddzielnym pomieszczeniu.

ROZDZIAŁ II

Szczególne warunki higieniczne dla zakładów przygotowujących produkty mięsne

1. Pomieszczenia używane do przechowywania lub obrabiania artykułów żywnościowych innych niż mięso lub produkty mięsne, które mogą stanowić część zawartości produktów mięsnych muszą podlegać ogólnym zasadom w zakresie higieny ustanowionym w niniejszej dyrektywie.
2. Surowce i składniki stanowiące część zawartości produktów mięsnych jak również same produkty i produkty pochodzenia zwierzęcego i ich pojemniki nie powinny mieć bezpośredniej styczności z ziemią i należy się z nimi obchodzić w warunkach wykluczających ryzyko skażenia. Należy podjąć wysiłki na rzecz zapewnienia, aby nie dochodziło do styczności pomiędzy surowcami i produktami końcowymi.

3. Użycie drewna jest dozwolone w pomieszczeniach, w których produkty mięsne są wędzone, konserwowane, dojrzewają, są piklowane, przechowywane lub rozsyłane, kiedy jest to niezbędne ze względów technologicznych, pod warunkiem, że nie istnieje ryzyko skażenia produktów. Palety drewniane mogą zostać wniesione do wspomnianych pomieszczeń tylko i wyłącznie w celu transportowania opakowanego mięsa lub produktów mięsnych. Dodatkowo, oprócz tego, użycie metali galwanizowanych może zostać dopuszczone do suszenia szynek i kiełbas, pod warunkiem, że metale te nie są zardzewiałe i nie mają styczności z produktami mięsnymi.
4. Temperatura w pomieszczeniach lub częściach pomieszczeń gdzie pracuje się przy mięsie, mięsie mielonym użytym jako surowiec, produktach mięsnych i preparatach mięsnych musi zapewniać higieniczną produkcję; jeżeli jest to konieczne, pomieszczenia tego typu lub części takich pomieszczeń muszą zostać wyposażone w urządzenia klimatyzacyjne.

Podczas rozbioru, krojenia na plastry i konserwowania, w pomieszczeniach do rozbioru i konserwowania należy utrzymywać temperaturę nieprzekraczającą 12 °C, z wyjątkiem przypadku zakładów, określonych w art. 9.

Jednakże, w przypadku innych zakładów właściwe władze mogą ustanowić derogację od niniejszego wymogu, jeżeli uważają, że takie odstępstwo jest uzasadnione w świetle technologii stosowanej do przygotowania produktu mięsnego.

ROZDZIAŁ III

Wymogi dla surowców wykorzystywanych do wytwarzania produktów mięsnych

1. Mięso, które ma zostać użyte do wytwarzania produktów mięsnych musi:
  - pochodzić z zakładu zatwierdzonego zgodnie z dyrektywami, określonymi w art. 2 lit. d) i musiało zostać przetransportowane w zadowalających warunkach higienicznych zgodnie z wspomnianymi dyrektywami,
  - od czasu przywozu do zakładu przetwórczego do czasu użycia, być przechowywane zgodnie z wymogami dyrektyw, określonych w art. 2 lit. d).

Jednakże, do dnia 31 grudnia 1995 r., mięso uzyskane z zakładów, którym przyznano odstępstwo w oparciu o dyrektywę 91/498/EWG może być przechowywane w zatwierdzonych zakładach. Do tego czasu, mięso, które nie spełnia warunków określonych w dyrektywach, określonych w art. 2 lit. d) może być przechowywane w zatwierdzonych zakładach wyłącznie, jeżeli jest magazynowane w oddzielnych miejscach; nie może być używane w tym samym miejscu lub w tym samym czasie, co mięso, które spełnia takie warunki. Produkty mięsne uzyskane z takiego mięsa muszą nosić znak krajowy.

2. Mięso mielone i preparaty mięsne, jeżeli nie są wytwarzane w pomieszczeniach wytwórczych, określonych w rozdziale I pkt. 1 lit. b) muszą:

- pochodzić z zakładu zatwierdzonego zgodnie z dyrektywą 88/657/EWG i musiały zostać przetransportowane w zadowalających warunkach sanitarnych zgodnie z tą dyrektywą,
  - od czasu przywozu do zakładu przetwórczego do czasu użycia, być przechowywane zgodnie z wymogami dyrektywy 88/657/EWG.
3. Włącznie produktów rybołówstwa do przygotowania produktów mięsnych jest dozwolone wyłącznie, jeżeli produkty takie spełniają wymogi przewidziane w dyrektywie 91/493/EWG.

ROZDZIAŁ IV

Nadzór produkcji

1. Zakłady podlegają nadzorowi sprawowanemu przez właściwe władze, które muszą zapewnić, aby spełniane były wymogi niniejszej dyrektywy, w szczególności muszą:
- a) kontrolować:
    - (i) czystość pomieszczeń i sprzętu oraz higienę pracowników;
    - (ii) skuteczność kontroli przeprowadzonych przez zakład, zgodnie z art. 7, mianowicie poprzez analizę wyników i pobieranie próbek;
    - (iii) mikrobiologiczny i higieniczny stan produktów pochodzenia zwierzęcego;
    - (iv) skuteczność obróbki produktów mięsnych;
    - (v) hermetycznie zamknięte pojemniki, poprzez losowe pobieranie próbek;
    - (vi) odpowiednie oznakowanie zdrowotne produktów mięsnych i identyfikację produktów uznanych za nie nadające się do spożycia przez ludzi oraz ich późniejsze wykorzystanie;
    - (vii) warunki magazynowania i transportu;
  - b) pobieranie próbek niezbędnych do testów laboratoryjnych;
  - c) przeprowadzać inne kontrole, które uznają za niezbędne w celu zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą;
  - d) ustalić czy produkt mięsny został wytworzony z mięsa, w skład którego wchodzi inne artykuły żywnościowe, dodatki lub przyprawy, poddając go odpowiedniej kontroli i ustalając czy spełnia on kryteria produkcji ustanowione przez producenta, a szczególnie czy skład produktu faktycznie odpowiada informacjom na etykiecie, w szczególności w przypadku, gdy stosuje się opis handlowy, określonym w rozdziale V pkt. 4.
2. Właściwe władze muszą przez cały czas mieć swobodny dostęp do chłodni i wszystkich

obszarów roboczych w celu kontroli czy niniejsze postanowienia są ściśle przestrzegane.

ROZDZIAŁ V

Opakowanie bezpośrednie, opakowanie pośrednie i etykietowanie

1. Opakowanie bezpośrednie, opakowanie pośrednie i etykietowanie musi odbywać się w zadowalających warunkach higienicznych w pomieszczeniach przeznaczonych do tego celu.

Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 89/109/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego materiałów i artykułów przeznaczonych do kontaktu z artykułami spożywczymi¹⁰ opakowanie bezpośrednie i opakowanie pośrednie muszą być zgodne z wszystkimi przepisami w zakresie higieny i muszą być wystarczająco trwałe, aby skutecznie ochraniać produkty mięsne.

2. Opakowanie bezpośrednie lub opakowanie pośrednie nie mogą zostać ponownie użyte do produktów mięsnych, z wyjątkiem niektórych specjalnych rodzajów pojemników takich jak pojemniki ceramiczne, szklane lub plastikowe, które mogą zostać ponownie użyte po dokładnym oczyszczeniu i dezynfekcji.
3. Wytwarzanie produktów mięsnych i czynności pakowania mogą odbywać się w tym samym pomieszczeniu, jeżeli pakowanie jest zgodne z procedurą opisaną w pkt. 2 lub podlega następującym warunkom:
  - a) pomieszczenie musi być wystarczająco duże i tak wyposażone, aby zapewniona była higiena wszystkich działań;
  - b) opakowania bezpośrednie i pośrednie muszą zostać umieszczone w szczelnej powłoce ochronnej bezpośrednio po wytworzeniu; powłoka ta musi być chroniona przed zniszczeniem podczas transportu do zakładu i przechowywana w higienicznych warunkach w pomieszczeniu przeznaczonym do tego celu;
  - c) pomieszczenia do przechowywania materiału do opakowywania muszą być pozbawione kurzu i robactwa i nie mogą być połączone w żaden sposób z pomieszczeniami zawierającymi substancje, które mogą skazić mięso, mięso mielone, preparaty mięsne lub produkty mięsne. Materiał do opakowywania nie może zostać umieszczony bezpośrednio na podłodze;
  - d) składanie opakowań musi odbywać się w higienicznych warunkach przed umieszczeniem w pomieszczeniu. Można przyznać odstępstwo od tego wymogu w przypadku automatycznego składania opakowań, pod warunkiem, że nie istnieje ryzyko skażenia produktów mięsnych;
  - e) opakowania muszą zostać przeniesione do pomieszczenia w higienicznych warunkach i zostać bezzwłocznie wykorzystane. Nie mogą być one używane

---

¹⁰ Dz.U. nr L 40 z 11.02.1989, str. 38

przez pracowników mających kontakt z nie opakowanym mięsem, mięsem mielonym, preparatami mięsnymi lub produktami mięsnymi;

- f) bezpośrednio po opakowaniu produkty mięsne muszą zostać umieszczone w pomieszczeniach magazynowych przeznaczonych do tego celu.
4. Dodatkowo oprócz wymogów dyrektywy Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż końcowemu konsumentowi¹¹, następujące informacje¹² muszą być widoczne oraz czytelnie umieszczone na opakowaniu lub na etykiecie produktów mięsnych:
- w przypadku, gdy nie wynika to jasno z opisu handlowego produktu lub z wykazu składników, zgodnie z dyrektywą 79/112/EWG, gatunki zwierząt, z których uzyskano dane mięso,
  - informacja pozwalająca na identyfikację ilości produktu uzyskanego w podobnych warunkach technologicznych, mogącego spowodować to samo ryzyko,
  - dla opakowania nie przeznaczonego dla konsumenta końcowego, datę przygotowania,
  - opis handlowy, po którym następuje odniesienie do krajowych norm lub ustawodawstwa¹³ dopuszczającego produkt,
  - w przypadku, gdy ustawodawstwo Państwa Członkowskiego dopuszcza użycie białka lub skrobi, informacja odsyłająca do takiego użycia, w związku z opisem handlowym innym niż zatwierdzony zgodnie z art. 21.

ROZDZIAŁ VI

Znak zdrowotności

1. Produkty mięsne muszą posiadać znak zdrowotności. Oznakowanie musi zostać dokonane podczas lub bezpośrednio po wytworzeniu w zakładzie lub ośrodku opakowywania, w dobrze widocznym miejscu, czytelnymi i nieusuwalnymi czcionkami, które łatwo rozróżnić. Znak zdrowotności może zostać umieszczony bezpośrednio na produkcie lub na jego opakowaniu, jeżeli produkt mięsny jest

---

¹¹ Dz.U. nr L 33 z 8.02.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/395/EWG (Dz.U. nr L 186 z 30.06.1989, str. 17).

¹² Informacje takie muszą towarzyszyć produktom mięsnym aż do etapu konsumenta końcowego za wyjątkiem przypadku, o którym mowa w tiret trzecie.

¹³ Słowa: „krajowe normy lub ustawodawstwo” obejmuje:

- a) warunki produkcji lub przygotowania dopuszczone na mocy prawa krajowego;
- b) określone przepisy prawa krajowego nakładające specjalne ograniczenia warunków produkcji lub przygotowania dla niektórych produktów;
- c) wszystkie opisy handlowe które, w przypadku braku krajowych norm je ograniczających, są dopuszczone na mocy prawa Państwa Członkowskiego lub w Państwie Członkowskim gdzie opis został potwierdzony użyciem.

indywidualnie opakowywany, lub na etykiecie znajdującej się na opakowaniu zgodnie z pkt. 4 lit. b). Jednakże, w przypadku, gdy produkt mięsny jest indywidualnie opakowany w opakowanie bezpośrednie i pośrednie, wystarczy, jeżeli znak zdrowotności zostanie umieszczony na opakowanie pośrednim.

2. W przypadku, gdy produkty mięsne oznakowane zgodnie z pkt. 1 są następnie umieszczane w opakowaniu pośrednim, znak zdrowotności musi również zostać umieszczony na opakowaniu pośrednim.
3. Na zasadzie odstępstwa od pkt. 1 i 2, oznakowanie zdrowotności produktów mięsnych w paletyzowanych partiach towarów przeznaczonych do dalszego przetworzenia lub opakowania w zatwierdzonym zakładzie nie jest konieczne pod warunkiem, że:
  - wspomniane partie towaru zawierające produkty mięsne posiadają znak zdrowotności na powierzchni zewnętrznej zgodny z pkt. 4 lit. a),
  - zakłady odbiorcze prowadzą oddzielny rejestr ilości, rodzaju i pochodzenia produktów mięsnych otrzymanych zgodnie z niniejszym punktem,
  - miejsce przeznaczenia i planowane wykorzystanie produktów mięsnych jest wyraźnie wskazane na zewnętrznej powierzchni opakowania pośredniego, z wyjątkiem przypadku, gdy jest ono przezroczyste.

Jednakże, w przypadku, gdy partia opakowanych produktów znajduje się w przezroczystym opakowaniu pośrednim, nie jest konieczne umieszczanie znaku zdrowotności na opakowaniu zewnętrznym tak długo jak znak zdrowotności na produktach w opakowaniach bezpośrednich jest wyraźnie widoczny przez opakowanie pośrednie.

4. a) Znak zdrowotności musi obejmować następujące szczegóły rozplanowane wewnątrz owalnej krawędzi:
  - (i) albo:
    - powyżej: inicjały kraju wysyłającego drukowanymi literami, tj. B – DK – D – EL – E – F – IRL – I – L – NL – P – UK, po których następuje numer zatwierdzenia zakładu lub, zgodnie z przepisami, które zostaną przyjęte na mocy art. 17 tiret drugi, ośrodka przepakowywania, jeżeli jest to konieczne wraz z numerem kodu określającym rodzaj produktu, dla którego zakład został zatwierdzony,
    - poniżej: jeden z następujących skrótów: CEE – EØF – EWG – EOK – EWG – EEG;
  - (ii) albo:
    - powyżej, nazwę kraju wysyłającego drukowanymi literami,
    - w części centralnej, numer zatwierdzenia zakładu lub, zgodnie z przepisami, które zostaną przyjęte na mocy art. 17 tiret drugie, ośrodka

przepakowywania, jeżeli jest to konieczne wraz z numerem kodu określającym rodzaj produktu, dla którego zakład został zatwierdzony,

- poniżej: jeden z następujących skrótów: CEE – EØF – EWG – EOK – EWG – EEG;
- b) znak zdrowotności może zostać umieszczony na produkcie, opakowaniu bezpośrednim lub opakowaniu pośrednim przy pomocy pieczęci tuszowej lub przy pomocy stemplownicy, lub może zostać wydrukowany lub umieszczony na etykiecie. Jeżeli znak ten nie jest umieszczony na opakowaniu pośrednim, musi on ulec zniszczeniu w momencie otwarcia opakowania pośredniego. Nie zniszczenie takiego znaku może być dopuszczalne wyłącznie, gdy opakowanie pośrednie ulega zniszczeniu przy otwarciu. W przypadku produktów w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, znak musi zostać umieszczony w sposób nieusuwalny na pokrywie albo puszcze;
- c) znak zdrowotności może również składać się z nieusuwalnej tabliczki z trwałego materiału zgodnego z wszystkimi wymogami w zakresie higieny, zawierającej informacje wyszczególnione w lit. a).

ROZDZIAŁ VII

Przechowywanie i transport

1. Produkty mięsne muszą być przechowywane w pomieszczeniach przewidzianych w załączniku B rozdział I pkt 1 lit. a).

Jednakże, produkty mięsne, które mogą być przechowywane w temperaturze otoczenia, mogą być przechowywane w magazynach, o trwałej konstrukcji, które są łatwe do czyszczenia i dezynfekcji i które zostały zatwierdzone przez właściwe władze.

2. Produkty mięsne, dla których przewidziano zgodnie z art. 7 ust. 2 określone temperatury przechowywania, muszą być utrzymywane w takich temperaturach.
3. Produkty mięsne muszą być wysyłane w sposób zapewniający ich ochronę podczas transportu od wszelkich źródeł skażenia lub czynników, które mogą ujemnie wpłynąć na takie produkty. W tym celu, należy wziąć pod uwagę długość podróży, użyte środki transportu i warunki pogodowe.
4. Produkty mięsne muszą, jeśli wymaga tego produkt, być transportowane w odpowiednio wyposażonych pojazdach, które zapewniają możliwość transportowania produktów w wymaganych temperaturach, w szczególności w temperaturach określonych zgodnie z art. 7 ust. 2.

ROZDZIAŁ VIII

Specjalne warunki pasteryzacji lub sterylizacji produktów w hermetycznie zamkniętych pojemnikach

- A. Dodatkowo, oprócz warunków ustanowionych w załączniku A, zakłady wytwarzające

produkty pasteryzowane lub sterylizowane w hermetycznie zamkniętych pojemnikach

1. muszą posiadać:

- a) urządzenie do higienicznego dostarczania pustych puszek do pomieszczeń roboczych;
- b) sprzęt umożliwiający dokładne czyszczenie puszek bezpośrednio przed wypełnieniem;
- c) sprzęt do mycia pojemników w wodzie pitnej wystarczająco ciepłej, aby usunąć tłuszcz po tym jak zostały hermetycznie zamknięte i przed destylacją;
- d) odpowiednie pomieszczenie, obszar lub instalację do chłodzenia i suszenia pojemników po obróbce cieplnej;
- e) urządzenia do inkubacji próbek pobranych z produktów mięsnych zapakowanych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach;
- f) odpowiednie urządzenia do sprawdzenia czy pojemniki są hermetycznie zamknięte i nieuszkodzone;

2. muszą zapewniać, aby:

- a) hermetycznie zamknięte pojemniki były usuwane ze sprzętu ogrzewającego w wystarczająco wysokiej temperaturze, w celu zapewnienia szybkiego odparowania wilgoci oraz aby nie były dotykane rękoma do momentu całkowitego wysuszenia;
- b) pojemniki, w których pojawia się gaz zostały poddane dalszemu badaniu;
- c) termometry sprzętu ogrzewającego były kontrolowane poprzez odniesienie do termometrów skalibrowanych;
- d) pojemniki były:
  - odrzucane jeżeli są uszkodzone lub wadliwie wykonane,
  - odrzucane lub oczyszczane, jeżeli są brudne, a w przypadku puszek, dokładnie czyszczone bezpośrednio przed wypełnieniem, za pomocą sprzętu czyszczącego, określonego w pkt. 1 lit. b); nie zezwala się na użycie wody stojącej,
  - jeżeli jest to konieczne, osuszane przez odpowiednio długi czas po czyszczeniu i przed napełnieniem,
  - jeżeli jest to konieczne, myte w wodzie pitnej, wystarczająco ciepłej, aby usunąć tłuszcz, stosownie do sytuacji, po tym jak zostały hermetycznie zamknięte i przed destylacją, za pomocą sprzętu,

określonego w pkt. 1 lit. c),

- ochłodzone, po ogrzaniu, w wodzie spełniającej wymogi litery B tiret piąte,
- obsługiwane, przed i po obróbce cieplnej, w taki sposób, aby uniknąć uszkodzenia lub skażenia.

B. Przedsiębiorca lub kierownik zakładu wytwarzającego produkty mięsne w hermetycznie zamkniętych pojemnikach musi również, pobierając próbki, kontrolować, czy:

- produkty mięsne przeznaczone do przechowywania w temperaturze otoczenia poddawane są procesowi, którego wynikiem jest uzyskanie wartości F_c równej lub wyższej od 3,00, o ile taką samą trwałość produktu uzyskano w drodze konserwowania, lub czy stosowana jest procedura obróbki cieplnej, która jest, co najmniej równorzędna pasteryzacji, przy czym odnośne parametry muszą zostać zatwierdzone przez właściwe władze,
- puste pojemniki spełniają normy produkcyjne,
- przeprowadzane są kontrole codziennej produkcji w z góry określonych odstępach czasu, w celu zapewnienia skuteczności zamknięcia. W tym celu, musi być dostępny odpowiedni sprzęt do badania prostopadłych rąbków zamkniętego pojemnika,
- wykonywane są niezbędne kontrole, wykorzystujące w szczególności markery kontrolne w celu zapewnienia aby pojemniki były poddawane odpowiedniej obróbce cieplnej,
- przeprowadzane są niezbędne kontrole w celu zapewnienia, że woda do chłodzenia zawiera szczątkowy poziom chloru po użyciu. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą przyznać derogację od tego wymogu, jeżeli woda taka spełnia wymogi dyrektywy 80/778/EWG,
- siedmiodniowe testy inkubacyjne w temperaturze 37 °C lub dziesięciodniowe testy inkubacyjne w temperaturze 35 °C są przeprowadzane na zakonserwowanych produktach mięsnych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, które zostały poddane obróbce cieplnej,
- pasteryzowane produkty w hermetycznie zamkniętych pojemnikach spełniają kryteria uznane przez właściwe władze,

C. Właściwe władze mogą zezwolić na dodanie określonych substancji do wody używanej przy destylacji w celu zapobieżenia korozji puszek oraz w celu zmiękczenia i dezynfekcji wody. Wykaz takich substancji zostanie sporządzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20.

Właściwe władze mogą zezwolić na użycie wody recyrkulacyjnej do chłodzenia pojemników poddanych obróbce cieplnej. Woda taka musi zostać oczyszczona i albo wcześniej poddana działaniu chloru albo innej obróbce zatwierdzonej zgodnie z

procedurą przewidzianą w art. 20. Celem takiej obróbki jest doprowadzenie do spełniania przez recykulowaną wodę norm ustanowionych w załączniku I litera E dyrektywy 80/778/EWG tak, aby nie mogła stanowić źródła skażenia produktów i aby nie stanowiła zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Recykulowana woda krąży w zamkniętym obiegu tak, aby nie mogła zostać wykorzystana do innych celów.

W przypadku, gdy nie występuje ryzyko skażenia, woda użyta do chłodzenia pojemników i woda z destylacji może zostać użyta po skończeniu pracy do czyszczenia podłóg.

ROZDZIAŁ IX

Specjalne warunki dla gotowych dań mięsnych

Dodatkowo, oprócz warunków ogólnych przewidzianych w załączniku A i w rozdziałach I, II i III niniejszego Załącznika:

1. zakłady wytwarzające gotowe dania muszą posiadać oddzielne pomieszczenie do przygotowywania i opakowywania gotowych dań; oddzielne pomieszczenie nie jest konieczne w przypadku, gdy produkty mięsne i mięso są przygotowywane w innym czasie, pod warunkiem, że pomieszczenia wykorzystywane do takich czynności są czyszczone i dezynfekowane pomiędzy użyciem każdego rodzaju produktu;
  2. a) produkt mięsny zawarty w gotowym daniu musi, zaraz po gotowaniu:
    - (i) albo natychmiast zostać wymieszany z innymi składnikami; w takim przypadku czas, w którym temperatura produktu mięsnego wynosi pomiędzy 10-60°C musi być jak najkrótszy;
    - (ii) albo zostać schłodzony do temperatury 10°C lub niższej przed wymieszaniem z innymi składnikami;
  - (b) produkt mięsny i gotowe danie muszą zostać schłodzone do temperatury wewnętrznej wynoszącej +10°C lub niższej w czasie nie dłuższym niż dwie godziny po zakończeniu gotowania i do temperatury przechowywania tak szybko jak tylko jest to możliwe. Jednakże, właściwe władze mogą zezwolić zakładowi na odstępstwo od okresu dwóch godzin, jeżeli dłuższy okres czasu jest uzasadniony powodami związanymi z stosowaną technologią produkcji, pod warunkiem zagwarantowania bezpieczeństwa produktu końcowego;
  - (c) gotowe danie musi, stosownie do sytuacji, zostać zamrożone lub głęboko zamrożone bezpośrednio po schłodzeniu;
3. etykietowanie gotowych dań musi być zgodne z postanowieniami dyrektywy 79/112/EWG. Wykaz składników, do celów niniejszej dyrektywy, obejmuje wskazanie gatunków zwierząt.

Na gotowych daniach umieszcza się datę produkcji w sposób wyraźny na jednej z

zewnątrznych powierzchni opakowania dodatkowo oprócz informacji już określonych;

4. wyniki różnych kontroli przeprowadzanych przez przedsiębiorcę lub kierownika muszą być przechowywane tak, aby mogły zostać przedstawione na wniosek właściwych władz, przez minimalny okres czasu, który zostanie określony przez właściwe władze stosownie do trwałości danego produktu.

ZAŁĄCZNIK C

SPECJALNE NORMY W ZAKRESIE HIGIENY DLA WYTWARZANIA INNYCH PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

ROZDZIAŁ I

Warunki ogólne

Pomieszczenia mogą zostać wykorzystane do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi wyłącznie w oparciu o następujące warunki:

- a) surowce nie nadające się do spożycia przez ludzi muszą być przechowywane w całkowicie oddzielnym pomieszczeniu lub na oddzielnym obszarze odbiorczym;
- b) muszą być przetwarzane w oddzielnych pomieszczeniach przy użyciu oddzielnych instalacji i sprzętu, z wyjątkiem przypadku, gdy przetwarzanie odbywa się w całkowicie zamkniętej instalacji lub sprzęcie używanym wyłącznie do tego celu;
- c) produkty końcowe z takich surowców muszą być przechowywane w innym pomieszczeniu lub w oddzielnych zbiornikach, które są odpowiednio oznakowane i nie mogą być przeznaczone do spożycia przez ludzi.

ROZDZIAŁ II

Specjalne warunki dla topionych tłuszczów zwierzęcych, skwarek i produktów ubocznych

Dodatkowo, oprócz warunków przewidzianych w załączniku A, mają zastosowanie następujące warunki:

A. Normy obowiązujące w zakładach gromadzących lub przetwarzających surowce

1. Ośrodki gromadzenia surowców i dalszy transport do zakładów przetwórczych muszą zostać wyposażone w chłodnię do przechowywania surowców w temperaturze równej lub niższej 7°C, chyba, że surowce są gromadzone i przetwarzane w terminach ustanowionych w literze B pkt 3 lit. b) i c).
2. Zakład przetwórczy musi posiadać, co najmniej:
  - a) chłodnię chyba, że surowce są gromadzone i przetwarzane w terminach ustanowionych w literze B pkt 3 lit. b);
  - b) pomieszczenie lub miejsce do odbioru surowców;
  - c) instalację ułatwiającą wzrokową kontrolę surowców;
  - d) stosownie do potrzeb, instalację do rozdrabniania surowców;
  - e) sprzęt do wytapiania surowców w drodze obróbki cieplnej lub działania ciśnienia lub za pomocą innej odpowiedniej metody;

- f) pojemniki lub zbiorniki, w których tłuszcz może być przechowywany w stanie ciekłym;
- g) urządzenie do uplastyczniania i krystalizacji tłuszczu dla ułatwienia przygotowywania i pakowania rynkowego, chyba, że zakład wysyła wyłącznie otrzymany ciekły tłuszcz zwierzęcy;
- h) pomieszczenie wysyłkowe, chyba, że zakład wysyła topiony tłuszcz zwierzęcy wyłącznie przy pomocy cystern;
- i) wodoszczelne pojemniki do usuwania surowców nie nadających się do spożycia przez ludzi;
- j) stosownie do sytuacji, odpowiedni sprzęt do przygotowywania produktów składających się z topionego tłuszczu zwierzęcego wymieszanego z innymi artykułami żywnościowymi i/lub przyprawami;
- k) jeżeli skwarki są przeznaczone do spożycia przez ludzi, odpowiednie urządzenia zapewniające higieniczne gromadzenie, opakowywanie bezpośrednie i pośrednie oraz przechowywanie w warunkach ustanowionych w literze B pkt 9.

B. Dodatkowe wymogi w zakresie higieny odnoszące się do przygotowywania topionego tłuszczu zwierzęcego, skwarek i produktów ubocznych

1. Surowce pochodzą od zwierząt, które po badaniu przed, i poubojowym, zostały uznane za nadające się do spożycia przez ludzi.
2. Surowce składają się z tkanki tłuszczowej lub kości nadających się do spożycia przez ludzi i które nie zawierają krwi ani też nieczystości. Nie mogą one wykazywać oznak zepsucia oraz muszą zostać uzyskane w higienicznych warunkach.
3.
  - a) Do przygotowywania topionego tłuszczu zwierzęcego, wykorzystuje się wyłącznie tkanki tłuszczowe lub kości, gromadzone w rzeźniach, zakładach rozbioru, lub zakładach przetwarzających mięso. Surowce będą transportowane i przechowywane do momentu topienia w higienicznych warunkach i w temperaturze wewnętrznej równej lub niższej niż 7°C;
  - b) na zasadzie odstępstwa od lit. a), surowce mogą być przechowywane i transportowane nieschłodzone pod warunkiem, że zostały przetopione w ciągu 12 godzin od dnia, w którym zostały uzyskane;
  - c) w drodze derogacji od lit. a), surowce gromadzone w sklepach detalicznych lub w pomieszczeniach przyległych do punktów sprzedaży, w przypadku, gdy rozbiór i przechowywanie mięsa lub mięsa drobiowego odbywa się jedynie w celu bezpośredniego zaopatrzenia końcowego klienta, mogą być używane do przygotowywania topionego tłuszczu zwierzęcego, pod warunkiem, że znajdują się one w odpowiednich warunkach higienicznych i

są właściwie opakowane. W przypadku, gdy surowce są gromadzone codziennie, należy przestrzegać wymogów w zakresie temperatury ustanowionych w lit. a) i b). Jeżeli surowce nie są gromadzone codziennie muszą one zostać schłodzone bezpośrednio po ich uzyskaniu.

4. Pojazdy i pojemniki do gromadzenia i transportu surowców muszą posiadać gładkie wewnętrzne powierzchnie, które są łatwe do mycia, czyszczenia i dezynfekcji, a pojazdy muszą być odpowiednio zakryte. Pojazdy do transportu w warunkach chłodniczych muszą być skonstruowane w taki sposób, aby wymagana temperatura była utrzymywana przez cały okres transportu.
5. Przed topieniem, surowce są kontrolowane pod kątem obecności surowców nienadających się do spożycia przez ludzi lub ciał obcych. W przypadku stwierdzenia takiej obecności surowce takie muszą zostać usunięte.
6. Surowce są topione poprzez obróbkę cieplną, działanie ciśnienia lub za pomocą innych odpowiednich metod, po których następuje oddzielenie tłuszczu poprzez zlewanie, odwirowywanie, filtrację lub inne odpowiednie metody. Użycie rozpuszczalników jest zabronione.
7. Wytopiony tłuszcz zwierzęcy, który jest przygotowywany zgodnie z pkt. 1, 2, 3, 5 i 6 może w celu produkcji surowców zostać poddany rafinacji w tym samym lub innym zakładzie dla ulepszenia jego jakości fizyczno - chemicznej gdy tłuszcz do rafinacji spełnia normy ustanowione w pkt. 8.
8. Wytopiony tłuszcz zwierzęcy, w zależności od rodzaju, spełnia następujące normy:

	Bydło		Trzoda chlewna			Inne tłuszcze zwierzęce	
	Łój jadalny		Łój do rafinacji	Jadalny smalec	Smalec do rafinacji	Jadalne	Do rafinacji
	Z pierwszego topienia ¹	Inny					
maksymalne FFA (m/m %kwas oleinowy)	0,75	1,25	3,0	0,75	2,0	1,25	:3,0
Maksymalny nadtlenek	4 meq/kg	4 meq/kg	6 meq/kg	4 meq/kg	6 meq/kg	4 meq/kg	10 meq/kg
Wilgotność i nieczystości	maksymalnie 0,5%						
Zapach, smak, kolor	normalny						

---

¹ Wytopiony tłuszcz zwierzęcy uzyskany poprzez wytapianie w niskich temperaturach świeżego tłuszczu z serca, sieci jelitowej, nerek i krezki bydła, oraz tłuszczu z pomieszczeń, w których dokonuje się rozbioru mięsa.

² Świeży tłuszcz uzyskany z wytopienia tkanki tłuszczowej trzody chlewnej.

---

9. Skwarki przeznaczone do spożycia przez ludzi są przechowywane:
- (i) przy wytapianiu w temperaturze równej lub niższej niż 70°C: w temperaturze niższej niż 7°C przez okres nieprzekraczający 24 godziny lub w temperaturze równej lub niższej niż -18°C;
  - (ii) przy wytapianiu w temperaturze wyższej niż 70°C i przy zawartości wilgoci równej lub przekraczającej 10% (m/m):
    - w temperaturze niższej niż 7°C przez okres czasu nieprzekraczający 48 godzin lub gdy współczynnik czasu i temperatury zapewnia równorzędne gwarancje,
    - w temperaturze równej lub niższej niż -18°C;
  - (iii) przy wytapianiu w temperaturze wyższej niż 70°C i przy zawartości wilgoci niższej niż 10% (m/m): brak ściśle określonych wymogów.

ROZDZIAŁ III

Szczególne warunki dla żołądków, pęcherzy i jelit

Dodatkowo, oprócz warunków przewidzianych w załączniku A i załączniku B rozdział I, II i III zakłady przetwarzające żołądki, pęcherze i jelita muszą spełniać następujące warunki:

1. pomieszczenia, instrumenty i narzędzia muszą być używane jedynie do pracy przy odnośnych produktach; musi istnieć wyraźny podział pomiędzy częścią czystą i brudną;
2. użycie drewna jest zakazane; jednakże, użycie palet drewnianych jest dopuszczone do transportu pojemników zawierających odnośne produkty;
3. należy zapewnić pomieszczenia do przechowywania materiałów służących do opakowywania;
4. opakowywanie bezpośrednio i pośrednio musi odbywać się w warunkach higienicznych w pomieszczeniu lub miejscu przeznaczonym do tego celu;
5. produkty, które nie mogą być trzymane w temperaturze otoczenia muszą być przechowywane do czasu wysłania, w obiektach przeznaczonych do tego celu.

W szczególności produkty, które nie są solone lub suszone muszą być trzymane w temperaturze nieprzekraczającej 3°C;

6. surowce muszą być transportowane z rzeźni pochodzenia do zakładu w zadowalających warunkach higienicznych i, jeżeli ma to uzasadnienie, biorąc pod uwagę okres

pomiędzy ubojem a odbiorem surowców, trzymane w warunkach chłodniczych. Pojazdy i pojemniki do transportu takich materiałów muszą posiadać gładkie powierzchnie wewnętrzne, które są łatwe do mycia, czyszczenia i dezynfekcji. Pojazdy do transportu w warunkach chłodniczych muszą być skonstruowane w taki sposób, aby wymagana temperatura mogła być utrzymywana przez cały czas trwania transportu.

ZAŁĄCZNIK D

ŚWIADECTWO ZDROWIA DLA PRODUKTÓW MIĘSNYCH¹⁴

nr¹⁵: .....

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo: .....

Departament: .....

Odniesienie¹⁵: .....

I. Identyfikacja produktów mięsnych

Produkty wytworzone z mięsa od: .....
(Gatunek zwierząt)

Rodzaj produktów¹⁶ .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba pojedynczych elementów lub opakowań: .....

Temperatura przechowywania i transportu¹⁶: .....

Okres przechowywania¹⁷: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie produktów mięsnych

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia zatwierdzonego(ych) zakładu(ów) przetwórczego(ych).....

.....
.....

Jeśli jest to niezbędne:

Adres(y) i numer(y) zatwierdzenia zatwierdzonego(ych) chłodni: .....

.....

¹⁴ W rozumieniu art. 2 dyrektywy 77/99/EWG.

¹⁵ Nie obowiązkowe

¹⁶ Należy zaznaczyć promieniowanie jonizujące ze względów medycznych.

¹⁷ Należy wypełnić, jeżeli podane jest wskazanie zgodnie z art. 7 dyrektywy 77/99/EWG.

.....
.....
III. Przeznaczenie produktów mięsnych

Mięso zostanie wysłane

Z: .....
(miejsce wysyłki)

do: .....
(kraj przeznaczenia)

następującym środkiem transportu¹⁸: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....
Nazwa i adres odbiorcy: .....

.....
IV. Świadcstwo zdrowotności

Ja niżej podpisany, zaświadczam, że produkty mięsne opisane powyżej:

- a) zostały wytworzone ze świeżego mięsa lub produktów mięsnych w warunkach określonych w dyrektywie 77/99/EWG¹⁹;
- b) zostały przygotowane z mięsa od gatunków zwierząt innych niż te, określone w art. 2 lit. d) dyrektywy 77/99/EWG¹⁹;
- c) są przeznaczone do Republiki Greckiej¹⁹.

V. Jeżeli jest to konieczne:

W przypadku wyładowywania lub przeładowywania w zatwierdzonym zakładzie lub zatwierdzonej chłodni, należy wskazać:

a) miejsce wyładowywania i przeładowywania (adres i numer zatwierdzenia): .....

.....
.....
.....

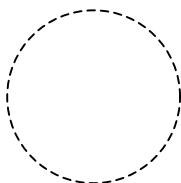
¹⁸ Podać numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek).

¹⁹ Niepotrzebne skreślić.

b) środek transportu²⁰:

.....
.....

Sporządzono w....., dnia.....
(miejsce) (data)

.....
(Podpis właściwych orgsnów)
(Nazwisko literami drukowanymi)

---

²⁰ Podać numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek).